

PRESENTED BY
GUMPA HIRAJAH
in memory of my Late
SRIGVRS SUBRAHMANYAM
H. NO. 6-12-569
RAYUDUPET 8241
NELLORE DIST. A

శ్రీ ర స్త.

కళాపూర్వోదయము.

పింగళి సూరనామాత్య ప్రణీతము.

బ్రహ్మశ్రీ, కతావధాని
పురాణం. సూర్యనారాయణతీర్థులవారిచే
బరిశోధితము.

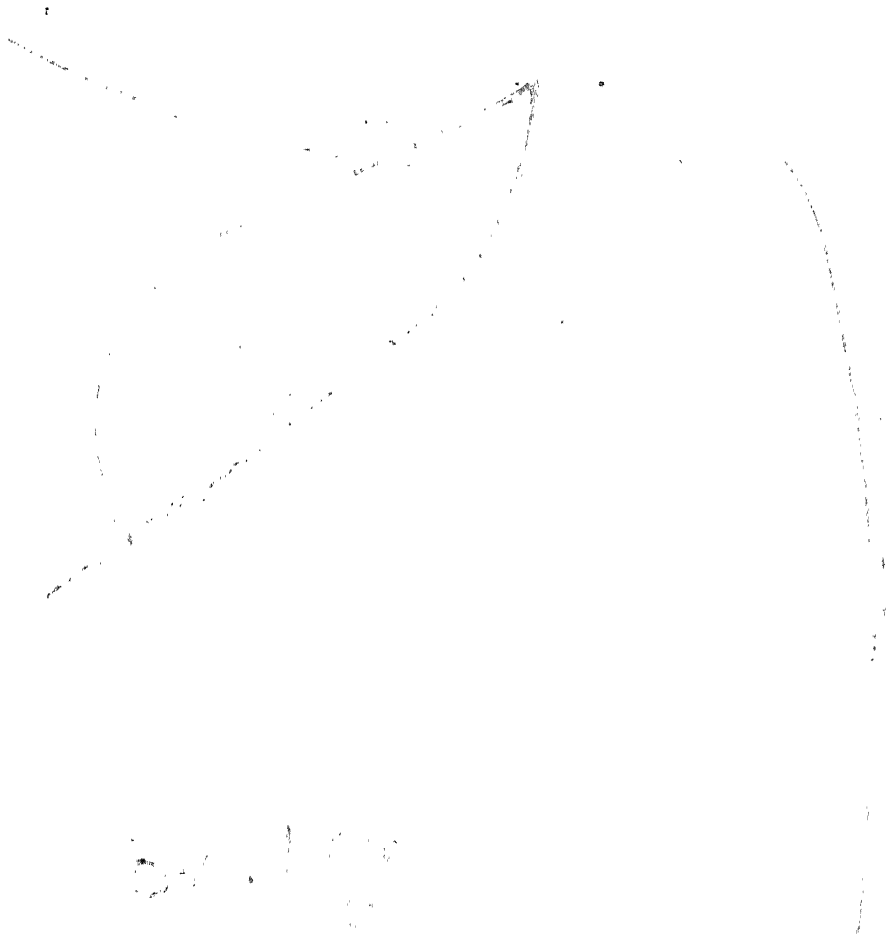
నావిళ్ల - రామస్వామి శాస్త్రులు
అండ్ సన్సు వారిచే
బ్రకాశితము.

తండ్రియాళ్వేటి, చెన్నపురి.

1910.

All Rights Reserved.

PLAC'D ON THE SHELF
Date 1-9-95

035, 1FJ60, 1
E10

SRI VENKATESWARA
CENTRE FOR STUDY &
RESEARCH CENTRE.
Acc. No 23812
Date
TIRUPATI.

భూ మి క.

ఈ కళాపూర్ణోదయ మనుకల్పిత ప్రబంధమును సహృదయ హృదయాను రంజకముగా నపూర్వకథాకథనవైచిత్రీధుర్యంబుగా శృంగారాదిరసములను దత్త మచితభంగిని బాండుపఱచి మంచిశైలిని రచించి తనపాండిత్యమును బుద్ధిచాతు రిని లోకుల కత్యాశ్చర్యం బగునట్లుగా వెల్లడిచేసినమహానుభావుఁడు పింగళి, నూరన యనుమహాకవి. ఈతఁడు రచించిన గ్రంథములలో నెల్ల నిదియే ముఖ్య మైనది.

ఈకవి కృష్ణదేవరాయలయాస్థానములోనికవీశ్వరులలో నొకఁ డని కొందఱుండురు గాని యది సరి గాదు. ఈయన నంద్యాలసంస్థానాధిపతి యైనకృష్ణ రాజునాస్థానములో నున్నవారి డని గ్రంథమే చాటుచున్నది. కృష్ణదేవరాయలు 1530 వ సంవత్సరమున మృతి నొందె ననియును, నంద్యాలకృష్ణరాజునకు 1560 ప్రాంతముల నీగ్రంథము కృతి యిఁబడి యుండె ననియు మ-రా-శ్రీ, కందుకూరి-వీరేశలింగముపంతులవారియాంధ్రకవులచరిత్ర నుడువుచున్నది.

తెలుఁగుప్రబంధములలోఁ బ్రాముఖ్యతను గన్న యీ ప్రబంధమును ముద్రిం పింపవలయు నని మేము చాలాదినములనుండి కృతప్రయత్నల మయ్యును నితర గ్రంథములఁ గొన్నిటిని ముద్రింపించి పిమ్మట దీని ముద్రింపింత మనుకొనుచుండఁ గా నింతట శ్రీమత్పితామహపురసంస్థానప్రభువు లగు శ్రీరాజా రావు వేంకటకుమార మహీపతి సూర్యారావు బహదరువారి గ్రంథముద్రణకుఁ దగినధనసహాయ మొనర్చి మా కెంతయుఁ బ్రోత్సాహము గలిగించినందున నిప్పటికి దీనిని 1888 వ సంవత్స రమున ముద్రిత మైనయొక్క ప్రతినే యాధారముగాఁ జేసికొని వీలయినంతవఱ కు సవరించి ముద్రింపించితిమి. ముద్రణావస్థలోఁ దలస్థించినలోపము తెవ్వి యైన నున్నచో “ గచ్చతః స్థలనం క్వాపి ” యిట్లున్నా యున్ను. తా . మెఱిఁగినదియే కనుక మన్నింపవలయు నని చదువరులఁ బ్రార్థించుచు మన్నింకను నుద్గ్రంథ ముల ముద్రింపించుచుండుట కై ప్రోత్సాహముఁ కలిగించుకొనుమరు గాక యని శ్రీవారికిఁ గృతజ్ఞతానూచకముగా ననేకధన్యవాదములఁ జ్ఛేయుచున్నారము.

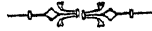
ఈగ్రంథముపై శ్రీమైసూరుమహారాజావారి కాలేజీలో షిస్టర్నిప్రాఫెస రగు మ-రా-రా-శ్రీ, కట్టమంచి - రామలింగారెడ్డి వీమ్, పి. గారు వ్రాసినవిపుల మగు విమర్శనము కొలఁదిదినములలోనే ముద్రించి కళాపూర్ణోదయపాఠకమహాశయుల కందింతుము.

ఇట్లు భాషాసేవకులు,

వావిళ్ల - రామస్వామిశాస్త్రిలు అండ్ సన్స్.

SA. 5

ప త ద్ధ్రం ధ స్థ నా మా వ లి.

పూర్వ క థ. *

- 1 కలభాషిణి (కథానాయిక).
- 2 నారదుడు.
- 3 మణికంధరుడు (నారదశిష్యుడు).
- 4 రంభానలకూబరులు.
- 5 కృష్ణుడు-మొ.
- 6 మణిస్తంభుడు.
- 7 దేవలోకపుచిలుక.
- 8 ఇంద్రుడు.
- 9 మృగేంద్రవాహన.
- 10 మాయారంభ.
- 11 మాయానలకూబరుడు.
- 12 సుగాత్రి (సుముఖానత్రి).
- 13 శాలీనుడు (మణిస్తంభుడు).
- 14 అలఘువ్రతుడు (మళయాళపు బ్రాహ్మణుడు).
- 15 మణికంధరహారము.

ఉత్తర క థ. *

- 1 కళాపూర్ణుడు (కథానాయకుడు).
- 2 మధురలాలన (నాయిక).
- 3 బ్రహ్మ.
- 4 సరస్వతి.
- 5 మదాశయుడు (నాయికతండ్రి).
- 6 రూపానుభూతి (నాయికతల్లి).
- 7 అభినవకౌముది (గంధర్వస్త్రీ).
- 8 ప్రథమాగమాదులునలుగురు (మంత్రులు).
- 9 స్వభావుడు (సిద్ధుడు).
- 10 సత్యదాత్తుడు.
- 11 దత్తాత్రేయుడు.
- 12 యజ్ఞశర్క.
- 13 దేవవిమానము.

* ఈ గ్రంథమందలి మొదటి నాలు గాశ్వాసములు పూర్వకథగను దక్కినవి యుత్తరకథగను సూహించునది.

తీగః.

ఓం నమః కామేశ్వర్యై.

కళ్యాణార్ణవయము.

సీ తిక.

లావణ్యవతీకుచద్వితయకాశ్చీరప్రభాచారువ
క్షోలంకారమణిప్రకాండము నవీనార్కుఁమగా సన్మనో
నాభీకావిరతప్రభాత మగుచుక * భాసిల్లుత త్వంబు నం
ద్యాలశ్రీసరసింహకృష్ణవిభు నిత్యశ్రీయుతుం జేయుతన్.

1

చ. ప్రమదవిలాసనర్తనవిభాసురగోపకేశోరమూర్తిఁ
దమ కిలువేలు పై వెలయుతాండవకృష్ణుపదాజ్జసేన ను
త్తమతనయాదిసంపదలు * తామరతంపర లై ప్రవర్ధిలక
రమణఁ దనర్చుఁ గావుత ధరక నరసింగయకృష్ణుఁ డెంతయున్.

2

మ. వలకేల్ దాపలికిం గుచ స్తబకసేవాలోలతం బోవ డాఁ
పలికేల్ సిగ్గున మాన్ప నల్క నది తత్పార్వ్యంపులేజెక్కె గో
మలపాదంబును ముట్టుచుక వలచుబ్రహ్మాం బర్ధనారీశ్వరుం
డెలమిక్ నిత్యముఁ బ్రోచుఁ గృష్ణవసుధాధీశుక్ నృసింహాత్మజున్.

3

చ. అనయము ప్రేమ సంధిలఁగ * నాన్యచతుష్టయయాగపద్యచుం
బనఘనకాంక్షఁ బోలె నిగమంబులపేరిట నాల్గురూపులం
దనరెఘభార్యమాట జనదాటక సృష్టి యొనర్చువారిజా
ననుఁడు నృసింహకృష్ణవిభుఁ * జాల జిరాయువుఁ జేయుఁ గావుతన్.

4

- చ. ఒనరంగ నూర్ధ్వలోకముననుండి ధరిత్రకి డిగ్గుగంగకుఁ
 మనసిజవైరిమాళియు హిమక్షీతిభృత్కటకంబువోలె శో
 భనరసభవ్యకావ్యమయఁభారతికిఁ వసత్కిస్థలంబు లై
 తనరెఱువామలూరుభవతాపను సాత్యవతేయుఁ దెల్పెదన్. 5
- చ. పలుకఁ దలంప దవ్వు లగుఁభారతరామకథార్థముల్ విభా
 సిలఁగ నరంటిపం డాలించి ఁ చేతికి నిచ్చినరీతి నాధ్రీవా
 క్కులలితశక్తి నండఱకుఁ ఁ సుప్రథితంబులు చేసినట్టిధ
 న్యుల నుతియింతు నన్నయబుఁధోత్తముఁ దిక్కున నెఱ్ఱునత్కవిన్. 6
- ఉ. మెచ్చి యొకింత గౌరవము ఁ మెచ్చక యుండి లఘుత్వలేశముఁ
 దెచ్చుటకుఁ సమర్థులె కృతిక్రియకుం గుకవిత్వగర్వితుల్
 తచ్చరితం బుపేక్ష కుచితం బగుఁ గాక నగంగ నైనవా
 క్రుచ్చి యజాగళస్థనసంగోత్రుల వారల నెన్న నేటికిన్. 7
- సీ. విశ్రాంతి విరతి గాఁవింపక సారవ, త్సాహిత్యసౌమనస్యంబు లెఱిగి
 సమయంబు దప్పక ఁ శ్రవణకరోరంబు, లై నశబ్దముల నఁత్యాకులాత్క
 జేయక సత్పరిఁచితసుకుమారవా, క్కరళితాభిప్రాయఁగా నెనన్ది
 పదబంధశిథిలతఁ ఁ బాటిల్లఁగానీక, యేచండములయందు ఁ నేమరిలక
- ఆ పరఁగుకవియు దోహఁకరుఁడును యశము దు, గ్ధమును బడయు నట్లుఁగానినాఁడు
 కృతి దురాప మొదవు ఁ కీర్తియుఁ బాలు సీ, కుంట గాదు హాసఁ యోగ్యుఁ జేయు.
- వ. అని యిష్టదేవతాప్రార్థనంబుఁ గావించి సుకవుల నేవించి కుకవు లుపేక్షామా
 త్రదండ్యు లగుట భావించి సకలలక్షణలక్షితం బైనమహాప్రబంధంబు కీర్తికార
 ణం బనియు నితరం బపహాసకారణం బనియు నూహించి యెద్దియేనియు నె
 క్కనరసప్రబంధనిబంధనంబునకు జాతకౌతూహలుండ నై యుండునంత. 9
- సీ. తనకీర్తి సకలదిఁగ్ధంతిదంతానంత, కాంతిపం క్తికిఁ జెలికత్తె గాఁగఁ
 దనప్రతాపంబు మాఁ ర్తండమండలచండి, మోపదేశమునకుఁ ఁ నొజ్జ గాఁగఁ
 దనసీతిపన యుగంఁధరభట్టిచాణక్య, ఘనచాతురికి నిదఁర్యనము గాఁగఁ
 దనవిలాసంబు కంఁదర్పేంద్రనందన, వార్తకు ఖండనఁవాది గాఁగ
- తే. వెలయుమనుమార్గవ ర్తనాఁవితవిహిత, ధరణిపరిపాలనాపరిఁస్ఫురితరాజ్య
 నై భవుండు నృసింహభూఁవరసుతుండు, జిష్ణుతుల్యుండు నంద్యాలఁకృష్ణవిభుఁడు.
- వ. అనర్హ్యమణిమయాభరణకిమ్మిరితదిగంతరుండును, గంధసారకస్తూరికాద్యను
 లేపసౌరభసంవాసితపర్వంతభాగుండునగుచుం జెలువు మీఱి కొలువుకూటంబు
 న గురుశుక్రసీతిచాతురీవిఖ్యాతవంచనాచుంచుపంచాంగనయజయాతిశయభూ
 పితశేముషీవిశేషవైయాత్యు లగునమాత్యులును, సదనూచానసంప్రదాయసి
 ధ్ధాధ్యయనశుద్ధిగరిమపరిపూర్ణ శక్తివిభ్రాజమాననానావేదమంత్రతంత్రసంతా

యమానశాంతికర్తృ దూరవారితదైవికాత్యాహితు లగువురోహితులును, కాణా
 దకాపిల గాతమియ జై మిసీయ వై యాసిక పాతంజలతంత్ర రాధ్ధాంతపూర్వపక్ష
 వై పరీత్యకరణచణయు క్తికల్పనానల్పకల్పితప్రతివాదిబుద్ధివిధ్వంసు లగువిద్వాం
 సులును, బ్రాహ్మపాద్మ వారాహవైష్ణవమాత్స్యనూర్కంఠేయభాగవతబ్రహ్మ
 కై వ ర్తకార్త గారుడస్కాందాది నిఖలపురాణకథాకథనపాండిత్యపరిణోపితాంత
 ర్వాణికు లగుపారాణికులును, ఆశుమధురచిత్రవిస్తారకవితావిజృంభణస్తంభితబా
 ణభవభూతికాళిదాసముఖ్యవిఖ్యాతిగౌరవు లగుకవులును, బహువిధపురాతనశ్లే
 తిష సిద్ధాంతసంఘర్షనిశితమతిచతురిమసమధిగతకళాకాస్థానిమేషాదిసూక్ష్మ
 స్మృతరసూక్ష్మతమకాలకలనాకౌశలప్రకాశకీర్తికు లగుమాహూర్తికులును, ధ
 న్యంతరిద్రవచరకప్రముఖనిఖలాద్యవైద్యవైశారద్యద్వష్టాంతభాజ నాయుర్వేద
 వేదిత్వవైభవాలంకారు లగునగదంకాతులును, విశ్వానసుతుంబురునారదాంజ
 నేయభరతమతంగకోహళదత్తిలప్రభృతిగాంధర్వకౌశలకౌరవస్తరణగానమాధు
 రీధురీణతాప్రీణితబుధశ్రేణికు లగువైణికులును, రూపలావణ్యవిభ్రీమవిలాసవి
 భవవిస్తాపితవివిధజనస్వాంత లగువారకాంతలును, నిరంతరపరిణతబహువిధప్ర
 హరణానణకీణగణకాతన్యఖండితకంకటాపేక్షనక్షోభిభాగజోఘుష్యమాణశౌర్య
 సాహసోద్భటు లగుభటులును, యథోచితప్రదేశనర్తు లగుచుం గొలువ వేత్ర
 హస్తజనసనూఖ్యానసందర్శితసామంతకుమారుల సేనలు కటాక్షహాసభాషణా
 దుల నాదరింపుచు గీతవాద్యతాళానువ ర్తిన ర్తకీస ర్తసప్రస ర్తసంబు లవధరింపు
 చు ననేకవిధరాజ్యకార్యవినియుక్తు లైనయధికారిపురుషులవిన్నపంబు లాలిం
 పుచు వందిబృందపత్యమానవిరుదావలీప్రబంధమందరశబ్దార్థచమత్కారంబులు
 పరికింపుచు నెడ్డోలగం బై కూర్చుండి కార్మ్యప్రసంగవశంబున.

11

సీ. శోభితాపస్తంబఃసూత్రు గాతమగోత్రు, సుచరిత్రుః బింగళిః సూరసుకవి
 పౌత్పు) నన్న పరతిభావనదాహిత్పు, నమరధీనిధికి నఃబ్బమకుః బుత్పు)
 ననుజన్తు లైసట్టియమరసయెఱ్ఱనా, ర్యులు భక్తి సేవింప * నలరువాని
 సత్కావ్యరచనావిశారదుం డగువాని, సూరననామవిశ్రుతుని నన్నుఁ
 ఆ. బ్రియము సంధిలంగఁ * బిలిపించి బహువత్పు, భూషణాదిదానఃములఁ గరంబు
 సంతసం బాసర్చి * యెంతయు గౌరవ, మెనఁగ మధురఫణితి * నిట్టు లనియె. 12
 శా. సీచే నొక్కమహాప్రబంధము గడుక * నిర్దిష్టసారస్యలీ
 లాచిత్రం బగుదాని నోయనఘ వాఃలాయంబు సేయించుకో
 మాచిత్తంబున వేడ్క యుండునది సీమాధుర్యధుర్యోరువా
 గైవ్యచిత్రిక సఫలంబు సేయుము సుధీఃవర్గంబు లోఁపాచా యనన్. 13
 మ. ఇటముక గారుడసంహితాదికృతు లీ * విం షాండగాఁ బెక్కిన
 ర్పుట విన్నారము చెప్ప నేల యవి సంస్తుఱ్యోభయశ్లేషసం.

ఘటనక రాఘవపాండవీయకృతి శక్యంబే రచింపంగ నె

చ్చట నెవ్వారికి నీక చెల్లె నజిభామాకావ్యముం జేయఁగన్. 14

క. అని యాదరణము మిగులం, దనర నియోగింప నేను నాకొలఁది గనుం
గొన కీయకొంటిఁ దగ నా, యసఘుండు సంకల్పసిద్ధుఁ డనునమ్మికచేన్. 15

వ. ఇవ్విధంబునం బూని యమ్మహాప్రభువునకారవనియోగంబునకు ననుగుణంబుగ
మదీయశక్త్యనుసారంబున విచారించి యపూర్వకథాసంవిధానవైచిత్రీమహాసీ
యంబును శృంగారరసప్రాయంబును బుణ్యనస్తువర్ణనాకర్ణనీయంబును నగుకశా
పూణ్ణోదయం బనుమహాకావ్యంబు నిర్మింపం గడంగితి నట్టిమదీయకృతి కథీశ్వ
రుం డగుచుం బెంపొందునంద్యాలకృష్ణభూవిభునివంశావతారం బెట్టి దనిన. 16

తే. సకలకువలయపాలనై శ్వర్యయుతుండు, చండధామకృతశ్రీఘంనుండు నైన
రాజచంద్రుండు జగతిఁగఁరంబు వెలయు, సంతతోదయసాభాగ్యశాలియగుచు.

తే. అశ్రీలోచనభవుఁ డయ్యు నతఁడు మితై
నపరిమితతారకావళి కధివుఁ డగుచుఁ
దాఁ ద్రిలోచనభవుఁ డయ్యు ధరఁ గుమారుఁ
డేకతారకజయ మొందు టేమియరుదు. 18

క. ఆచంద్రునివంశంబున, భూచంద్రుం డారెవీటిబుక్కనరేంద్రుం
డాచక్రవాళశైల, త్కౌచక్రస్ఫుర్తికీర్తిసాంద్రుండు పుట్టెన్. 19

క. ఆబుక్కనృపాలునిబా, హాబలముకొలంది తదసిహాతరిపువీర
ప్రాబల్యనిరాకృతనల, కూబరునకుఁ దెలియుఁ దెలిసికొనఁ గలఁడేనిన్. 20

చ. మతి నజుఁ డంచు రూపమున మనస్కథుఁ డంచు నయోన్నతిఁ బృహ
స్పతి యనుచున్ వదాన్యతను భానుసుతుం డనుచున్ నుతించు నా
ర్యతతి “నిరంకుశాః కవయ” యం చది యొర్పుట గాని బుక్కభూ
వతికి నముండు లేఁడు తలఁపన్ భవనంబున నేగుణంబులన్. 21

క. పావనగుణ యగునబ్బల, దేవిని గులశీలగుణనిధి మఱి బల్లా
దేవిని వివాహ మయ్యె మ, హావిభవుండు బుక్కనరవారాగ్రణి వేడ్కున్. 22

క. అందును బల్లాదేవికి, నందను లుదయించి రింద్రానందనసదృశుల్
చందనవిశదయశుల్ సం, క్రందనవైభవులు రామారాజప్రముఖుల్. 23

ఉ. భూమహాసీయశీలుఁ డగుఁబుక్కయయగ్రవధూటి కబ్బలాం
బామణికిఁ జనించిరి సమస్తగుణాధ్యుండు సింగరయ్యయ్యున్
రామవిభుం డహూబళధారారమఁబుండును విక్రమాన్వయో
ద్దామత నొప్పునీతికి నుదగ్రజయాభ్యుదయంబులుం బలెన్. 24

ఉ. అందును సింగభూరమఁబుఁ డొబళదేవిని బెండ్లి యాడి సం
క్రందనతుల్యవైభవులఁ గాంచె దనూజుల మువ్వరన్ బుధా

నందవిధాయి నిర్మలగుణప్రకాశకృతికృతవిజయవల్లభాష్టకమ్.
 నందనతుల్యు నారవిభుః నవ్యపురారవిః దివ్యవీధిపుష్.

25

ఉ. వ్రాలినకీర్తిః బెం పెనఁగి • వారలలో నరసింహరాజు నం
 ద్యాలుపురాధిపత్యవిభః వాతిశయంబు వహించి మించె ను
 ద్వేలనిరూఢి నెల్లడల • విశ్రుత మై తనవంశ మెల్ల నం
 ద్యాలుపదప్రసిద్ధిఁ దనఁ రారుచు నెంతయుఁ దేజరిల్లఁగన్.

26

క. ఆనరసింగక్షీతిపతి, మానవతీతిలక మైనఃమాదలదేవిఁ
 భూనుతనమస్తగుణల, క్షీనిధిఁ దగఁ బెండ్లియాడెఁ • గీర్తి దలిర్పన్.

27

సీ. మందారమందాక్షః సందాయిదానప్ర, సిద్ధుండు సింగరః క్షీతివరుండు
 గర్వితారాతిదోర్ధ్వనిర్వాపణో, దీర్ఘుండు నారభాః త్రీవిభుండు
 భూభువనప్రశంసాభిశోభితమహః, ప్రాభవాధ్యుండు కుమాః రాబళుండు
 శరదించుచంద్రికాః పరిశుద్ధవిహాసన, స్ఫురదనర్దళకీర్తి • వరదరాజు

తే. ప్రచురవిక్రమరఘుపతి • రఘుపతియును, దనయు లేవురు గల్గి రుఁడాత్తనకల
 గుణగర్విషులు నరసింగః కుంభిసిత, లాధినాథున కమ్మాదః మాంబయందు.

28

క. నరసింగవిభునిసింగరి, నరవరుఁ డనమానుఁ డధికః నయసారత ని
 ర్భరశూరత నతిధీరత, నరు దగుదానక్రియావిహారత నిలలోన్.

29

క. నారాయణభక్తుండు సుజ, నారాధనపరుండు జలరుఁహః క్షీనుమనో
 నారాఁచుండు నరసింగయ, నారావనిపాలకుండు • నరవిభుఁ డాజిన్.

30

సీ. స్వారాజభావంబు • కారణంబుగ నేమొ, శక్రుండు నెలవున • జడియ కునికి
 మిత్రపుత్త్రతఁ దాను • మిత్రుండ నని యేమొ, యముఁ డాత్మపురమునఁ • దెమల
 వారుణీనేవామః దారూఢిచే నేమొ, జలభర్త దనవీటఁ • గలఁగ కునికి [కునికి
 తల్లడం బేల యే • ధనదుండ నని యేమొ, ధనరాజు నిజపురిఁ • దలఁగ కునికి
 తే. తమకు మఱి దిక్కు లేమిని • దలఁకి యేమొ

కడమనలువురు మూలల • నడఁగి యునికి
 వీరవరుఁ డై ననంద్యాలః నారవిభుని
 యాజి ఘోరభేరిధ్వను • లడరునపుడు.

31

చ. పగ లనుశబ్దమాత్రము నభఃకుసుమంబు నిజంబు నారభూ
 జగదధిప్రతాపగుణః సంపదచే రవిఁ దత్పమానుఁగాఁ
 దగునె నుతింప నారవి ప్రతాపమహాత్వముచేతఁ బేత్పుచుక
 బగ లొకనాఁడు దప్పక యపారతఁ జొప్పడుఁ గాక మానునే.

32

చ. వదలక యుత్క శేంద్రుని సఘాయబరీదు నడంచుదుర్జయుఁ
 గుదుపనమల్కు దల్లడిలఁ • గొప్పై మహాద్భుతసంగరంబులో

నెదిరిచి కొండవీటికడ * నెవ్వరు సాటి విచిత్రశౌర్యము

పదపస నారసింహవిభు*పట్టిక నారసృపాలమాణిక్యన్. 33

సీ. శ్రీవిష్ణుపదభక్తి*చే ధర్మసంపత్తి, ధర్మసంపత్తిచే*తను జయంబు
జయసిద్ధిచేత ను*జ్జ్వలబాహుశౌర్యంబు, శౌర్యకౌరవముచే * జతురసీతి
సీతి*పెంపున మహ*నీయసామ్రాజ్యంబు, సామ్రాజ్యముహీమచే * శాంతిగుణము
శాంతిచే వేదాది*సకలసద్విద్యలు, విద్యలచే బుద్ధి*విలసనంబు

తే. దాన బ్రాత్రవివేకంబు * దాన సీగి, దాన బ్రవిమలకీర్తియు * దాన గులము
ప్రేమ సత్యంతము సలంక*రించుకొనియె, భళిర సంద్యాలనారభూ*పాలకుండు.

చ. ఘనతరదానచాతురిన * కాదు శ్రుతిస్త్రుతిశాస్త్రనైపుణం
బునను బుధానురంజనుఁడు * భూరిశుచిత్వమునంద కాదు శో
భనపుఁబ్రతాపసంపదను * బావకుఁ డానరసింగి భూషణం
దనుఁడు కుమారయోబనను*ధాతలనాయకుఁ డిన్వసుంధరన్. 35

ఉ. సాత్త్వికతాపరాయణుఁడు * సత్యవచస్కుఁడు దానశాలి నో
స్సత్త్వవిజృంభితుండు రణ*శౌర్యధురీణుఁ డెకల ఘుండు గీ
రత్వముమన్నిపట్టు చతు*రత్వనిధానము సీతిపద్ధతి
తత్త్వవిశారదుండు వర*దక్షితిపాలుఁ డెలోలుఁ డెయ్యెఁన్. 36

క. కరుణాఘనవీక్షణమున, శరణాగతరక్షణమున * సంగరశౌర్యా
భరణాహితవీక్షణమునఁ, దిరముగ రఘుపతియ రఘు*తిగ దలపోయన్. 37

ఆ. అందు సింగరయ్య * యనవద్యగుణ కౌర,మాంబు బెండ్లియాడి * యాత్మజులను
గనియె నారసింహ*జననాథు రఘుపతి, త్సౌతలేంద్రు నోబ*మనుజవిభుని. 38

క. ఆనారసింహవిభుఁ డస, మానగుణుఁడు రఘుపతిక్ష*మానరుఁడు యని
శ్రీనిధి య*పాలాబలాఖ్యధ, రానాథుఁడు సకలగుణవి*రాజతుఁ డెయ్యెన్. 39

క. ఆమువ్వరలో సగ్రజుఁ, డై మించునృసింహునకుఁ ది*దగిన యగుశ్రీ
రామాంబకు నుదయించె మ, హామతి నావళించి*బ*ళాఖ్యుఁడు వెలయన్.

ఉ. దేవవిభుండు భోగమునఁ * దీవ్రమయాఖుఁ డఖండచండతే
జోవిభవంబునం దపన*నూనుఁ డనూనవితీర్ణి పెంపునక
దైవతమేదిసీధరము * ధైర్యమహత్త్వమునం దలంపఁగా
నావళిచిన్న యోబమను*జాధిపముఖ్యుఁడు రాజమాత్రుఁడె. 41

క. ఇది సింగరయ్యసంతతి, తదనుజుననుజుఁ డగునోబ*ధరశివువంశా
భ్యుదయక్రమ మభివర్ణిం, చెద నిక భువనప్రసిద్ధి * చె న్నె సంగంకన్. 42

ఆ. ఆకుమారయోబ*భూకాంతుఁ డింపుతోఁ, బెండ్లి యాడె గుణగ*భీరచరితఁ
దిరుమలాంబ నెంధుఁ * బరమపాత్రివత్య, పావనతఁ దనర్చు*భాగ్యనిధిని. 43

శ్రీ నానాగుణైకనిధానగుణు నా నెప్పు, నరసింగమేదినినాభవర్షు
 నిద్దువుగీర్తులఁ దద్దయు విలసిల్లు, నట్టిపెద్దయహలూబఁళాధిపతిని
 నాదిమపువ్వుతిఁ మేదినిజనములఁ బోడి సేయుచు నెప్పుమాదవిభుని
 సన్నుఱోన్నతనృత్తిఁ నెన్నికఁ గన్నట్టి, చిన్నయహలూబఁళఁతీతితలేంద్రు
 షే. సారతరచారుచారిత్రుఁ నారస్పృసి, నాకుమాఱాబఱుగు తిమ్మాంబయందం
 గనియె సేపురుసుతుల సఁశాఱ్ఱియుతుల, విష్ణుసేవాభీరతులఁ బ్రవీణమతుల.

క. అందు నరసింగవిభుఁ డిం, పొందఁగఁ దాఁ బెండ్లి యాడఁ నుభయకులశ్రీ
 సౌందర్యగుణచరిత్రము, లగ దిర మై తనకుఁ దగిసఁలక్ష్మీదేవిన్. 45

న్రస్థర. ఆలక్ష్మీదేవియం దాఁయతమతి నరసింఁగావసీసుఱు గాంచె
 వైశ్ణోక్యస్మత్యులక నంఁదనుల నురుయశోభవ్య నోభావ్యాయత్నా
 పాలోత్తగసుం గవిత్వఁముఖబహుకళాఁసారగుం దిమ్మరాజుక
 బాలాదిఱోమూఁసఁమ్రచురతగరుఁఁసాధు నారక్షీతీద్రున్. 46

ఉ. వైభవజ్యంభానానమతిఁ నానఁబఁ డిండుముఖః నీనచే
 ఱోభవనూర్తి కల్లఁపవిదూరుఁడు నిత్యంమావిహఱగలీ
 లాభవనాయమానసువిఁలాసఁటఁతీనీరీతుఁ డాకుమా
 ఱాబఱునారసిహసుతుఁ ఁబఱుబెన్నెడి కెక్కు నెఱయున్. 47

శా. అత్రాసోజ్జ్వలశూరతాగుణకుమాఁరాహలూబఱత్నోపస
 త్పుత్తీశ్రీనరసింహతిమ్మవిభుకీర్తుల్ మీఱఁ యత్యంతనై
 చిత్రా దిక్ష్టతులక వఱింప నది దాఁ శీలింపుచున్నట్ల తత్
 స్త్రాతాకారసరస్వతీనతి పఱింఁచుక సూరిరాజ్జిహ్వాలన్. 48

క. వసీమ నెదురు లేక వి, భాసింబు సుద్యాలతిమ్మపార్థిపుబలముల్
 నాసి గలయతివిభాసి, ప్రాసాగులఱోడ సత్ప్రబంధములగతిన్. 49

ఉ. భూలలనాలలామ కడంఁ బో ట్పెనలా రెఱువేడ్కఱోడ నం
 ద్యాలకుమాఱయోబనరఁనాఱునృసింహునిసాఱ శౌఱియు
 ఱాలభుజాగ్ర నెక్కుటయుఁ దక్కక యెక్కెఁ దదీయకీర్తియుక
 గాల సుమేరుశృంగము సఁఱ్ఱికి మచ్చర మెచ్చ కుండునే. 50

ఆ. అతనిపిన్నతగ్రడిఁ యగుపెద్దయోబభూ, నాయకుండు గాంచెఁ నందనులను
 సారసుగుణమఁశిమఁయోరాశి నుద్గడ, యాబఱేంద్రుఁ జిన్నయఱాబఱునిని. 51

ఉ. ధీరజనాభివర్ణ్యుండు తఁదీయకనిఱుపితృవృం డుజ్వలా
 కారుండు పిన్నయఱాబఱుండుఁ గాంచె దనూజల మువ్వరక మనో
 హఱిగుఱోన్నతుం దిరుమఁలయ్యను రాజమనాముఁ గృష్ణభూ
 మీరమఱోత్తముక దిశలఁ మించి నిజాన్వయకీర్తి వర్తిలన్. 52

క. ఇల నంద్యాలకుమాఱా, బఱునగఱచఱిత్ర మిది సుఁపాననవృత్తిం

బాలు పొందుతదనుజన్మని, విలసితవంశక్రమంబు ♦ వివరింతు నికన్. 53

ఉ. సంగరపార్థు డావరదశౌరి సుత్రిత్రితయంబుఁ గాంచె నా
త్కాంగన యైనశ్రీతిరుమ*లాంబికయందు మహాగుణాఘ్య శ్రీ
రంగజనాధిపు బుధవ*రప్రణతున్ నరసింగమేదిసిం
ద్రుం గవిపోషణాతిచతు*రుం గనకక్షీతిపాలశేఖరున్. 54

తే. అందు శ్రీరంగరాజు స*మ స్తగుణని, కేతనుం డాశ్రితసుపర్ణ*కేతనుండు
తనకుఁ గులరూపగుణములఁ ♦ దగినయట్టి, తిరుమలాంబికఁ బెండ్లి ♦ యై తేజదిల్లె.

సీ. శోభనజయలాభ*సౌభాగ్యభూభర, ణాభిశోభితుఁ డైన*యాబళేంద్రు
నిర్మలసత్కర్త*ధర్మ నిర్మల తబుధ, సమ్మోదుఁ డై యొప్పు*తిమ్మవిభుని
సురదంతిశరదభ్రీ*హరదంతిరిపునిభ, స్ఫురదుదంచితకీర్తి ♦ వరదవిభుని
విష్ణుసేవాఘ్యంభ*విష్ణు నిత్యాచార, నిష్ఠాతహృదయుని ♦ గృష్ణనృపుని

తే. నందనులఁ గాంచె నలుపుర ♦ నందనద్రు, మానువ ర్తనకీర్తసి*యానవరత
దానముడితార్యతతుల*ననూనమతుల, రనుణఁ దిమ్మాంబయందు శ్రీ*రంగ రాజు.

తే. అట్టిశ్రీరంగవిభుద్వితీ*యానుజనకుఁ
గనకవసుధాధిపతికిని ♦ గలిగె సుతుఁడు
ధరణిఁ గనగిరియాబళేశ్వరుఁ డనంగ
నభినుతాహ్వయుఁ డగుచుఁ బెం ♦ పారె ఘనుఁడు. 57

వ. ఇది వరదరాజువంశక్రమంబు. 58

తే. ఇట్టివంశాభివృద్ధికి ♦ హేతువు లయి, తనరుసౌజన్యనిధు లన్న*దమ్ము లెపుడు
తనదుసౌభాగ్రీ*తమునకుఁ జి*త్తముల నలర, వెలసె సంద్యాలనారప్ప*ధ్యీవరుండు.

క. ఆనారక్షీతిపాలుఁ డ, నూనశ్రీవిభవసముచి*తోద్వాహవిధిం
బూని వరియించె నిజరూ, పానుగుణం దిరుమలాంబ ♦ నధికప్రీతిన్. 60

తే. పుణ్యకులశీలమహిమల*ప్రౌక యనంగ, నిష్కళంకపాతివ్రత్య*నిధి యనంగ
వెలయు సంద్యాలనారభూ*విభుని దేవి, పరమశుభగుణ నికురుంబ ♦ తిరుమలాంబ.

క. ఆతిరుమలాంబయందుఁ బ్ర, భూతయశుఁడు నారవిభుఁడు ♦ పుత్తు*లఁ గనియెం
బూతాత్తుల నరసింగ, త్కౌతలవిభు మాదనృపునిఁ ♦ గనకక్షీతివున్. 62

ఉ. ఉన్నతిఁ బేర్చి యందు వెల*యున్ నరసింగవిభుండు శౌర్యసం
పన్నుఁ డటంచు విద్యఁ బ్రతి*పన్నుఁ డటంచుఁ గవింద్రకోటికిన్
సన్నిధి యంచు నిత్యహరి*సన్నిధి యంచు విపన్నరక్షణా
సన్నుఁ డటంచు నెప్పొడుఁ బ్ర*సన్నుఁ డటంచు జనుల్ నుతింపగన్. 63

క. నారయనరసింహుఁడు మది, నారయ నరసింహుఁడే య*ధార్మము కరజ
శ్రీరచితార్యస్థితి యై, భూరిప్రహ్లాదభరణ*మున శోభిలుటన్. 64

శా. స్ఫూర్తిఫౌఢి నిరంతరం బగుచు నెచ్చోటం బ్రకాశింపగా
 వర్తిల్లు భవనంబులందును సహావస్థానవత్కేముదీ
 మార్తండద్యుతివైభవంబులు ననిర్తర్యాదవైచిత్రితోఁ
 గీర్తింపక వశమే నృసింహవిభుసత్కీర్తిప్రతాపాన్నతుల్.

65

ఉ. భానుసమానతేజుఁడు విభాసురరూపమనోజుఁడుజ్జ్వలా
 నూనయశోవిభాసి విభావోదయనిత్యవిలాసి విశ్వస
 న్నానితవర్తనండు కవిమండలనిర్మితకీర్తనండు ల
 త్తీనవమాధవుండు నరసింహునినారయమాధవుం డిలన్.

66

క. వితరణమున రణమున ను, న్నతవినయంబున నయంబునం దన కిలలోఁ
 బ్రతి లేక నారభూపతి, సుతుఁ డామాదప్రభుండు * శోభిలు మిగులన్.

67

క. కనకమహీభృద్వరుఁ డల, కనకమహీభృద్వరుండు * గట్టిగ శౌర్యం
 బున విబుధాధారత్వం, బునఁ బరహితధర్మభావమునఁ దలపోయన్.

68

శా. స్థానం బెన్నఁడుఁ బాయ దుత్సవఘనస్వస్తీసుఖక్రీడమై
 వై సెందక భువి నర్థిలోకము దివి * బ్రత్యర్థిలోకంబు న
 న్యూనుం డాకనకయ్య యుద్యతకృపాఁబుం డైనమాత్రంబునక
 దానతాత్రము లింత యంత యనుచుం * దర్శింపగా శక్యమే.

69

సీ. సంతాససురధేనుచింతామణిశ్రీకి, లజ్జఁ దా నెనరించు * నోజ్జ యగుచు
 నలకాధిపతిసూనునలకాములకు దర్ప, రహితత్వ మెనరించు * మహితలీల
 నరభీష్మకోదండగురుభీష్మనమరంబు, దక్కువ యనిపించు * నిర్కృవముగఁ
 గుంభీనసకోడకుంభీనగిరులకు, విశ్రమంబు నెనర్చు * సశ్రమమున
 తే. సంతతౌ దార్యసాందర్యశౌర్యధరణి, భరణనైపుణగుణములప్రాధి మెఱసి
 వరుస నరసింగమేదిసిశ్వరునినార, నరవరేణ్యునికనకభూనాయకుండు.

70

క. ఆమువ్వరందు నగ్రజుఁ, డై మించిననారసింహుఁ * డతులితవిభవ
 శ్రీ మెఱయఁ బెండ్లి యాడెం, బ్రేమం బెదకొండమాంబఁ * బినకొండాంబన్.

చ. నిరుపమవిక్రమంబును విశిషితియు సీతియుఁ బోలెఁ దత్త్వవి
 త్పరిచయముకొ విరక్తియును * భక్తియుఁ బోలె సుయోగవర్తనా
 దరవిభవంబు శాంతియును * దాంతియుఁ బోలె గరం బలంకరిం
 చిరి తమనిత్యసేవ నరసింగయ నిద్దఱుకొండమాంబలున్.

72

ఆ. అందుఁ బెద్దకొండమాంబయం దానర, సింగభూపవరుఁడు * శిష్టమతులఁ
 గాంతియుతుల సుతులఁగనియెమూర్తిక్షమా, రమణుఁదిమ్మవిభునిరమణమీఱ.

ఉ. ఆనరసింగభూపతి ప్రియం బెనఁగం జనకొండమాంబయం
 దానమితాఖిలాహితసమాజుఁ దనూజునిఁ గాంచె బంధుసం

తాననురావనీజ సముదంచితభోగబిడౌజు నూరి మై
త్రీనవభోజు భానునిభ తేజునిఁ గృష్ణమరాజు నున్నతిన్.

74

వ. అందు.

75

సీ. శేషుదర్పము చివ్వి శీతాంశు రుచి నవ్వి, పాలమున్నీటిపైఁ గాలు ద్రవ్వి [చి
యాదిత్యుపసయాంచి, హలమాలంబునులోంచి, హుతవహుగర్వముఁజ్ఞాతలూఁ
కల్పశాఖని గెల్చి కర్ణుకీర్తి మరల్చి, ఖచరువార్త దరల్చి ఘను నదల్చి
కందర్పు మఱపించి యిందుని నిందించి, నలకూబరు హసించి నలుని మించి

తే. తనరుకీర్తిప్రతాపవదాన్యతాను, రూపవిలసనములచేత యాఢి కెక్క
ధరణి నంద్యానిలరసింగనరవరేణ్యు, పట్టి యైపట్టి మూర్తిభూపాలకుంబు. 76

క. తిమ్మక్షీతిపతి శోభిలు, నిమ్మహిలో మిగుల వాసి కెక్కఁడుగాంభీ
ర్యమున దైర్యమున శౌ, ర్యమునఁ బ్రఖ్యాతుఁడై జనావళి పాగడన్. 77

సీ. శ్రీవ్రత్తైతులనాను, రూపంబు రూపంబు, నిర్మలాంగిరనవిసీతి నీతి
మహనీయతానుపమానంబు మానంబు, భూతిమద్రిపుదావహేతి పేతి
ధాత్రీసురశ్రీనిదానంబు దానంబు, తులితమారుతిభీమబలము బలము
గోవిందచింతాస్వభావంబు భావంబు, కోవిదబాధుసంకులము కులము

తే. తరమె వర్ణింప వనకుభృత్తటకుటీర, కటురటర్పులికాచ్చటాఁఘటితబిరుద
కాహళారవశంకాప్రకంపితప్ర, తీవనృపజాలు నంద్యాలఁతిమ్మవిభుని. 78

ఉ. చె న్నె సఁగెన్ నృసింహనృప శేఖరుతిమ్మనృపాలవకాళి య
భ్యున్న తకీర్తి ముజ్జగము యూనఁగ మానవకన్యలట్ల తా
రెన్నఁడుఁ బోనిపున్న మసమ్మద్ధులఁ గాంచితి మంచు నుబ్బుచున్
వెన్నెలకుప్ప లాడుదురు వేలుపుకన్నెలు నాగకన్యలున్. 79

ఉ. శ్రీయతుఁడైనయట్టినరసింహునితిమ్మనికీర్తివై భన
శ్రీ యనుమాక్తికావళికీఁ జె ల్వధికంబుగ దిక్కులన్ నిజ
స్థాయదకీర్తిసీలపటంసంవరణం బానరించు మున్ను గా
నాయనశత్రువర్గము ప్రియం బిఁక నెవ్వఁడు సేయ కుండెఱున్. 80

మ. షీతి నంద్యాలనృసింహుతిమ్మవిభునఁతీర్తిప్రతాపంబు లు
న్నతిఁ బర్వున్ నవఘనవిద్రుమము లై నానాబులన్ సింహసం
తతిధాతుప్రకరంబు లై వలయగోత్రంబున్ స్రవచ్చానురో
ర్జితసిందూరము లై దిశాగజములం జె న్నొండఁ గై సేయుచున్. 81

మ. అతిధన్యు డగునారసింహవిభుతిమ్మాధీశుహస్తాబ్జసం
గతిచే వింతగ దానవారి సముదఁగ్రప్రౌఢిచే విప్రసం
తతియందున్ నెఱుపున్ ధృవస్థితినిదానత్వంబు ప్రహ్లాదపా
షితయుం గాక యశేషభోగపరతం జెన్నెందుసాభాగ్యమున్. 82

ఆ. ఇట్టిమమేదినిశ్వరుండనుగుండ, ముండ సభక్తివినయమోదగరిమ
 దను భజంప నలరుచినకొండమాంబగా, రాబుంబట్టి కృష్ణభూపవరుండ. 83

సీ. ఆఖండలాహంక్రియోఖండనోదించి, తాఖండవిభవోదయాంచితండు
 నారణాద్రిపవాకారణాజస్థలా, వారణాంచద్భుజాపారుషండు
 మండేసారిపుద్ది ప్రిసందేవాఘటనాత్వ్య, మండేహతేజస్సమన్వితండు
 బాధురాశీపయస్సంధురాశీభవ, ద్భంధురాశీజయభాజితండు

శే. నలయు నిఖిలదిగంతస్యోస్థైతలాధి, సతిశిరఃకంకంపితశ్రుతివలక్ష.
 మశిమతల్లిస్తుతీప్రితిమల్లస్తుల్ల, కీర్తివిభవుండు సంద్యాలకృష్ణవిభుండ. 84

మ. అసఘాత్కౌ సరిసూహకృష్ణననుభాధ్యక్షుక్ విరాజద్గుణై
 కనిధిక్ వర్ణన సేయంగా దరిమె దిక్షుక్రంబునం దెల్ల శో
 భనతత్కీర్తిసదీమతిల్లి ప్రసహంపం బూస మున్మున్నుగా
 ఘన మై యుబ్బుగనీ ప్రణు లక్చెలమలం గావ్యామృతం బెంతయున్. 85

చ. అవిరళసిత్యభోగవిభనాతిశయోల్లసితండు నారపా
 ర్థివునరసింహుకృష్ణజగతీపతి నిత్యసువర్ణనన్దముల్
 కవినికరంబుపై గురియంగా బ్రవహించును హృద్యగద్యప
 ద్యవివిధకావ్యరూపత సంగతసువర్ణ మహాప్రనాహముల్. 86

ఉ. దానమునందు గృష్ణననుభానరుండప్రతిముండు యుక్తిముక్
 దీని గణించినక సుగమణీతీ గొల్పుచు నున్మి సప్తనం
 తానసమృద్ధి చేకులుట తద్విసుయాదిగుణాబు లన్నియుం
 భూనిక మీఱగా ననయముక్ సురభిత్వము దాల్చి యుండుటన్. 87

మ. తమి సంద్యాలస్వసూహకృష్ణనిమిషాదానక్రయాకౌశలం
 బునుసాత్త్వంబున నభిబృంధిము ధనంబుం జెందఁబ్రత్యర్థిబృం
 దము చెందుక్ నిధనంబు నింతయు మదిం దర్కంప యుక్తంబు త
 థ్యము వర్ణాధకు లెందు గోరుదురు వర్ణాధక్యవద్యోగమున్. 88

మ. ఒకప్రద్యముని గాంచె దొల్లి యదునంశోద్భూతిఁ బెం పొందుచుక్
 సకలక్ష్యోసురులు గరం బివుడు శ్రీసంద్యాలకృష్ణక్షీతీం
 ద్రకరాజ్ఞాన్వయసంభవంబుకతనం బ్రద్యములు జేయుచుం
 బ్రకటం బయ్యెడు దానవారి యవతారం బొంది ధాత్రీస్థలిన్. 89

చ. కలన నృసింహకృష్ణుండతికౌశలతక్ యుభిపించుఖడ్గ మ
 గ్గలికఁ దటిల్లతల్ వెడలఁ గ్రాయు నరాతినరాధపుల్ మనక్
 వలసిన వీనిఁ గైకొనుండు వక్త్రములు దని పంపూరిపు
 ల్లులు వెద చల్లెనో యనుతలంపులు చూడకుం జనింపగన్. 90

క. బల్లిమండ కృష్ణభూపతి, పెల్లుగ యుభిపించుచాలు పెనుశాకకు భీ

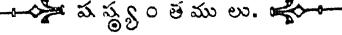
తిల్లినపగవారి డడవిని, భిల్లవిలాసినులచూపు బెళుకుల కలుకున్.

చ. పొలుపుగ నారసింహస్వపపుంగవుకృష్ణుఁ డనంతవైభవై
 జ్వలుఁడు ప్రతాపకుంకుమపుఁజర్చులఁ బాఁడుయశఃప్రసూనాపూ
 జల నలరించు విశ్వమును • జక్రి విరాడ్డను వౌ తుఱింగి యశా
 భళి యిది వో మహాద్భుతపుభక్తి మనంబున నెన్ని చూడఁగన్.

చ. సుముధురమూర్తిఁ గృష్ణవిభుఁ • జూడనియింతు లె టన్న నండు గా
 ని మది నొకింతఁ జేర్చి యతనిం గనుఁగొన్నతుడక సుధాంశురూ
 పము ప్రియ మన్నవారు మఱి • భావజు మేలనువారు గల్లుట
 బ్రమిదియ సాక్షి యాన్యపునిరాజమనోజలరూపువాసికిన్.

మ. అనసికాంత కరంబు రంజితెడు నం ద్యాలాధిపుం గృష్ణసా
 ధిపునిం జేరి సదా యనంతవిభవాధిక్యంబుసాంపుక వరా
 హావనతొకలజ్వంభణంబు కులగోత్రొన్న త్వము మానసా
 త్వవ మైనట్టియ నేకసావనగుణో దారత్వముం గల్లుటన్.

సీ. శ్రీవిష్ణుభజనైకశీలుం డలోలుండు, నైదికమతరక్షణాదరుండు
 నెఱబుటుతనమున • మెఱయుజోదులయందు, గజహయారోహదీక్షాగురుండు
 కీర్తిప్రియుండు సంఘీతసాహిత్యాది, సకలకళావినోదాండు రసికుఁ
 డీవిపట్టునఁ గొంచె • మెఱుంగఁడు తగవరి, కలనైన నెఱుంగఁడు • కల్ల లూడ
 తే. ధీరుండు గభీరుండుచితవిహారుఁ డార్య, వర్తినుండు శరణాగతవత్సలుండు
 శేషునకు నైన వర్ణన • సేయ వశమె, యనఘు సంద్యాలకృష్ణధరాధిపతిని.

క. ఈదృశగుణసమ్మయ క, న్యాదృశధరణివరదురభిసయసామ్మయకుక
 నైదికపభరతునకు న, లాదికస్వపనయతిరస్మియాదక్షునకున్.

క. ఆధునిక రామభద్రున, కాధిక్యచణాహవక్రియారుద్రునకుక
 మాధవపదపద్మనమా, రాధనవిధిసాధితావిరతభద్రునకున్.

క. జయలక్ష్మీపరిణయసహృ, దయకీర్తిసతీసమర్చితస్ఫుటతేజో
 మయహారిద్రాక్షతసం, చయమధురితదిక్పరంధిజననిలలునకున్.

క. దానోదకధారామహి, మానారతశీలలీకృతాంగణభూభా
 గానుష్ఠితయూచకసం, తానాకించన్యజన్యతాపక్షితికిన్.

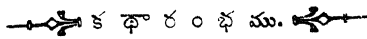
క. ఇభకర్ణతాళవృంత, ప్రభనానిలసుఖతపరస్పప్రహితసువ
 స్తుభరవహజనసమాకీ, ర్ణభవనగోపురబహిర్ధారాభాగునకున్.

క. శ్రీనంద్యాలస్వసంహ, య్నానాథతనూజునకు సమంచితవిభవ
 శ్రీనవ్యవిడోజునకును, దానకళాతులితదైవతక్షాజునకున్.

క. ఆత్రేయమానిగోత్రప, విత్రునకు వికాధిమదలవిత్రునకు దిశా

- క. జైత్రునకు లోచనోత్పవ, గాత్రునకును గొండమాంబి కాపుత్తునకున్. 102
- క. విశ్రుతతిరుమలతాతా, రవ్రశ్రేష్ఠాస్వయసుదర్శనాచార్యతనూ
జశ్రీనివాసగురుచర, శాశ్రయణసమార్జితాఖిలాభ్యుదయునకున్. 103
- క. జిష్ణుయశోధిక్షేపణ, ధృష్ణమహాశౌర్యపద్ధతిభేలునకున్
వైష్ణవమతశీలునకున్, గృష్ణమహీపాలునకును + గృతిలోలునకున్. 104
- వ. అభ్యుదయపరంపరాభివృద్ధియు నాయురారోగ్యసమృద్ధియు నగునట్లుగా నాయొ
నర్పం బూనినకళాపూర్ణోదయం బనుమహాప్రబంధంబునకుం గఢాక్రమం బె
ట్టి దనిన. 105

ప్రథమా శ్వాసము.

- క. శ్రీలకు నాకర మై వి, ద్యాలతలకు నాలవాల + మై హరికి నదా
కేళీభవనం బై మహిఁ, జాలన్ ద్వారవతి యొప్పు + సాభాగ్యములన్. 106
- ఉ. తోయధియంకభాగమునఁ + దోరపుఁ బెంపులతోడఁ దత్పుర
శ్రీ యతఁ డూర్తిహస్తములఁచేఁ దను నిట్టటు ముట్టి లాలనల్
సేయఁగ నెప్పు నంగగుణఁలీలల నెంతయుఁ బెద్ద యయ్యు నే
ప్రాయము లైనఁ దండ్రియెడఁ + బట్టరు వేఱొక రీతిగా జనుల్. 107
- చ. సురుచిరవస్తుసంపదలఁసాంపునఁ బెంపు వహింపుచున్నయ
వ్వరపురి యాత్మసామ్యపువిఁవాదముఁ దీర్చుకొనంగఁ బిల్చు ని
ర్జరనగరిన్ సువర్ణమయఁసాధకరప్రసరంబుచేత నం
బరము గ్రహించి భూరితరఁపౌరజనారవగౌరవంబుచేన్. 108
- చ. అహిమకరప్రచారసుదుఁరానద మై నిబిడాంధకారన
న్నహనముపొల్పుఁ దెల్పుచుఁ దఁనర్చు సముద్రమహేచాదకంబుచే
బహిరభివేష్టితం బగుచు + భాసిలుఁ దత్పురికోట మిక్కిలిన్
మహిమను జక్రవాళగిరిఁమాడ్కిని జూడ్కికి వేడ్క సేయుచున్. 109
- చ. నలుగడలందుఁ గంబము లఁనం దగి రై వతకాదిపర్వతం
బులు పయికప్పుతాచలువఁపోలికి నింగియు నందుఁ జిత్రభం
గులు పచరించుసాధమణిఁకూటమరీచులు నెప్పు నొప్పు మి
క్కిలి పురలక్ష్మి కొల్లుచవిఁకెం గొలు పున్నగతిన్ శుభస్థితిన్. 110
- చ. కొలఁదికి నెక్కు డై వరుణుఁకోటలు మేడలు గోపురంబులుం
గొలువఁగ వచ్చు నప్పురముఁకోటలు మేడలు గోపురంబులున్
జలనిధితుంగభంగచయఁసంగతత్ప్రతిబింబసంతతి
చ్చలమున నంత మొక్కు ధరఁ + జూగిలి యీ డనువారు చిన్న పోన్ .111

ఉ. శైవలసీలముం గమలః శాలియు నై నయగి డ్డసియి స
 ద్మావళి వ్రాతతోడికరిఁ కించుగ నొప్పుచుఁ గోట శాటిలా
 నై వఱలంగ హర్ష్యకనఁకాంశునికాయముపేరఁ దత్పురి
 శ్రీ విలసిల్లు నభ్రచరఁసింధువు మశాళిక మల్లెదండగన్.

చ. విలసితపీచికాయతరఁవిప్రతిబింబమిషంబునన్ మహా
 జలనిధి లత్యుపార్శ్వశయఁచక్రేపయిం జెఱు చాచి యున్న సో
 ధ్యులఁ బురలక్ష్యే ధర్మవిధుఁ లన్నియు నెఱ్ఱుపుచ్చకాయ గా
 నలయుఁ విడం డతండు రసఁవత్పరిభామిషు బాహుబుధమున్.

చ. అగణితలీల నప్పురముఁనందు విరాజలుచుండు నెఱియున్
 మృగమద లేపపంకములఁ మేలిమికోటలు పువ్వుదోటలున్
 నిగనిగ మన్విటంకములుఁ నీలపుమేడలు పైఁడిగోడలుల
 బగడపుటంచుపోంకములఁ బచ్చులతిన్నెలు వింతనన్నెలున్.

లయవిభాతి. అలికులము నీలములఁ చెలువము వహించు ననఁదిశిములు హరికృష్ణులు
 పాలుపునఁ దలిర్పం, దలిరుగమి కెంపులుగఁ బలు దెఱఱుగ్రుక్రొవ్విరులఁవిలసనవ
 ము త్రియపుఁగుళికలకుఁ దక్కుం, గలమఱులకుఁ బసిఁడిఁతఱికులకుఁ నెఱఱుచు
 వెలయగఁ బరాగములుఁ లలితపువితానం, బులుగి గృహాముఖ్యములఁ చెలుఁ
 ప్రతిబింబములుఁ బలెఁ బురమునలైనలఁ బాలుచును ననంబుల్.

చ. అనుపమితస్వవాద్యనివఁహంబులఱో సరిమోఱియుటల్ సహిం
 పనియది యై పురం బెదురుఁపౌఱులు దీర్చెనొ మచ్చరంబునన్
 వనధి కనంగ సయ్యుపనఁనంబులు పొల్పు మిళిందిబృందముల్
 ఘనమక రాకృతిం దనరిఁ గాఱుల జంద మరందబిందువుల్.

చ. కొలఁదికి మించు కెంబిగురుఁగుత్తుల మొగ్గలపుష్పగుచ్చకం
 బులఁ బువదేనెఁ బుప్పొడులఁ బూపలఁ బిందెలఁ గాయలన్ ఫలం
 బుల నెపుడున్ సమగ్రపరిఁపూర్తి వహించుచుఁ దద్వనవ్రజం
 బెలమి రహించు నందనసఁమృద్ధికిఁ గోటిగుణాధికంబుగన్.

— ❦ — బ్రాహ్మణవర్ణనము. ❦ —

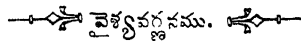
శా. చాతుర్యాధిగతాఖిలశ్రుతిచయల్ యడ్డర్కనీపారగుల్
 శ్రౌతస్సార్థవిధిప్రసిద్ధపదవీఁసంచారలీలాధ్యులల్
 చేతఱోనామవిలోచనాచలితలఁక్షీనాథసంజ్ఞాదిమ
 జ్యోతిర్నిత్యనిరీతు లప్పురములోఁ నున్నట్టియుర్విసురుల్.

— ❦ — శ్రుతియవర్ణనము. ❦ —

శా. నానాయుద్ధవిహారశూరులు గుణాఁనందజ్ఞయశ్రీనఖాం
 కానూనభ్రమదాయుధవ్రణకిఱోదంచచ్చరీరుల్ సదా

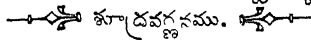
దానప్రాణీయశోవిశేషజితమం దారుల్ గభీరుల్ మహా
మానాధారులు రాకుమారు లతిభామన్ మింతు రవ్వీటిలోన్.

119

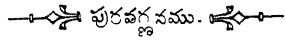

చ. తమతమ పెద్దవారు మును దాచినద్రవ్యము లున్న యట్ల యుం
డ మితము లేక యొప్పెఱుధానంబులు తారు గడించి యుద్వి ని
త్యము నమితంబుగా నవనిధానము లున్నుచు నప్పురంబులో
నమరెఱుకోమటుల్ నగుదు రల్లకు బేరునిశ్శ్వరత్యమున్.

120

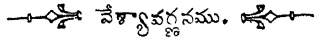

క. ద్విజులను శాస్త్రనియుక్తిని, భజింపుచు నిండ్ల సకలభాగ్యవిభవ మ
క్కజ మై తనర సుఖంతురు, సుజనులు తత్పురములోని శూద్రులు నెమ్మిన్.

క. ఎప్పట్టైన ఘనసారపుం, గుప్ప లగుజాశ్వసుభులకోటులచేతం
గప్పురముక్రోవి యనఁ దగి, యప్పురము కరంబు వెలయు ద నవనీస్థలిపై.

122

బంధుకరము. అరుదుగఁ బిడికిట నడఁగెడునడుముల్ హాస్తిసమానపుయానములున్
గురుజఘనములును దగుచుములభరముం దగొప్పలగొప్పతనంబులు మే
గరగరికలు సిరి దలనగు మొగముల్ కల్కి మెఱుంగుఁగనుంగవలున్
దొరయఁగ వెలపడఁతులు విభధనముల దోతురు నొప్పడ నప్పురెలోన్.

చ. అమరఁగ వింత నిం పొసఁగు నందు విట్టాలికి వేశవాటిహ
ర్యములు విమానమానహర హారిశిరోగృహభాగభోగభా
గమరభుజంగనంగహృదయంగమరంగదనంగసంగర
క్రమరమణీమణీమణితకల్పన నేఁచినపారువాలచేన్.

124

ఉ. మాటలు వేయు నేటికి రమానరుఁ డందుఁ బదాఱు వేల్పై
నూఱెనమండుభార్యలు దనుం బరిపూర్ణరతోత్సవంబునక
గాటముగాఁ దనర్చుకుతుకంబులఁ గొల్వఁ గడున్ సుఖంచు నే
నాట నెఱుంగు నివ్వలసంబు లతం డల తెల్లదీవిలోన్.

125

ఉ. అందును వారు పీఠనక యందఱు ధర్మధురీణు లైనవా
రందఱు శుద్ధభాగవతు లందఱు వేదనిరూఢి నున్నవా
రందఱు సాత్త్వికప్రవరు లందఱు దత్త్వ మెఱింగినట్టివా
రందఱు సత్కృపానిరతు లందఱు బావను లెన్నిచూడఁగన్.

126

క. ఇట్టట్టన నేటికి ద, త్పట్టణమున నున్న యట్టి ప్రజ లేజాతిం
బుట్టిన వారలు నంద్యులు, గట్టిగఁ దద్వినుతి నెల్ల కలుషము పాయున్.

127

క. అం దొకనటముఖ్యునిప్రియ, నందని శైశవమునంద ద నానాగుణరే

ఖం దనరారుచుఁ గ్రమమున, నందంబుగ యోవనోదయముఁ బ్రాపించెన్.

క. కలభాషిణి యనుపే రా, వెలది మును నహించు సహజవిలసత్కలభా
షలకుఁ దగఁ జాల దవు డది, కలికితనముఁ జతురతయును * గలపలుకులకున్.

క. శాలిశ కేళిశ తాలన, తాలనదచిరావతరణతరుణిమతరుణీ
లోలాలసాలసవిలస, నాల్గోకనములు విటాళి * నట్టిటు చేసెన్. 130

ఉ. కూకటివేశిశోఁ గురులు * గూడుకమున్న కుచప్రరోహముల్
పోకలశోడిసామ్యమును * బొందకమున్న నితంబసీమకుఁ
ప్రవేకఁదనం బొకింత ప్రభువింపకమున్న ప్రసూనబాణుఁ డ
జ్ఞాఁకలఁ బెట్టెఁ దా నరస * నామెత శాలికకై విటావళిన్. 131

చ. తనదుమెఱుంగుఁజెక్కిఁతులు * దాఁకఁగనీక మొగంబు నాఁపుచుం
జనుబొగడల్ నఖాకలనఁ * జక్కిలిగింతలు వోవ లోఁగుచుఁ
మనసిజ మించుభీతియును * నానయుఁ బూనుచు నీమృగాక్షి యిం
పొనరుచు తెన్నఁడొక్కొ యని * యువ్విఱులూరుదు రత్తఱ్ఱి విటుల్. [నం
క. తొలుప్రాయపునుగొదమల, తలఁపులతమకములు మిగులఁ * దను నెదురుకొ
జలజాక్షి జవ్వనము గఱు, వెలసెఁ బ్రతిక్షణము వింతవింతగ నంతన్. 133

తే. మొదల బలురేఖ గలదఁట * యదియుఁ గాక
నయసు క్రొత్తఁట వెలయాలివంగడమఁట
వనితచక్కఁదనంబును * వన్నెలాఁడి
తనముఁ గల్కితనంబును * దరమె పొగడ. 134

సీ. మెఱుంగుటద్దపుమించుమించు బెగులనింపు, నింపుచక్కనిముద్దు * నెమ్మొగంబు
నవచంద్రికల నవ్వునవ్వువలఁ జూపు, చూపులచొక్కంపు * సోయగంబు [బుఁ
నారూఢిఁ బలుమాఱు * మారువిండ్లకు నేర్పు, నేర్పుకన్బమదోయి * నెఱతన
గటికచీకటిఁ గప్పు * కప్పుఁ బూనినకొప్పు, కొప్పు తోరంపుజ * కున్నవబెడంగు

తే. గుబ్బపాలిండ్లు లేఁగాను * గొప్పపిఱుఁడు
బాహులతికలు మృదుపద * పల్లవములు
బంగరుశలాకపన భంగ * పఱచుమేను
గలిగి చెలు వొంచుచుండు నా * చెలువ మిగుల. 135

చ. బెఱుకులఁ జిమ్ముచుం గలికి * బిత్తఱిచూపు సరత్నకుండలాం
చలకషణోజ్జ్వలత్వముప * సల్ నెఱపఁ ర్ఘుళించుచుఁ భుజం
గులహృదయస్థలుల్ వ్రేడిచి * కొంచక తోడన పోటుగండ్లఁ దూ
తె లలన యార యొక్కొకత * ఱిం బువుఁబొండ్లు కటూరిక త్తియల్. 136

ఉ. కీర్తనపాత్రచిత్రమృదు * గీతకళాకలనప్రవీణతఁ
నర్తననైపుణీవిలస * నగుబులపెంపుల నత్యపూర్వని

ర్వృత్తపంచబాణసమఃరక్రియలః హరిణాక్షీ యప్పరః
క్రిబలః హరింప దొడఁగె విటసంచయచి త్రివిత్తముల్.

137

ఉ. ఆరమణీశిఖామణి మహావిభవంబున నొక్కనాఁడుసిం
గారము లెంతయుఁ మెఱయఁగాఁ జెలికత్తెలతోడఁ జేటికా
వారముతోడ వింతచెలువం బనయంబు దలిర్పఁగా వనం
తోరువిలాసభాసురపురోపవనంబున కేగి యచ్చటన్.

138

సీ. కొన్ననల్ వలరాచమన్ననల్ గరగర, మల్లికల్ గొనియున్నమల్లికలును
సంతానముల కళిఁసంతానములయాట, పాటల ములు చూపుపాటలములు
ఓవి చేకొన్నపూదావిచేఁ బథికాంత, రంగముల్ నొంచునారంగములును
మారుమే లైనబంగారుమేడల బోల్పు, భంగి యై మించుసంపంగములు
తే. మంజులములైకనంబడువంజులములు, కుందములునువాసంతికాబృందములును
గేనరములును నవనాగకేనరములు, కాంతలార కంటిరె కడు వింత లగుచు.

క. పూబోడి యొఱసికొని చనఁ, గాఁ బయ్యెద యొడిసిపట్టెఁ గనుఁగొంటె చెలి
లేబాన్నను భళిరా యిది, గో పురుషాహ్వాయమునిలుపుకొనుసమయంబున్.

క. ఆలికుచంబులు నాగ, య్యాలికుచంబులును వాడు లాడెఱుద గాఁ
బోలు ననఁ దనరె నూపుర, కోలాపాలచకితకీరఁ ఘోషము వింటే.

141

క. లేగరువలిచే ముంగలి, పూఁగొమ్మలు పాయఁబడుచు భుజగతి నెఱవం
గాఁ గురునక మిదె తివిరెఱుఁ, నాఁగిటికి నీకుఁ దగునె కైకొనమి చెలి.

142

చ. పయఁటచెఱంగు శాఖ యనుపాఁడిఁ దెరల్చుచు నోలతాఁగి తాఁ
బ్రియమున భృంగకై తవనిరీక్షణముల్ కుచకుట్టలంబులం
గయికొన నొప్పుపల్లవశిఖామణి మామిడి రిత్తఁ బోవునే
భయ మిఁక నేల యే మిచటఁ బత్రముఁ బుష్పము వేడ్క నందితో.

143

వ. అని యీప్రకారంబుల మఱియు నొండొరులతో ననేకవిధసరససల్లాపంబులం
బిసాళింపుచు నింపు దళుకొత్తఁ గ్రొత్తవిరిగుత్తులచేత నేత్రపర్వం బగుచున్న
యాపువ్పందోటఁ దఱియం జొచ్చిన.

144

సీ. అర వీడుకొప్పులవిరులవాసనకుఁ దో, రవుటూర్పుదావులు ప్రాపు గాఁగ
నడలమందతఁ బెంచుబడలికలకుఁ బిఱుం, దులవ్రేఁగు చనువ్రేఁగుతోడుపడఁగఁ
జెమటచి త్రిఁగ్రొత్తఁ చెలువుగాంచినవళుల్, మొలనూళ్ల కాంతికిబలిమినోపఁగఁ
బయ్యెద లాడింపఁ బ్రభవించుకంకణ, నాద మందెలమోతఁ ప్రోద్ది సేయ

తే. మిగుల రొదగాఁ గికాకిక నగుచు రతుల
యాయములు సోక నెద్దియే నాడుకొనుచు
సందడింపుమఁ బుష్పాపచయము సలిపి
యంతఁ గడఁగి డోలావిహారములకు.

145

వ. అప్పు డాకాశమార్గంబునం గృష్ణ సేవాలాలసుం డగుచు నేగుడెంచునారదమ హామునీంద్రుని మణికంధరుం డనుగంధర్వకుమారుండు గానవిద్యావిశేషాభిలాషంబునం గొలిచి వచ్చుచునుండి యమ్మగువలప్రగల్భతాగరిమకు వెఱక గండుచు శతానందనందనున కిట్లనియె. 146

మ. తమిఁ బూఁదీఁగెలతూఁగుట్టుయ్యెలలఁ బంఁతా లాఙుచుం దూఁగునా కొమరుఁబ్రాయపుగబ్బిగుబ్బెతలయంఁఘుల్ చక్కఁగాఁ జాఁగి మిఁటిమొగం బై చనుడెంచుకీవిఁ గనుఁగొంఁటే దివ్యమాసీంద్ర నా కమ్మగీనేత్రలమీఁదఁ గయ్యమునకుం ఁ గాల్ దాఁచులా గొప్పెడున్. 147

వ. అనుటయు నారదుండు. 148

మ. భళిరా సత్కవి వాడు నిక్కమ తగ్గఁ భావించి నీ వన్నయా యెల్లప్రాయంపుమిటారక త్తెలబెడం ఁ గే నెందునుం గాన వారలఁడోలాచలనోచ్చలచ్చలనముల్ ఁ త్తైవిష్టవస్త్రీలయాదలఁ దన్నం జనునట్లు మించె ననినం ఁ దప్పేమి యొప్పే యగున్. 149

క. అని పలుకునపుడు నికటం, బున నలకూబరుండు దాను ఁ మొగులుమఱుఁగునఁఘున మగుదివ్యవిమానం, బునఁ జనుచుఁ రంభ విశదఁముగ నది వినియెన్.

ఆ. విని యొకింత కనలి ఁ మన సొకలా గైన, నతని నారదుఁ డవిఁయాత్త నెఱిఁగి భానవికృతి యెఱుకఁపడనికయడఁచియమ్మగునతనదుప్రియునిఁ మొగముఁ జూచి.

క. ఆలించితె యాపలుకుల, పోలికఁ దెలియంగఁ గలహఁభోజనముని గాఁబోలు మన మితనిఁ గని యుచి, తాలాపము లాడి చనుటఁయభిమత మనియెన్.

ఉ. నారదుఁడుం దదీయవచఁనంబు వినంబడుదిక్కుఁ జూచె నెవ్వారలొ మాట లాఙుచును ఁ వచ్చుట తోఁచె నటంచు నచ్చుటఁ వారివిమానరత్నమును ఁ వారిధరంబుమఱుంగు వాసె బాలారుణభానుబింబ ముదఁయాద్రిమఱుంగును బాయుచాఙ్మునన్. 153

క. ఆరంభయును గుజేరకు, మారుండు నవ్వేళఁ దమవిఁమానోత్తమముఁ నారదమాసీంద్రుపదాం, భోరుహములక్రిందిచాయఁ ఁ బో నిచ్చి తగన్. 154

ఆ. పారిజాతకుసుమఁసారభంబులు వెద, చల్లుతమశిరంబు ఁ లల్ల నల్లనద్దుచును దదీయం ఁ మగుపాదయుగళి వా, సింఁచి రంతఁ గొంతఁసేపు నిలిచి.

క. ఆవరమానియు నొండొరు, పై వదలనిప్రేమ కలిగి ఁ భాసిలుఁ డనుచుఁ దీవించె రంభ యపు డా, దైవతమునివర్జుఁ జూచి ఁ దరహాసముతోన్. 156

క. ఓమునివర మీదీవన, చే మశ్మైఁ బ్రేమ కొంత ఁ చెడక నిలుచునోయేమో కాని యిఁకఁ నర, భామలపోఁడుముల కితఁడు ఁ భ్రమయక యున్నే.

వ. అని తనమనంబునం గలయారసంబు సైరింపం జాలక యొక్కసక్కియంబుగా నాడుమాటలకు సందియంబు సెందుచు నిది యేమి యనుట వివరింపు మని

మునివగుండు నిలిచి యడుగుటయు దేవరకుం బ్రస్తుతగమననిరోధంబు గాకుం
డ విచ్చేయుండు విమానంబుమీఁదికి రా నవధరింపుఁ డన్నియు వివరింపుచు న
రుగుదెంచెద మహానుభావులం గొంతమేర యైనం గొలిచి వచ్చుట భాగ్యంబు
గాదె యనుచు శిష్యుసమేతంబుగా నతనిం దమవిమానంబునందు నునిచికొని
తదలంకారచామరంబులు రెండును విచ్చి పుచ్చుకొని తనప్రియుండునుం దాను
నిరుగలంకుల నిలిచి యల్లనల్లన వీచుచు నప్పడంతి మానివర్యా యప్పుడు మీ
ర లాడోలికావిహారిణులప్రసంగంబున శిష్యుతోడ నే మని పలికితి రది యానతీ
వలయు ననుటయుఁ జఱునగవుతో నతండు. 158

మ. భళిరా సత్కవి వౌదు నిక్కము తగ్గె + భావించి నీ పన్నయా
యెలప్రాయంపుమిటారిక తైలబెడం + గే నెందునుం గాన వా
రలడోలాచలనోచ్చలచ్చరణముల్ + త్రైవిష్టపస్త్రీలయా
దలఁ దన్నం జనునట్ల మించె ననినం + ద ప్పేమి యొప్పే యగున్. 159

క. అని పలికితి నిం దే మై, నను గాని తెఱంగు గలిగినం జెపుమా యో
వనజాక్షి యింక దాఁచం, బని యేమి మనంబులోనిభర మని పలికెన్. 160

వ. అని పలికిన నవ్వలాసిని యతనిం జూచి. 161

క. మీరలు పెద్దలు శ్రోలో, క్యారాధ్యుల రేమి యన్న + నంటిరి గా కె
వ్వారలు మానైద రిట నే, మారసి యాడితిగొ యనుచు + నడిగితి ననఘా.

ఉ. ఊహ యొనర్పరో యతిశఃయోక్తులనర్ణనలందు నిట్టియ
వ్యాహతి చెల్లు నంచునో యి + టాడితి రింతియ కాక యేవరా
రోహాలు మమ్ముఁ బోలమికి + రూఢిగ నిమ్మెయి నున్న యీజగ
న్కోహాసమూర్తి యర్థపతిఃముద్దుకుమారుఁడె సాక్షి నావుడున్. 163

ఉ. అల్లన నవ్వచున్ ముని సుఃరాంగనఁ జూచి యె టాడుకొన్ననుం
జెల్లుఁ గదమ్మ నీకుఁ గడుఁ + జెల్లుఁడు నిర్భర మైవప్రేమ రా
జల్లఁగ నిట్లు వ ర్తిలుటఁ + జేసి మృగేక్షణ యైన నిట్లు రా
వెల్లదినంబులున్ సవతి + యేగతిఁ గల్గునో మీఁదు గంటివే. 164

క. నినుఁ బోలువనిత నీకును, వనజముఖి యితనిఁ బోలుఁవాఁ డితనికి నెం
దును గల్గి కలఁచునో యి, ట్టినిగాఢపుముదముసాంపుఃశీవులు చనునే. 165

క. అనుటయు నవ్వల కనినన్, మునివర మీమాట యిట్లఁమోఘం బగునో
వినలే నిట్టివి మానుండు, నను మన్నన చేసి యనుచు + నాతుక మ్రొక్కెన్.

వ. అంత నమ్మహామునిండ్రునియాజ్ఞానుసారంబునం దద్విమానంబు కలభాషిణివిహ
రింపుచున్న యెలదోటలోనికి దిగియె నట్టియెడ రంభానలకూబరులు వినయ
పూర్వకంబుగా నతనిచేత ననిపించుకొని యప్పు డెదుటఁ గాన్పించువాసు దేవుని
ప్రసాదరాజంబునకుం జె య్యెత్తి మ్రొక్కి తమవిమానంబుతోడ నిజేచ్ఛం

జనిరి. కలభాషిణియు సట మున్ను తన కనతిదూరంబున వినంబడువారలసల్లా
 పంబు లాలకించి యుండి తదనంతరంబ ధగద్ధగితదిగంతరం బగుచుం జేర నే
 తెంచువిమానంబు నవలోకించియు నాశ్చర్యంబు నొందుచుండి యప్పు డే ట్ల
 డుగునలకూబరునిరూపలావణ్యాదిసౌభాగ్యంబునకు మిక్కిలి మెచ్చుచుఁ దదా
 లోకనంబునం దనియక కొంతమేర తద్విమానంబుక్రిందటిచాయం భాదరిండ్ల
 యారమిమఱుంగున వారినల్లాపంబు లాలకించుచుం జని యంత నది మిక్కిలి
 దూరంబుగా నేగుటయుఁ దిరిగి వచ్చుచుఁ దనమనంబున. 167

ఉ. ఇంత రూపవంతుఁ నెంతయుఁ దనకుఁ గై, వశము చేసికొని యఁవార్యగర్వ
 మతి చెలంగ భాగ్యఁవతి యీలతాంగి యె, వ్యతెయొకో మనంగఁవలదె యిట్లు.
 చ. మునువు నిజేశు నర్థపతిఁముద్దుకుమారుఁ డటంచు నానితం
 బిని పలుకంగ వింటిని గుఁబేరతనూజనకుం గరంబు మో
 హని యగుకాంత రంభ యని యాడుకొనంగ వినంబడుకొ మనం
 బున నివు డెన్న నామెఱుఁగుఁబోడియ కావలయున్ నిజంబుగన్. 169

క. ఇప్పు డిది నిశ్చయంబుగ, నప్పరమముసీంద్రుఁ జేరి యడుగఁగ వలయుం
 దప్పఁ డతఁ డమరమానియ, యప్పటి కప్పటికి వచ్చు యదుపతికడకున్. 170

క. అని చింతించుచు నాయం, గన దా నొక్కతియ యేగి కడుఁ జేరువ నా
 యనుపమతేజుని నారద, ముని గాఁగ నెఱింగి వినయఁమునఁ బ్రణమిల్లెన్. 171

వ. ప్రణమిల్లి లేచి విరచితాంజలి యై నమస్కరించి నిలువంబడి యంజలి
 బద్ధురాలై. 172

క. మానీంద్రచంద్ర యివుడు వి, మానముతో నేగినట్టిమహితాత్ములు రం
 భానలకూబరులే యన, నానారదుఁ డట్ల యగుదుఁ రని యాయకతోన్. 173

క. నీ వె ల్లాఱిఁగితి చెవుమా, నావుడు మీ రాడుకొన విసంబడుమాటల్
 భావింప నట్ల యకా నా, భావమునకుఁ దోచె ననుచు యభామిని పలికెన్. 174

చ. పలికిన మింట నాడుకొనుఁపల్కులు వింటివో యన్న వింటి నో
 యలఘుతపోనిధాన తనయత్యధికం బగురూపసంపదం
 జెలువుఁడు కైవశం బనుచుఁ జెల్లుబడిం బచరించి పల్కె నా
 కలికి తదుక్తి కోర్వమి ప్రకాశిత మయ్యెను మీవచస్థితిన్. 175

క. అనుటయు మునినాయకుఁ డో, వనితా యె ట్లోర్వ వచ్చు వలవనిగర్వం
 బునఁ గన్ను గాన కాడెడి, యనుచితవాక్యంబు లేరి కైవసం దలఁచెన్. 176

క. తరుణీ యేరికిఁ జెల్లునె, యరయఁగ నే మింతవార యనుకొన నిదిగో
 పిరువీఱుగ నున్నది తాఁ, గర మద్భుత మైనపవతికయ్యముచేతన్. 177

క. సవతి యన నింక నొకతెన, భువిలోపల వేఱ వెదకఁ బోవలయునె యో
 ధవళాక్షీ నీవ కా నే, రవె దైవనియుక్తి గొంత ప్రాప్తి గలిగినన్. 178

క. నావుడు నంతటిరూప, శ్రీనైభవసతీకి గానఁ • సిద్ధించు నె యా
 దైవనియుక్తియు మాభాగ, క్లవిధమునఁ బొట్లఁ బడెనఁ • సిద్ధివివేకా. 179

త. అనుడు నామాట కేమి యో•యాలుజాషీ
 రంభమొదలైనయెచ్చు•రలకు నైసఁ
 దక్కువే నీదురూపసాం•దర్యనుసామి
 లెక్కుఁడే కాక మిగుల నూ•హించి చూడ. 180

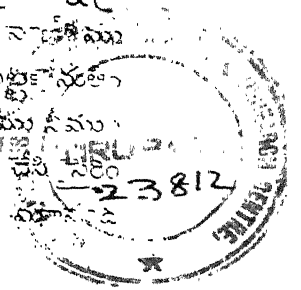
ఆ. అది య టుండ నిమ్ము • ముదితి నిన్నును జూచి
 నట్లు దోచుచున్న•యది మొకంతి
 సలిసనాభుకొలుపు•నకు నత్తునో యస
 నత్తు మిమ్ముఁ జూతు • వరమునిద్ర. 181

సీ. అని గుంతి పల్కినఁముని పల్కె నపునపు, నెలఁతె నీ న్నే యుండునుఁ•దిలఁచుకొంటి
 సూశిష్యుఁడైనయా•మణికింధ రాహ్వయుఁ, శిలఁ గొన్ని నాల్లిక్రూ•దిటనుగ్రాణ్ణి
 గాఁగ హరిం బొడఁగఁగానంగఁ దా నచ్చి, దిండుకరూపనం• స్థవసరిచన
 యొనరింప నేకనం•తన గ్రహించి పఱచి, నట్టివేర్పరివి గ•దిమ్మ నిపు

తే. పేరు కలభాషిణివి గద • బిరుదచదుర
 నగును భళిభళి గువుడు నీ • కది ముఖస్థ
 మగుచు నున్నదియే శక్య • మగునె చనున
 ననుడు శక్యంబు గా కేమి • యనుచుఁ బలిక. 182

న. అమ్మదిరాషీ మధురగంభీరస్వరంబున నిట్లని చదివె. 183

దిండకము. శ్రీకామినీకామితాకారి సాకారికాయుజ్యధారాసంహారణాకాని రా
 శోణ రేఖామయూఖాళికమ్మిఠాలోకనాలోక లోకైకసంస్తుత్యనిత్యప్రభావా
 విభానై భవాధిక్యధక్రాంతానంతిమూర్తాండకోటీర, ఆకీకమానామలాస్తంభ
 సంభద్యశఃపూరకర్పూరసారభ్యమైతీపవిత్రీకృతామ్నాయ నాయుప్రచారా
 నిశాపాదితాపారసంసారసంతాపనిర్వాపణా పాపనిర్వాపణోపాయనామప్రశం
 సానుభావా భవాభావలోభాకులీభూతచేతస్సుస్వప్రాతస్థితసంప్రాప్తసద్భక్తి
 మార్గైకవిశ్రామభూమిభివత్తత్త్వయాసా సురూపావళీనుద్విరూపస్వరూపా
 గురూపాసనాపాదితానారతానస్యనాకర్యకైకర్యమాధుర్యధుర్యప్రసన్నాప్ర
 సన్నావలీమానసోదిస్యభోగాపర్ణాభిలాషా హృషీకేస గూఢానానానోము
 ఖ్యుల్ సువిఖ్యాత మైసట్టిసిద్ధివ్యచారిత్రచారుప్రచారింబు పారంబు ముట్టానానా
 పంగ లేరంచు నెంచంగ వించు బ్రహంచస్వభావంబునకో మానక ట్టిముసీము
 దట్ట భాటువాచాటతల్ చూపుచున్నార మిన్నేరముల్ నున్ననల్ చేసి పురిం
 పు మోపాసుదేవా సదానంది గోవింద సేవించుమావిది నై డెంది నానా

మొందింప నెందుక విచారంబు లేమిక్ వనోగోచరాగోచరత్వంబు లూహించి
 పలే మైతి మోదేవ మీసాదనేవాదరంబుక మదిం గోరుచుక వేదవాదుల్
 శమాదుల్ కడుం జాల నార్జించి భోకేచ్చ వర్జించి నానాతపశ్చర్యతాత్పర్యప
 ర్యాకులత్వంబునం కైకొనక మాకు నేయత్నముల్ లేక యోకృష్ట యీకై
 వడిక మీకృపాలోకనంసిద్ధి సిద్ధించుటల్ బుద్ధి దర్శింప నత్యంతచిత్రంబు
 గాదే జగన్నాథ యీరీతిఁ జెన్నార ము న్నేఋషుల్ మిమ్ముఁ గన్నారఁ గన్నా
 రు మాకన్ను లెన్నంగ నేపుణ్యముల్ చేసెనో యీవిశేషంబుఁ గాంచెక వి
 రించోదయస్థాననాభీసరోజా సరోజాతజాతాండముల్ తండతండంబు లై యుం
 డ నెండొండు సీరోమకూపంబు లేపారఁగాఁ దాల్చుటల్ చెప్పఁగా నీవు గోవ
 ర్ధనం బైతి తంచుక వరాహావతారంబునక ధారుణీచక్రముం దాల్చి తంచుక
 మహాకూర భావంబునక మందరగ్రావముక మోచి తంచుక జగంబుల్ సమ
 స్తంబు త్రైవిక్రమప్రక్రియావేళఁ బాదత్రయం జాలఁ బూరించి తంచుక ను
 తింపంగ యుక్తంబై భక్తప్రజాధీన దీనిక వివేకించి లోకంబులోఁ గొంద తా
 ర్యోత్తముల్ సర్వవేదంబులుక సర్వవాదంబులుక సర్వయాగంబులుక సర్వ
 యోగంబులుక సర్వమానంబులుక సర్వదానంబులుం జూడ నీదాసదాసా
 నుదాసాంఘిసంసేవలోఁ గోటికోట్యంశముం బోలఁగాఁ జాల వంచుం దదా
 చారముం బూని వర్తింతు రత్యున్నతిక సర్వసంకల్పనిత్యోదయా యేము నీ
 నామమాత్రంబు మానాలుకం జేర్చుటల్ దక్క నొక్కీంతయుక దక్క
 త్రోవల్ భవన్తాయ దాటంగ లే మవ్యయా భవ్యయోగీంద్రసాంద్రాదరా
 కాంక్షితైకాంతసంసేవనా భావనాతీతకల్యాణనానాగుణశ్రీసముద్భాసితాంగా
 మముం గేవలం బై నకారుణ్యదృష్టిం గటాక్షించి రక్షించు లక్ష్మీమనోవల్లభా
 దేవదేవా సమ స్తే సమ స్తే సమ స్తే సమః.

184

మ. అని యీవైఖరి సంతయుం జదివి దైత్యా రాతి యీదండకం
 బునకుక మెచ్చుచు నిచ్చినట్టిది గదా + భూరిమృతక నీదుశి
 ష్యునికంతంబున నొప్పనావిమలరఁతో దారఁకారంబు స
 న్నునిలోకోత్తమ యంచుఁ బల్కి మఱియుం + బూఁబోడి దా ని ట్లనున్. 185

సీ. పొసఁగ ము త్రైపుసరుఁల్పొహళించినలీలఁ, దమలోన దొరయశఁబ్దములు గూర్చి
 యర్థంబు వాచ్యలఁక్ష్యవ్యంగభేదంబు, లెఱిఁగి నిర్దోషత + నెనఁగఁ జేసి
 రసభావములకు సర్పంబుగ వైదర్భి, మొదలైననరీతు లిమ్ముగ సమర్పి
 రీతుల కుచితంబు + లై తనరారెడు, ప్రాణంబు లింపుగాఁ + బాదుగొల్పి

తే. యమరనుపమాదులునుయమఁ కాదులు సగు,నట్టియర్థశబ్దాలంకరియలుఘటించి
 కవితఁ జెప్పంగ నేర్చుసఁత్కవివరునకు, వాంఛితార్థంబు లొసఁగనివారుగల

లయవిభాతి. చలువ గలవెన్నెలలఁచెలువునకు సౌరభము • గలిగినను సౌరభముఁ • జలువయుఁ దలిర్పఁ, బాలు పెనఁగుకప్పురపుఁబలుకులకుఁ గోమలత • నెలకొనిన సౌరభముఁ • జలువపనయుఁ గో,మలతయును గలిగి జనఁముల మిగులఁ బెం పె నఁగుఁమలయపవనంపుఁగొదఁమలకు మధురత్వం, బలవడన నీడు మఱి • కల ద నఁగవచ్చు గడుఁవెలయఁ గలయీసుకవిఁపలుకులకు నెంచన్. 187

క. ఊరక యటు మిముబోటులు, చేరువఁ బతియింపఁ గనిన • సిద్ధింపవె యే కోరిక తైన నజస్రముఁ, గోరుదు మీవీణ మోసిఁకొని కొల్చుటకున్. 188

సీ. మునినాథ యిటు మున్ను • వనజదళాక్షుని, యంతఃపురంబున • కరుగువేళ మఃశికంధరునిఁ దదఁగణమున నిల్పి మీ, వీణియ మీరలే • పాణి బూని పోవఁగాఁ జూతు నఁపుడు దానినేఁ బుచ్చుకొని కొల్చి నత్తునోఁయని తలంతు దేవరచిత్తంబు • దెలియమిసట్లు సే,యఁగ నేమి దోఁచునో • యనుచు వెఱుతుఁ తే. గరుణనంతమాత్రపుటూడిఁగంబునాకు, ముదలఁబెట్టుఁడటంచుకేఁల్కాగిచిమిగుల వినయ మొప్పఁగ నాయింతిఁవేఁడుకొనియె, సతఁడునట్లకానిమ్మనిఁయనుమతించె. ప. అనుమతించుటయు నమ్మహాత్మునియనుగ్రహం బీపాటి గలిగె దీనంజేసి నావాంఛి తంబును నఫలం బగు నని సంతసిల్లి రంభానలకూబరులవలనఁ గడపట వినంబడి నవాక్యం బాకటి దలంచుకొని యది తెలియుటకుఁ గృతాంజలి యై వినయభ రంబునఁ గొంకుచున్న దాన మణికంధరుండు రహస్యశంక నెడఁగులుగఁ జనఁగ నమ్మహాముని కిట్లనియె. 190

సీ. మహితాత్మ మీర లిమ్మహి నుండ సంకోచ,పడియే మొమిక్కిలిఁపొడవుచనఁగ నీక విమానంబు • నిలచేర్పునన కొంత, మేరఁ బోనిచ్చె నఁమిథున మిప్పు డేను వృథాభాఁతి • నింతనంతను దాని, వెంబడిఁ జని పల్కు • వింటి నొకటి వినుఁ డది యర్థేశఁతనయుఁ డోయబల యి, న్నారదుమాటలు • నడుమ వేఱ తే. పొడవెనేమయ్యెనలకళాఁపూర్ణసుద్ది, కడమ చెవుమన్నరంభయఁపూడతెలుపనె నీకు మఱి చెప్పరా కుంట • సీకథయును, నీకు నాతోఁడునుమ్ముబ్బఁనీకుమనియె.

తే. ఏ నెఱుఁగ వేడ్కపడుచున్న • దాననోత, పోధనోత్తమ యాకళాఁపూర్ణఁడనఁగ నెవ్వఁ డాతనిసుద్ది ముఁన్నేమి చెప్పె, నెద్ది చెప్పరా దనియె నాఁయిగురుఁబోడి.

ప. ఇది యానతీవలయు ననిన నతండు వెఱఁ గంది యిది యంతయు నపూర్వంబు దీనిఁ దెలిసెదం గాక యని కొంతదవ్వు నిశ్చలుం డగుచు విశ్వప్రపంచంబునం గలభూతభవిష్యద్వర్తమానవర్తనంబు లన్నియు విమర్శించి తత్ప్రకారంబుఁ గాంచి కలభాషిణిం జూచి యారంభ ప్రియునకుఁ జెప్ప రా దనినకథ యత్యపూ ర్వంబు నాకునుం జెప్పఁ దగ దని పలికిన. 193

తే. అనఘ చెప్ప రానికథాంశఁమట్ల యుండ, నిమ్ము నలకూబరునకునఁయ్యింతియేమి కారణమున సీప్రసంఁగము వచించె, దెలుపుఁ డన దాని కిట్లనిఁతెలిపె మాని.

- సీ. ఈరంభయును వీడు + నేవేళయును రతి, క్రీడాపరాయణుల్ + కేనలమును
 వీరి సెండాారుహాసావీక్షణోక్తులు దక్కి, నట్టిచేష్టితములు + నెట్టి వైస
 మన్న ధోద్దీపన+మహిమం జొక్కించునొ, కొక్కక్రేమచొ ప్పిది + యుద్వేగ గలుచు
 కావున మము నేడు + కనుగొనుటకు మున్ను, రంభ నవీనము + ర్థింపదగి
 తే. శుభ్రీమనరేఖవ ద్రిల్లంజూచి నగుచు, బ్రహ్మశో నున్న శారదా+రమణిణిబోర్పు
 ధనదనుతుండు నన్నూటకుం + దరుణిమోవి, దగతశిఖ నెట్లె స త్తటిం + దనగుతమిసి.
- క. ఒత్తుటయు నెందుం గలుగని, క్రొత్త తెఱుంగునం జెలగుంకోమలకలవా
 గ్వృత్తి యపు డొకటి బహువి, చ్చిత్తికమై దానికంత+నీమం బొడవెన్. 196
- ఉ. ఏయెడ నెన్నడుం గనని+యింపులు గుత్తుడుతద్దళస్వనం
 గాయత వైకకాతుకము + నద్భుతముం మొలపింప నేది యు
 దీ యిది చాలం గ్రొత్త భళి + యింకొకమా టింక నొక్కమా అలు
 చాయలిసెల వేణి నల+కాధిపనూనుండు వేడె వేడినన్. 197
- క. నాచేత నిగం గా దిది, యొచెలువుండ యనగం గాక + యున్న కొ విష నీ
 నోచెలువ యనగం నచనా, గోచరసల్లాపరసము + కొం తపు డొడవెన్. 198
- వ. అంత నక్కాంత కాంతునికి సంతసంబుగాం గొంతకొంత తత్ప్రార్థనంబు నడలు
 బు చేసె నతం డంత నింతకు ము న్నిది యెన్నండును విన్నయది గా దిప్పు డ
 ప్పగిది నెదవె జెప్పు మని గ్రుచ్చి గ్రుచ్చి యడుగ నిది నేడు నేర్చినిది కాంతు
 తడవులనుండియ నే నెఱుంగునదియ యొక్కకారణంబున నిది యెఱుకవలయు
 నెఱయ మఱచియు నేడు బాలభానుపాండుమేఘసంసర్గవిశేషనీక్షణంబు
 దలంచిన మానసంబులోనన పూని యుండి యిప్పుటిసీమండగంబునలగం గలిగి
 వెలివిరియ నిచ్చితి నని పలికిన నతం డి ట్లనియె. 199
- తే. ఏమికారణమున దాచి + తిన్ని నాళ్లు
 తరుణి యెఱుంగింపు మనుండు నే+తత్ప్రీనంగ
 మునం గళాపూర్ణకథలు వచ్చునె యనియెడు
 తలపుచే దాచితి న టంచు + వెలది పలికె. 200
- సీ. పలికి యోపారుషాభరణతత్కథలు వచ్చిన నేమి యంటేని+ వినుము చెలియ
 నాకథ లింక జెప్పి+నట్టివారును విని, నట్టివారును ధాత్రి+యందం బు
 పాత్రప్రపాత్రాది+బహుసంతతియుం దన, ర్చుచుం జిరకాలంబు + ప్రచుంప
 దభివృద్ధిశోభిత+శుభ సౌఖ్యములు గాంతు, రనుమాట యున్నది + యాచయ
 తే. యేను నీ కది చెప్పిన + దీనికొఱకు, నవనిం బుట్టంగ వలయునో+యని వెఱచెడి
 బ్రాణవల్లభ యవి తావ+కాంగసంగ, సౌఖ్యమునం జేర్చునాకుని+స్థగంబులగుం
 తే. అదియు వింటివి గద యని + యనియెదేని, యేను వినినట్టిపిమ్మట + నిట్టిచూపు
 పలికె నొక్కయమోఘువా+గ్విలసనుండు, కావున వచింప విననికం+గాదునాకు.

ప. అని చెప్పె నని చెప్పి నారదుండు.

203

తే. అతివ విను రంభకును గల యట్టిభయము

నాకుఁ గల్గుటఁ దత్కథ • నీకుఁ జెప్పఁ

గూడ దట్లయ్యు మిక్కిలి • కువలయమున

వెలయఁ గల దది వెలయుత్తో • వలును గలుగు.

204

ప. అది యట్లుండె రంభానలకూబరు లవ్విధంబున నల్లాపం బొనరించినయనంత
రంబ తద్విమానంబు మత్సమీపంబున కేతేర మీఁదొలికాప్రసంగంబులు నడి
యె నని కలభాషిణికిం జెప్పె నప్పుడు తద్వనలక్ష్మీవిఱోకనకౌతుకంబున కెడ
గాఁ జని యున్న మణికంధరుం బిలిచి యంబుజాక్షునికొలువువేళ దప్పకుండగ
బోవలయు ర మ్మనుచు నచ్చుటఁ గదలి చనియెఁ గలభాషిణియు నగతఁ దనుఁ
జేర వచ్చిన నెచ్చెలులుం దానును నిజగృహంబున కేగి వేగంబ కొలువుసింగా
రంబు సంఘటించుకొని కృష్ణునగఁ కరిగె.

205

శా. శ్రీనంద్యాలపురాంక వాగ్విభవలక్ష్మీనాభపర్యంక సు
జ్ఞానశ్రీమిథిలేంద్ర సూన్యతనచన్సంధాహరిశ్చంద్ర వి
ద్యానైపుణ్యసముద్భూర్భటికవిద్వద్వాదనాచాలితా
స్థానీమందిర యిదిరారమణపత్నీకేరు హేందిదిరా.

206

క. అంభోనిధిసాధారణ, గాగభీర్య యరాత్యసుప్రకంపనచయకు
క్షీంభరితరవారిమహా, కుంభీనసవర్య సమరంగురుభుజశౌర్యా.

207

మాలిని. శేషసుభాషణ • శీలవిభూషణ, సేవకపోషణ • చిత్తరిపూ
న్మేషనివర్తన • నిర్మలకీర్తన, నిత్యనవర్తన • సీతికళా
పోషవిచక్షణ • పుణ్యవిధిక్షణ, భూసురరక్షణ • భూరిమద
ద్యేషణశాసన • ధీజలజాసన, దీప్తివిభాసన • ధీరమతీ.

208

గద్యము. ఇది నిఖలసూరిలోకాంగీకారతరంగితకవిత్వవైభవపిగళియమరనార్యత
నూభవసౌజన్యకేయసూరయనామధేయప్రణీతం బైనకళాపూర్ణోదయం బను
మహాకావ్యంబునందుఁ బ్రథమా శ్వాసము.

కళ్యాణార్ణవదయము.

ద్వితీయా శ్వాసము.

ఖండోద్దిహిమాచల
మేఖలికావిలసదపరిమితహయగిరిఖా
లేఖితజయలాగఘన నృప
శేఖర సంద్యాలునారసింహునికృష్ణా.

1

వ. అవధరింపు మవ్విధంబునం గలభాషిణిగోడ సగభాషించి యరుగుచు నానా
శు తనమనంబున. 2

చ. హృదయమువ్రే గొకింత శమియించెను జెల్వపుగ్రొప్పుపెంపున
బాదలెడురంభకు సవతిపోరు గణించుట కంకురార్పణ
బిది యిటు గొంత చేసితి నపేక్షిత మంతయు నైనయట్ల యీ
నుదతియ చాలు దానికి ననూయయు నున్నది మాట లారయన్. 3

క. ఎంచగ నాగమనమునకు, నించుక చు టైన నయ్యె * నిది యోగ్యము సా
ధించుట కెవ్వారిని బో, రించనిక్షణ మొక్కటియుం దరింపగ నశమే. 4

వ. అని తలపోయుచు శిష్యుండునుం దానును బురప్రవేశమార్గంబున నుండు
చుండె నప్పుడు. 5

సీ. దవుదప్పుల నేనేడు * ధరణికి దిగివచ్చు, చున్న వాఁ డిది యేమియొక్కొ యనియు
గయ్యంబు లిడ నెందు * గతిగల్గునోయని, వెదకుచు నేకెంచు * విధమొ యనియు
బవనేరితము లైన * పాదపాంసువులనిం, దఱగృతార్థులఁ జేయు * కొఱకొ యనియు
సిమార్గమహిపుణ్య * మెట్టిదియో ఫలం, బునకు రా కది రిత్త * చనునె యనియు.

శే. దను నెఱుగువార లతిదూరమునన లేచి

రెండుచేతులు మొగిచి సర్వజ్ఞులగుండ
నికటమున గన్నవారలు నేల బాది
యాదరమున బ్రణామంబు లాచరింప.

6

చ. అలఘువిసేతిసంభ్రమనమాకులతక వెనక బల్లకీలు నొ
దలములు వారువంబులును దంతులు నానిగ గల్గువాహనం
బులు డిగి వచ్చి మ్రొక్కుదొరమాణలపెల్లునడ ద్రోవ చాల సం
కులముగ నందఁ గొందఁ ఊకకొంత బరాబరిం జేసి కొల్చి రాన్.

7

మత్తకోకిల. కొందఱు గడకంటిచూపులఁ గొందఱక వెఱచూపులం
గొందఱు జిఱునప్పుడెఱునఁ గొందఱు దగుదీవనం
గొందఱు జెఱు చాచి లె మ్మని గొందఱు గొందఱుండ గొం
చుం దపోధనుఁ డాదరించెను సొంపుగాఁ బ్రణతాత్తులన్.

8

వ. అవ్విధంబున సకలజనసేవను లొదరించుచు శిష్యులగుచు నాను సన్నునివరుంబు
పరస్పరవిఘ్నప్టనవాచాలవీచీహస్తసమాజ్ఞితచర్చుమిచ్చి కాచర్పాగికురంబులన
లనను, సంకులకలహంసచక్రనాకిపుష్కరాహ్యయస్రముఖజలపక్షిసాదోహాకో
లాహలంబువలనను, అవిరళపరిభ్రాంతమానడింకరభుండమండలీపాగడిమచ్చలవిలసి
తప్రహసితంబులవలనను, నికటంబున గొదలుజలధివిలనంబులు సెలకేఁగి గళి
సేయుసోయగంబున బరిఁగింకగ్రావలయంబులను, బరిగ్రావలయసలిలసిధన
ముత్తాలకల్లోలకీరీరామకీర్త్యనాణాంబు లగుచు సమయంబు నుభయతమాకృ
ష్యమాణభాగీంద్రభాగవేష్టనప్రకారానుకారపాఠాణాంబు లై రాశించుచుం ది
రుగుమొఱుఁగుండేఁగిలు ప్రకాశింపై శాఖపర్యవసితాబడంబరవిడంబనచతురం
బు లై చూడ నొప్పినై దూర్యప్రాకారంబులును, బ్రాకారనలయవిఫలకపిశిర్
సముదయసముత్కీర్త్యమాణమాణీశ్యనినహవివిధకాంతిసంతానసౌమనసమాలి
కాస్తోమాభిరామపర్యంతభాగం బగుచుం జొరవిభవలక్ష్మిక బట్టినయాతపత్రం
బురీతి నుద్ద్యోతిం చుగ గనమండలంబునకుం శాంఘరత్వసంపాదనంబున సొం పొన
ర్చుసమున్న తళిఖరసంస్తకనిర్ణిక్తమాకకభక్తివిశేషంబుతోడం బనిండికామ చెలువు
సలవరించువాను దేవప్రాసాదరాజంబును, వాసు దేవప్రాసాదరాజకై తనద్యో
తమానశాతకుంభకుంభినిధరంబునకుం బ్రత్యూతపర్యతభంగి సంగీకరించి య
లంకారంబు గావించునను దేవసంకల్పణసాత్యకప్రద్యున్నూ దియాదవసంఘసౌ
ధయాధంబులును, సౌధయాధభూధరవ్రాతజాతమహాతరంగిణీబృందసంఘే
హంబు ప్రభవీంపం జేయునుభయపార్వ్యభాగపీఠమయగృహాభిత్తిసంతతతంత
న్యమాసమరీచినిచయపూర్ణ రాజమార్గంబులును, రాజమార్గసజ్జతైవాలిసీతై
వలభావభాసురంబు లై పౌలుపారుగుత్తతబహిర్వృత్తికానికాయంబును, బ

హిర్విత్తర్ది కానికాయవిరచితకరంగనాభిగోముఖోపరితరంగితరంగవల్లిమతల్లి
 మనోజ్ఞమాక్తికమండలీపాండీత్యంబు అత్యంతకాంతంబు లగుచు నుత్తుంగహర్త
 శిఖర కేతుసంఘసంఘర్షణశకలితపతితాంతరిక్షఖండలత్యనూణనక్షత్రసమా
 త్ప్రేక్షాసంఘక్షణచిక్షణంబులై వీక్షణసర్వంబు నిర్వహింపం బెంపుమీ
 చుం దదవలంబనలంబమానవివిధాంబుదకదంబకంబు డంబుఁ జూపుకలువడంబు
 లును, గలువడంబులం దనిలినమిళిందంబులచందంబు నందపటచుచంద్రశాలా
 ఖేలనాలోలనాళీకలోచనాలోచనంబులమరీచినీచికలపెల్లు చిల్లునం జిమ్మనగ్ర
 వులఁ జిమ్ముగంధసారకస్తూరికానీరధారాప్రసారంబులతెఱం గెఱుంగింప బం
 రురంగువసలఁ బసపువసంతంబు లాడుభావంబునఁ తీవి నెఱపుభర్తహర్త్యశ్రీలు
 లాసంభ్రమోచ్చస్వీతివిశారారు కేశబంధంబులో యనంగబంధురంబు లగువా
 ధరగంధవహనిహావిహారణవిసృమరకాలాగురుధూపధూమంబులును ధూ
 ధూమశ్యామికామిషంబున నిజస్వామికొలుపునకు నిబ్బరంపుఁ బే రుబ్బున
 బ్లికొనుచుఁ జేరినశృంగారరససముద్రంబునకు నిర్ణిద్రవిద్రుమకుడులగనూ
 సాంగత్యసాభాగ్యంబు ననుగ్రహింపుచుఁ బ్రత్యగ్రజాగ్రదగ్రస్థలస్థాపితకురు
 దకలశకందశశ్చవిచ్చటాజటాలితంబు లగుగోపురంబులును, గోపురద్వార
 ణవ్యాజవిభ్రాజమానమంగళనూత్రసువ్యక్తనిర్వర్తితపరిగ్రహగృహవైభవ
 ముపభోగనిస్తంద్రు లగుసకలజనులును, అత్యంతచిత్రతరమహత్త్వంబున
 ర్తిలును త్రమోత్తమకీర్తులం బాగ డొందుతద్ద్వారకానగరంబు దరియ
 జొచ్చి రంత.

9

సీ. మహాసీయకురువిందః మాణిక్యకాంతుల, చేతఁ బల్లవిత మై యెఱువు మీఱ
 మరకతమణిసముత్కరమరీచిచ్చటా, పత్రసంతలిచేత యాగు మీఱ
 నకలంకనవ్యమాక్తికచాకచక్రప్ర, నూనసంపదచేత యాంపు మీఱ
 నింద్రసీలజ్యోతిఃరిందిదిరక్తేణి, విలసనంబులచేతఁ బాలుపు మీఱ
 తే. దనసమున్నతిచే నభస్తరువుఁ బ్రోచి
 విమలశిఖరాగ్రకనకకుంభములచేత
 సఫలితంబుగఁ జేయుచుఁ జాల వెలయు
 నంబుజాక్షునికొలుపుకూటంబు గాంచె.

10

క. కాంచి మణికంధరునితోఁ, గాంచనగర్భజుఁడు వలికెఁ యలకాలము వీ
 డించిన నిది నిచ్చలు నెక, యంచితరుచి నెఱపుచున్న యది కనుగొంటు.

11

శా. ఆవై కుంతముఁ జూచినట్లు కడు నిం యై యీసభామంటప
 శ్రీ విస్ఫూర్తికతంబునకొ మిగుల యాచి త్తంబు నానందము
 ద్రావైచిత్రీ గరంచుచున్న యది యేతద్ద్వారకాపట్టణం
 వీభిశ్యంబునఁ గల్గుమే లిదియ యో యెందుకొ వివేకించినన్.

12

న. అని పల్కుచు జేరం బోవునంత. 13

క. ఆముషీయాగమనం బపు, ఊరసి చని చెప్పి రంబు బాతునకు బహి
శ్చారణు లగుపరిచారిక, లారీతిని జెప్ప నతని యానతికల్పిన్. 14

సీ. బుగారుగొలుసులు * పవడంపుదరమెన, కోళ్లును వింతబా * గలబాగడలు
రత్నంపుజలుకలు * రాయంచక్రతిమలు, పసిడిపువ్వులవ్రాతంపనులసాబగు
వివిధంబు లగుచిత్ర * విరచనలును దసి, లీనూలుపట్టెయల్లిక బెడంగు
పలు శౌకంగులపట్టు * తలగడబిల్లలు, మన్వంపుంగుంకుమ * పువ్వుపలుపు
తే. గలిగి మెఱుగులు దిక్కులం * గడలుకొనగ
మించుదంబుపుటుయ్యెల * ముగచమునను
బాలుపు మీఱుచు దనయంతి * పురమునతుల
యూడిగంబులు గైకొంచు * నున్నశౌరి. 15

ఉ. అప్పలుకుల్ చెవిం బడిన * యంతన దిగ్గున లేచి యెట్టటూ
యప్పుర మేస్థినందనుడ * గూనె హజారపుశ్రోవ వచ్చెనే
యెప్పుడు సంతరిక్షగతి * నిచ్చటికే చనువెంచు నివ్వధం
బిప్పుడు చాలఁ జిత్ర మిది * యేమకొ యంచు ససంభ్రమంబునన్. 16

సీ. తూగుబుయ్యెల దూగు * చో గొంత చెదరిన, యరవిరివన్నె బా * గట్ల యుండ
నడపంబుశోయ్యలి * మడిచి యిచ్చిన శాల, నాకుచీలిక చేతి * యండ యుండ
నట్టిటూ శోడిగిన * యంఘ్రిలరత్నంపు, సమ్మాళిగలు సారె * బాఱుచుండ
రాణినాసపుఁ బామ * రగ్రహణులు గూడ, నరుగువెంచితమంత * మరలుచుండ
తే. దనకుఁ గైదండ యొనఁగిస * తరుణకేలు
వదల నెఱుగఁమి నది శో * న * వచ్చుచుండ
గనిన వా రెల్ల నెదుగుచు * గలఁగుచుండ
మురరిపుడు వాకిటిహజార * మునకు వచ్చె. 17

తే. ఇట్లుదుర్కొని ప్రణమిల్లి * యింపుపెంపు
దనరం గైదండ యొనఁగి శో * డొనుచు నేగి
యతనియాజ్ఞ వెంబడిని శు * ధాంతనికట
భాసి యగు నెక్క * మణిసభా * భవనమునను. 18

మ. జగదీశుండు తపోధనాగ్రణికే బూ * జానర్తనల్ నాఁడ క్రొ
త్తగ నే శెంచినవానికిం బలె మహా * తాత్పర్యసంయుక్తుడై
తగఁ జేసెం గడుఁ గ్రొత్తక్రొత్త * తగుచు నత్యంతాదరం బెక్కు ధ
ర్మగరిష్టాత్ములబుద్ధి పూజ్య * లగువారల్ పల్లఱుక వచ్చినన్. 19

ఉ. అప్పుడు తత్సభాగృహ * నాగమనార్థులు కొల్వునేతకై
యెప్పటియట్ల యుండఱు బ * హిస్థితులై యెఱిగించి పంపఁ దా

నప్పరమర్షి వీడ్కొలుపునంతకు ర మ్మనఁ గొంకి యచ్యుతుం
డప్పలుకుల్ గణింపక తదంచితగోష్ఠిన యుండె నింపుతోన్. 20

ఉ. మానివరేణ్యఁ డిట్లనియె * మా కొకపెద్దతనం బొనర్చి రా
జ్యానుగుణప్రవర్తనల * కక్కట యిమ్మెయిఁ గొంకితేని న
న్నోనలినాక్ష పొమ్మనుట * యుక్తము నీ కిపు డట్లు గాక మీ
వానిగఁ జూచితేని కొలువం బిలుపింపుము వారి నావుడున్. 21

మ. చెలులం జుట్టల దండనాథుల విపశ్చిద్వర్షులక సత్కవీం
ద్రుల మంత్రీశుల వారముఖ్యల ముకుండుం డెంతయుం బ్రీతితోఁ
బిలుపించె బాడగాంచి రవ్విభవశోభిన్ వారలక వేత్రహ
స్తులు ద మ్మందఱ నప్ట పేరెలుఁగుతోఁ * దోడ్తో నెఱింగింపుచున్. 22

తే. కమలనాభుండు నపుడు శీఘ్రంబ తనదు
కొలుపు వీడ్కొంచు మాని దోడ్కొనుచు నేగె
సంతిపురమున కాతండు * నాత్మశిష్యు
వెలుపలన నిల్పి తాఁ దనవీణఁ గొనియె. 23

ఆ. అప్పు డతనిచేతియావీణఁ దాఁ బుచ్చు, కొనియె సంభ్రమమునఁ * గూడ నేగి
కరము వినయ మొప్పుఁగలభాషిణిముకుందుఁ, డవుడుదానిఁ జూచియల్లనగుచు.

క. ఏమీ శిష్యత్వంబున, నీమునివరుసేవ సేయ * నిచ్చ వొడమెనో
యోమగున యనిన విని యది, యేమియు లే దని వినితి * నిటు నటు నెదిగన్.

ఉ. ఒదుగుటయుక యదుప్రవరుఁ * డోహరిణాక్షి తలంక నేల నీ
కిది కడు లెన్నబుద్ధి కృప * నిట్టిమహామహు లాత్మ సేవకున్
హృదయమునందు నియ్యకొను * శిష్యుని కున్నది వేయు నేటికిం
బ్రదికితి సేవ సేయుము శుభప్రదు నిమ్ముని నిల్ల యెప్పుడున్. 26

ఉ. నీమతిపెంపు పాడుకొను నేరువులుక మృదుమంజులస్వర
శ్రీమధురత్వముం గనుచుఁ * జిత్తములోపల నేను నెంతు ని
క్కోమలి గొంత నారదునకుం బరిచర్య యొనర్చునేని వి
ద్యామహిమం గడుక వెలయు * నంచు నినుం గనుఁగొన్న వేళలన్. 27

మ. అనుచుక జాంబవతీగృహంబునకుఁ దా * నమ్మానిలోకాధినా
ధునివెంటం జని శిష్యురాలి నొకతెం * దోడ్తెచ్చితిం దీనిఁ గై
కొని శిక్షింపు మ టంచు నల్ల నగుచుక * గోవిందుఁ డాయంతిఁ బి
ల్చి నయం బొప్పగఁ బల్కె నమ్మగువయుం * జిత్తంబు రంజిల్లగన్. 28

క. నాకు మును మీరు చెప్పెడి, యాకలభాషిణియె యిది యటంచును వినయో
త్సేకమునఁ బలికి మునికి వి, వేకిత నుచితోపచారవిధు లొనరించెన్. 29

సీ. అగతట గోవిందుఁ ♦ డాయిగిఁ జూచి యో,ననజాక్షీ యిచటికిఁమ్మునివఁడేణ్యుఁ
డేణేగ దొరకొని ♦ యెన్నియో నాళ్లయ్యె, నీ వేమి దిద్దితి ♦ నెఱుగఁ జెపుమ
గాసచాతురిఁ దాను, గఁడుఁ బ్రోడయయ్యుఁ ము, బురుమిఁదిమత్సరఁ ♦ బునను జేసి
మనవిద్య సాధింతు ♦ సని పూని నాఁ డిది, యెందు నెన్వరును ము ♦ న్నెఱుగఁ కునికి
జే. గావున విశేషములు సీకుఁ ♦ గలవి వరుసఁ, దెలిపి నీ నేర్చిన ట్లెల్ల ♦ దిద్దు మనుచు

నొప్పగించితి నిమ్మహా ♦ యోగినర్యు, ననుఁ జూబనతీసతి ♦ వినయ మొప్ప. 30
క. ఎప్పుడును మీనచస్థిన్వైఁ, ఏప్పక యే నఁపుచున్న ♦ దాన నిపుడు నా
తస్సోప్పలు మీ రరయుట, యొప్పుక విస ననధరొపుఁ ♦ డొకకొం తనుచున్. 31

క. కుండనపుఁగమ్మిఁ దిగించిన, యుండఁబున జవరతనము ♦ సలరుండేనెల్
చిందినగతి మాఁగుర్యము, సొంగనుపడక వీణె ముట్టి ♦ సొలఁతుక పాడెన్. 32

సీ. ప్రాణితో నరిగవఁపధనిస్వరంగుల, ప్రతినియతగ్రుతిఁక్రమము లెఱిఁగి
రాగభేదములనఁర్జములఁ దొలఁగించి, లయతాళశుద్ధి నెఱఁతయుఁ దలిర్చి
గ్రామవిశేషమాఁర్చిన తేర్పడఁగ ముద్ర, మధ్యమతారసాఁమగ్రి దనరఁ
ధాతుమాతుపులు గీఁతప్రబంధములగాను, సనమానలీలమై ♦ సతిశయిల్ల

జే. దోర మగుప్రేమరసమునఁ ♦ దోఁచిఱోఁచి
వీనులకు నింపుఁ జలువయు ♦ విస్ఫిల్ల
నాకరణిఁ దనకాంత యు ♦ నేకగతుల

నాత్మ గుణగానములు సేయ ♦ నచ్యుతుఁడు. 33

ఆ. ముదిత మేలు మేలు ♦ కొనవ తే దెగదు సీ
యసఘచరితు దిద్దు ♦ మనుచుఁ జనియె
జాంబవతియు నొక్కఁసంసత్సరము బాఁకఁ
బాట నేర్చె మునికిఁ ♦ బాటవమున. 34

ఉ. అగతఁ గ్రమగుబునఁ బ్రియునిఁ యాజ్ఞను సత్యయు భోజకన్యయున్
సగతన మొప్ప నప్పరిమఁసంయమి నెక్కొకయోఁడు దిద్ది ర
త్యగితమనోజ్ఞగాఁపటిఁమాఁతిశయోన్నతుఁ గాఁగ నవ్వీభుం
డంతటఁ దాను దిద్దె నొకఁయబ్దుము పూర్ణము గాఁగ నాతనిన్. 35

వ. అప్పుడు మణిసంధరుఁడు కలభాషిణికిఁ బోతె నగతఃపురకాంతలనలనిశిక్ష యే
మియు లే కుండియుఁ బుండరీకాతునియనుగ్రహవిశేషంబున సకలరహస్యసంగీ
తవిద్యాసంపన్నతచేత నారదకలభాషిణులయట్ల యత్యధికుం డయ్యె. 36

క. అమ్మపురకు గానము హరి, యిమ్మెయి నఖిలంబు నేర్చి ♦ యిఁక మీఁసంగీ
తమ్మునకు నీడు లేదు జ, గమ్ముల సని పలికి మోదఁగరిమం జేల్చెన్. 37

ఆ. అంతిపురములోని ♦ కరిగినప్పుడు తదీ, యాంగ నలును దత్ప్రసంగ మైన
మానిశోడ నీడు ♦ గానవిద్యకు సరి, లే దటంచుఁ బలికి ♦ రాదరమున. 38

క. మణికంధరుడును గలభా, పిణియుఁ గొలిచి రాఁగ నాబుఁ ద్రవించుట
మణి యొక్కనాఁడు యదుభూ, పలు నీడ్కొని వేళ్ల నుచనిసంచారుము.

ఆ. చనుచు నుండి తనదుసంగీతచాతురీ, గరిమపనకు మున్ను * సాసాసాసా
చెలువ లాత్త మెచ్చి * సలివినయట్టిప్ర, శంసచాదములప్ర * సాసాసాసా. 40

వ. వారితో నిట్లనియె నివ్విధంబున నవ్వరవర్ణములు మువ్వుగూ జక్కముగా
మదీయసంగీతచాతుర్యంబురీతు లతిసూతనంబు లనియు నీవెట్లు గు
దొరక వనియుఁ బలుకుట గల దది నిజహృదయంబునఁ గలవిధమున నానా
దికి ముదల బానరించుకొఱకునో యెఱుంగ రాదు చదుగు లెకొమదికి వట్ల
ది వై న సమృదం బాదవించుట పరమధర్మం బని తలఁతును గావున
గట్టిగ నమ్మరాదు తమచెలులతోడ నేతత్ప్రసంగంబున నేమి కలిగి
తదవబోధంబు గలుగునందాఁడ డెందంబు సందియంబు నొనగుట
యు నపురమతపోధనునకుం గలభాషిణి యిట్లనియె. 41

క. మీవెంట రాకపోకలు, గావింపఁగ నగరిలోనఁ * గలజనములు న
న్నీ వాచంయమ యెఱుఁగుదు, రా వనితలకడకు నాకు * కననిఁగ నున్నవీ.

తే. ఇట్లరిగి వారు సఖులతో * నిష్టగోష్ఠి, నాడుకొనుమాటలను విశ్లే * నా
నేను మీదాన నగుట మీ * గానకథలు, వడిన నవ్వేళఁ గొనివలు * ది

సీ. నా కపేక్షిత మైన * నాతిరూపు ధరింప, సామర్థ్య మట్టివ * నానుగుణ
సఖులరూపముఁ దాల్చి * సముచితంబగు వేళఁ, జనివారీహృదియూబు * ని

నన నిది నెపముగా * ను నిధీశనుతుని దా, రగభయై కూడుట * ని
యదియమదీయకా * ర్యానుకూలము కదా, యనియాత్మనలగి * మ

తే. యువిద నీ కిట్టిసామర్థ్య * మొదవుటకును, వర మొసంగితి నేను * మ
యంగనలరూపుఁ దాల్చియా * యబ్జనాభు, వనితలతలగవుఁ దెలిసి * న్ను

సీ. పనిచిన నా చెల్వ * వనజదళాక్షుని, సతులపాలికిని దఱ్ * సఖులరూపు
ధరియించి వార లొ * ద్దను లేనివేళలఁ, జని ప్రసంగము దెచ్చి * సాయము

సంగీతచాతుర్య * భం గు లనన్యసా, ధారణం బగుట త * ద్వాకృత్యనని
చేత నెంతయునుని * శ్చి తముగాఁ దెలిసి య, మ్ముని కది యెఱిగిగిచి * ము

తే. సంయమియు నాయకం జూచి * జాంబవతియు
సత్యభామయు భోజాత్మ * జయును హరియు
గురువులుగఁ గానకళ లెల్ల * గరిడిముచ్చుఁ

దనముతో నేర్పితివి గద * యనుచుఁ బలికి. 45

తే. కొమ్మ మున్ను నీవాత్మ లోఁ * గోరినట్టి, కాంతు రంభామనోహరా * కానుఁ
మెఱయువానిని గూడి ర * మింపఁగలవు, నమ్మ పొ మ్మిక నీభవ * నమును కలయె. 46

న. అని యవ్వనిత ననిపి మణి కంధరుండు దానును సముచితభాషణాబులు గొంతి
 తడవు నడపి నారదుండు నిజేచ్ఛం జనియె మణి కంధరుండును నచాదేశంబున
 దీర్ఘయాత్ర కేగె నటమున్ను కలభాషిణియు నట్ల నారదుచేత ననిపించుకొని
 నిజగృహంబునకుం జని గానాభ్యాసం బుడుగుటంజేసి సగరిరాకపోకలతగా
 లంబు చాలమిం గ్రమంబున దనచిత్తంబు నలకూబరచింతాయత్తం బగుచుం
 డం దత్సమీపగమనంబున కుపాయంబు గానక బహుకాలంబు గడపి కాల
 యాపనంబు దుష్కరం బగుటయు నొక్కనాఁడు దా నొక్కతియ నీణెం గొల్పి
 గృహారామంబున కరిగి యుండునంత.

47

చ. లలితపుభూతిపూతయును + లాతపుగోలయుఁ గఁటపాలయున్
 మలకొనుచిన్న కెంజడలు + మండులసొత్తము నాగ బై త్తమున్
 లలిం గనుపట్టుకిన్నెరయు + లాహిరిమోదము శృంగినాదముం
 జెలు వలరంగ నెప్పునొకఁ సిద్ధండు సింగపునారునంబుఁగోన్.

48

తే. అభ్రపదవి నేతెంచి యయ్యబల యున్న
 తోటలోనికి డిగియె నద్యుతము గాఁగ
 నదియుఁ దన్మహిమకు వెఱఁ + గందుమనము
 నల్ల నూల్కొల్పి యర్ఘ్యపాద్యాదు లొసఁగె.

49

తే. అతఁడు నోకలభాషిణి + యాత్మగురుని, గృష్ణుఁ గొలువఁగ నేగుజే + గీతివిద్య
 పూర్ణముగ నేర్చితే రాకపోక లిపుడు, మానినాఁడు గ దా దివ్యమహానినరుండు.
 క. దానంజేసియ నీకును, మానస మితరప్రచింత + మాని తిరముగా
 నానలకూబరునంద య, ధీనం బై నిలిచి యున్నదియె తరలాక్షి.

51

చ. కడపటినాఁడు నిన్ను నిటు + కాంచనగర్భతనూజుఁ డంపుచోఁ
 గడమయభీష్టసిద్ధియును + గాఁ దగుదీవన యిచ్చెఁ గావునం
 బడఁతి యమోఘ మాయనఘుఁపల్కు చలింపఁగనీకు తాల్చి
 బడలుటఁ జూడ నోపుదురె + ప్రాణసఖుల్ క్షణమాత్ర మేనియున్.

52

సీ. తడవులనుండియుఁ దపము సేయఁగఁ బూని, మణి కంధరుండు పాట + మానియునికి
 నుపవాసభేదంబు + నపనయింపఁగ లేక, ప్రవేశుచున్నవి నాచు + వీను లిపుడు
 వీణె వాయింపు మో + వెలది నేఁ డైనఁ దు, ప్రిగ విని సారణ + సేయుఁ గాని
 యీభువనముల మీ + యిరువురగానంబ, కాని యన్యము లింపు + గావు నాకు

తే. నని పలుక మాటమాటకు + నద్భుతంబు, చాలఁ బ్రబలంబు వినివిని + యాలతాంగి
 కరసరోజముల్ ముకుళించి + కరము వినయ, మతిశయిల్లఁగ నిట్లును + తనిఁగోడ.
 క. ఓయనఘ దేవుఁడవై యో, గాయతకపిలాదిసింధులందు నొకఁడవో
 నీయనుభావం బద్భుత, మై యున్నది నామ మెద్ది + యానతి యీవే.

54

క. అని పలుక మణి స్తంభం, డనుసిద్ధుఁడ నేను జలరు + హానన నీ వెం

చినవారలలో నెవ్వారో, డను గా నని యతఁడు వల్కుటయు వినయమునన్ -
 ఉ. ఓమహితాత్మ మివచన * మొక్కొకటే పరికించి చూచినన్
 నామదిలోన నెంతయు ఘనం బగుచున్నది యద్భుతంబుమీ
 రేమహిమన్ యథార్థముగ * నిట్టిది సర్వముఁ గంటి రిట్టిమీ
 కీమహిఁ గానరానియది * యేమియు లేదు గణించి చూడఁగన్.

56

కే. నాకుఁ దార్కాణ యయినయంతయును దిరుగ
 నడుగఁ జెప్పంగ వలవ దోయనఘచరిత
 యివును మణికంధరుని మీరు * తపము సేయఁ
 జెప్పితర యది మొదలుగాఁ * జెప్పవలయు.

57

వ. అనుటయు సతం డాయంతిం జూచి యోకాంత నాకు దూరదృష్టిదూరక్షణ
 ణంబులు గలవు దానంజేసి యే నున్నచోటన యుండి సమస్తంబునుం గ
 నిందు నీయెఱింగినయర్థం బెల్ల సరిదాఁకును గదా యింక నీ వనిపించుకొ
 పోయిన వెనుకటినారదమణికంధరసంభాషణప్రకారంబు తపఃపర్యంతం బై
 మణికంధరవ ర్తనంబును వివరించెద విను మని యిట్లని చెప్పం దొడంగె న
 నారదుండు గానశిక్షాపరిపూర్తి యైన వెనుక నిన్ను నీగృహంబున కనిపి య
 మణికంధరుం జూచి.

58

క. నీసంగీతవిశేషా, భ్యాసము సఫలముగ విష్ణుఁ * బరమేశ్వరు న
 త్యాస క్తితోడఁ బాడుచు, వేసరక భజింపు మెల్ల * వేళలయగుదున్.

59

క. ఆదేవున కెంతయుఁ బ్రియ, మై దురితవినాశహేతు * వగు నిది యని యే
 నాదరమున నామోక్షా, పాదిన్ వీణియ ధరించి * పాడుదు నెవునున్.

60

సీ. బృహతీసమాఖ్యతోఁ బెంపుమీఱుడు వీణె, వహియించి యెవును విశ్వానను
 జగతిఁ గళావతీసంజ్ఞ నొప్పెడివీణె, తోడ నేప్రాద్దును * దుంబురుండు
 మహతీసమాహ్వయ * మహనీయ మీవీణె, మానక నిత్యంబుఁ * బూని యేను
 గచ్చపి యనుపేరఁ * గరము శోభిలువీణె, సవరించి జగదంబ * శారదయును

కే. బాయ కెంతయుఁ బాటించుభంగు లరయ
 విద్యలం దెల్ల సంగీతవిద్య మిగుల
 నుత్తమము గాదె యిది పురుషోత్తమునకు
 నర్పితం బగునేని నే * మని నుతింతు.

61

ఉ. నీదుకృతార్థతామహిమ * నెప్పుది నెన్నఁగ నంత యింత నా
 రాదు తపంబులం గనఁగ * రానిజగత్పతి కృష్ణఁ డెట్టిభా
 గ్యోదయశాలికిఁ దొరకు * నుల్లమునం బరికించి చూడు మా
 శ్రీదయితుండు నీకుఁ గృప * చేసె గురుం డయి గానసత్కళల్.

62

క. కావున నీవిద్య సదా, యావ ర్తింపుము కుమార * యది నకలాభీ

ప్రావాప్తికి గారణ మిం, పావహిలం జేయు నప్పు డటు మనమునకున్. 63

శా. ఏనక వేగమ యేగి నాపడినపా డట్టిడేర నాకంబులోఁ గానీ కాంచనగర్భకొల్లునడుమం డగానీ పురద్విట్సభం గానీ తొల్లిటివిష్ణుదేవుకడనే డగానీ మదీయోల్లస ద్ధానప్రాణిని వాదు పూని గెలుతుక డగర్వోన్నతుం దుంబురున్. 64

వ. అనిన నాపలుకు లాకర్ణించి మణికంధరుం డమ్మునింద్రునకు ముకుళితకరకమలుం డగుచు నిట్లనియె మీకు గానవిద్యచేతఁ దుంబురుని గెల్పుసంభ్రమం బిష్టటిమా టలవలన నెఱుంగంబడియె నతనియం దిట్టిబద్ధమత్సరం బేలపుట్టె దజ్జయంబున కేమిపాట్లం బడితిరి నాకు నింతయు నెఱింగింపవలయు ననుటయు నతం డిట్లనియె.

శా. వైకుంఠంబున నొక్కనాఁ డతులితైశ్వర్యండు విష్ణుండు నా లీకప్రోద్భవముఖ్య దేవగణముల్ డసేవింప యోగీశ్వరా నీకంబుల్ నిగమాంతనూక్తులను వర్ణింపగ నొడ్డోలగం బై కూర్చెండె మహాసభై నదవనఃవ్యాపారపారీణుండై. 66

శా. కౌండిన్యాత్రిమరీచిదక్షకపిలాఁగస్త్యాక్షపాదాంగిర శ్శాండిల్యకతుకణ్డకుత్సభృగువిశ్వామిత్రమైత్రేయమా ర్కండేయాసురివామదేవకపిదుఃర్వాసోబకవ్యాఘ్రీవా న్నాండవ్యాదిమహామునుల్ చనిరి ప్రేమ ల్మీఱఁ దతేవకున్. 67

వ. ఇవిధంబున దేవమునిసంఘంబులు వచ్చి సేవింప విష్వక్సేనుండు వేత్రహస్తుం డగుచు నందఱి నెడ గలుగ జడియుచు బరాబరి యొనరింప దివ్యవారాంగనా నాట్యంబు లనలోకిం మమ నద్దేవదేవుండు పేరోలగమ్మున నున్న సమయంబున. 68

ఉ. వారిదపం క్తిలో వెడలి డవచ్చుమెఱుంగులపిండు నా సఖి వారముతో రమారమణి డవచ్చెను హెగ్గడికత్తె లందఱేఁ గోరి భజింప నాకొలువుఁకూటముముందఱివంక నొప్పుసిం గారపుదోటనుండి యధికం బగువైభవ మింపు మీఱగన్. 69

ఉ. నెచ్చెలిపిండుఁ దానును వనిస్థలిదండ నొకింత గానఁగా వచ్చెనొ రాదొ యాకమలఁవాసిని యంతనె యేమి చెప్పుదుక హెచ్చినసంభ్రమంబున ననేకులు బద్దలవార లెక్కడక వచ్చియె మోఁది రాకొలువుఁవారు గకాపిక లై చనక వడిన్. 70

క. అప్పుడు మముబొంట్లకతల్, చెప్పఁగ నేమిటికిఁ దారసిలి వేత్రధరుఁ రొప్పఁగఁ జనియెన్ నిలువక, యప్పురమేష్ఠియును నచటి డకతిదూరమునన్. 71

క. ఆతఱిని వేత్రహస్తు లో, హెలా తుంబురుండె యటంచు డనుచైస్వర ము ద్యోతింపఁ బిల్చి క్రమ్మఱ, నాతనిఁ దోడ్కొనుచుఁ బోయి డరతివేగమునన్. 72

వ. అట్లు దోడ్కొని పోవుమండ. 73

చ. కని తమలోనఁ దా రితనిఁ గ్రమ్మఱఁగాఁ బిలుపించె నేమొకో
 యనియెడువారు గానవిధులందుఁ బ్రసంగము లేమి గల్గెనో
 యనియెడువారు తచ్చతురు లన్యులు లేరె యితండ కాని యిం
 దనియెడువారు నై మనములందును సందియ మొంది రందఱున్. 74

ఉ. అప్పుడు నేను నామనమునం దితనిం బిలుపించు తెట్లొకో
 యిప్పు డటంచు నిల్చి యరఁయింప వినంబడియెన్ నిజంబుగా
 నప్పురుషోత్తముండు దనయంగనతో వినుచున్నవాఁడు సొం
 పొప్పుఁ దదీయగాన మని యొద్దఁ జరించెడివారు చెప్పఁగన్. 75

క. మ మ్మెల్ల దోలి యొక్కని, నిమ్మెయిఁ బిలుపించి హరియుఁ గడున్
 సమ్మదమునఁ దుంబురుగా, నమ్మును వినుచునికి విని మనం బెఱియంగన్. 76

సీ. అనిపెనా యే మిచ్చెననుచును సంభ్రమం, బున సందడించుచుఁ మూఁగువారు
 సర్వేశ్వరుండు శ్రీసతితోడ గానంబు, వినుట యడుగ నేల యనెడువారు
 కడుననుగ్రహము నెక్కడ లేనియిఱిగి, పసయ తెల్పెడునంచుఁ బలుకువారు
 నీ పుక్కడవై మఱి యేవార లైన న, యొకనుండిరో యని యడుగువారు

ఆ. నగుచు సురలు మునులు నరుదంద మేఘాతఁడంబుతోడ వచ్చెఁ దుంబురు
 కడలవారిని గనకన్నాన మాడించు, పదకమును సునేత్రంపటముఁ దాల్చి. 77

క. ధగధగ యనుపదకంబున, నిగనిగ యనుక్రొమ్మెఱుంగునేత్రపటమునన్
 భగభగ యనుమేఘాతఁక, భగభగ యనిపించె నతఁడు నాహృదయంబున్.

సీ. తనుఁ గ్రమ్మఱంగఁ బిల్చినవేళయంద నా, తో విచారింపక పోవు తెట్లు
 పోయెఁబో ననుఁ బిల్వఁ జేయక తా నొక, నెఱజాణ యై విద్య నెఱపు తెట్లు
 నెఱపెఁబో ప్రభువు మన్నించినాఁ డని మీఱదు, పరికింప కీసామ్ము పట్టు తెట్లు
 పట్టెఁబో దొంగఁ దే ల్లట్టిన ట్టివి డాఁచి, కొంచుఁ బోవక మెఱఁయించు తెట్లు

తే. లేఁడు తగవరి యెందును మూడి చొచ్చు
 వాత వెళ్లెడువాఁడె యెవ్వఁడు నంచు
 బాసి తుంబురుఁడా యంచు బండ్లు గొఱుకు
 కొంచు లోలోన నుడికితిఁ గొంతతడవు. 79

క. నాకంటె చాను ఘనుఁడే, యాకొలఁదియు బయలు సేయునంతకు నేయే
 పోకలఁ బోయినఁ బో ని, మ్మికరణిం జాణికి పోవనిత్తునె వీనిన్. 80

వ. అని యాగ్రహించునతనితోడ నొదేనియు వాడు వెట్టుకొని భంగపఱచి యత్తు
 లితం బై నమదీయసంగీత చాతుర్యంబువార్తలు క్రమంబున నిజ్జగన్నా యకునకు
 వినంబడునట్టియుపాయంబు వెట్టెదం గాక యని యూహించి తదనంతరంబ. 81

చ. తలఁగక యిప్పు డిట్లు సముదగ్రతఁ బేర్చినయీర్ష్య బుద్ధిలో
 పలన యడంచి మైత్రీ గనుపట్టఁగ నితనఁ గొంత రాకపో

కలు ఘటియించి యే నతనిఁగానములో గుణదోషవర్తనల్
డెలియుట సీతి యాతెలివి * తే కగునే జయ మంచు నెంచితన్. 82

ఆ. ఎంచి యతనియింటి * కేగితి నొక్కనాఁ, డతఁడు నపుడ పాట * కాఱితముగ
నీణె మేళింగించి * వెలుపలిమోసల, నునిచి లోని కరిగి * యున్న వాఁడు. 83

ఉ. ఏనును దూబురుం డెచటి * కేగె గృహంబున నున్న వాఁడె యం
చానికటంబునక మెలఁగుఁనట్టిజనంబులఁ బల్కి నీణె యి
చ్చో నిడి లోని కేగె ననుఁసుద్ది వినంబడ నీవిపంచి యె
వ్వనిదొ యంచు నుండి తమి * వారిడె చూత మ టంచు సల్లనన్. 84

తే. పుచ్చుకొని పలికించి యపూర్వమైన, శ్రుతుల పెంపునిర్దోషతఁనతులమగుచుఁ
గఁడు వెఱఁగొనర్పదాని నొక్కడెనపెట్టి, మిగుల లజ్జించి వచ్చితిఁమగుడియపుడు.

వ. ఆసమయంబున సంతర్పతంబున. 86

మ. కడుఁ బ్రాసీణ్యధురీణుఁ డీతఁ డయినక * గాంధర్వసంపూర్ణి నె
ల్లడఁ బ్రభూతి వహించునాకు సకలఁ * యీతుంబురుండెంతయె
క్కుఁసుగాఁ గానము నేటిదాఁ నని * సంక్షోభించుచుక దాడిఁ ద
న్నెఱువానిం దలఁ దన్ను వాఁడు గలఁ డఁ న్వేషింప నం చెంచితన్. 87

చ. అటమును చల్లి పెంపు * దనరారఁగ నేనును దాను నప్పట
ప్పటికిని గూడి పాడుదుము * పద్మభవాదులయొద్ద నప్పు డె
చ్చటఁ దన కింతగాసకలఁనంపెదకల్లి యెఱుంగినెడ ను
చ్చటపడి యిట్లు విష్ణుఁడు స్రవన్నతఁ డా బిలుపించునంతకున్. 88

క. తమవిద్య నెవ్వ గేమా, త్రముఁ గనఁ జాలుదురు * వారిదండను దన్నా
త్రమ స్రవకీంతురు బుధు లు, త్తములమహిమ సీదుకొలఁదిఁతామరసుమ్మి.

క. ఇఁకు గాక వినుజనంబుల, పటిమకు నెక్కుఁకుగ విద్య * పచరించుట య
క్కట విఫలము గాదే యె, చ్చటఁ జెవిటికిఁ బట్టునట్టిఁసంకునుబోలెన్. 90

స. ఆది యట్లండె నేను నదిమొదిలుగాఁగ నెక్కడెక్కడ సక్కజపుగానవిద్య గ
లవారు గలరు వారి సరసి యరసి తద్విద్య సాధించుచు నెందునుం మంబురున
కు నీఁకుగాఁ జాలమి యెడనెడం బడికించుచుం బెద్దకాలంబు ప్రవర్తిల్లి యీమ
నోరీభంబు సర్వజ్ఞుడై నపుండరీకాక్షసునియనుగ్రహంబునన కాని ఫలియింపనే
ర దని నిశ్చయించి తద్దేవుని గూర్చి చిరకాలంబు తపం బొనర్చితి నంత. 91

సీ. అంజనాచలగర్వభంజనాచలలీల, సీలవర్ణపుమేనిఁడాలు దనరఁ
బుండరీకముల నుండ్రండరీతుల గల్చి, చెన్నొందు నిఘనాలుఁగన్ను లమర
మకరకుండలరుచిఁప్రకరకుంఠితము లై, దినకరప్రభలు వెఁ న్వేనుక కొదుఁగ
నురమురత్న ముసంఘం * గరము రింకలునిడె, శోకునిడెల లక్ష్మీ * క్రీడ లాడ

తే. శంఖచక్రాదిపరికరంసహితుఁ డగుచు
 మఘపముఖదేవతాసేవ్యమానుఁ డగుచుఁ
 బతగరాజాధిరోహణోద్భాసి యగుచుఁ
 గృప దలిర్పంగఁ గాన్నించెఁ ♦ కేశవుండు. 92

ఆ. కానుపించి యేమి ♦ గావలయును వరం, బడుగు మనిన నేను ♦ నాతల్లి క్ష
 కొలఁది నతులునుతులుసలిపితుంబురు గాని, కలన నలన గలునసలయును

చ. అనుటయు నన్నుఁ జూచి కృప ♦ నచ్యుతుఁ డిట్లను నేను ద్వారా
 బున వసుదేవనామునకుఁ ♦ బుత్తుడిడనై యుదయింతు శిష్టిపా
 లనమును దుష్టశిక్షను నిలాస్థలిఁ బ్రోవఁగ నప్తు ద్వారకా
 ఖ్యనగరియందు నీ కభిమతార్థ మొనర్చెద రమ్మ నాటికిన్. 94

క. అని యంతర్ధానము నొం, దినఁ జరకాలంబు నేఁ బ్రతీక్షించుచు ను
 తను వాసుదేవుడ న్ని, ట్లనుపమసంగీతకౌశలాఘ్యుడ నైతిన్. 95

క. ఏ నిన్ని పాట్లఁ బడి యీ, గానమహిమఁ గంటి నీవుఁ ♦ గలభాషణయుఁ
 మేను చెవర్చక యుండఁ, బూనితి రిది యప్రయాసమును హరికియొనన్. 96

క. అనుడు మిముఁ గొలుచుపుణ్యం, బున కిది యరు దయ్య ఘనతపోధన
 దినవారు తనంత లనక, వినరే లోకోక్తి మీరు ♦ విశ్వంభరలోక్.

మ. అది యట్లుండె నొకపు తుంబురుని ♦ దా నారీతిఁ బిల్పించి గు
 పు దలిర్పక హరిపాట వింటి మిగులం ♦ బూజ్యంబుగాఁ జెప్పి శే
 కొదయుక లేక నదా నివాసముగ నై కుంతంబులో నుండ యీ
 సదయుక విష్ణునిఁ గొల్వఁ గల్గెడుమహాసౌభాగ్య మె ట్లబ్బున్. 98

క. అనుటయు నవ్హూటకు నె, మ్మన మలరఁగ నలనిఁ జూచి ♦ మఃశకింధర యీ
 త్యనఘుండవు మేలు మే లీ, యనుపమనద్బుద్ధి యేఁ ♦ కైసను గలదే. 99

క. వినరే యెవ్వరు పాపం, బనఁ బుణ్యం బన నిషేధ ♦ మన విధి యసఁ గీ
 డన మే లనఁ బరలోకం, బనఁ దలఁచఁగ లేరు గాక ♦ యాత్మహతనిబున్. 100

చ. అలయక వేదశాస్త్రసతతాభ్యసనవ్యసనప్రసంగతిం
 దెలివి యొకింతఁ గాంచినగతిక ♦ నుతి కెక్కియ “నెట్టి దీర గో
 కలి దలఁ జుట్టు”మన్నక్రియఁ ♦ గా నొకకొండలు దల్లు రప్పట
 గలపపథప్రవర్తనమె ♦ కర్తవువాసన నన్యఁ గొల్వఁగన్. 101

నీ. వినుము గంధర్వసంఘదనభూతములయందుఁ, బ్రాణులు త్తమములు ♦ ప్రాణులందఱ
 బుద్ధిజీవులు మేలు ♦ బుద్ధిజీవులయందు, మనుజులు శ్రేష్ఠులు ♦ మనుజులందఱ
 బ్రాహ్మణు లధికులు ♦ బ్రాహ్మణులందు వి, ద్వాంసులు ఘనులు వి♦ద్వాంసులు
 విదితార్థకృతిలోలహృదయులు ముఖ్యులు, విదితార్థకృతిలోలహృదయులు

- శే. గర్త లెంతయుఁ బూజ్యులు * కర్తలందు
 బ్రహ్మవిదు లెక్క డామీఁదఁ * బరమ మొకటి
 గలుగ దనుచును మున్న తాఁ * బలికె మనువు
 ధర్త శాస్త్రప్రసంగవ * ర్తనలవేళ. 102
- ఉ. నీవిధ మారయం బరిగ * శించినయప్పటితారతమ్యపుం
 ద్రోవ కరంబు దూరముగఁ * ద్రొక్కినవాఁడవు నిక్కువంబు ల
 స్త్రీవరనిత్యనన్ని ధివి * శేషమహత్త్వ మెఱిగినంతనే
 యావిభవంబు గాంచుటకు * నాస యొనర్చితి గాన నిమ్మెయిన్. 103
- క. కావున నీ నడిగినయ, దేవునియననరతనన్ని * ధిమహత్త్వవిశే
 షావాప్తికిఁ బెద్దలచే, నే విననయుపాయ మిప్పు * డెఱిగింతుఁ దగన్. 104
- క. అధికారి గానినానికి, నధికపదవిఁ దెలుపఁ బ్రాప్త * మయ్యెడుపాపం
 బధికారి యొనవానికి, నధికపదవిఁ దెలుపఁ కున్న * నగు నిక్కముగన్. 105
- న. అని యిట్లని చెప్పె. 106
- ✓ సీ. తనశక్తికొలఁది స * త్కర్త ముల్ ఫలవాంఛ, మాని కృష్ణార్పణమ * తి సలుపుట
 ప్రతిషిద్ధకర్త గుం * పరిహరించుట విష్ణు, భక్తిమైఁ గ్రమమునఁ * బాదుకొనుట
 తద్భక్తి గలపుణ్య * తములనంసర్గంబు, దుర్బల లున్నట్టి * త్రోవ జనమి
 విష్ణునన్నిధిక శా * విఖ్యాతనివిధది, వ్యత్ర తీర్థయా * త్రాచరణము
- శే. బ్రహ్మచర్య గుండఁపము * వై రాగ్యగుణము, నలయువై కుంఠమును * గోరువారి కెల్ల
 నీనిలోపలఁగొన్ని గా * విపం గనిన, వృథఁజనవుచేర్చుఁ గ్రమమున * విష్ణుపదము.
- న. అని చెప్పి నీవు నిజశక్తికొలఁది నిదుఁ బ్రవర్తిలుము కృష్ణానుగ్రహంబు
 నగ గలిగినయీయనన్యసాధారణసాగీతచాతుర్యంబు వృథ సేయక శ్రీపురు
 షోత్తమశ్రీరంగాదిదివ్యత్రములందు ముకుందనన్నిధిం దద్దివ్యగుణనామ
 సంకీర్తనగానంబు గావింపు మది సకలశ్రేయోనిదానం బని పలికి తత్ప్రసంగ
 నచనంబున. 108
- ఉ. అక్కజ మైనభక్తి దన * రార నతం డనయంబుఁ గృష్ణుని
 దక్కక యాత్మఁ జూచి ప్రమ * దంబునఁ బొంగుచుఁ జెంగలించుచుం
 జొక్కుచు మ్రొక్కుచుం బొగ * డుచుం బలికించుచుఁ గన్ను మోఱుచున్
 మిక్కిలి చోద్య మందుచును * మొచ్చుచుఁ బొడుచు నాట్య మాడుచున్. 109
- క. కేవలము నతిప్రేమర, సావేశనశంసదాత్మ * డై తద్గుణముల్
 భావించుచు మెకరీతి, ద్రోవఁ గనుచు నేగె నార * దుండు నిజేచ్ఛన్. 110
- వ. మఃశికంధరుండును దచ్చుఁగితంబులకు నతివిన్య * యప్రమోదహృదయుం డగుచు
 నితం డితధన్యతామహిమంబున నొప్పు * యని కొనియాడుచుం దనదృష్టి
 మార్గంబు గడచునందాఁక వీక్షించి యెట్ట * కేలకు నాలోకనంబులం దిప్పుకొ

నియో నివ్వధంబున గురుం డడిగిన నతండు తదుక్తప్రకారంబునఁ బుణ్యకర్త
బులు నడపుచుఁ గ్రమంబున విష్ణుభక్తి హృదయంబునం బాదలఁ దీర్థయాత్ర
గావించె నందు. 111

మ. యమునం జూచెను వీచికాచయమునం ♦ బ్రాంచద్భునశ్యామతో
యమునన్ సారసకై రవోచ్చయమునన్ ♦ సారావభ్రంగీనికా
యమునం జక్రమరాళసంచయమునన్ ♦ వ్యాఘ్రాపీతాఘవ్యపా
యమునన్ సంతతపుణ్యనిశ్చయమునన్ ♦ హర్షప్రకర్షంబుగన్. 112

శా. నిధ్యానోత్సవకారణంబు లగుచున్ ♦ మించెం గరం బానదిన్
మధ్యేతీరవనద్విజప్రకరసమ్మ్యగ్వర్జితారణ్యక
స్వాధ్యాయాధ్యయనస్వరాభినయలీలాంధోళనభూలతా
బుధ్యాపాదననైపుణీవిలసితాంభోవీచిచాంచల్యముల్. 113

చ. ఇరుగడలందు మించినఁ యహీశ్వరశయ్యతెఱంగుఁ దాల్చి క్రొ
న్నురువులపంక్తి రాజిలఁగ ♦ నూతనపీఠపటంబుకై వడిం
దరళనరోజురేణునముఁ దాయముసాం పెసఁగంగఁ జూడ్చి కా
తరణితనూజ యొప్పె శయితం బగువిష్ణునిమూర్తియో యనన్. 114

క. ఆవై ణికుండు తత్తీ, ధ్రావళిఁ దగువిధు లొనర్చి ♦ యాయాచోట్లన్
శ్రీవరుగుణములు వీణా, ప్రావీణ్యము పాలుపు మీఱఁ ♦ బాడుచు నంతన్. 115

ప. మధుర సేవించి యంతట హరిద్వారంబును సాలగ్రామపర్వతంబును బదరికా
శ్రమంబును నైమిశారణ్యంబును గురుక్షేత్రంబును బ్రయాగయుఁ గాశియు
నయోధ్యయు గంగాసాగరసంగమంబును స్నానదానాదివిధు లనూనంబుగా
నడపుచు దర్శించి యంత నుదధితీరంబున నీలాచలనన్నిధికి నేతెంచి. 116

క. ఇది సాక్షోద్వైకుంతం, బిది నానామునితపఃస్సమృద్ధివిపాకం
బిది పరమం బిది శరణం, బిది పుట్టినయిల్లు సిరుల ♦ కెల్లఁ దలంపన్. 117

తే. అనినుతించియింద్రద్యుమ్నఁ మనుసరసిని, రోహిణీకుండముననమాఁ రూఢభక్త
దీర్ఘమాడుచునాతఁ డాత్మీయగాన, నైపుణివెలార్చుచునుజగఁన్నాథుఁ గొలిచి.

సీ. ఇతైఱంగునఁ బురుఁ ఖోత్తమశ్రీజగ, న్నాథునిసంసేపఃనమునఁ దనరి
శ్రీకూర్మవిభునియంఘ్రినరోరుహంబులు, గనుఁదమ్ములకు విందుఁగా నొనర్చి
సింహఃచలాధీశఁ సేవావిశేషలీలలను జన్తంబు నఁలంకరించి
శ్రీమదవఘోబలఁ స్వామిపాదనఖోడు, జాలసంఘము ఫాలశశికి నొనఁగి

తే. వేంకటేశ్వరచరణారవిందగంధ, నందదిందిదిరశ్రేణిఁ నైల్యమునను
నిజశిఖాకాంతికిని బుష్టిఁ నిర్వహింపఁ, జనియె నాదరమేదురఁ స్వాంతుఁ డగుచు

మ. కమసీయోజ్జ్వలశీలశాలి యగునాఁ గంధర్వుఁ డంతన్ ఘన
ప్రమదప్రేమవిశేషసంభృతపరీఠంభక్రియాసంభ్రమ

భ్రమకారాభిముఖప్రసారలహరీః బాహాసమూహాసమా

నమనోజ్ఞం బగుస్వామిపుష్కరిణికిన్ • వచ్చెం గడుక వేడుకన్. 120

తే. అంత హరిసంతతాశ్రితః స్వాంత మైన, స్వామిపుష్కరిణియును • నాశౌరిభక్తు
తనువు నన్యోన్యసావనఃత్వము భజించె, మిగుల మజ్జనసమయసమ్మేళనమున.

వ. అంత నిత్యనియమములు సమస్తమును నొనర్చి యాచారం జెలువు మీఱుచున్న
క్షీతివరాహమూర్తి శ్రీకాంతుఁ గొలిచి భక్తివినియకౌతుకప్రమోదసంక్రాంతి
శబలతావిశేషకలితచిత్తవృత్తియై. 122

సీ. మణిమయప్రాకారః మంటపగోపురో, దీర్ఘ కాంతులచేతఁ • దేజమునకుఁ
జారునదీమస్తః చామరనీజన, వ్యాపారములచేత • వాయువునకు
నారాధనార్థయాతాయాతజనవిభూ, పణరజోన్మప్తిచే • ధారుణికిని
హృద్యచతుర్ద్విధః వాద్యస్వనోపయో, గప్ర వర్తనముచే • గగనమునకు
తే. నిజనవాగరుధూనజః సీరవాహ, జననసంబంధమహిమచే • సలలమునకుఁ
శానసత్కృణు గలుగంగఁ బరంగువేంక, తేనునగరు దాఁజేరియిం • పెసక మెసఁగ.
క. మునుపు తనివార దేవత, లను దగ నేవిగిచి నిర్మలప్రేమభరం
బున మేను గగురు పొడువఁగి, ననఘంఁ డతఁడు లోని కరిగి • యగ్రమునగుదున్.

[యును

సీ. మృనుసదాగుబుజములు • మెఱుఁగు టాదెలుపైఁడి, చుప్పటియును మొలఁముప్పిడి
మఃశిమేఖలయు బాఘః మానికగును వైజ, యంతియు నురమున • నలరుసిరియు
నగదహస్తము నీతిః • వర్తిలుకేలు శం, ఖము చక్రమును దాల్చుచకరయుగంబు
తారహారగుబులు • చారుకంతగు ని, ద్దపుఁ జెక్కులును నన్యః దళుకుపనలు

[బామలు

తే. మకరకుండలములును దామరలఁ దెగడు, కన్నులు మనోజ్ఞనాసయుఁ • గలికి
ముత్తియపునామమును రత్నః ముకుటవరము, నెసఁగఁ గనుపట్టుశ్రీవేంకః • తేనుఁ
శా. ప్రత్యంగంబును మిక్కిలిం దడవుగా • భావించి భావించి యా [జూచె.
దైత్యారాతితనూవిలాసము సమస్తంబుక విలోకించె దా
నత్యంతాబును వేడ్కఁ బొంగుచు నితాం తాశ్చర్యముం బొందుచుం
గృత్యం బేమియుఁ గొంతప్రా ద్దెఱుఁగ కః క్షీణప్రమోదంబుశోన్. 126

వ. పదపడి నిజానుభవం బిట్లని యుగ్గడింపం దొడంగి. 127

సీ. పదపద్మములఁ జిక్కి • సాయదు నాదృష్టి, కనకాంబరమున కేకరణిఁ దెత్తుఁ
గనకాంబరమునఁ గీల్కొనినఁ జలింప దే, నుదరబంధమున నెట్లొనరఁ గూర్చు
నుదరబంధమున నిం • పొంది భేదిల్లదు, శ్రీవత్సమున కెట్లు • చేరఁ దిగుతు
శ్రీవత్సమునఁ దారః సలిన రానేరదు, కేలుఁదామరల కేక్రియ మరల్లుఁ
తే. కేలుఁదామరలను గళః శ్రీల మోవి, మకరకుండలముల గండఁమండలముల

నానఁ గనుఁగవబామలఁగుం తలములందు, నెందుఁ బర్విన విడఁజాల * జేమి చెప్పి.
 వ. అని పరమానందంబున నితరప్రపంచంబు సర్వంబును మఱచి కొంతతడవు నొనో
 ళించి తదనంతరంబ దండప్రణామంబు లనేకంబులు గావించి విపంచీసమంచితో
 మృదుమధురనినదంబును గంతస్వరంబును నేకం బగుచు లోకుల నస్తోకసమ్మద
 శ్చర్యసంభృత స్తంభభావులఁ గావించ నడ్రేవునిదివ్యమంగళగుణగానంబు లొనఁ
 చె నివ్విధంబున మూడఁపెలారాత్రులు నేవించి వేగటనగంబు డిగ్గి చను
 చని ముందట. 129

సీ. ఏపట్టణము ముక్తి * హేతుస ప్రపురాంత, రభిగణనాతివిఖ్యాతశాలి
 ఏపట్టణము ఫేల * దేకామ్రవిభుశిర, స్సింధుమత్సరసరశ్రీవిభాసి
 ఏపట్టణము సముదీర్ణ కామాక్షీత, షఃపరిపాకసంపద్విధాయి
 ఏపట్టణము సరి * ద్రూపవాద్దేవతా, సంశ్రయాంచితసమ * స్తద్విజాళి
 తే. బ్రహ్మయజ్ఞవపా హోమా * పరిమళసహ, జాతసాక్షాత్పరబ్రహ్మ * సన్ని ధాన
 భాగ్యసాభాగ్యయోగ్యమే * పట్టణంబు, పుణ్యతరమైనయా కాంచి * పురముఁగనియె.
 తే. కని మనంబున మోదంబు * గడలుకొనఁగ
 నందు నేకామ్రనాథుఁ గా * మాక్షీఁ దక్కుఁ
 గలుగువేల్పుల నర్చించి * కరిగిరీంద్ర
 ముచకుఁ జని యుక్తగతి నెక్కి * పోవ నెదుట. 131

సీ. తనశంఖరుచికి నా * తనిమనస్సజ్జోద, యంబు ప్రత్యుత్థాన * మాచరింపఁ
 దనచక్రమునకు నా * తనిదివ్యతేజంబు, గురుభావమున నెదు * రోక్కిలు నేయఁ
 దనకృపాలక్ష్మీ కా * తనిభక్తి నెనరుపెం, పెనఁగఁ గా * గిటఁ జేర్చి * యెత్తుకొనఁగ.
 దనకౌస్తుభమున కా * తనిశుద్ధచిత్ప్రకా, శము మైత్రి నెఱపుచు * సరస మాడ
 తే. వరదరాజదేవుఁడు భ * క్తవత్సలుండు
 మిగులఁ గనుపట్టె నతఁడు స * జ్జగదధీశుఁ
 గని పులకితాంగుఁ డగుచును * వినుతిఁ జేసి
 పాడుచు భజించె నెంతయు * భక్తి మీఱ. 132

శా. ఆకాంచీనగరంబు వెల్వడి సముద్యత్పూగపున్నాగరం
 భాకంకేళిరసాలసాలసుమనః * పాలీజధూళీమధూ
 లీకేనీసరగంధవాహపృథుకా * లీచంక్రమాలంకృత
 క్షౌకప్రాంగణాచోళమండలమహా * గ్రామంబు లీక్షించుచున్. 133

చ. చెఱకును రాజనంబు వరి * చేలును దట్టపుఁ బోఁకప్రాఁకులుం
 దఱ చగుపూవుఁదోఁటలును * దమ్మికోలంకులు నేటికాల్వలుం
 బఱ పగునారి కేళవన * పంక్తులు మామిడిఱోపులుం గడుక
 మెఱయుచు నాత్మకు * ముదము * మెచ్చును నచ్చెరువుఁ ఘటింపఁగన్. 134

శా. ఆవీణాధరుఁ డేగి కన్యోనియెఁ బుణ్యఖ్యాతదర్శిల్లన
వైవద్విషవతీసమత్సరవివాదప్రౌఢిమానర్గళ

వ్యావల్లత్కరభావభృల్లహారికావగ్రాన్యతవ్యోమముం
గావేరితటిసీలలామము సఫసాఘుషోనోద్దామమున్.

135

ఆ. కని తదీయ మైనయనితరసదృశవా, వనతరప్రభావఘనత దనకుఁ
గరము మెచ్చినర్పఁ బరమనిరూఢి నా, దరముశోడిభక్తిగరిమఁ దనరి.

క. పానసగుణానుభావము, భావన గావింప న్నెట్టిపరమనదులు నీ
కావేరికి సదృశంబులు, గా వేరికి నైనఁ బొగడఁగఱా వెర వగునే.

137

లయగ్రా. ఈనదిప్రవాహయుగఁ బ్రీనిభవిభాసితభుజానియతరంగసదనూనపరిరంభం
బీనది భజన్నిఖలమానవమనఃకలుషతానిరసనాతిపటుతానుతజశాఘం
బీనది సమస్తతటిసీనికరఙ్కురతరానుపమచిద్విభవదానమహాసీయం
బీనది పవిత్రతరమీనది శుభైకనిధి యీనది విముక్తికినిదానము గణింపన్.

ఉత్సాహ. అమితరంగధామలక్ష్మీ నరయఁ బృషతమణినికా
యములఁ బూజ సేయఁ దాల్చినట్టినేత్రభుజసహ
స్రములు గాని జలరుహములు జలరుహములు గావు భం
గములు భంగములును గావు గణన సేయ సీనదిన్.

139

నూనిని. బాగరుచేలయుఁ బద్మనిభాక్షులు బాహుచతుష్కము భవ్యవిభో
త్సంగితశంఖసుదర్శనశార్దూలదాముఖచిహ్నము తత్త్వము నీ
లాంగము నీనది యశార సృజించు నిజాశ్రితదేశికి నంతికస
ద్రంగశయానుఁ దిరంబుగఁ జూచి కరం బిదివో చతురత్వ మనన్.

140

వ. అని ప్రశంసించుచున్నయచటిజనులవాగ్జన్యసాఫల్యంబునకు నుల్లసిల్లుచు న
రవిందకుముదకల్పారతల్లజసముల్లసితగంధసంబంధబంధురగంధవహాకిశోరవారం
బులు దూరంబునన యెదుర్కొని చక్రచక్రాంగబక్రకౌంచసారసారానంబులు
సారస్యవికస్వరస్వాగతభాషణంబుల వేషంబు నుపచరింప నుత్కంపమానకల్లోల
జాలంబులు సమాలింగనలీలాలోలబాహుకాండపాండిత్యంబు లత్యంతంబు ప్ర
కటింపఁ దటస్థస్థాపితస్థాలడిండీరఖండమండలవిలాసంబులు రజతాసనసమర్ప
ణప్రకారంబు నేర్పరింప నింపు మీఱుచు నిష్టబంధుసందోహంబులలాగున నా
గంతుజనసంతతులు సంతసంబున నుపశోకింపఁ బెంపు మీఱుచున్నయాకావేరి
యందు నుచితవిధులు దీర్చి యందు మిక్కుటం బగుపెక్కువ నుక్కుమిగులు
జక్కువలచక్కఁదనంబును వెక్కఁదించునిరుత్తరీయవర్షలోత్తంగరంగత్కుచ
యుగంబుల సరససరసంబు లాడం జేరినతెఱుగునం గానుపింపఁ జంకల నిడినక
సత్కునకకలశంబులతోడఁ బొలుపారుచు నీరాటిరేవున కివి నెఱవుద్రావిడయు

వతీవితతులయతులచతురిమపరిమళితలలితవచనరచనలరుచులు గొననలసి తెలిసి
 సియుఁ దెరు వడుగు తెరువరులం గూడుకొని పురంబు ప్రవేశించి వేదాధ్యయనం
 బ్దంబులతోడియుద్దు లై యుద్దిఁ బెంచుపడ్డర్చనవ్యాఖ్యానఘోషంబులచేతఁ
 బూతాతిథిశ్రోత్రంబు లగుబ్రాహ్మణగృహవాటికలు దాటి కోటఁ బుకొంటు
 కోటకొమ్మలయందు నవ్యుత్పన్ననిర్వాణంబు లగుమాణిక్యదీపంబులు మాచ్యూరి
 డమండలమునకు మాటు మండుచు ఖండితబహిరంతరితమస్సముచ్చయంబులగు
 గతిహెచ్చ నచ్చెరువున విలోకించుచు శ్రీరంగరాజభజనయాతాయీతవర్తనాన
 ర్తకీమణివిభూషణఘోషణపోషణంబుల నినుమడించి యేపారుపారావతాం
 వాపారపారంపర్యంబులం బర్యాకృతలాంకణంబు లగువిశేంకటవిటంకంబుల నలు
 కృతంబు లగుగోపురంబులు విలోకించుచుఁ బ్రాకారంబులు సొత్తొగిచి యాగ్నో
 చితక్రంబున వైనతేయాగుల నేవించుచు రంగసంజ్ఞతం బైనదివ్యధామంబుల
 గ్గఱ నేగి యందు.

141

సీ. ఒనపరిసన మించుపసిడిదుప్పటివాని, శుభ మైనయరముకొమ్ముభిమునాని
 దెలిదమ్మిరేకులఁ దెగడుకన్నులవానిఁ, గమ్మకస్తుతిలకంబువానిఁ
 దొలుపల్కుగిల్కుఁబావలఁ జరించెడువానిఁ, జలువతావులఁజెజ్జినలరువాని
 నింద్రసీలపుడాలు నేలువర్ణమువాని, సిరిమరుల్ గొలుపుమైచెలువువాని

తే. మకరకుండలదీ ప్తిడంబరమువాని
 డంబు నెఱపెడుమణికిరీటంబువాని
 రంగనాయకుఁ గాంచి సాష్టాంగనతులు
 నలిపి తన్నూరి యంతయుఁ గలయఁ జూచి.

142

చ. తమి యమరంగ నొక్కొకటిఁ దక్కగ నేతెడు నొర మన్విఱ్ఱో
 కముల మణికిరీటమును గమ్మకన్నామము నవ్యమోము హ
 రములును వైజయంతియు నురఃస్థలరత్నము శంఖచక్రము
 ఖ్యములును బొడ్డుఁదామరయుఁ గంకణకాంచిపదాంగదాడులున్.

143

సీ. దివ్యసంయమిమనస్ఫితిఁ బొల్చుమత్కుల, దైవంబుపదములఁ దలఁపుఁ జేర్చు
 నఖిలలోకస్రష్ట యగుబ్రహ్మఁ గన్నమ, త్పాణిబంధువునాభి నాత్మఁ జేర్చు
 దైతేయకంఠనిర్దళనంబు లైననా, స్వామిహస్తముల భావంబుఁ జేర్చు
 లక్ష్మీచన్ద్రవకు సలగకార మైననా, తండ్రినక్షమునఁ జత్తంబుఁ జేర్చు

తే. నుల్లమునకును జూడ్కికఁ వెల్లిగొలుపు
 నావరదుమోమునందు మనంబుఁ జేర్చు
 ననుచు గీతరూపములుగా నాశుకవిత
 నుతుల రచియించి పాడుచు నతఁడు గొలిచె.

144

వ. అంత నాగంధర్వుం డచ్చట్లు వాసి యొక్కించుక తూర్పుగాఁ జని చని.

145

చ. అలరుచుం గాంచె ముందట నహమ్మతినిర్మి క్షిప్రప్రణీణమున్
 విలసితసౌధవజ్రరుచినిర్జరనిర్జర యిణీప్రవాహనం
 వలననుభవ్యమ త్తర్కుమనారమతిప్రదచంద్రశాలికా
 లలితవతీవిలోలదృగ్గలక్రయమాణము గుంభకోణమున్. 146

స. అందుం గుంభిదమందసందీప్తిప్రవాహసంతృప్తితదిగుంతరాశిసంతమనజంబాలం
 బులగుగోపురప్రాకారంబుల దీప్తిచుమాణీక్యమయమందిరింబునందు. 147

సీ. నునుగాఢపుదూది నింఛినయట్టిచల్లని, సానుపుపై లీలం బవ్వళించి
 సటుపులై హాంబట్టు బటుపులోయనోస్ప, రమచన్ను దోయింబాదములుచేర్చి
 చెబువు దీపించుం బశిరముక్తగదట నొక్క, కేలు దలాడగాం గీలుకొలిపి
 బంగారువలువచే బంగారుకటివూడం, జక్కగా నెక్కహంస్తంబు చాచి

శ్లో. యన్యకరయుగ్మమునం బొంచజన్యమును సు
 దర్శనంబును దాల్చి సుదర్శనమున
 నచటిజనములచూడ్కి ధన్యముగఁ జేయు
 శార్దూపాణిని గొల్చె నుత్సవ మెల్ల. 148

వ. మఱియు నందుం గుంభేశ్వరుని సేవించి దర్శనయనంబున కరిగి యందు రామ
 భద్రుని నిర్ణేద్రభిక్షతాత్పర్యంబుల సేవించుచు నీనానాదనానువాదమేదురగాన
 కౌశలంబుతోడ నిట్లని స్తుతించె. 149

తురగవల్లనరగడ. దశరథాననిశివిమలతరతఃఫలాలవతార
 నిశితశిరలఘుప్రయోగం నిహితతాటకావిహార
 కింకరంబును బాహుదళనంఘటితిగాధనూనుయోగ
 అపరిమేయగౌతమాంగి నాఘదమనపదిపరాగ
 కోను లేక్షుదళనసదృశం ఘోరశింభుచాపభంగ
 భూమిజావివాహవిభవం పూర్ణసమ్మదాంతరంగ
 పరగురామగర్వపవనం పానపీనబాహునాగ
 గురువచోనుపాలనాతి కుతుకవిధుతరాజ్యభోగ
 పాదభజనవితరణాతి ఫలితగుహసమగ్నపుణ్య
 పాదుకాప్రదానవిహితంభరతిసౌప్యాదానుగుణ్య
 ఘనవిరాధిమదివినాగి కలితబహువిన్నీరాస
 వినుతపదనివేసాప్రాతవివిధమాసికరలనివాస
 తతనిశాచరీవిరూపం తాకృతప్రియావినోద
 అతులబలఖరాదిదనుజహననజనితవిబుధమోద
 హరిణరూపధారి దారుశాసురానుహరణభాణ

పరమఘోరబాహుబలక బంధమర్దనప్రవీణ
 అమలశబరికాఫలోపహారచుచిఘనాభిముఖ్య
 సమదవాలిదర్పదమనఃసఫలితార్కతనయసఖ్య
 శరణవరణపరరానుజప్రదీపితప్రసాద
 అరుణితాక్షికోణవిరచితాంబురాశిగర్వసాద
 పర్వతౌఘరచితసేతు బంధసుతరసింధుకాండ
 గర్వపంక్తికంఠకంఠఖండనప్రచండకాండ
 సకలదివిజనుతచరిత్ర జానకీమనోజ్ఞగాత్ర
 సకరుణాతరంగనేత్ర సాధుభవలతాలవిత్ర
 యతిజవార్హపుణ్యనామ యతివిత్తీర్ణభక్తకామ
 సతతసితయశోభిరామ సర్వలోకపూర్ణధామ
 అహితవిదళనాతికాద్ర యార్తపాలనావినిద్ర
 మహితనిఖలగుణసముద్ర మమ్ము భోవు రామభద్ర.

150

క. పరమం బగునీనామము, కర మామ్నాయములు తారకబ్రహ్మముగా
 నిరతికా వినుతింపంగ నా, తరమే నిను నభినుతింప దశరథరామా.

151

వ. అని వర్ణించి యచటఁ గదలి సేతుబంధంబునకుం జని యును గామేశ్వరుని
 హుభక్తివిశేషంబుల నారాధించి యసంతతయసంబున కిదిగి యును బ్రహ్మనా
 భునిం గొలుచుచు సతనినన్నిధిం గొన్ని నాళ్లు దిశదుగాంధర్వసిద్ధ్య వ్యాధ్యులు
 గా నెఱపె నేను గానప్రియత్వంబునంజేసి చెవి యొగ్గి తత్త్వత్వదేశాబుల నెఱ
 డు పాడెడుపాటలు వినుచు దృష్టియుం బాఠ విడిచి యిది యంతయు గన
 గొంటి నివ్విధంబున నసంతపద్మనాభునినన్నిధినుండి యతంబున.

152

క. ఆపడమటిదిశ దళకలి, కావుష్పఫలాదిగరిమకతన సమీప
 శ్రీపకలాపమణీపట, లీపటిమస్పర్ధ వర్ధిలెడువనవాటిన్.

153

క. హరిఁ గూర్చి తప మొనర్పఁగ, దొరకొనియెను దానఁజేసి యజముఖునిగా
 సరసునిగానకళామా, ధుచి యేమియు ననుభవింప దొరకడు నాకున్.

154

క. అని యాదిక్కునకు విలో, కనములు నిగుడించి యదె నిఁగాఢపుంబద్మా
 సనమునఁ గూర్చున్నాఁ డో, వనిత యిపుడు దృఢసమాధిఁ నర్చిన మీఱన్.

155

చ. అనుటయు నాలతాంగి కడు సద్భుత మింతయు నోమహాత్మి మి
 కనుఁగవ కిప్పు డెమ్మెయిఁ బ్రకాశతఁ దత్సకలప్రవర్తనల్
 గనఁబడుచున్న వే యనినఁ గంజముఖి యనుమాన మున్న ని
 ప్తనుపుము దవ్వగాఁ జెలుల సచ్చటితత్త్రియ లెల్లఁ జెప్పెదన్.

156

షీ. అనుడు మహాత్మి మిమ్మంత నే నెఱయంగ, నర్హనే మీఱుంకలందఁ గలచే
 యనుమానమనుటయునై ననిందేమి ద,ప్పిదియు వినోదమోఁయింతి యనుచుఁ

బలిమి నాయకనేతఁ డ జెలుల నిద్దఱిఁ గఱు, దవ్వుగా నంపించి తత్ప్రియలును
దబ్బాక్యములు చెప్పి డ తార్కాణచేసియో, యజ్ఞాక్షి యిది యెట్లు లట్లులతని
శ్లో. త్థీయాత్రయుఁ దపమును డ డేటఁజుప, నెదవివపుడుగదా మదిఁకొదన దీఱు
దూరతాతారతవ్యవించార ముండు, నేమొ లేదొకొ తెరువిది డ యేరుపఱుప.

చ. అన విని యట్టివేళి నికఁటావనిజాబున నున్న చిల్క యో
యసఘోచరిత్ర నీపలుకుఁడం దొకచోట నసత్యశంక గ
ల్లునె మును చెప్పినట్టికతఁలుం దలపోయ యభార్థముల్ మనం
బును నరిదాఁకె నా కనినఁ డ బుల్గుఁ గనుగొని యద్భుతంబుతోన్. 158

శ్లో. కలభాషిణి యిట్లను సీ, తలఁపున కెట్లు నరిదాఁకెఁ డ దభ్యము చెపు మో
చిలుక మును పెచట నుండుచు, తలపోయఁగ నీవు చతురఁతరమతివి గడున్.

౪. అనుచు నానక్షి యి డ ట్లనియె నోపూఁజోడి, నానివాసంబు నం దనవనంబు
ననజాతఁడ డిచటికి డ మును పారిజాతాబు, దెచ్చుచోఁ దత్పక్షు డ లిచ్చ గలిగి
నుఱిలి పాఱుచునుండ డ సుద్భార్గ్య యవ్వేతఁ, బ్రసవార్తయైయున్కిఁ డ బఱవలేక
నె డ్దన నయ్యె నేనిచటన యుండెద, నని యొక్కఁజొట్టలో డ నడఁగి యుండె

శ్లో. నెనుకఁ దోడ్కొనిపోవ నాకనువు ఁడెను, పిల్ల లీకలు వచ్చి నర్థిల్లుదాఁక
నంతఁబాఱుమాఱునచ్చిరఁన్పుచుచునుగుల, నెత్తులిడియెడునన్ను నాఁయింతిచూచి.

శ్లో. అభి స్రావ్యాబ్యాసంబుల, సౌభాగ్యముగతిని మానసమునకుఁ గఱు నిం
యై భాసిల్లును సందన, వైభవముం దెట్లు ప్రేమ డ వదలదొ సీకున్. 161

శ్లో. అనుచు నీ నవనట్ల యశాఁనైవ మనకుఁ, గలుగుబాధువు లెల్లనక్కడనె యునికి
వచట నెఱయంగ నాయలేవని యొనర్తు, రాకపోక లివ్వీటికి డ నాకమునకు.

౫. అట్టి గుఱి నిప్పు డంపురసేధి నేగుదుఁడి మణికంధరుం డనుచు మీర లాడుకొను
మాట చెవి బడిన సతనిసున్ది యిక్కడఁ గలుగుటకు నిమిత్తం బేమి గలిగెనో
వెలిసెద నని నిలిచితి నిసింధుండు సీకుం జెప్పినతీర్థయాత్రోతపశ్చర్యలవృత్తాంతం
బు నిక్కువంబుగాఁ దెలిసినప్రకారంబు వివరించెద వినుము. 163

౬. కెచియును దాను నాసపుఁ డలనందన, ననములోనికి నేఁడు డ వచ్చియుండ
నొకచారుఁ డ శైంచి డ యోదేవ నేనున్న, వనములోనికి దీర్ఘవాసి యొక్కఁ
డిటఁగొన్ని నాల్లక్రిం దటనచ్చియచ్చోటఁ, దపము నేయఁగఁబూనెఁ దానికొలఁది
యెఱుఁగునంతకు నేను డ నిన్ని నాల్లాలసిం, చితి నది నానాటి డ కతుల మైనఁ

శ్లో. జెప్ప వచ్చితి నతఁడు కాశీగయాప్ర, యాగవురుషోత్తమాహూబాలాదులైన
పుగ్ధాభూములుబహుతీర్థములునుజూచి, నాఁడటవచించె మొదలనే వేఁడుకొనగ.

౭. ఉగ్రతపఃప్రభావవిభవోద్ధతి నుద్భవ మందె నోసుప
ర్వాగ్రణి యిప్పు డాతపసియశాదల నిత్య జలావగాహని

ష్టాగ్రహణాభిపాటలజటాఃపటలస్ఫుటలాలనాభృశ
వ్యగ్రసమగ్రదీప్తినిహహప్రవహద్దహనాంకురచ్ఛటల్. 165

క. ఇది మాసాష్టకమున సి, ద్విద మిచ్చుటి కెవ్వ గేగుఁ దెంచి తపమునక
బాదలినఁ జెప్పుము నా కని, త్రిదశేశ్వర నన్ను సంపిఁతిరి తద్వచికిన్. 166

క. అని చెప్పినఁ గలదు కలదు, నిను నట్ల వచించి యందు • నిలిపితి నని యు
యనిమిషవిభండు చారుని, ననుపుడుఁ బిలుపించె రంభ • నచటికి వేగన్. 167

క. పిలుపించి యవ్వధూటికి, నలఘుతరం బైనయట్టియాతపసితపో
బల మెల్లఁ దాను జారుని, నలనక వినినట్ల చెప్పె • వాసవుఁ డగుతన్. 168

ఉ. ఓలలితాంగి యీతపసి యుగ్రత నిగత నితాంతదుర్గమా
భీతపోధురంధరతఁ • బేర్చుట నాసురరాజ్యలక్ష్మీ దా
నేలఁగఁ గోరి గావలయు • నిప్పుడు దీనికిఁ బ్రత్యుపాయముగా
జాలఁగ నెంచి చేయఁ దగు • సగళయ మంతయు మానునట్లుగన్. 169

క. చింత యొనర్చక యిది యొక్కింత యుపేక్షించి యున్న • నెట్లగునో గో
రగతాలస్యంబునఁ గొం, డంతప్రయోజనము దప్పు • ననఁగా వినమే. 170

క. విను మిట్టిపనుల కెంతయు, ననుకూలం బగుసహాయ • మచ్చర లివుడీ
పని కరయ వారిలోనక, ఘనతరముగ నీకు నేర్పు • గల దని శోచెన్. 171

సీ. కడునల్లికలుకొనుకలికిబిత్తరవుజూ, పులక్రోమ్మెఱుగులు • నలలు గాఁగఁ
నెఱయంగఁ బర్వెఱునిద్దంపులేనవ్వు, దెలిసిగ్గుదరఁగలు • తెరలు గాఁగఁ
గొమరొందు నవవిలాసముల కన్నోమలులి, వాఱుచోపుఱుగోలగుచుఁ దగు
దేనె లుఱ్ఱెఱుమాటఁ తేటలపసలు వా, కట్టుమంత్రగుబులకరణి సమర

ఆ. నీవు గడఁగి యమ్మునింద్రశార్దూలుత, పోమహత్వదర్పములు హరించి
కీరవాణి యతనిఁ • గ్రీడామృగంబుగాఁ, జేయవలయుఁ గుసుమసాయకునకు.

వ. అనిన విని యారంభ జంభవైరిం జూచి యమ్మునింద్రుం డనఁగ నెవ్వఁ డని దేవ
రచిత్తంబున నున్నదియో యతండు నారదశిష్యుల డైనమణికోంధరుగ డని ము
కు విసంబడియె నతని నిటమున్ను పరికింపుచుండుదు మన్మథాదాలవిలాసగులు
లెవ్వియు నెన్నండును సరకుగొని చూచినవాఁడు గాఁడు నేఁడు విశేషించి యా
శ్చర్యాతాత్పర్యంబునం బ్రవర్తిల్లుచున్న వాఁడు గావున నవశ్యంబు దేవకావ్యు
బు నిర్వహింతు నన లే ననుటయు నతం డవ్వలుఁగంటిం జూచి నీకుఁ దొ
కంటె వయోరూపలావణ్యవిలాసంబు లెక్కుఁడుగ వరం బొసంగితి సందియంబు
వలదు పోమ్ము కార్యసిద్ధి యయ్యెఱు నీచాతుర్యంబు నెఱవుము. 173

క. అనుపలుకుల నలరించుచు, ననుప మహేశాత్సాహ మాత్మ • ననుపమలీలం
దనర మణీభూషణములు, దనరమణీయాంగకాంతి • దద్దయు మెఱయన్. 174

క. నెచ్చెలులు దాను ధరఃశికి, నచ్చెలువ కృతప్రయాణ • యయ్యె నవుడ యా

యచ్చరవదువబెడంగు వి, యచ్చరపదవికి మెఱుంగు ♦ లై కనుపట్టెన్. 175
 ప. అని చెప్పి దీనంజేసి యొకొమ్మ యిమ్మహాత్మునివాక్యపద్ధతి యంతయు సత్యంబు
 యగుట యేర్పడియె నని పలికి యిట్లనియె. 176

శా. ఏ నానందన మంత్రుల నెడలి యిం ♦ జేతెంచితీ మున్నుగా
 నోనారీమణి యిప్పు డేగెఱవిధం ♦ బూహించినం దత్తప
 ప్థానం బింతకుఁ జేరఁ బోవుదురు త♦ద్రంభాదులున్ నావుడుం
 దా నాచిల్కవచోవిలాసమున క♦త్యంతంబు రంజిల్లుచున్. 177

సీ. అఖిలంబునందు స♦త్యతంబు వెలసి వ, ర్తిలెడుశుకసంజ్ఞ ♦ దేజరిలుచు
 నత్యుదారాగమాఙ్ఘ్యవ్యాసనందన, భూయోర్జితానంద♦మునఁ దనరుచు
 ఘనపక్షువిలసనంబున హరిత త్త్వంబు, దెల్లంబుగాఁ జేసి ♦ యుల్లసిలుచు
 నరయ నై సర్దికం ♦ బైనవిష్ణుపదైక, గతికత్వమునఁ జాల ♦ సతిశయిలుచు

శే. నున్న యొచిల్క సీమధు♦రోక్తిమహిమ
 వీనుల కమృతరసములు ♦ వెల్లిగొలుపు
 చునికి యుచితంబు మిగుల సీ♦యోగవిభవ
 మిత యం తని పొగడ ♦ నే నెతదాన. 178

శ. కాపున నినుఁ బెడఁబాయఁగ, నోవిహాగవరేణ్య కొలుప ♦ దుల్లం బైనం
 బోవలయుఁ గదా నీకును, సీవనితం జూడ ననుచు ♦ నెలఁతుక యనిపెన్. 179

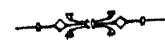
ఉ. వాసుకిపూర్వజన్మకిటి♦వర్యదిశాగజకచ్చపేంద్రభే
 లాసుఖన క్తత త్తదబ♦లాహృదయాంతరసంతతాదరా
 శాసితనిత్యభూభరణ♦శక్తిలసచ్చుజదండ కీర్తిసం
 నాసితపద్మజాండ పరి♦వర్ధితభూసుర కాంతిభాసురా. 180

శ. కృష్ణతనూనాయక శ్రీ, కృష్ణధ్యానామృతాబ్ధి♦ఫలనలీలా
 తృప్త్య జ్ఞానసయావహ, ధృష్టద్బాహోబలావ♦ధీరితభీమా. 181

—♦— మంగళమహాశ్రీవృత్తము. —♦—

శీలితశుభాచరణ ♦ శిష్టజనతాశరణ ♦ చిత్తవిజయాభరణ యుద్ధా
 భీలభుజవిస్ఫురిత ♦ భీరుదయసత్పరిత, ప్రేమపద సచ్చరితభావా
 లోలకరుణాసహిత ♦ లోకభరణాదహిత ♦ లోభకలనారహిత విద్యా
 ఫలనసముచ్చస్థితి ♦ కేవలసుఖోల్లసిత ♦ కేశననుతప్రసితధీరా. 182

గద్య. ఇది నిఖలసూరిలోకాగీకారతరంగితకవిత్వవైభవపింగలియమరనార్యతనూ
 భవసౌజన్యజేయసూరయనామధేయప్రణీతం బైనకళాపూర్ణోదయం బనుమహా
 కావ్యంబునందు ద్వితీయాశ్వాసము.

త్రీ ర ము.

ఓం నమః కామేశ్వర్యై.

కళాపూర్వోదయము.

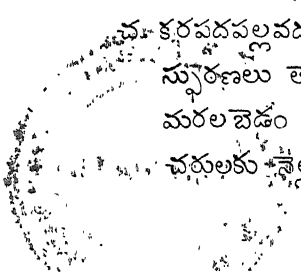

తృ తీ యా శ్వా స ము.

నిత్యవిహారస్థల
తానుతలీలాకటాక్ష • ధర్మవిధానా
నూనాసేక్షవిలాస
శ్రీనవ్యమనోజ నార•సింహతనూజా.

- క. అంతట సిద్ధుం డాసీ, మంతిని నీక్షించి యేను • మదికోక్షణమిం
చెంతకు వచ్చుట చెవులకు, వింతచెలుపు గులుకునాట • వినుటోక సుట్టుక
- క. కావున విపంచి గైకొని, నీ వించుక గానపటిమ • నెఱవడి నలయు
నావును నట్టుల కా కని, యావిద్యం బొద్దు పుచ్చె • నతవిక విగులిన.
- వ. ఇవ్విధంబునఁ గలభాషిణి తనగానవిద్యాకౌశలమున నతఁడు నుబుసుపు
తకమున్న రంభాదులును మణికంఠరునితపోననాబు దగ్గఱు జని యన
రప్పుడు.
- చ. ననదచయంబుతో నలిగి • వచ్చుచునున్న మెఱుంగుండీఁగెఱో
యనఁగఁ దనూలతల్ మెఱయఁ • నవ్విరహంబున కొర్వితేక నె
టన చనుదెంచునంబుదగఁజం బన వేణిభరంబు లింపుగా
ననయము భూజనంబులకు • నచ్చెలువల్ గనుపట్టి రంతటన్.
- చ. కరపదపల్లవద్యుతు ల•కాలపుసంజ ఘటింపఁ దన్ను
స్ఫుఠణలు తారకానికర•ముం దలఁపింపఁగ నాఁమోముఁదా
మరలబెడం గనేకవిధు•మండలవిభ్రమకారి యై మహీ
చతులకు శైల నద్భుతము • సౌఖ్యము నెంతయుఁ జేస నయ్యెడన్.

035,17560,1
E10

క. ఇలమీఁదికి డిగి వేలువు, బాలఁతులు మణికంధరునితపోవనమున కిం
పలరఁ జనిరి తమచూఱులు, తొలుతగ నీలోత్పలములతోరణ కట్టన్. 7

చ. ప్రసవపరాగముల్ పసవుఁబయ్యెదచాఱున నుద్గమింప ను
ల్లనదళివుజముల్ కచకలాపములీలఁ జలించుచుండఁ బ
క్షీసముదయంబు భూషణవిశేషములుం బలె మ్రోయ వారి కిం
పానఁగె ననాంతలక్ష్మీప్రియఁ మొప్ప నెదుర్కొన లేఁడెనో యనన్. 8

చ. అభీలుఁ గచగబులుక లతలుఁ నంగములుం బువుగుత్తులుం గుచం
బులును జగుళ్లఁ బాణులునుఁ బుష్పవిలాసము మందహాసముం
గలసి తడంబడక విబుధకామిను లావనలక్ష్మి లిందుశో
భలు మిగులఁ బ్రవర్ణిలిఁ పాలును నీరునుబోలె నేక మై. 9

సీ. ఆవులు నాకఁ గన్నఱమోఱువులులును, బులులచక గుడువంగఁబోవు తేళ్లు
తేళ్లపెల్లాట రంగజల్లఱుహరులును, హరులు గోళ్లను గోఱఁ నలరుకరులు
కరులకఱాళివైఁఖరి నాడుపాములు, పాముల లాలించుఁబభ్రతతులు
బభ్రతతులప్రక్కఁ బాయనియెలుకలు, నెలుకలఁ బెంచుపిల్లులును గలిగి

తే. యవుడు వెఱఁ గొనఁదించె నాఁయంగనలకుఁ, గీరభాషితపోషితఁఖలతపస్వి
పటలతారకప్రహ్లావిభావనంబు, భావితశుభావనంబు తపోవనంబు. 10

సీ. ప్రత్యక్ష మైనట్టిపావనత్వంబు నాఁ, బుంజీభవించినపుణ్య మనఁగ
సాక్షాత్కరించినఁజాంతరసంబు నాఁ, గరుడు గట్టినతపోగరిమ యనఁగఁ
గరువునఁ బోసినఁపరమనత్వంబు నాఁ, రాశి యై యున్నవైఁరాగ్య మనఁగఁ
గరచరణాదులుఁ గలయోగవిద్య నాఁ, బూదె గట్టినతత్వఁబోధ మనఁగఁ

తే. బరఁగునవ్వుకానిఁ గనిరి తఁచ్చురణసఖర, చంద్రచంద్రికాముకుళితఁచారుహస్త
నలినసంఘభృంగాయమాణభ్రమరక, నికర లగుచు నావేలుపుఁ నెలఁత లంత.

క. కని యాతని యసమసమా, ధినిశ్చలత నుగ్ర మైనదృష్టి కెదురుగాఁ
జనఁ గొంకుచు భయనశమున, వెనువెనుకకుఁ జని రొకింతఁవేలువుచెలువల్.

ఉ. అప్పుడు రంభ చాల భయఁ మందుచు నిమ్మునియుగ్రరూపముం
దప్పక చూడ మేను గరుఁ దాల్చుచునున్నది యింద్రుకార్య మే
చొప్పున నానకో యరసిఁ చూడఁగ నేరక యియ్యకొంటి నే
నిప్పని కలచు బుద్ధి బారఁయించె దృగంచలచంచలత్వమున్. 13

క. తదనంతరంబ మగుడం, ద్రిది శాఢపకార్యమునకుఁ ధృష్టి పాదుకొనఁ
మది నిలిపి చెలులు దానుకొ, ముదిత మెలఁగె దత్సమీపఁమున పరకెళిన్.

ఉ. లోఁగక నార లన్వనముఁగో విహరించి రొక ల్లోకల్లకై
యేగుచుఁ గమ్మపుఁబొదరుఁ లీగుచుఁ దేనియసోనవానలం

దోఁగుచుఁ దూఁగుటుయ్యెలలఁ • దూఁగుచు నొక్కతె కోయుగుత్తికిఁ
 మూఁగుచుఁ గంతువీణె లన • మ్రోఁగుచు నొండారుచేతు లాఁగుచున్. 15

సీ. చిగురాకుఁబోడి యీఁచిగురాకుపోడిమి, మఱిలేదె యచటికి • మఱలెదేఁ
 కయ్యంబు వలదు నీ • కయ్యంబుజాఱితోఁ, కేలికి మఱియుఁ గంఁకేళి లలఁ
 లీలాగుఱుచ్చంబు • లీలాగునఁ దలిర్పఁ, గలహంసగమనరో • కలహ మేల
 కుందరాజికి నింకఁ • గుంద రాజీవాఱీ, యేటికి జాలు నీఁయేటి కెల్ల

తే. ననుపలుకు లెంతయును హఠాఁహఠిఁ జెలంగ
 రహి వసంతహిందోఁఱాదిఁరాగకలిత
 గానములు మీఱ భూషణఁకన్యణన మమర
 నమరకాంతలు విహరించుఁనవసరమున. 16

ఉ. అంచితలీల రంభ మునిఁయగ్రమునకొ విహరించె నెంతయున్
 మించునోయారమున్ గులుకుఁనెన్నడయున్ విడఁ బాఱుకొప్పు నె
 క్కించుక జాఱుపయ్యెదయు • ని ట్టటుఁ దూ లెఱుహారముల్ మిఱ్ఱ
 రించుకుచంబులున్ జలదఁరించువలగ్నముఁ బొల్పు మీఱఁగన్. 17

ఉ. దై వనియు క్రిఁజేసి విరఁతం బగుచున్న మనస్సమాధితోఁ
 బావనమూర్తి యాతపసి • భామలయాగోదవించు నఱీప
 త్నావళు లంత విచ్చుచుఁ దఁదంగనఁ గన్గొని దానిరూపు చే
 తోవికృతికొ ఘటింప ధృతిఁతోఁ గను మోడ్చి హరిం దలంచుచున్. 18

ఉ. కొమ్మబెడంగుసాంపుఁ గనుఁగొన్న కనుంగవ ద త్తరింపఁగా
 నమ్ముని యాప నోప కవు • డల్లన తెప్పలు విచ్చుఁ గ్రమ్మఱకొ
 గ్రమ్మఱఁ గృష్ణ కృష్ణ యని • గ్రక్కున మోడ్చు మగుఱ్ఱుఁ గ్రమ్మఱకొ
 గ్రమ్మఱ మూయు మన్తధవిఁకారము ధైర్యముఁ గ్రమ్ములాడఁగన్. 19

ఉ. అంతట భావికార్యఘటఁనానుగుణంబుగ నీశ్వరేచ్ఛచేఁ
 గంతుఁడు మిక్కిలిం బ్రబలి • కాంతపయిం బరఁగంగఁ జేసె న
 త్వంతము వశానిమానసము • తద్దన ధైర్యకతోరశ్రృంఖలా
 సంతతి యెంతయుం గునుమఁశ స్త్రీకలం దెగఁ గోసివై చుచున్. 20

తే. దర్పకోగ్రప్రతాపసంతస్త మైన, తాపసునిచిత్త మప్పు డాఁతలిరుఁబోడి
 చెలువ మనియెడునమృతంపుఁగొలనిలోన, నోలలాఱుచుఁ దిరిగి రాఁజాలద య్యె.

ప. ఇతెఱంగున బద్ధానురాగుం డగుచు మణికంధరుం డాగంధగజయానయా
 రేఖాఘోషంబు లెంతయుఁ బరికించి. 21

తే. రంభయే యిది కాదో లేఁబ్రాయపుఁజెలు
 వంబు నుజ్జ్వలరూపలాఁవణ్యములను

నగు మొగముసొంపు నింత యొన్నఁడును గాన
దీని కీవితమహిమ సంధిలుట యెట్లు.

23

వ. అని యాపల్లవాధరసల్లాపపరిరంభణాదులకు నువ్వి ఖ్లాదుచుఁ దదీయలీలావి
హారంబు లత్యాదరంబున విలోకించుచుఁ దనమనంబున.

24

సీ. చెలువమోమె త్త నాసికఁజూచియోవిత, గతులఁబువ్వులు చంపకముసృజించె
వెలఁది కౌఁగిటనదివికసించె దొలుమేనఁ, గురువకద్రుమమెంతపరమమునియొ
ఘల్లున నందియల్ + గదలంగ నది దన్నెఁ, గాంత యక్కజమశోకంబ యగును
నాతి కెంకేల సంఠఁగఁ బులకించుచు, న్నది చూత మెంతపుణ్యంపుఁడరువో

తే. యెంతజాణయొ ప్రేంఖణ + మింతిసాట
కలరె నూర్పుఁడావులకు వావిలియుఁబోలె
మగుననగుచూపులఁ దనర్పుమాఁకులార
పురుషతిలకవిఖ్యాతిమీ + కరుడు గాదు.

25

క. మగువముఖాసనవాసనఁ, దగ నలరఁగి నేర్చురసికతకు + సుకవీంధ్రుల్
పొగడం బొగడం బొగడం, బొగడంబుల కలరుతరులు + పొగులవె లజ్జన్.

26

క. ఈ నెలఁతతోడినంగతిఁ, గాననియపవర్గపదము + గలుగుటకంఠె
దీనివిహారంబుల ని, పూనెడుననతరువు లగుట + యుత్తమ మరయన్.

27

మ. మునిధర్మంబుల కెల్ల ద వ్వసి జనంబుల్ నవ్విసన్ నన్వసీ
ఘన మైసట్టితపోధనంబు నెఱయంఁగాఁ బోయినం బోవని
మునుముట్టంగఁ బ్రబోధనాసనలపెంపు ల్లాసినన్ మాయసీ
వనితారత్నముఁ గూడ కెల్లును దమిన్ + వారినపలే నియ్యెడన్.

28

క. అని సాహసమున నాతం, డనుమానము లెల్ల విడిచి + యచఱు గదలి యా
వసజాక్షి వసవిహారం, బానరించునమోపమునకు + నెయ్యన చనియెన్.

29

తే. చని చకోరాక్షి యివ్వనంబునకు నెచట, నుండి వచ్చితి నెచ్చెలిపిండుతోడ
రాకకు నిమిత్త మెయ్యదినాకుఁ జెవుల, పండువుగ వినుపింపు నీపలుకు లనియె.

తే. అనుడు నది దనరాక క్రీడాధ మనిన, వినుచు నదియెల్లఁ గల్ల యోవెలఁది నాత
పఃఫలంబవు నీ నని + పల్కెమాని, ముదిత ముసిముసినగవుతో + మోము వంప.

ఉ. చంచలనేత్ర యిట్లు వనసంగతి కొప్పుటఁ గాంచి మాని డాఁ
కొంచక బట్టె బై చెఱఁగఁ + గొమ్ము మీ రెటువంటిపెద్దవా
రెంచ రొకింతయుఁ గలనియింతుల నంచు బెనంగ నాత్తచే
లాంచలముఁ దదీయ మగుఁహస్త మురోజము లూఁది పట్టుచున్.

32

ఉ. అయ్యెడ నింత నాతఁ గునుమాపచయం బానరించువువ్వఁబో
క్తొయ్యన దప్పుగా నరిగి + రొండొరుమోములు చూచి యుద్ధిరా

యయ్యకు మన్న థాభ్యుదయ * మంచు గరంగనివాడూ గల్లునే
యెయ్యెడ రంభ దాను మెఱయించుబెడలగుల కంచు నవ్వచున్. 33

చ. బలిమి దపోధనాగ్రణియు * బై కొనుకోర్కుల ద త్తరిల్లుచున్
జెలువను గాగిలించుకొని * చెక్కును జెక్కును సంఘటిల్ల దా
ప్రతిలుచు బదంబు లొక్కటొకటిక బెనగక మెలు పొప్ప దార్పై లేద
దలిరులజొంపముల్ గలుగుదట్టవుఁబూఁబాదరింటిలోనికిన్. 34

వ. ఇట్లు దార్పి. 35

తే. క్రొవ్వి కలహించుతు మైదొకొదమకదువు, రాయడిని గడుదళపమగా * రాలిన
ప్రసవదళములు పఱపనిపఱపు లగుచు, నెనగ నిం పొందునాపాదఁడింటిలోన

సీ. బెరు కెఱుంగనిగాఢపరిరంభమున నల్లి, బిల్లిగొంచు బెనగుంపెనఁచునలన
బెరిఁగెడిపేరాసఁపేర్చి ననర్గళ, లీల బర్వెడుకుచాఁస్ఫాలనముల
నడ్డమాఁకలు లేక * యబ్బినయ ల్లెల్ల, నమరించునఖరరేఁఖాంకములను
గాదగొన్న తమిఁ గొంకుఁకొనరులే కొనరించు, వివిధదంతక్షతఁవిభ్రమములు

తే. మన్న థావేళవిలసనఁమహిమ నెఱపు
తపసిఁ గని సాదురేఁగినఁ * దల పొలాన
నిలువ దనుమాట నిజ మయ్యె * నేఁ డ టంచు
మగువ నవ్వచుఁ జేతకు * మాటు సేసె. 37

వ. ఆసమయంబున నటమున్న ద్వారకానగరంబునం గలకలభాషిణిగానఁబు
వినుచున్న సిద్ధండు తత్ప్రశంసాప్రసంగంబున మణికంధరునిమాటఁ దడవుటయు.
దలఁచుకొని యాచంచలాక్షి సిద్ధని నభివీక్షించి. 38

తే. అమరపతిపంపునను వచ్చి నట్టిరంభ, కతన సే మయ్యెనో మణికంధరునిత
పం బివుడు మీర లటుదృష్టిపఱపి చూడు, డనిన నొకకొంతతడవఁతఁ డట్లు చేసె.

క. నగుచు నిక నేమితప మో, మగువ నలుపుచున్న వాఁడు * మణికంధరుఁ డా
మృగలోచనతో నదె యొక, చిగురుంబాదరింటిలోనఁ * జి త్తజలీలల్. 40

వ. అనిన విని కలభాషిణి యమ్మణి స్తంభునిబోధమహిమకు వెఱఁ గందుచు ననఁ
ప్రకారంబులఁ బ్రశంసించి యోమహాత్మ యొకటిరెండుపూటలు మాయింట
లిచి యేము సేయుపరిచర్యఁ గైకొనవలయు ననిన నతండు గానలోభంబున వచ్చు
టింతియ కాని మఱి వీరువారునుం బలె బట్టణంబుల నెట్టుకొని యిట్లు
నట్టు మహిమ లుపచరించువారము గాము గూఢప్రకారంబున నిలుప నోవుదే
సియుసచారంబులు గైకొనియెడ ననుటయు నట్ల సేయుదు నని తనగృహా
మంబునంద నిలిపి యతిరహస్యంబుగా నాసిద్ధునకు నిష్టంబు లైనయన్న పానా
దుల మోదం బొనర్చుచు నచ్చట నెవ్వరిం బోసినక తాన పరిచర్య సేయుచు
రెండుమూఁడుదినంబులు హృదయంబు రంజిల్లఁ జేసి యంత నంతరంగంబున నలు

కూబరసంగమాభిలాషం బతిశయిల్ల నతనిప్రియవనిత యైనరంభశౌఱుగ గౌఱుగ
గుటకుఁ గ్రమంబునఁ బ్రసంగంబు దిగిచి సిద్ధునితో ని ట్లనియె. 41

తే. అనఘ మఃశికంధరుం డట్లు * తనదుతపము
విఘ్న మొందించుకొనుటకు * వెఱి పొడవేసుఁ
దిరుగఁ దప మొనరింపంగ * దొరకొనియెనె
యిప్పుడు రంభతో నున్నాఁడొ * యెఱుఁగవలయు. 42

క. అనుటయు నతఁ డమ్మునిదితఁ, దనదృష్టి నిగుడ్చి నగుచుఁ * దరుణి యిఁకఁ దపం
బనుమాట గలదె యిదె యా, ఘనుఁడున్నాఁ డిప్పుడు రంభ*కొఁగిట ననియెన్.

ఆ. అనిన వార లింక * నచ్చోటువాసిపో, యెదరొ యుగాడువారొ*యెఱుఁగ వలయు
మఱియుఁజూచి చెప్పుఁడు * మాఱికిఁ దదభిసే, క్షణము వెలయ నేఁడు*శంకవిడిచి.

ఆ. అనుఁడు లేపు నాకు * నాశంక లెవ్వియు, నెన్ని మార్లు చూచు*మన్నఁ జూతుఁ
బడఁతి కలదె శ్రాతి*ప్రతిమకుఁ జక్కిలి, గింత నాదుధృతికి * కెంటు లేదు. 45

సీ. అని పల్కి మఃశికంధ*రుని దిక్కునగుదు దృష్టినిగుడ్చి యొక్కొంత * చెవియు నెగ్గి
ఁమొక కేల మాట లా*డఁడియుగాడఁ గలభాషి, ణికి సంజ్ఞ సేయుచు * నిశ్చలత్వ
మున నొకించుకనేపు * విని యూర వారకా, మినులమే లిట్టిదె*యనుచు నగిన
నదియేమి యెఱిఁగింపు*మని యాలతొగి త,న్న నయంబున*పగని*ట్లనియె నతఁడు

తే. నీకు నే మని చెప్పుదు * నీరజాక్షి
యడఁచుకొనియెద ననిన న * వ్యడఁప రాదు
పరమసంయమిఁ దా పట్లు * బతము చెఱచి
మిగులఁ దుది రంభ చేసిన*తగవు వినుము. 46

క. కళ లంటి కఱచి తనచె, య్యులఁ జొక్కె*శుతపసిమది చివు*క్కురు మనఁగా
నలకూబర విషు విషు రా, యలసితి నని పల్కె*మన్న *భాతివివశతన్.

మ. అని చెప్పుకొ విని సిద్ధుఁ జూచి నగ నే*లా యింతభవ్యాత్మ యా
ననజాతేక్షణ యేమి సేయును మహా*వాల్లభ్యసౌభాగ్యవ
ర్తన న్ధేశుకుమారుఁ డంతరహిగాఁ * ద న్నే లుకోఁబోలు నా
యనఁ దా ని త్తఱి న్ధివల్లభకు ద * వైవ్ర యెందు నున్నాఁడొకో. 48

వ. అతనిఁ బఱికించి చూడవలయు ననుటయు సిద్ధుండు నప్పుడు సీ కిదియే కదా ప్ర
ధానప్రయోజనంబు నని పల్కి యిటునటు పఱికించి చూచి యతఁ డున్నచోటు
గని కలభాషిణికి ని ట్లనియె. 49

ఉ. తా వెనువెంటఁ గాయక స*దా నరియించినఁ దద్వినోదమో
దావృత్తి జిక్కి రంభ తగి*నట్టితపోహతి నల్పలేదు కో
పావహ మింద్రుబుద్ధి కది య * ట్లగుటం బ్రియఁ గూడి యట్టికా
ర్యావసరంబులందుఁ జనఁ * డాతఁడు మానఁడు పెన్నిరాళిచేన్. 50

- క. కావున మణికంధరునిత, పోవనముసమిపభాగమున నెకవనిఁ జూ
తావళిలో నున్నాఁడదె, పూవులను జిగుళ్ల సెప్పుభూజముక్రిందన్. 51
- క. తరుణీ యిపు డాతని పైఁ, బరాకుచే నీవు గానపాటవగుణముం
గరము మెఱయింపవే నే, నరిగెద మఱి లేదె యితర * మగుపని యిచటన్. 52
- తే. అంపితే పోయి వచ్చెద*ననుటయుఁ గల, భాషిణిమహాత్మనిన్ను నా*పాలిభాగ్య
దేవతగ నమ్మియుంటి నా*జీవితంబు, నేమిగాఁ జేసిపోయెద * వెఱుఁగఁ జెప్పుము.
- చ. అనుటయు నన్ను నిప్పు డనునట్టిది యెయ్యది నాకుఁ జెప్పమా
ననిత క్రమక్రమంబునను * వచ్చినయట్టుల వచ్చెఁ గాక నా
విని భళి లెస్సమాట యిది * వేటొకనాఁ డిఁక మీరు వచ్చియే
ననుఁ గృపఁ గాచుటల్ వినుఁడు * నామదిలోపలిచంద మేర్పడన్. 54
- క. ఈవేళన యాతనికడ, కేవిధమున నైనఁ జేర్చు * టింతియతక్కం
ద్రోవ మఱి లేదు నన్నుం, గావక ఊణభంగురములు * కాంతలతాల్తుల్. 55
- క. తదుపాయము దిద్దుటకుఁ, మది నెన్నఁ బ్రభావఘనులు * మఱి లేగు మహా
భ్యుదయానుభావగుణసం, పదఁ బాదలినమీర తక్కఁ * బావనచరితా. 56
- చ. అన విని సిద్ధుఁ డి ట్లనియె * నంబుజలోచన నిన్ను నేడ యా
యనకడఁ జేర్చునంతటియుపాయము నేర్చిన నేను డాతునే
యనుకొనరాదు గాక నినుఁ * బ్రాణవిభుం దగఁ గూర్చి ప్రోచి యా
వెనుకటిసీదుపాట విను*వేడుక నె ట్లగుచున్న వాడనో. 57
- తే. చింత నేయుము నీవ య*నంతశయన
పద్మనాభసమిపభూ*భాగవర్తి
యైనకౌబేరి యొక్కడ * యతనిద్వార
కాజనులు నేడ చేర్చు లె*క్కడ లతాంగి. 58
- క. మించుగ మాగురువులు శి, ష్ఠించినయా యెక్కిరింత*సింగమునకు నూ
హించ నొక నాల్గుఁడియల, సంచారము వలయు నతని*సన్నిధిఁ జేరన్. 59
- ప. దీని కెంతవలసిన నేమి యిది దడవం బని లేదు నిన్ను దీనిపై నుచికినానిపోయె
ద నంటినేని యోపూఁబోఁడి ళోడిసిద్ధు లిది వేటొక్కలాగుగా నెంతు రెవ్వఁ
యంతస్సారం బెవ్వ రెఱుంగుదు రదియునుం గాక మీబోంట్లసంస్కర్మమాత్మ
బు న స్తదాదులకు సమ్మతింప నుచితంబు గాదు మఱి వేటొండుసామర్థ్యములు
లేదు నాకుఁ గలదూరదృష్టిదూరశ్రవణశక్తి యిం దేమియు నుపకరింప ది
నీవు చెప్పినప్రకారంబు గావించెదఁ జెప్పు మనుటయు నాసిద్ధునకుఁ గలభాషి
యి ట్లనియె. 60
- సీ. ఓసిద్ధపురుష మీ * రేసరణిని గొని, చన్న నే మగుఁ దక్కు*శంక గలదె
నీమహాత్మ్యము గాన*నిజడాత్మ లేమన్న, నేమికన్న మహాత్మ్య * లించుకయును

వేఱొక్కగతిగ భావింపర మముబోంట్ల, సంస్కర్మమాత్రంబు ♦ సమ్మతింప
 నుచితంబుగా దంటి ♦ రుచితంబె మఱినాదు, ప్రాణహానికి నోర్పు ♦ టరసిచూడఁ
 తే. బలుపలుకు లేల యింక నాచెలులు గిలులు
 నేగుదెంచి విప్పు మొనర్తు రిత ♦ మెఱుంగక
 గావునం గొనిపోమ్ము శీఘ్రంబ నీదు
 వెనుక నిఘకొని సన్ను ముద్విభునికడకు. 61

సీ. అస నియ్యకొని సిద్ధుఁ ♦ డరు దైవపులిశోలు, పల్లంబుశోడ నిబ్బరపుబిగిని
 బొట్టప టైడ గాఁగఁ ♦ గట్టినపెనుబాఁప, దట్టంబుతోడ వాదపుఁబసిండి
 యంకవ న్నేలశోడ ♦ సగకుపేరులశోడ, వశ్యైషధపుఁదీఁగఁవాగెతోడ
 నేకపార్శ్వమున భల్లూకచర్మపుఁగొఱ, ఘటియింబినట్టిబల్లత్తిశోడ
 శే. వఱలునేసికదిండివాఁర్వమ్ము దొలుతఁ
 గాఁగఁ దా నెక్కి సన్నుఁ దాఁకకయ దీని
 కటివిభాగంబు నెక్కి రాఁగలవె యబల
 వెనుక మరగొమ్ము నూతఁగాఁ ♦ గొనుచు సనియె. 62

క. అస విని యీశాఠిగ మీ, యనుగ్రహము గల్గి యుండ సక్కట యింక నే
 జనుదేక యేమి యసితన, కనువుగ హరి సతఁడు నిలువ ♦ నంగన యెక్కెన్. 63
 శే. ఎక్కి సిద్ధేశ యెవ్వరు ♦ నెఱుంగకుండ, నెట్లు గొనిపోయెదో ♦ యస నేల శంక
 యొడు నెద్దులు బాడియు ♦ నేకమైనఁ, గొండమీఁదికిఁబోవునో ♦ కొమ్మ యనుచు.
 క. నింకి ధే యని కదలి, యె గడు వడి గలుగుతనదుఁసింగముఁ బలుమా
 ఱుం గలభాషిణి దేతీ క, నుగొని పదిలమ్ము సుమ్మనుచు శీఘ్రగతిన్. 65

ఆ. మగులుగోడమీఁద ♦ ప్రమాదులు చిగురుజొం
 పములు వాసిమీఁదఁ ♦ బ్రచునదోహ
 దములఘాపములును ♦ దసకు మాటుగ గూఢ
 గతిని గాంతఁ గొనుచు ♦ సతఁడు సనియె. 66

చ. చని చని యొక్కచో నతఁడు ♦ చాలుగ నక్కజ మందుచుం గనుం
 గొనఁ దముమేఘురంజఁ బొదిగొన్నఘనావళిలోన నుండి దా
 రున నెదు రైరి వైభవనిఁరూఢిఁ జెలంగెఱుకొందఱంగనల్
 ఘనతరచాతురీమధురఁగాసక ఛాకలనాకలాప లై. 67

క. తమపాటఁ జనుకుచినుకుల, దుమదుమ నాఁ దడిసినట్టిఁదువ్వలువలశో
 ఘుమఘుమ యనుపరిమళబృం, దముతో నప్పు డొకఁయింపొనర్చిరి నారల్.
 వ. అ ట్లింబొసర్చుచు నెదు రైన నతండు వారిని సంభాషణక్రమంబున రంభాసఖు
 లగుట యెఱింగి యిది యేమి యనుగునెచ్చెలి నచ్చట విడిచి వచ్చితి రచ్చెలు
 వ మణికంధరుమీఁదియనుగ్రహంబు వదలక యింకనం గొన్ని నాళ్లు తద్వసం

బున నిలుచునో యనుటయును నగుచు వా రిట్లనిరి.

69

క. ఎక్కడిమణికంధరుఁ డతఁ, డెక్కడఁబోయెనో యెఱుంగ • మిప్పుడు ముదముఁ
నక్కొమ్మ పొదలుచున్నది, తక్కక నలకూబరుండుఁ • దానుకొ రతులన్. 70

చ. ప్రియునిసమాగమోత్సవముఁ పెంపున నిం పలరారునామ్మగా
క్షీ యిప్పుడు తద్వనికొ రతివిఁ శేషముసొంపులఁ జిక్కి యున్ని యా
రయుచుఁ దద్విష్ణుముకొ విడిచి • ర మ్మనఁ జాలక యాకె నుంచి యే
మ యరుగుచున్న వార మని • మానిను లచ్చటు వాసి పోవుచున్. 71

క. వేళాకోళపుఁడిఁగలుఁ, బేలికలుఁ గళాసములును • బీజజడలు దాఁ
దాలుచు టెట్లొకొ మింటకొ, లీలాహరిఁ దోలఁ నింతఁ నేర్పరి యయ్యున్. 72

క. ఎక్కడ దొరకెనొకో యీ, చొక్కపుగుబ్బెత బెడంగుఁజోగికి నహహః
యిక్కలికి గుత్తగొనుఁబో, తక్కక దివి నిమిష మున్న • దైవతవిటులన్. 73

క. నలకూబరుండు రంభం, గలయుట విని చిన్నఁబోక • కలభాషిణిరీ
తులు దిరిగి చూచి దీనిం, గలఁచెర యివ్వార్త తాపఁకర మై యనుచున్. 74

ఉ. సిద్ధుఁడు నవ్వి యోచెలువ • చింతిలఁగా నల్ల దిప్పు డెఱతయుకొ
బుద్ధి దిరంబు గాఁగ ధృతిఁ • బూను మొకించుకనేవులోననే
శుద్ధము గాఁగ నీమనముఁశోకము సర్వముఁ బుచ్చినై చెదక
సిద్ధము నాదుపల్కనియెఁ • జెల్వయు మోము వికాస మందఁగన్. 75

క. ఏరీతి నింతమిక్కిలి, చేరకగా నాడి తనియె • సిద్ధుఁడు చూడం
గారాదె కుడువఁ బోవుచుఁ, గూరలచవు లడుగ నేల • కోమలి యనియెన్. 76

క. కంఠీరవ మట్టియెడం, గంఠం బెగ నెత్తి చూచి • కడలక నిలిచెం
గుంఠితగతి యై యెందు న, కుంఠితగతి యనఁగఁ దొల్లిఁగుణము నెఱవీయున్. 77

వ. అప్పుడు. 78

నీ. హుంకారములతోడ • నుచ్చాటనపుబద, నికతీఁగతఱుటనకొ • వ్రేసి వ్రేసి
కడుడక మీఱంగ • మడమలు దాఁటించు, చును ముందఱికి లివఁచూపి చూచి
మొగము పార్వములకు • మగుడింపకుండవా, కట్టుమూలికవాగఁ • బట్టి

తే. సిద్ధుఁ డధికప్రయత్నసఁన్నధుఁ డగుచు, నెంతచేసిన నాసింహ • మెదుటికి కడుగు
వెట్టదయ్యెనుగర్హావిఁభీషణముగఁ, దోఁకఁద్రిప్పుచుఁగడువెన్కఁ•ద్రొక్కుఁగఁ

ఉ. అప్పుడు చాల సంక్షుభిత • యై పడ జాఱి యిదే మిదే మయా
యిప్పుడు దీనిచంద మనియెం గలభాషిణి మేఁ జెమర్చుఁగాఁ
గొప్పు విడంగఁబౌఱఁ జనుఁగుబ్బలఁ బయ్యెద వాయ సుస్థితిం
దప్పి పిఱుందఁ బల్లటిలఁ • దా మరగొ మ్మిరుగేలఁ బట్టుచున్. 79

క. తరుణి వెఱవకు పల్లవు, మరగొ మ్మేమఱకు నాకుఁమర్యాదావి.

స్థరణం బై నది మాటల, పరాకుచే ననుచుం దనదు+పార్షింద్రంబున్. 81

వ. కొన్ని యుడుగులు దిరుగఁ బట్టి ధరణిక డిగఁ దోలుకొని వచ్చి యచ్చట నచ్చెలు వతోడ నవనోహణంబు సేసి కేసరిని మేతకు విడిచి యోపడఁతి యోకలభాషిణి యూయందఱినికటంబునంద మృగేంద్రవాహన యనుశక్తి గలదు తన్నందిరంబు ముందఱు నున్నమృగేందంబునకుఁ గ్రిందు మీఁదం జుట్టుకట్టున నెట్టిబెట్టిదంపు సిగింబులుగా జన వెఱచు నిది మఱచి యే నెంత తోలిన మనవాహనం బచటి కట్టెనురు నడిదు మన మమహాశక్తికి నభినాదనంబు చేసి పోయినం గార్యసిద్ధి యగు ర మ్మనుచు నల్లనఁ దనభల్లూకచర్మ కొశంబుతోడిఖడ్గంబు పుచ్చికొని సిగవుఁబల్లనముపోకి యక్కడఁ నయొక్కమఱుంగున డాచి యాచపలలోచ నను మృగేంద్రవాహనగుడికిం దోడ్కొని చని తద్బాహ్యమంటపంబున ను నిచి యద్దేవిపూజకుఁ బువ్వులు దెచ్చెది నని పూఁదోట కరిగె నప్పు డత్రైతం గు గనుగొని.

82

సీ. పసిమిపో నొడిసఁకినప్రుబట్టయుఁబోతె, నరవెండుకలఁ బర్వశిరమువలన నులి గొన్న చెలఁదిపుఁద్యులనూలివల్ల నా, నమరెఱుముఁతుకఁన్పొమలవలనఁ గఱుం జుట్టినట్టిబాగరుపూఁతపోక్కల్లి, వఱువుఁ జూపెడిమేనిఁవళులవలనఁ నునిసి వ్రేలెఱువ్రూఁకుఁతునుకల వలసీచు, బాహువతో జలంబనమువలన శే. ఘూకరనములచాఱునఁ ఘోరవృత్తిఁ, దనరుఘునకానకుహికహిఁధ్యులవలన భావఱుంబు నెల్లిపోయింసఁసాఱుమేడ, పగిదిఁ గాన్పించుముదునలిఁపడఁతియొక తె.

క. కలభాషిణిఁ జేరఁగి న, చ్చి లతాంగీ యెచటనుండి ఁ చేరితి నకటా కలఱువు బాపురుపిల్లిసి, జలుకఱుబలె నిద్దురాత్తు ఁ సిద్ధం డనుచున్. 84

ఉ. ఎంతయు నితచెల్వమునఁ నిన్వస మెల్ల నలంకరించుచుం గాతత మెఱుమేనిపనఁ గిన్నులపంపు సేయునిన్ను న ల్లంఱున నూచి వ్రేవ మకటా ఁ దొరకించెనె నిట్టిట్టి య స్వాతునిచేతి కీభువనఁసారము నంచుం గఱుం గలంగితిన్. 85

క. ఆకలుమాత్తుఁడు క్రమ్మఱు, రాకమునుపె తొలఁగి పోవఁ రాదా యెటకే నోకూస యీమనోజ్ఞత, రాకృతి యేఁ జూడఁ జాల ఁ నసిపాల్ గాఁగన్. 86

శే. అన్న విను మికి నొకఱుఁచుఁకగతతడపు, నీ శరవుఁ జూడ నీపేరు ఁ నీ తెఱుం గు నడిగిఁ దింపమదియిస్తుఁ దై నవాఁడు, రాకమునునిపుతొలఁగుటఁ నాకరఁబ్రియము.

శా. సీ కెంఱే నితఁ డా పుఁడో జనకుఁడో ఁ నెయ్యంపుఁడోఁబుట్టువ్రా సీకార్యార్థమె పూని తా నెచటికేఁనిం గొంచుం బోచున్నవాఁ డో కాఁగా దిటువంటిప ల్క-నక తోఁడ్తో నింత బెట్టఁడ నే నోకాంతామశీ నెట్టిగా నితనిచెఁయ్యుల్ మున్ను వీక్షింపుదున్. 88

ప. అని పల్కువల్కు లన్నియు విని కలభాషిణి తనమనంబున. 89

క. ఈయవ్యవాక్యములు దలఁ, పోయఁగ నాయుల్లమునకుఁ • బొందుపడినయ
త్తై యున్నవి యీసిద్ధుఁడు, మాయావియె యొక్కమాట • మది నూహింపన్ .

తే. ఇంత నొక్కింతసేపునఁకెల్ల వగవుఁ, బుచ్చి వైచేద నని పల్కె • నిచ్చటికిని
జేరునపు డది యీయిమ్మ • చెప్పినట్ల, శక్తికిడియెడు ననుట నిఁస్సంశయంబు .

సీ. ప్రజల కందఱకు నాఁపదలు వాపెడునట్టి, చక్రీపట్టణములో • జనన మంది
వారకామిని నయ్య • గౌరవంబున సఖ్య, జను లిటు చేర ర • మ్మనఁగ బ్రదికి
త్త్రైలోక్యగురుఁడు నాఁరదమాని ప్రియశిష్య, నిర్విశేషముగ మఁన్నింపనల
జగదీశురాణివాఁసపునతుల్ శిక్ష గా, వింపంగ సంగీతవిద్య నేర్చి

తే. తుద కొకానొకకపటసిద్ధం ణొనర్చు, శక్తిపూజకుఁ బశు వైతిఁ • జర్చనెఁ
నెంతవారికి దప్పింప • నెట్లు వచ్చు, బ్రహ్మ దా మున్ను వ్రాసినఁవ్రాతఁఫలము .

క. అనిమది నడలుచుఁ బ్రియసఖులను మొఱుగుటఁదలఁచికఁకుఁగఁలంగుచుఁ దెగ
యనుభావ్య మెంతయంతయు, ననుభవమునఁగాక యనుచుఁననయముఁగుం దెన .

ప. తదనంతరంబ డెందంబు డిందుపఱచుకొని ధైర్యబలంబునఁ గంతగద్గదిక నా
చుచు నావృద్ధభామినితో నిట్లనియె.

94

శా. అవ్మా నీవలు కెల్ల నెంతయు నిజం • బై యిట్లు గాన్పించె నే
నిమ్మాయావిప్రకార మిట్లగుట యూహింపంగ లేకొక్కయ
ర్థముకొ వీనికృపం గడింతు నని యత్యంతాశ క్రేరేపఁగా
నిమ్మాక్షిం దెగి వచ్చితిం దెరువు లే • దీపాటు దప్పింపఁగాన్ .

95

క. ఎక్కడికిఁ బాటిపోయెదఁ, జిక్కుపడక యేను నీనిఁశీఘ్రగతిక నో
యక్క యింక దూరదృష్టియు, నెక్కుడు వీనికిని గాంచు • నెచ్చట నున్నన్ .

96

సీ. అన విని యాకె యోవనిత నీవు నెఱుంగు, దే వీనియాదూరదృష్టి యనిన
దాననకాదెయిఁతఁడునన్ను భ్రమియించి, యీరీతిఁదాఁ దెచ్చె నిఁచటికనుఁ
బలికి యాతఁడుదన్నుఁబ్రథమంబునందుగృహఁరామమునఁగాంచుఁటాది గాఁగ
నది తుద గాఁగ సఁమస్తంబు వినిపించి, తత్ప్రసంగంబునఁ • దనదుపెరు

తే. కులము విద్యయు నప్పటిఁకోరికయును
జెప్పి యాకోర్కిసాధించుఁచింత దక్కు
చింత యెఱుఁగక యేగుదెఁచితిఁ గొరకకుఁ
బోవఁ బిడిగల్లు వడియె నోపాలతి యనియె.

97

ప. అన విని యట్ల యా నిది యఁభార్థము నీ కటు లాస చూపి యో
ఙ్గాని చనుదెంచె దాఁ దనదుఁకోర్కి యొనర్చుట కీవినిద్యవ
ర్తనుఁడు మనుష్యయత్నమునఁ • దక్కఁగ నేరఁడు దూరదృష్టి సా
ధన మయినట్టిపిమ్మట నిఁతం ణొనరేఱుచువిచార మారయన్ .

98

- శే. ఇంతపాట్లను బడికన్న యీవిచిత్ర
 నుహిమకుం దగ రాజ్యసంపదలు గనిన
 నెంత యింపగునే యని యేను వినఁగఁ
 బలుమఱును వీఁడు ముచ్చటపడుచు నుండు. 99
- క. ఆకోరికకై కలదొకొ, లోకో త్తరగానయుతయు • లోకో త్తర
 మ్యూకృతియు నొకశా వార, స్త్రీకులమున ననుచు దూరదృష్టి వెదకున్.
- క. తానును గిన్నర మొకటి మ, హానందత మీఁటుచుండు • ననిశంబును ద
 ధానరసజ్ఞత నిలఁ గల, గానము దూరశ్రవణముకతమున ననియెన్. 101
- సీ. తొల్లి యిచ్చటన యాదూరదృష్టియును దూ, రశ్రవణము నిద్దురాత్మకుండు
 సాధించి నాఁడె తత్సాధన కెందఱెం, దఱకుత్తుకలు గోసి • చెఱిచెనొక్కొ
 యది కొంతయెఱుఁగుదేసంగనయెఱుఁగింపు, వినియెదఁగాలయాపనముకొఱకు
 మీఁదటఁ గాఁగలఁమేలుగీ శ్లేఱికిఁ, దప్పింపరాసు యెంతయు ధృవంబు
- ఆ. ఇంక వాఁడు నచ్చి యేమేమి సేయునో, చచ్చు శ్లెఱ్ఱో యనువిచారమునను
 బెగడు చుండ నేల • జగదంబ యాశక్తి, సేయ వలసివట్లు • సేయుఁ గాక. 102
- క. అస విని యాయమ మెచ్చుచు, ఘనధైర్యవివేకమహిమ • గలయు త్తమభా
 మిని కాదు మేలు మే లీ, ననినట్ల వచింతు నీకు • నని యి ట్లనియెన్. 103
- క. ఓరముణి దూరదృష్టియు, దూరశ్రవణంబు బడయుఁత్రోవ లితరముల్
 ఘోరముల యైనఁ బరహిం, సారూపంబు లవి గావు సాహసపువిధుల్. 104
- క. ఆరెండు నితఁడు నడపెం, గోరిక నలగోరుగల్లు కొని • నిజనయనో
 ధార మొనర్చియు నీనుల, ఘోరపునారసముఁ బరపుకొనియు వరుసన్. 105
- స. అనుచుఁ దన్నందిరాగ్ర భాగంబున మృగేంద్రవాహనంబుదండ నేకాక్షరపం
 క్తిచిహ్నితశిలాస్థంభంబున వ్రేలఁగట్టినయాశస్త్రయుగ్గంబును మఱియు న
 చ్చట గంధపుష్పాద్యర్చితంబు లై యున్నయొక్కసురియయు గండకత్తెరయు
 డగ్గఱం దొడ్కొనిపోయి చూపి యి ట్లనియె. 106
- క. ఈకోరిక కిది బెరు విది, యీకోరిక కనుచు వ్రాసి • యిడినా రదె యా
 జ్ఞాకంబుబునం జదువుము నీ, కాలిభి షెలియునేని • నీరజనదనా. 107
- సీ. అనుచు నమ్మాట దావిని కలభాషిణి, యందు నున్నర్థ మి • ట్లనుచుఁ జదివె
 నిచట రెండొంట్లు జుతేంద్రియత్వంబున, భువనేశ్వరీమంత్రమును జపింప
 నెల్లకోర్కులు నిచ్చు • నిద్రేవి మఱి యట్లు, గాక సద్యస్సిద్ధి • గావలసిన
 దూరసీక్షా యాగోరుగంట హృతాక్షుఁ, డయ్యు దూరశ్రవణార్థి చెవిని
- తే. ఘోర మైనట్టియాబలువారసంబు, పరపుకొనియు సారస్వతప్రాణిమార్ధి
 యీసురియచేతనాలుకఁ • గోసికొనియు, నిమ్మహాశక్తిమెప్పించి యిట్లు మొందు.

గీ. ఈమెఱుఁగుఁగండగఁతైర, చే మిడిదల యిచ్చుసాహఁసికుఁడు శిరం బ
త్రే మగుడఁగ + నదుకుకొనం, గా మని చంపుఁ దనుఁ జంపఁ + గడఁగినవానిన్.

క. పదిలముగ నిర్విపక్షా, భ్యదయమహారాజ్యలక్ష్మీ + వాండున్ వశతన్
నదమలరూపసుగానా, స్పద వారవధూటి నిచట + బలిగా నిడినన్. 110

తే. అని చదివి దానఁ దలపులో + నాత్మనిధన
శంక నిస్సంశయం బయి + చాలఁ బ్రబలఁ
గలఁగి చలియింఁచుతఁడైర్వఁశారవంబు

నంతన మగుడ్చి కడమ యి + ట్లనుఁచుఁ జదివె. 111

ఉ. ఈవిధులందు నెందును నెఁకింత సమర్థత లేనివృద్ధు లి
ద్దేవతయొద్ద నిర్భయత + దేహము నెఱ్ఱెయిఁ బాసిన్ లన
ద్యావనరూపసిద్ధి యగు + నప్పుడ యంగవిమోక్ష వేశ ని
చ్చావృత మెద్ది వారి కది + సంఘటిలుందిరమై తదాదిగన్. 112

క. అని చదివిన నందుఁ దుదన్, వినబడినవిధానమునకు + వృద్ధాంగన యిం
పున నవ్వుచు నిది విని సు, మృనిశము నే నిచట నునికి + యంబుజనయనా. 113

తే. అబ్జముఖ సుముఖానత్తి + యండ్రు నన్నుఁ
గరము కాశ్చీరభూమిఁ బ్రభాత మైన
శారదాపీఠమున సరఁస్వతిని గొల్పు
నట్టిపూజారిబ్రాహ్మణుఁపట్టి నేను. 114

వ. అనునంతట సిద్ధుండు దేవీపూజకుఁ దగినగంధమాల్యాదులు సంపాదించికొని
వచ్చి యమ్ముదుసలిపడఁతిం జూచి యోయన్వ కుశలంబున నున్న దానవే నిర్
నుష్యం బైనయీశ క్తిస్థానంబునఁ జిరకాలంబునంబట్టి యెట్లు వేగించుచున్నదా
న చని పలికి కలభాషిణిం బిలిచి యోచెలువ మనకు నవ్వలఁ జనవలయుఁ గద
మిక్కిలి ప్రోద్దు పోవుచున్నయది శక్తిం బూజించి పోవుద మాయమ్మచేత నని
పించుకొని ర మ్మనుటయు నది భయాకులమానన యగుచు వృద్ధాంగనం జూచి.

క. ఏ నొంటిఁ బోవ వెఱతున్, లోనికి నోయమ్మ నీవుఁనున్ రాఁగదె నా
ఘో నన నెవ్వరు నేటికి, నే నుండఁగ ననుచు సిద్ధుఁ + డింతిం బలికెన్. 116

సీ. పలికి యప్పటిదానిఁభయచేప్ట భావించి, యిమ్ముదిజంతచే + నిది యొకింత
యే మైన నాతలంఁపెఱిఁగెఁ గాఁబోలు విఁఘ్నంబేమి యగునో విఁలంబ మైన
నని సిద్ధుఁ డాత్మలో + ననయంబు వేగిరిం, పుచు నోసి చెల్లి యిఁమ్మునలివగ్గు
నీకుఁ దో డై వచ్చుఁనో కలదో మఱి, యే మైన ననుచు నాఁయిగురుఁబోఁడి

తే. కొప్పుఁబట్టితివంబోవ + నప్పుడంతి, ప్రాణభయమునఁ గలఁగి యోఁయన్వ నీకు
బిడ్డనే కావవే నాకుఁనడ్డ పడవె,యనుచు నావృద్ధ నారిమాఁటునకు నొడిఁగె.

క. ఆవృద్ధనారీయును గరు, నావిలమతి యగుచు నాభయా_ర్థ మృగాక్షీ_
దా వెనుక నిముఃకునుచుం, గావుము కావు మని వానికరములు పట్టెన్.

సీ. పట్టిన నతఁడులో * పలికి రాకుండవి, ఘ్నుము సేసె దింతియ * కద యటంచుఁ
దద్రేవి కిచటుముం * దఱఁగాదె యంచు న, ప్పడఁతిచేతులు నుల్చి * పాఱఁద్రొబ్బి
బలిమిఁ దార్కొని కల * భాషిణివేసలి, యొక కేలఁ బట్టి వేఁటొక్క కేల
నొఱఁగ గ_త్తి వెఱికి నీ_కొప్పన మిదె యంచు, స_త్తికిఁ గ_త్తిచే * యె_త్తిమొక్కి

ఆ. వ్రేయఁ బూన దీని * వ్రేసిన నిద్రేవి, యాన సుమ్ము నీకు * ననుచు డాసి
యా నెలఁతమెడకు * నడ్లంబుగా మెడ, మొగ్గె వృద్ధసతి య_నూనకృపను. 119

స. ఇవ్విధంబున గలభాషిణికంఠంబునకుఁ దనకంఠంబు నడ్లంబుఁ జేర్చి వేఁటు కను
వీక దాని నిరుఁగేలం బాదుగఁ బట్టుకొని పరమకరుణాపరవశత్వంబునఁ దొలంగక
యావృద్ధభామిని యోలుసిన్ధుడ నీకుం గార్యసిద్ధి గాదునుమీ యద్రేవిమీఁది
యాన నతిక్రమించిన ననుచు నోమహాశక్తి నన్ను సత్యవచనం గావింపుమీ య
నుచు నుండ సతం డఖండగోషంబున మున్ను దానిమెడ ఖండితంబు సేసి విచి
త్రవేగంబునఁ గలభాషిణికొప్పఁ బట్టి పట్టెంబు ఝ_పించి వ్రేయ నెత్తుట
యు నె_త్తిన చెను త_త్త్రిణంబ యగుకొని మృ_గేంద్రవాహన నిజపథసముల్లంఘ
నోత్సాహసాహసదోష_దూషితుం డగునతని నతి_దూరంబునం బడవై_చె నుము
భాన_త్తియు నట్లు సం_ప్రా_స్తా_బై నయసివిఘాతంబునం దనజరద్రేహంబు నడిన
స్థి_క్షణాబునంద. 120

సీ. నిఘాచందరు నవ్వు * నెమ్మోముసిరిఁతోడ, నిరులు గ్ర_మ్మెఱువేణి_భరముతోడ
నాకర్ణ_లోలంబు * లగునేత్రముల_తోడఁ, దళుకొత్తు_చెక్కు_ట_ద్దములతోడ
మిగుల మిఱఁచించు * బిగిచనుగ_న_తోడ, లలితంపు_బాహు_వ_ల్లరులతోడ
నతి_కృ_శ_త్వమున జ_వ్యా_శు_మ_ధ్యము_తోడ, నభినవం_బై_న_నూ_ఁ_గారు_తోడ

శే. నలువమీఁదికిఁ దొలఁకును * వర్ణపులి
గునునితంబు_వ్ర_భా_ప_రం_ప_ర_ల_తోడ
మ_శి_త_న_ర్వా_ం_గ_లా_వ_ణ్య_మ_హి_మ_తోడ
న_మ_రు_ప్రా_య_ం_పు_రూ_పు_చి_త్ర_ము_గ_ఁ_దా_ల్పె. 121

శే. శాల్చి యావిక_చో_త్ప_ల_ద_భ_ని_భా_షి
క_ను_ఁ_గొ_ని_యె_న_భ_ము_న_శ_క్తి_క_ర_వి_ను_న్న
గా_త్ర_ు_సి_ద్ధ_ని_నె_క_కే_ల_ఁ_గ_త్తి_యొ_క్క_
కే_ల_ఁ_గ_ల_భా_షి_ణి_ని_వి_డ_కే_చ_న_గ_గ. 122

క. ఆకర_ణి_జూ_చి_న_ది_యై, య_క_ల_భా_షి_ణి_య_న_న_కా_త్త_ఁ_గ_ల_ఁ_గు_చు_న్
వ్యా_కు_ల_త_నొ_దె_ద_న_చు_చి, రా_కా_ం_క్షి_త_సి_ద్ధి_పె_ం_పు_న_ర_య_ని_మ_ది_తో_న్. 123

సీ. అంత గ్రమంబున * నానరోజాక్షి సం, సారస్వభావవిచారమహిమ
 వలన దద్దుఃఖంబు * వారించుకొని దాన, దాను భోగ్యార్థచింతనము ననల
 దేవినత్కృపఁ బ్రసాదించినయట్టిజ, వ్వనవున త్వము వృథా * చనక యుండ
 యోగవిద్యాభ్యాస*నోపయోగంబున, గడపెదఁ గా కంచు * విషువ కెపును
 తే.యమనియమన ర్తనములతో * నాననాదు,లభ్యసింపఁగఁదొడఁగెన*త్యాదగమును
 దాను మును విన్న భంగుల * దావుగాఁగ, నచటిశ క్తినిగురువుగా*నాత్మనునిచి.

వ. అంతటం గలభాషిణి యచ్చటికేగుడెంచి యాచగచలాక్షి నీక్షించి నీ సోదను
 డివచ్చి తెట్టిదాన వని యడుగుటయు నప్పడంతి యేను మును నీకు న్నక్షేడి
 సిద్ధునిచేత ఖండిత యైననుముఖాస త్తి యనువృద్ధవనితం జుమ్ము క్రమ్ముట నిమ్ము
 హాశ క్తికారుణ్యశ క్తివలన నిట్టియెలప్రాయంపుసాంపు వడసి యున్న దాని నా
 తత్ప్రకారం బెఱుంగించి యోకలభాషిణి యట్లు సిద్ధునితోడ నిమ్ముహాశ క్తివలన
 దూరవిక్షి ప్తవై యెచటం బడి తేమియునోవ్వక యిట్లు దిరిగి వచ్చుట యన్యు
 బగుచున్నది యనుటయుం గలభాషిణి యోయమ్మ ధర్మగుణంబున నిమ్ముహాశ
 విని మెప్పించి యిప్పిగిది నీవు దిరుగం బ్రాయంబు గనుట యద్భుతంబు గాక యు
 తటిమహాపుణ్యనిధి వై ననీకారుణ్యంబు గలుగ నే దిరిగి వచ్చుట దోయియన్యు
 తంబు నావిధం బంతయు విన్నవించెద నని పలుకుచుండ. 125

క. బంధురవీణాసహిత, స్కంధముతో రత్నమాలి*కాఘటిత జగ
 బంధముతో నంతట మణి, కంధరుఁ డచ్చటికి వచ్చె * గంభీరగతికె. 126

క. వచ్చినఁ గని యతిమోదము, నచ్చెరువుఁ దలిర్ప మ్రొక్కె * సతని కితంబు దా
 నచ్చెలువఁ జూచి మోదము, నచ్చెరువుఁ దలిర్ప వికసితాననుఁ డగుచున్. 127

క. ఓహూహూ మాబంధు, వ్యూహం బంతయును వచ్చియున్న ప్లియ్యె
 నాహృదయమునకుఁ బరమ, స్నేహనిధి నిన్నుఁ గనుట * నేడు లలాహి.
 మత్తకోకిల. మచ్చెకంటి మముం దలంతునె * మానసంబున నిడు నీ
 వచ్చు తెట్లు కడుక విచిత్రము * ద్వారకాపురి వాయ నీ
 కిచ్చు పుట్టుట యెన్నఁడుకమఱి * యిట్ట టేగి యెఱుగగ నీ
 వచ్చెలుల్ మణిగేహముల్ సిరు * లట్ల యున్నవియే కదా. 129

సీ. ఉత్తమశ్లోకుఁ బ*యోజాక్షు సేవింప, నేగి తే యీవెన్క * నెన్నఁ డైన
 నాజగత్పతి తొంటి*యలవజ్రమణిసభ, కేతెంచి కొలువుసే*యించుకొను నె
 తనసేవగాఁ బురం*దరుడను గట్టించుకెం, పులహజారము కడ * ముట్టునెకొక్క
 మనవీణియ లడం*చుకొని భీమయించు నీ,లపుటరంగులకుఁ బో*నిపుడుగల
 తే. యంతకంతకు వర్ధిల్లు*హరికుమాళ్ల, బలగమున కిది చాల దక*తలఁపుతోడ
 దిరుగఁ గట్టిత మనుపైఁడి*గరడిసాల, యట్ల యున్నదియే విక*చాబ్జనదన. 130

మ. చిగురుగబోడి యెఱుగుదే యదవతి స్త్రీ లెవ్వరే నిగు తే
 రు గదా యుచును శృంగం గ్రమ్మటితి జూరుద్యూతగేహంబు క్రొ
 త్తగ నీ వొక్కటి జూపం దోడ్కొని చనుగ ధచ్చాక చౌవగచి యు
 త్తిగ భారా మగ యంచు జల్మనొద లుద్దీపింపం దా దన్వలన్. 131

చ. కుటిలకచా యెఱుగుదువె ధ గొబ్బున్ననే జని కొల్లుకూట మొ
 క్కటికడ నున్ని యారయక ధ కట్టెమటా బటికంపుగోడంబ్ర
 స్ఫుటముగ దానియగు హరి ధ జూచుచు మ్రొక్కంగ వెన్నెనుండి య
 ట్టెట మొగ ముచు సవ్వె సభ ధ యెల్లను దన్నుభిత్తి యున్నది. 132

క. అని యడిగిన నన్నియు శో, భవన ర్తనం దొంటియట్ల ధ భాసిల్లెనన
 యనఘ సురరాజునేవయు, ననుపమముగం బూర్ణ మయ్యె ధ నని యతి నలికన్.

వ. అని పలికిన నతండు. 134

స్తీ. సగీతవిద్యాప్రసంగంబున గదై న, మముం దలంతు న్న లేదొ ధ మనసునగు
 దనుజారి కే నొనర్చినదండకంబు నీ, మె దై న ముఖి నెలంబుచిన్కొ
 యుప్పుడు నారదుం ధ ఉప్పుటప్పటికిన, చ్చునొ రాండొ నను దీననూనుం గొలున
 నాలోకవిభునతుల్ ధ మే లేచ్చి యచ్చిన, వీణె యే మయ్యెం దే ధ విచ్చుకొక

శే. నేమియేమియొ నాండు నీహృదయమునను
 గోర్కె యొక్కటి గలుగుట ధ కొమ్మ విగటి
 నజి ప్రవృద్ధంబుగాం బెంచి ధ యాత్మలోన
 విడిచిపెట్టితొ వీణెనై వేళ్లు తల్ల. 135

చ. అనుటయు లజ్జనజ్జలరుంహాసన యుచున యొరి గాంగ నం
 చినమొగ మొప్పు నేమనుచుం ధ జెప్పెద దాననచేసి కాదె యొ
 యనఘచరిత్ర నాకుం గలయట్టిబలంబుం లెల్ల భాసి యొ
 ఘుసగహసప్రదేశములం ధ గట్టెపుంబాటులం గుదితిగ గనున్. 136

వ. అని పలికి తనగానవిద్యాభ్యాసవరిసమాప్తి యై ననుటం దనయన్నచోటిక
 మణి స్తంభంబు వచ్చినప్రకారం బెఱుగించి యతంబు దూరదృష్టిదూరత్రేవణ
 శక్తిబలంబునం దనకుం జెప్పినయర్థము నకలంబునుం జెప్పి తన్నునతంబు మృత్యో
 ద్రవనాహనాభనంబునకుం దెచ్చినతెఱుగును బలికెఱుగిం ద్యమప్రకారం
 బును సుముఖాసత్తి తన్ను రక్షించుటయు వివరించి యాపుణ్యసాధ్య యాయన
 యని యాయక్కం జూసి తత్కులస్థానవర్తనంబులు తెలిపి యొగ్గివోయ్యె న్నను
 యింక నాకు నీచందంబు వివలయు నవ్విధంబున రంభచేత సీతంబు విఘ్నం
 బు నొందుట యామణి స్తంభునిచేత నేను విన్నప్రకారంబు వింటివి కదా య
 టమిందటిభవదీయనర్తనం బెఱుగింపు మనునంతట మణి స్తంభంబు వచ్చు
 టయు నిప్పు కే జెప్పినసిద్ధం జితం దను మాసిన నితండా యని దరహాసితనికనితా

ననుండగుచు మఃశికంధరుం డతనిం దగుఁజెఱుంగున సంభావించె నతండును.
 క. ఇచ్చు దదాగమనమునకు, నచ్చెరువు జనింప నిది మఃహాశ్చర్యము మీ
 రెచ్చోటనుండి యిచటికి, విచ్చేసితి రని వినీతవృత్తిం బలికెన్. 138

సీ. పలికి యంతటఁ గలభాషిణిఁ జూచి యో, యింతి నిఁ వెదకితి * నెల్లచోట్ల
 నెందుఁ గానక చోద్య * మందుచు నప్పుడ, కడ నుంటి విప్పు డి * కడకి వచ్చి
 తని పల్కుచును సుముఖాస త్తిఁ జూచి యెచ్చటనుండి వచ్చి తి * చ్చటకి నీ
 పే రెద్ది యని తత్ప్రకారంబు దానిచే, తన విని వెఱఁ గంది * వినుతి చేసె

తే. నాసతి యతనిఁ గనుఁగొని * యరుదుపడుచు
 నిట్లనియె నోయిసిద్ధుండ * యెచటఁ బడితి
 రీవుఁ గలభాషిణియును నిద్దేవిత
 నట్లు సరభసవిషీవు * లగుచు బోయి. 139

వ. మీర లేమియు నొవ్వక తిరిగి నచ్చుటయు నచ్చెరువై యున్నయది నా
 నితయు వినిపింపవలయు ననిన విని మఃశి స్తంభం డోయంబుజముఖ నీకు నట్లు
 వినుపించెద విను మదియ కాదు మఱియు నెన్ని యేని విచిత్రంబులు గని నట్లు
 నాడ నది యొక్కరితోడం జెప్పెడునందాక హృదయంబు వేగిరవఱుచున్న
 ది గావున నన్నిటం బూజ్యురాల వైననీకు వినిపించెద నని యిట్లనియె. 140

ఉ. ఆవిధి నీపయిం దెగి మఃదాతిశయంబునఁ గన్ను గానమిఁ
 దేవతమీఁదియానయు గఃశింపక యీకలభాషిణి శిరో
 జావళిఁ బట్టి త్రుంచుటకు * నాయుధ మెత్తితి నెత్తినట్టికేల్
 దేవి వహించి వైవఁ జనితిం గఃషు దప్పుగ నివ్వఱాటితోన్. 141

మ. అనుఱుక నీ విది చెప్పఁగా వలవదే * నామున్న యీరూపుఁ గై
 కొని వీక్షించితి నిన్ను నీచిగురుటా * కుంబోఁడిమూర్ధంబు వ
 ట్టినకేల్ పట్టినయట్ల యుండ దృఢము * స్థిం బూని బల్గత్తి యె
 త్తినకే లెత్తినయట్ల యుండ దివి ను * ద్యేగంబునం బోవుచోన్. 142

క. వినుపింపు నాకు నట మీఁ, దన నతఁ డిట్లనుచుఁ జెప్పె * నట్లురువడి వ
 చనమున వైచినగతి నభ, మునఁ జని మఃశికంధరునిత * పోవనభూమిన్. 143

క. ఇత్తరుణియు నేనును నెక, మెత్తనిక్రొత్తలిరుఁబాన్ము * మీఁదఁ బడితి మో
 మత్తేభగమన యట్లై, సత్తియుఁ గృపనేయఁ బోలుఁ * జావక యుండన్. 144

క. మునుపటిభయమున ప్రమాన్పడి, యనికి నపుడు చేతికత్తి * యును దనదుశిరం
 బును విడువఁగ నెఱుఁగనిననుఁ, గనుఁగొని నెమ్మేను మిగుల * గడగడవడఁకన్.

సీ. అమృతంబు దొలకున * ట్లమరంగ వెల్వలఁ, బాఱుముఖేందుబిం * బాబుఁగో
 బాలకర్ణద్వయా * కూలంకషంబు లై, తల్లడం బందునే * త్రములతోడఁ

- గఱుఁ జెమర్చినయట్టికలికిలేఁజెక్కల, నంఁజెడువిగళత్కఁచాఁత్రోడఁ
 వలిగుబ్బసాలిండ్లఁ నిలువకట్టటుసం, త్రోఁభించుఁయ్యెదఁకొంగుతోడ
 పే. వెఱపు నెకయొజ్జయై వింతఁవిలసనములు
 గఱుఁ జూపట్టుసౌందర్యఁగఱిమతోడ
 సరభసాకరణాతోభఁచకతయైన
 మదనుజయలక్ష్మీలీల నిఁమృగువదసర. 146
- క. కనుఁగొంటిని గనుఁగొనునం, తన మన్నఁకవశుఁడ నగుచుఁ దగఁ బఱిరంభం
 బును గావించితి నేఁ జే, సినపాపముఁ జెప్పవలయుఁ శీతాంశుముఖి. 147
- మ. అది సైరింపక బాల పేరెలుఁగుతోఁ నాక్రోశముం జేసి న
 న్నిదె యీసాతకి బల్కి బట్టుఁ గృపకఁ వీక్షింపరే కావరే
 సదయత్వోబున నోస్సోసత్పురుషు లిఁచోచ్చ నెవ్వరుక లేరె యా
 పద వారంప శిరఃస్యలార యని యాపద్దాక్షియత్యంతమున్. 148
- ప. అస్పృషు. 149
- క. నెఱయఁగి ననన్యో మగుస, మ్ముఱ వీనులఁబజిన మిన్నుఁ ముట్టునెలుఁగుతో
 నెఱనకు నెఱనకు నే నిఁచి, పఱతొచితి సత్వరముగఁ భామిని యనుచున్. 150
- క. నెఱవక యెవ్వఁడురా నెఱ, పఱపెఱు నిట్లతిన నెందుఁ భాజినఁ గూడం
 దఱేమదఁ దలసరములతోఁ, బఱకద ననుచుక నితాంతఁభీషణగతితోన్. 151
- చ. ఒకపొదరిల్లు నెల్వడి రఁయోన్ధతుఁడై సలకూబరుంప రాఁ
 బ్రకటముగాఁ గనుఁగొని యభంగురభీతిఁ గలంగి దీని నే
 వికలమనోభ్యుతోక విడిచిఁ వేగమ దవ్వుగఁ బాజిపోయితీం
 బ్రకునితుఁడై యతింప సనుఁ భాయక నెన్నొని పట్టె నుగ్రతన్. 152
- ప. అట్లు మాతముట్టి పట్టుకొని. 153
- శా. ఓరీ యెవ్వఁడ వీవు పోతరముతోఁ నున్నాది వై యిప్పు డే
 నారీం బట్టితి బెట్టుగా మొఱు యిడకఁ నాదండ నీదుండగం
 బా రా ర మ్ముఱ దానిఁ జూపుదువు ప్రాఁయశ్చిత్త మామీఁద నీ
 కేరీతిం దగు నట్లొనర్తు నని తాఁ నెంతే నమర్షంబునన్. 154
- ప. కొంతమేర నన్నుం గ్రమ్ముఱ దెచ్చునంత. 155
- సీ. తిరముగామునవమిఁవిరియఁబాఱెడుకొప్పు, తోడ్తోడనొక కేలఁదుఱిమికొనుచు
 వల్లవాటుగఁ గొంతఁవలువ చన్దవ నిల్పి, పెఱచేత నీవి గఁల్పించుకొనుచు
 నుచుఁపై నెక్కింతఁచెదరినముంగురులో, పాపటకును బొందుపఱచుకొనుచు
 సారెకు పారెడుఁశ్రవణకల్పారంబు, లందంద మూఁపునఁ నానుకొనుచుఁ
 తే. జెమట సంఠినపానుపుఁ జివురుఁదునుక
 లేడనెడ నఖిక్షితాశంకఁ దడవుకొనుచు

రంభ యే తెంచె మిగుల సంఠరంభ మమరఁ
దొలుతఁ బ్రియుఁ డేగుదెంచినఁ త్రోవఁబట్టి.

156

శా. ఈలీలం జనుదెంచి యక్కటకటా * యే మంచు నిక దూఱుడుం
గేలం గైచువు గీదు వేమియును లే * కేయియ్యెయిన్ వత్తురే
చాలున్ దూరము గాఁగ నే నిదె పరిశ్రాంతిం గడున్ నొచ్చితిం
జాలుం జాలుఁ గరంబు మెచ్చుఁ దగు నీ * చందంబు ప్రాణేశ్వరా.

157

ప. అని తనదుప్రియుం బలికి నన్నుం గనుంగొంచు నతనితోడ.

158

క. వీఁడా యల్లన్యాయపుఁ, బోఁడుములకుఁ బూనినట్టి * పుణ్యుఁడు పూవి
ల్కాఁ డోవల్లభ యెంతటి, వాఁడైన నగున్ విశంక * వర్తనుఁ డెందున్. 159

క. ఆయింతి యెందుఁ బోయెనో, కో యనుటయు దానిఁ జూపు * కొఱకు నె
యియ్యయ్యఁ బట్టి తెచ్చుట, యొయంగనయిప్పుడనుట * యునుగృహపుడనె

ప. ఆయింతిం జూపక యితం డింక నీముందట నెందుఁ బోయెనుఁ జెయి నది
నుచుఁ బ్రార్థించి.

161

తే. విభునిచే విడిపించె న * వ్యెలఁది నన్ను
నేను వారలఁ దోడ్కొని * యీనెలంత
యున్నచో టారయుచు మును * పున్న తలిరుఁ
బాన్పుఁ జూపితిఁ గాన ని * ప్పడఁతి నచట.

162

క. తానును మనతో ల్పటియీ, పానువుఁ జేర్చుకొనఁబోలుఁ * బడఁతుక * నను
బోనీ సిద్ధండు గాన న, నూసం బగుసిద్ధశయ్య * కుచితుఁడ యనుచున్. 163

క. అట్టియెడ నచ్చుట నా, పట్టముఁ గని పుచ్చుకొనియె * బాల స్త్యసుతు
డిట్టివియుఁ దనకుఁ గొన్నియె, గట్టిగ నీజోగి బంటు * గదె యని సగుచున్. 164

తే. బంటు గా కున్న నిది యిందుఁ * బాటనైచి
వెళ్లనే యని నవ్వె న * వ్విబుధశాంత
యంత నన్ని యు నయ్యె న * య్యతివ నెచట
నడఁచి తని నన్ను ధట్టించి * యడిగె నతఁడు.

165

సీ. కినుకతో ని ల్లెంత * యును బెదరింపుచుఁ, బిఱువీఁకు నేయఁ ద * త్ప్రియవధునా
నీనితో నిది యేమి * విడిచిపెట్టుము వీఁడు, తను నట్లుఁడించి వె * ల్లిస నెడి
యాయింతి డాగి యెం * దరిగెనో యెచటఁజూ, పెడునంచు ననువిడి * పించి
మనమిక వెదకద * మని తానునాతండు, నేదొ ల్క బాటిపా * యిన తెయ్య

తే. జనియె గడు దవ్వగాఁ గుచ * స్తబక మొకటి
నరునిభుజముతో నో * ఱయ న * వ్యలితదంస
భాగమునఁ దనకో * మల * పాణిఁ జేర్చి
యనుపడంబును రో * మాంచి * తాంగి యగుచు.

166

- ఉ. ననును వారివెంబడిన * యేగితిఁ బాయక యింతనంత నెం
దేని మనోభవక్రియల * నింపున నేమఱి పెట్టిపోవునో
యానలకూబరుండు మదు*దిగ్రకృపాణము నంచు దాని న
న్యూనగురుప్రసాదమహి*మోన్నతిఁ గాంచుటఁ బాయఁ జాలమిన్. 167
- చ. అదియును గాక యావిపిన * మంతయు నెంతయు సావధానతఱ్ఱ
బదిలము గాఁగ నప్పుడఁతిఁ * బాయక యప్పుడు దూరదృష్టిచే
వెదకి కనంగ లేక కడు * విస్తయ మందుచు నేమి మాయయో
యిది యని నీరి కై న నెక*యీగడ వెళ్లునొ యంచు నేగితిన్. 168
- క. అంతట సాయిరుపురు న, త్యంతము సంగాంగస్తక్తి * నాత్మలు గఱఁగఱ్ఱ
గిగుత్కీడలు నైకొని, రెంతయు నెడ గలుగ నేగి * యేను నిలిచితిన్. 169
- శా. ఆలీలఱ రతికేళిఁ జేలి తుదయం * దాయిద్దలుం గేలిభి
న్నాలంకారము లొక్కొక్కరికి నిం * పొనట్లుగా దిద్దుచుకొ
లోలత్వంబున నుండి సచ్చటికి నా*లోలత్వదశ్రేణిచొ
స్సాలోకింపుచు రుభ వేటొకతె డా*యక వచ్చెఁ జిత్రంబుగన్. 170
- ఆ. నచ్చి రిచ్చవడియె * నచ్చెరు వగుచు, నచ్చకోరనయన * వచ్చు టరసి
యద్భుతంబు నొండె*యక్షేననుతుండు న, వ్విధముఁ జూచి యేను* వెఱఁగుపడితి.
- ఉ. అంతట యక్షరాజనుతుఁ * డాకరణిం జనుదెంచి యున్నయా
కాంతప్రకారముఁ దనదు*కాంతప్రకారముఁ గొంతప్రొద్దు వి
శ్రాంతి మహావధానమునఁ * గ్రమ్మటిక్రమ్మటి చూచె నెందు నొ
క్కంతవిభేద మేర్పడిమి * కెంతయు నద్భుత మావహిల్లఁగన్. 172
- క. ఈమాడ్కిఁ జూడ నను ను, క్కామినిఁ గడుఁ దిరిగి తిరిగి * కనుఁగొనియెదు నీ
నేమి యిది నాకుఁ జెవునూ, నీమది యని యతని నతిని* నెలఁతుక పలికెన్. 173
- న. ఇట్లు పలికెన నతంఁకు. 174
- శే. సనుప్రతిబింబ మదియు దా*నిప్రతిబింబ
మీనై యే మని చెప్పెదు * నిగురుబోడి
యేర్పఱుప రాకి యన్నవా * రీవు నదియు
నీని కరు దంది చూచెదఁ * దిరిగి తిరిగి. 175
- క. తుద నేమిచెప్ప నాదం, డె దొలంగిన దానినినుఁ ద*డంబడ కుండఱ్ఱ
మదిలోన నేర్పఱుంచుట, నుదుర్లభ మ టన్న నతని*సుదతి గలఁగుచున్. 176
- సీ. అ శ్లైసఁ బ్రాణనా*యక నినుఁ గొఁగిటఁ, బాయ నే వెఱతు నీ*మాయలాఁడి
యీచూపుతో మన*కడనేయ నేతెంచి, నదియొ తొల్లియునొక్క*యసురజంత
జనకపందినకు రా*మునకును నెడనేయఁ, గడఁగి వచ్చుట వినఁ*బడుచు నుండుఁ
గావున దేని ని*క్కిడఁ బట్టెట్టిన, నుండంగ నిచ్చిన * నెప్పు కుండు

- తే. వట్టిమొగమాట లాలించి ♦ గట్టి గాఁగ
 నదరవైచుచుఁ జను మంచు ♦ నౌర నీవు
 గదలెదు ను మంచు సంభ్రమం ♦ బాదవ సప్రశు
 కాంతుకంతంబు నెకకేలఁ ♦ గాఁగిలించె. 177
- క. క్రొత్తగ వచ్చినరంభయ, నత్తెఱు గంతయును గని కఠాంగుళి నాసక
 హత్తించి తలఁ గదల్చుచు, నుత్తలపా శేర్పడంగ ♦ నుస్సురు మనియెన్. 178
- ఉ. అక్కమలాక్షిఁ జూచి యలఁకాధిపనందనుఁ డోపడంతి నీ
 వెక్కడనుండి వచ్చితివి ♦ యేటికి నుస్సురు మంటి నీకు నీ
 యక్కజ మేల వచ్చెను మఁదంగనరూపముఁ దాల్చి తేగతిక
 రక్కసివ్రా పిశాచివై కఠం బిది చిత్ర మెఱుంగఁ జెప్పమా. 179
- క. అన నయ్యంగన నా కే, మన నోరున్నయది మీర ♦ అనినంతయుఁ జె
 ల్లన మీ కౌఁగాములు దె, ల్ప నుపాయం బొకటి గానఁబడనండాకన్. 180
- ఉ. రక్కసి వన్నఁ గా ననఁగ ♦ రాదు పిశాచియు నౌదు నాదురూ
 పెక్కడఁ దాల్ప నేరిచియె ♦ యిమ్మెయి నెంతయు హత్తుకొన్నయీ
 చక్కనిముద్దరాలు తనఁసత్యము లోక మెఱుంగఁ నింకఁ దా
 రక్కసియో పిశాచియె తిఠంబుగ నేర్పడి పోవునంతకున్. 181
- క. విను మాయేర్పాటు దనం, తన యగుచున్నయది యెఱ్ఱుఁ ♦ దప్పదు సత్యం
 బనఁగా దైవం బనఁగా, జనులకు లేకున్న నెఱ్ఱు ♦ జగములు నడుచున్. 182
- క. దైవం బనఁగా నా కింక, నోవల్లభ వేఱ యొక్కఁ ♦ డున్నాఁడె యా
 దైవమవు నీవ చేయం, గావలసిన నీవ చేయఁగల వేర్పాటున్. 183
- సీ. అల్లప్పు డొకచోటఁ ♦ జల్లనిసరపొన్న, నీడమెచ్చుచును నాఁతోడఁ గూడి
 యందుఁ బల్లవశయ్యుఁ ♦ గందర్పకేళి నిం, పొందుచోఁ బడమటియందు నొక
 ఐనితయాక్రందనఁధ్యని వినఁబడుటయు, నీవు డిగ్గన లేచి ♦ పోవుచుండ
 నేను నీతోడన ♦ యే తెంచుచో నొక, యిట్టి డాపలివంక ♦ నేగుటయును
- తే. జూచి నిలిచితి నేను నిఁల్పుటఁ గనుఁగొని
 యెచట నెట్టిది హత్తెనో ♦ యెఱుకపడద
 వేగిరించక నీవ భావింఁచుకొనుము
 కల్లనిజములు క్రమముగాఁ ♦ గానవచ్చు. 184
- చ. అనుడుఁ గు బేరనూను మొగ ♦ మారసి తత్ప్రియ యొక్కకేల నా
 తనిమెడఁ గాఁగిలించియ యుఁదంచితహాసముతోడ నిట్లనుఁ
 మనచరితంబుఁ జెప్పెను సమస్తము వేల్పులసాని చెప్పిన
 ట్ల నిజము గాఁగ నివ్వరవిఁలాసిని యెచ్చటనుండి చూచెనో. 185

- శే. అనట నపు డట్ల నినుఁ గూడి యలరినదియు
 నట్లు నీ వేగుచో వచ్చి నదియుఁ దాన
 యగుచుఁ దోప సం దదికి యె డ్లూడ నేర్చె
 మగువ గానుర యిది పెనుఁదగర గాని. 186
- డి. ఇస్పగిడి మదాకృతి వహించి నినుక ననుఁ బాయఁ జేయ నే
 చొప్పున నైనఁ బాఁ గలయఁ డ జూచు దురాశలమాయలూడి నా
 తప్పక యితఁ ద త్తదచి తంపుఁగుయుక్తులమాట లెన్ని యే
 నొప్పుగ నాడుకో నెఱుఁగ డ కుఱునె నిట్టివి చెప్ప నేటికిన్. 187
- క. విను వల్లభ క న్నుండ, గను బాపం దివియ నేర్పు గలమునిము చ్చీ
 ననిత తగ దిచట నుండ, వెనుకను దిద్దుకొన వచ్చునే యొక త్తైనన్. 188
- స. అని యచ్చటఁ దన్ను నిలుననీక పోదోలుటకు నిజవల్లభుని సత్వరంబుగా బోధిం
 చునాచాచటాక్షి టుకులకు నలుక బలియ మనంబు సైరింప లేక యాకంబు
 కిది చానినధిక్షే సిఱుచుచు నిట్లనియె. 189
- క. త్రుళ్లంగ నేటికి నిలునిలు, మిల్లలికినఁ బంప వగునె యింతటిలోనే
 వల్లభునకుఁ గడు వచ్చిన, యిల్లాలవె యేను లాతి నే పోదోలన్. 190
- క. మగఁ డాపట్టెఱునుఁ దలఁ, డెగఁ గొట్టినఁ గొట్టుఁ గాక డ తెక తేరఁగ నీ
 క్రగవిడిచి పోయెదనె న్రా, నగ నాకాణాచి యైన వలపులపంటన్. 191
- క. క్షుణ్ణిని నుద్వల్లభుఁ, గోరిక మెడఁ కఱగిలించుకొని నీ వుండ
 సైరించుట కొఱ గా దిది, తా ర మ్మిక నోర్వఁ జుమ్ము డ రావే యనుచున్. 192
- క. వెడఁదెరువు లిచటఁ జెల్లపు, పుడమి నహహ దొంగ లానఁబూడిచినఁ గోకల్
 విఱుతురె గడితునే యె, క్కడి గతిమాలినపిశాచికవై నీమాటల్. 193
- స. అనుటయు నాఱుతి సైరింపక. 194
- మాసినినృత్తము. అంత మదింపకు వే యని పల్కిన డ నంత మదింపకు వే యనుచుక
 గంతు లడఁచెద లె మ్మని పల్కిన డ గంతు లడఁచెద లె మ్మనుచుక
 రంతుల నేమిఫలం బని పల్కిన డ రంతుల నేమిఫలం బనుచుక
 బాతము చూడఁగదే యని పల్కినఁ డ బాతము చూడఁగదే యనుచున్. 195
- సీ. ఒట్టు నుమీ యన్న డ నొట్టునుమీ యుఁచు, నేమేమి యనిన నేమేమి యనుచుఁ
 గాసిగదే యన్నఁ డ గాసి గదేయంచు, నిం కేల యనిన నిం కేల యనుచు
 నోసి పోవే యన్న డ నోసి పోవే యుఁచు, నొ నంటి వనిన నొ డ నంటి వనుచు
 మఱువకు మిది యన్న డ మఱువకు మిది యుఁచు, నీవెంత యనిన నీవెంత య
 తే. నొకఁడె మగనికి నాసిఁచు డ టొప్ప దనిన [నుచు
 నొకఁడె మగనికి నాసిఁచు డ టొప్ప దనుచుఁ

- బట్టి యాడె నారంభణోఁ + బ్రథమరంభ
 ప్రియుఁడు నిలు మన్న నిలువక + పెద్దరొదగ. 196
- చ. జగడవుఁగూటిస త్తరువు + సారెకుఁ గోరుచు వీరి వానినికొ
 దగిలేడుతందనాలజడ + దారి పొరింబూరిఁ గుంచె నీచుచుకొ
 మిగులఁగ వీణె మీటుచును + నేఁడు పడంతులయొద్దను గఁచుకొ
 నెగడెమవిందు గల్గె నని + నెమ్మది మెచ్చుచు వచ్చెఁ జెచ్చెరన్. 197
- క. వచ్చినఁ గుబేరనూనుఁడు, నచ్చెలువలు నెదురు గాఁగ + నరిగి యలసకొకొ
 నిచ్చుల మగుతాత్పర్యం, బచ్చుపడఁగ మ్రొక్కి గతండు + నల్లన నగంచున్. 198
- క. నలకూబర నీ కిం దే, చెలున ప్రియవధూనీ నాకుఁ + జెప్తమా దానికొ
 దెలియక దీవింపఁగరా, దలరుఁ డొకరొకళ్లప్రేమ + ననుచుకొ మిమ్మున్. 199
- మ. తనకంచెం బ్రీయ నీకు లేదు తనసాం దర్యంబె సౌదర్య మం
 చును గర్వింపుచు నున్న రంభమదముం + జూడఁగ లే కిట్లు చా
 నిని నీవే సృజియించిఱో యిదియ తా + నీఱోడఁ గ్రీడింపఁగాఁ
 దనమే నొక్కటి చాల దంచుఁ గడఁకొ + ద్వైరూప్యముం దాల్చెనో. 200
- తే. ఎట్ల యైన నీప్రేమ యీ + యిరువురండు
 సమ మగునొ కాదొ చెప్పుమా + చాలఁ దడవు
 వీరిఁ బోరించి తవ్వేడ్క + విరియఁ జిమ్మ
 లేక కనుఁగొంచు నుంటి నే + నాకసమున. 201
- క. అనుటయు నే నెక్కడ వీ, దిని బోరించితి నయో విఁదిచిత్తనయ నా
 కును వీరలసమరూపత, యును బోరును వెఱఁ గొనర్చుచున్న ది మిగులు. 202
- ప. అని పలికి మున్ను దా నందు నెక్కరంభఁ గూడి క్రీడించుచుండి యన్న డొకఁ
 దూరంబున వనితాకృతం బైనయాక్రందనంబు విసంబజినఁ గారుణ్యసాధ్య
 బున నదిక్కునకై చనుటయు నంతం దనదృష్టిపథంబునం బలాయమాను
 గునన్నుం దరిమి పట్టుకొని యొకకొంతదప్పు దిరుగఁ గొంపోవుటయు నొప్పు
 కిఁ దనకాంత గూడ వచ్చుటయుఁ దత్ప్రార్థనాబున నన్ను విడిచి యి
 విహారంబుల నదియుం దానుఁ గొంత ప్రొద్దుపుచ్చుటయు నంత రెండవ
 వచ్చుటయు దానివచనప్రకారంబును గలహాభంగులుం జెప్పి యూహన
 రుం డాయిద్దఱురంభలయందు. 203
- నీ. తా నటమున్ను క్రొ + త్తగఁ దీర్చినట్టిక, స్తురికాతిలకంబు + సాంపుఱోడఁ
 గన్నె కేదఁగి గేకు + లన్ను నగాఁ గొనల్, గాన్నించ నిడినకీ + ల్లంబుఱోడ
 బంగారుపస మించు + పసనివుప్పొడిరేఖి, జూపట్టు పాపట + సాబగుఱోడ
 సరివాటు గాఁగఁ కే + సరములు గ్రుచ్చిన, కురువిందవిగుబ్బు + సరముఱోడ

- తే. నొప్పు మీఱుచు నున్నట్టి యొకతెఁ జూపి
 యీసరోజాయతాక్షియు * నేను నున్న
 చోటికింతకుము న్నావధూతి వచ్చె
 ననుచు రెండవయింతి సమ్మునికెఁ జూపె. 204
- ఉ. చూసిన నాలతాంగి యజసూనున కంజలి చేసి యోమహా
 తాసన యల్లనాడు మము * ద్వారకచేర్చున నాడినట్టిమీ
 యోపలు కింత చేసె నన * నన్యయు సట్ల యనక మునీశ్వరుం
 డాపువ్రుభోండ్ల నిద్దట యథార్థమ పల్కితి రంచు నవ్వచున్. 205
- క. ఆమాటలు సరిదాకె గ, దా మా కీసీక్షణోత్సవాతిశయంబు
 బ్రేమమునఁ జూడఁ గల్గెను, వామేక్షణలార పోయి * వచ్చెద ననుచున్. 206
- క. అనుటయు నలకూబరుఁ డో, మునినర యిద్దఱ యథార్థముగఁ బల్కితి రం
 చును బల్కితి రెల్లకొ యిది, వినవలయుం దేటపఱచి * విచ్చేయుఁ డనన్.
- సీ. నాడు దా నాత్మ సౌందర్యవైభవపతి, వాల్భ్యమహిమగర్వమున నాడు
 కొనువాక్యములు నేనువినలేక సవతియే, గతిఁ గల్గునో మీఁదుఁగంటివె యని
 సట్టిమాటఁ దలంచి * యాపలు కింతసే, సె నటంచుఁ దార్కాణసేసె నెకతె
 యొక శరంభారూపయక్తిచేఁ బ్రియుఁగూడఁ, గాంక్షించియొకకార్యఘటనవేళ
- తే. నాదియందును నాచేత * సది వరముగఁ
 దినకు నిచ్చితి ననిపించుకొనుట యిపుడు
 హృదియమున నిల్పి యాపలు * కింత సేసె
 ననుచుఁ దార్కాణ సేసె రెండును నిజంబు. 208
- క. నా విని యిపు డీభావం, బీవనితకు నీవనితకు * నిది యనుచు బయల్
 గావించి తభ్యమిథ్యా, భావంబులు మీర లేరుపఱుపఁగ వలయున్. 209
- క. నాపుడును దభ్యమిథ్యా, భావంబుల కేమి నీకు * భావింపఁగ స్వా
 భావికమే యాయాకృతి, భావము నిజ మెద్ది యీప్రపంచమునందున్. 210
- క. నీ పట్టురునడ నొక్కతెఁ, జూపి యొకతె గర్వ మడఁపుచుక వలయుగతి
 బ్రాపిప వచ్చు భోగము, నీవుణ్యం బినుమడించి * నేడు ఫలించెన్. 211
- ఉత్సాహ. అనుకు నోమహాత్మ పెద్ద * లైనవారిఁ దడవుగా
 నునిచి యిట్లు నట్లు పలుక * నొప్పు కేమి వచ్చునో
 చనుండు నిలుప వెఱుతు ననినఁ * జనియె నాతఁ డట్ల యశా
 ననుచు నుచితలీల నుండు * మనుచు నల్ల నవ్వచున్. 212
- సీ. అర్థశనందనుఁ * డంతట నెప్పటి, తనపువ్రుభోఁడి కై * దండఁ గొనుచు
 నిది యెంత లేదు నెమ్మది నిట్టివిఘ్నముల్, గుఱిచేసి మనకేలి * మఱువ నేల

రమ్మంచు రెండవారంభం గనుంగొని, నీ వెంతనేర్పులు • నెఱవితేని
 మాయలే యని తోచు • మాకుఁ గావున నీదు, సత్య మెఱింగించఁజాలినట్టి
 తే. సాక్షిఁ దెమ్ము పొమ్మని తిరఁస్కారసరణి
 దోఁడఁ బలికెఁ దాత్కాలికఁదుర్నివార
 మారఁకేళీకుతూహలఁమహిమచేత
 నెచటికేనియు నపుడు దా • లేగఁ దలఁచి. 213

ఉ. ఆసుదతిం గనుంగొని తఁదంగన యప్పుడు మోచ్చినట్టివే
 రీసున నీసడింపుచు నొకించుక నీకును సిగ్గు లేదొక్కో
 దోసము గాదె యిద్దఱువధూవరు లేకత మున్నచోటికిం
 డాసిన నిట్టియాసలఁ గఁడంగిన నే మని చెప్ప నావుడున్. 214

వ. ఆరంభ యమ్మాటలకు నలిగి గోపకపాయితవీక్షణంబుల నాపక్షలాక్షి నీక్షించి.
 శా. ఓసీ నీకొఱగామియే యిది నిజం • బూహింప కిట్లంగజ
 వ్యాసక్తుం డగునాథుచేష్టితము గా • కై నం గుజేరుండు లే
 డోసుత్రాముఁడు లేఁడో పద్మజుఁడు లేఁడో ధర్మపుంబ్రాపు లే
 దో సత్యంబును నిల్ప నింతన కడుం • ద్రుల్లంగ నీ కేటికిన్. 216

క. అనిన విని నాయకాదర, ఘనగర్వము నిరసనంబు • గడుఁ జిత్తములోఁ
 దనరఁగ నప్పలు కించుక, యును గైకొన కవ్వభూటి • యుద్ధతిఁ బలికెన్. 217

క. అఱపు లుడిగి పోపో నీ, యఱచేతం బండ్లు వచ్చిఁసప్పుడు మమ్ము
 గఱచెదవు గాని తగునెడ, మొఱయిడు మది యెట్టిదై వఁములు వినియెడినో. 218

వ. అనుటయు. 219

క. కానిమ్ము వేగిరింపకు, నీనుదుటనె ప్రౌద్ధ వ్రెడిచెఁనే యేదైవం
 బైనను విన నిప్పుడె యిదె, నానిజ మేర్పఱచి నీకొనరౌద శిక్షల్. 220

వ. అని పలికి యచ్చోటు వాసి కొన్ని యడుగు లరిగి యంతటఁ దనకోపంబును మో
 చి దీపించుప్రియవియోగదర్పితానల్పకందర్పహేతిఘాతజాతచేతస్తాపంబున కొ
 క యాపడఁతి కడుం. గృశించి గళితకంకణ యగుచు నిలిచి యొక్కయువ
 యంబు చింతించి తిరిగి వచ్చి యిట్లనియె. 221

క. నీ విచ్చో మెరియత వై, కావరమున వలసినట్లు • గయ్యాళించం
 గా నెఱచి పెద్దమొఱ గా, జే వీరిని వారిఁ దగిలి • యేల వచింతున్. 222

క. నీవును రా ర మ్మిప్పుడు, దేవసభం దేఱి యేగుఁదెంత మనుచుఁ దా
 నావనజాక్షిని డగ్గఱి, తీవరమునఁ గొంగుఁ బట్టి • తిగిచెంగినుకన్. 223

చ. తిగిచినఁ జూచితే నిను ఘఁడిం గణిఱుంపక యెంతనేతకున్
 డెగియె భయంబుదక్కి పెనుఁదిమ్మరితక్కసి గాక భూమిలో

మగునయె యీగయాళి ప్రథమంబున నోర్చినతప్పు నూవె యీ
పగిది ఫలిం చె నగుచు బ్రియుఁ ♦ బల్కెఁ గరం బది సంభ్రమింపుచున్. 224

క. పలికిన మన కేమీ విబు, ధులనభలోపలన తనదు♦దుండగ మెల్లం
దెలిపి తగుశిక్ష సేయుడ, మలిగి యిపుడు పదర నేల♦యని యతఁ డాడెన్.225

తే. అంతఁ బ్రతిరంభ చూచి నీ♦యాత్మలోన
నింత యుగడిన నీనత్య ♦ మెఱుఁగవలయు
దిరుగఁబడినను విడువఁ జూ ♦ దేవనభకుఁ
బద మనుచు దానిఁ గూడి పోఁ ♦ గదలుటయును. 226

వ. కొంత చింతించి యిట్లనియె. 227

సీ. అప్పురః స్త్రీలలో ♦ నగ్రగణ్యత్వంబు, జగదుపశ్లోకితం♦బుగ వహించి
యూర్వశీమేనకా♦ద్యుత్తమ స్త్రీలు రా, వమ్మ పోవమ్మ నా ♦ నతిశయిల్లి
యెన్నఁగఁ నెచ్చోట ♦ నెవ్వారిచే వ్రేలఁ, జూపించుకొనక ప్ర♦స్తుతికి నెక్కి
నలకూబరుండు ధ♦న్యతరుండ నా గరు, వతనంబుచే నీకు ♦ నన్నెఁ దెచ్చి

తే. యొప్పునే యింకఁ గడపట ♦ నిప్పిశాచి, నాకు సరిచేసికొని దేవ♦లోకసభకు
నీవు నూ నీవు సుమ్మని ♦ యేవిధమునఁ, గలహమాడెద నిది నీవె♦తలఁచిచూడు.

క. కోపము పాపమునకుఁ బా, త్రిపెనుఁదగవునకుఁ దగఁగ ♦ నేతిట్లాటల్
ప్రాపించునో పడఁతుల, కోపురుషక్రేష్ఠ యవియు ♦ నొక్కబ్రదుకులే. 229

వ. అదియును గాక. 230

క. రంభకు సహజా యొకప్రతి, రంభ గలిగి తిగిచి తెచ్చె ♦ రచ్చల కనినం
స్తాభింపనీరు హాస్యా, రంభణ మీపోరు నిర్జరవిటుల్ నగుచున్. 231

క. నానడకలకును యోగ్యము, కానిది యిపు డిచట నైనఁ ♦ గలహమ బ్రదు కె
త్తైన నగుఁ గాని యింక నీ, యాన ధరణి విడిచి దివికి ♦ నడు గటు వెట్టన్.232

క. ఈకలహ మపుడు వినఁబడు, నాకంబున సురల యాన♦నము లేగతి నా
లోకింతుఁ దెగినఁ దెగనీ, నాకు మరుఁడు నిన్ను నిలు మ♦నకొ రాకునికిన్.233

వ. అనుఁడు రెండవొమ్మ యమ్మాట లాకర్ణించి యోకాంతుండయీకాంతనేర్పుచూ
చితే వేల్పులకడకు నే శొంచినఁ దనమాయ బట్టబయలం బడు ననియెడుతలంపున
రాఁ గూడక సురలయాననంబు లేగతి నాలోకింతు నని నాకగమనంబు పరిహరిం
చె నగును ధరణివిడిచి యడు గటువెట్ట నని తోడిబడన నీమీఁదియానపెట్టు
కొనుట ఖేచరత్వంబుకలిమియు సందియంబ యింతతడవు ప్రియికాంత యనుచు
నెట్లు నమ్మి తని పల్కిన నది వివేకమార్గంబ యగునని నలకూబరుండు తద్వ్యాక్యం
బులకు నిరుత్తర యై యున్న తనదండచెలువ నుండనీక యోసి మాయలాడివి గదె
యని మెడపట్టి పాయం ద్రోయుటయు నదియు సందుగా నాయందుముఖనందంద

ధట్టించి యిట్టివెడసేతలచేత నాధుని కెడసేసి చేశోజాతహేతిఘాతంబులు పాము
 పఱచి తని పలికి యాతరళాక్షిని హేతిఘాతనిమిత్తంబుచేతన కాయవియోగము
 బునొందు మని శపించె నలకూబరుండును దత్కాలం బెట్టిదియొ కాని యా
 ములు వివేకింపలేక యిది యిట్టిశాపంబునకుఁ దగు నని పలికి యోసి నెఱవే
 ది యెట్టిదాన వని యడిగె నప్పుడు తత్ప్రతిరంభ సైనికపక. 234

శా. ఇందాఁకన్ నినుఁ జేరనీక నను న * ఘ్రాతేమనోజన్యధన్
 గుండంజేయుట చాల కే మడిగె దీగొంటన్ వృథా యంచు నా
 కందర్పత్వరఁ గానలే వనుచు నాకంజాక్షీఁ బోద్రొబ్బెఁ దా
 నెండున్ నిల్వఁగనీక పేరలుకఱో * నెంతే గడున్ దప్పుగన్. 235

ప. అని చెప్పి యాసిద్ధుఁ డాసుముఖాన త్తికి ట్లనియె. 236

తే. అట్లు పోద్రొబ్బుటయు నతఁ * డాత్మ నిచ్చ
 గించుకొని యుండెఁ గాని తా * నెంచఁ డయ్యె
 రంభయశాఁగాము లాప్రతిరంభమీఁది
 ప్రేమఁ గాముకుల్ నూతనప్రియులు గారె. 237

క. అనుటయు నీ వం దేయిం, తిని సత్యపురంభ యనుచుఁ * దెలిసితి వాలా
 గున భంగమొంది యూరక, చను టరయఁగ నదియ కపటసతి గావలఁడుట.

క. త న్నట్లు పలికి ద్రొబ్బఁగ, మిన్నక చన నంత నోరు * మెదపక యది యా
 ము న్నాడినమాటలబిటు, సెన్నఁగ నిది గనియె నతఁ డు * పేక్ష యొనర్చునీ.

క. అది యట్టిద కాని మ్మా, తుద చెప్పుము సిద్ధపురుష * తొల్లి యెచటఁ గ
 న్నది విన్నదిగా దద్భుత, మిది వినవలయు నన నాతఁ * డిట్లని పలికెన్. 240

సీ. ఇకమీద నింక నెక్కటి యద్భుతము విను, మోపయోజానన * యా
 నారీతి నెంతయు * దూరంబుగాఁగఁ బో, ద్రొబ్బి యే తెంచి యా * షో యా
 ప్రియుఁ జూచి మగవారి ప్రేమ లిట్టివిగదా, యెట్లు నమ్మఁగ వచ్చు * నిచ్చు
 బ్రాణేశ యటు దండ * వాసినమాత్ర నీ, ద్రిమ్మరి నెచ్చోటఁ * దెచ్చుకొ

తే. నిన్ను నే మన నున్నది * నిరభిమాన
 గుణత నినుఁ జేరు న న్ననుకొనుట గాక
 నాకునా యిన్ని పా ట్లంచు * నాకులమతి
 నడలఁ గన్నుల బొటబొట * నశ్రు లొలుక. 241

చ. అడలిన నాదరంబునఁ ద * దశ్రుజలంబులు కేల నోయ్యనం
 దుడుచుచు నాయెడం గలదె * దోస మొకింతయు నెంచి చూడ నో
 పడఁతుక దాని నీవ యనుభ్రాంతిఁ గరం బిటు లాదరించి యే
 ర్పడినఁ బరిత్యజించితిని * బట్టఁగరా దిది తప్పుగా మదిన్. 242

మ. అని యింతిన్ నలకూబరుం డురముఱిఁ ♦ హ త్తించుచున్ దుఃఖ మా
 డ్చి నికుంజుగబునకున్ రత్తిక్రియకు నై ♦ చేర్పంగ వేటొక్క డం
 తన వచ్చెన్ నలకూబరుం డచటికిఁ ♦ నారూపముం దాల్చి వం
 చన నెవ్వఁడుర జేరినాఁ డట దురాశక్ రంభ నంచున్ వెసన్. 243

జే. ఇట్లు వచ్చినఁ గనుఁగొని ♦ యేను మిగుల
 నుల్లమున వెఱఁ గొదితి ♦ నొకటివెనుక
 నొకటి రాఁ జొచ్చె మాయ లీ యుర్విమహిమ
 వెఱఁగు గాదు గదా యని ♦ ధృతి చలింప. 244

సీ. అ ళ్లేగుదెంచుచో ♦ నతని గన్వొని రంభ, బెదరు నాశ్చర్యంబు ♦ మది జనింప
 విభన కిట్లనియె నల్లభ యిది యొక్కమా, యాప్రపంచముచూడు ♦ మద్భుతంబు
 నీదురూపముఁ దాల్చి ♦ భేద మొక్కించుక, యును లేక కాన్పించు ♦ చున్నవాఁడు
 తనదురూపము నీవు ♦ ధరియించి నాడవం, చున్న వాఁ డిది గెల్వొ యు క్తిచెవుమ

జే. యవును నారూపుఱోనది ♦ యన్ని వెతలఁ
 బెట్టె నది గడచితి మన ♦ బెట్టిదముగ
 నివును నీరూపుఱోడ వీఁ ♦ జేగుదెంచె
 దిరుగఁ డొకమాత్రమున నచ్చు బిటుసుఁ జూడు. 245

క. మనయభిమత ఫేలనములు, మనమున సైరింప కెన్ని ♦ మాయ లకట యే
 దనుజుఁడొకో మాత్పర్యం, బానరఁగఁ జలపట్టి పన్ను ♦ చున్నాఁడు గడున్. 246

న. అని పల్కుచుండె. 247

శా. అతఁ జేరఁగ నేగుదెంచి యతఁ డో యబ్జాక్షి యే మంచు వి
 భ్రాగ్రితి బల్కెదా కల్లయున్ నిజము వీ డ్పా టొందగా నిష్ట నీ
 కాంతున్ నన్నుఁ బరిగ్రహింపుము మదాఁకారంబు వీఁ డెవ్వఁడో
 యెఱి నొప్పగఁ దాల్చె వంచితవు నీ ♦ వేతన హామాయచేన్. 249

మ. మది నామాటలు నమ్మవేనియు నికన్ ♦ ను మ్మిద్రఱ్ఱ ధైర్యసం
 పదఁ బెం పారఁగ దప్పులన్ నిలిచి యో వద్దాక్షి నీక్షింపు మే
 నిదె ఖండించెద నీని మామకమహా ♦ హేత్విప్రకాండంబుచే
 దుద శోధించెదు గాని నీకుఁ గలయు క్తుల్ మీఱ నాసత్యమున్. 249

చ. అన విని చాలఁ దల్లడిలి ♦ యాయక నాయకుకంఠమున్ రయం
 బునఁ దనకొఁగిటం భాదివె ♦ భూరికృపన్ నను గావరే ప్రియున్
 మనుపరె వేల్పులార యొక ♦ మాయపురక్కసుఁ డాక్రమించి తా
 దునుముచు నున్న వాఁ డలుకఁ తోన నిరాయధు సంఘ నేడ్పుచున్. 250

చ. అది గని వాఁడు నవ్వి యిది ♦ యకార వివేకము గట్టి గాఁగ న
 న్నె దనుజుఁ జేసి తే ముగుద ♦ నీవు దలంకకు నే నిరాయధున్

మదమటి పాటునానిని బ్రహ్మతుని జంపెడువాడఁ గాను నా
కెదిరిచి నిల్చునో యనుచు * సీతని ద్రుంచెద నంటి నిత్తజీన్.

251

వ. ఎదిరించి నిల్చునోవునేని తనకైదు వెచ్చట నున్నది తెచ్చుకొమ్మను మోకొమ్మ
నెమ్మనంబున నితండు నిక్కపునలకూబరుం డనియు యుద్ధంబున జయాపజయంబు
లెంచినట్టురావు తొడింబడ నితని కొక్కటియయ్యేనేని యేనేమి యగుదాన న
నియు విచారించి తేని నితనితక్యమిథ్యాభావంబు లేర్పడునందాఁక నేనును యు
ద్ధంబునకు వేగిరింపక సహించెద నింకను మాయిరువురవాక్యప్రకారంబులు విని
యు నీవెటింగినపూర్వరహస్యంబు లడిగియు మఱియు నుచిత మగు తెఱంగులవల
న మాకపటాకపటవ ర్తనంబులు దెలిసికొనుము నాకుం బ్రియవనిత వైనసీను
నాయెదుటన యిట్లు పరుని గంతాలింగనం బానర్చి యుండ నిచ్చులోన మచ్చరంబు
పెచ్చుపెరుగక యుండఁడు పెచ్చుపెరిగెడుమచ్చరంబు సత్యాసత్యవివేచనంబు
ర్యంతంబు నిలువ కెల్లొనర్చునో యెఱుంగరాదు గావున నాత్మహితంబు గోరి యే
యతని విడిచి యెడ గలుగ నిలిచి నాఱులుకులు విను మని పలికిన.

252

క. ఆచెలువ తనదుప్రియనిం, గాచుకొనఁగ నప్పు డదియె * గతిగా మది నా
లోచించి చూచి మఱి త, ద్యాచాగతి నతని కెడగఁ * గాఁ జని నిలిచెన్. 253

క. ఆతఁడు నోతోయ్యలి యిపు, డీతనియొక త్తి గి త్తి * యేను గణింపఁ
భీతిలకు మన్న మానవు, భీతప్రకృతి వని యొప్పె * బ్రియ యటు చనఁగన్ .

శా. ఆరీతిం గడ కేగి తా నిలిచి ప్రేమాంచత్కటాక్షంబులఁ
ఘోరానూయనిరీక్షలఁ నరుసఁ గాంతుక దత్సమాకారు న
న్నా రీరత్నము చూచుచుండె నెచటఁ * వ్యర్థంబు లత్యుజ్జ్వలా
కారశ్రీనమతల్ జనించు ననురాగంబుల్ మమత్వంబుచేన్. 255

సీ. రెండవనలకూబరుం డంత రంభఁ గ, న్గొని చెల్వ భావించుకొనుము నీన
యమరేంద్రుఁ డంపనిం దరుగుదెంచితిగద, మఃశికంధరునితపోమహిమఁ జెఱుఁ
నతని నేచెట్లఁ గట్టితి వీతఁ డెచ్చోట, లంకించుకొనియె నలంఘ్య మైన
విరహతాపంబునఁ * భారలుచు నీరాక, కెదురుచూచుచునున్న * యే నటుండె

తే. నకట సురకార్య విఘ్న మో * యనుభయమున
వెంట రా లేనిపాప మివ్వెతలు దెచ్చెఁ
దేరకాఁ డిట్లు నిన్ను భ్రాంతిని భారల్ప
బాస సేయంగవలసె నే * భర్త ననుచు. 256

మ త్తకోకిల. వెంట వచ్చిన నీవు నాపయి * వేడ్కఁ జిక్కి తపఃక్రియల్
గంటఁ జేయ నెఱుంగ కుండినఁ * గీడు వాసపుచేత నే
వెంట రా కటు నిల్చినక ననవింటివానికీ గోప మీ
రెంటఁ జింతలు గొంతప్రో డ్దొనఁ రించినక బిఱువీఱుగాన్. 257

- మ త్తకోకిల. అంతః గంతునిపంత మెంతయు * నంతకంత కనంతవి
క్రాంతిః బర్వగ నోర్వ కె ట్టటు*కాని యింద్రునియల్క సై
రింతు నంచుఱు సాహసం బాస*రించి యే నిటు వచ్చితిం
గొంత వెండియు నింద్రు నెంచుచు * గొంచితిక నిను డగ్గఱన్. 258
- చ. తపసితపఃక్రియల్ చెటిచి * దైవతకార్యము నిగ్రహించి నీ
వెపుడెపు డేగుదెంతు నిను * నెప్పుడు కౌగిటఁ జేర్తు నంచు నే
నపరిమితాశ నోజలరు*హానన యివ్వనిచేరువం బ్రయా
నపడుచు నిల్పుకొంటిఁ బిక*నంచయపంచమవంచితానువుల్. 259
- క. ఇక్కడ నిను వీఁ డెవ్వఁడొ, యిక్కరణిక్ మోసపుచ్చి * యేలుకొనంగా
నక్కట నలవనిశంకల, నక్కడనే పాడుకాపు * లాగతి నుంటిన్. 260
- ఉ. ఇంతకుమున్ను నారదము*నీశ్వరుఁ డచ్చటి కేగుదెంచి నీ
వెంతయు మన్న ధార్తి బడి * యేమిటి కీచ్చటనున్న వాఁడ వో
భ్రాంతుఁడ నీదురూపమున * రంభ నెకం డవలం గరంబు వి
భ్రాంతిని ముంపుచుక వివిధ*భలగులనేలుచు నున్న వాఁ డనన్. 261
- క. విని వచ్చితి నేసమయం, బున నేగతి సందుకొనియెఁ * బాలెతుక యితఁ డీ
తని తెఱఁగుఁ జెప్పు మన నే, మనిచెప్పెద ననుచుఁ జూచె*నది ప్రియుమొగమున్.
- తే. చూచుటయు నేమిచూచెడు * శోభనాంగి, నిన్నుఁ జెందినఘట్లెల్ల*నన్నుఁజెంద
కుండునే నాఁటియలనార*దోక్తి యరయ, నాఁడు నీతోడ నమ్ముని*నాయకుండు.
- క. నినుఁ బోలుననిత నీకును, ననజముఖి యితనిఁ బోలు*వాఁ డితినికీ నెం
దును గలిగి కలంచు నె యి, ట్టినిగాఢపుసాంపుమదము*తీవులు చనునే. 264
- క. అని పలికె గాదె యది వృథ, చనునే యైనను లతాంగి * శంకింపకు నీ
మనమున నీగతి నిప్పుడు, తునిమెద నాఖడ్గమునను * దుర్దమలీలన్. 265
- వ. ఆఖడ్గం బవుడల్లయచటికేళినికుంజంబునం బెట్టినవాఁడ నిదె తెచ్చుకొనియెద
నని పోవం జూచినఁ దత్ప్రతిభటుండు నీ కింతబీరంబు గలిగినం బోరు ధూరంబు
చేసి యిటు నటుం జన నేల నిరాయుధు నంటేని నేను నాయుధం బిదె విడిచితి
నని విడిచి యడ్డంబుగా నడిచిన బెడిదంపుటిరసంబున వీరరసంబును ఘోరంబులగు
చు నుల్లసిల్ల మల్లయుద్ధం బాయిద్దఱకుం దద్దయుం బ్రవ ర్తిల్లె నప్పు డొండా
రులయుద్దండాదోర్దండచండాస్సాలనాభీల ఘోషవిజృంభణంబులు కుంభిసీధరగ
హ్వారసముద్ధతప్రతిధ్వానంబులచేత నినుమడించి ప్రళయజలధరవర్షనిర్గళితంబు
లగుబలుపెడుగులమ్రోత ననుకరింప నిశ్చంకనిరంకుశాహంకారహంకారగంభీ
రారావంబులయూర్భటులు నిర్భరసముద్భటంబు లై దిగ్భిత్తులఁ బిక్కటిల్లుచు
వ్రక్కలింప నొక్కొక్కరిమిక్కుటపువిక్రమంబులపెక్కున లెక్కగొననియ
క్కజపుఁ బేతుక్కున మిక్కిలి సేతునిచ్చులపుటగ్గలికలఁ డగ్గుమొగ్గు లేక డగ్గటి

యాగ్రహంబు నెఱప నుండారెప్పుడు గడ్డరకనీక యడ్లంబుగా నుండకొనియెడు నెదిసిడికిలి పాయం దట్టి బెట్టిదంపుటరువడిం దొడింబడగఁ దీసి కీలాగిట్టెను పురముష్టిఘాతప్రయోగనైపుణంబుల దీపించుచుఁ గోపంబుల నేవు చూపె నాటోపంబుల నాపరానియనూనంపుబిటునునుం బరునందనంబునుక హెచ్చు జెచ్చెరఁ జొచ్చి పట్టికొని హెచ్చరికం గచ్చునదలఁ బెరిగెడియచ్చలంబులు లంబును బ్రబలంబుఁ జేయుగళంబుల ముంజేతు లిడి పెడమర నొక్క నెక్కి విఱచి పడవైచియుఁ బడవైచిన విఱవక తోడన పరుని బడం దిగుచుచుం దగి చిన బిగివదలక పయిం బడి కదలమెదలనీక పొదివి పట్టుచుఁ బట్టిన నిట్టులు పె నుగి పట్టు వదలించి కరంబులు నురంబుల నడిమికి ముడించి యెడముకొని బడి బడిం బాడుచుచుం బాడిచినఁ బాడవనీక కడిందికడిమి నడం గం బట్టి పగతుచుండు లు తొడలనిఱికి పరాక్రమించుచుఁ బరాక్రమించినను విక్రమంబు దక్కక నాచు కటిదట్టికట్టు విడికిటఁ దొడివి యెత్తి తెరపిగొని పఱపి మోఁకాళ్లు నక్షత్రంబులు బున నానివెల్లకలదైళ్ల బిళ్లమీఱుగాఁ జిమ్ముచుఁ జిమ్మి ముమ్మరపువేగంబున బో డన లేచి పైఁబడఁ గడంగిన నెడయాక పదంబులు చాచి యెదు గొట్టుచు నుం ముఱి నెక్కింత తఱిఁ గని యద్భుతరయంబున దిగున లేచి మెడఁ యొడిసి నుట్టి గ్రుడ్లు వెలికుఱక నెక్కుచు నొక్కినఁ జిక్కువడక యొక కేలఁ గోకనట్టు నెక్కి కేలఁ దొడయుఁ బట్టి కూలవైచి మఱియు మల్లచఱిచి క్రమ్మఱ లెమ్ము గొమ్ము గర్జిలుచు గర్జిలిన నూరితరయంబున మగుడఁ దలపడి పౌరుషంబు నేయు ను వెండియుం బాయుచు డాయుచు ననేక ప్రకారంబులఁ బోరుచుండ.

266

ఉ. అట్టియెడను బచ్చుపట్టుదట్టిచేత, నొప్పుతనదుప్రియుని + నుజ్జ్వలంపు
 తీవి నెఱపుచంద్ర + కావిదట్టిచేత, బరుని గుఱు తెఱింగ + సురవధూశి.

267

క. ఇక్కరణి నించుకంతయు, నెక్కువతక్కువలు లేక + యిరువురు పడిగా
 నుక్కునఁ బోరాడి శ్రమం, బెక్కుడుగాఁ జేసి నిలిచి + రెడగా సంతన.

268

ఉ. రంభయు వారిరూపు ననిఁ + బ్రాణియుఁ దుల్యతఁ బోల్చి సగళయా
 రంభ మొనర్ప నెవ్వరిఁ దిరంబుగ నమ్మక హేళా నిలుండు సం
 రంభము మాని యె నడుగు + ప్రాక్తనవర్తన మొక్కటిక రహ
 స్సంభవ మైనదాని పరు + నక వచియింపుడు మీర లిత్తఱిన్.

269

క. దానక సత్యాసత్యత, నే నామతికొలఁది నిశ్చయించుకొనఁగ నె
 వ్యానికి నెయ్యది యుచితం, బానియతి యతండు పోవు + టర్పిం బనియె.

వ. అని యావనిత యాడుమాటకు వార లియ్యకొన నిద్దఱం బాయం బాఱుఁ
 బిలిచి యొకఁడు వినకుండ నొకనితోడ మనకుఁ దొల్లి కళాపూర్ణం డను నా
 ప్రసంగం బెచ్చటఁ గలిగెఁ దత్ప్రకారం బేమి నీవు వింటి వని యడుగుటయు ను
 ద్వితీయుండు దానికి సమ్మతంబుగా నుత్తరం బిచ్చెఁ బ్రథముండు వెల నెలఁ బా

ఋచు నూరకుండె నయ్యతివయు నతనిం జూచి కటకటా యిందాఱ నేను నిన్ను నిక్కపుఁబ్రయుం డనుచు నమ్మి యుండితి నీవు కపటరూపధరుండవే య ని యద్భుతంబును జగుప్పయు భీతియు నాకారంబును దీపింప నతని విడిచి యి తరునిం బరిగ్రహించె నతం డమ్మాయ విలోకించి యతని నల్పావశిష్టాయువుగా శపియించె నప్పుడు రంభ యక్కపటవ ర్తనుం జూచి నీ వెవ్వండ వెవ్విధంబున నిట్టిరూపంబు ధరియించి నన్ను వంచించి తని యడుగుటయు సత్యనలకూబ రుండు.

271

సీ. ఇందాఱ నినుఁ జేరఁసీక న న్ని ట్లల, యించుట చాలక * యింక నిలిపి వాని నే మడిగె దెఁవ్వడు గాక నీ కేమి, యిది కాకదంతపఁరీక్ష నుమ్ము నామస్తథా ర్తి యెఁన్నఁగ వలదే చాలు, రా ర మ్మ టంచు నాఁరంభ నపుడ తోడ్కొని చనియెను * వేడ్కతో మోముఁదా, మర వికసింపఁగాఁనురవపమున తే. నంత నితరుండు చింతతో * నంత నింతఁ గొంతవడి నిల్చి దీనతఁ * గొమరు దఱుఁగఁ జనియె మణికంధరునిపర్ణ * శాలదిశకు నల్లనల్లన మిక్కి లి * నలనగతిని.

272

వ. అట్టియెడ ము న్న తండు తనకేళికానికుంజంబునం బెట్టిననాపట్టెంబుఁ బుచ్చుకొ ని తత్సంతోషంబున నుబ్బుచు నిచటికి వచ్చితి నిది యిచ్చినప్పుడు మద్దురుండు నాతోడ దీని నెవ్వరి వ్రేయం బూనితి వవశ్యంబును వారిని వధియింపక మాన దని యానతిచ్చినవాఁ డేను నిమ్మహాయుధంబు కలభాషిణికంఠంబు వ్రేయ నట్లు పూన్చితిం గావున నప్పటికిఁ దప్పిచనియు 'మీఁదట నవశ్యం బగు నని పలుకుచు నంతం గలభాషిణిం జూచి కడమపలుకక గ్రక్కుటయు నాకలభాషిణి యతని నీక్షించి సంకోచం బేల భవితవ్యతావశంబునఁ గా నున్న యర్థంబు గాక మాన దనుటయు నమ్మాటకు మెచ్చుచు నతండు.

273

క. నీవు వివేకధురీణవు, గావున నిమ్మాట యంటి * గాక యవశ్యం భావి యగుదుఃఖమును జను, నే వాక్రువ్వంగ నిజము * నిఘ్నర మెందున్. 274

తే. ఇంక నీవృత్త మెఱిగింపు * మేను బలిమిఁ బట్ట మొఱుఁ బెట్టునిను డించి * పాటిపోయి క్రమ్మఱుఁగ వచ్చి మఱి నిన్నుఁ * గాన నెచట నుండి తది మొదలొక్కని చెప్పా * మువిద యసిన.

275

శా. మేఘాంభోనిధికామ ధేనుసురభూ * మీజాతచింతామణి శ్లాఘాలంఘనజాంఘిక త్వసముదం * చద్దానలీలాసఘం టాఘోషానిశఘోష్యమాణపరిపూ * ర్ణశ్రీకటాక్షోదయ ద్రాఘీయోధనసంపదూర్జితయనం * తప్రాభవస్ఫూర్జితా.

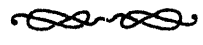
276

- క. కంజముఖీలోచన జీ, వంజీవాజీవస్మదున*వసి తశోభా
 మంజులముఖచంద్ర సదా, రంజితవిద్వత్కవీంద్ర * ప్రణుతోపేంద్రా. 277
- స్వాగతము. నిర్విరామధర*ణీభరణాంకా, గర్వితారిజయ*కర్త విశీంకా
 సర్వదిచ్ఛరవి*శంకటకీర్తి, శర్వరీరమణ*సన్నిభమూర్తి. 278
- గద్యము ఇది నిఖలనూరిలోకాంగీకారతరంగితకవిత్వవైభవపింగలియమరనార్యు
 నూభవసాజన్యజేయనూరయనామధేయప్రణీతం బైనకళాపూర్ణోదయం బను
 మహాకావ్యంబునందుఁ దృతీయాశ్వాసము.

ఓం నమః కామేశ్వర్యై.

కళాపూర్వోదయము.

చ తు ధా శ్వా స ము.

సాభాగ్యవిభూతివి
 లాసాలంకార నిత్యలలితాకారా
 భాసురయశఃప్రసూనసు
 వాసితసకలాశ కృష్ణవసుధాధీశా.

1

సి. ఆనధూమణి నవ్వి • నావర్తనము నీన, చెప్పితి వింక నేఁ • జెప్పవలెనె
 గురుసత్తుఁ డగునలకూబరుచేఁ బట్టు, వడి నీవు ననుఁ జూపఁ • గడఁగి యట్లు
 వచ్చుచో నెదురుగా • వచ్చినరంభనేఁ, జుమ్ము నిఁ విడిపించి • యిమ్మెయిఁ జని
 యభిమతం బైనయ • ట్లంగజలీలావి, హారంబు సలిపితి • నంతలోన

తే. సరుగుదెంచినయదియ నుమ్మాద్యరంభ, యారమణిఁ బ్రాణవిభుదండఁ • జేరసీక
 యవ్విధంబునఁ బోరాడి • యంతమునను, దద్గతిని శాపమొందినదాన నేను. 2

చ. అన విని వార లందఱును • సత్యధికం బగువిస్మయంబునఁ
 మునుఁగుచు నెట్టటూ చెపుమ • ముద్దియ యొగతి నట్లు రంభరూ
 పును ధరియింప నేర్పితివి • పొందుగ నెమ్మెయి సందుకొంటి వా
 యనఘుని నట్లు గూడిఁగఁ జిఁరాభిమతం బిది నీకు నావుడున్. 3

సి. ఆకాంత సిద్ధు నాలోకించి నిన్ను న, వ్విధమునఁ దరమెడుఁ వేళఁ దనదు
 ప్రాణేశువెంటన • యారంభ గదలి తా, నేతెంచినంతల • నిట్టి యొకటి
 యెదురుగా వచ్చుట • కెంతయు శంకించి, యటముందు పోవక • యచట నిల్చె
 నప్పు డే నీట్లించి • యదియ వచ్చినయట్లు, గాఁ దదాకృతి గట్టిఁ గాఁగఁ దాల్చి

తే. వచ్చితి నతండు నినుఁ బట్టి • తెచ్చుచోటి
 కాచెలువ రాక మసలుట • యతని కెఱుక

పడక యునికి నాకృతివేషభాషణాదు
లాగతిన యున్ని నాచేత లమరె నట్లు.

4

తే. ఆచెలువరూప మె క్లెట్ల యగుచు నుండె
దాల్చునేరుపు ము న్నొకతఱిని నాకు
నారదుం డిచ్చె నదియు విసంగబడియె
గద యతఁడ చెప్ప నీకు మాకలహవేళ.

5

క. అమ్మెయిఁ జెప్పియు సతఁ డపు, డమ్మాయారంభ యిది యటంచు ననుఁ బ్రాకా
శమ్ముగఁ జేయక కారు, ణ్యమ్మున మన్నించె మన్తుభాకృతిఁ గనుచున్.

6

వ. అది యెల్లఁ జెప్పనేమి కడపట నిట్టిశాపంబునకుఁ గారణం బైనయాచూపు
యది యంతయు నుజ్జగించి యవశ్యభోగ్యం బైనతచ్చాపఫలం బిద్ధేవివస్మి
ననుభవించినఁ బరోపకారం బగు నని వచ్చితి నని చెప్పి కలభాషిణి యన్న
స్తంభున కిట్లనియె.

7

తే. నీదుగురుఁ డన్న యట్ల నీనిశితఖడ్గ, మవితఱోద్యమ మగుట సువ్యక్త మయ్యె
దిరుగ నిన్నును నన్నును దెచ్చె దైవమిప్పటికి ధన్య నైతి నీఁ యిట్లు మొనరు.

చ. అది యటు లుండె నాపడుప్రయాసము లూరక పోక యుండె న
ట్లొదవెఁ బ్రియుఁ భజింప నని యుండఁగఁ జెప్పితి వీవు దానికన్
గొద గలుగంగ సత్యనలకూబరుఁ డొక్కఁడు వేఱ వచ్చి గూ
తుద సతనిన్ శపించె నని తొల్లటియాకపటాత్ముఁ డెవ్వఁడో.

9

క. అన విని యేమియు మిక్కిలి, యనబోయెదు సుమ్ము తరుణియ ట్లచుకూ
బున నున్నవాడ నేఁ జు, మ్మని మణికంధరుఁడు పల్కె నట్లన నగుచున్.

10

వ. ఇట్లు పలికినం గలభాషిణి యాశ్చర్యంబు నొందుచు.

11

క. విని నీ వపు డెట్లారూ, పును దాల్చితి చెప్పు మని తపోహాతి గాని
చిననేర్పునంద రంభయు, ధనదసుతుఁడు గూడె ననిరి తత్పఱు లెదు.

12

సీ. అని రంభ నట్లు గూడినవాడ నేనె యె, ర్పడ విను మట్లు తపంబు చెప్పి
మును నన్ను నది గూడి తనరెఱుతనమాన, సము నలకూబరాన క్షమగుట
ప్రకటంబు గాఁగ గోత్రస్థలితత్వంబు, చే నెఱింగించిన నేను గోసి
దానివీక్షించి యెండేనిఁ బోయెద నని, వీక్షొని చనుచు నానెల్లఁది రతులఁ

తే. దనియమిఁ దదాత్మరంజన దనరఁ గలయ
వలయు నని యంత మత్తపోవ్యయముచేఁ ద
దీయవిభురూపుఁ దాల్చి వే తిరిగి వచ్చి
పాసఁగఁ బల్కి రమించితిఁ బూర్ణరతుల.

13

వ. అత్తెఱుగున సద్దివ్యాంగనతో రమించుచునికింజేసి తత్ప్రకారంబున నొనరి
నీతోడికీడ లనుభవించి యమ్మాయాచూపంబునకు సద్యఃఫలంబుగా నట్టిశాపం

బుఁ దెచ్చుకొని యంతట బుద్ధిమంతుండ నై యప్పటిపర్ణశాలకుం జని యెల్లమా
యల బాలించి నానీకెయు రత్నమాలికయుఁ బుచ్చుకొని యచ్చటిమహిమ
లు తొల్లి యెఱిగిననాడ నై యిం దేనువిశేషంబులు దొరకునో యని వచ్చి
తి సని చెప్పి నగుచు నిట్లనియె. 14

చ. నెలఁతుక రంభపొందు విడ + నేరక యెంతఘనప్రయత్నతక్
నెలకొని యే రమింప నడి + నీ నయి తే మని చెప్ప నీవు న
త్యలఘుతరప్రయత్నపరతక్ నలకూబరుఁ గోరి కూడి రం
జలఁగ ననండ్ యే నయితిఁ + జిక్కితి వెట్లును నాదుకోర్కీకిన్. 15

చ. జలజదళాక్షి యేను మునిశాపభ్యంబున నెందు నేరికిం
దెలివిపడంగనీక మది + ధీరతఁ ద్రిప్పదుఁ గాని నీపయిన్
గలదు సుమీ తలంపు మనఁగానకళాభ్యసనంబువేళలన్
ఫల మిటుఁ గొందె దానికిని + భాగ్యవిశేషవశంబునం దుదన్. 16

చ. ఆనుఁడ గృతార్థ నైతిఁ గుటిలత్తు కుఁ డెవ్వఁడు నన్ను నట్లు వం
చనమునఁ గూడునో యనువిచారము వాసెను నీదుపొందు నా
కు నభిమతంబె నీకుఁ దగఁ + నన్న తలంపున సీతలంపు నేఁ
గసమిని ద్రిప్పదున్ స్వాదయఁకాంక్ష నినుం గనుఁగొన్న వేళలన్. 17

శా.నిసౌ దిర్భవిలాసభాసురతనూనిర్నిద్రసాభాగ్యమున్
నినంగీతవిశేషకౌశలము నీనిర్దోషనానాగుణో
ల్లాసంబున్ నను నప్పు డాతపరమాఘోదంబు నెందించునో
యాసుద్ధుల్ స్వాదయైకసాక్షికము లే + మన్నన్ వృథా యిత్తటిన్. 18

ఉ. ఆనిధి నూకుసంతట నొకప్పుడు నిన్నును జూచుచో మణి
గ్రీవునిపెరు దోచె మదిఁకన్ మణికంధర యేక దేశసా
మ్యావగుణాబుచే నతని + నాతనియన్నను మద్దిచెట్లుగా
నై నతనూని దిట్టినవిధంబు మనంబునఁ బాతె నంతటన్. 19

ఉ. బానస గుండె ఘుంబ్బుమన + దా నెరియన్ విడిచెం ద్వదంగసం
గానుభవేచ్ఛ యిట్టిడినఁయట్టిది యాదిగ నాదుచిత్తమో
మానితకేల యాతట సమఁచితతావకరూప శేఖనో
చ్చై నెఱకొంత గల్లఁ గని + యుచ్చుఁ గుబేరతనూజుఁ గోరితిన్. 20

క. శాపభయంబున నెఱయఁగ, న్నిపైకోరికె మరల్చి + నిధిపతిసుతు నే
పాపపువేళను జూచితి, నో యి సౌబ కేను మఱి కఁనుంగొన గుఱిగాన్. 21

క. ఆయఁతనయఁ డని ని, న్నే యే బొందితిఁ దుదన్ వనిన్ మనభాగ్య
క్రీ యెమని చెప్పదుఁ బడఁ, బోయినఁ బూజాన్మునఁ బడుఁపొలిక యయ్యెన్.

ఉ. శ్రీయుత మైనదివ్యమణి * చేతికి నబ్జుగఁ బారవైచి త
 చ్చాయ యొకింత యున్నిగఁ గని * చాలఁ గృశించితి గాజుపూసకై
 నాయవివేక మే మనుకొనం చుడఁ దన్మణి యబ్బై నన్న న
 త్యాయతతత్సమాగమసుఖా ప్తికి నోచుమి నెంచి కుందెదన్. 23

ఆ. ఇట్టిమాట లిప్పు * డే నాడుకొనుటయు, ననుచితంబు వార*వనితపలుకు
 లిచ్చుకంబు లనక * యెవ్వరు నమ్మెద, రదియుఁ గాక దృష్ట * మన్యవాంఛ. 24

వ. అని లజ్జాశోకంబు లడర నవనతముఖ యైనకలభాషిణిం జూచి మణికింధరుం డిట్లు
 నియె నోయు త్తమవిలాసిని నిన్ను నితరవారవనితలయ ట్లనత్యవాదినిగాఁ దలం
 ప నంత వింతవాడనే నీపలికినట్ల నీకు మున్ను నాయందుఁ గోరిక గలుగుటఁగు
 గుఱు తోకటి యున్నది యది యెద్ది యంచేని నారనుండు కడపట నిన్ను నింక
 కి ననువుచు నేను విన నీతోడ. 25

తే. కొమ్మ నీవాత్మ లో మును * గోరినట్టి, కాంతు రంభామనోహరా*కారుఁ డగుచు
 మెఱయువానిని గూడి రమించఁగలవు, నమ్ము పొమ్మిఁక నీభవ*నమున కనియె.

క. నలకూబరుఁ గూడెద వని, పలుకక యి ట్లనినసత్య*భాషణుపలుకుల్
 ఫలసిద్ధిని నరయఁగఁ దొ, య్యలి నను మును నీవు గోరు * టనృతం బగునే. 27

క. ఆకొరిక శాపభయో, వ్రేకవిశేషమున నెఱయఁ * దెగు టరుదును గా
 దోకామిని లోకమున వి, వేకింపఁగ గలవ యట్టి*వియు నెక్కొకచోన్. 28

వ. రంభాసాన్నిధ్యశోభితాభినవవిలాసభాసురుం డైనలకూబరునిరూపున హా
 ట్టిచి త్తంబునకుఁ దదన్యం బెట్టిది యైనను మఱి యింపుగామియుఁ జుత్రంబు గాదు
 పురుషులందు నొక్కొక్కవేళ గుణంబున నిట్టివి గలవు తప్ర*కాశకం బై
 యొక్కకథగల దది పాపనాశం బై యొప్పుచుండుఁ గావునఁ దాత్పర్యంబున నా
 కర్ణింపుము తన్నూలంబుమొదలుకొని చెప్పెద నని యి ట్లనియె. 29

సీ. కాంత యె దొల్లి య*నంతదేవవ్రతో, ద్యాపనకొఱకు న*నంతపద్
 నాభునినన్ని ధా*నమునకు వచ్చితి, వచ్చి యచ్చటఁ గరం * బచ్చుపడఁగఁ
 గవితచే నద్దేవు * వివిధభంగుల నుతి, నేయునత్కవుల నీ*క్షించి యిట్టి
 సౌభాగ్య మేగతి * సంభవించునె యను, వాంఛతో నచ్చటి*వారివలన

తే. నీమృగేంద్రవాహనసుద్దు * లెల్ల వినుచు, నచటి కిద్దేవి యనతిదూ*రాంత
 యగుటయు నెఱింగి యే తెంచి*తగళిలాక్ష, రోక్తసాహసవిధినిష్ట*మొందికొగ్గ.

వ. అరిగి యద్దేవునియగ్రమంటపమున. 31

ఉ. అంతము గాఁగ నౌతమక*ణాదమతంబులు భేదవాదిసి
 ధాంతము జైమిసీయ ముర*గాధిపశాస్త్రీముఁ గాపిలంబు న
 త్యంతము నాకలించి యవి * యాత్మ ల మెచ్చనిపాంచరాత్రరా
 ధాంతవిధాసమర్థనస*మర్థకృతార్థమతిప్రదీప్తులన్. 32

✓ సీ. శ్రీమహితాస్త్వాక్షుః గీమంత్రజపసరా, యణుల నారాయణాఢ్యానపరుల
 దేవతాంతరచింతానావిదూరులఁ గామ, రోషాదిరహితుల ♦ రూఢమతులఁ
 జదచిదీశ్వరతత్త్వవిదులఁ ద్రైలోక్యపా, వనచరిత్రుల బుధవంద్యపదుల
 సకలంకశీలర ♦ సఖులశ్రుతిస్మృతి, శాస్త్రపురాణవిజ్ఞానఘనులఁ
 తే. దమకుఁ జక్రికి నిత్యసిద్ధంబులైన, శేషశేషిత్వములు చింత ♦ చేసికొనుచు
 నతనిజాస్యంబుగతి గాఁగఁనరయుపరమ, వైష్ణవులఁ గంటి సభయైప్రవర్తిలంగ.
 క. కని యే దగడనమస్కృతు, లనేకము లొనర్చి వార ♦ లడుగఁగ నాపే
 రును గంధర్వత్వంబును, వినిపించి హరిస్తవేచ్ఛవిధముఁ దెలిపితిన్. 34

ఆ. తెలిపి యోసుబోధవిలసితులార మీ, రాయనంతశయనునట్ల నాకు
 నాకవిత్వసేవఁ గైకొనుఁ డని తగు, నర్జనకుఁ గడంగ ♦ వారు చూచి. 35

✓ సీ. ప్రకృతిపూరుషులందుఁ బహిరంతములను నెప్పుడుఁ జలింపక పరిపూర్ణుఁ డగుచు
 దనకు నాదియును మధ్యంబునంతముసమా, నుఁడునధికుండునెందునుగలుగక
 సర్వజ్ఞుఁడై సర్వశక్తియై సర్వని, యగతయై సర్వాత్ముఁ డై వెలయుచు
 సర్వంబుఁ దనకు శేషముగ సర్వమునకు, శేషి దా నగుచు లక్ష్మీయును దాను
 తే. రుచియు రవియుఁ జంద్రికయుఁ జంద్రుండువోలె
 నయుతసిద్ధత్వ మొప్పంగ ♦ నాదిమిఘన
 మనఁగ సకలవేదాంతవేద్యతఁ దనర్పు
 సరమసదనాథుఁ బొగడు నీప్రాధికొలది. 36

క. అసి యట్టిటు నాచేఁ ద, ద్వినుతులు నేయించి మెచ్చి ♦ విశ్వహితార్థం
 బును జెప్పించిరి త్రిజగ, జ్జననీపరమపదనాథసంవాదకథల్. 37

క. చెప్పించి యీకవితచే, నిప్పుడు గాకున్న నీకు ♦ నిక నొకమేనఁ
 దప్పక యొదవు తిరంబుగ, నప్పరమునిపరమభక్తి ♦ యని రధికదయన్. 38

వ. ఏనును దాదృశం బైనమదీయకవిత్వధార శారదాపీఠంబునందలియందటినిమతి
 కెక్కునందాఁక మిక్కిలి మెచ్చుకొనరా దని యచ్చోటికి నంత నరిగితి నని పలికి
 యింకఁ బ్రకృతకథ వచ్చుచున్నది యాకర్ణింపు మట్లు శారదాపీఠంబునకు నేఁ
 జను నప్పుడు తత్పన్నిధియందు. 39

సీ. ఋగ్వేదఘోషసమ్మద్ధి పెం పొకచోట, నొకచోటయాజుషాభ్యుదయమహిమ
 సామగానధ్యానఁచాతుర్య మొకచోట, నొకచోట నాధర్వణోక్తిగరిమ
 గృహ్యానూత్రనిపాఠఁఖేలనం బొకచోట, నొకచోట శబ్దతంత్రోపచయము
 జ్యోతిషసిద్ధాంతసంఘర్ష మొకచోట, నొకచోట ధర్మశాస్త్రకలనంబు

తే. లుభయమీమాంసలప్రసంగ ♦ మొక్కచోట
 నొక్కచోటను బటుతర్కయుక్తికథలు

యోగసగ్గోష్ఠి యొకచోట • నెక్కచోట

40

గావ్యకలకల మొప్పార • గనుచు నంత.

సీ. పదవర్ణసౌఖ్యవప్రకటనం బెంతయు, నింపు మీఱంగరు • విచ్చి యిచ్చి
తగ నుదాత్తాదిభేదములు గెటక పర్వం, గనుభామ్యచేష్టల • గఱపి కఱపి
యెడ నెడల గవశ్యం • దడబడకుండంగ, గుఱుతులు మది బాదుకొలిపి కొలిపి
నిజశిక్షలో బుద్ధి • నిలక విస్వరములు, పలికిన బుగ్గలు • నులిమి నులిమి

ఆ. యొక్కమండపమున • నుజ్జ్వలబ్రహ్మవ, ర్చనముతోడ బ్రహ్మచారులకును
బరమనియనువృత్తిపరత వేదముఁ జెప్పు, చున్నయట్టియొక్కయొజ్జల గంట్ల.

క. కని డగ్గఱ బోయిన నా, యన రా ర మ్మనుచు నెవ్వ • రయ్యా మీరల్
ఘన తేజంబున నొప్పెద, రనుచుకొ జోటిచ్చి మత్కులాఖ్యలు వినియెన్ . 42

క. విని పూజ్యులు వచ్చిన యపు, డు ననభ్యాయ మని యప్పుడు నట్లుప్రకరం
బును జదువు మాన్చి నాతో, ననుగుణవిహితోపచారుం • డై వర్తిలగన్ . 43

సీ. మొఱుఁగాఱుముంజయు • మేనికోమలికంబు, గడుఁదిట్టగుణముగు • లెఁడు మొఱు
పసపుగోమలయొప్పు • బ్రహ్మ తేజంబును, జారుకృష్ణాజన • ధారణంబు
తఱుకుజన్నిదము మే • ధావిబొట్టును జిన్ని, పట్టవర్ధనమును • జిట్టితడువు
మొలవంకయుంగరం • బులసంపు దండపు, గోలయు నన్నపు • వ్రేలుసిగయు

[బు

ఆ. నొప్పుబ్రహ్మచారి • యొకఁడేగుదెంచె బు, స్తకముఁ గొంచుమిగుల • సంభ్రామవంబు
నొజ్జ యతనిఁ జూచి • యారి యేమిర కడు, నాలసించి తనియె • ననిన నతఁడు

వ. ఏ నాలసించుటకు నిమిత్తంబు చాలఁ గలదు మీ కేమీయు వినఁబడదు గాఱు
యు వినిపించెద వినుం డని పలికి యిట్లనియె నట్లు మూరు ననిచిన నేఁ జను
ప్పుడు శాలీనుండు తమపువ్వుఁడోటలోన నొక్కలతాగృహంబునందుం దన
దంబులు సుగాత్రి వేషకతోడఁ దొడలమీఁద నిడుకొని యొత్తుచుండ
నల్లాపంబుల నలరుచుండి నన్నుం జూచి నగుచు నుపాభ్యాయులు వు
నకుఁ బంచిరే యది యిక్కడన యిదే డాచినాడనని తమయుపరిభాగ
జూపికొంచు బోదువు గాని యటఁ గూర్చుండు మని యెదుట నున్నయొక్క
హారవేదికతోడిలేమావినిడఁ జూపినఁ గూర్చుంటి నంతఁ దనయింతిమూఁ
జే యిడి యాయమ కిట్లనియె. 45

క. అమృతము సేవించితివో, రమణీ యేమైననిర్ధారన మభ్యెనోకో
కొమరుంబ్రామ్యము మిక్కిలి, గొమరొందెఁడినముకొత్త • క్రొత్తగ నెలమి.

క. మగవానికంటె మునుపుగ, మగువ కెడలుఁ బ్రభాయ మండ్రు • మానవతీ
జిగిలిగువు లంతకంతకు, మిగులఁగఁ బాలుపొందుటకు ని • మిత్తముఁ జెవుమాం.

వ. అనుటయు నవ్వనిత చిఱునవ్వుతోడ నాయనం జూచి. 48

లయగ్రాహి. ఏ నెఱుఁగ నేమియును ♦ దీనికి నిమిత్తము ననునమమతామహిమ ♦
 చే నై నఁ దోఁచుకా, లేనికొమరుందనము ♦ లేనిచెలువంబు నన ♦ నోనెలఁత
 యాగతిన ♦ లేనియవి గా వి, మ్నేనిపన లీ వెఱుఁగ ♦ వేని వినుపింతు విను ♦ దీనికి
 నిమిత్త మది ♦ యేన యనుచుకా శా, లీనుఁడు సుగాత్రి దనఁపై నొరుఁగ వంచి
 చెవిఁగో నొకటి యే మనుచుఁగో నగుచుఁ జెప్పెన్. 49

ఉ. చెప్పిన మోముఁ ద్రిప్పి కఁసుఁచిత్రము నొందుచు నాఘవక్త్రమున్
 దప్పక చూచి యే నెకటి ♦ తఱమును వేడిన సమ్మతించె దా
 నప్పలు కేమి సేయునొకొ ♦ యాజగదంబ యిఁకక వినుం డదిక
 జెప్పెద నగుచు మోము చెవిఁ ♦ జేరిచి యేమియొ చెప్పెఁ జెప్పినన్. 50

క. ఘనరోఘుఁ డగుచు నతఁ డా, వనితయుఁ గో నరుగుదేర ♦ వడిఁ జని యాచే
 ర్వునను శతతాశదఘ్ను, బనుపేరక వెలసియున్న ♦ హ్రాదమున నుఱికెన్. 51

క. పడఁటియు నాకుం గతి దన, యఁడుగుండామరలకాక ♦ యన్యము గలదే
 విడిచెదనే తను ననుఁ దా, విడిచిన నని పాఱి యుఱికె ♦ విభుఁ డుఱికినఁచోన్.

క. కఱు నెడ గావున నది యి, కఱు వినఁబడ దేమొ నీటఁ ♦ గలవా రెల్లక
 వడి నేగి నలలచే న, మ్మఱు గిటు నటు నరసి యివుడు ♦ మగిడిరి నగతోన్. 53

వ. ఏనునుగ దిరిగి శాలీనుండు మున్ను చూపినచోటిపుస్తకంబుఁ బుచ్చుకొని వచ్చితి
 నని చెప్పిన. 54

క. విని యావిప్రవఱేఱ్యు, డనయంబును శోకవిన్త ♦ యవిషాదములక
 మునుఁగుచు నాశుభదంపతు,లను జెందెనె యకట యితరుఁల శెఱం గనుచున్.

చ. అదె శతతాశదఘ్ను మనుసార్థపునామముతోడ నుత్తమ
 హృదములలోఁ బాగ డ్డఁ గనినట్టిది యందును బడ్డవారికిం
 బ్రదుకులె యంచుఁ దప్పదు పురాకృత మెవ్వరి కైన నంచుఁ గొం
 తదడవు గుండెనే నవుడు ♦ తద్దివ్విజముఖ్యునిఁ జూచి యొయ్యనన్. 56

క. అసఘా యాశాలీనుం, డనఁగ సుగాత్రి యన నెవ్వ ♦ రాదంపతులక
 వినుఱిఁచెదు కఱును త్తము, లని తత్కథఁ జెప్పవలయు ♦ నంటి ననుటయున్.

క. ఆయనఘులచరితము గా, దే యీపుస్తకములోని ♦ దియు మాకు నిఁకక
 శ్రేయస్కర మది వినుటయుఁ, బోయెం దద్దర్శనంబుఁపుఱ్యోత్సవముల్. 58

వ. అని యాబ్రహ్మచారి శెచ్చినపుస్తకంబుఁ బుచ్చుకొని శిరంబునమోపుకొని కన్ను
 ల కద్దకొని తిరుగ నతనిచేతిక యిచ్చి చదువు మనుటయు నతం డిట్లనుచుం
 జదివె. 59

సీ. కాశీ రభూమికిఁ ♦ గర్ణిక యగుశౌర, దాపీఠమున శౌర ♦ దను భజించు
 పూజారి శ్రాహ్లాఁపుఱ్ఱి యొక ర్తును, గాత్రి నాఁ బరఁగెడుకాంత గలదు
 దానివరుండు శాఁలీనాహ్వాయుం డిల్ల, టవుటల్లుఁ డ త్తయింఁటను వసించు

- నాతండు దనకడ * కాకన్యక బ్రథమసం, గమవేశం గడు నలంకారకలితం
౮. జేసి యనివి దానిచేలు లింతటంతట, బొంచి యుండ దద్ది * భూషణాది మహిమ దలకీపట్ట * మదిని సంకోచించె, దరుణి యుండియుండి * తిరిగిపోయె.
౯. పోయిన దద్దిధం బవును * బోంట్లు తదంబకు జెప్పి భూమిలో నేయెడ లేనిచంద మిది * యేమినిమి త్తమొ యంచు మంచిలేద బ్రాయపువాండు గల్లె భళి * రా యితం డంచు నైతన నేటికిక బోయెనొ కాక యెల్లి తమ * పోకలు చూడమ యంచు నవ్వినన్. 61
౧౦. ఆయన వినఁ బ్రేలెదరు ను, డీ యిట్లు గయాభులార * డిగవిడుతురు ల జ్ఞాయుతులు సర్వమును దము, నేయెడ హాసాస్పదం బా * కింత వైరసినన్. 62
౧౧. అని పలికి రెండుమూడునా * శ్లట్ల యనిపె, నల్లునెద్దకుం బుత్తి * కనవు డతంబు నాది నేభావమునఁ జూచె * నట్ల చూచె, వట్టి రాకపోక * లొనర్చె * వానినఖియు.
౧౨. అంత లజ్జావతికి దజ్జననియనుమతిఁ బ్రయవయస్య లేకాంతంబున నిట్లని * 64
౧౩. పొలతి యాలిమగని * పోడుము లేమియు, గలిగినట్టిచొప్పు * గానరాదు సూతెఱంగు చూడ * మేల్తేలు దంపతు, లిరువురును వివేకు * లేమి చెప్పె. 65
౧౪. కాంతుం డుచితజ్ఞుం డైనను, గాంతకు సిగ్గువడఁ జెల్లుం * గాక కటక * కాంతుండు సిద్ధితికాం డై, కాంతయు న * తైన నెట్లు * కాపుర మింకన్. 66
౧౫. నలినవదన యెన్ని * నాల్చెనఁ జిన్నకూ, తురపు గాపు నీపు * తొడఁగి పోకుం దగినసేవ సేయ * కగునె యూరక యుండ, నాతం డేమియు ననం * డనుచు నెట్లు.
౧౬. మగవాండు భాగ్యవంతుండు, మగువకు నెప్పుగునె యిట్లు * మానవుబిగి గట్టిగఁ దాల్చు దనంతన యూ, డిగ మిటు నటు సేయ నతని * డెందము గనఁగూన్.
౧౭. గారామునఁ దోడ్తోడన, రా ర మ్మనఁ డనుచు మగుడి * రానేటికి గ రూరంబుతోడిబాగా, లీగాదో యాకు మడిచి * యారాదొ చెలీ. 69
౧౮. వెంగలివి గాక నీ వో, యంగన భోగములపంట * యామని యగునీ బంగారువంటిపాయము, సంగతియే యకట రి * త్త * శయ్యకు నొనఁగన్. 70
౧౯. యావనము గలిగినప్పుడ, పూవుంబోండులకుం బతుల * భోగంబులు గా కావిభవములకుం గొఱయె, యావనజాతాక్షి ప్రాయ * ముడిగిన వెనుకన్.
౨౦. అన విని యాపెడమాటల, నను నేటికి జంపెదరు వి * నక సైంపవు నా కనిసిగ్గునఁ బలుకుచు నా, డొనరించి చూచెను దదీయ * యుక్తుల తెఱఁగున్. 72
౨౧. చూచి యెంచును ఫలంబు గానక యాసుగా * త్రి యాయన నింకేమి ప్రపంచంబు జేసిన నెఱయ నెడసిపోవుట దక్క * బ్రయోజనం బేమియు లేదు నాకును ము గళనూత్రం బీపాటిశుభస్థితి నుండుటయ పదివే * లనుచు నెంచుకొనియు వేఱొ క్కలాగున నుండక యతనికి నాయురభివృద్ధికరంబు లని వివిధాలంకారంబు నె

స్ఫుష నేమరక తాల్పుచుఁ దనతల్లియతని నేమియు నిట్టట్టాడకుండఁ బ్రాశ్నింపు
చుండ నదియును దత్పార్థినావశంబునఁ బెర్కొదివసంబు లెడనెడఁ గూఁతుచే
తి నివారితమరాలాప యగుచు నోర్చి యోర్చి యంత నెక్కనాఁడమ్మెఱుం
గుఁబోడితోడ.

73

ఉ. ఇట్టినిరఘ్న నెఱుఁ గనఁ + మేమనఁ బోయిన నీవు మిక్కిలిక
దిట్టదు నానునొదకు + దిక్కిగుఱుక మొగ మొల్క నీ కింక
బుట్టినో యంటిమే నితనిఁ పోడిమిఁ గంటిమ వట్టిగొడ్లుతా
కట్టిఁ బెఱత యున్న నినుఁ + గాఱియపెట్టుట వెళ్లఁగొట్టినన్.

74

ఉ. పూవులతోఁట్టకై స నటు + వ్రాలు విచారము చేసి ర మ్మనం
గావలయుఁ గదా యనుచు + గారవ మొప్పుగ నట్లు పిల్చి ము
న్నావిధ కంప యంకుఁ గలఁయట్టిపనుల్ సకలంబుఁ జేయ నే
ర్పానిశాలంగఁ దా నతని + సంతటఁ గట్టడఁ జేసఁ జేసినన్.

75

శ్లో. దివిజనుత యైన శారదా + దేవిపూజ, కుపకరించుకార్యం బిది + యొప్పు ననుచు
సధకమోదంబుతో నతఁ + డాదరించి, సంతతంబు తచేకనిఁ స్మృతఁ దలిర్పి.

76

క. సనుధకిమధుమదగరిమా, సమచంచలచంచరీక + సంచయసంచా
రమనోరమసుమనోరమ, సమరంగ నాపూవుఁదోట + సనిశము బెంచెన్.

77

సీ. సీ రత్నవేళల + సీ రత్నం బానుపా, దుసకుఁ గాలువలు పొండుగ నమర్చి
త్రవ్వటంబులతిఱఁ + ద్రవ్వటంబులు వెట్టుఁ, దగినట్టికఱు గుద్దలి గడించి
యెరువుఁ జల్లెఱువేళి + నెరువుఁ జల్లుగ తాభి, మానుఁడై గంపలఁ + దాన తెచ్చి
యంట్లొత్తుపదనునఁ + సుంట్లొత్తు నెలమిఁ గా, న్నించు లేఁగొమ్మలు + వంచి వంచి
తే. నారునోయంగలయునో + నారునోయుఁ, గొమ్మినాటంగఁదగునెడఁగొమ్మినాఁటు
నొకటి వినువక యంతకనితకును హెచ్చు, నోటితోడను శాలీనుఁడవిరతంబు.

లయగ్రాహ. అంగఁపరిభేదఁ గు నెఱుంగ కతఁ డీగతిఁ గ + శంగి తులనీవనముఁ + జెం
గలువలుఁ గేఁ, దగులును జంపకముఁలుం గురువకంబులు ల + వంగములు జా
నులునుఁలుం గతతులుం గొ, జుంగులును మల్లెలును + రంగములుఁ బాటలముఁ
లు గదలికాచయముఁ + దుంగతతులుక నా, రంగములు నాదిగ ధ + రం గలు
గునట్టివృద్ధఁయంగమబహుద్రుమకుఁజుంగములుఁ బెంచెన్.

79

చ. రవికరణాళి కెందును జొరంగ సగోచర మైననీడచే
సవిరళిపుష్ప కేఱుయతి + మై పాలుపొందుమరందవృష్టచే
సినముగొనంగఁ దద్వసనఁమృద్ధిఁ గనుంగొని యవ్వసుంధరా
దివిజకులస్రనూతుఁడు మదిం బరితోషము నెంది య త్తతన్.

80

క. ఎఱయుఁ బ్రాద్దున లేచి ని, తాంతాచరితస్వజాతిఁధర్ముఁ డగుచు ని
శ్చీతుఁ డయి గురుపరఁపరఁ, జింతించి తదు క్తజపము + చేసి ముదముతోన్.

తే. నియమమునఁ బుష్పములు గోసి * నేర్పు మీఱఁ
బలు తెఱఱగుల వింతవింతలుగ మాలి
కలను బొందులు కందుకంబులు రచించి

82

బ్రహ్మయిల్లాలికిని సమర్పణము సేయు.

83

వ. అప్పుడు సుగాత్రి పాత్రివ్రత్యధర్మ నిష్కతంబున.

తే. తల్లిమాటలచే నిట్లు * తనవిధండు, తనువుబడలంగఁ బూఁదోటంపనులు సేయఁ
జూడనోర్వక తాను నఁచోటి కరిగి, తోడుపడియెద నని చూచు*ప్రీడనుడుగు.

85

వ. అప్పు డొకనాఁడు శాలీనుఁడు తోటకుం జని యుండ నానమయంబున.

క. ధశధశమెఱుపులు మెఱయఁగఁ, బెళపెళనుఱుముచుఁ బెఱిల్లు*పెఱిలునఁబిడుగుల్
నలుఁగడఁ బడ బెడిదవుధా, రలు గలబలువాన జలధ*రంబులు గురిసెన్.

86

చ. మిగుల జగంబు బెగ్గడిల * మించె దదుద్ధతవృష్టి యద్భుతం
బగుచు ఘనాఘనాఘనము*దగ్గనిరర్గళఘర్లు రాఝటి
లగనఘనోచ్చలజలఝు*ళంఝుళనిర్జఝర్జఝర్జీభవ
న్నగవిగళచ్చిలాగణఘ*ణంఘణఘోషణభీషణంబుగన్.

87

సీ. ఉదధినమేతపీ*తోద్వాంతబాడబ, జ్వాలయితోగ్రశం*పాలతంబు
నిర్ఘాతరవనరం*ధీకృతాజాండబ, హిర్జలభ్రమదధా*రోర్జితంబు
నిర్జాడ్యగర్జిత*స్ఫూర్జిధూర్జిత, ప్రళయభైరవరట*త్పటహారవము
జంఘాప్రభంజన*జాతసంఘటన, పరిగళత్తారక*త్పరకగణము

తే. నగుచుఘనఘనాఘనసంఘ * మవ్విధమునఁ
బూని హూరున బెడిదంపు*వాన గురియఁ
గరము భూనభోంతరము చీకట్లు గొనియె
నఖిలలోకంబు నుదకమయత్వ మొందె.

[

క. అటమున్ను మొగులు బలియుచుఁ, జిటిపాట మని పాటపాట*చినుకులు నడ
చ్చుటయాదిగాఁగఁ దనపెని,మిటి దడియునో యని సుగాత్రి*మిగులవగవు*కోక.

చ. అవుడు మనంబులోన నన*యంబు పతిం దలపోసి యిట్టిఘో
రవుఁబెనువాన నె ట్లయితో * ప్రాణవిభుండ యటంచు నీకఁ బా
పవుఁబువుదోటపా ట్లెచటఁ * బ్రోష్టము లయ్యె నటంచు నెంతయుఁ
విపులతరా ర్జిఁ జేడ్డుచు * నింగిఁ బారింబారిఁ దొంగి చూచుచున్.

90

క. ఓశారద యోపరమద, యాశాలిని యోమదంబ * యారసి మత్పా
ణేశు నటు చూచుమి నీ, వేశరణము గాని యేను * వేటొం డెఱుగన్.

91

శా. ఈదేహంబునఁ బూర్వదేహములయం*దేసె వ్రతధ్యానదా
నాదిప్రోద్భవ మేమి యేమి గలదా * యావుణ్య మివర్షపీ

జానోషంబును మత్పతిగ బారయ కుండుక మానువుగాత నే
నొడుగ గావుతం దన్ని మి త్తపిపాపాకాంతికిక బాత్రమున్.

92

వ. అని స్వాదయాగుబున దమకులదైవతం బైననరస్వతిం బ్రాణ్ధించుచు సంతట ని
లువగ జాలక తద్వర్ష ఘోరతియుఁ గైకొనక యత్యంతసాహసంబునఁ దల్లియు నె
ఱుగఁకుండ నిల్లువెడలి తనదుచాతివ్రత్యధర్తుంబుచేత వృష్టిబాధఁబారయక తొ
లగుచుండం బాలుప వెల్లి యొనజలపూరంబు పాయ యిచ్చుచుఁ దెరువు విడువఁ
బ్రాణనల్లభుఁడున్న ననంబున కరిగి కడస యుండి పలికించి యప్పటియవ్వాతన
ర్నోద్రవం బొక్కించుకయు లేక యాత్మసంప్రదితబ్రాహ్మీప్రసాదవిశేషంబున
నెప్పటియట్లు శుభవర్తనంబున నున్న తనభర్తను దదారామంబును జూచి నాత
ల్లి యోసరస్వతీసీభక్తనాత్సల్యచింత ప్రకటించితే యని తత్కారుణ్యంబునకు
నుబ్బుచుఁ గ్రమ్మటి గృహంబునకు వచ్చి తనవచ్చుటయుం బోవుటయు నెవ్వరికి
నెఱుకపడసిక వ్రోదావశంబున నడఁగి మడఁగి యథాపూర్వస్థితిఁ బ్రవర్తిల్లుచుం
డఁ నస్పృహఁస్పృష్ట్యదోట గాటంబుగాలివాసచేత నేకీషునుం బారయ కునికి జను
లు నెఱఁగిందుచుండి రాసుగ్రాతీయు మఱియు గొన్ని దినంబులు లజ్జపెంపున
నల్లభుని యిడుమపాట్ల కోర్చి యోర్చి.

93

ఉ. అతట లజ్జ గ్రుమపడఁ నత్యధికంబుగ మించి నూనసా
భ్యంతరపూర్ణ మెనపతిభక్తకతంబునఁ దల్లిమాట యొ
క్కఱతియుఁ దాను గైకొనక యెప్పటియట్లు యలంకృతాంగి యొ
యెంతయు నింపుతోడఁ జనియెక బ్రయుఁ కున్న వనంబులోనికిన్.

94

క. చని యాతఁడు దా నలిపెను, పనులకు నీయకొన కున్న బలిమి నడంకె
దినసాము లెల్ల నొకమఱుఁ, గున నిడి విరిసుట్టు సుట్టుకొనినవలువతోన్. 95
సీ. తోరంపుఁజనుదోయి యత్యుత్పాతల నిడంగఁ, దగుచోట్లు గుద్దంటఁ ద్రవ్విత్రవ్వ
వేగై నపిఱుఁదు బల్విడిఁ జలింపంగను, వడి నిట్లు నట్లును నడచి నడచి
యఁకుసుతుంపురుచెక్కఁటద్దాబులను బర్వ, మళ్లకు మడవలు మాడ్చి మాడ్చి
నఁకుము లేదీవియ నకనకల్ గుఱున నిం, పునఁ దగుమోఁపులు మోసి మోసి

95

తే. చిఱుచెమటఁ జేర్చువితక్రామ్మెఱుఁగుతోడఁ
గొమరుమే నొప్ప సారెకుఁ గొప్ప వదల
నేమిటికి నై నఁ గా మున్న యేగి యేగి
యెల్లఁనులు నొనరై నిం పెనకమెనఁగి.

96

తే. పడఁతి సంభ్రమించుచు నిట్లు పనులు సేయఁ
బిఱుఁదు పాలిండ్లు గొప్పఁ గంపించుచోప్ప
గనుఁగొనుచు నేచుకొనుగతిఁ గాంతుమదిని
బెల్లుశరముల వైచె దఁబ్బించి మరుఁడు.

97

చ. అపు డతఁ డట్లు పేర్చుకునుమాస్త్రినియుద్ధతి యాఁజులేసి నె
 ఱ్ఱిపడుచ యెంతమాన్విన నెఱింగెడుదానపు గావు నీకఁ దో
 టపనుల కెంతదూర మకఁటా యనుచుం దనయు త్తరీయన
 స్త్రీపుమునికొంగునం దుడిచెఁ • దన్వికపోలపుఘర్త బిందువుల్. 98

చ. తుడిచినఁ బోక మన ధుని•దుర్జనతామహిమక బోధింబోగి
 బడఁతిమెఱుంగుచెక్కిఁఖలఁ • బర్వెడుఘర్తము గాంచి యంతి నా
 బడలిక చూడలే కిషుమఁపాట్లకుఁ జొచ్చి నలంగి తంచు నె
 క్కుఁడుతమకంబుఁదోడఁ దల • గ్రుచ్చి కవుంగిటఁ గూర్చె నత్తిఱన్. 99

క. తదనంతరంబ మిక్కిలి, పొదిగొన్న చిగుళ్లజొంపఁమున సొం పగుపూఁ
 బొదరింటికిఁ దార్చి నతికా, మదనమహారాజ్యభోగఁమహిమఁ దేర్చున్. 100

తే. ఇట్లు దేర్చుచు నతి నతఁ • డవుడు విడక
 కౌఁగిట బిగించె పైఁబయిఁ • గాముఁ డడర
 నివి మిగులఁ గ్రొత్త లింటికి • నేగవలదె
 యని ప్రియముఁ జెప్పి విడిపించుకొనియె నతియు. 101

క. విడిపించుకొని మఱుంగున, నిడివతనదుభూషణంబు • లెల్లను బ్రేమక
 దొడిగి గృహంబున కల్లన, నడచెఁ బతిచరిత్రభావఁసల మన మలరన్. 102

క. వసివాళ్లు వాడి యప్పుడు, వనంతనమయంపుఁటండఁవలనక నెఱివో
 గనుగందులు గందిన నవ,కుసుమలతికనోలె మిగులఁ • గోమలి యుప్పెన్. 103

వ. ఇవ్విధంబునఁ బతియనుగ్రహంబు వడసి భాసిల్లునుగాత్రి గృహంబునకుఁ బనియె
 నప్పు డప్పుడంతిసఖలు ముఖవికాసాదులవలనం దన్ననోరధిస్థి యెఱిగి
 లాపంబుల వినోదించుచుండిరి తల్లియుం బ్రమోదంబు నొందె నంతి నాఁడునా
 నమయంబున నయ్యంబుజాఱికిఁ దద్వయస్యలు కౌతుకాతిశయంబున నెప్పెన్
 టె మిగుల నలంకరించి కేళికాభవనంబున నున్నతత్ప్రియనికడ కనిపి రిప్పెన్.

నీ. గతిసంభ్రమంబునఁ • గరము బెడంకుచు, నకనకల్ గుడుచు నెన్న డముసొబగు
 గుఱుమాపుదడిమంపుఁగోకలోఁ దొలఁకెడు,కంపమాననితంబఁకాంతిసొంపు
 బిగువుపయ్యెదలోనఁ • బిక్కటిల్లుచుఁ జాలఁ, ద్రుళ్లుచన్నుల నొప్పిఁముల్లిఁదెరు
 చెమటచి త్తడిఁ జిట్టి • యమరు కస్తురిచుక్క,బొట్టుతోడిపనపుఁబొట్టుసరియుఁ

తే. గునిసి సారెకు వడఁకెడుఁగొప్పకొప్పు
 గలిగి యాకె దన్నొకటియు • సలుపనీక
 తోడఁ బఱువులువాఱుచుఁ • దోటపనులు
 సేయూరూపు మదిక హత్తి • పాయ కునికి. 105

ఉ. అప్పటితద్విలేపనఁటాభరణాదులవైభవోన్నతుల్
 రెప్పలు విచ్చి చూడక చఁరింపనియట్టిపరాకుచేతఁ దా

- నెప్పటియట్ల యుండె నతఁ డింటికడఁ దడ వుండి యుండి నా
యొప్పుమి యేమి సంఘటిలెఁ నెక్కొ - యటంచు విషాద మొందఁగన్. 106
- శే. తొలుదొలుత నట్లు సాధ్వసాఁ ద్భృతకరంబు
లగుచు మరుసుద్ది లేకుండ ఁ నెగయ మీఱి
పెక్కునాళ్లు తద్వాసన ఁ ప్రిదులసీని
ఘనవిభూషాదు లవు డింపు ఁ గామి యరుదె. 107
- ఆ. తిరిగి యరుగఁ జూచి ఁ యిరిగి యే నెచట నె, వ్యాధిదాన నచట ఁ నూరక పడి
యుండ దెన మెద్దిఁ యొసరించె నది యగుఁ గాకయనుచుఁదలుపుఁకడనయుండె.
- ఉ. ఆలలితాంగి చాలఁ దడ ఁ నచ్చట నమ్మెయి నుడి సాహసో
ద్వేలత నంతఁ జేరి కఱుఁ ఁ ద్రిమ్ముటచే శ్రమ మొందినారు గాఁ
బోలును బోగునా నిదురఁ ఁ బోయెదరే యని కప్పురంపుఁదా
బూలముతావి భగ్గు రని ఁ ముంచుకొనం జెవిదండఁ బల్కినన్. 109
- క. పైకొన్న పరాకున నతఁ డేకోర్కిని వచ్చి తనియె ఁ నింతియు పగతో
లోకమువారలు పతికడ, కేకోర్కిని వత్తు రనుచు ఁ నెంతయుఁ బాలసెన్. 110
- క. ఓనాయక యితరంబులు, పోని మ్మాపాటి యైన ఁ బుద్ధి గలిగి నా
మానసములోనికోర్కుల, పూనిక యడిగితిరి లోకఁ పూజిత నైతిన్. 111
- మ. అకటఁ యే మని దూఱుదాన మిము నాఁథా వేగుజా మయ్యెఁ బొం
దికగాఁ నాదము లొత్త ర మ్మనుట గాఁసీ యొంటి యేమో కదా
నికటతోఁడికి నేగుదె మ్మనుట గాఁసీ కొంత నెయ్యంపుఁబూ
నికతోఁ గన్నులు విచ్చి చూచుటయె కాఁసీ లేద యొక్కీంతయున్. 112
- ఉ. నేఁ డలతోఁటలో నపుఱు ఁ నిబ్బర మైనమదీయభాగ్యమున్
బోడిమి యేమిపాకమునఁ ఁ బొందెన్ మిక్తవ యట్లు గాంచి పె
న్వాడిఁ దనర్చునాచనుపుఁనన్ మిము నెమ్మెయి నంటిఁ గాని యే
నాఁడును బుణ్యసాధ్యకి గుఁణం బిది గా దని నే నెఱుండుదున్. 113
- న. అని పలికి యంతరంగంబున నంతకంతకుం బ్రబలుకంతుసంతాపంబున వంత నెం
దుచుఁ గొంత చింతించి. 114
- క. రా యైనఁ గొంతమేల్ నా, రాయణ మీమనసుకంటె ఁ రహి నిక నెపుడున్
మియాతఁ దడవెదరె యని, యాయంగన యతనిపాద ఁ మల్లన పట్టెన్. 115
- ఉ. పట్టి యొకింత యొత్తుచునె ఁ పాన్ముకడన్ వెనఁ గూరుచుండి హొం
బట్టన నెప్పునూరువులఁపై నిడి యొత్తి తదంఘ్రి యంతఁ జ
న్కట్టుపయిన్ ఘటించుచును ఁ గన్నులు చేరుచుకొంచు జెక్కిటన్
గట్టిగ నద్దకొంచుఁ దనఁ గాటపుఁగూఁడిమిఁ దెల్పె మిక్కిలిన్. 116

- క. ఎందుఁ బరా కుడుగమికిఁ, సందియ మందుచు ని దేమిఁచందమకో యు
చుం దనఁడందము గొందల, మందఁగ నిందుముఖ యతని * నల్లన పలికెన్.
- ఉ. చి త్తము వేఱొక ర్తుపయిఁ * జేచ్చి మరల్పుఁగ నేర కేమొ మీ
ర త్తరళాక్షిఁ దెచ్చుకొనుఁ * డాయక నావశ మైనఁ బంపుఁ డే
దెత్తు నవశ్యమున్ మఱియు * దేవరకుం బలె నవ్వధూటికిం
దొ త్తగుచున్ బనుల్ సలుపుఁదున్ నిజ మాఁడద దైవసాక్షిగన్. 118
- క. తుదఁ జిక్కులేల మీమది, కొద దీక్షింఁ జాలు నమ్ముఁకొనవలసిన వ
చ్చెద నమ్ముకొనుఁడు న న్నో, హృదయేశ్వర యేమిచింత * యిది బెల్బందగున్.
- వ. అని యిట్లు పలుకుచుం బాదసంవాహన సేవలు సలుపుచుండ. 120
- చ. అది యొకయింఁచు కై న నరఁయంగ నెఱుంగక యాతఁ డ త్తఱి
మది గఱు నాటి యున్నప్రభఁమంపుఁదదాకృతియొప్పిదంబు లా
చెదరినవన్నెయాపనులు * సేయుఘనత్వర యావినీతి యా
పదిలపుఁజేమ యారతులఁభంగులు చాల విరాళి గొల్పఁగన్. 121
- క. ఆసతియును దత్పదయుగ, శీఘ్రవాహనము విసువు * లేక సలుపుచున్
భాసురపాతివ్రత్యగు, ణాసక్తిఁ దదన్య మెన్న * కన్ని శి గడపెన్. 122
- శే. అంతఁ దొలునాటియట్ల యఁత్యాదరమునఁ
బోయి పూఁదోటఁ బను లెల్లఁ * జేయుచుఁ బతి
మన్ననలు గాంచి యెఁచెఁ దఁసత్తికి నట్టి
సాంపులే గాని భూషణా * లింపుగామి. 123
- ఆ. ఎంచి దినము నట్ల * యేగి యాఱోటలో, నట్లు పనులు సేసి * ప్రాణవిభుని
నట్ల నిష్ఠరతుల * నలరించె దద్విధం, బంత నంతయును దఁదంబ యెఱిఁగి. 124
- వ. ఎఱిఁగి కూఱుతో నేకతంబున నున్న వేళ ని ట్లనియె. 125
- ఉ. అమ్మ సరస్వతీవరమఁహ త్త్వమునన్ జనియించి తీవు నా
కిమ్ముగ సర్వధర్మములు * నీవ యెఱుగుదు వంశ మెల్లఁ బూ
త మ్మగునీదుచర్య నని * ధాతపడఁతియె యానతిచ్చె స్వ
ప్సమ్మన వచ్చి తావకగుఁణంబులు చూచిన నట్ల గట్టిగన్. 126
- క. పెనిమిటి దేశాంతరి యై, చనినన్ భవదీయ మైనఁసంతతి నాము
ప్పున కయ్యెఱు ననుచును ద, జ్జననంబున కెదురుచూతు * సతతము నాత్మన్.
- నీ. ఆయాశ విఫల మై * పోయెనో యనియెడు, బుద్ధినిజేసి యొఁపుత్తి యేను
సేవతి నిటమున్ను * నిన్నుఁ జేపట్టక, యుండుకాలంబున * నోర్వలేక
వినివి యే మాఱిన * విని సహింపక నీవు, నన్నుఁ గోపించుచుండంబు దలు
నిలఁ బతివ్రతలలో * నీలువు గలయట్టి, తల్లివి కొద వొకింఁతయును లేదు

- తే. చిన్న నాండును బ్రియు నెకఁచిన్న మంత
 నూట యూడిన విని తాపఁమగ్న వగుదు
 తద్గణము లెవ్వ శేపాటి ఁ తడవిన విని
 యలరు దొండొరుఁ బఱపి నెఁచ్యెలులు సగఁగ. 128
- సీ. మఱచి తప్పియు నన్యఁమహిమ విమర్శింపఁ, జూడ వీ నన్యనిఁసాబగు వేడ్కఁ
 బతిభక్తియంఁకుఁ గీఁడ్పడ నీవు వేడుదు, తత్కుష్టి యేదై వఁతంబు గనిన
 నధిపుఁడు హర్షింప ఁ హర్షింతు చింతింపఁ, జింతింతు చిక్కినఁ ఁ జిక్కు దెవుడు
 గఁకుఁ జన విచ్చినకఁ గర్షింపసేక యుం,డిన భేద మొందవు ఁ డెందమునను
- ఆ. నిండుఁగడవేరితి ఁ నుండు దెవుడును గం, భీరతకుఁ గలంగి ఁ చేరసేక
 పతివ్రవాసవేళఁ ఁ బాటించుకొనవు నె, మేన గరగరికలు ఁ మెఱుఁగుఁబోడి.
- క. రాతిరిపగల్లు దృఢసే, వాతాత్పర్యమున నున్నఁవార ల టుండఁ
 సేనోడ మాటలాడుం, బాతివ్రత్యమునఁ గాదె ఁ భారతి కృపతోన్. 130
- క. ఓతల్లి కొదన యొక్కటి, నాతలఁపునఁ దోఁచినది విఁనక వలయు గుణా
 స్వీతుండు గానినుతుండు ప్ర,నూతుం డగు నట యకాలఁసురతక్రియలన్. 131
- ఉ. నాఁటికి నెట్టిదె నఘటఁనగుననో నిను నెల్ల కెంతయున్
 గాటపుఁగోపమున్ బెనువఁగాఁ దను నెమ్మెయి నంటిఁ గాక పూఁ
 దోటకు ఁతగాండ్రు మనఁజొల్లిటివారలు లేరె నీవిభుం
 డేటికిఁ బోవఁగావలయు ఁ నీ పటు పోవఁగ నేల కూఁతురా. 132
- క. ధవళాక్షీ నయసునఁ బి,న్నపు గాని వివేకగుణముఁనక మిక్కిలి పె
 ద్దవు నీకుం దెలియనియ, ట్టివిధినిపేధమ్ము లెక్కఁడివి తలపోయన్. 133
- న. అని పలికిన మొలకనగువు మొగంబున నిగురొత్తఁ దల్లిం జూచి సుగాత్రి యి
 ట్లనియె. 134
- చ. పరుసకు నెద్ది యిం పది సుఁవర్తన గాఁగఁ దదప్రియం బన
 చ్చరితము గాఁగ నెన్నుదు నిఁసర్గము నాకిది మాసరాద యీ
 శ్వరుఁడును వేదమున్ గురుఁడు ఁ సర్వము భర్తయ యే దదాజ్ఞ సు
 స్థిరమతీఁ జేయుచున్ విధినిఁపేధము లెవ్వియుఁ గైకొనం దుదిన్. 135
- క. విను మెయ్యదియు నిషిద్ధం, బని విడుచుట లేను విహితఁ మని సేయుట లే
 దనుమానింపక యెద్దియుఁ, బనిమిటి యెల్లనిది విడుతుఁ ఁ బ్రియ మొనరింతున్.
- సీ. అని తల్లితోడ ని ఁ ట్లాయింతి పలుకఁ ద,త్పతిభక్తిమహిమ కెంఁతయును మెచ్చి
 వాని ప్రత్యక్ష మై ఁ వాత్సల్యమున మిక్కి, లిని గారవించి తఁజ్జననిఁ జూచి
 యీసాధ్యవర్తన ఁ కి ట్టట వంకలు, దిద్దఁ జూడకుము సుఁస్థిరత నెప్పు
 పతిభక్తిచే నిజఁపాపంబ కాదు నీ, యుభయనశములపాఁపోత్కరములు
- తే. నెఱయ నిర్హతములుగ నిఁన్నెలత చేసె,నిదియ కా దింక నిమ్మిఁద ఁ నీసతికథ

వెలయు మత్ప్రీతికరముఁ బవిత్రము నయి, నేనవెలయించుదాననంఁచానఁజెప్పె.
క. అని యిట్లు చదివి పుస్తకమును గట్టెక్ వటువు విప్రపుంగవుఁడు ననుక

గనుఁగొని యిదిగో నయ్యా, యనఘము వారలచరిత్ర • మని యిట్లనియెన్.
వ. ఆసుగాత్రిశాలీనులయందు నరవిందభవునికాంత కెంతదయయో యెఱుంగము
నాకు నద్దేవియ కలలోన వచ్చి యీపుస్తకంబు నిత్యంబును బ్రాతఃకాలంబునఁ
జదువుకొను మని యిచ్చె మఱియు నస్వీటం జదువ వ్రాయ నేర్చినవారి కెల్ల నా
రాత్రియంద యట్ల యిచ్చినది యందఱు నిది యెంఱారులతోడఁ జెప్పుకొని వె
ఱుఁగుపడిరి నిన్న నే నాపుణ్యదంపతులనందర్శనంబుకొఱకుఁ దత్కుసుమోద్యా
నంబులో వారలచేతం బ్రత్యుత్థానానసార్థ్యపాద్యాదివిధుల నుపచరితుఁడఁ నగు
చు నచ్చట నీపుస్తకంబు మఱచి వచ్చి నేఁడు రేపకడఁ జదువంబోయి తలఁచు
కొని యది దెచ్చుటకుం బంపిన నిట్టిఘోరంపువార్త వచ్చెనని వెండియు నఁయున్
త్తములవ్రాదపాతంబునకుఁ బెక్కులాగుల వగచె నేను నాయధ్యాపకునివీ
డుకొని యప్పటికి నప్పురంబు తత్ప్రసంగాకులం బగుట యరసి నావిద్య దెయ్యరసి
చూచుట కిది సమయంబుగా దని నాగలోకంబున కరిగి యంతఁ గొంతకాలంబు
నకు సంగీతవిద్య సవిశేషంబుగా నభ్యసింప నేడ్కపుట్టిన నారదమహాముని గొ
లిచి తిరుగ దొరకొంటి నని చెప్పి మణికంఠరుం డాకలభాషిణి యిట్లు శాలీనుని
చిత్తంబు జానపదత్వముగ్ధత్వదోషంబునం జేసి మున్నత్యంతాపూర్వనస్త్రిభూష
ణాద్యాడంబరంబునం దలంకి తదలంకృతపత్నీ రూపంబునకు నెఱయ గొలుపకు
డుటయు వెనుకఁ దోఁటపనుల నాకులితం బైనయ త్తన్వివిచ్చి త్తివిలసితాచార
బున హత్తి యితరంబు నెఱుంగమి భవదీయవృత్తంబునకు దృష్టాంతంబు అని
పలికి సుముఖానత్తిం జూచి.

139

తే. నీకులస్థానవార్త గఁణించి చూడ
నాసుగాత్రిచరిత్రంబు • నంతవట్టు
నీ వెఱుంగ కున్ని యెట్లన్న • నేల యెఱుంగ
నాసుగాత్రిన యే నని • యాకె నగియె

140

క. అమ్మాటకు వా రందఱు, నెప్పునములఁ జోద్య మంది • నీ వాసతివే
నెమ్మెయిఁ బ్రతికితి వేమిక, తమ్మున నిమ్మాఱుపేరు • దాలిచి తనుడున్.

141

సీ. శతతాళదఘ్ను సంజ్ఞిత మైనయట్టిపె, న్నడువున నేనట్టు • వడియెఱుతుఱి
మత్పతిపాదపద్మము లాత్మలోనఁ ది, రంబుగా నిడి తదన్వయం బెఱుంగక
మునుఁగుచో నడుమఁ గోర్కొనలి మ్రింగెనదిమ్రిం, గినవెన్న నఱిగించుకొనఁగ
మఱునాఁడు తత్తీరమహిఁ బడి పొరలుచు, వెడలఁ గ్రాసినది యవ్వేళయంచు

తే. నచట నున్న వారిది చెప్పి • రంత నేను
నెల్లజనులును వెఱఁ గంద • నింటి కేగి

నాణికిని మ్రొక్కుకొనుచుంటి * వదల కెప్పుడు
పతి దిరుగఁ గూర్చు నింక నీ భార మనుచు.

142

సీ. దేవి నాలీలఁ బ్రాణింపుచుండఁగ వచ్చె, నరలు నా కప్పుడె * నాభుసేవ
యొక్కడి దీవాణి * యెటుసేసె నట్లుగా, ని మ్మది యని విరాగము పొడవు
వేదాంత శాస్త్రకోవిదులగోష్ఠిని గొంత, యోగశాస్త్రజ్ఞులయొద్దఁ గొంత
ప్రాద్దుపుచ్చుచు యోగములకు సంగము లైన, యాసనాదులకు సమర్థమైన
తే. ప్రాయ ముడివోపుటకు వెతఁబడుచు నుంటి

నా కప్పుడు సుముఖానన్తి * నామ మొదవె
సుముఖులనె శాస్త్రవిదులు నిత్యమును నత్ప
మీపవర్తన గలిగి యే * మెలఁగుచునికె.

143

తే. అట్టేపరఁ బ్రసిద్ధ నై * యంతలోనఁ, దల్లితగు లూడఁ దీర్థయాత్రగఁ భరిత్ర
గ్రుమ్మరుచుఁ దుదనిద్దేవి * గుణములువిని, యిచటఁ జేరితఁగడమమి * రైకఁగినదియ.

కి. అమ్మామ్మని బాత్రవ, త్యమ్మున నుతి గనియు నిట్టి * దశ మెందితి నే
గ్రమ్మఱఁ బ్రతికి యొకింతయు, సమ్మడుగుసఁ గాంతుఁడేమి * యయ్యె మెయెఱుఁగన్.

మ. అనుచుక గ్రాహము మ్రుంగి యుండ మరునాఁ * డాలీల నక్లిష్టమూ
ర్తని రా వేర్చిన సీయసంకుచితపా * త్రివ్రత్యమో యు త్తమాం
గనె సినాభుని బ్రోవకున్నె పెఱశంకల్ మాను ప్రాపించె దా
తసిపొంతుం దుది నాతఁ డే నని మణి * స్తంభుండు నూపెం దనున్.

146

సీ. చూపె యే బ్రదికసఁచొ ప్పెల్ల విను మట్లు, సీమాటఁ గడు నల్లి * యేమికర్త
వశతనో యాయల్ల * నడి యొఁపలేక వే, గోధృతిఁ జని సీట * నుఱకితిఁ గద
యొవన్న నొక్కొండు * కంత సేపునకు జ, ల స్తంభవిద్యావిలాసగుప్తు
నొకసద్గుణినిగిలో * నున్నట్ల యున్నమ, హాత్తుఁ డేజోవిధూ * తాంధికారుఁ

తే. జీరితిం జేరి యటమున్ను * దూరిపాత
సంభవ మైనయప్పరి * శాంతిచేతఁ
బ్రక్కలె గయంగ రోఱుచు * నొక్కక్షణము
నిలిచి కనుఁగొంటిని సమాధి * నిష్ఠు నతని.

147

తే. అంతఁ గనువిచ్చి చూచె న * న్నాతఁ డేను, బ్రణతిచేసితిఁ జేసి త * త్ప్రణతిసరణి
సెంబడిని జెప్పితిని నాదు * వృత్త మతఁడు, నింతకోపివే యనుచు నొ * క్కింతనవ్వి.

కి. ఇది మిక్కలి యోకాంతపు, పద మని యిట్లున్న వాఁడఁ * బరుల నునుపఁ గూ
డను క్షణమునందు నని మ, దృఢనము దెస యంతఁ జూచి * దాక్షిణ్యమునన్.

సీ. నాఁడెల్లఁదనయొద్ద * ననునుంచుకొనినాదు, గురుభక్తి తేఱఁ గుఁ గ * న్నొనుచు నలర
నాకు వయః స్తంభ * నపుమణి యొకటియఁ, దా నెక్కుసింగంపుఁ * ద త్తడియును

దద్వశీకరణౌపధజ్ఞానమును వాద, విద్యయు నివ్యాలు + వేడ్క- నిచ్చి
 పొమ్మని యనిపినప్పుడు గాదె యీపట్ట, మెవ్వరి వ్రేయగా + నైత్తంబును
 తే. వారిఁ జంపును దుద ననువాక్యమునకుఁ
 గడు నలరి మ్రొక్కి యతనియాకర్ణనమున
 నటకు మును వచ్చినట్టిసింహంబు నెక్కి
 మడమ యొక్కింత దాఁకించుమాత్రలోన. 150

శా. గంభీరప్రాదముక వడిక వెడలి యాకాశంబును బొలునా
 కుంభిద్వేషిని మెచ్చి యెన్నిగల వీక్షోణికి విచిత్రంబు లు
 శుంభద్వస్తువు లెల్ల జూతు నని పోచుక వేడ్క నుంకికి నియః
 స్తంభంబుక మణిచేతఁ గాంచుట మణి స్తంభంబు నా నుష్కంచున. 151

ఆ. అతివ నాడుగురువు + లంగీకరించిన, యట్టిది యని మిగుల + నాదిరిమున
 నేను నాడుమొదలుగా నిట్టిసిద్ధవే, పమున వలయుచోట్లు + నుంచుటయి. 152

క. ఆవేడ్కలతమి నెప్పుడు, నీవిధమె తలంప నంత + నీవు నెఱుఁగు ది
 చొచ్చి వచ్చియున్న తెఱఁగులు, నావుడు నవ్వారిజాక్షి + సగిలు ట్లనియెన. 153

సగ్ధర. ఆశాలీనుండ వీవే + యగుట గలిగ నాయల్లనాఁ డంత క్రోధా
 వేశం బేతేర నీ వేవికటపు బలుకుక + వింటి నాచేతిఁ గెల్లా
 భ్యాసంబు జేరి చెప్పక + బ్రథమమున వయఃప్రస్తుతుల చేసి గూఢ
 బై శోభిల్లంగ నీ వే + మని పలికితి మా + కానతి మ్మతనట్టాన్. 154

సీ. అని కలభాషిణిఁ + గనుఁగొని నీ విటు, రమ్ము నీ కారహాస్యమ్ము మునుపు
 చెప్పి తార్కాణగాఁ + జెప్పింపఁ దగు మఱి, యాయనచే నని + యున్నది
 చెవిలోనఁ జెప్పంగఁ + జేరి యోహూ యది, గాదుపాయ మతఁడుఁగట్టిగాఁ
 దూరశ్రవణశక్తి + తోడ్కోడ వినియెడు, నటుగాన వ్రాసి నీ + కది

తే. ననిన దూరదృష్టిని గను + నదియుఁ గూడ
 దనుచు మణికంధరునిఁ జూచి + వినుము నీవు
 మును పతనిచేతఁ జెప్పించుకొనుతదర్థ
 మంత నేఁ జెప్పెదను గాని + యనుచు నతంబు. 155

ప. అమ్మణి స్తంభుని నేకాంతంబునకుం దోడ్కొనిపోయి యతనిచేతఁ దొట్టికొని
 తోకపకారణంబును నట మునుపటిరహస్యవాక్యంబులను చెప్పించుకొని వచ్చి
 సుముఖాసత్తిం జూచి యింక నీ వేమని చెప్పెదో చెప్ప మునుటయు నవ్వక
 మణి యిట్లని చెప్పె నట్లు శాలీనుండు మఱువునం బడుటకు మునుపు నా
 నేకాంతంబున నుండి ప్రసంగవశంబున. 156

క. అమృతము సేవించితివో, రమణీ యే మైన సిద్ధరస మబ్బె మెకా
 కొమరుఁ బ్రాయముమిక్కిలి, కొమరొంజెనుమిగులఁ గ్రాత్తఁ క్రాత్తఁ గెలమి.

- క. మగవానికంటె మునుపుగ, మగువ కెడలుఁ బ్రాయ మండ్రు ♦ మానవతీ నీ జిగిబిగువు లంతకంతకు, మిగులఁగఁ బాలు పొందుటకు నిమిత్తముఁ జెపుమా.
- క. అని యడిగిన నే నెయ్యది, యు నిమిత్తం బెఱుఁగ ననుడు ♦ నూరక యిట్లంటిని గాని యేస చెప్పెద, విను మని మొగము చెవి జేర్చి ♦ విభుఁ డిట్లనియెన్.
- చ. అనిశము నీద యశావనశుభాకృతిఁ గాఁగిటఁ జేర్చువేడుకఁ దనియమిఁజేసి వేఁడితిని ♦ దక్కక నీకును గర్భ మెన్నఁడుక జనితము కాక యుండ నలఁశారదఁ బూజ యొసర్చువేళ వారనికృప నట్టు లిచ్చితి వఱం బని యాయమ పల్కె న త్తఱిన్. 160
- క. దానన సుమ్మి నానె, మ్మేనక సౌందర్యగుణసమ్పత్తి దలిర్పం గా నవయావన మెప్పుడు, గానఁబడుట యనుడు నేను ♦ గడు వెఱఁగొందన్. 161
- తే. నాదుసంగంబునన నీకు ♦ నందనుండు, గలుగువర మిచ్చె నాకునఁన్నలు వసతియు నేన వేఁడిన నొక్కనాఁడిదియు నదియు, నొనరు తెల్లకొ యట్లనఁయ్యనఘుతోడ.
- క. నావుడు నాయిష్టమునకు, నీవు విరుద్ధముగ వరము ♦ నిట్లడిగితె యద్దేవి నని దుర్దమక్రో, ధావిలమతిఁ జని యతండు ♦ ప్రాదమున నుఱి కెన్. 163
- క. అని చెప్పటయు మణిస్తం, భునిహూటయు నదియు నై క్యమున శోభిల్లక విని మణికంధరుఁ డోమా, నిని సందియపడకు మితఁడ ♦ నీవిభుఁ డనియెన్. 164
- సీ. ఆవహూటియును సఁద్యఃకందళ త్రిసా, లంకృతం బగునద్విఃలాస మమఠఁ బతిఁ జూచి సంతోషఁభయభ క్తివిసయంబు, లుదయింపఁ దగురీతి ♦ నుపచరించి యిందాఁక నెఱుఁగ కే నేమియంటినెమిమ్ము, ననుచుఁ గన్నీళ్లురాఁనడఁచుకొనుచు నడవుల మాటల ♦ నగవులమియందుఁ, దొంటికై వడిఁ గొంత ♦ దోఁచుచున్న
- తే. వసుధ మానిసిఁ బోల మాఁనుసులు లేరె యనుచు నుండుదు భాగ్య మ ♦ ట్లునికెఁజేసి యిప్పు డీయన్న చే ఫలిఁయించె నదియు సజ్జనులగోష్ఠి యిహాపరఁసాధకంబు. 165
- క. అని మణికంధరుఁ గనుఁగొని, వినుచుండుదు మునుపు నిన్ను ♦ వేమఱు నిచ్చోటన దూరశ్రవణబలం, బున నీయన నీదుగానఁముక విని పొగడన్. 166
- శా. గంధర్వుండవు జాతి యెంచఁగ శుభాకారంబు చంద్రత్రపా సంధానక్షమ మద్వితీయుఁడ వికక ♦ సంగీతసాహిత్యభౌ రంధర్యం బరయం దపస్వి వసుఠప్రద్యేషిభ క్తుండప్రక బంధం బొక్కటి గల్గె శాప మనఁగా ♦ నాయన్న నీకుం దుదన్. 167
- తే. అనినఁ దచ్చాపగతి కాత్త యందు వగవు దనరఁ గలభాషిణి మణికంధరుని జూచి

మును కళాపూర్ణకథ నీవు • వినవె ధనదు

పట్టిచే సంత యు ట్లెల • తిట్టువడితి.

168

చ. అస నతఁ డెందు నే నెఱిఁగి నట్టిద గా దని నీకు నెచ్చుటఁ

వినఁబడి యున్నినో యది వివేకము నేయఁగ లేక పల్కెఁ ది

ట్లనుడు మదిం దలంచుకొని • యకా నవు నీ వెడ గాఁగఁ బోయి యు

టి నిజము తత్ప్రసంగము ఘటిల్లినయప్పుడు పల్కియ త్తేనే.

169

సీ. నారదుప్రథమసంధర్షనం బైసట్టి, నాఁడు తత్కథకుఁ బ్రసన్నుఁడనఁ

మేతెంచినవిధంబు • నాతపస్వియు నపూ, ర్ష్యం బిది యని యన్యుఁడొంటి నొ

భూతభవద్భావిభువనవస్తువు లెల్ల, నిజయోగదృష్టిచే • ననుక కాలచి

తన కది చెప్పరాఁదని పల్కుటయుఁ జెప్ప, రాకయుండుటయుఁ గాఁగఁగము గాఁగ

తే. సతఁడుదెల్పిన బహుసంపదాదిఫలము

దాను వినినంతవ ట్టొకంఁతయును నీడఁ

బూస గ్రుచ్చినరీతి నాపువ్వుఁబోడి

చెప్పినది విని వార లఁచ్యురువు సంద.

170

వ. అప్పుడు.

171

క. మళయాళపుబ్రాహ్మణుఁ డొకఁ, డలఘువ్రతనామధేయుఁ • పంచకక నం

త్కలనాకాముఁడు జపవిధి, తలఁపున నేతెంచి వినియె • దత్కథవిధమున్ .172

సీ. వినియాక కళాపూర్ణుఁడన నెట్టిఘనుఁడొత, త్కథయంతయునువినఁగఁగలుగునటపుడొ

సంపదర్థంబున • జపముచేసిన నయ్య, పూర్వపుకథ వినుఁపుగ్గా మట్టి

నది వినునట్టిభాఁగ్యంబు సాధించినఁ, దన్మహాత్వంబుచేతను నను న్న

భోగవై భవమాత్రములుగాక దీర్ఘాయు, వును బుష్కలీషాణాద్రిఁగునవిభవము

తే. గలుగునట కడు మంచిమాఁర్థంబు దొరికెఁ

దత్కథాశ్రవణార్థ మీఁతల్లి నేఁబ్ర

సన్నఁ గావెతు ననుచుఁ దా • సలుపఁ దొడఁగ

మహిత మగుభువనేశ్వరీమంత్రజపము.

173

క. మనమునఁ గలభాషిణియొక, దనశాపముఁ దలఁచుకొని నృఁగాహానీ విచ్ఛో

జనఁబడునో తడవిన నం, చును సిద్ధుని సతనివాలుఁ • జూచి ఘనచ్చితిన్ . 174

క. ఏల యిక్కఁ దడయ నీబలు, వాలు నియమమునకుఁ ద్రిదివఁవారాఁగనయూ

భీలపుశాపమునకు నను, కూలంబుగ నడచి చేర్చుకొను రాజ్యంబున్ . 175

సీ. ఆమణి స్తంభుఁ డాఁయకఁ జూచి యీనుము, ఖాసత్తి యో హరిఁణాట్టి శోలులె

నేను నీపైఁగత్తి • యెత్తిన నిన్ను వే, యక యుండ నీజగఁదంబమిఁది

యాన వెట్టదె యటుఁగాన నే వెఱుతు నీ, పయిఁ దెగ మునుపటిఁసాట్లై చూ

నని మణికంధరుం • గనుఁగొనినాదువా, లొనఁగదఁ గొని యిఁపి యోరువఁత.

176

ఆ. చెప్పినట్లు చేసి + చేకొను మత్సంత, విపుల మైనరాజ్యవిభవలక్ష్మి
 ననుచుఁ బలికె నతనిఁవనితయు నోమణి, కంధర యిది మంచికార్య మనియె.

న. అనిన నతం డతనితోడ వెండియు నిట్లను నలకూబరుశాపానుభవంబునకుం
 గాచుకొనియున్నవానికి నీదుష్కర్తంబున సాధించినరాజ్యవైభవం బేమికిఁ ద్రి
 సుకృతంబులకు సాధకంబు నయ్యెడు నని చింతింపవల దనివార్యం బైనశా
 పానుభవంబు పరోపకారంబు నెక్కింప నుద్యోగించి తనయంతనచేరి యత్యంత
 ప్రార్థనంబు చేయుచున్న యిన్నెలంతచేత మహాదేవికి సంతర్పణము సేయుట
 నుష్కర్తం బనరాదు కావున నప్పడంతి చెప్పినచొప్పున నడపు మని యత్యైతం
 గున మఱియుఁ బెక్కుప్రకారంబుల నెడంబఱచిన నెట్టకేలకు నాదయాళుం
 డియ్యకొని నియమపూర్వకంబుగా నవ్విధికిఁ గడంగెఁ గలభాషిణియు మణిస్తం
 భునకుఁ దదంగనకుం బ్రణామంబు చేసి కన్నీళ్లు గ్రుక్కుకొనుచు నిక్కలంకపా
 టి తక్కినభయంబునకుఁ గానుసుండు మిమ్ము నెప్పుడు గురుభావన నారాధింపు
 చుండ లేమికి గాని యనుటయును సుముఖాసత్తియు నోయమ్మ మననెమ్మనం
 బులనూర్చి యింతటన పోయెనే మీఁదట్లనైన నీవతియు నీవుఁ గోరినట్లు మ
 మ్ము గురుభావంబు నడుపుకొనియెద రనినఁ గలభాషిణి పునఃపునఃప్రణామంబు
 లాచరించి ముకుళితకరకమల యగుచు నిట్లనియె.

177

శా. పూతం బైనమదీయపుణ్యయగ మోఃపుణ్యంపుటిల్లాల సీ
 పాత్రివ్రత్యముచందమున్ విన మదిన్ + భావింపఁగా నెట్టిదు
 ర్మీతిప్రక్రియవారి కై నఁ గృపతో + నీవచ్చిన గల్గుఁడ
 త్పాత్రివ్రత్యము నాకు మీఁద నయినం + బ్రాపింప దీవింపవే.

178

క. నావుడుఁ బరమపత్రివ్రత, నై నెలయుము రాజ్యవైభవంబానుభవం బెం
 తే వర్తిల్లఁగ నలరుచుఁ, బ్రోవుఁడు మముబోంట్ల సీవిభండును నీవున్.

179

ఉ. అట్టిటు చంచలింపకు దృఢాత్మత నుండు మ టంచు నిప్పుడే
 మిట్టివి నీకుఁ దెల్పునవి + యెయ్యవి పెండ్లికిఁ బోవునట్లు గ
 న్పట్టించు నున్న దాన వతిభవ్యవికాసము నుబ్బుఁ జూడ నిక
 గట్టిగ నెన్న దేవతవు + గాక సరాంగనవే మృగేక్షణా.

180

న. అని తనుఁ బల్కునజలరుహాక్షిని వీడ్కొని సిద్ధవక్త్రమున్
 గనుఁగొని నన్ను సంపితిరె + ఖడ్గము నిచ్చెదరే యటంచు నా
 తనిబలుకత్తిఁ బుచ్చుకొని + తా మణికంధరుచేతి కిచ్చి యో
 గ్యనియమ గంధమాల్యవతి + యై కలభాషిణి నిర్విశంకతోన్.

181

క. తగ నాశక్తికి నభిముఖ, యగుచుం బద్మాసనస్థ + యై కూర్చుండెన్
 మొగ మెంతయు వికసింపఁగ, బిగి వదలక పొదలు మదిగఁభీరత మెఱయన్.

ఉ. కాంత యనంతరంబ మణిఁకంధరుఁ గన్దొని నీ విఁకఁ విని
 శ్చింతత దేవి కర్పణము • సేయుము కొంకక దద్దరిల్ల కొ
 క్కింతయు శంక లేక మెఱఁయింపుము చూచెద నున్నతస్వియ
 త్సంతతికంఠఖండనవి • చక్షుణదక్షిణబాహుశౌర్యమునో.

183

క. సమరంబున నెదిరించిన, సమదాహితవీరవరులఁ • జక్కిడఁడుట వై
 జము మీకు నిట్టియెడలక, భ్రామయక చేమఱవకునికి • సకాశోన్మయమునో.

క. అని శెలిపెడికలభాషిణి, మనసు శెలివి కరుదుఁడుఁబు • మఱుకొని గుఱు
 మని చెప్ప నెట్లకేలకుఁ, దనమది నూల్కొల్పి నహమిం • దద్దరించుటలు. 185

వ. అప్పుడు మృగేంద్రవాహన యతని నుద్దేశించి యోమనీకంధరిని దృశ్యమునకు
 లత్వంబునంజేసి యాబలిసమర్పణవిధానం బాకించుక విలు బాహుమున నుద్దేశించి
 తివి గావున జన్మాంతరమాత్రవ్యవధానంబున నద్యోహాననూక నాడుదు ను
 హారాజ్యవైభవంబు లనుభవించెదు కలభాషిణియుఁ బ్రణామింపఁ బు లోకమున
 లేక మత్స్యీణామతాత్పర్యదైర్యాదిగుణంబులచేతను మిక్కిలి ముప్పించు గావున
 మామక ప్రసాదవిశేషంబునంజేసి యిప్పుడు పునస్సహితము న్నయింపఁ బు
 యు నై తనబంధుమిత్రాదుల నలరించు సని యాన తొప్పు పుష్పలనయు న్నయింపఁ
 దికి కనువిచ్చి నలుదిక్కులు పరికించి యప్పుడు బా న్నుచును ద్వైతానానానా
 శవాటిభూషణాయమానస్వభవనారామభూమి యై యుండుటకు నూల గా
 దుచు నిది యంతయు మృగేంద్రవాహనామనశ్చి క్షిప్తచు మింకంబు గా భా
 లు నని యద్దేవిం గొనియాడి తనగమనాగమనప్రకారంబు నుద్దేశమునకుంబు
 జనంబులకు వినిపించి ఘనతరాదృశతంబులు గావింపుదు ను న్నయింపఁ
 రాదులు నవ్వరవర్ణి నీశరీరఖండంబులు నద్యోశ్యంబు లగుటకు నూల గా
 య్యాదిమశక్తిసూక్తిమహిమ పలుదెఱుగులం బ్రసంగించి న్నయింపఁ
 డు మృగేంద్రవాహనకు దండప్రణామంబు గావించి నుముఖాన త్రినానాభు
 లఁ దగువిధంబుల వీడ్కొని శాసానుభవకాలంబు ప్రవేశించుము న్నయింపఁ
 బై నతనరత్నమాలిక యచ్చట జపపరుండై యున్నయలఱు ప్రతుఱు న్నయింపఁ
 స్థార్పణబుద్ధిని సమర్పించి విపంచి యద్దేవిగృహంబున నొక్కనూభుటశేషవిపంచి
 బున నన్యులకుం గానరాకుండ గుప్తంబు చేసి.

186

క. అమ్మణికంధరుఁ డంత మ, నమ్మునఁ బ్రేరేచుచున్న • నలుకూబాబా
 పమ్మునఁ జనియెను శ్రీశై, లమ్మునకును భృగునిపాతిఁలంఁటఁబుఱి యై.

187

సీ. తనసుముఖాన త్తి • దనకు శుశ్రూష సే, యగ మణి స్థాభుఱు • నమ్మునకేంద్ర
 వాహనాదేవిని • వాసంబునందు న, త్యంతజశేంద్రియ • త్వంబు మఱు
 యస్టాంగయోగవి • ద్యాభ్యాసనప్రౌఢిఁ, దనరె నజ్జలజనే • త్రయునుఁ బు
 వలసినపరిచర్య • సలిపినతుదను ద, దాజ్ఞను మునుషసి • తనవయోగ

- ఆ. వర్తనంబు ప్రేమ * వదలక తత్పరి, శీలనంబు నెపుడు * నేయుచుండె
దదనిశప్రయత్న * తాత్పర్యమున నల, బావకాశుఁ డగుచు * సతనుఁ డుడుగ. 188
- క. అంత మణి స్తంభుఁడు దన, యంతఃకరణంబునందు * నలరారెడుదే
శాంతరవస్తువిశేషా, త్యంతదిదృక్ష౯ దిగంత * యాత్రాపరుఁ డై. 189
- క. వరజవశాలిం దనకే, సరి యాకర్షించి యాత్మ * సతీయుం దానుం
బరమోత్సాహమునఁ గృతా, ధిరోహుఁ డై గగనమున య * ధేచ్ఛాగతులన్.
- క. అరుగుచుఁ గనుఁగొనియెను భీ, కరమకరతిమిగిలాది * ఘనజలజంతూ
త్కరవిహరణభృశసాంద్రుఁ, నిరుపమఘుమఘుమరవాస * నిద్రుసముద్రున్. 191
- న. ఇవ్విధంబున నయ్యంబుధిం గనుఁగొని తత్ప్రకారంబు కౌతుకకారణం బగుచు
సాంపుమీఱఁ దనవనిత కతం డిట్లనియె. 192
- ఉ. శీకరబృంద మెంతయు న * శీతమరీచిమరీచిజాలమై
శ్రీకృతఘోషధృత్య మయి * తేజరిల్ నిజధర్మ మైనర
త్నాకరభావ మీజలధి * యగుబుజలోచన చూచితే కడుం
బ్రాకట మై తనర్పఁ దన * బాహ్యవిభాగమునందుఁ జూపెడున్. 193
- ఉ. ఓలలితాంగి చూడు కడు * నెప్పెడుసీరము నిండఁ గాఁగఁ దాఁ
గ్రోలి తిమిస్రకాండము శి * రోవివరంబున వెల్వరించును
జ్వేలపుటూర్ణధార యల * వేలుపుటేటిపయిం గుతూహల
శ్రీల మరున్న దీవిభుజు * చిమ్మెడుచిమ్మసగ్రోవిసీ రనన్. 194
- శే. ఉగ్రతిమిశిరోరంధ్రని * ఘ్నాత్యత మగుచు
నెగయుసలితాఘ మది యెందు * మిగుల నొప్పె
సద్ధిపేరిటికుండలి * తాంగభోగి
యున్ను రనఁ దనపడి నై * యై నో యనంగ. 195
- ఉ. ఔర్వము పేర ఘోరవిర * హణల మెంతయు సంతరంబునన్
బర్వఁ దరంగ బాహువులు * బారలు చావుచు నీపయోధి యో
పర్వసుధాంశుబింబముఖ * భాసితెడుం గడు నుల్లసద్రసా
ఘర్వసుపర్వసింధువును * గాఁగిల నెంతయుఁ జేర్చుకై వడిన్. 196
- మ. వికచాబ్జాసన యీపయోధి శశియా * విర్భూతకాలంబునన్
సకలద్వీపవతీగణంబు యుగప * త్సంప్రప్తినవోల్లస
న్తకరీభంగపయోధరత్వమునఁ గ * న్నట్ట రసోజ్జృంభణ
ధికతం జేయుచు నాచరింపఁ గడఁగున్ * దివ్యావగాల్గ్లేషమున్. 197
- చ. ఉదకముఁ గ్రోల వ్రాలెడుప * యోదము పౌరుష కేళిసంభ్రమా
ద్భృతవిగళద్రమాకబరి * పోలిక నొప్పె దటిద్విలాసముల్

తదభివృత్తాంగకస్ఫురణాలం దలపింపంగ నీపయోధియో

ప్రీదము శయించినట్టిమురభేది తెలుగు వహించె జూచి షే. 198

క. అని పలుకుతనదుపలుకుల, కును ముసిముసినగవుతోడఁ గోమలి లజ్జా
వనతముఖ యయిన దద్విల, సనజ్యంభితకుసుమశరవశంవదుఁ డగుచున్ .199

షే. తనదుభాసంబు తెలుప నవ్వనిత మీకు

వలసినవిధంబునం బ్రవర్తిలుట గాక

యిందు నాకు స్వతంత్రత్వ మొక్కడియది

యనియె ననుటయు నాసిద్ధుఁ డాత్మ నలరి. 200

మాలిని. కిసలయకునుమాఘాక్షీర్ణ నానావనాంతో

ల్లనదభినవకుంజశ్లాఘ్యభాగంబులందుక

బినరుహదళనేత్రకఁ బ్రేమతోఁ గూడి నానా

ప్రసవశరవిహారప్రాధిఁ గ్రీడింపుచుం డెన్ . 201

క. అలఘువ్రతాహ్వాయుం డను, మళయాళపుబ్రాహ్మణుండు గోమహానీయసము

జ్జ్వలనియమంబున జపవిధి, సలిపెం బూర్ణముగ రెండుసంవత్సరముల్ . 202

ఉ. శేతలసత్యభాషణవిశేషవిలాససమార్జితాఖిల

శ్రోతృజనానురంజన విరోధినరాధిపగర్వభంజనా

సీతికలాతికౌశలవినిర్మితభార్గవదేవమంత్రివి

ఖ్యాతివిభూతిగర్హణ నిరంతరకల్పితవిద్వద్భ్రాణా. 203

క. నరసింహప్రభునందన, నరసింహబలారిగమఘనస్థేమబలా

నరసింహకృపాస్పదకి, న్నరసింహసనపదస్థనతికృద్ద్రీవిణా. 204

తోటకవృక్షము.

మానసుయోధన గంజులనిత్యా, నూనయశోధన గంజులకృత్యా

దానసుబోధన గంజులకృత్యా, దీనమహాధన గంజులకృత్యా. 205

గద్యము. ఇది నిఖిలనూరిలోకాంగీకారతరంగితకవిత్వవైభవసింగళియమరనావ్యత
నూభవసౌజన్యజేయనూరయనామధేయప్రణీతం బైనకళాపూర్ణోదయం బను
మహాకావ్యంబునందుఁ జతుర్థాశ్వాసము.

శ్రీ రఘు.

ఓం నమః కామేశ్వర్యై.

కళామార్గోదయము.

పంచమాశ్వాసము.

దఖ్యాతనిరాకృతి
 వైదుష్యసుపుష్యదర్శనైభవ యపరి
 చేదప్రాభవ యాచక
 భేదప్రశమనవిలోల + కృష్ణస్వపాలా.

1

ప. అనధరింపు మవిధంబున నలఘున్రతుండు భవనేశ్వరీమంత్రజపంబు రెండుసం
 వత్సరంబులు పరిపూర్ణంబుగాఁ జేయ నంతట మృగేంద్రవాహన యోగ్రాహ్మ
 ణుండ నియభీష్టంబు వేఱొక చోట సిద్ధించు నని పల్కె నప్పలుకులు వినంబడునం
 త నతం డాకస్తి కోద్ధూతతీన్రవాతనిపతితుం డగుచు ననేకజనపదవ్యవహితం బైన
 యొక్కపురంబునడుమ రాజస్థానమధ్యంబునం బడి తదీయక్షో భాకులత్వంబున
 నొక్కింతతడ వ్రుండి మూసినకనుతొప్ప లంత విచ్చి నలునిక్కులుం బరికించి తన
 పతనప్రకారంబునకు వెఱఁగుపడుచుఁ జుట్టిన నున్న సభానదులఁ గొందఱను గట్టె
 దుర రెండవదేవేంద్రుంబోలె నపూర్వవై భవంబున నున్న యొక్క రాజును నతని
 యగ్రభాగంబునఁ బసిండితోట్టియలలోపలఁ బొత్తులలో నున్న యొక్క చక్కని
 బాలికనుఁ జూచి యొక్కింతతడవు నివ్వెఱపాటున నిచ్చెలుం డగుచు నుండి ప
 దంపడి దిగ్గున లేచి మఃశికంధరదత్తం బైనతనరత్నమాలిక యాశీర్వాదపూర్వ
 కంబుగా నారాజునకుఁ గానుకపెట్టుటయు నతండు నత్యాదరంబునం గైకొని
 కొంతసమీపంబునం గూర్చుండ నియమించి యప్పటికిఁ దిత్తులనామమా
 త్రంబు లడిగి కేలిసి యిప్పటినియాగమనప్రకారం బత్యద్భుతం బది చెప్పెదవు
 గాని యిటు మాటలాడక యొక్కింత నిలువు మని పలికి యిప్పటికానుక లె
 వ్వియైనను దీనిసార్థుల యని యమ్మఃశికంబు దనయొద్ద నున్న యాశిశువున
 కుఁ బెట్టించె.

2

- క. అత్తతన తదీక్షల నా, పాత్తులలోశిశువు చిబుకము గళంబుపయిన్
హత్త నది చూచి తెలిదభు, కొత్తుచు లేజెక్కులమర * నోయ్యన సగియెన్ .
- క. తిరుగా రెండేడ్లకు నీ, సురుచిరహారోత్తమంబు * జూడంగ నాకున్
దొరకెను గనుగవచేసిన, యరుపుణ్యము నేడు వెండియును ఫలియించెన్ .
- తే. అనిన విని యేమి చెప్పంగ * నచట నున్న, వారలెల్ల జిత్తురువున * వ్రాసిసట్టి
ప్రతిమలునుబోలె నతినిశ్చలత నొకింత, తడవు గనుపట్టి రత్యద్భుతంబునొంది.
- ఉ. ఎంతయు విన్నయంబున మహీశుడు బాలికమోముఁ జూచి య
త్యంతము వింత లీపలుకు * లారయఁగా నిది యెట్టిదేవతా
కాంతయొ కాక యేవిధపుఁ గారణజన్మయొ యింక మాటలా
డింతము గాక యంచు దనఁ జెందమునం దలపోసి యిట్లనున్ . 6
- క. ఓయద్భుతంపుబాలిక, నీయుదయం బరయ రెండు * నెల లయ్యెన్ కా
దో యెట్లు పలికి తిమ్మెయి, నేయెడ రెండేడ్లకింద * నిది చూచితిస్మా . 7
- క. అన విని యిటమునుపటినా, జననంబున నేను దీనిఁ * జాల గుఱుతుగాఁ
గనుఁగొన్న దానఁ గావున, ననఘా యామాట యంటి * నని యది పలికెన్ . 8
- వ. అమ్మహీపాలుండును నబ్బాలికను జూచి నీవు కారణజన్మవుగాని సామాన్యం బైన
మనుజుశిశువుమాత్రంబు గావు కావున నీతెఱంగంతయు నెఱుంగునందాక డెం
దం బమందకాతుకసంరంభంబున సంభ్రమింపుచున్న యది నీపూర్వజన్మవర్తనం
బు తెప్పి యేమికారణంబున నిచ్చటఁ బుట్టితి వెఱింగింపవలయు నని ప్రార్థించుట
యు నది తనపూర్వజన్మవర్తనంబును దజ్జన్మనిమిత్తం బైనతత్పూర్వవర్తనంబు
ను సంస్కరణసంబంధపరంపరావశంబున సమస్తంబును గరతలామలకంబుగా
నాకల్పించి తనపలుకు లాస్థానం బెల్ల సావధానం బగుచు వింజమా కిడినట్లు ని
నుచుండ నన్న రేంద్రచంద్రునకు నిట్లని చెప్పం దొడంగె. 9
- సీ. వినవయ్య యోకీర్తిధన యిటమునుపటి, పుట్టువు గాక తత్పూర్వ మైన
పుట్టువునందు నంబుజగర్భుడేవి పెం, చినియట్టిప్రోదిరాచిల్క నేను
నాకుఁ దజ్జన్మంబునకా శాప మొక్కటి, తగుల రెండవమేను * దాల్చవలనెఁ
దచ్చాపమూల మంతయు నీకు వినుపించె, దను విను మిది నిమిత్తముగ వైసె .
- ఆ. నొకయపూర్వకథ సముజ్జ్వలరసభావ, మాయురభ్యుదయకు*లాభివృద్ధి
హేతు వతిపవిత్ర * మిప్పడు వినుపింపఁ, గలిగె జివ్యా కలిమి*ఫలము నొంది.
- మత్తకోకిల. అంబుజాననురాశివాసమునందు నేను వసించుకా
లంబునం దొకనాఁడు మోద మెలర్ప నాయన వాణిశో
నంబరాభరణాంగరాగసమంచితాకృత్తివైభవా
డంబరంబు కరంబు వింతబెడంగునం గనుపట్టఁగాన్ . 11
- క. భవనారామమునకుఁ జని, నవనానాభేలనము లొనర్చుచు నరవిం

దవనామోదభరాలస, సవనామోదములచేత * భాషము తెనగన్. 12

తే. తరుణసంతానకచ్చాయఁ * దలిరుఁబాన్ము
నందు నానరోవరమున * కభిముఖముగఁ
బవ్యశ్రించెను దనపాద*పల్లవంబు
ఋరువులఁ జేర్చుకొని నాణి * యొత్తుచుండ. 13

ఉ. అగతట సంతకంతకు నిఁరంతర మై తనరారుమారదు
స్తాంతతఁ గాంతఁ బాన్మునకు * దార్చెను దన్మధురాధరామృతా
క్రాంతిరసోద్ధతిఁ దనమొగంబులు నాలుగు నొక్కమాటె య
త్యంతముఁ దత్తరిల్లఁగఁ దదానసముం దనకై మరల్చుచున్. 14

సీ. ఆలీలకు నవ్వి * మేలుమే లెంతయు, నీవిత లన్యాయ * మింత గలదె
మీమొగంబులు నాల్గు * నీమాడ్కి నువ్విభు, లూరిన నేకాస్య * సొకతె నేను
జాలుదునే యివి * చాలించెదగొ మఱి, యేమైనఁగలదో యంఁచామృగాక్షి
మెడ బిగించుచు నించు * కడగవ క్త్రిము నిల్పి, యధరంబుననపాణి * యడ్డమిడుచు

తే. మొలకనగవును గోపంబు * చెలువు చిలుకు
తల్లకుచూపులు చూపులోఁ * దర్జనముల
నక్రితభ్రాలతాతాండ * నంబు సిరుల
మిగులఁ గెరలింఁచె బ్రియుమది * మెఱయుమరుని. 15

ఉ. ఆయజుఁ డప్పు డంగనము*భాబ్జము బల్కిని వంచి మోవిమైఁ
జే యటు పారద్రోబ్బి పలు * చేర్చె నొకించుక నాటునట్లుగా
నాయమకుం గళాభిదుర * మై మది నిం పొనరింప మోహనం
బ్ర యుదయిఁచె సొక్కమధు*రాంచితశబ్దము కంఠసీమలోన్. 16

న. అంత నావాగ్దేవి యావిధంబున నొదవినకళామర్త భేదనసామ్రాజ్యసంపదనుభ
నానస్థమానలాఘవశోక నప్రకాశంబుగాఁ గడవిపుచ్చుటకు నుపాయంబుఁ జిం
తించి తద్విరోధకారిణి యైనవిభునియభిమత కేళికి విఘాతంబుగ నధరపీడనాసహ
త్వనాటితంబున నలుకఁగల్పించుకొని యవ్వలిమొగంబుగాఁ బారలె నేనప్పుడు
తదీయభావం బుతయు నూరుక్లేషనయనాంతమీలనాడు లై నశాన్త్రప్రసిద్ధలక్ష
ణంబులచేత నూహించితి నజ్జలజభవుండు తద్విరహదశావికలితధైర్యుం డయ్యు
నుల్లంబున నల్గుట నట్లు నెట్టుకొలిపి యిట్టటు దెల్పుటకుం జొరకుండి యంతటఁ
బురోవ ర్తిశాఘానమాసంజితసమంజసరత్నపంజరంబున నున్ననన్నుం జూచి
యోచిలుక చెలువ యుబుసుఘాదు కథ యొక్కటిఁ జెప్పవుగా యనుటయు
నేను నోదేవ దేవరముండఱ నెట్టికథయు నేను జెప్ప భాజనంబనే మీరు చెప్పి
తిదేని వినియెద ననుచు నట్లేని వినుము చెప్పెద నని యిట్లనియె. 17

క. కాసారసంజ్ఞతోడను, భాసిల్లుచు నున్న యొక్కపట్టణమున ల

క్షీసంపద నొప్పెడునువి, లానుఁడు రాజొక్కనుఁడు కళాపూర్ణుఁడనన్. 18

క. ఈజగములఁ గలతనసరి, రాజుల నందఱను జయధుఁరంధరుఁడు మహా
రాజితఁ డొనరించెను నిజ, రాజితలీలాకళాపరాజతు లనఁగన్. 19

క. ఆతఁడు సద్యోయావనుఁ, డై తోడన యొకస్వభావుఁ ఁ డనుసిద్ధునిచే
నూతన మొకమణియు సము, ద్యోతితశార్దము మెఱుంగుఁకూపులుఁ బడసెన్.

తే. ఆమణిశలాక యరుణ మై యద్భుతంపు
రంగు గలిగినయది యామెఁఱుంగుఁడూపు
లక్షయము లాశరాసన యతనువిజయ

శారవాసీకసంప్రాప్తికారణంబు. 21

సీ. అంతట నెకఁడు మహాశయుం డనుజగ, తీనాయకుండు యాపానుభూతి [చృ]
యనుభార్యయును, దాను ధనమంత్రిధీరభా, వాఘ్యుండు దోడురా నట యద్భు
నొక్కింత పొలయుటయును దత్కళాపూర్ణుఁ, డాత్మకోదండవిహారపటుత
ధీరభావునిఁ గడుదూరంబుగాఁ బల్క, యనము మెందించి మహాశయాఘ్యుఁ

తే. దనకు శరణు చొచ్చినవానిఁ యదత్కళత్ర
యుక్తముగ దాసుఁగా నేలి యూడిగంపుఁ
బనులు నేయించుకొనుచు నింపెనయ నిలిపి

యతఁడు వర్తిలుచుండె దదాజ్ఞలోన. 22

వ. అని చెప్పిన నప్పలుకులు సభూవిలాసలోచనాంచలకషితకర్ణక యగుచు నాక
ర్ణించి యించుక నగుచు శారద నన్నుం జూచి యాకళాపూర్ణుండు మఱి యే
మి యయ్యె నతనికిఁ దల్లిదండ్రు లెవ్వ రడుగు మని కటప నేను నట్ల యడుగుట
యు సజగద్గురుం డిట్లనియె. 23

సీ. అభినవకాముది యనుకాంతచే నంత, వరియింపఁబడియె నవ్వరవిలాసుఁ
డాతనికిని సుముఖాసత్తి యనునది, తండ్రియు మఱి మణిస్తంభుఁ డనెడి
వాఁడు తల్లియు నన వాణి హాసంబుతో, గ్రక్కునఁ గ్రమ్మటి కౌఁగిలించి
యింతలోనన యకార యెన్ని తబ్బిబ్బులు, దద్దరిల్లకుఁ డంచు ధపునివీపు

తే. చఱిచి యెట్టెటు లారాజుజనని మొగది
యును జనకుఁ డాఁడువాఁడునా యనుచు మఱియు
మిగుల నవ్వఁచుఁ జెప్పఁ డామీఁదు ప్రాణ
రమణ మఱి యేమి యయ్యె నారా జనుటయు. 24

క. ఆనర లీలచేత శ, తానందుం డధికసంభృతానందుం డై
తానును మే లొప్పఁగ న, మ్మానినిమెడఁ గౌఁగిలించె మక్కువ మీఱన్.

తే. వదనములు నాలుగిటికిని వరుసఁ గలియ
మెలవుతోడన కంఠంబు మలఁచి మలఁచి

యొసంగె దదధరపానమః హోతృవంబు

గళము శాఁగిలితోన చెఁక్కులు నిమురుచు.

26

చ. చెలువయు నంత నం దొకటిఁచే జనితాధరపీడ యై మదిం

గొలది యెఱుంగ రెండు ననిఁ కోపముఁ జూపుచుఁ జాలుఁ జాలు న
వ్వలఁ జెవుఁ డేమి యయ్యెను భవత్కథితం డలరా జటంచుఁ గాఁ
గిలి విడిపించి మోము లిరుఁగేలను బాయఁగఁ బట్టెఁ బట్టినన్.

27

ఉ. దానఁ బ్రకాశితంబు లగుఁతత్కుచకుంభవిజ్ఞంభణంబు లేఁ

శానుబెడంగుఁ గొంతవడిఁ గన్గొని చొక్కుచు నంత మోవితీ
పానె నజండు వెండియుఁ బ్రియత్వముతో నివి యెల్ల నేర్తు రా
నౌ నృపుఁ డేమి యయ్యెఁ గథ యానతి యిం డనివల్క వాఁశియున్.

28

సీ. ఏమియు నేల యయ్యెఁ నమహారాజు, సత్వదాత్మం డనుఁసచివుఁ డంత
రమణిఁగో నంగఁదేశమునందుఁ గ్రముకకం, తోత్తరం బనుపట్టఁగోత్తమమునఁ
దన్నుఁ బట్టము గట్టఁ నున్న తసామ్రాజ్య, వైభవశ్రీసముఁజ్జ్వలత నొప్పె
నతనియాపురికి మఁదాశయుండు పసిగిడి, కోట పెట్టించి యొక్కుడుగ నతని

తే. దయ నడసె నంతఁ దనదుభార్యయును దాను
నుడుగ కభినవకౌముదీయతుని నతనిఁ

గొలుచుచును దస్త్రణివిలోకఁ గుణమహత్వ
ముసను మధురలాలస యనుఁతనయఁ గనియె.

29

సీ. కని తస్త్రణిగుణంబునకు మెచ్చుచుఁబ్రభ, మాగముండునుద్వితీయాగముఁడుత్వ
తీయాగముండు దురీయాగముండు నాఁ, బ్రభ్యాతి నొప్పువాఁరలు నలువురు
తత్పురోహితులు సత్వరము కళాపూర్ణుఁ, జేరి యాతఁడుదాల్చుఁ చారుమణిని
బర్యాయమునఁ దారుఁ పట్టి తత్సంస్పర్శ, మహిమచే నానందఁమగ్ను లయిరి

అ. యతఁడు తద్వశీకృతాత్మలై వారాశ్రయించి యునికిఁదనదుఁహృదయమునకు
నియతీవశతఁ జాలఁబ్రయ మగుచునికిఁ దత్ప్రియలకెల్ల నిచ్చుఁగించి యుండె.

వ. అగత వారిలో నొక్కరుండు మిక్కిలి మందెమేలమున నమ్మణిని గరంబు నొక్కి
పట్టుటయుఁ గళాపూర్ణుండు కోపగించుకొని వారి బాయందోలి తదపరాధంబు
నంజేసి తత్స్వామి యైసమదాశయునికనకప్రాకారంబు నెల్లక విఘటితంబుగాఁ
జేసిుంచె నతండును దానికిఁ దలంకక యందుల కేమి యెల్లైనను దనవాడ నతని

దేశంబునంద యెందైనను బ్రదికెద నని కళాపూర్ణునేవ విడిచి కుటుంబసహితం
బుగాఁ గ్రముకకగఁగోత్తరపురంబు వెల్వడి యొక్కించుక చనుచుండె.

31

సీ. కట్టెదుటను బూర్ణకలశద్వయం బతి, శోభనస్ఫూర్తిమైఁ సాంపు మీఱఁ
గని వేడ్క నుబ్బుచుఁ జని సుఖంబున మధ్యదేశంబునను జిరస్థితిఁ దనర్చు

క్రముకకంఠోత్తరాఃఖ్యపురంబు వెడలున, ప్పూడు ప్రయాణక్షోభమునఁ గృశత్వమును బొంది తేరనిఁముద్దులపట్టిని, మధురలాలనఁ దలంపఁగ నెఱుంగఁడ

ఆ. అప్పు డేమి సెప్ప + నాతఁ డావువఁబోడి, యెట్టివారని గణింప దంత మీఁదమీఁద సుఖనిమిత్తంబు లొదవుచో, నడుమఁ జెందునిజజఃనంబుపీడ. 32

తే. క్రముకకంఠోత్తరపునోత్తమమున కంత, నరుగుదెంచెను దిరిగి మదాశయుండఱు నిజకుటుంబయు క్రముగనఁన్ని సుపు భాగ్య, మెట్లుపేరేచెనో మఱియెందునిలక.

క. ఈపగిది నేగుదెంచి క,ళాపూర్ణుని గనుఁగొనం జెలంగె నిజకృత త్వాపగమొల్లాసిని యె, యేపునఁ దత్పత్తి యంత + నెంతయుఁ దెలివిన్.

సీ. అంత మదాశయుం + డట్లు దేటి కరంబు, పొదతెఱు సుతఁ గళాపూర్ణునొద్దఁ దగ నిల్చి యతనికిఁ + దత్ప్రకారము దెల్చి, యిట్టిచిత్రమహత్వ + మేరి కైతనఁ గలదె యెందును నీకఁకాకంచుభార్యయుఁ, దానుదన హిమయంతయునురమణఁ బాగఁడుచు నింపునఁబాదలి రత్యంతంబు, నతనిపురోహితు + లవుడు వినయ

తే. పరతఁ బ్రభమాగమాదులు + తిరుగఁ జేరి రాకళాపూర్ణు నాతండు + నాత్మ నిచ్చ గించుకొని యుండె నోతటిఁచ్చంచలాక్షి

సుప్రసన్నత్వ మెంతయు + సొంపు మీఱ. 35

తే. మధురలాలన యంతఁ గ్రమంబుతోడఁ, దల్లిదండ్రులప్రోదిని + దరుణి యగుఁచు నాకళాపూర్ణుచేత నఁనన్యసదృశ, మైనయశావనఫలము దా + ననుభవింఁచె. 36

క. నిరవధికప్రేమోదయ, దురపహ్నవకందశన్మ, దుస్తి తశోభా సురుచిరకృతిమరోష, స్ఫురణంబున బామలు ముడుపుఁచుక సతి పత్తిఱోన్.

చ. అటు దలుఁ డొర యెంతటిమఁహత్తులు మీరలు నాదుమీఁదనా కటకట మీవచోరచనఁకౌశల మోభుననప్రపంచసం

ఘటనధురీణ యన్న నగి + కామిని యిం దిపు డేమి గాంచి యీ కిటుకు గడించి పల్కె దెఱుఁగింపుము కల్గిన నాకు నావుడున్. 38

సీ. చెల్లుఁబో మీసేవ + సేయుచు నింతమా, త్రము నెఱుంగఁగలేన + ప్రాణనాథ యీదంటమాటలు + నిట్టిభావంబుల, విధము నే నిచ్చినవిద్య లకట యిప్పటిమనవృత్త + మిాకథ సర్వంబు, తుదముట్ట నేమిసెప్పెదరో యనుచు నూరక యిందాఁక + నుంటి నంతయుఁ జెప్పె, దను నది వినవలసిన వినుండు

తే. కొలఁకు కాసారపురముగాఁ + బలికి యందుఁ బాలుచునామోమునీడ సంపూర్ణ శశియు ననుతలంపునఁ బలికితి + రవుడు దానిఁ

బ్రకటముగఁ గళాపూర్ణుఁ డకఁరాజు గాఁగ.

5. ఆరాజు=ఆకళాపూర్ణుడు ; సదిరాజులనెల్ల లీలాకళాపరాజితులం జేసిననుట= అవదనప్రతిబింబచంద్రుండు = ఎల్లముఖచంద్రులకు నెక్కుడైనసౌందర్యముగల నాఁడని యతిశయోక్తి ; మీమహత్త్వవిశేషంబు దెలిపితిది. ఇది యంతయు విస్పష్టంబు ; మఱి యతండు స్వభావుం డనుసిద్ధునిచేత ధనుర్భాణంబులు నొక్కయరుణమణిశలాకయుం బడసె ననుట—భూలతావీక్షణంబులు నధరంబును స్వభావంబుచేతన కలిగియున్నవి యనుట; అని యెవ్వరి కెఱుంగఁబడదు. మదాశయుం డనువాఁడు రూపానుభూతి యనుభార్యయుం దాను ధీరభావుం డనుమృతితో నలఘోక యటుల వలసినమాత్రం గళాపూర్ణుం డాధీరభావుని దనధనుర్విలాసంబునగ బలాయనంబు నొందించి మదాశయు నతనిభార్యతోడఁ గూడ నొక్కొకఁడు ప్రవర్తించిన నది—మత్ప్రతిబింబంబు నిజభూమిలాసంబున దైర్ఘ్యబుగ్ధాఱు దఱిమి మీహృదయంబును దృష్టిసహితంబుగా నాకర్షించి విషువ దనుట యై కానుసిగించుచున్న యది ; అంత నిష్ఠులుకులకు నాకు నవ్వు వచ్చినది—మత్ప్రతిబింబంబునగ దోచి చూచి యానవ్వును లేతవెన్నెలతో సామ్యుతిశయంబు దోఁపఁ దదభేదాధ్యవసాయంబు గల్పించి యభినవకౌముదీ శబ్దంబునఁ బలికి యది స్త్రీలింగత్వసామర్థ్యంబున స్త్రీనామధేయం బై కాను సిగ నభినవకౌముది యనుకాతచేత నతండు వరియింపఁబడె నంటిది. ఆకళాపూర్ణునకు సుముఖాసత్తి యనునది తగ్గడియు మణిస్తంభం డనువాఁడు దల్లియు ననుట, అప్రతిబింబంబు శోభనముఖసామిష్యంబు కారణంబుగాఁ దత్కాసార మధ్యమణిస్తంభగర్భంబున నుదయించె నని చెప్పటకాదె యందు స్త్రీత్వపురుషత్వంబులు మీర లేమితడఁబాటుననో విజ్ఞోడుపడఁ గల్పించి పలికిన నేను హాసాత్మకస్యంబుల నాపలేక మీ కభిముఖంబుగాఁ బారలినఁ గాసారమధ్యవిద్యోతమానప్రతిబింబంబువ్రాయి మన్ముఖంబు మీకు నెదుటఁ గాన్పించిన నది మదీయదేహంబునగుఁ గఱోపరిభాగంబునగ గనుపట్టుటంజేసి - యాకళాపూర్ణుం డంగదేశంబునఁ గ్రముకకంఠోత్తరపురంబునం బట్టంబుఁ గట్టుకొనియె నంటిది. అదియే మనీయాత్మాధీనంబు గావున నత్వదాత్తుం డనుమృతిపట్టంబు గట్టుట గాఁ జెప్పితిగి ; నత్వదాత్తుం డనఁగ—సమీచీనత్వదాత్తుం డనుట తోఁచుచున్న యదియ ; అంతట మీగు మత్కంతఃపరిరంభణంబు గావించి యిది యుష్మదాత్మాధీనం బగుటను మీబాహువులు సువర్ణవర్ణంబు లగుటను మదాశయుండు క్రముకకంఠోత్తరంబునకుఁ బసిగిడికోటఁ బెట్టించె నంటిది ; మీయాత్మయు దృష్టియు నెట్టిమమతావశంబుననో మన్ముఖంబునం బాయక వర్తిల్లుచు మధురాధరేచ్ఛ యాంజించుట యరసి మదాశయుండు రూపానుభూతిసహితుం డై యాకళాపూర్ణునకు సేవఁ జేయుచుఁ దనఁణిశలాకమహత్త్వంబున మధురలాలన యనుతనయం గాంచె నంటిది; అట్లు మధురలాలనఁ గనిన దనఁణిశ

లాకమహిమకు మెచ్చుచుఁ బ్రథమాగమప్రముఖు లయినమదాశయునిపునో హితు లమ్మణిశలాకం బట్టిచూచుచుఁ దత్సంస్పర్శనమహత్త్వంబున నానందము గ్ను లయి రనుట—చుంబనేచ్ఛానంతరంబున మీముఖంబులునాల్గును మదీ యాధరపానంబున నింపొందె ననుట గాదె? యాముఖంబులు ఋగ్వజుస్సామా ధర్వణప్రాదుర్భావకారణంబు లగుటను మీయాత్మకు నధీనంబు లగుటను గ్ర మంబునఁ బ్రథమాగమాదినామధేయు లైనమదాశయుని పురోహితు లంటిని. అంతట నేను మీముఖచ్ఛేదచేత నధరపీడజనించినఁ గోపించి వానివారించి కౌం గిలి విడిపించుకొనిన నది కళాపూర్ణండు తనతాల్పినమణిశలాక యాశ్రావ్యంబు లయందు నెక్కరునిచేతఁ గొంతపీడితం బైనఁ గనలి వారిం బాయఁదోలిం చె న నియుఁ, దత్సాద్వి యైనమదాశయునిఁ గనకప్రాకారంబు విఘటితంబు చేయి చె ననియుఁ బలికితిరి; అంత దేవరచి త్తంబు దృష్టిసహితం బై మన్ముఖంబును విడిచి పరిరంభవిశ్లేషప్రకాశితంబు లైనయితరావయవంబులకుఁ బోయిన నమ్మ దాశయుండు నిజభార్యాసమేతుం డగుచు నాకళాపూర్ణుసేవ విడిచి తదాశ్ర యం బైనయంగదేశంబునకుం బోయె నంటిరి; అట్లుపోవుచు నెఱుటనెదమిస పూర్ణకలశద్వయశుభనిమి త్తదర్శనంబున నుబ్బుచు నేగి మధ్యదేశంబునం బర నివాసంబు గావించె ననుట వక్షోజయుగళసందర్శనంబున నానందింపుచు ననిగి వలగ్న భాగంబు నవలంబించి తడవు నిలిచె నని పలుకుట గాదె ముఖంబుఁ బా యుట యాదిగాఁగ నధరేచ్ఛ యడంగిన - ప్రయాణక్షోభంబున మధురలాల స కృశత్వంబు నొందె నంటిరి; అంత దృష్టిసహితంబుగా మీయాత్మ తిరిగి ము న్ముఖంబునకు వచ్చుటయు దానఁ జుంబనేచ్ఛ మగుడఁ బరితుష్టి నొందుటయు నది ముఖపానంబుచేత సఫల మగుటయుఁ గ్రమంబున మదాశయుండు కుటుంబున హితంబుగా మరలి కళాపూర్ణునిసేవకు వచ్చె ననియుఁ దత్కారణంబున మధు రలాలనకుఁ గృశత్వంబు మానె ననియును, అది యావనంబునఁ గళాపూర్ణునఁ చు గ్రహంబు వడసె ననియును మీకాముకత సముచితవచనరచనలఁ దేటపఱచితి రి; ఇది యంతయు నిట్ల యగునో కాదో యానతీవలయు ననిన సతం డిట్ల తప్ప దని నగుటయు సతనియథార్థవాదిత్వంబునకు మెచ్చుచు ని ట్లనియె. 40

క. ఇ మ్ముగుపరిహాసపువా, కృష్ణులయెడ బొంకు వినముఁగా మీవలనఁ మిమ్ముఁ గనినహరిపొక్కిటి, తమ్మికడుపు చల్ల నై సదా మనవలయున్. 41

క. అని పలికినతనప్రియభా, మినిపలుకులకును బ్రమోదఁమేదురహృదయం డును దత్పరిరంభణపరుఁ, డును నై యాపద్మజుండు గఁడుం బాలుపొందెన్.

ఆ. అని సరస్వతికిని * గనకగర్భుండు రహా, స్యమునఁ జెప్పినట్టి*సరసపుంకథ యేర్పడంగఁజెప్పి * యి ట్లని పలికె నా, శిశువు వినుజనులకుఁ * జిత్ర మొదవ.

ఆ. తమయభీష్ట కేళి*తమి నె తిర్వగ్గంతు, ననియె నను గణింప * కవ్విధమునఁ

జెప్పుకొనఁగ వింటి • నప్పల్కు లేను నా, నడుమఁ గదలిపోవ • జడిసి యుంటి.
 ఉత్సాహ. అంతఁ బంజరంబు వెడలి • యట్టు నిట్టు నొయ్యనఁ
 గంతు లిషుచు జాఱిజాఱి • కడకుఁ దొలఁగి వచ్చితిఁ
 జంత సేయ మింతతడవు • చిలుకయున్ని యనుచు నా
 యింతి గొంత యలుగ నున్న • నేమి యనుచుఁ బల్కినన్. 45

సీ. అంతట నొకసను•యంబున సంభోజ, సంభవుసేవ తా • జరుపుకొఱకుఁ
 జనుదెంచునిర్దేశే•శ్వరునివెంటను రంభ, చనుదెంచి భారతీ•శ్వరునిఁ గొల్వ
 నంతఃపురంబుక•త్యోతరంబులు గొన్ని, నొచ్చియే తెంచి య•చ్చోట నొక్క
 పంజరంబునను ను•స్పటియట్ల వాగ్దేవి, మణితవిశేష మా•త్తుకు సుఖముగఁ
 తే. నొయ్యనొయ్యన వల్లిచు•చున్ననన్ను, జూచి దగ్గఱవచ్చియా•సాంపుమిగులఁ
 జిత్ర మిని యయ్యె వారినం•సేవవేళ, నమ్మవా రుగ్గడించిరో • యనుచు నడిగె.

ఉ. ఏనును దాపురం బెఱుఁగ • కేర్పడఁ జెప్పితిఁ దత్పర్వోదయం
 బైనకెఱుఁగుఁ దత్ప్రభవ • మైనకథాకథనంబు నంతటఁ
 మానఁగనీక యవ్విబుధ•మానవతీమణి ప్రేమతోడఁ బై
 పై సడుగఁ వివేక మొక•పాటియె చిల్కల కేమి నేర్చినన్. 47

ఆ. ఇట్లు చెప్పి యంత • నే నవ్విలాసిని, పలుకు మనఁగఁ దొంటి•పలుకులకను
 రోషుమూఁడుమార్లు • నెండయుఁ బలుకఁగ, నచటి కేగుదెంచె • నజనియతివ.

ప. ఇట్లెఱుఁగెదెంచి కనుబొమలు ముడుపుచు నన్ను నవలోకించె. 49

చ. తలఁకక యోసి యేమిటిక•తల్ దలపెట్టినదాన విచ్చుటఁ
 దెలియను గాన నిచ్చు పెను•ద్రిష్టరికూఁతలదానవే కదా
 భిభిభి యీవికారములు • భ్రాంతి యవిఘ్నత జాగిలంబ నై
 యిబఁగుఁ బుట్టు మంచు శపి•యించె మనంబున నల్క హెచ్చుగన్. 50

క. రంభయుఁ దఱిగొప్పపునా, రంభమునకు వెఱచి యొక్క•రత్నమయోరు
 స్తంభముమఱుఁగున నొదిఁగె వి, జృంభితతద్రోషభాష • వినబడ నంతన్.

సీ. నలువ యే యెంచి యొన్నఁచు లేనియింతకో, పవుఁబలు కిదియేమి•వడఁతియనుచుఁ
 దనభార్యఁ బలికె న•వ్వనితయుఁ గోపంబు, మించి శోభిలుమృదు•స్థితముతోడ
 వినరుగా యీచిల్క•విధము మున్ను ద్యాస, ననములోమనమాఁకు•కొనినయట్టి
 యీకథమాట లా•ద్యోతంబు రంభతోఁ, జెప్పుచున్నది యేను • నప్పలుకులు

తే. వింటి నిపుడు వచ్చుచు గోడ•వెనుక నిలిచి
 యనుచు నది నోమి యెఱుఁగు ని • ట్లదయవృత్తిఁ
 దిట్టుమఱె యంచు సతఱి బల్కి • యట్టిశాప
 గతికిఁ గుండెకున ప్పంతఁ • గరుణఁ జూచి.

వ. మీయమ్మ శాపంబునకు నాఁ గాదను నెవ్వరికి నెట్లు వచ్చు నను యిట్లనుభవించి త దనంతరి జన్మంబున మదాశయుం డనుజగతీపతికి మధురలాలన యను దనయనై జనియించి కళాపూర్ణుం డనురాజునకు భార్యవై యనన్వసాధానిం బ్రసవయెన్నో ర్యభోగంబు లనుభవించుచు సహజం బైనపరిమళాతివ్రత్యంబున నకలధర్మ బులను సాధించి కృతార్థ వయ్యెడు విచారింపకు మని పలికిన జారద యువ్వి భునిం జూచి యిది యే మయ్యా నెంజియు మదాశయునింబును మధురలాలనయు ను గళాపూర్ణుండు నంచుం బల్కుచున్నవారు దేవరకు నిష్కలంకమైన నిలన రంతలై యున్నవి యనుచుం బలిక నవ్విస నతింబు భినదించునదిక వచ్చి నాన బంధ కథలయందు నాకుం గలవరింతలు సంతతంబును గలుగుట నిజం బునయగుదు యిట్లు గాదు మేదినిమీఁద నింకంగళాపూర్ణుం డనురాజు నుట్టగలం జేసితి కను ప్తియుం గాఁగల దనుటయు నేదత్కథ వినవలయు నామల మ్మని సరిస్వతీ పల్కిన నిట్లనియె.

56

సీ. కాంత ము నిన్నయంకథ యీకథయ నాఁగ, సమ్మనాస్వత తో వింట్టి నావ జాతిక్రయాదిక సకలపదార్థవా, క్యార్థాంతరము లెవ్వి యవియంబు ను గలయవి యిందుం దత్కథకంఠు భేదంబు, పరికావ నోసాచింఁచి బహు ననిలిపె ననునివి మొదలైనయట్టిభూతార్థంబు, క్రియలపట్టాన నోకంఠింబుం బడయె

తే. నిలుపు ననునివి యాదిగాఁ • గలభవిష్య దర్థవచనంబు లై నక్రీయాపదంబు లునుచుకొనుటయె నానియండును దిలక నోసుధాంశువిలాసప్రహాసివదన.

57

ప. మఱియు శ్రోతృజనాపేక్షానుసారంబునఁ దిట్టిన్నునింట్లో నా భ్యాకంబులనోని దిదియ గొంత విస్తారంబు నొందఁ గల దని చెప్పఁ బని యేమి ప్రధాన భాధ గం బింతియె కావున.

58

సీ. అసిన సరస్వతి • యద్భుతం బంది యె, క్కొంత విచారించి • జా త్రింఁబూచి యారాజునకు నుముఖాస త్రి యనునది, తండ్రియు మఱి మఱి • స్తు భినాముం డగువాఁడు దల్లియు • నయ్యెదరే యన్న, నం దేమి నొదియ • దిదియు నొక ఘోషావి శేషంబు • చేతన కాఁ గల, దని బ్రహ్మ పలిక న • న్నాబ్జముగఁచెను

తే. మిగుల వెఱఁగింది యంతట • నగుచు మీగు, నృప్తికి నెట్టి నను • కేము గిలె మదిక వలసినయట్ల చేయుదురు గాని, వట్టికొడిమలు నాకును • గట్టం జనద

క. తలపెట్టకు డిఁక నెన్నఁడుం, గల వై నను మత్ప్రసంగం • కారణమున న ర్తినిసట్టియాకథాస్థితి, యల నిట్టివిగోరం దివియ • నేత్రై పాటున్.

59

సీ. మన మంత నేకతంబునఁ జెప్పికొనినట్టి, కథ యిచె తోనె యి • క్కొడిచు బు

పింతమాత్రముగాక * నిటమీద నీకథ, పృథివివైఁ గలుగఁ జెప్పితిరి మీరు
లోలుతన యిది బ్రహ్మ*వలన వచ్చినయది, యనఁగఁ దన్ముల మెట్టిదియె యనఁగ
నాఞ్చుఖప్రతిబింబ*వర్ణన యనఁగ ని, ట్టిప్రసక్తి నిది సంఘటిల్లె ననఁగ [వక
తీ. వచ్చె నగుఁబాట్లు నాకు మీ*వలన నాఫ, నన్ను మన్నించి యింకనై*ననుదడ
మీర లూరక యున్న నె*వ్వారు నంత, వినరు గాన గుప్తంబు గా*వింపవచ్చు.

9. అనుడుం బై పయిమాట గాక యిది యా*హా యాత్మశృంగారశో
భనలీలాయశ మేరి కప్రియము సి*పల్కు మనోవర్ణనం
బును నేకం బగునేని నాలుకతుదక * ము క్కంటికొమ్మా విలా
సిని యే నమైద సంఘ బ్రహ్మ నగిపి*చెక్ మేలుమాటక సతిన్. 59

10. ఘనయత్నంబున న వ్వడంచకొనుచుం * గంజాక్షియుక్ నాఫ యే
మనినం గోపము వచ్చుచున్నది సుడి* యత్యంతముక్ నన్నికం
జెనకక రాకుడు చాలు నవ్వు లని నై*చెం గాంతుమీఁదక నిజ
స్థనగుచ్చప్రతిమల్లనాల్లకదళో*ద్యత్కందుకం బుతటన్. 60

11. అనయంబుం జల మొప్పఁగా మఱియు నా*యబ్జాసనుం డట్ల యా
డెను మానుం డిది యంచు వాణియును వే*డెక జేరి తా నొక్కచే
తన కంతంబును గాఁగిలించి యొకచే*తక గడ్డముక్ బట్టి చె
క్కునఁ జె క్కానుచు నెక్కచన్తోన యరః*కోణంబుతో రాయఁగన్. 61

12. అతఁడు నేల పెనంగ దోజల*జాక్షి ప ల్కెటు లున్న నీ
కితఁ బ్రకాశిత మాట సిమదిఁ * గాంక్షితంబ యవశ్యముక్
క్షీతిఁ బ్రసిద్ధము గాఁగ నున్నవి*చిత్రసత్కృషి నీ కన
మృతిమె యట్లగునేని యేమహి*మం బ్రసిద్ధతఁ గల్గెడున్. 62

13. వివరింప సకలన*స్తువులప్రసిద్ధి వా, గ్జాలమూలంబు వా*గ్జాల మెల్లఁ
దస్తయం బిట్లుండఁ * దనరు సిమది కన, మృత మైనయట్టిది * మహి వెలయునె
యాక శాపూర్ణమ*హారాజకథ తావ, కీనశృంగారలీ*లానిమిత్త
మనుచు మన్తుఖజాత * మగుచు నవశ్యంబు, గరము ప్రసిద్ధంబు * గాఁగలయది
తీ. నికుఁ బ్రియ మని వేఱ వర్ణింప నేల, నీ విపుషు పల్కుపల్కు స్వా*భావికంబ
పతులయనురాగలీల లే*పగిది నైన, వెలయఁ గోరియు దాఁచు టిం*తులగుణంబు.

14. అనిన విని యాభారతీదేవి యానాఁజ్ఞాననుం జూచి మీర లింతచలముఁ గొని
సమర్థింప నాకు నాఁ గా దన నేల యదియునుంగాక యారాజు వాలాయంబు
గా ధరణిం బుట్టఁ గలం డెట. రాజ్యంబునుం జేయు నట. అతనిచరిత్రం బెట్లు
ను వెలయం గల దట. ఇది సిద్ధంబు దానిసంగడిన నన్నద్రహస్యకథ వెలయుట
కు నియమంబే యనుటయు, నతం డిది మునుపును నది వెనుకనుంగా వెలయు
నని పలుక నట్టేని వెలయుభంగు లెవ్వియో యెఱుగవలయు మీర లెక్కడ

నుడువకుండుఁడని ప్రార్థించి నుడువ ననిపించుకొని తన్నుఁ గనుంగొని యిది యిప్పుడు వారాంగనాజన్మంబునఁ బుట్ట నున్నది. యందు నేతద్వోధశాసక నేతయలే దని పలికి. రంభ యనునది యిప్పు డెలమఁ బోయె దానికఁ దగిన బుద్ధి చెప్పినలయు ననుడు నప్పడంతి గడగడ వడంతుచుఁ గంబంబుమఱుగునెడలి వచ్చి యుడుగుల కెఱగిన లే లేమ్ము నీ నీకథ యెక్కడం దడివిన నాలూ గెలుగుగు గదయని పలికిన నలువ నగుచు నీలాగు మఱి యెవ్వరు నే మెఱంగదను. ఈకథ యింకఁ జెప్పినట్టివారును వినినట్టివారును ధాత్రియందఁ గల బుద్ధివైష్ణాత్రి ప్రసాత్తాదిబహుసంతతిఁ దనర్చుచుఁ జరకాలాబు ప్రచురము దభిప్రయోగిత శుభసాఖ్యంబులు గాతు రిది యంతయు నానశ్యోకింబుగ నుదయాశ్చర్యాదః బని పల్కిన.

64

చ. సతి పతిఁ జూచి మీచలము + సాగినఁ బాలును మీర లన్ను
 ధృతియ కడుక నిరర్గళత + ధాత్రిఁ బ్రవర్తిలనిం డటచు నిం
 పతిశయిలంగ నవ్వె నపు + డచ్చుటు నాసి తదాజ్ఞ నేను ని
 క్షీతిపయి ద్వారకాపురిని + జెందితి జన్మము వాలకాత్ వై.

65

క. అని యీజన్మంబునఁ గల, తనవర్తన మించుకయును + దప్పుక యూహక
 వినుపించి విచిత్రజ్ఞా, ననిధానము శిశువు రాజునకు నిట్లనియెన్.

66

కి. కలభాషిణి యనుపేరక, వెలయుచు నే నాణిశావవిధ్యల వ్రాసీ
 లలఁ గడప నొదవె సంతట, సలినజనదయోక్త్యలము + నా కనునై.

67

తే. శక్తిగుడిలోనఁ బ్రాగ్జన్మ + సమయమునను
 నాకు నిద్దివ్యహారసం + దర్శనంబు
 కలిమి వింటిఁ గదా యది + దలఁచి యిప్పుడు
 గ్రమ్మరంగ రెండొండకుఁ + గంటి ననుట.

68

క. అలరుచుఁ బ్రమదాశ్చర్యం, బులు మనమునఁ దినరి వినయ + ముగ నుత్థితుండ
 యలఘువ్రతుఁ డాబాలిక, కిలఁ జాగిలి మ్రొక్కి తేచి + యిట్లని పలికెన్.

69

క. తోలుతటిజన్మమునందును, గలభాషిణి యనఁగఁ బరఁగి + కావించినది
 యలఘుచరిత్రలలో నా, తలఁపున నొకవర్తనంబు + దార్కాణయ్యెన్.

70

తే. అనుడు నీ కేమి దార్కాణ + మయ్యెఁ జెప్పి
 మనుచు నాస్మపుఁ డడుగ నయ్యతివవలనఁ
 దగఁ గళాపూర్ణుపినిచం + దము జపంబు
 తెఱఁగు నాసభఁ బడినరీ + తియును చెప్పె.

71

ఉ. చెప్పి యతండు బాలికకుఁ + జేతులు మోడ్చుచు నీదునాశ్యములే
 దప్పవ యందు నామధుర + లాలన వై నవిధంబ యిప్పు డే

యొప్పిక నీకు నాధుడుగ * నున్న మహామహు నాన్మపాలు నా
కెప్పుడు చూడఁగాఁ గలుగు * నింతయుఁ జెప్పుము నీవె నావుడున్. 72

ఆ. ఓతినుపర్వ యేను * జెప్పిన నిక లెన్న, యుండ దది యెఱింగి * యున్నవారు
మీరలెల్ల నడిగి * వీరు చెప్పఁగ విను, మనియె శిశు వతండు * నాదరమున. 73
శే. ఆసభాసతిఁ జూచి యా•యమ్మయాడు, పలుకు వింటి నృపాల యే•ర్పలుపవలయు
నాకు మీపేళ్ల మీవర్తనముల నేత, దీయనామనర్తనములు•జెలియఁబడఁగ.

ను. ఇది యేలోకమొ యేపురంబా మఱి మీ * రెవ్వారొ యీబాల యె
ట్టిదియో యేమియుఁ గాన కెంతయును నా•జెందంబు విభ్రాంతతక
లెదరక మాన్పడి యున్నవాడఁ జెలియం * జెప్పించుకోవేళ గ
ల్గద యుగదాఁకను నత్కథాకథనలీ•లాభవ్యవైచిత్రీచేన్. 75

సీ. అనుఁడు నజ్జనపాఁకుఁ * డట్ల సకావేళ గ, ల్గద యన్నమాట సి•కతయు నాకు
నడుగఁగ నెడలేద * యంతకంతకు నద్భు, తపుఁగఁగ లొదవ నిం•దాఁక ననఘ
విరిటిమి కొంత సి•వృత్తాంతమిపుడు మీ, విధమింకఁ జెప్పెద•వినుము చెలియ
నేఁ గళాపూర్ణుడ * నీవె స్వభావుఁ డి, చ్చినయట్టిమణియును * శింగిణియును

శే. నమ్ములును వీరు ప్రథమాగ•మాదు లైన
యట్టినలువురు మఱి సత్వ•దాత్తుఁ డాతఁ
డాతఁడు మదాశయుండు రూ•పానుభూతి
యల్లయది యాకెబిడ్డ యా•యదిదిశిశువు. 76

చ. తనగురుఁ డమ్మదాశయుండ * తప్పక యట్లు మమ్ము భజించి ముక్
జని చనుదెంచినాఁ డిప్పుడు * నాకఁకకుం దను నట్లు నాదుద
ర్శనమున సేద జేఱెనని * జాయయుఁ దాను ముదద్భుతంబులక
దనరుచు నిట్లు ముందట న•తం డిడినాఁడు పసిండితొట్టితొన్. 77

వ. నీనిపేరు మధురలాలన యనం బరఁగు నని యాయాపేళ్లవారి నందఱిం జూపి చె
ప్పి యిది యంగ జేసెంబు నగు సీపురంబును గ్రముకకంఠో త్తరనామధేయంబ నే
జనియించినదియుఁ గాసారపురంబ యది యిచ్చటి కనతిదూరంబున నున్నయ
ది యన్నియుఁ జెప్పనేల వెరసుమాట యొకటి గల దని యిట్లనియె. 78

సీ. అజుఁడు వాణికి జెప్పి•నట్టి యాకథలోని, వారిపేళ్లును వారి•వర్తనంబు
లొకటియుఁ దప్పక•యుండ మాపేళ్లును, మావర్తనములు నై•మదికి మిగులఁ
బరమాద్భుతం బాస•ర్వఁగ శారదావద, నప్రతిబింబాది•నామకర్త
కల్పనాకేళిప్రకారమాత్రము లైన, యస్తదాఖ్యానక్రి•యాదికముల

శే. ణోడ నెందు నొకింత వి•జ్ఞోసుపడక
నమ మగుట యెట్లొ యనువిచారము గలిగియు

నడుమఁ దత్క-ఫలకును విఘ్నంబు సేయఁ
జనమి యూరక యుంటిమి * వినుచు మేము.

79

క. అంతటఁ దత్క-ఫతుదవృ, త్తాంతముచే దీతై మాకు * నాసందేహం
బంతయు ననుటయును మహీ, కాంతున కిట్లనియె నతఁడు * గడు చోద్యముగానె.

తే. అజుఁడు చెప్పినకథలోని యట్ల తండ్రి
యాఁడుమానిసియును మగవాఁడు దల్లి
యును మహీపాల నీకు నా యుల్లమునకు
నిది వెఱ గొనర్చుచున్నది * యెఱుఁగఁ జెప్తము.

81

క. అన నాకును దద్వాక్యం, బనయము చిత్ర మగుచున్న * యది యాశిశు నా
త్త నెఱుంగనియది లే దీ, యనుభానము చూడ నశుగు * మది చెల్వీపడన్. 82

క. ఆవాక్యము నీ బాలిక, యావనఫలకఫయ సవిది * తార్థము లెందుకొ
భావింప నొకటి పొసఁగుకొ, భావి యగుటను మొద లిది విసంగ దగుఁ జెలియన్.

క. అలఘువ్రతుఁ డవుడు కృతాం, జలి యై యాశిశువుఁ జూచి * సర్వము నీకు
దలఁపఁగ విదితమ యీభూ, తలపతిజన్తము తెఱుంగ * దయఁ జెలుపఁ దగున్.

వ. మున్ను నీకారణంబున నీక ఖాపూర్ణకథాకర్ణనఫలమహ త్త్వంబు విడిచి బడు గడి
యిట్టినాజపంబునకు ఫలం బై నయితనికథ వినికీయు నీకృపనే కలిగెనతమాత్రా
బును గాక యీకల్యాణచరిత్రుని బ్రత్యక్షంబు చూడఁగంటి నత్యద్భుతం బై
నయాతనిజన్త ప్రకారంబును సవిస్తారంబుగా నానతి యిచ్చి నన్ను గృతాంభుని
జేయు మనిన నమ్మధురలాలస యి ట్లని వినుపించె.

85

నీ. భూవిబుధో త్తమ * నీవు మృగేంద్రవా, హసగేహమునకు ము * న్నట్లు వచ్చు
నవుడు మణిస్తంభుఁ * డనుసిద్ధుఁడును నుము, ఖాస త్తి యనియెడు * నతనిన నీయు
నాతోడినంభాప * ణమున వ ర్తిలుచుండి, రెఱుఁగుదు దగ నని * యేర్పడఁ గు
దత్పూర్వవృత్త మం * తయుఁ దెల్పి యి ట్లను, వారలు యోగప్ర * వ ర్ణనమును

తే. నమ్మహాశక్తిభ వనంబు * నందుఁ గొన్ని
నాళ్లు విజితేంద్రియతఁ బ్రవ * ర్తిలుచుండి
రదియు నీకును దెలిసిన * యదియె యంత
వా రచటు వాసి చని యొక్క * వనములోన.

86

తే. రతిసలిపి రండు సిద్ధుఁడో * యతివ నీవు, పురుషుఁడవుగమ్ము నాశీర్వ * మునుభా షాతు
నే ననుచు విపరీతర * తేచ్ఛఁ బలికి, పలుకుటయు నాదరమున న * జ్జలజము షాయు.

క. స్త్రీత్వము నీ ప్రేందుము పురు, పత్వము నే దాల్తు నని ని * జప్రియుఁ బాలికె
సత్వరతే నట్ల వారల, స్త్రీత్వము పురుపత్వము విప * రీతము లయ్యెన్. 88

వ. అప్పుడు.

89

మానిసీన్వృత్తము. ఎక్కడనుండియొ కల్గెను సిద్ధన * కేమఱుపాటఁ గృశోదరముఁ
 జొక్కపుగుబ్బలు గొప్పవిఱుందులు * సోగకనుంగవ యొప్పిదముఁ
 జక్కనిముద్దు మొగంబు నితాంతల * సత్కబరీభరవై భవముఁ
 మిక్కిలి గోమల మైనశరీరము * మీఱఁగ నాఁడుదనంబుపనల్.

90

ఆ. చాల నద్భుతముగ * నాలితాంగియు, ధవునిరూ పొకింత * దప్పకుండఁ
 బూనె నాక్షణబ * నూనూఁగుమీసలు, గుఱుచపల్లజడలు * కొమరు మిగుల.
 ఆ. నలువుగిలువు దంప * తుల కొకప్పుడు దడం, బఱును గాని యెట్టి * యెడల నట్లు
 జగతి నాఁడుదనము * మగతనమునుదడం, బఱుచుకొనుటయెండు * నెఱుఁగఁబడదు.
 షే. స్త్రీత్వపురుషత్వదశ లిట్లు * చెందువేళ, వారి కొండొరుపై దృష్టి * నర్తిలుటను
 దొరికె నెండొరుచూపుట * డొరుల కట్లు, భావనయె ప్రధానం బెట్టి * పట్లనరయ.
 ఆ. అమ్మెయిం బరస్ప * రాకృతివ్యత్యయం, బగుటఁ జూచికొని మ * హాద్భుతంబు
 స్మాదయమునవహించి * రిదియేమిమాయయె, కోయటంచువారు * గొంతతడవు.
 సీ. అంతట నానుము * ఖాసత్తి యాత్మలోఁ, దన్నిమి త్తంబును * దలంచుకొనుచుఁ
 దననాభువదనంబుఁ * గనుఁగొని యిప్పు డే, ననినట్టిమాటమ * హత్త్వమ యిది
 తప్పదు మును జర * త్కాయ మే నలశక్తి, సన్నిధి వీడ్కొను * సమయమునను
 నను సత్యవచనఁగా * నెనరింప నాయమఁ, బ్రాణించితిని వృథ * యైచన దది
 షే. శాసన స్తంభలిసిరితిఁ * జర్పసేయ, ననిన విని యింక నేమియు * ననకు మెద్ది
 యాడఁబోనఁగ నెఱ్ఱానో * యనుచుఁబలికె, నమ్మణి స్తంభుఁడు భవిష్య * దర్థవశత.

96

వ. ఇట్లు పలికి వెండియు నిట్లనియె.
 షే. సీకు గర్భంబు గాకుండ * నాకు నాకు
 కొడుకు నీకూటమిన గలు * గుటకు సీకు
 వరము లిచ్చినయవ్వాణి * వాక్య మెట్లు
 ఫలితముగ నున్నదియొ యెందు * బదరఁ జనదు.

97

చ. అదియును గాక యంగనల * కంగజసంగరకేళికావిశే
 షదశలయంద నెక్కుడఁట * సౌఖ్యగతుల్ మగవారికంటె నా
 కిదియు నెఱింగికో నిపు డ * భీష్మము గావున నెట్లు లుండఁ గో
 నెద నొకకొన్ని నాళ్లు విహ * రింపుము నీవును బూరుషాకృతిన్.

98

వ. అనిన విని సుముఖాసత్తి యోయనఘనీ వేరూపంబున నుండు మన్ననీదువాక్యం
 బు నాకు వేదవిధినమానంబు గావున సెప్పల్కనయట్ల చేసెద నని తదు క్త ప్రకారం
 బునఁ దనపురుషరూపంబుతోడ నడుపుచుండె మణి స్తంభండును నట్టినారీరూ
 పంబున మదనక్రీడలు సలుపుచుండె నప్పుడు దమసుముఖాసత్తిమణి స్తంభనామ
 ధేయంబులు స్త్రీత్వపురుషత్వంబులవెంబడిన వీడ్పాటుగా సంకేతంబులు చేసికొ
 ని రంత నాకృతిమనవిత తనపురుషుండును దానును నానావిహారయోగ్యంబు

లై నయా రామ ప్రజేశంబులు చూచువేడ్క దనసింహంబు నాకర్పించి తదాచూ ఘులై దానియ భేష్టసంచార వేగంబునకు సంతసిల్లుచు సంతరిక్షంబునం జరియించుచుండి యెదుట నొక్కపురంబుఁ గని తనహృదయవల్లభున కిట్లనియె. 99

క. పుర మల్లదె యద్భుతగో, పుర మై వరణమిషలసితపుణ్యప్రీనూ పురమై విభవములకుఁ గాఁ, పురమై శోభితః సగ్రమునఁ గనుఁగొంటే. 100

చ. కలకలహంససారసబంకప్రముఖాంబువిహంగమండలీ కలకలనాదలీలఁ దనకైరవతామరసాటలక్ష్యజో కలకలమానసాభ్యుదయశారవముల్ సరిగా దటంచుఁ దాఁ గలకల నవ్వుచున్న పరిఖావలయంబువిధంబుఁ జూచివే. 101

క. ఈరమ్యపరిఖనశుమక, సారపుశృంగములతోడ సాలము పద్మా కారత నొప్పఁగ నిది కా, సారపురం బండు కొలనిఁచాఁపున నునికిన్. 102

క. తోరణము లింద్రధనువుల, తో రణము లొనర్ప నొప్పుఁ తోరపుఁబుగముల్ సారపురీతుల నీకా, సారపురీతులకు రావు చర్చింపంగన్. 103

ఉ. తోరపునస్తుసంపదలఁ తో రమణీయత నొప్పు నిప్పురం బోరనుణుండ రత్న ఖచితోజ్జ్వలసాధవిహారీనక రూరపువీటికారుచిరభూరినుగంధసమేతవాతసం చాలకృతావిదూరసురసంపదపూర్వమనశ్రవమోద యై. 104

క. ఇచ్చోటికిఁ దొల్లియు నే, వచ్చి యెఱుంగుదును దీనినైభవమహిమం బచ్చెరు విందు వసింపఁగ, నిచ్చ యగుచు నున్నయది యఁగ్గిశ్వర నాకున్. 105

క. అని పలికి యంతటను దీ, నిన దిగవలయు నని యవుడ సేలకు డిగ్గం దనసింహవాహనముఁ బ, ట్టి నిజేసుఁడుఁ దాను దాని డిగి నడిచి చనన్. 106

వ. అప్పట్టణం బేలురాజు సత్వదాత్తుం డనెఱువాఁడు వాహ్యభిం బోయి తిరి యరుగుదెంచుచు నాపూఁబోడిరూపలావణ్యంబు లాపోవక నిన్ని మేఘం డై నిరీక్షించి తదనంతరంబున. 107

క. ఒంటనిరాజులఁ గప్పుము, గొంటిక మే లేచ్చి కలికిఁగుబ్బెతలను వా రింటఁ గల రంతకంటెను, గంటికి ని పై నవాలుఁ గంటిక గంటిన్. 108

క. అనరాదు గాక నాయిం, టన కా దిటువంటిచెలువ సాకంబునఁ గ ల్లనె చెప్పనేల నకలా, వనితలనాయకులయిండ్ల సనితలనుద్దుల్. 109

క. ఆసిద్ధునిసంబంధం, బీసాంద్రైకనిధికి సేరీతినాఠో దోసం బి ట్టటు భావన, చేసినఁ దెలియుదము వారుఁ చెప్పిన నింకన్. 110

మ. అని చింతింప యదృచ్ఛ నచ్చెలువ తన్నా వేళ నీక్షించినక ఘనసైన్యంబులు గొంత మించఁ దనతుఁ త్థాణంబు తేజీ జివు

క్కున దాఁటించి గుదించి చిత్తరువుబాగుల్ మీఱ నాడించె శో
భనతద్వల్లనవల్లదగ్గిమరుచిస్సాయత్కిరీటుబుతోన్.

111

న. ఇవ్విధంబున ఘోటకంబును నెుకింతవడి యిట్టట్ట ద్రోక్కించి యాఁకించి కించి
చుదంచితరత్నకంకణక్రేంకారంబులు కందళింపఁ గందం బప్పళింపుచు నిలిపి
ప్పుడు.

112

సీ. కేయూరమాణిక్యకరణముల్ మెఱయంగఁ జెలికానిమూఁపునఁ • జెయ్యిఁ జేర్చి
రత్నాంగుళీయకప్రభ పేరెములు వాఱఁ, గేలిపద్మంబు కెంఁగేలఁ ద్రిప్పు
లలితదంతాగ్రకాంతులు దొలంకఁగ దండఁ, ధరునితో రిత్తమంతునము నడపు
తెలివన్వృజాలు నుఁ త్తియపుఁ జొకట్లఁ బెం, పఁగ నర్తనచివుతో • సరసమాడు
తే. మణికిరీటుంబు చాలించి • మగుడ దిద్దుఁ, దళుకుకొనగోర మీసలఁనులి యడల్పు
నాచకోరాక్ష తనుఁజూచుఁటరసి యరసి, భావజవికారములు కడుఁబరిఘ్విల్ల.

ఉ. కంతువికార మీకరణి • గాటముగాఁ దనయందుఁ బ్రస్ఫుట
క్రాంతిగ నున్నచో నొకఁడు • కానుక యిచ్చినపూవుబంతి బా
హుతరసీమ నద్దుకొని • యామృగలోచనఁ జూచె దాన న
క్కాంత యొకింతజూఱుచనుఁకప్పు ఘటింపుచు మోము వంపఁగన్.

114

ప. అత సర్వంబు డిగ్గి తానొక్కరుండ యాసిద్ధునిఁ జేరంబోయి మహాత్మా మీర
తెచ్చటనుండ నచ్చితి రెండుఁ బోవుచున్నవారు మీనామధేయంబు లెవ్వీ యి
న్వనిత సీ కేమి యగు నని యడిగిన నతండు తమవచ్చినతెఱంగు చెప్పి యేమ
చేస్తంభం డనువాడ నాపూఁబోడి సుముఖానత్తి యనుపేరం బరఁగు నని ప
లిక యిది తనభార్య యని యెఱింగించిన సీకురంగలోచన యే తెఱంగుననైన
నన్నిధి నున్నం బాలు సటమీఁద భాగ్యవశంబున నైనయట్లయ్యెఁ గాని య
ని చిఱింపుచు నతం డతనికిఁ గపటవినయంబునం గృతాంజలి యై.

115

చ. హృదయము రిండులంగ మిము • నెంతయు భక్తిని గొన్నినాళ్లు మా
సదనమునందు నుంచుకొని • శక్త్యనుసారకృత్యోఽచారసం
పదఁ బరిచర్య సేయుటకు • మామది నున్నది వేడ్క మీర లే
తదభిమతుం బానర్పు టుచిఁతంబు మహాత్మక సిద్ధశేఖరా.

116

క. అనిస మణిస్తంభం డం, గనవదనముఁ జూడ నట్ల • కాని మ్రొందుం
డిన మన కేమీ యని భ, ర్తను బలికె నగుచు నాకుఁరంగేక్షణయున్.

117

క. ఆరీతి ననుమతించిన, వారలఁ దోడ్కొనుచుఁ జనియె • వసుభావరు డిం
సారెఁడునవమణిమయశిబి, కారూఢులఁ జేసికొని నిఁజాలయమునకున్.

118

తే. ఇట్లు దోడ్కొనిచని కరంబింపుమీఱు, నట్టిమణిగేహములు మైఁడిపట్టమంచ
ములును సొమ్ములు పరిమళిమ్ములును జేటి, కాజనంబులుఁ గడు నధిఁకముగ నిచ్చె.

క. ఇచ్చి పలుమాఱు వారల, నచ్చటికిం జని విసితుఁ • డై కొలుచుచుఁ దా

నచ్చెలువను దనయొద్దకు, వచ్చుట కడిగించె దగినవారలచేతన్. 120

ఆ. ఆలతాంగియుఁ దన * కప్పటి కొక్కింత, గర్భజననశంక * గల దటంచుఁ జెప్పి సిద్ధునుతుని * సిద్ధున కీక యె, గలయ నన్య ననుచుఁ * గడపిపుచ్చె. 121

క. ఆవారిజముఖ కంతక, వేవి ధ్లుదయించె జిక్కె * నెమ్మేను గడుకో భావము మృద్భక్షణవాం, ఛావ ర్తనఁ జెందె గర్భ * సంసూచనగాన్. 122
క వి రా జ వి రా జ త ము.

కడుఁ గృశ మైనననాభిని మధ్యముఁ * గన్గొని కన్గొని యేమొ బలం బెడలఁగఁ జిక్కె గరం బపు డంగము * లెల్ల దదీయకృశ త్వముఁ బోఁ గడఁగుటయుం బొదలెక గతినం బగు * కాంతచనుగివ మున్నునఁ దా బడలదు తత్పరిపుష్టితఱిం గను * పట్ట మొగంబుల న వ్వదవన్. 123

మ. కడుఁ దోరంపుఁబయోధరంబులమొనల్ * గప్పారుచుం బర్వున ప్పూడు తద్వక్త్రీసుధాంశుబింబ మనయం * బుం బొండురశ్రీ గనం బడియెక గా ర్తికపూర్ణిమాతిథిబలెక * భావించిచూడంగ నె య్యెడనుక స్థానగుణంబునం గలుగవే * యేమేమియుం జిత్రముల్. 124

తే. అంతఁ గడుఁ గాను పొదలె ర * త్యాశ వదలె వఖలు విరియంగఁ బాతెఁ బే * రలత మీతె నాభి వికసించె గతులమాం * ద్యంబు మించె సతికిఁ బ్రోద్దులనెల చొచ్చె * జడత హెచ్చె. 125

క. ఈరాజో త్తముఁ డంతట, నారమణికి నుద్భవిల్లె * నైదుగ్రహంబుల్ సారగుణత నుచ్చస్థా, నారూఢిం దనర భవ్య * మగులగ్నమునన్. 126

సీ. సకలదిక్కులను బ్ర * నన్నతఁ గాన్పించె, జలున నెత్తావిగా * డ్వులు చరించె గుసుమవర్షంబు లో * కుల కద్భుతము చేసె, శుభలీల దివ్యదుం * దుభులుమ్రోసె సర్వామరులజయ * శబ్దముల్ విలసిల్లె, బరఁగఁ ద్రేతాగ్నులు * ప్రజ్వరిల్లె బరమసాధుజనంబు * భావంబు లుప్పొంగె, గలుషచారితుల * బలిమి గ్రుం

తే. శౌర్యగాంభీర్యధైర్యసౌ * జన్యనీతి, సత్యకీర్తిప్రతాపాది * సకలసుగుణ పుంజరంజివ్యమాణభూ * భువనండగుచు నిన్మహారాజవరకుండ * యించునపుడు.

న. బ్రహ్మదేవుం డితనితల్లిదండ్రులకు నాగంతుకంబు లైనవ ర్తమాన స్త్రీత్వపురుషుల త్వనామధేయంబులు చూడక సహజ స్త్రీత్వపురుషత్వనామధేయంబు లవలంబించి యవ్విధంబున సవ్విభునకు మణి స్తంభంబు తల్లి యనియు సుముఖాసక్తి తండ్రీయనియు బలికినవాఁ డతనివాక్యంబున కన్యధాభావశంక గలదే యమ్మొక స్తంభండు పుత్తోదయం బైనయనంతరంబ తనతోల్లిఁటిమగతనంబు తనకును సుముఖాసక్తియాఁడుతనంబు సుముఖాసక్తికిని గలుగునట్టు నాయును చేతం బలికించి యాభార్యయుం దాను దమతమపూర్వనామధేయంబులవ్రో

ఉప తీరుగ యోగాభ్యాసభానురు లగుచుఁ గానారపురంబునన యున్నవార
లీరహస్యంబు వారీవలనం దార్కాణగాఁ దెలియవలసినఁ దెలియుం డని పలికి
యి ట్లనియె.

128

ఉ. ఎప్పు డితింబు దిల్లి కుడఁయించె గరంబు విచిత్రలీలమై
సప్పుడ గల్గెఁ గూఠావనము • గూఠావన మెప్పుడు గల్గె నిచ్చెఁ దా
సప్పుడ వచ్చి యొక్కనుఁశి • యమ్ములు విల్లు స్వభావసంజ్ఞతో
నొప్పెఁపసద్ధం డిందఁ బ్రభిఁమో త్తమభావము గాన రెవ్వరున్.

129

సీ. అంతఁ గల్గెఁ పూర్ణం • ఉనునామ మితనికి, నిడియె నాసిద్ధలో • కేశ్వరుండు
అప్పుడ తిత్పట్టఁణాధీశుఁ డతనిన, ద్యోయనానాదిమఁ హూన్నతి విని
యంతఁ డెవ్వఁడో మహాఁ ద్భుతనై భవుఁడుదివ్య, పురుష వర్మండుగాఁ బోలు నితని
తల్లి నే నితరసాఁధారణంబుగఁ జూచి, కామించి పాపంబు • గట్టుకొంటి

శే. నిది నుఱవఁ జేయఁ దగు నేమి • యిచ్చి యైన
ననుచు నాసాధ్యకడ కేగి • యమ్మ మిమ్ము
నెఱుగఁ కొనరించినట్టినాఁయెగ్గు లెవ్వి
గల్గినఁ గృతార్థుచి త్తినై • కావు మనుచు.

130

ప. తత్ప్రియంబుగా నితనికి నిజాధపత్యం బెల్ల సమర్పించి తాను మంత్రి యై కొలి
చి యుండఁ నని చెప్పిన నలఘువ్రతుం డాబాలికం జూచి స్వభావుం డనఁబరఁగు
నాసిద్ధం డెవ్వఁ డమికారణంబున నమ్మణియు శరచాపంబు లితనికీఁ దెచ్చి యి
చ్చె నని యడిగిన నది యి ట్లని చెప్పె.

131

సీ. ఓవిసైవర నూస్వభావాఖ్యసిద్ధండు, విను సుముఖాస త్తిఁజనకుఁ జాతఁ
డావు త్తీ జనియించిఁనట్టిపిమ్మటఁ దన, కారతను విడిచి దేఁశాంతరి యయి
తిరుగుచు నూహారీఁపురమున కేఁగెంచి, యందు దత్తాత్రేయు • సఖిలయోగ
విద్యారహస్యకోఁవిదుమహామహుఁ డప, శ్చిర్యచేఁ దనకుఁ బ్రసన్నుఁ జేసి

శే. కసియెఁ దత్ప్రపచేత యోఁగప్రకార
ములు నను స్థంబు తద్యోగఁ విలసనమున
భావ మెప్పుడు దనయందుఁ • బాదుకొలుపు
చునికఁ నేసి స్వభావాఖ్య • యెసరఁ దాల్పె.

132

ఆ. అను... వినియ మొప్ప • నలఘువ్రతుండు గే, ల్కొగిచి సకలబోధఁములకు నిధివి
సీ వెఱుంగనియవి • త వెవ్వి యోగముల్, చెప్పవలయు ననిన • శిశువు వలికె.
క. విమలాత్మక వినుము స్రవ, స్తము జీవాత్మ పరసూత్మ • సంయోగము యో
గ మనఁ దదంగము లనిమిది, క్రమమున వినుపింతుఁ దత్ప్రీ • కారముదెలియన్.
ప. ఆయోగాంగంబులు యమనియమాసనప్రాణాయామప్రత్యాహారధారణభ్యాన

సమాధు లనం బ్రసిద్ధంబు లై యుండు నందు నెక్కటాకటి యనేక భేదంబు లగు నవి యెఱుంగించెద వినుము. 135

మ. యమమున్ సత్యదయాక్షమాధృతిమితాః హారాష్ట్రవబ్రహ్మచ
ర్యము లస్తేయ మహింస శౌచ మన నెఃస్పారున్ ధర్మత్రీసురో
త్తమ యందున్ దశభంగు లై పరుల బాధం బెట్టకింపారు బాం
కమి సత్యంబు పరా ర్థి కోర్వమి దయాఃఖ్యం బెంపు మీఱుం గడున్. 136

క. విను మొరులతప్పులందున్, గనలక సైరించి యునికిః షమ యనఁ బరఁగున్
ధనబంధువియోగాదులకును హృదయము కలఁగమికినిః గొఱలు ధృతి యనన్.
క. ఎనిమిదికబళంబులు యతి, కినుమడి వనవాసి కతనిః కినుమడి గృహికిన్
విను లఘుభోజన మితరుల, కనఘ మితాహార మనఁగః నభినుతి కెక్కున్. 138

తే. విహితక ర్మంబు లెందుఁగాఃవించు నెడల, మఱి నిషిద్ధకర్మంబులు ః మాను నెడల
వాఙ్మనఃకాయకర్మప్రవ ర్తనంబు, నూవె యార్జవమన మహిఃసురవ ర్ణణ్య. 139

సీ. సన్న్యాసికిని బ్రహ్మఃచారికి వైష్ణికుం, డగువసస్థనకు నోఃయనఘచరిత
స్త్రీసంగమంబును ః ద్వికరణంబులయందు, నొక యప్పుడును జేయఃకునికి బ్రహ్మ
చర్యంబు ఋతుకాలఃభార్యాభిగమనంబు, దక్కినబొంట్లతోఁ ః దద్విహార
మును మానుటయు గృహఃస్థనకును బ్రహ్మ చర్యంబిఁకన స్తేయఃమనఁగ నెందు
తే. శౌర్య మెఱుఁగమి యెపుడు సేఃజంతువులకు
నె గ్గొనర్చక యునికి యఃహింస యనఁగ
శౌచ మన రెండు తెఱఁగు లై ః శాస్త్రములను
బాహ్యమును నాంతరంబు నాః బ్రణతి కెక్కు. 140

ఆ. అందు బాహ్యశౌచః మనఁగ మృజ్జలములఁ, జేయఃబడినయది ప్రఃసిద్ధి కెక్కు-
నాంతరం బనంగః ననఘ ధర్మమున న, ధ్యాత్వ విద్యచేతః నయినశుద్ధి. 141
క. విను నియమంబులు పది తప, మును సంతోషా స్తికత్వఃములు దానేశా
ర్చనసిద్ధాంతశ్రవణము, లును హ్రీయును మతిజపంబుఃలును వ్రతము ననన్.
తే. కృఘ్రచాంద్రాయణాదికఃక్రియలు కాయ
శోషణము సేసి తపము సంఃతోష మనఁగ
నిప్పుడమి లాభమును గల్గె ః హృదయవృత్తి
నదియ చాలు నంచునికి సు ః మనఘచరిత. 143

క. విను పుణ్యపాపములు గల, వనియెడువిశ్వాస మెద్ది ః యది యా స్తిక్యం
బనఁ బరఁగున్ న్యాయార్జిత, ధన మర్థల కొనఁగు టొప్పు ః దానం బనఁగన్.
క. ఈశార్చన మన హరిఁ బర, మేశుం బూజించుటయును ః నెపుడును రాగా
వేశానతహింసాప్రము, ఖాశంకలు లేనిహృద్వఃచోఁగస్థితియున్. 145

సీ. అనఘాత్త వినుము సిఃద్ధాంతశ్రవణమును, వేదాంతశాస్త్రంబు ః వినుచు నునికి

- వైదికతాకికః వర్తనలకు దూర, మగునింద్యకర్తంబునందు లజ్జ
 యెయ్యది యది సుమ్ముః ప్రీశబ్దవాచ్యంబు, విహితసదాచారః విధులమీఁది
 శ్రేద్ధ మతి యనంగఁ డబ్రస్తుతికెక్కును, వేదబాహ్యము గాని విమలమంత్ర
- ఆ. మును గురూక్తమార్గమున జపించుటయు న, ధీత మగుశ్రుతిస్త్రోతిహాస
 ముఖ్యవాఙ్మయంబుఁ మునుకొని యావర్త, నంబుసేత జపమనంగఁ బరఁగు.
- క. వినుము విశిష్టాచారం, బును ధర్మప్రముఖనిఖలః పురుషార్థకరం
 బును నగు నుపవాసాదిక, మనఘాత్తక సుప్రసిద్ధఁ మగువ్రత మనఁగన్. 147
- క. ఈయమనియమంబులు గల, ధీయుతుఁ డధికారి వసుమః తీసురవర సి
 శ్రేయస్కరాసనప్రా, ణాయామాద్యుత్తరప్రయత్నంబులకున్. 148
- వ. ఆసనంబు లనేక భేదంబులం బ్రవర్తిల్లు నగ దుత్తమంబు లయినకొన్నింటిని
 వివరించెద. 149
- క. వినుజానూర్వంతరభా, గనివేశితపాదతలుఁడుఁ డఁ గడు ఋజుకాయం
 డును నై కూర్చుండఁగ యో, యనఘాత్తక వెలయు స్వస్తికాసన మనఁగన్.
- తే. వామపృష్ఠపార్శ్వముననఁ వామగుల్ఫ
 మమరఁ బార్శ్వవంతరమున గుల్ఫాంతరంబు
 నునిచి గోముఖాకృతి దృఢాసనత నునికి
 యమలగుణ గోముఖాసనఁ మనఁగఁ బరఁగు. 151
- సీ. దక్షిణపాదంబు ఁ దక్షిణాంకమునన, దక్షిణాపాదంబు ఁ దక్షిణాంక
 మున నిడి యిరుగేలు ఁ వెనుకగా వీడ్వడ, నిగుడించి బాటవ్రేళ్లు ఁ దగులఁబట్టి
 యురముపైఁ జుబుకాగ్రఁ మొనరంగ హత్తించి, దృష్టినాసాగ్రసుస్థితము సేసి
 యునికి పద్మాసనఁ మన నొప్పు నిందుఁగొం, దలు చిబుకవ్యవస్థానియమము
- తే. చెప్ప రొకకొంద టూరుసుస్థితిఁ గనఁ దగు
 దోయి యుత్తానముగ నిడిఁ తొడలనడుమ
 నట్ల పాణులు నిలిపి నాసాగ్రదృష్టి
 యగుచు నునికి పద్మాసనం ఁ బండ్రు బుధులు. 152
- తే. అనఘ తుదఁ జెప్పినట్టిపద్మాసనవిధి
 యందుఁ జుబుకాగ్రమును హృదయమునఁ జేర్చి
 రాజదంతమూలంబునఁ రసన చేర్చి
 వాయుకర్షణ మొయ్యనఁ జేయవలయు. 153
- క. కుడితొడపై వామపదం, బిడి యితరముమీఁద నితరఁ మిడి నిశ్చలతఁ
 గడు కుదురై కూర్చుండుట, పుడమిఁ వీరాసనాఖ్యుఁ డబాలుచు మహాత్మా.
- శా. అండాధఃస్థిత మైనరేఖ యుభయోపాంతంబులఁ గుల్ఫముల్
 రెండుఁ వీడ్వడఁ జేర్చి బాహుయుగముఁ వ్రేళ్లు గడుం జిక్కనై

యుండక జానువులందుఁ బూన్చి వివృతాఃస్వయం దైవనాసాగ్రహీ
 యుం దై యుండెనునట్టియాసనము మిఁచుకొని హింసంజ్ఞాకన్యై. 155

ను. తనగుల్పంబులురెండు నగటి యుగళాఃధశ్చేవనీపార్వ్యవ
 ర్తన నుండక ఘటియించి హస్తముల దత్పార్వ్యబులత్యైగతయ
 త్పనిరూఢిగ గ్రహియించి వర్ణిలుట యోధర్పాత్మ భద్రాసనం
 బనఁ బ్రఖ్యాతి వహించి యుగళు నది సర్పారోగ్యదం బెప్పుడున్. 156

క. తగ మేహనంబుపై స, వ్యగుల్ప మిడి దానిపైఁ దదస్యం బిడి గ
 ట్టిగఁ గూర్చుండుట యోభ, వ్యగుణా ముక్తాసనాఖ్యః మై సోపొందున్. 157

క. కొందఱు సిద్ధాసన మని, కొందఱు వజ్రాసన మనిఁ బొందియాడుచు నిం
 పొందఁగ దీనిని మఱియొక, కొందఱు గుప్తాసన మనుకొంద్రు ముహూర్తా. 158

చ. కరతలముల్ ధర్మిత్రిసయి యట్టిగ రెండును నూఁచి వానినూ
 ర్పరముల నాభిపార్వ్యములఁ బన్నడ నాని శరీర మెల్ల ను
 బరమున దండతీలఁ గనుపట్టఁగఁ జక్కఁగఁ జాగి యున్మి ను
 స్మరయ మయూరసంజ్ఞ మగునాసన మోధరణీసుగోత్తమా. 159

తే. జగత్పైఁ బాదములు రెండుఁ బక్కఁ జూచి
 పాణులఁ దదగ్రములు బిగఁబట్టి నుడురు
 జానువులఁ జేర్చి యున్మి యోసాధుచరిత
 తాపసేంద్రులు పశ్చిమస్థాన మండ్రు. 160

క. ఈయాసనములు మిక్కిలి, కాయలఘుత్వమును సకలఁ గదనాశకము
 జేయుచుఁ బాపనికాయము, పాయందోలుచును బరఁగు యభివ్యచక్రణా. 161

సీ. ధాతనీతికపాలభాతివత్రిస్త్రాటి, కములు నాళియు నాగఁ పుమరు యోగ
 పట్కర్తముల దేహాసంశుద్ధికలితుండై, సరఁగ నీచెప్పినభద్రసాహ
 సద్దాసనాదులఁ బరిచయం బమరంగఁ, బ్రణానసగభ్యాభేదగుణానిరూఢి
 గొమరొందుపూరకఃకుంభక రేచకం, బులవిశేషగుణుగోఁ గ్రాణువునిమాలు

తే. చున్న యట్టి ప్రాణాయామ యోమహాత్మ
 సలుపఁ జలుపంగ మారుతఃజయము గల్గు
 నంతకంతకు సంసిద్ధి నతిశయిలు
 నాఁడునాఁటికి మేనిలో నాభు లెల్ల. 162

తే. విను మపాసంబునకు రెండువ్రేళ్లయెడను
 బై నెసఁగుపావకునియున్మిఁపట్టునకును
 బై నితోమ్మిద్దివ్రేలులపాటియెడను
 ధరణిసురవర్య నాడికందంబు వ్రెలుచు. 163

తే. ఉండుఁ దనువున జెబ్బదిఁ రెంఁడువేలు

నాడు లొకటియు నూఱు గఁణ్యంబులందు

నందుఁ బదునాల్గు శ్రేష్ఠంబు ఁ లందులోన

మూఁడు నుతి కెక్కు నందును ఁ ముఖ్య మొకటి.

164

న. పదునాల్గునాడులలోపల సరస్వతీప్రముఖంబు లైనయేకాదశనాడులు, జిహ్వ

దివ్యాపారకారణంబు లై పరఁగు నిఱాపింగళు లనునాడీద్వయంబు వామదక్షి

ణనాసారంధ్రగామిను లగుచుఁ బ్రాణాయామసాధనం బై ప్రసర్తిల్లుచుఁ బ్ర

ధానతమం బైననుషుమ్నాహ్వయనాడి బ్రహ్మనాడి యనగ బరఁగుచు నాడీకం

దమధ్యవర్తిని యై బ్రహ్మరంధ్రగామిని యై యుండు నందఁ బవనంబుఁ బ్రవే

శింపఁజేయుట యుత్తమయోగం బనగ బరఁగు నింకఁ బ్రత్యాహారప్రకారంబు

లు విను మని యి ట్లనియె.

165

సీ. ఇంద్రియార్థములందు ఁ నింద్రియంబులఁ బ్రవ, ర్తిలసీక కుడియొచ్చిఁ త్రిష్టకాకటి

యవియందుఁ జరియిం చెనదిసమస్తంబునా, త్తయకాఁగమననులోఁ దలఁచుకొనఁటి

నిత్యకర్తంబు లఁన్నియు నాత్మయంద సగ, తతము చిత్తముచే నొనర్చుకొనఁటి

తనువునఁ గలపదుఁ నెనిమిదిమర్తసీ, మలఁ గ్రమంబున గాఢ్మృ ఁ నిలుపు కొకటి

ఆ. యోగశాస్త్రశీలఁ యుతులు ప్రత్యాహార, భేదరీతు లనుచు ఁ నాదరమున

సాంప్రదాయకముగ ఁ సలుపుచు నుండుదు, లోవసుంధరాసుఁ రావతంస.

166

సీ. పాదాదిగా జానుఁ పర్యంత ముర్వి యు, ర్వాద్యదిగాఁ బాయుఁ పర్యంత ముదకి

ముదకాదిగా మఱి ఁ హృదయాబ్జపర్యంత, మగ్నియగ్నాద్యదిగా ఁ నందమీఁద

భూమిధ్యపర్యంతఁ ము మరుత్తు మరుదాది, గా సూర్యసర్విత ఁ మోమహాత్మ

నభము వర్తిల్లుఁ దానక మది యైను భా, వింపఁగా వేత్వేఱ ఁ విసౌతగతిని

తే. ధాతృవిష్ణురుదేశసఁ దాశి వాఖ్య

దై వతములఁ బృథివ్యాదిఁ తత్త్వపఁచ

కమున ధారణ మొనరింపఁ ఁ గా నలయును

బ్రణవమునను బ్రాణాయామఁ భంగు లమర.

167

ఆ. అని మఱియును దద్రఁ హాస్యవిశేషంబు, లన్నియును నచించి ఁ ప్రాణముఖ్య

పవనగతుల తెఱఁగుఁ పదు నెనిమిదిమర్త, ములును నాడు లుండుఁ పాలువుఁ తెలిపె.

వ. తెలిపి యింక ధ్యానప్రకారంబు విను మని యి ట్లనియె.

169

క. అప్రతిమముగ విజాతీ, యప్రత్యయవాసనాసిఁ కాసంవిచ్చి

న్నప్రవహదురుసజాతీ, యప్రత్యయరూప మగుచు ఁ ధ్యానము నెలయున్.

170

క. అది సగుణధ్యాన మనక, సదమలగుణ వినుము నిర్గుణధ్యాన మనక

నిదితముగ నిరు తెఱఁగుల, మొదలిటి యది చేయ నితరఁ మును సిద్ధిచున్.

చ. సగుణ మనంగ నింక విను • శంఖసుదర్శనముఖ్యచిహ్నితా
 బగువురుషో త్తమాకృతిఁ దదన్యము నిర్మలనిత్యచిన్తయం
 బగుపరమాత్మ రూప మది • యబ్బుట దుర్లభ మెట్టివారికిన్
 సగుణవిలాసచింతనము • సల్పంగ సల్పంగ దాని భూసురా. 172

క. మానసము విష్ణునందున్, లీన మగుచు నించుకయుఁ జులిపక యుండన్
 బూనుట సమాధి యగు వి, ద్యానిరతా యుక్తరూప • మది భావింపన్. 173

న. యోగవిద్యాప్రకారంబు దీనిమహాత్వంబునంజేసి యశ్చైతన్యగుణ భావగుణ దన
 యందుఁ దిరంబుగా నిలుపుచు నాసిద్ధుండు స్వభావుఁ డనగా బరఁగె. 174

తరల. అతఁడు నిత్యము నాత్మ యోగసమాధికిన్ విజనస్థల
 స్థితి మనంబునఁ గోరి పెక్కులు • దేశముల్ చరియింపుచున్
 గతివశంబున జన్మదేశము • గాంచి యందుఁ గడున్ వివి
 క్తతల మంచు వసించె దా శతతాశదఘ్నప్రసాదంబులోన్. 175

సీ. అట్లు వసించి యోగారూఢి నుండుచో, దనయల్లుఁ జాలిపైఁ • గినుకవలన
 మడువున నారీతిఁ • బడి తన్నుఁ జేర వ, యః స్తంభమణి మొద • లైనయట్టి
 వానిఁ గొన్నిటి నిచ్చి, తా నంపెఁ గానియ, స్పృశు దనబంధుత్వముచు దెలువఁగ
 బోయిన బంధంబు • పోసక తగిలించు, కొన నేల మగుడఁగ • సనుతలఁపున

తే. నంత నెంతయు బహుకాలమరుగ నతఁడు, నియతినశమునఁ దిద్యోగినిష్ఠ నద
 ప్రాదములోపల వెలువడి • యరుగుదెంచె, నకలబుధసేవ్య మైనశ్రీశైలమునక
 డ. శీలితయోగవైభవుండు • సిద్ధుండు వేషక మించఁ గాంచె శ్రీ
 శైలము నీలలోహితలసన నిచ్చి త్రితసానువైభవో
 త్తాలము నేవకేష్టఫలదానవిధాననవీనదేవతా
 సాలము నిత్యవర్ణగుణజాలము ముక్తితాలవాలమున్. 17

ఉ. పెల్లగిలెక గుబేరు మల • పెంపటి ఘూర్ణిలె మదరంబు దా
 విల్లయి వంగె మేరుగిరి • వింధ్య మిలన్ నెఱయంగఁ గ్రూగె రూ
 పెల్లఁ దుషారమాత్ర మగు • తెన్న హిమాద్రికి సాజ మై స్రవ
 ర్ణిలైను గాన శ్రీనగము • శ్రీనగ మన్మునకీర్తికి దగున్. 18

సీ. నవప్రస్థవనము నానామణుల్ గుచ్చిన, పచ్చపట్టుఁ గబాయి • బాగు నెఱ
 ధాతుస్థలంబు లాతతకుంకుమాంగరా, గప్రకారంబునఁ • గానుపింపఁ
 దెలిఁడాలు పచరించు • సెలయేటికాలువల్, హారవల్లరులసో • యగము దాల్చు
 బహువిధోపలయుతో • పత్యకాభాగభ, ద్రావనలీలల • నతిశయిల్ల

తే. నవరిధరణిభృన్మూర్ధసమాదర్హా, పాదకటకంబు లమరంగఁ • బ్రణుతిఁ గన
 యన్న కేంద్రనికీని గిరి • టార్పణ కరి, యెనయుడిగంపుఁగఁ జై మఃధ్యాహ్నాలతీ

క. సిద్ధమణుల్ గనుగనులున్, సిద్ధాషధమూలికావి • శేషపుంబనులున్

సిద్ధరసధునులు గూడి ప్ర, సిద్ధిగఁ జేకొన్నయాపు * శ్రీగిరి యయ్యెన్. 180

క. పాతాళగంగ యనియెడు, కైతవమున సన్న గేంద్రుఁకాలికడియ ము
ద్వోతించు గండశైల, వ్రాతమిషస్థితనగాంతఃరప్రతిమలతోన్. 181

చ. ఘనఃపరిరంభ సంభ్రమవిఁకాసములం గనుఁజ్ఞిసట్టిమి
న్ననుహరిపేరురంబు దనఁయందును దారొక్కనకుండ నొత్తి ప
ట్టిననిధిగర్భబాహునవఁజీవి బ్రవర్తిలు నన్నగంబు శో
భనఖచరద్రుమావిరళఃపల్లవతల్లజశోణపాణి యై. 182

వ. ఇవ్విధంబున నశిషవిప్రవిచిత్రమహిమంబున నతిశయిల్లుచున్న సగోత్రమంబు స
త్యంతభక్తియుక్తుఁడగుచు నధిరోహణుం డగుచు మల్లికార్జునమహాదేవసేవా
విధానం బనూనంబున నడపి యదృచ్ఛావిహారంబున సంచరించువాఁ డిందు
నంతట భృగుపాతంబున కాయతృపఱు చున్న మణికంధరుం జూచి నీ వెన్వండ
వీసాహసోత్సాహంబునకుం గారణం బేమి యెఱింగింప వలయు ననుటయు న
తగఱు దనపేరునుం జాతియుం దెలిపి తద్భృగుపాతోత్సాహఃపర్యంతంబు తన
పూర్వవర్తనంబు సకలంబునుం జెప్ప నందు వినంబడిననిజపుత్రిజామాతలవృ
త్తాంతంబున నుత్కంఠమానమానసుం డగుచు మఱియుం దద్విశేషం బతనిక
నెఱుకపడినంత యడిగి జెలిసి తాను సుగ్రాతిజనకుం డగుట వినుపించి తనవర్త
నం బంతయుఁ జెప్పి శారదాదేవి యాసుగ్రాతీశాలీనులకు నిచ్చినవరంబు లె
ట్లు ఫలితంబు లగునో యని యొకింత చింతించి యవి యట్లట్ల సఫలంబులు గాక
మానవుగా యని నిశ్చయించి మణికంధరున కిట్లనియె. 183

నీ. నారదుఃపరిచర్యఁచే రుక్మిణీకాంతు, శిక్షను సంగీతఃసిద్ధి గనుట
యష్టానికరుణచే * హరిభక్తితీర్థయా, త్రాదిపుణ్యంబుల * సతిశయిలుట
నడుమఁ బ్రమాదంపునడకఁ జేకుఱినశా,పము రాజ్యఫలముగాఁ * బనుపఱుచుట
యధికపుణ్యప్రాప్య * మైనగంధర్వజా, తిని సముద్భవ మంది * తేజఱిలుట

జే. యూహ సేయంగ నీ వింక * నొందుజన్మ
మమితసాద్గుణ్యసంపన్న * మగుట ధువము
పుణ్యవాసన లూరకఁపోవు నూవె
యెల్లఁ దమతమఫలముల * నిచ్చుఁ గాని. 184

క. సుగుణాన్వైకనివాసం, బగుజన్మము నీకుఁ గలిమి * కాదిమహేతూ
పగమంబు చాలు నిచ్చట, భృగుపాతంబునకు నేమఁజేక్షిత మింకన్. 185

చ. అనుడు నతండు శ్రీమహితు * లై శుచివర్తను లైనవారికిం
దనయుండ నై జనించుటయె * తద్విత మంచుఁ దలంచినాఁడ నా
విని యెటు లైన నెంతయుఁ బవిత్రచరిత్రత నీకుఁ గాన్పడం
దనరినవారు మత్సుతయుఁ * దక్షిణియుం దలపోసి చూడఁగన్. 186

ఉ. పారిలు తల్లిదండ్రులుగ * వాంఛ యొనర్చుట మేలు గాచె యిం
 పారిగ దాన నాకును బ్రియం బగుటాక్కటి యెక్కు జాప్రయం
 బూరక పోదు నీమదికి * నోవమి యట్టిమహాభకార మో
 సారగుణాధ్యయే సలుప * శక్తుడ మిందట నికు నెంతయున్. 187

సీ. తొల్లి యొకపుడు మధ్యదువుల నే నాత్మ, పరిరక్షకొకకును * బట్టి మొకటి
 కావలయు నటంచు * దైవనక్షరణ, నడిగిన స్వయించి * యట్లు నాకు
 సునగుచు నిది యమోః ఘోద్యమం బని పల్కి, వారలు నన్ను నింపి శిమిరిను
 క్షత్రవంశంబు గాంగల దని రావాక్య, మరసిన నీవు నాయుల్లునకును

తే. గొడుక నై పుట్టుటకె యనుకూల మగుచు
 నున్న యది క్షత్రధర్త మత్స్యజ్వలముగ
 జగతియే లేదు తక్కిననందియంబు
 లన్నియును మాని నామాట * యొచరించు. 188

సీ. అనుచు నట్లని నాయాత్మచందము విను, మల్లీను మూలము * పల్లెనెను
 రాజ నౌటకును గారణములు నున్న వింకను బవిత్రులునుట * జననము దు
 కాంక్షచే నిప్పు డీకరిమేశ్వరపువరి, నుటుకుచున్నాడెను * ముఖ్యులు గొంత
 మదిలోనిమెరమెర * మాన దేమిటికి సం, లేని నెంతటిరాజ * నైను నెట్టి

తే. పావనులయింటఁ బుట్టిన * బహిరబహిర, రాతివృజయం బజన్తమును గలిగి
 వర్తిలుట యబ్బరము గాన * వగవుగలదు, చిత్తమున నాకు నోనున * పద్ధవర్చ్య.

ఆ. అదియుఁ గాక రాజ్యమహాభూతంబు, సోకేనెన్నె పట్టి * సుజనులకును
 లేనిచీకుడనము * లేనిమూఁగతనాబు, లేనిచెవుడు గొంత * యొకనిలగు. 190

తే. వేదశాస్త్రాదిసకలసద్విద్యలందఱు
 నెందుఁ గొద యించుకయు లేక * నెసఁగునట్టి
 బ్రాహ్మణులగోష్ఠిచే నట్టిరాజ్యదోష
 ములు నివారింప నగు నని * తలచితేని. 191

ఉత్సాహ. భోగ్యనస్తుత్పన్న లేనిపుడిమితేనిదానముల్
 యోగ్యములును గామి జేర * నొల్లరు తినుద్వియల్
 మృగ్యతిముల వాల వెదిక * పచ్చుఁ గొలిచి పుచ్చుక
 భాగ్య మతని కబ్బుటరుచు * బ్రమకె యదియు నొక్కటా. 192

వ. అట్లత్పత్తమద్విజులచి త్తంబు నారాధించి చెర్చుకొనియెద నన్నెద దద్వివేకం
 బెన్ని నాళ్లకుఁ గలుగవలయు నవియే యెంచిచూచిన నొక్కొక్కటియ మిగు
 లననహ్యంబు లగుచు హృదయశల్యంబు లై యున్నవిచిచ్చు సకలకార్యముటనా
 తీసమర్థుండవు నాకు నివ్విచారంబు వాయ నొక్క తెరువునూడ రక్షింపు మని

మణికంధరుం డాస్వభానాఖ్యసిద్ధు నెంతయుం బ్రాణించె నతండు నతనికి విషా
దనినారణంబుగా నిట్లనియె. 193

క. సతతముం జెంపొందుజయో, న్నతి యొసఁగఁడునొక్కవిల్లు • నవశరములు నీ
మతికె దగినవి సృజించెద, ట్టితి దత్తాత్రేయదయ కంకృత్యము గలదే. 194

శా.నీ కంకణ్ సృజయించి యద్భుతపుమాణిక్యంబు నే నిత్తుఁ దా
నాకర్ణించును నీదునేవ గొన సర్వాన్నాయశాస్త్రాదివి
ద్యాకారార్థత నెప్పవారి నది యాత్మాలోకమాత్రంబునం
డీకూర్పుక సకలాశ్రితాల్లి క్షణలక్షేమాయురారోగ్యముల్. 195

క. అని యపు డొకసింగిణి వి, ల్లును వాఁడిమెఱుంగుటమ్ములును గెంజాయం
దనరారు మణిశలాకయుం, దనమాహాత్మ్యప్రకాశితముగ సృజించెన్. 196

శే. ఇట్లు సృజయించి దీని ని • వెఱ్ఱుడుదయ
మొంది తట మున్న యట్ల ని • కొనరి నిత్తు
నేను గనిపెట్టుకొని వచ్చి • లువి యొదవుట
యెట్లొ యెన్ని నాల్లొకొ యని • యెన్నవలదు. 197

వ. అని పలుకుచుండ. 198

సీ. అప్పుడు చేరువ • నరుగుచుం దద్వాక్య, ములు విని శివరాత్రిపుణ్యకాల
శోభితమల్లికార్జునదేవభజనోత్స, వాయాతు లై నమదాశయండు
సతనిభార్యయుం బురోహితులు సన్వోటికి, నరుడెంచి యాసిద్ధవరుని నామ
మడిగి యెఱింగి మహాసమ్మదమున సా, ప్టాంగప్రణామంబు • లాచరించి

ఆ. మాకు ఫలిత మయ్యె • మల్లికార్జునదేవు, నేనమహిమ యిపుడు • సిద్ధవర్య
నిన్ను వెదకివెదకి • కన్నులు సాఫల్య, గరిమం జెందె నిచటం • గనుటఁజేసి.

వ. అని పలికినంతలో సృపాలుండు. 200

మ త్కొకిల. ఏ మదాశయుం డక మహీశుండ • హేహయాస్వయజుండ ని
బ్భామ యోయనఘాత్త మత్ప్రియభార్య వీరు పురోహితుల్
ధీమహాత్వ్యగుణాభిరాములు • దివ్యతేజలు ఋగ్యజు
స్సామతుర్యమహాగమక్రమంబ్రదాయధురంధరుల్. 201

క. ఓయసఘాత్తక దత్తా, ప్రణేయమహామునిని మాహుంఠీపురనీలయుక్
జాయయు నేనును వీరిన, హయతం గొలిచితిమి బహువిధారాధనలన్. 202

శే. కార్తవీర్యార్జునుఁడు చక్రవర్తి యగుచు
నంత ఘనుఁ డౌట నాయోగి • నాశ్రయించి
కాబె తద్రాజకులజుండం • గాన నేను
సమ్మునింఁద్రు భజించితి • నవిధమున. 203

వ. ఆదత్తాత్రేయం డంతట నాకుఁ గలలోనఁ గానుపించి మదీయభక్తుఁడు స్వభా
 వుం డనుసిద్ధుం డొక్కఁడుండు గలఁ డతనివలన నీకాంక్షితార్థం బీజ్ఞు సతనిసంప
 ర్శనంబు సాధించునది యని చెప్పిన నేను దేవరయున్నచోటును స్వరూపంబు
 ను నెఱుగక యనేకవిధంబుల నరయుచు నిచ్చుటికి నిద్దేవతామహోత్సవంబును
 కు వచ్చి యిప్పటిమీమాటల దత్తాత్రేయశబ్దంబు వినంబడుట నిది దెలిసిపో
 దము గాక యని చేర నేతెంచితిమి మాకుం జరప్రాధితం బైనభవద్దర్శనంబు
 దొరకె నిక మాయభీష్టంబులు సిద్ధించిన ట్లయ్యె నన విని యాసిద్ధుండు తను బ్ర
 సిద్ధునిజేయఁ బన్ని నగురువులపన్ను గడకు నద్భుతసంతోషంబు లంతరంగంబు
 ల నెంతయుఁ గందళింప నింత భక్తవత్సలుండవే యని యమ్ముని దలంచి కే
 లు మొగిచి యంత నారాజునం జూచి యి ట్లనియె. 204

క. ఏ నెవ్వఁడ నీకోరిక, లీ నైనను మధురూక్త • మిది యంటి గదా
 యానియతిచేత నె ట్లెవి, గా నున్నవి య ట్లొదనెడుఁ గానీ చెవుమా. 205

క. అనుఁడు జయంబును సంతతి, యను నాయభివాంఛితంబు • యోయంచితవ
 ర్తన యనుచు విన్న వించెను, జననాయకుఁ డతని కవుడు • సంగయమివరుఁడున్.

వ. అటమున్ను దా సృజించినధనుర్పాణంబులు మణికంధరుసకుం జూపుచు ని
 ట్లనియె. 207

సీ. మానవనాథ యీ•మణికంధరుసకు భా, విభవంబునందును • విజయసిద్ధి
 గావించుకొఱకు నే • నీవిలు నమ్ములు, నిటమున్ను గా సృజింపఁబడినాఁడఁ
 గావున నతని కొక్కనికే దక్కఁగ నన్య రాజుల కెందుఁ బరాసతుఁడవు
 గాక నీవు జయింతు • గట్టిగ నన నట్లు, కానిండు మీకృష్ణ • గలిగినదియె

తే. చాలుఁ గడమకు మఱి యేస • చాలుదు మణి
 కంధరునికి ధనుస్సాయకముల నవుడు
 గాఁ గలజయంబు తదితరకర్తృకత్వ
 మునను సిద్ధింప నేర్పునే • యనియె రాజు. 208

మ. అనఁ దద్దర్శపుమాటకుం గనలి యాయ స్త్రాభావంబుచే
 నిను నీజన్మునం దితండు గెలుచుకొ • నిస్సంశయగా బట్టు కె
 ల్చినమాత్రంబును గాక యూడిగము నీచేతం గళిత్రంబుచే
 తను జేయించుకొనం గలం డనియె సిద్ధశ్రేష్ఠఁ డారాజాశోన్. 209

ఉత్సాహ. అనుఁడుఁ దమపురోహితుల్ మహావిభూతితోడ నా
 తనికే గేలు మొగిచి యోయదా త్తచరిత యేమి యీ
 యనకుఁ దెలియు మూఁడుమాట • లాఱుతప్పు లేము మీ
 కొనరఁ బల్కుఁ గలమె యస్తమ క్షితైఃగు లెఱుకె. 210

తే. మీరు గురువుల రగుటను * మిమ్ము వెదకి

కొనుచు వచ్చుట యొకటియే * గుఱిగఁ జూచి

యీనృపతికోర్కె లీజేర్పు * మెట్లు లైన

ననుడు వారలఁ జూచి యి * ట్లనియె నతఁడు.

211

ఉ. తప్పదు నాదుమాటలు విధాత లిఖించిన వ్రాత సుం డిలం

దప్పక యెల్లరాజులను * దాను జయించెను మీనృపాలుఁ డేఁ

జెప్పినవానిఁ దక్క నిక * నేవయు వానికిఁ జేయుఁ జాలఁ బెం

పొప్పుఁగ నాఁడు దాను దనయుల్లమునందు విముక్తమానుఁ డై.

212

క. మీనరసతిమదిఁ గలనం, తానవుఁగోర్కెయి ఘటించుఁ * ద త్సేవతఱి

దానును భార్యయు నేలిక, పూనిన యొకమణివిశేషమును గనుఁగొనఁగన్.

214

వ. అనిన విని వార లొకింతఁ జింతించి.

శా. మాభోగంబులె యాత్మభోగములుగా * మామాటయే మాటగా

నోభవ్యాత్మక మమ్ముఁ దా నడుపుకొం * చున్నాఁ డితం డిమ్మహా

సౌభాగ్యంబుగ నున్న మాకును దగ్గ * సంసేవ్యుఁ డెవ్వఁడో దా

నీభానాబున నీతఁ డట్లు పరుఁ దా * నేలింఁచుకాలంబునన్.

215

మ. అనినకా మీమహిభర్త యేలికయె మీ * కారాధ్యుఁ డావేశ నా

తనిభూషామణి మీకు నెంతయుఁ బ్రమో * దహస్పార్తి గావించుచున్

దనకున్ మీరలు నిమ్మదాశయుఁడు త * త్సాంగత్యనిత్యోత్సవం

బునఁ బూర్వోన్నతు లన్నియున్ మఱచి యిం * పున్ గాంతు రత్యంతమున్.

వ. కావున మణికంధరుండు నసుంధరాపతి యగుచు జన్మించునందాఁక యథేష్టు

విజయవిహారంబుల మీరాజు ప్రవర్తిల్లఁ గలం డటమీఁద మదుక్తప్రకారంబు

నం దత్సేవ సేయం గలంఁడు మీరుం దన స్త్రీస్పర్శమహిమంబున మహానందంబు

నొందెద రని పలికి స్వభావనామసిద్ధండు వాఁనినందఱి ననిపి తానును మణికం

ధరుని వీడ్కొని నిజేచ్ఛం జనియెఁ దద్వచనప్రకారంబున మదాశయుండును

సకలశత్రుజయంబునఁ జేజరిల్లె ననిన విని యలఘువ్రతుండు మణికంధరుం డ

ట్లు సిద్ధుని వీడ్కొని యటమీఁద నేమిచేసెఁ దద్వృత్తాంతంబు వినవలతుం జె

ప్ప మనుటయు.

217

ఉ. కావ్యకళారసానుభవకౌశలనూతనభోజరాజ సం

స్థవ్యనవీనగానసరసనత్వమహత్త్వమరుత్తనూజ క

ర్తవ్యవివేచనారచనాధార్త్యగుణావరధర్త రాజ శా

స్త్రీవ్యరసానుపాలన బుధప్రజపాలన పుణ్యఖేలనా.

218

క. కించిదుదంచితరాగద్య, గంచలరుచినూతనూతపాంకుర రేఖా

వంచితసకల్ప్రతిభట, సంచయగర్వాంధకార * జలధిగభీరా.

219

మణిగణనికరము. సమధికవితరణఃచతురిమగరిమ
 క్రమజితరవినుతఃఘనశితకరణా
 శమదమముఖగుణఃసముదయకలనా
 విమలితనిజమతిఃవృతగురుచరణా.

220

గద్యము. ఇది నిఖిలనూరిలోకాంగీకారతరంగితకవిత్వవైభవపింగళియమరనార్య
 తనూభవసౌజన్యజేయసూరయనామధేయప్రణీతం బైనకళాపూర్ణోదయం బను
 మహాకావ్యంబునగుదుఁ బంచమాశ్వాసము.

తీరము.

ఓం నమః కామేశ్వర్యై.

కళాపూర్ణోదయము.

ప స్థా శ్వా స ము.

PRESENTED BY
GUMSARTHI RAMAIAH
in memory of my late Father
H. NO. SUBBARAHMAM
NAYUDUPET-524115
SRI SUGUNA PUST. SOCIETY,
SRI SUGUNA PUST. SOCIETY,
SRI SUGUNA PUST. SOCIETY,

మత్పదనఖకాంతి
స్తోమప్రచితానతాదిః చూడామణిని
స్కామోద్దామప్రభావ
స్థేమశ్రీకృష్ణ నారః సింహునికృష్ణా.

న. అవధరింపు మమ్మధురలాలన యలఘువ్రతుం జూచి నీ వడిగినమణికంధరుని
నృతాంతంబు సకలంబును వినుపించెద విను మని యి ట్లనియె. 1

క. అచలధృతి నతఁడు తద్భుజ, వచనసరణిఁ దగిననియమః వర్తన మమరణ
శుచి యై యాచరిడగ్రజీ, యుచితస్థితి నిలిచి యుటక ం నుంకించుతఱిన్. 2

ఆ. మధనసమయఘూర్ణః మానాబ్ధివోలఁ బె
మ్రోఁత లడరఁ బరుసః మూఁక లెల్ల
బిట్టు గలఁగి తల్లి ం బిడ్డ పట్టకపాతె
నతనిమది మహాద్భుః తాకులముగ. 3

వ. అంత. 4

మ. విగిచన్గుత్తులు గుత్తపుంబయిటఱోఁ ం బింపిట్లు గూయంగ శీ
ఘృగతిఱ భామ యొకర్తు వచ్చి యిదె యోఁ గంధర్వ నీ వైందె దీ
భృగుపాతంబుఫలంబు నీపరుసవాఁరిం గావు మంచుక ధగ
ద్ధగితాశాంతర మైనఖడ్గ మొకటిం ం దత్పాణి కిచ్చెన్ వెసన్. 5

వ. తదనంతరంబ. 6

నీ. చుట్టుపట్టుల నున్న యట్టిపెన్నాఁకులు, బలువిడిమై దూరి ం పాఱునవియు
గండ్లోపలంబు లుద్దండవేగాధికో, ద్ధతిఁ జెక్క లై తాలఁ ం దాఁకునవియుఁ 7

- గరిసింహశార్దూలశరభాదిమృగముల, నుగ్గునూచంబుగా * నులుచునవియు
 నంతరిక్షమున నత్యంతంబు దట్టమై, పండితీబాగుగాఁ * బర్వనవియు
 టే. నగుచు బలితంపుటినువక * ట్టమట నొప్పు
 వెండిగునుపంబులో కాక * వెండికట్ట
 యినుపగునుపంబులో యనఁ * దనరి కురిసె
 నెంతయును జిత్రజల్లుగ * నేడుముండ్లు. 8
- క. మణికంధరుగఁడు తద్దా, రుణశలలీవృష్టి మిగులఁ * గ్రొత్త యగుచు నీ
 క్షణముల కత్యద్భుతకా, రణ మై తనరారఁ జూచి * ప్రమదం బలికెన్. 9
- ఆ. చెలున యాయపూర్వశలలీప్రవర్ష మె, క్కడిది యీనుహాసెఁ * గాన్వితమి
 సేయు మనుచు నాదుచేతికి నిచ్చి టే, వ్యభేషు నీవు విసఁగి * పలయు నాకు. 10
- ఉ. నా విని యింక నేమియు విసనక రణకోవిద నీ కొకింతయు
 దావల మెద్ది యాకపటఁడైత్యుఁడు చేర్చున కేగుఁడెంచునే
 మో వడిఁ బర్వ జొచ్చెఁ గఁడు * మూడులనాన యెనున్ను మితటక
 నీవు మహాసిచేత నవి * నిర్భరవేగతఁ జక్కు జేయుచున్. 11
- ఆ. ఏదురూపుఁడోడ * నిదిగో నొకించుక, దవ్వనగు నాఁడు * దగ్రవృత్తి
 నీకు నెదురువచ్చునాకట్టు నిటు మించి, రాకయుండఁ దానుము * రయముఁడోడ.
- న. అని సత్యరంబుగాఁ బ్రార్థించిన నాయంతి జూచి. 13
- చ. అమరవిరోధిఁడ్రుంతు నిదె * యంగన భీరుల కెల్ల భీతి దీ
 ర్పుము వెనఁ బాము నమ్ము మనుచు * గదలకె రయ మొప్ప దర్పచు
 ర్దమరిపుఖండకాండభుజ * దండమునంగుఁ బ్రచండమండలా
 గ్రము ర్పులిపించుచుకొ గిరగి * రక దిరుగకొ నెగవైచి నట్టుచున్. 14
- వ. ఇతైఱంగున సత్యంశోత్సాహసంభ్రమంబున గదలి. 15
- మహాస్థగర. శలలీసందోహముం దో * సస్మధికలఘిమా * శ్చర్యచాతుర్యచర్యా
 విలసద్ధోరాసిభారా * విహృతిహతము గా * వింపుచు బోలు కాంచె
 శలసంతానంబు మేనక * గగురుపొడిచి క * న్నట్ట నున్నట్టియేదుఁ
 దులితానూనప్రసూన * ద్యుతిశలలనసీ * ధుర్యధాత్రీధరంబున్. 16
- వ. ఇట్లు గాంచి నిరంతరాసారం బైనతద్ధోరశలలీవృష్టి తనకృపాణవిహారణవిచిత్ర
 వేగంబునఁ దుత్తుమురు సేయుచు నక్క * పటదానపు నుద్దేశించి. 17
- క. ఓరి యవివేకి రాక్షస, యీరూపవికారవృత్తి * నేమి గలచు దు
 ర్వారత నీదుజగద్ధో, హారంభము నిన్నుఁ జెఱుప * కకట విసుచునే. 18
- సీ. ద్విజంబులకును * దేఱి చూడఁగ రాక, యేపారుగజదైత్యుఁ * డేమి యయ్యె
 మొగులలో నుండి య * మ్ములవాన గురియించు, నింద్రజద్దానపుం * డేమి యయ్యె
 విశ్వమంతయునిండి * వృద్ధిబొందుచునురా, హితకారియగువృత్తుఁ * డేమియయ్యె

జగ మెల్లఁ జాపచుఁట్టుగ ఘనశక్తిచే, నెనఁగుహిరణ్యాక్షుఁ ఁ డేమి యయ్యె
తే. వెండియును బెక్కుమాాయల ఁ వెలయునట్టి

వారు శంబరప్రముఖు లేఁమైది వినవె
యకట యొరిదురాత్మ యిఁవికృతరూఁప
మేమిటికి నచ్చు నిదె నధిఁయింతు నిన్ను.

19

చ. అన విని రక్కసుండు నగి ఁ యక్కట యెక్కడివాఁడు వీఁ డచే
తనుఁడా మతిభ్రామా ర్దుఁడా మఁదస్థలితాత్ముఁడా పుట్టువెట్టియో
తనభుజసత్త్వ మెక్కడ యధఃకృతదిక్కరివిక్రమప్రప
ర్తను సనుఁ దాకు తెక్కడ విఁధాత కడుం జెడ రేచెనో సుమీ.

20

వ. అని యతని నుద్దేశించి.

21

క. బ్రదు కొల్లకున్న రా రి, మైదురుగి నిటువంటిమాట ఁ లిమ్మెయి నేలా
వదరఁగి దొంగతుల కోపని, గుడియలునుం గలవె నీదుఁక్రొ వ్వడఁగింతున్.

22

చ. అనుచు నొకింత మే మలచి ఁ యత్యధికోగ్రశతాఘవృష్టిచే
మునుఁగఁగఁ జేయ దానిని సఁముద్ధతఁఖిడవిహారచాతురిక
దునుముఁడు జేరి తద్దళముఁ ఁ ద్రుంచె సడికొ మఁశికంధరుండు త
ద్దనశలజాల మాఁజెఱపి ఁ తకొ వెనఁ దాఁకి గతాసుఁ జేయఁగన్.

23

క. అని చెప్పిస నలఘువ్రతుఁ, డసయుంబునుఁ గుతుకయుక్తుఁ ఁ డై యెవ్వఁ డ
ద్దనుఁజుఁ డాతని నారీ, తిని దునిమిఁచినది యెవతే ఁ జెలియఁగ నలయున్.

24

వ. అనిస విని యా శిశువు వా రిరువురి తెఱఁగును వివరించెద విను మని యిట్లు
నియె.

25

క. మహితాత్మక యాస్త్రత్యుఁడు, మహిషాసురుమాతులునికఁమారుఁడు దుర్గా
నిహతుఁ డగువాని విని తా, సహితము దుర్గకు నొసర్పి ఁ నాత్మం గోరున్.

26

తే. వాఁడు శల్యాసురుం డన ఁ వసుధఁ బరఁగు
శల్యరూపత నునికిఁ దఁచ్చలలచయము
గడ్డపాఱలకై వడిఁ ఁ గానుపించి
పేర్చుట ఖనిత్రశలుఁ డనుఁపేరు గలదు.

27

వ. మహిషాసురునిఁ జంపిననూడు తనమనంబునం బాయక యివ్విధంబున దుర్గ
యందు బద్ధమత్సరుం డై యారాక్షసుండు తనమనంబున.

28

చ. క్షీతితల మంతయుకొ వెదకి ఁ చెండుదునో వెనఁ గాళికార్పనా
వ్రతపరు లెందఁ అందఱ నఁవారణ నెయ్యెడలందుఁ జండ్రికా
యతనముపేరు లేక ఖల ఁ మైచనఁ గూల్తునో యొర్పు తెట్లకో
మతి నెకయస్పృహకొ విడక ఁ మండఁగఁ బెట్టుచు నున్నకోపమున్.

29

ఆ. ఏను గినుకఁ బూని ఁ యిట్లు గావించ నే, మనుచు నుకుకు నొకబఱాంతకుండు

- పేదకోప మెందుఁ ♦ బెదవులచేటుగా, కుడికి యేమి నేయ ♦ నోపు నన్ను. 30
- క. భార్గవుదీవన గన్నయ, సర్గశసద్విపులబలమహా త్వము సుమనో
వర్గమునకు లోబడునే, దుర్గాశక్తికిని వెఱవ ♦ దుర్దమశక్తిన్. 31
- తే. ఏయుపాయంబుచే నైన ♦ నెచ్చరిలఁగ
సీక రాక్షసకులము రమేశ్వరుండు
దునుము ననుశంక యొక్కటి ♦ మనమునందు
నున్నయది దీని కెద్దియో ♦ యుక్తి యింక. 32
- క. వీనికె దగినయుపాయము, గానంబడుఁ గాక శాంతి ♦ కందఁగఁ దనువుం
బూని చరించుట మే లా, దానవకులుఁ డయ్యు నితఁడు ♦ ధార్మికుఁ డనఁగన్ .
- తే. అనువిచారంబుతో నొకవనములోన, వాఁడు వర్తిలఁగా దైవవశత వచ్చె
నచటి కభినవకౌముది ♦ యనుతుసార, కరికిరణజాప్సరోజాతికన్నె యొకఁడె. 34
- ఉ. వచ్చినఁ దద్విలాసవిభవంబున కద్దనుజేంద్రమానసం
బచ్చెరు వంది మున్నటిసమస్తవిచారము దక్కి మిక్కిలిఁ
హెచ్చినపచ్చువిల్లుపస ♦ నెంతయుఁ జంచలభావ మొందఁ దా
నచ్చపలాషీ కి ట్లనియె ♦ నద్దివిజప్రతిపక్షుఁ డయ్యెడన్. 35
- ఉ. కోమలి నాకు నెట్టియెడఁ ♦ గొట్టినపిండి సమస్తలోకముల్
సీమది కింపు లైన యవి ♦ నిర్భరశక్తిని దే సమర్థుఁడఁ
సీమహాసీయరూపరమణీయతకుం దగునట్లు గాఁగ నే
నేమగరూపులైన ధరింపఁగ నేర్తును గామరూపి నై. 36
- ఆ. సన్ను నేలుకొనుము ♦ నావుడు నేమియు, ననక తన్ననాదరానలోక
ములఁ దిరస్కరించి ♦ జలజాషీ యటు వాసి, చనుచునుండ నతఁడుకనుకఁ డె.
- ఆ. నాతి యిట్లు వేడుఁన న్నాదరింపక, పోవునిన్ను నింకఁ ♦ బురుషుఁ డొక్కఁ
డెవఁడు నేఁ దలంక ♦ నేరికి నెన్నిగుం, డియలు గలపు నాదుఁప్రియను జేర. 38
- క. అని వెఱపించిన నది దన, మనమునఁ జల మొదవ నిన్ను ♦ మడియించిననా
నిని దక్క నే నరింపను, విను మిది నాప్రతి న దీని ♦ విడ నింక ననియెన్. 39
- చ. అనుడుఁ దదుక్తిక్రూరతకు ♦ నద్దనుజుండు గడున్ ఘనంబుగాఁ
గినిసియుఁ బోవ నిచ్చె నెకఁకీడును జేయక యవ్వీలాసినిన్
మనమున నెప్పు డేతెఱఁగుఁనం దన కబ్బునో దానిసంగమం
బని యడియాస యాకినుక ♦ కత్యధికం బగుచుం బ్రవర్తిలన్. 40
- తే. అది మొదలు గాఁగ నాకస్య ♦ యరయుచుండె
వాని మడియింప శక్తుఁ డెవ్వఁడో యనుచు
వాఁడు దనుఁ జంపఁ బూనినవానిఁ జంపఁ
దనకు వర మెట్లు సాధింతు ♦ ననుచు నుండె. 41

కే. అంతట మృగేంద్రవాహనాయాలయమున
 కతఁడు వైవనశంబున * నరిగి యండుఁ
 బ్రస్తరస్తంభలిఖితాక్షురములు చూచి
 చదువుకొనుచోఁ దదంతరసరణియందు. 42

క. ఈమెఱుఁగుండకత్తెర, చే మిడిదల యిచ్చుసాహసికుఁడు శిరంబ
 స్తే మగుడఁగ నదుకుకొనం, గా మని చంపుఁదనుఁ జంపఁ * గడఁగినవానిన్. 43

క. అనియెడియర్థముఁ గనుఁగొని, తనయభిమతసిద్ధి కది నిదానం బగుటక
 మనమునఁ గడు సంశోషము, దనరారఁ దదుక్తరీతి * దప్పక నడిపెన్. 44

కే. నడిపి తత్ఫలసంసిద్ధినమ్మికఁ దన
 కెందు నెదు రింక లే దని * డెందమునను
 గరము గర్వించి యవుడ యాఖలుఁడు పూనె
 సమ్మహాశక్తితాగుడి * నవనిఁ గూల్చు. 45

క. అభినవకౌముదియును స, ర్వభూమిమండలమునందు * వానిఁ దునుమఁ జా
 లుభుఁబలూఢ్యు సరియుచు, శుభ మగుతచ్చక్తిమహిమ*సుద్ది విని మదిన్. 46

క. తనకొక్క కెద్దియే నొక, యనుకూలం బై నశ్రోవ * యచ్చో సమకూ
 ఱునె యని యిక్కడికిని దాఁ, జనుడెంచుచు నాఖనిత్ర*శలనిం గనియెన్. 47

క. కని నీఁ డిక్కడి కెచ్చోట నుడి ప్రత్యక్ష మయ్యె * డగ్గఱ కెడగాఁ
 జనుఁజెరువు వేదొకో యని, మనమునఁ దలపోసె సంతమాత్రన వాఁడున్. 48

కే. ఆచకోరాక్షిఁ జూచి యోయలరుఁబోఁడి
 యెను బ్రాణింపఁ గైకొకి * యిట్టివానిఁ
 గాని వరియింప సంఠివి * గర్వవృత్తి
 సల్లనాఁ డొకవసములో * ననుచుఁ బలికె. 49

చ. తనకపు డబ్బినట్టిసరదర్పముచే నతఁ డట్లు వల్కి ని
 సాసరఁగ మీర లెవ్వరును * నూకొనకుం డిటు చూచి చెప్పెదక
 నిను హరియించునట్టిమహానీయబలాధ్యని గాని యే వరిం
 ప సనుచుఁ బల్కితిగ గలదె * ఁల్కున కె గ్గనియెక వధూటియున్. 50

తరల. అనిన నె గ్గన నిక నెద్దియె * యాబుజాషీ యెఱుంగ నే
 ననువుగా సలతాతికంబము*సంధు వ్రాసినవ్రాత గ
 న్నొనుము మూర్ధము గండకత్తెర * గూలఁ దన్ని యుఁ గ్రమ్మఱక
 మనిసయట్టిసనుం గనుఁగొను * మాట లెవ్వియు నేటికిన్. 51

వసమయూరము. నా విని సుపర్వలలనామణి నెసం ద
 ధ్రావలిఖితాక్షురక*దంబకము నారె

క్షో వరునిమ స్తకము • గొంత యదుకుఁ ర

క్తావనియుఁ జూచి కడు • నాకులతఁ జెందెన్.

52

సగ్ధర. ఈరీతిఁ ఖన్నయై నాహృదయమువెత యూహించి వారింప దిక్కె-

వ్వారుఁ లే రింక నిద్దేవతకె యురు కృపావ ర్తనక నన్నుఁ బ్రోవక

భారం బంచుక వెనం దృత్పదముల కెఱగెం • బర్జనం బోయి గర్భా

గారంబుం జొచ్చి వాఁ డక్కడనె తనదురాకం బ్రతిక్షింపుచుండన్. 53

వ. ఇవ్విధంబునఁ బాదంబులం బడి లేవక తనజొల్లింటిప్రతిజ్ఞాప్రకారంబును ఖని

త్రశలలుండు పలికినయుల్లసంపుఁబలుకులును సతనిగర్వకారణంబును వినుపించి

యోమహాదేవీ యేను వెనుకముందర గానక కళవళవడి యున్న దాన నాకు

నెట్టనఁ బ్రతిజ్ఞాభంగంబు గాక యుండఁ ద్రోవ యొకటి సంఘటించి రక్షింపు

మని ప్రార్థించె మృగేంద్రవాహనయు నమ్మహారాక్షసునిచేతనసద్యోమహిమా

పద్రవంబునకు నివారకం బగుచు నొదవినయాయువిదరాకకు సంతసిల్లు చునుకఁ

జేసి యప్పటితత్ప్రార్థనంబునకు శీఘ్రప్రసన్న యగుచు నిట్లనియె. 54

ఉ. ఈదనుజండు దన్ను వధియింపఁ గడంగినవానిఁ జంపుటో

వైదలి తప్ప దుక్త మగువద్దతి నిచ్చట నాత్మమ స్తక

చ్చేద మొనర్చుకొన్న తనిఁ • జెందుఫలంబును మాన్ప వచ్చునే

నీదుప్రతిజ్ఞకుం బరిగణించి ఘటించెద నొండుపాయమున్.

55

సీ. అని కొంత చింతించి • యద్దేవి యభినవ, కౌముదిఁ జూచి యోకమలనదను

వీనిపాహనకర్తృవృత్తికి ఫల మెన్నఁ, దనుఁ జంపఁ బూను నాతనిని జగసు

టింతియ కాని తా • నెట్లును వానిచే, మడియకుండఁగ నియమంబు లేదు

కావున నధికవిక్రముఁ డగువాఁడు వీ, నిని జంపి చచ్చు సన్నియమశక్తి

తే. నీప్రతిజ్ఞయుఁ దలఁప వీనిని దునిమిన, తీవ్రశౌర్యవరించు టంతియ కదమ్మ

యతనిమఱుమేన నైన నీప్రతిన దప్ప, కుండ నరియింపవచ్చు నీకుచితవిధాని.

ఆ. ఇంక నట్టివరుని • నెన్నిక మీఱంగ, నిశ్చయింపవలయు • నీరజాక్షి

యని యొకింతఁతఁయొనరించి తదుపాయ,మాత్తఁ గాంచిమోదమలరఁ బలికె.

సీ. మణికంధరుం డన • గుణనిధి యొక్కఁగం, ధర్మకుమారుఁ డోతలిరుఁబోడి

తన కొకకారణంబునఁజేసి యొదవిన, యవితఘోద్యమము మహాసి యొకటి

యిదె నాదునన్నిధి • నిడి పోయినాఁ డని, యాయింతి కాఖడ్గ • మపుడుచూపి

నీ విది గొనిపోయి • యావీరవరుచేతి, కిచ్చి వే చంపింపు • మిద్దురాత్ము

తే. వీఁడు నీరూపుపనఁ జిక్కి • వెంటవెంట,వచ్చు నలయించుకొని పొమ్ము • వానిక డకు

నెంతవిసివియు నీమీఁడనించుక యును, దెగఁడితఁడు జెందమునసీపు • బెగడవలదను.

వ. ఇమ్మహాఖడ్గంబు దొల్లి దత్తాత్రేయుండు స్వభావనామధేయుం డగు సిద్ధున కిచ్చె

నతండు మణి స్తంభం డనుతనయల్లుని కిచ్చె నతండును నిక్కడ నొక్కప్రయో

జనంబుకొఱకు గంధర్వులై నమఃశీకంధరున కీచ్చె దానగజేసి యిద్దివ్యాయుధం
 బమ్మఃశీకంధరునకు సంప్రదాయాగతం బగుచుఁ గార్యకారి యగు నితరులకుం బ
 నువు నేయకు గావున నతనిచేతిక యీవలయు నతండు నిష్పాడు శ్రీశైలంబున
 నొక్క-శాపంబు కారణంబుగా భృగుపాతంబున కాయ త్తపడుచున్నవాఁడు నీ
 వు వేగంబ చని తత్ఫలంబు దీనిచేతనే యశా నని యాభృగుపాతంబు మాన్ని
 యిద్దానవునధంబునకు నియోగింపు మాగంధర్వుండు రెండవమేనఁ గళాపూర్ణుం
 డనం గాసారనామధేయం బగుపట్టణంబునఁ బుట్టఁ గలఁ డతనివరియించి ప్రతిజ్ఞఁ
 జెల్లిగించికొనుము పొమ్మని యనిపిన.

59

చ. పయఁట బిగించి నెన్న డుముఁ పైఁ బిరిచుట్టుగఁ జుట్టి కుంతలో
 చ్చయము దృఢంబుగా ముడిచి • చయ్యన నచ్చటిమండలాగ్రముఁ
 శయమునఁ బూని వెల్వడియె • శక్తినివాస మనక్రవిక్రమో
 దయపరిభాసమాస యగుఁ దర్పకన్తైభనలక్ష్మీయో యనన్.

60

తే. ఇవ్విధంబున వెలునడి • యేగుదెంచు
 నట్టియూయింజిఁ గనుఁగొని • యసుగ వెఱచె
 దనుఁ దునుమఁ బూని నచ్చెనో • యని తలంచి
 దానఁ దన్నాశ మగునో యఁ స్థలఁపువైడమ.

61

చ. అతఁ డపు డాసుధాశరనిభాననఁ గన్గొని సగభీమింపుచుఁ
 మఱి గలగంగ నిట్లనియె • నాపయి వచ్చిన నీకు నిష్టదె
 నతములయాస సుమ్ము సరఁవర్ణిని యెండుఁ దలంక నేను డు
 ర్తతి వయి నీవు నాకుఁ దెగి • మ్రగ్గదవో యని తల్లడిల్లదన్.

62

సీ. అనుఁడు నయ్యింతియో • యనురేంద్ర నీవు నా, హానికి నోర్వకి • ట్లైన లిడఁగ
 సకట నీమీఁద రా • సంత యెఱుగని, దాననే యేను నీ • తలఁపుబడిన
 నడిచెద నని తన్నుఁ • గడచి చనగఁ ద, ద్వాక్యరీతినిజాభి • వాంఛితమున
 కనుకూల మైనయ • స్తై ఘోఁచుటయు నతఁ, డక్కన్య వెనువెంట • నంత నింత

తే. సరిగె నెందును నిలువక • యబ్జముఖయు
 మిగుల నెడఁబాయ కొక్కొక్క • మిషముఞోడ
 నప్పటప్పటి కొక్కింత • యాలనించి
 కూడ నిచ్చుచు నెలయించు • కొనుచుఁ జనియె.

63

శా. ఆతండుఁ మది దత్ప్రయాణపుఁజెఱుం • గాత్కానురాగక్రియా
 రీతిఁ మానసముఁ హరింపఁ జనియెఁ • శ్రీశైలపర్యంత ము
 ద్భూతానంగవిజృంభణంబునలనఁ • దూరత్వముం గాన కా
 నాతిం జూచుచు మన్తభాతురుఁడు గా • నన్ నేర్చునే యేమియున్.

64

శే. అంతట విసివి యతఁ డాలఁతాంగిఁ బిల్చి
 నాతలంపువెంబడి నీవు * నడిచె దనుచుఁ
 బలికి తిది యేమి చెపుమ నీభంగు లిపుడు
 వనిత నను భ్రమియించెదో * యనుచుఁ బలికె.

65

చ. పలికిన నేను నీతలంపుపద్ధతి గా కివు డేమి మీటి న
 ర్తి ల్లితిఁ దొడింబడిక నిను వధింపఁగ వచ్చెదనో యటంచు నా
 కలుగుచు రాక మాను మని * యానలు పెట్టఁగ నప్పు డేను నీ
 తలంపుబడిం బ్రవర్తిలఁగ * దానవ పల్కితి తప్ప నిప్పుడున్.

66

సీ. అనినఁ గ్రోధించి యేఁ * బ్రాణభయంబున, నీ కలిగెడువాడ * నే వధింపఁ
 జాలక నిన్ను నీసరణిఁ గఠంబు ద, వ్వనుసరించుట నన్ను * ననదు గాఁగఁ
 దలఁచెదు గాఁబోలుఁదెలుప కేరికి నెట్లు, తెలియయు క్తమయిది * తలఁచిచూడఁ
 గావున నాలావుఁ * గనుఁగొను మనుచు నా, తరలాక్షీ నప్పుడు * దాఁకకుండు

ఆ. ఘోరశలవృష్టిఁ గురియించె నొడలు నీఁ, గించి యతఁడు నికటఁగిరులు
 గురుతరద్రుమములు * గుది గ్రుచ్చునట్లుగ, నిఖిలజంతుతతులు * నేలఁ గలఁచు.

తే. ఇశ్శైలంగునఁ దనశక్తి * యెఱుకపఱచి
 యిఁక వరింపక చనియదే * యీవు చనిన
 చోటు లన్నియు నాబలఁస్ఫూర్తిచేతఁ
 బిడుగుఁబాఱినడొంక యై * పెం పడంగు.

68

ఆ. దాన నఖిలభయనిదానంబు వగుదు నీ, యన్వయమున లేని * యట్టిట్టి
 గుడువ నీకుఁదగు నెఁకోమలి యది యెంచి, యైన నను నరింపు * మనియుఁబలికె.

క. అన విని యిఁక ని ట్టిటు దడ, సినకార్యము దప్పు ననుచు * శ్రీగిరికి వడిక
 జనియె సతి యింత నంతక, దనుజుఁడు వెన్నోనియె శలల * తతులుగురియుచున్నో.

వ: అంత నాయింతియు నత్యంతరయంబునం జనియె నప్పు డప్పర్వతంబునందు తి ననా
 త్రిమహాత్మనమునకుఁ జేసినకలది గ్నేశజనసముదయంబునకు వానిరాని యె
 టింగించి కన్యగతులు చూచుకొం డని పల్కి మణికంధరుం డున్నచోటు బు
 కించి వేవేగ నేగి యతనిచేతికిం దనచేతియమోఘాద్యమఖడ్గంబు నొసంగి య
 వ్విధంబున నాశల్యానురునిఁ జంపించి యతనిచేతఁ బాలిసినమణికంధరుని
 జన్మంబుఁ గనిపెట్టుకొని యుండెనతం డంతఁ గఖాపూర్ణుండై జనియిన నుచి
 తగతిం జేరి తనపూర్వవృత్తంబు వినరించి దివంబునకుం జనక యావృత్తంబు
 నవ్విభుం డునిచినచోటన యునికికి నెడంబడి గాంధర్వవివాహవిధిని వరించుచె
 నంతట మదాశ యుండు స్వభావసిద్ధునివచనప్రకారంబునసకలశత్రుజయగర్వితుం
 డగుచు నెండు నడ్లంబు లేక చరియించువాఁడు గతివశంబునఁ గాసారపుంబు
 పై నేతెంచి యిమ్ముహూరాజునకుఁ బరాజితుం డై తనభార్యయుఁ దానును చూసె

త్వంబునఁ బనులు సేయుచుండె నక్కాలంబునందు వారికి నేతదీయమణినందర్ప నమహిమవలన నే నుదయించితి నంతట నాత్మలిదండ్రులు నేలికచి త్తంబున కె డసిరి తత్ప్రకారంబున సరస్వతీకనకగర్భులసల్లాపకథయందు వినంబడినది యది య య క్లెడసి వార లీక్రముకకంతో త్తరపురంబు వెలువడి పోయి ప్రయాణక్షో భంబునఁ గృశత్వంబు నొంది తేఱక యున్ననన్నుం జూచి నన్నుం గొనుచుఁ దిరి గి వచ్చి నేఁ డింతకుమున్ను గా నొదవినయేతన్తాణిక్యవిలోకనమహా త్త్వంబున నే నారోగ్యంబు వ్రెంది మిక్కిలి నెలపిం బాదల హృదయంబుల ముదంబు నద్భుతం బు నెందుచు నివ్వధంబున నవ్విభునన్నిధి నిడి మదీయదౌర్బల్యనివర్తనప్రకా రంబు విన్నవించి నన్ను తించిరి తత్పురోహితులును మణిమహిమనశీకృతు ల గుచు నిమ్మేదిసీశ్వరుఁ గ్రమ్మట నాశ్రయించి యిదె యున్న వారని చెప్పిన నల ఘున్రతుం డబ్బాలికకుఁ కేలు మొగిచి యోదివ్యమహిమశోభిని యాపురోహితు లెవ్వరు వారి తెఱఁగ గెఱుంగవలయు నని యడిగిన.

71

క. వారి తెఱఁగ కే మెఱిఁగెదు, సారగుణా వారు నీదుఁనత్పుత్తులి నీ ణోరపుభాగ్యము నిన్నును, జేరిచె నని పలికె శిశువు • చిఱునగ వెసఁగన్. 72

క. ఆపలుకున కత్యాశ్చ, ర్యాపూర్ణమనస్కుఁ డగుచు • నలఘున్రతుఁ డా పాపం గనుఁగొని వారలు, నాపుత్త్రీకు లగుట యెట్లు • నవ్వక చెపుమా. 73

వ. అనిన సభాపతిం జూచి యి ట్లనియె. 74

ఆ. అంటికుంచి యాఱుఁనట్టిప్రాయ మెకింత, నడఁచునంతలోన • నాదునతులఁ బుణ్యశీలయుతలఁ • బోకార్చుకొన్నట్టి, నాకుఁ బుత్తులి నుట • నగవుగాదె.

చ. తలఁపక వారిపోకయును • దక్కినయట్టిది గాదు వార్ధిలో పలఁ బడి యందుఁ బడ్డదియె • పాటుగఁ దీర మునింగిపోయి రే నలఘుతదస్వయాకృతిగుఁణాదులమక్కువ నన్యసంగమే చ్చ లుడిగినాఁడఁ బుత్తులి నుఁసంశయ మైనను గల్గనేర్చునే 76

ఆ. నాకుఁ జూడ ధరణిఁనాయక యది యసం, గతమ యీవిచిత్రఁకథలఁ దల్లి దీని కొనర నేగఁతిని బట్టతలలు మోఁ, కాళ్లు ముట్లు పెట్టఁ • గలదొ కాని. 77

వ. అనుటయు నట్ల దప్ప దనుచు నవ్వి యవ్వసుమతీధవుండు నమ్మధురలాలన నాలో కించి యోబాలికాతిలకంబ యీసందియంబు దీర సీత్రాహ్లాణునిజన్మాదివ ర్తనంబు నితనిఁక బ్రథమాగమాదులు పుత్తులి లైనప్రకారంబును వారు మదాశయునకుఁ బురోహితు లైన తెఱఁగును నెఱుంగింపు మనిన నట్ల చేసెద నని యబ్బాల యి ట్లని చెప్పె. 78

సీ. జననాథ పాండ్యదేశమునందు నురగాఖ్య, పట్టణంబున నొకఁబ్రాహ్మణుండు సోమశ ర్షాఖ్యుండుఁశ్రుతిపారగుండు తపో, యోగాధికుండు శ్రీయతుండుగలఁడు

తత్త్వజ్ఞుడయ్యునా తడుగు ప్రమాహుత్వ్యుడగుచుగృహస్థాశ్రమాహ్లావిధులు
జగదనుగ్రహణార్థముగ నడుపుచు నందు, సతిముఖ్య మని సంతతాన్నదాన

జే. విధిని విప్రులఁ దనువుచు * వెలసె నతని

యాత్మ జుడు యజ్ఞశర్కాఖ్యుఁ డతని కంట
దయ్యె వేదాదివిద్యలయం దొకటియుఁ
బరమయత్నంబుతో నెన్ని * పాట్లుపడిన.

79

క. ఆదుఃఖము మఱపించుట, కై దివ్యాంగనలఁ బోలు * నతివలఁ గులకీ
లాదిగుణాఢ్యల నలువుర, నాదరమునఁ బెండ్లి జేసె * నతిక గురుఁడున్. 80

క. ఆకోడండ్రకు సొమ్ములు, కోకలు ననులేషనములు * కొదఁ బుచ్చుచునయ్యె
లేక ప్రవర్తిల నడపె న, నాకులతం గొమరుఁడెంద * మలఁబారుటకై. 81

క. కడపటిదెనయం దాతఁడు, కొడుకుఁ బిలిచి యిట్లు లనియెఁ * గోడ్రాఘ విన్యా
నపువుము నీ వె త్తెనను, విడునక మనయన్న దాన * విధినియనుఁబుకె. 82

క. దానును జతురాగమనం, తానం బుదఱుంచు నీకుఁ * దప్పను మద్వ్యా
చానియమం బిది యనుటయుఁ, గాని మ్మని యియ్యకొనియెఁ * గడఁక నతఁడున్.

ఉ. ఆయన తండ్రియాజ్ఞఁ దన * యాదల దాల్చి యొకప్పుడుకొ మ్మని
బాయక పెంచునట్టిపితృ * భక్తిపసం గలమాన్మముకొ హవిః
పాయసపూపనూపబహు * పక్వఫలాదుల సంతకంబె కిం
పై యమరంగఁ బెట్టె వసు * ధామరకోటి కనేకన్మముల్. 84

చ. పయిఁబయి బండుకొల్చువిడి * పైఁడియు గట్టి దినస్సురాని
పుయు మఱి బంటుబానిసలు * బైరముపెయ్యలు చేలు పట్టు బో
నయినసమ స్తనంపదలు * నన్న వితీర్ణికి వెచ్చ పెట్టఁగాఁ
బ్రియలు ధరించుసొమ్ములకుఁ * బెట్టినపెట్టె జలివ కంతటన్. 85

వ. ఇట్లు గడంగి పరమపతివ్రతలం దనసతులనలుపున నుపలక్షింపి. 86

ఉ. ఏకలకంఠిసొమ్ము హరి * యింతును మున్నని చింతిలెన్ సమ
స్తాకమనోనురాగతస * తుల్ దను నంతట నాదుసొమ్మె ముక
నైకొను నాదుసొమ్ము మును * నైకొను మంచు గడంగి వేడఁగా
నేకలకంఠిసొమ్ము హరి * యింతును మున్నని యట్లు చింతిలెన్. 87

వ. అప్పుడు. 88

ఉ. మంగళసూత్ర మొక్కటియె * మాని సమ స్తవిభూషణాబులుక
రంగదభంగురప్రణయ * రమ్యత నొంజొరు మీఱ నూమ్ముచుం
బొంగుచుఁ దెచ్చి ముందటను * బో విడుకాంతలరూపు తొండ్రీసిం
తెం గరగించెఁ గాంతుఁ బ్రక * టీకృతభక్తియె సొమ్ము సాధ్యకిన్. 89

- తే. వెచ్చ మన్న దానమ్మఁట ♦ వేడువాఁ డ
 ధీశ్వరుండఁట తాము పఁతివ్రతలఁట
 యొంజొరుల మీఱి యెట్ల సా ♦ మొసఁగు టరుడె
 యది యలంకృతికంటె రఁమ్యంబు గాదె. 90
- ఉ. సాములు వేడి వుచ్చుకొనుఁచోట్ల సపత్నులమత్సరంబు లో
 కమ్మున నెచ్చటం గలదు ♦ గాని నిజాభరణంబు లెల్ల దా
 రిమ్మెయి నాఘ వెచ్చమున ♦ కిచ్చట కొండొరు మీఱుపుణ్యపుం
 గొమ్ములు వీరె యంచు జనఁకోటి నుతించెను వారి న త్తఱిన్. 91
- ప. ఇవ్విధంబునం దమతమసాములే మున్ను వుచ్చుకొనుటకుం ద్రికరజైక్యంబు
 గానుపింపం బ్రాణ్ఠించునిజసతులయందు నెవ్వరి నతిక్రమింపం జాలక యాతం
 డందఱిఁ బ్రియంబునం జేకొని తదాభరణంబు లన్నియు నొకమాటె వుచ్చు
 కొని వెచ్చపెట్టం దొడంగెఁ దత్కాలంబున. 92
- క. మతిలోఁ జతురాగమనం, తతి నీ కుదయించు సనినఁతండ్రిపలుకు సు
 స్థితముగఁ దదాశకతమున, సతతము నతఁ డుండుఁ జదువుఁసంధ్యలదండన్. 93
- క. దానికి ఫల మపు డేమియుఁ, గానక యుండియు గురూక్తిఁక్రమ మెద్దియొ యె
 వ్యానికె దెలియ దటంచును, దా నెప్పటియట్ల నన్నఁదానము నడవున్. 94
- క. ఆయజ్ఞశర్కుఁడే ను, మ్మియలఘువ్రతుఁడు మేదిఁనీశ్వర యీపే
 రాయన్న దానసువ్రత, మేయెడ విశువ కునికి యపు ♦ డితనికె గలిగెన్. 95
- ఉ. ఏ మని చెప్పవచ్చు నపు ♦ డింతులసాములు చెల్లిపోవఁ ద
 త్రేమము నెక్కడం జదువఁబెట్టెను గట్టిగ నిశ్చయించె నా
 భామలఁ బట్టి యిచ్చి తనఁపట్టినయట్టికడిందినేమముం
 దా మది గొన్ని నాళ్లు విశాఁతంబుగ నిల్చుకొనక మనంబులోన్. 96
- ప. ఇట్లు నిశ్చయించి వారి కది యెఱింగింపక కపటమార్గంబుగ సమ్మకొనునుపా
 యంబు చింతించి యొక్కనాఁడు కొమ్మలతో ని ట్లనియె. 97
- ఆ. తామ్రపర్ణి రేవుఁదండ నోడలు డిగి, యున్నవియఁట యేను ♦ నువిదలార
 యొకనిపొత్తు గూడి ♦ యోడ బేరము వోయె, దను సదాన్న దానఁధనముకొఱకు.
- చ. అనవుడు నిన్నుఁ బాసి తుణ ♦ మైన గృహంబున నుండ నోప మే
 మును నినుఁ గూడి వచ్చెదము ♦ మోదముతో మముఁ దోడుకొఱచుఁ బా
 మ్మన నిది లెస్సకార్య మని ♦ యందఱి కొక్క బెహరిచే రపా
 స్త్రనియతి మూల్య మందుకొని ♦ యచ్చటికిఁ గొనిపోయె వారలన్. 99
- క. విను మధిప యిట్లు గొనిపో, యి నయంబున నెక్కనావ ♦ యెక్కించెఁ దుదం
 దన కెక్కడ నెడ లేకుం, డను మునుపటిపదరుగట్టఁడఁ గలం బరిగెన్. 100
- క. పదియైదుబార లెడగా, నది యాగతిఁ గదలి పోవఁ నపు డే మని చె

- పూను నరవరశోకమహా, భిదుర మితని ధైర్యగిరిని • బిట్టు పగిల్చెన్. 101
- వ. ఇట్లు విశకలితధైర్యుండై. 102
- మ. అతికుష్టం బగునాధనేచ్చ తుద నాహా యంతకుం దెచ్చెనే
 సతులారా మిము నంచు రూపగుణవంశస్ఫూర్జితల్ మీర లి
 ట్లతికష్టస్థితి నోడ బెహరులపా • లై పోవ నాచెట్ట ప
 ట్టితిరే యంచు మహారవం బడర నే డ్భృక్ శోకవేగంబునన్. 103
- క. ఆయెడ్డు విని సతుల్ తము, నాయకు వంచించి యిట్లు • నావ పతియుఁ గొం
 పోయెడునో యని ఘనశో, కాయ త్తత నలువురును మహాసంభ్రమతన్. 104
- క. జడనిధిలోఁ బడ నుటికిరి, పడ నెవ్వారలును నొడిచి • పట్టంగా నే
 యెడఁ గానక హాహారవ, మడరమహాశోకసంభ్రమాకలితులుగన్. 105
- ఉ. పట్టఁగ లేమి కొండొరులఁ • బల్లలు చాల దినంతు గొట్టుచున్
 దిట్టుచు నీటిలో నలలు • తీవ్రయంబున నైచియున్ గడున్
 దిట్టల సేతకాండ్ర జడఁధిన్ బడదోలియుఁ దజ్జనుల్ గరం
 బట్టియెడన్ రయంబు మెఱయన్ వెదకించిరి వారిఁ బల్లలున్. 106
- వ. ఇవ్విధంబునం దడవుగా వెదకి ముదితలఁ గాన రైరి వారిం గొన్నట్టిస్థితి యు
 తట నవ్వివ్రని బలాత్కారంబున నాక్రమించి నీయెడ్డుకతన నిగత పుక్తులు
 తన్మూల్యధనంబు గ్రమ్మఱం గొని విడిచిపెట్టె నట్టిపాట్లం బడిన యితండు తనకు
 సుతు లనియెడునామాట నమ్మ కెట్లాడిన నుచితంబు. 107
- క. అత్తలిరుఁబోండ్లయవ్వలి, వృత్తము వినుపింతు మింక • విను మోభూషా
 లోత్తమ వార తైఱఁగునఁ, దత్తఱపడి నీట నుఱుకు•తత్సమయమునన్. 108
- క. బలుమీ నెక్కటి నోరన్, నలిలం బెగఁగ్రోలుచుండఁ • జని రాచెలువల్
 నలువురుఁ దద్వదనములో, పలి కానలిలంబువెంటఁ • బాధివతిలకా. 109
- ఉ. అంతన దవ్వగాఁ బఱచి • యంబుచరంబు సయోషపూర్ణవ
 క్రాంతరతోయ మూర్ధ్వముఖ • మై ప్రవహింపఁగ మూర్ధరంధ్రని
 స్కాంతము చేసి తజ్జలము • రాజలె వారుణకేతులీల నా
 యింతులు వొల్చి రండు లిఖి•యించిన బంగరుతీఁగలో యనన్. 110
- సీ. ఆపీతజలవలాహాకముతో గగనంబు, దిరుగఁ బ్రాచుమెఱుంఁగు•తీఁగల నఁగ
 నురనది జల్లఁ జూ•చుసముద్రుచేతి కా, శ్రీరజంబాలంపు•చార లనఁగ
 బలుసొలచమరుజొ•బ్బిలఁ బాగతోఁబద్య, తోయేంధనపుమంట•తునుక లనఁగ
 నదులకుఁ గూర్చి య•స్పసెడిమేల్ దెలుపువా, రిధినిల్పు తెఱఁగంఁటి•రోఖ లనఁగ
- ఆ. విపుల మీసమ స్త•వివరనిర్లమితోర్ధ్వ, గామితతమ హేమాద•కప్రవాహ
 ధంగతిని బయోద•సరోఁకి నెగయునా, సతులు గానుపించి • రతులలీల. 111

- తే. మిగుల దవ్వుగ నెగసియు * మగువ లంత
ను త్తరంబుగఁ జను చున్న * యొకవిమాన
వరముమీఁదటఁ బడి రండు * గరిమ జూద
మాడుచును బోవుయువయుగ్గ * మరుదుపడఁగ. 112
- వ. ఇవ్విధంబున నద్దివ్యవిమానంబుమీఁదం బడి యొక్కీంతతడవునకు మూర్ఛఁ దే
ఱి కనువిచ్చినయచ్చెలువలతడివలువలు చూచి యలఘుకారుణ్యంబున నద్ది
వ్యమిథునంబు దివ్యాంబరంబు లొసఁగి యూరడించి మీ రెవ్వ రెచ్చటనుండి
యిచ్చటం బడితి రని యడుగుటయు నప్పడంతులు వడవడ వడంకులు గుడుచు
కులుకుఁబులుంగులతోఁ బలుకం దొడంగిన. 113
- క. తాంబూలరాగకించి, చ్చుంబితతద్దంతకాంతి*సాబ గెంతయు ర
మ్యం బగుచు నందు దివ్యని, తంబినిచి త్తమున కద్భు*తం భానరించెన్. 114
- తే. మున్ను తద్రూపలావణ్య*ములకుఁ దనదు
నాయకునిచి త్త మె ట్లగు*నో యటంచు
దలఁకుదివ్యవధూటి నా*తలిరుఁబోండ్లి
పలువరున యొప్పుపలుకులు * గలఁచె మిగుల. 115
- తే. ఇట్లు శెంకిత యగుచు నా*యగురుఁబోఁడి, కాంతునీక్షి*ంచి వారల*కత యటుండ
నిచ్చి నీపందె మాడుకొ * మ్మేల యాల, సింప నీయాట యోడవ*చ్చినది యనియె.
- ఉత్సాహ. అని యొకింత వారిఁ జూచి * యమ్మలార యిప్పు డే
ననినమాట మీకుఁ గోప * మైన నయ్యోఁ గాని యీ
యన ననుం బరాకుఁపఱచి * యాటగెలుపు తనదిగా
వెనుక వాడు లాడ నేను * వినఁగఁ జాల నని తగన్. 117
- వ. విభునిం జూచి. 118
- ఉ. ఆడితె నీదుపందె మని * హస్తనఖప్రసరచ్చవిచ్చటా
ప్రమేడితపాండురద్యుతిస*మృద్ధి గరం బమరంగఁ బాచికల్
వేడుకతోడఁ బుచ్చుకొని * వ్రేళ్లను నిట్టు నటున్ భారల్పి వి
భ్రా*డకలంకకంకణవి*రావము మీఱఁ గదల్చి వై చుచున్. [మనుచుఁ
- సీ. నిలుమ హూ బాంకకు * నెత్త కమ్మ యంచు, బఱు లుల్కెడు సెయ్యఁ * బలుకు
జిక్కె నీసారె నా*చే నంచు జిక్కె నా, దీనిపాలిటికూడు * దిన్న ననుచు
నదె దుగ తివకుమీ*సుదతి నీ వంచు నా, నిదె సారె దాంకె నీ*యిచ్చ యంచు
నినుమాటు దంచిన * నెనటిపోత లటంచు, నా నట్లయుడికెడు*గాని యంచు
- తే. నిట్టిదంటమాటలు నేర్చి * తెచట ననుచు, దంటనే నాట నినంగ*తమున నంచుఁ
దమపరస్పరసరనవా*క్యములు దనర, నెలత తనవిభుఁడును దాను * నెత్తమాడె.

- చ. క్షపణ వ వాసి కుందుటను * జక్కు-వజోళ్ల మనోనురాగ మే
 ల పొగడ నక్షపాతిశయ*లబ్ధనుసంగమశారకల్ క్షణం
 బవుడ వియోగ మొంది యహ*హా వెనక జావక దొడంగె దుల్యరా
 గవుఃబసయన్ బరిస్ఫుటము * కాదె తదీయమ యెల్లవారికిన్. 121
- ఉ. సారెకు బోటు దాఁకినను * జాడ్యము నొందక జోడు విచ్చి పో
 సారెగడంకతోఁ బొడిచి * చాటుచుఁ ద్రీవరణస్ఫుర న్నహా
 శారిఫలప్రఘట్టనలఁ * జాలఁగ మచ్చర మెక్క నయ్యెడన్
 వారలు జోదులుం బలె నె*నర్చిరి జూదవుఁబోరు మీఱుచున్. 122
- తే. అంతఁ బతి గెల్చి తత్పణ * మైనయట్టి
 యాస్యమద్యసద్యోదాన * మధరసంజ్ఞ
 నడుగఁదల యొయ్య నూపుచు * నన్యసతుల
 యునికి గనునన్న నూపుచు * నుత్పలాక్షి. 123
- ఉ. ఆమధురంపుసాంపు కడు * నాత్మఁ గెరల్ప నతండు చూడ్చి నే
 వేమఱుఁ దా నదల్చియును * వేడియు మ్రొక్కియు బుజ్జగించియున్
 భామిని నప్పుడే తనదు*పన్నిదమా పురికొల్పి వారు మా
 ర్లో మిడి చూడకున్కిఁ దన*మో మొకకొంత మలంచి తెల్పుచున్. 124
- చ. చెలువయు మున్న యాయితము * నేసి సమీపమునందు నిడ్డయు
 జ్వలమణిపాత్రికామధుర*సంబు నిజాస్యమునందు నుంచి తాఁ
 జెలువునినోరి కిచ్చెఁ బెఱ*చెల్వలు చూచెదరో యటంచుఁ జం
 చలితకటాక్షవీక్షణము * సారెకు వారలపై నిగుడ్చుచున్. 125
- ఉ. అంతటఁ బోక పేర్చుప్రణయవ్యసనం బెసకొల్పఁ గ్రోలి రా
 కాంతుఁడుఁ గాంతయున్ మఱియుఁ * గల్పకుజానవముం బరస్పరా
 క్రాంతమిథఃకపోలఫల*కప్రతిబింబవిలోకనామృతా
 త్యంతవితీర్ణి నూతనర*సానుభవంబున నేకపాత్రికన్. 126
- ఉ. చెక్కునఁ జెక్కు హత్తి విల*సిల్లఁగఁ దత్ప్రీతిబింబవీక్షణం
 జాక్కుచుఁ బెక్కువాసనల*సాంపున నింపు జనింప జుట్టునన్
 గ్రుక్కెడుగ్రుక్కెడే మధువుఁ * గ్రోలుచు మోవులు నంజుకొంచు వా
 రెక్కుడు గాఁగఁ దన్నిరిని*జేంద్రియపంచకవై వతంబులన్. 127
- ఉ. సిబ్బితిపేరు పోఁ దుడిచి * సీధుమదం బవు డన్ను కొల్పుచుం
 బ్రబ్బఁగ మాట లక్షరవి*భాగము చాలక యేమొ యేమొ త
 బ్బిబ్బులు గాఁగ వెల్వడియ * భేదిల మానము సోలుచూపులున్
 నిబ్బర మైనకెంజిగియు * నేత్రములం చుదయించె వారికిన్. 128

- ఉ. అంతటఁ బానపాత్రమున * నాత్మ ముఖంబు నధీశుమోము సీ
 మంతిని చూచి యోరి పరఃమానిని పానసహాయ మయ్యెనే
 యింతటిలోన నీడ యది * యెవ్వతె యంచును జిహ్వా యాడ క
 త్యంతము దొట్రటిలం బలికెఁ * దన్నధు వానక మానె నల్కతోన్ . 129
- వ. అప్పు డతండు. 130
- ఉ. చేడియ లెస్స చూడు పెఱఁచేడియ యెయ్యది యిందులోన నీ
 నీడయ కాక యన్న నవఃసీసురభార్యలఁ జూపి యాకె నా
 నీడలె వీరు నట్లయిన * సీపు ననుం బలె నార వీరలఁ
 వేడుకఁ జూతువౌ నలగు * వీరికి నిచ్చట నంచు భీతిలెన్ . 131
- న. ఇవ్విధంబున నవ్వధూమణి నుధుమదంబున మది చెదర యుక్తాయు క్తవివేకం
 బు లేక యాకొమ్మలవలనం దలంకుపుట్టి యిలకు డింప నుద్యోగించి కించిదవ
 నతవదనంబుతో నధోభాగంబు పరికించునపుడు నిజవిమానయానానుసారంబున
 గోదావరీనరిత్సమీపపరిదృశ్యమానధర్మపురినామనగరవాస్తవ్యవారముఖ్యాకేలి
 సాధంబు గగనంబుతో నొరయుచు సమీపంబున దీపింపఁ దదీయచంద్రశాలా
 ప్రాంగణంబు చేర నాత్మీ యదివ్యవిమానంబు నియోగించి యాగరితలనలుపురం
 గ్రమంబునఁ దాన కైదండ యిచ్చి యచ్చట దించి తనచేత కనుమతింపక యి
 ట్టటు నట్టుకొట్టుచున్నవల్లభుం జూచి యుల్లంబునం దక్కినచింత వదలి పొ
 దండు పొదండు వీరలచేరిక జారభావంబునం గోరువాఁడు నాచేత నవశ్యంబును
 నొచ్చు ననుచు వాహనారోహణం బొనర్చిన నతండు నాకు నిట్టితలం వేమియు
 లే దిమ్ముగుదల కాహారాదు లెట్లని విచారించెదం గాని యనుటయు నాయువిద
 యతనికి నాసాధో త్తమంబులోపలిపలు తెఱంగులయరలు కరంబునం జూపుచు.
- చ. అదె ఘృతతండులప్రకర * మల్లవె చీరలు భూషణాదినం
 పద లవె రాజురాక కులుఁఫా యొనఁగూర్చినయట్లు మీతెఱుక
 ముదితల కేమియచ్చికము * మూఢత నిం దొరు లెవ్వి ముట్టినక
 బ్రదుకనివారు వా రనుచు * భామిని యేగె నిజేచ్చఁ గాంతుతోన్ . 133
- తే. ఆత్మవిభుచి త్తచలనశంకాంకురంబు, వలనఁ గాదంబరీమదాఁకులతవలన
 వెడలుతద్వాక్యములచొప్పు * విప్రసతుల, ప్రాణశీలాదిరక్ష యై * పరిణమించె.
- క. ఆమగువ యట్లు పలుకుచు, నామేడక వారి నిలిపి * యరుగు తెఱఁగుఁ ద
 త్సామిని యగుగణికామణి, దా మఱుఁగున నుండి చూచి, తలఁకెడుమదితోన్ .
- క. ఎవ్వారో దివ్యస్త్రీ, లివ్వరసాధంబు నాశ్రయించి రిచటికిక
 దవ్వైతి మిచటివస్తువు, లెవ్వియు నాశింపు టొప్పు * దిగ మా కనుచున్ .
- మ. తలపోతల్ పొడమంగ గూఢసరణిం * దత్సైధముఁ డిగ్గి యా
 తలిరుంబోడి తదాభిముఖ్య మమరం * దా మ్రొక్కి యిమ్మేడ నిం

పొలయన్ నిల్వినయమలూర యిపు డిం • దున్నట్టినాసర్వన
స్తులు మీ కిచ్చితి ధార పూసి యిచె యం • చుం జల్లె దోయాక్షుతల్. 137

క. చల్లి మదీయ మ్మై వ, రిల్లెడునిచుట్టుపట్టు • గృహాననముఘ్యం
బెల్లను మీసా మ్మిళ మము, జల్లెగఁ జలిగాలఁ దన్ని • సాకు • వనియెన్. 138

క. అని యాయావోటులఁ దన, జనులఱ బిలుచుకొని నెడలి • చని యాసుద్దుల్
వినుపించె బట్టణములో, మనుజుల కందఱకు నెఱుగఁ • మనముఁ దనరిన్.

ఆ. ఆమెఱుంగఁబోండ్లు • నపు డవ్విధంబెల్లఁజూచి యిది కరంబు • వోద్య మనుచు
దీన జనులపాల • దేవుఁ డెందును గలఁ, డనుచు సాఁదె జెప్పఁ • కొనుచు నుగి.

క. వారలు తమతలవాకిటి, బోరుఁ దలుపు నెట్టి సమయం • నులుఁ దెఱవన నా
రారసి పదిలము నేయుచు, నాయూఁకెఱి వహింతు • నాసోధముఱోన్. 141

క. శకునాదులచే నిజనా, యకపునరభిసగమాశ • లపు నందఱుఁడె
వికలత మెందనిధైర్యా, ధికతక న ర్తిలి రభీష్ట • దేహాభరిణాల్.

చ. పురజను లప్పటప్పటికిఁ • బుణ్యచరిత్రల నారలక విభ
స్వరమణిసాధమార్గముల • నచ్చుచుఁ బోవుచు నుండి • లుచుచుం
గరములు మోడ్చి మ్రొక్కుదురు • గాని తదీయసుహృదల స్త్రీ • క

వ్వరుఁ బెఱచి క పోరు మును • వార్తవిధం బెద నిల్చి పాయున్. 143

శా. గంధర్వాంగనలో మరుత్సతులొ య • డ్దస్త్రీలొ యిమ్మేఱుఱో
నింధానద్యుతితో మెలంగుదు రటే • యెన్వాయు పావస్పృహ

గంధిస్వాంతతఁ జూచినక మనఁడటే • కన్దం డటామం బ్రబు
బంధుల్ వేళలు గాచి చూతు రతితా • త్పర్వరబునక వారలన్. 144

సీ. నభమున మణివిమా • నమునఁ గ్రుమ్మరువార, లీమేడఁ బెక్కు నా • ప్పిచ్చు నిలిచి
యిలలోనిజనముల • బలె వండుకొని నార్పు, కొని గణించుతె • మనుభవింప

నేమిటివ్రత మొక్కొ • యిదియెన్ని నాళ్లొక్కొ, యావేశ్య యెట్టిధ • న్నాత్త మొక్కొ
యేము సమర్పింప • నిట్లె కైకొని కరు, ణింతునో యని సోను • లుతఁ దెచ్చి

తే. పెట్టసాగిరి తద్వార • పృథివి యలికి, ముద్గతండులఘ్రుత • యొ • ముఘ్యునితతు
లప్పటప్పటికిని వారు • నవి పరిగ్ర, హించి రాజను లభిదూఁ • మిగి మ్రొక్క.

ఆ. అంతఁ గొన్ని నాళ్ల • కావతివ్రతలకు, నలుపురకును శోభ • సత్య మొదన
గర్భలక్షణములు • గాన్పించె బరిపూర్ణ, గర్భతయఁ దనర్చె • గ్రనుముఱోడ.

ఉ. గర్భములందు నుండియఁ బ్ర • కాశత నప్పుడు నే ర్చెల్వఁగా
నర్భకు లొక్క వేళఁ జతు • రాగమనూక్తుల నొక్క వేళ నా
స్త్రోర్భటి నొక్క వేళ నితి • హాసమయొక్తుల నొక్క వేళ నా

విర్భవదర్థ శాస్త్రములు • వేడ్కఁ జెలంగుదు రద్భుతంబుగన్. 147

వ. అంత. 148

క. జ్యేష్ఠానుపూర్వి నార్య, శ్రేష్ఠులు పుట్టిరి శుభోల్లసితలగ్నమునఁ
నిష్ఠాగుణసౌభాగ్యగ, రిషల కానలుపురకు ధారిత్రీనాథా. 149

క. వారలకు యదృచ్ఛాసం, చారంబున నొదవి యొక్కసంయమి విహితా
చారము నడుపుచు శుభసం, స్కారము లొనరించె జాతకర్తాదికముల్. 150

వ. నామకరణసమయంబున సతం డాశిశువులయనుభావంబు దనదువిజ్ఞానదృష్టిం
బరికించి వీరలు మూర్తిమంతంబు లైనవేదంబు లని నిశ్చయించియు జన్మాగ
మప్రకారంబు ననుసరించియు వరుస నన్నలుపురకుం బ్రభమాగమద్వితీయాగ
మతృతీయాగమతుర్యాగము లనుపేళ్లు గల్పించె దన్తాతలు పూర్వకాలంబునఁ
దమమామ పలికినచతురాగమసంతానశబ్దంబునకు నర్థంబు వీర యని తమలోఁ
దారు సరిపుచ్చుకొని సంతసిలుచు నప్పటిసంయమింద్రనియెఱుకకు వెఱుగు
పడుచు నక్కుమారులకు నుచితకాలంబున వచ్చియు నుపసయనసిద్ధి యొదవిం
చుటకు నాతపస్విని వేషుకొని యట్ల సేయించి గాబ్రహ్మచారులు స్వయంప్రకా
శితనకలవిద్యు లయ్యు శాస్త్రసిద్ధికొఱకు నతనియొద్దన యఖలవిద్యలు సత్యల్ప
కాలంబులోపలన యధ్యయనంబు చేసి రంతఁ దన్తాత లెంతకాలంబున నిట్లున్న
ను దమపెనిమిటిసమాగమంబు దుర్లభంబ యని విచారించి యచ్చోటు విడిచి
యెచ్చటికేనియుం బోవఁ దలంచి యది తమకుమారులఁ బిలిచి తెలిపించిన
వార లిట్లనిరి. 151

క. పెద్దతల లేక మీ రీ, నిద్దపురూపముల నెచట * నిల్పిన మనకుం
బెద్దటికము చాలదు పెఱ, సుద్దులు గల్పింతు రందు * సుజనులు గలరే. 152

క. కావున నిచటన మీ రీ, దైవతవనిత లనుగుట్టు * దప్పక యుండఁ
ద్రోయుఁడు దినసము లే మొక, భూవరుఁ గని వైభవంబు * బొందెడుదాకన్.

తే. అవుడు గాని మాతండ్రి యున్నట్టిచోటు
నరసి సంధించుకొనుటకు * వెరవుపడదు
తప్ప దిది యని వారలు * తమనివాస
మొరు లెఱుగ కుండ నెలువడి * యరిగి రంత. 154

వ. అట్లరిగి యాబ్రహ్మచారులు నలుపురు పురంబులోనం గొంతసంచారంబు చేసి
యప్పు డది యేలెడురాజు మదాశయుండు గావున నతనివాకిటికిం జని యతం
డు సకలవిద్యావిశేషజ్ఞుం డనియుఁ దద్దర్శనంబు పురోహితునియనుమతి లేక
బ్రాహ్మణుల కెవ్వరికి దొరక దనియు సతండు దాను విద్యాధికుండు కాకుండు
టంజేసి నిజకారవశై ధిల్యభయంబున నితరు లగువిద్యాధికులకు రాజగృహంబు
నఁ బ్రవేశంబు లేకయుండ దావారికాదినకలపరిజనచక్రంబును వలకట్టుకొని
యుండుటయుఁ బ్రభువునకు యాగేచ్ఛగలిగి తనతోడ విచారించినఁ దదార్థి

జ్యోతమధుల నెచ్చట గాన మని పరిపాలించుటయు నచ్చటిజనంబులవలన విని మఱియును. 155

సీ. ఎవ్వరి నేనుద్ది ♦ ద్రవ్వింది యచ్చట, నేనా స్త్రీ ఘను కల్లి ♦ యెఱిగి కొనునొ మనుజేశుఁ డనుచు నేపనికిని వెల్పులి, వాక్పిగల్గుత లేసిఁ చాలిం గాని చొరసిరు రాజమంధిరమును డావారి, కులు మఱి యట్టి నాఁరలును మిమ్ము నరసి నేమము గీమ ♦ మరసిన రాజుతో, నీయిల నేల గ ♦ నెప్పు గుభమ

శే. యనెఱుమాటగా నాడుకొం ♦ ద్రనియు నాన్ది లేమి యడిగిన మేము మాఁ యిండ్లలో నె యుండుదు మెఱుంగ మనుఁ డని యును నిన్న మాన లిడి కాని చొరఁగసి ♦ రనుచు వినిరి. 156

క. విని తడుచితమును బ్రభువున, కును దమమహినుఁడలఁ బొలుపుఁ గొనె ననుకూలం బును గా నెకవాక్పద్ధతి, నొనఱించి కొని సీచభాలఁ యొగ్గాక్పిఁ గొనె. 157

ఉ. భూవరముఖ్యునన్నిధికిఁ ♦ బోయెఱుమానిశిఁ డ్లెన్పుట్టికల్ మోవఁగఁ గూలిం బుచ్చుకొని ♦ మూఢత గుల్కిఁ బుగ్రాన్యఁ చేన్పుట్టి గానహీలంగ నేగి న్నతిఁ హారజనంబుల కిష్ట మైననా చావిధి కొప్పి చొచ్చి ప్రభుఁ సన్నిధి బెట్టికొ నున్పుట్టికల్. 158

క. పెట్టి వెనునెనుక కలు చని, యట్టిగు భయచలచేన్పుట్టి ♦ కైఱ యుగిగుఱు గొనె పట్టెడియా గాలురఁ గ్రుప, యట్టిపడఁగఁ జూచి న్పుట్టి ♦ ముహ్యున నగుచున్

క. సంతోషమె కద యెయ్యెడఁ, జింత యొకప్పుడు నొకొంత ♦ నేరొనఱు గొనె కొంత మఱుఁగిడక కలిగిన, యంతయు నిక్కముగఁ జెన్పుట్టి ♦ డచుటయు నొరల్

* క. మాయమ్మన ను సీవే, రాయల నై కావ దేవఁరాడీ కేళి మాయాతుమ లానిన యది, పాయక సంతోషమున్న ♦ పల ముఱుసాఱు. 16

క. అన సమ్మాటలచందము, తనయప్పటివాక్యములకుఁ ♦ దగిలున్ పు యనయముఁ గ్రతుబుధనేనా, ఘనోపదేశంబు నగుచుఁ ♦ గాన్పుఁ చుటయున్.

* ఇందలిపదము లీప్రకారమునవిభజించిన సాంస్కృతికము లగును.

మా, ఆయమ్, మాన, సునీవే, రాఁ, అలనా, ఏకా, అనతో, ఏక, గా, అనీ, మా, ఆన తు, మలాని, న, యది, పాయక, సంతో, అసముత్, న, పల, మిల. సా, అని.

అర్థము.

సునీవే=శోభనమైన మాలధనము గలరాజు (ని) (శ్రీకృష్ణవేదాంతమున నీవేదాంతమున) ఆ. ఆయమ్=వచ్చుబడిని, మామాన=గౌరవించుటయు, వచ్చుబడిని గౌరవించి మాలధనమును పోషించుటయు వెచ్చించుట మని యాశయము. రాఁ=ధనము. (ని) (అన్యైవిభివాఅహి) ఆ. అలనా=నాశము లేనియ

చ. విరివిగ నంతరంగమున * విన్కయ మావహిలంగ వారిరూ
 పరయుచు భన్త సంవృతమఃశోగ్ని కణంబులువోలె గూఢవి
 స్ఫురణత నున్కి... గాంచి పరిపూర్ణ విసీతి సుమోదభ క్రిత
 త్పరత దలిర్ప లేచి నరఃపాలుడు సాగిలి మ్రొక్కె వారికిన్. 163

క. అని చెప్పె గలూపూర్ణుడను, విభ యాతం డింతశబ్దవిదురజ్జె యిటు లో
 ల్ల నెఱుంగ మని మదాశయుఁ గనుఁగొనియెక నబహుమానఃశారవదృష్టిన్.

వ. కనుఁగొని మదాశయుండ కూర్చుండ మని ముమ్మాటుదాఁక మదుల పెట్టి
 యంతట బలిమిన కూర్చుండ నియమించి మధురలాలసం గటూక్షించి యట
 మీఁదఁ జెప్పు మనుటయు నది యిట్లని చెప్పె నట్లు మదాశయుండు మొక్కి
 యానలుపుర నానసపాద్యాదివిధులం బూజించి నిజాస్థానజనులం జూచి యిప్పటి
 వీరలవాక్యంబులందు నేమివిశేషంబు గలుగఁ దెలిసి యంతఁ బూజించె నని
 మీమనంబుల నున్నవి యేమె యవ్యాక్యంబులమహిమ వినుండు. 165

సీ. ఆయంబు సరకు సేయకుము శోభనమూల, ధనుడ ధనం బచ్చిదంబుముఖ్య

ఏకా=ముఖ్యమైనదియు, అవత్ + ఏక-అవదేవ=(తన్ను రక్షించువానిని) కాపాడునదియు (అగును).
 అజేజే=(అజంయబతీతిఅజేట్ త న్న) విష్ణుని బూజించెడు, అజశ్శంభోవిష్ణుధాత్రోః కామేభాగేర
 ఘోస్సుతే నానా. రాజే=గాజుకొఱకు, మా=బ్రహ్మి, ఆయాతు=వచ్చును.(ని) ఇందిరాలోకమాతా
 మా' అ. మలాని=పాపములు, స=చేగవు, నిష్ణునుద్దేశించి క్రతువులు చేయువారికి సకలసంపదల గల్గు
 ననియుఁ బాపములు తొలగఁ ననియు నాశయము. పాయక = ఓరక్షింపఁడా, సంహ=శివ్యాంసులు,
 యది=(వచ్చిరి) యేని, అసముత = సంహోప ము తేనివాడవై, నవల=తొలగిపోవఁము, ముల=(సంతోష
 ముతో వారిని) కూడికొనుము. విద్వాంసుల వచ్చినయడ వారికి విముఖుడవు గాక వర్షము మ్పని
 యాశయము. (ఏలయన) అహి=కూపిద్వాంసులు, సా=ఆలక్ష్మియే, పిద్వాంసులరాక సంపత్కర మని
 భావము.

ఇందలిపదములే యిట్లు పేర్చబడిన నచ్చితలుఁగఁప యగును.

మాయమ్మాన, మ, నీవు, ఏ, యలవు, వి, కావన, యెం, జే, జే, జే, మాయాఱుములు,
 ఆనినయది, పాయక, సంతోషము, ఉన్నవలము, ఇలసాహి.

అర్థము.

దేవరా=ఓరాజా, జే జే జే=జయ జయ జయ యని యాశీర్వచనము, ఎల్లవారికింఁటె నుత్క
 ర్ణము గల్గియుండు మని యర్థము. ఇలసాహి=ఓమదాశయుఁడా, నీనే, రాయలనై=రాజవై (బహు
 వచనము గౌరవాగ్గము) కావక=రక్షింపఁగాక, సంహోపము=అనందము, పాయక=నిద్రుక, మాయా
 తుములు=మామనసులన, ద్విత్వీయాగ్గముంఁ బ్రథమ, ఆనినయది=అశ్రయించినది, ఉన్నవలము=తక్కిన
 ప్రసాదాజనమునసోతము, ఆనినయది=నీవు పాలనమునేయఁగా మాకు సంతోషమును దక్కినెఱుఱుప్ర
 యోజనములును సమకూడె నని భావము.

మాయమ్మాన=మాతల్లియాన, మ=మమా, మాయధాతువు ప్రాగ్గనాగ్గకరూపాంతరము. మీఁ
 దఁ జెప్పినయగ్గము నిజ మని నమ్మించుట కీవాక్యము లోకరీతి ననుసరించి చెప్పబడెను.

మైనయట్టిది ధన్వి • నదియ తేజః కజాయ, జించునానిక లక్ష్మి • చేరుం బాత
కములు చేరవు రక్షః కాకోవిదులు కల్గి, రాయసమోగుడ • నై యనుగకు
సమ్మిశ్రభావంబు • సలుపుచు మాలక్ష్మి, కోవిదు లనియెను • దీనభాష

ఆ. వరుస బదవిభాగ విరచనతో నర్థ, మరయం దోంచుచున్న • యది గరింబు
తెలియం జూడుం జేత • దీయాంధ్రవచనం, దర్భమునను శబ్ద • త్రవ్రవిచూలు.

వ. అని పలికి మదాశయుండు ప్రథమాగమున కభిముఖుండై విసయవిసమితుండును
ముకుళితకరుండును నగుచు మీ రెవ్వ రిట్టి ప్రచ్ఛన్న వేషుంబున నేల నచ్చితిరి
మీవిధం బంతయు నాకుం దెలియ నానతివలయు నని ప్రాణాచిస నతింబు తమ
తండ్రి యన్న దాననియమంబు మొదలుకొని పూర్వవృత్తాంతంబు తనతల్లుల
వలన విన్నదియుం దారు గన్నదియుం దద్దర్శనపర్యంతంబు నకల యుం జెప్పిన
నతండు నిజపురోహితదోషాయ త్తతంజేసి పూజార్హు లని విచారించు నేరసితన
దుర్వివేకంబునకు సిగ్గుపడుచు ని ట్లనియె.

167

క. ఇది దెలిసియె కావలయున్, మదాశయుం డనుచుం బేగు • నాకుం బుటయే
నిదిగో కననేరన కో, విదులం బురోహితునికపట • ప్పట్టిక లో న్నె.

168

చ. అని యపు డమృహామహుల • ప్రార్థన బల్లిని దక్కినట్టిది
డసము నరేంద్రుం డాతని కొనర్పక యాత్ర పురోహితత్వ
ర్థనమును మాన్చి తత్కపటం తంత్రములోపలి నాం బు
చినజనులన్ లఘుప్రబల శిక్షి విసితులం జేసె నెంతయున్.

169

ఆ. ప్రార్థనం బాసర్చి • ప్రథమాగమామల, ధర్మవిధం బురోహితత్వమునకు
నిలుపుకొనియె వారు • నిజమాతృయుక్తులై, తగినగతి గృహీతి • దాని లగుండు.

వ. ప్రభుసన్మానంబున సత్యంతవై భవంబునం బ్రవ
త్తులు సేయింపుచుం దమజనకునియనికే యురగపట్టణం బు మొదలుకొని పా
డ్యకేశచోళద్రవిశాది దేశంబులం బరికంపం దగిననాకుం బుచి యుచు నల
బ్ధవృత్తాంతు లయి చింతాక్రాంతు లగుచుం దల్లుల నుచితవిధం గొన్నికొన్ని
యాశలు చూపి యూరార్చుచుండి రలఘువ్రతుండును నట్లు భార్యావృథావి
క్రయలజ్జతుం డగుచుం దజ్జనపదంబుల సుహృజ్జనులకుం దిలనూం నోకే దూరి
దేశాంతరంబుల యాయావరవృత్తి నర్థాంజనం బానర్చుచుం దిత్వ మితాన్న దామం
బు నడుపుచు నది నెఱయన్ సాగకున్న నన్న వర్జనంబు చేసి తాను గొదమూల
పయఃఫలాదుల దేహయాత్ర సలుపుచు సంతరాంతరం బ్రవృత్తివ్యత్యాసం బా
నాచరణంబులం దనియక బహుధనార్జనంబునకు నుపాయంబు నడకుచు
సంతట మృగేంద్రపాహనామహాశక్తిమహిమ విని తదారాధనంబునకు నొక
నివలన మంత్రోపదేశంబు సాధించి యద్దేవిసన్నిధికిం జని యచ్చట భవత్కథా
శ్రవణఫలంబున నకలసంపదాయురభివృద్ధిపు త్రిపాత్రాదిలాభంబు విని యుం

దుః దనకుఁ బుత్త్రీపౌత్రాదు లనుమాట య టుండినఁ దక్కినఫలంబు గల్గుట సిద్ధంబు గదా యనియెడుతలఁపున జపంబుచేత భవత్కథాశ్రవణంబు సాధిం చె దుద నది యత్యంతసంభావనీయం బైనపుత్్రాదిలాభంబును గలిగింపక మా న దయ్యెం జూచితే యోమణి స్తంభతనయ యిట్టిది సుమీ దేవరకథామహి మ యని పలికి మధురలాలన యూరకుండఁ గళాపూర్ణుండును నలఘువ్రతుం జూచి నీనందియం బెల్లను దీతెఁ గదా యని పలికి ప్రథమాగమాదుల నిరీక్షించి మీతండ్రికిఁ దగినయుపచారంబులు నడపక యిప్పుడు ననుమానించినం బాత కంబు రాదే యని పలికెఁ బ్రథమాగమాదులును భయభక్తివిసయసమ్మోద సంభ్రమంబులతోడ నలుపుదును లేచి వచ్చి యలఘువ్రతునిపాదంబులకుం బ్రణామంబులు గావించి యానందబాష్పపులకవిలసితశరీరుండై నయాజనకుని యాలింగనమూర్ధాఘ్రాణాదివివిధోపలాలనంబుల నానందించి యతనిచేరువం గొలిచి యుండి రప్పు డమృతాత్మలతోటియాంధ్రగీర్వాణభాషాశ్లేషవైచిత్రి చిత్తంబునం బాఱఁ గళాపూర్ణుండు వారలం జూచి యిట్టివిచిత్రకవిత మోమతు లకు నిపుడు దోచుసెకొ యని కౌతుకసంబంధగంధమందరహాసితంబుతో డఁ బలికిన నందుఁ బ్రథమాగముండు.

171

* క. తా వినువారికి సరవిగ, భావనతో నాను నతివిభావినుతేజా దేవరగౌరవమహిమన, మావలసినకవిత మరిగి * మాకు నధీశా. 172

చ. అస భళిరా మహాకవిశిఖాభరణంబు మదుక్తభాషణం బున కిపు డిచ్చును త్తరమ * పూని విచిత్రపుబద్ధ్య మయ్యె మే లని విభుఁ డాడె న ట్లది య * టంచుఁ గవీంద్రుండు నవ్వె నవ్వె నా యన పతియింపుమా తిరుగ * నన్నఁ దదుక్తి మెచ్చె వివ్రుండున్. 173

* ఈపద్యము చివరనుండి చదివిన సంస్కృతమును మొదటినుండి చదివిన దెనుఁగు నగును. చివరనుండి పదవిభాగము.

శాధి, ఇన, కుమ్, ఆగిరి, మత, వికనసి, లవమాన, మహిమవరగౌరవదే, జాతే, సువిభౌ, ఇతి, నా, అంతః, నవభాః, గవి, రసకిరి, వా, అనువితా.

అర్థము.

ఇన=ఓప్రభువా, (ని) ' ఇనస్సూర్యప్రభౌ' అ. కుమ్=భూమిని, (ని) ' గోత్రాకుః పృథివీపు ధ్నీ' అ. ఆగిరి=పర్వతము లున్నంతకాలము, శాధి=శాసించుము, చిరకాలము భూమిని బాలింపు మని భావము. మత=ఓసమృతుఁడా, వికనసి=మిగులశోభిల్లెడు, లవమాన=రామునికుమారుఁ డైనలవునకు వలెఁ జిత్రాన్నత్యము గలరాజు, (ని) 'మానఃస్త్రీణాంకోపభేదే గర్వచిత్తోన్నతావపి' నానా. మహిమవరగౌ రవదే=గొప్పతనముచే నెక్కువగౌరవము నిచ్చెడు, సువిభౌ=మలచిరాజు, ఇతి=ఇట్లు, జాతే=కలగఁ

క. ఆరీతిం దమలోనం, దారే సరిపుచ్చుకొనగఁగఁ ♦ దత్పద్యచమ
త్కారం బపుడు సభాజన, మారసి యేమియును గాన ♦ కద్భుత మందెన్.

వ. అంత నవసీకాంతుండు సభాసదులుం జూచి యిప్పు డాపద్యంబు తిరుగం బడియిం
పుమనుట మఱియును బఠియింపు మనుట గాదు వినుం డని యి ట్లనియె. 175

సీ. ఏలు మోనాయక ♦ యిల గిరు లెంతకా, ల మ్మంతకాల మో♦సమ్మతుండ
మిపుల శోభిల్లెడు♦లవకుమారసమాన, మానుండ మహిమ స♦నూన మైన
కారనం బాసఁగుచ♦క్కనిప్రభు విట్లు గ,ల్కుఁగ నోయి పురుషుఁ డీ♦కారవమున
నభినవ తేజస్కుఁ ♦ డై వాణిరసములు, గులికెడునట్టిది ♦ గలుగఁగాను

తే. వినుతి సేయనివాఁడె యం♦చును మహార్థ
మున్నయది సంస్కృతంబునఁ ♦ జెన్నుమీఱ
వరుసఁ దుదనుండి మొదలికిఁ ♦ దిరుగఁ జదువ
నాతెనుఁగుపద్యమున బుధు ♦ లరసికొనుఁడు. 176

ఆ. అనుడు వారు నట్లయవరోహమునదానిఁ, జదువుకొనుచుఁదెలిసి♦సంతసిలుచు
నెఱయమెచ్చిరికవి♦నృపులయాశువిచిత్ర, మృదుకవిత్వకృతియుఁ♦దదవగతియు.

వ. కళాపూర్ణుం డంత ననేకమణివిభూషణవిచిత్రాంబరప్రధానం బైనపాఠితోషిక
దానంబునం బ్రథమాగము నలంకరించె నప్పు డతనియమాత్యుండు సత్వదాత్త
నామధేయుండు మధురలాలనకుం బ్రణామంబుఁ జేసి యి ట్లనియె. 178

ఉ. ఓరుచిరాత్తి యోపరమ♦యోగిని యే సటుపూర్వమైననా
పేరుఁ గులాదులున్ మఱచి ♦ బిమ్మిట నొక్కెడ నుండుఁ దెచ్చి కా
సారపురంబువా రిడిరి ♦ సమ్మతి నాకును సత్వదాత్తుఁ డన్
సే రవి దెల్పవమ్మ మఱి ♦ పెద్దలఁ గానమ యెందుఁ దన్ జ్జులన్. 179

గాన్, నను=ఓయి, నా=మనుజుఁడు, అతఁ=ఆరాజు చేయుగౌరవమువలన, నవభాః=నూతనమైనతేజ
ముగలవాఁడై, రసకిరి=శృంగారాదిరసముల వెదచల్లెడు, గవి=వాణివిద్య యని యర్థము. కలుగఁగా,
ఆనువితావా=స్తోత్రముచేయనివాఁడా? చేయువాఁడే యని యర్థము.

ఉదారబుద్ధి గలవాఁడును గౌరవించువాఁడును నగరాజు పాలింప విద్వాంసు లందఱు స్తుతి
యింతు రని భావము.

మొదటినుండి పదవిభాగము కులభము.

అర్థము.

అతివిభావిను తేజా=మిక్కిలిగా వ్యాపించెడుమంవిప్రతాపముఁ గల, అధీశా=ఓరాజు, దేవర
కారవమహిమన=వీ గౌరవాతిశయముచేతనే, మావలసినకవిత=మాకుఁ గావలసినకవిత్యము, తాన్=
అది, వినువారికిన్=శ్రోతలకున్, సరవిగన్ = ఆనుకూల్యము గలుగునట్లు, భావనతోన్ = తలఁపు
తోన్, మాకున్, మరిగి=కళపండినదియై (మఁగి యని యుండకలెను) ఆనున్=ఆశ్రయింపును.

క. అని యశుగుచుండ గాలిక, కను నులుముచుఁ బెదవి విఱిచి ♦ కటకట వాపో
యెను మొగ్గవాలుచుండగ, బున నడు మెగనెత్తికొనుచుఁ ♦ భొత్తులమీఁదన్.

క. అపు డద గని యింతన యీ, విపరీతపుఁజ్జేత లేల ♦ వినరింపఁగదే
యిపు డే నడిగినయది చో, ద్యపుఁదల్లియనుచుమఱియు♦నాతఁడు మ్రొక్కెన్.

చ. కఱుమలపూష లై మునులు ♦ గాననియట్టికతల్ వచింపఁగా
నెఱిగిన నీకు నాఁకలియు ♦ నేఱ్ఱులు నా యనువారు మాయలం
బఱచిన నేమొ పో మిఁక స్వభానపుదివ్యవిభూతిఁడోడనే
వఱులుచు ముఱ్ఱుఁ బ్రోవు మనువారును నై రపు డానభానకుల్. 182

ఆ. ఇగక నేమియైస ♦ నెఱుఁగింపవలయు నగ, దేహపదము నీవు ♦ దెలిపె దనుచు
నన్ని యున్న నార ♦ మమ్ము యీవెడమాయ, లందనేల యనిరి ♦ కొందఱంత.

క. అమ్మాడ్కి- మఱియు నెవ్వారె మ్మెయి దనువేఁడుకొన్న ♦ నెఱుకకలిమి లే
శమ్మును గాన్పింపక న, త్యమ్ముగ నాఁకటన యెఱ్ఱై ♦ నాశిశువు గడున్. 184

శా. ఆనాకౌన్దియు నాసుభోధముఁ దిరగ ♦ బై యున్కి- యట్లబ్బువై
వావేశం బపు డెద్దియో తదతిమా♦హాత్స్యంబు రప్పించెఁ గా
కావేశం దెలియగ లేమ తగ సంప్రార్థించి తద్దివ్యబో
ధావిర్యాననిధానముం గటకకా ♦ యం చుండె నుర్విశుఁడున్. 185

వ. తదనంతరంబ యమ్మునే స్థాభనందనుండు రూపానుభూతిని మదాశయుం బిలిచి
మీఁబాలికకథ లన్నియు విఱిచి కదా మీభాగ్యవైభవంబునకు నెందు నీడు
లే నది మొదలు నాకు మీర లత్తమామ లైతిని నందియంబు లేదు మీర
లింకం దక్కనకొలుపు మాని యీశిశువు నింటికిం గొనిపోయి పోషింపుం డను
టయు నతనిక సత్వదాత్తుం డిట్లనియె. 186

ఆ. పార్థివేంద్ర వాఁకిఁపచుమెడక మఱి, హార మెపుడు వెట్టి ♦ తపుడ నీకు
వార లత్తమామ ♦ లై రని యున్నాఁడఁ, దదనుగుణము లయ్యెఁదత్కథలును.

క. ఈనిసుపు సులక్షణము ల, నూనంబుగఁ జూడ నిదిన్మ♦పోత్తమ నానా
భూనాశనధూమాళిమ, ణీనిర్మితనూపురార్చనీయాంఘ్రి సుమీ. 188

చ. అని యతఁ డాశుమాటలకు ♦ నాత్మఁ గరం బలరక దరస్తి తా
సనుఁ డగుచున్ మహీశుఁడు ఘనప్రమదంబున వారి నంతఁ దా
ననిపెఁ జనుండు మీరలు గృహంబున కాత్మజఁ గొంచు నంచు గాం
చనమఃశిభూషణప్రముఖి♦సంపద క్రొత్తగ వెంట నంపుచున్. 189

క. ఆమధురలాలసాకథ, లేమియు శుద్ధాతమునకు ♦ నేగక యుండక
భూమిపతి యడఁచె నభినవ,కౌముది విన నేల యనుచు ♦ ఘనయత్న ముత్తోన్.

శే. అంత నలఘువ్రతుని యథేష్టాన్న దాన
కరణపర్యాప్తబహుధనగ్రామదాన

ముల మిగులఁ దన్ని యనిపె స*పు త్త్రముగఁ

దత్తురంధ్రీనివాసస*ద మున కతఁడు.

191

క. ఓతిపతి చేసినగారవ, మతిమోద మొనర్చ నింకఁ • వాచుచుమునఁ
సుతఁ గొనిపోయె మదాశయ, సతీయుఁ బ్రయత్నమునఁ • సతిత్రప్రేమన్.

క. సలుమఱు తలయగటి తగఁ, నలుఁ గిడి దోయిల్లజలమునఁ • భోర్యా జిగ
చి లలిగ జన్ని చ్చుచు ను, య్యల నూపుచుఁ బెనుఁ దోడఁ • నాచు తిగువున్.

వ. బ్రహ్మవచనసామర్థ్యలబ్ధు బైనసహజపాత్రినత్య్ర్యబుఁ • పసి యూపమియంబున,
చ. పోలుపఱఁ దన్ను వే నిదురఁ • బుచ్చుట్టకై తనుతల్లి సెఁదయు

య్యెల నిడి యూపుచోఁ గువలఁయాధిపుపాటలు పాడినఁ గిరి
బలరుచుఁ గేరికేరి సగు • సన్మలపాటలు పాడినఁ గిరి

బలయుచు నేడ్పు లోకు లవు•రా పతిభక్త యటామి నన్వేగితి. 195
సీ. లీలఁ భాత్తులమీఁద • తేచి కూర్చుండుచోఁ, పద్మయు నుకొత్తి త్తిముద్దుఁ జలువు

ఓతిమీఁద లేతకెం•గే లిడి తడవుచో, మొస లిడి యూపాతి • ముద్దుఁ జలువు
నల్లనల్లన తప్పఁటడుగులు వెట్టుచో, నిద్రిపుబనను • ముద్దు చలువు [లువు

కొదలుమాటలు తేనె•గులుకుచుఁ బలుకుచో, మోహముఁ బుగుటలతో • ముద్దుచ
తే. కలిగి యాబాల నవచంద్ర•కళ యనంగఁ, దిపుట నామఁ • దిగునతో • కింగ యనంగ

నంతకంతకుఁ బ్రోదిచే, నతిశయిలుచుఁ, బగఁ గెఁ జూడఁ జును గిను • చు సగుచు.
ఆ. ఎల్లబంధువులకు • నల్లారు చెల్లమై, యదిది గాననాబు • నటిం బులుగఁ

దల్లిప్రేమకరము • దనరారె ముగిటి, ముత్య మగుచుఁ ద్రు • త్తికొ త్తపవల.
ఉత్సాహ. చేతివ్రాలు చూచి యిది య• శేవ. రాజ్యవిభనభా

గాతిశయము గలిగి యలరు • ననియు మృచలచరణాః
జాతరేఖ లరసి రాజ•సతులనతుల కర్త యీ
నాతి యనియు నపుడు లక్ష•ణాఙ్గా లాడుకొని కలన్. 198

చ. గలగలమోయునందెలును • గజ్జెలు మువ్వలు పైఁడియు నిను
బులు వులిగోరు సంకులును • బొద్దులు గాజులు రావి కేయు

జెలు వలరంగ నెంతయును • జె న్నే సలారుచుఁ గొట్టి వాన
బులు ముద మందఁ జేసెఁ గడు•ముద్దులసేతలఁ దల్లిని ప్రమాన్. 199

ఉ. విందులు విందు లంచుఁ దను • వేడుక నెత్తుకొనంగఁ బొద్దులు
పొందఁగ నేగి పైఁబడుచు • నుబ్బునఁ గేరుచుఁ జెగిలిపుడు
సందిలి వట్టి యాడు మన • నాట్యము లాడుచు ముద్దులతో మన

నంద మొనర్చె బాలిక ది•నంబును జుట్టపుఁబూపుఁజొన్ దక్కున్. 200
క. పుట్టకయతొల్లి యెక్కడ, నిట్టివి నేర్చి తని చూడ • పుట్టను జెన్నుల్
ముట్టుచు లాలింపఁగ నా, చిట్టికలికి చిందులాడు • యేటిపతి దడవన్. 201

మ. దినముల్ కొన్ని చనగ నంత గడు నర్థిం బొమ్మపెండ్లిండ్లు గు
జ్జెనగూ శ్లచ్చనగండ్లు వింపిసేలు కుచ్చిల్ గీతనంగింజ లో
మనగుంటల్ కనుమూసిగంతనలు కం * బాలాట లో నైనఖే
లనముల్ మీఱగ బోంట్లతో నలరె బా*లారత్న మెల్లప్పుడున్. 202

సీ. ఆపిన్న పాప దా * నంత యై యింత యై, యోలి నోయ్యన బాల్య*కేళి దనరె
మగవారియెదుటఁబల్ల టునుండుటకుఁగొంకె, దఱచుగారాదయ్యెఁదండ్రుకడకు
నంగకంబులబాగు * లరసి యోమ దొడంగె, నడలనీ దయ్యె నె*ప్పుడును బైఁటఁ
క్రేళ్లుఁజూపులకలి*కితనంబుపస నేర్చె, బలుకుచో బామలార్చు*భంగు లెఱిగె
తే. ముదురుఁ బ్రాయపుఁబడతుల*మదనకథలు
పొడముచో సిగ్గుపడి పాటి*పోవఁ జొచ్చె
శైశవముఁ బాఱ నెత్తుచు * జవ్వనంబు
క్రమముతో నంతకంతకుఁ * గానుపింప. 203

తే. స్తనజఘనభారములఁ బెర*జవ్వనంబు
మించి యిరుదిక్కులను నాక్ర*మించి బలియ
నడుమఁ జిక్కిన బాల్యమో * నా గృశత్వ
మంతకంతకు నొందె నా*యతివనడుము. 204

క. ణోరపుఁగచభారము కుచ, భారము కటిభారమున్ వి*భాసిలుచుండఁ
నూరునిత్రిభువనరాజ్యపు, భారములు వహించినట్లు * బాలిక యొప్పెన్. 205

సీ. గురుతర స్తనకేళి*గిరులును గంభీర, తరనాభికూపమ*తల్లికయును
జారువోమాళిశృం*గారధారాసర,ణియు నంగుళీకిన*లయచయంబు
సుకుమార బాహువ*ల్లికలును రమ్యోరు, కదళికాస్తంభ*కాండములును
సలితాధరబింబ*ఫలవిలాసము పుచ్చు, విసరపాండిమహాస*విభ్రమంబు

తే. కలిగి పలుకులు శుకపిక*కలకలముగఁ, గుంతలంబులు మధుకర*కులము గాఁగ
శంబరారాతికేళీవ*నంబుఁజూలె, సుదతి యపు డొప్పె నొకవిత*సోయగమున.

తే. ఆలతాంగియు నాలోన * నభ్యసించె, వివిధసంగీతసాహిత్య*విద్య లెల్లఁ
గావ్యరచన యొసర్చెఁ బ్రా*గ్జన్మవాస, నాతిశయముచే ననతిప్ర*యత్నమునన.

ప. కళాపూర్ణండు సమ్మధురలాలనను మున్ను తల్లిదండ్రులయింటన పెరుగని మ్మ
ని యనుచుట యాదిగా నభినవకౌముదివిహారవి*శేషంబులవలనను రాజ్యకా
ర్యవ్యాసంగంబులవలనను మఱచి మఱి యెన్నఁడుఁ దడవఁ డయ్యె మదాశ
యిండు నతనిచిత్తంబుతెఱుం గెఱుంగక యూరకుండె నంత నామధురలాలన
యు నవ్విధంబున జవ్వనంబు ప్రాపించి యంకురితమదనవికార యగుచు నా
కళాపూర్ణపాణిగ్రహణం బభిలషింపుచున్నంత. 208

చ. మునుకొని కూర్చి నెచ్చెలులముచ్చటవేళల దన్దుణ్ణాఘముల్
 వినివిని విన్నయర్థ మొకవేళను నూననినిత్యభావనం
 గనికని కన్నయంతయును గావ్యవినిర్మితచేతల దారుచుం
 గొనికొని మిక్కిలిం బెనిచెఁ గోమలప్రేమము నామహీశుపైన్. 209

క. అంతట బ్రత్యక్షంబుగఁ, గాంతుం గనుఁగొనఁగ బిగువుఁగఁగిటఁ జేర్చు
 గంతువిహారంబుల న, త్యంతము మోదింపఁ గోరెఁ నంగన మదిలోన్. 210

క. అనలుం గొనలుం శాఱుచు, మనమున నాకోర్కీతీఁగెఁ * మగువకు మిగులన్
 ఘనముగఁ దత్కుసుమద్యుతి, పనుపడ వెలిఁ బర్వె ననఁగఁ * బాండిమదోఁచెన్. 212

ఉ. ఒక్కతెఁ బిల్వఁ బోయి మఱియొక్కతెఁ బేర్కొని పిల్చు మేన సా
 మ్మొక్కటిఁ దాల్చు బూని మఱి * యొక్కటి వీడ్వడఁ దాల్చు నర్థిమై
 సెక్కెడ కేగఁ జూచి మఱియొక్కెడ కేగుఁ బయోరుహాక్షి దా
 మిక్కిలిఁ బేర్చుభూవిభునిఁబూఁదిపరాకునఁజేసి నిచ్చలున్. 213

సీ. ఏమి కన్నులఁ గన్న * హృదయేశురూపంబు, దోఁపక యది మున్ను * దోఁచకుండు
 నేమి వీనులవిన్న * హృదయేశుమధురోక్తి, దోఁపక యది మున్ను * దోఁపకుండు
 నేమి మైసోఁకిన * హృదయేశుసంస్పర్శ, దోఁపక యదిమున్ను * దోఁచకుండు
 నేమి దాఁ జవిగొన్న * హృదయేశు కెమ్మోవి, దోఁపక యది మున్ను * దోఁచకుండు

తే. గాంత కంతట సంతతకంతుకేళి, వివిధసంకల్పవాసన * పవలుకేలు
 తనరువులకలు కలవరింతులును మాట, వీడుపాటులు చెలులకు * వెఱఁ గొనర్చు.

ఆ. తరుణి తాఁ బగళ్లు * తామరసాక్షి యన్, పేరువోలె నుచితనియతిఁ బరఁగ
 నిర్వహించె కేలు * నీలోత్పలాక్షి యన్, పేరు నృపునిమోది * ప్రేమ నంత. 215

క. సితకరునిశుక్లపక్ష, ప్రతిపత్కళ చూచి చూడఁ భామిని నెమ్మే
 నితనుత్వముఁ బాండిమసం, గతియును గడు నెక్కడగుచుఁ * గానంబడియెన్.

ఉ. వీణియ ముట్టుటల్ మిగుల * వింతలు పెంపుడుచిల్కబోదన్
 రాణ దలిర్పఁ బల్కుట గఁరం బపురూప మపూర్వ మెంతయుం
 బ్రాణసఖిరహస్యముల * భ్రాంతియుఁ గ్రీడలు కాని వావి యా
 యేణవిలోలలోచనకు * హెచ్చినమన్మథచేష్ట నయ్యెడన్. 217

క. నిచ్చలు సీగతిఁ బైపై, హెచ్చి వియోగానలమున * నెంతయుఁ దాపం
 బచ్చుపడఁ బ్రవర్తిల్లఁగ, నెచ్చెలు లచ్చెలువఁ జూచి * నెమ్మది గలఁగన్. 218

క. పెక్కుదినంబులనుండియు, నిక్కన్నియవర్తనంబు * లెల్ల నరయ వే
 తొక్కగతిఁ దోఁచుచున్నవి, మిక్కిలి నూహింపుఁ డాని * మిత్తము మీరల్.

క. కొమ్మ గడుఁ జిక్కుచున్నది, నెమ్మొగమునఁ బాండిమంబు * నిబ్బర మయ్యెన్
 నెమ్మదిలోనివిచారము, ముమ్మర మివి మన్మథకృత * ములు గావలయున్. 220

మ. మన మొక్కొక్కతటికొ నమ స్తగుణసంపన్నుం గళాపూర్ణులొ
 భనరూపుక వినుతీప కుంటి మది యిప్పాటక సఖి నెంచె దు
 ర్జనచూడామణి కాముఁ డిట్టికొమరుం బ్రాయంపుఁబూఁబోండ్ల నొ
 క్కనిమిత్తం బినుమంతక గల్గినక గఱుం గాఁజీంచు దుర్వారతన్. 221

క. కావున నిపు డీభామిని, భావజుబారిఁ బడి మిగుల * బడలుట నిజ మీ
 భావంబును మఱపింపం, గావలయును వనవిహారకలనలచేతన్. 222

తే. అని విచారించి యాచంచలాక్షిమదికి
 వేడ్కఁ బుట్టించి తోడ్కొంచు * వెలఁగు లేగి
 రమితమకరందనిష్యంద * రమితముఖరి
 తాళినంతాన మైనయు * ద్యానమునకు. 223

ష. అప్పు డయ్యుపవనంబునకుఁ దూఱరాక కాఱుకొనుచుం జూపఱయిచ్చ మెచ్చు
 నచ్చెరువు హెచ్చుం బచ్చుపట్టుబల్లాడదట్టిలలీలఁ జాల నెరవుచు నొఱవుమిగులు
 మొగలిగములగుమురులనడుమఁ బొడవులుగ దీపించుతోఁపుగుడారంబులచె
 లువు నలవరించుచివురుఁటలమావితండంబులును దండతండంబు లై మెండుకొ
 న నెదవుమదమునం బెనురొదలు పొలమెదలుకొదమతుమ్మెదలపదుపలినుపన
 రవేణుల పెనువునఁ బనువఱవుచుఁ గనుపట్టి దట్టుం బగుచిగురుజొంపపుకెంపు
 సాంపుసిందూరంపుకెందూళిచందంబు సందపఱుప నుపరిభాగజాగరూకపల్లవప్ర
 సూనదళపటలశబలిమవిలసనంబు లలితకుముదమతల్లికలయుల్లాసంబు వైల్లి
 గొలుప వెలుతురు లేనిపూఁదేనెసోనవాన ధారాప్రకారంబునం దోరం బగు
 చుఁ దనరారుమారుతప్రచారంబుల నప్పటప్పటికి నుప్పటిల్లువుప్పొడులకేళి
 ధూళిపాళికలపోలి నేలికొనంగ నేనికెబూమియలు పూని కానుపించుచున్న
 పొన్నలును నవిరళదళకిసలయవిలసితలతావితాసంబులు మరకతకురువిందని
 చయఖచితంబు లగునగతులపగిదిఁ జూపట్ట నమకట్టుజిల్లులమొల్లమి నుల్లసిల్లు
 చు నిరుగడలవ్రేలునిడుసోగపూవుగెలలు పొలుపొంద నగ్రభాగపల్లవంబు లిం
 ద్రగోపంబులుల్లారులయోజ రాజ్యలఁ దేజీలపోలిక భాసిల్ల వాసంతికాకుడుం
 గంబులును గడు దళంబుగఁ బొదిగి యెదగం గలభంగులఁ జెంగలింపుచు నమ
 రుతమలపాకుతీఁగెయల్లికలమీఁద మించివెల్లితలచుట్టుగట్టడలు నెట్టుకొలుపుఁకో
 లుఁబట్టలపొందుగుల్లెపైఁ గ్రొమ్మడుగు నెఱివిఱుసుచుంగులనిక్కుఁ తుక్కును మిక్కి
 లిం గడలుకొలుపుచున్న యరవిరిచిగురు మొగిలియాకులతోడ నీరభలులజోకలు
 జోకపఱచుచు లేఁబోఁకప్రమాఁకులును వివిధజనకోలాహలంబులకరణఁ బరిఘ
 విల్లుశుకపిక శారికానికరకలకలంబులును గలిగి విరహిసముదయంబుపైఁ గదలి
 నకుసుమకోదండుదండువీడునుంబూఁతె నాలోకస్థియం బగుచుండ నందు నిం
 దువదనలు మందగమనస్వభావంబు నతకరించుకుతుకరయంబునకుఁ బ్రతిశూ

లంబులగుచుం బిగువుపాలిండ్లవ్రేగునకుం బిఱుడులగరిమయుఁ దరము గాక
కర మలయం జేయుచుండ నొండొరులం గడచుచు నుద్దవిడి నడచుచుఁ గూడ
మికిం గేలిచేయుచుఁ గ్రొవ్విరులు మించికోయుచుఁ గమ్మగొజ్జంగులకుం జేరుచుఁ
గన్నె గేదంగులకుం బోరుచుఁ బొన్నలకు మూఁగుచు బొండుమల్లెలకు నేగుచు
సంపెంగలకు డాయుచు జాతికుడుంగంబుల రోయుచు మల్లెలకు నిగుడుచు ను
రువంబునకు మగుడుచుఁ గురువేరు గొల్లలాడుచు గంధంబులకు మల్లాడుచుఁ జూ
గడలకు జరుగుచుఁ బోక పాలికలకుఁ దిరుగుచుఁ దిలకంబులకుం జనుచు దిరిసెన
పున్న నలు గైకొనుచు నవమల్లికలఁ గ్రీడింపుచు నారంగంబులఁ గ్రేడింపుచుఁ గ
లిగొట్లకుఁ దత్తరిల్లుచుఁ గంకేలిమంజరులకు రంజిల్లుచుఁ గ్రొమ్మావిసిడి లాన్ర
యించుచుఁ గురువిందపందిరులవిశ్రమింపుచు నీరంబులఁ దూఱుచు నెండేనియుం
బాఱుచుఁ బూదేనియల దోఁగుచుఁ బూదరిండ్ల డాగుచుఁ గనిన నవ్వుచుఁ గమ్మ
విరులు రువ్వుచు దీఁగెయుయ్యెలల నాడుచుఁ దియ్యవిలుకానిం బాడుచుఁ బూ
గంబులు రాల్చుచుం బయ్యెదలు విదల్చుచు నందనిపూఁగొమ్మలకు నిక్కు మ
నలతిమాను లెక్కుచుఁ గెంజిగుళ్లకుం బదరుచుఁ గెరలు తేంట్లకు బెదరూచుఁ
గోకిలన్వరంబు లాలింపుచు గొరవంక లాలోకింపుచుఁ జలుకలకుం బలుకు లు
చ్చుచుఁ జిన్ని రాయంచలనడలు మెచ్చుచుఁ బూబంతుల వేట్లాడుచుఁ బూ
నుద్దులు గూడుచు గెలిచి పోసిక పట్టుచుఁ గేకినలు గొట్టుచు నెకరోకరి
చు నుబ్బునం గేరుచు నిబ్బరంపుఁదమని దమకుఁ దమకంబు గమకంబు నెచ్చి
ప నింపు మీఱువిహారంబులచేత నడరుబడలికలం బూడము నెడవెడఁడులు
తడియొడళ్లం గడుఁ బ్రబలి గుబులుకొనుమ్మగమదఘనసారిగంధసారకాష్ఠీ
లేపనపరిమళంబులు పరిమిళితదిగంతంబు లగుచు నంతటం జోడు ముట్టి
హజకృత్యంబునకుం దోడు క్రీడలయలంత నెంతయు ఘనం బైనబడం
నంబునం దడఁబడుచు వడవడంకు లుడుగుచు నడుములం దడబాటువలన నెడల
బాఱునిలువుతావులం జిక్కం జెక్కకొనుతఱిఁ బూక్కిళ్లం బ్రవేశించి నాము
దంచితకురువిందకందళసందర్భసంగతాంగుళీయక ప్రచుర రుచినిచయక వ
తలరాగంబు లడుగుల నిర్ణమింప నినుమడించెనో యనఁగ సతిమాత్రసంచా
క్షుభితంబు లగుచుఁ జరణతలంబు లత్యంతరక్తిమ యుట్టిపడుచుండ ని
పైఁట చెఱంగున విసరుకొన నెనఁగుకరకంకణమణిర్ఘణత్కారంబులకు ను
కరణిఁ దఱచుటూర్పులపెంపున నుత్కంపమానంబు లగుచుఁ జెన్నె
క్కువకవల కెలంకులఁ జొక్కపుఱెక్కలకదలికలు ముదలకింపుచు నిగుడు
నిగలతరగలయందంబు సందిదండలత్రకులకుఁ జెలికారంబు నెఱు నలం
లయికల నెకవితయ్యూరంబు ఛూపుచూపులపనకుం జూ పోషక యే
లీలం జాల వసివాల్లువాడినక్రీడావతంసితకర్ణనీలోత్పలదళంబులు నిడ్ర

పటపరిదృశ్యమానసోదరాలింగనలోలుపంబులువ్రాలె జెక్కిళ్లి మిక్కిలి నం
 టుకొనుచుండ నొసల నసలుకొనుకమ్మకమ్మారెయుమ్మలిం బడి కదలమెదలలేని
 నీలాలకజాలంబుల నిజబాలకశంకంజేసి వెడలఁ దివియ సందడించుచందంబున
 నందంద క్రందుకొనియెడునిశ్శ్వాసవాసనాసమాకృష్టచంచరీకసంచయంబులకు
 నుదరి యదలించుమ్మదులంపుఁగలికిపలుకులు దమనినువులకొసరుఁటెలుంగు
 లచవి కొసరక ముసురుకొనుపననిరాచిలుకగములం దొలంగం దోలుకేలుకెం
 జిగురాకులకు మూఁక తై కవియు కోకిలంబులచేత నాకులంబు లగుచు మైదీఁ
 గబాగుల వసంతాగమశ్రీవిభూషితవస దేవతావిలాసవిశేషంబు నభినయంప నా
 త్తసాదృశ్యసంభావనాగర్వంబుపెల్లనం ద్రుళ్లుమల్లఱపుకల్లరి తేఱితండంబుల
 కండ్రొప్పు స్వైరింపక వానిజీవిక లాక్రమించి తదనుసరణంబున దయ వ్రాడమి
 కొంత మగుడ విడుచువడుపు గనంబడఁగ నెడనెడం గులుకునడబడిబడిం దొఱుఁ
 గువిదిగముల నమరెడియరవిడుకొప్పులయొప్పిదంబు చెప్ప నలవి గాక యతిశయి
 ల్లఁ జెదఁససింగారంబులును జిగురుంగొనలచేరులును నంటినపరాగంబులును న
 కరువులతోడిపాపటలును వాడుదేతెడినెమ్మోములును నడఁకెడుకులుకుఁటెలుం
 గులును గలిగి యపూర్వవిభ్రంబున సొంపు మీఱుచుం దదనంతరంబ.224

క్రొంచపదవృత్తము.

చంచలవీచీసంచయలీలా•సలలితతరళితజలరుహాపాళీ
 సగచితహాసోద్దంచితభంగీ•జనితమదనమతసరణిగుణవ్యా
 భ్యాంచితగోష్ఠీసంచరణప్ర•త్యయసముచితహాళిహాలికశో రా
 యంచలు మ్రోయం గొంచలు గూయకౌ•వ్యవహితపరవ మయినకొలంకున్.

ఉ. శేరఁగఁ బోయి రంగనలు • చెల్వపుమోములసోయగంబు త
 ద్వాదిజలక్ష్మీఁ కేరఁగ న•వారితవారితరంగరంగలీ
 లారతహంససారసకు•లస్థలదారవసారవంచనా
 పారగనూపురాదిబహు•భవ్యవిభూషణఘోష మొప్పఁగన్. 226

ఉ. అంతట సంతరంగముల • నంబువిహారకుతూహలంబు ల
 త్యంతము మీఱ మెట్లు డిగి • రామగువల్ మునికొంగు లూరుగా
 ధాంతరసీమఁ బట్టుచు జ•లాశియలక్ష్మీసయిన్ నఖిచ్చట్లా
 కాంతులచేఁ బదాబ్జములు • కప్పిపుధూళినసంత మాడఁగన్. 227

సీ. అలఁతిగాడ్పులచేతఁ • దొలఁగుపయ్యెదకడ,లిరువంకలను జిక్క • నిఱికికొనుచుఁ
 దరగల ని ట్టట్టు • దరఱుముంగొంగులు, తిరుగ జంఘులను సంఘించుకొనుచు
 మునువుగాఁ జొచ్చిన•వనితలు చల్లడి, యుదకంబునకుఁ జేతు • లొడ్డుకొనుచు
 నెడనెడ మిట్టించి•పడుమీల బెఱుకుల, కులికిపా టొదవఱగ • నోసరిలుచుఁ

తే. దొగలమఱుఁగుననుండి బి ♦ టైగయువిహగ
 కులమురవళిక బెదరుచూపులు దలిర్పఁ
 దమ్మికొలను ప్రవేశించుతలిరుణ్ణాండ
 విలసనము లంత నెంతయు ♦ వింతలయ్యె.

228

ఉ. ఆరమణీమణుల్ సరసి ♦ నట్లు ప్రవేశ మొనర్చువేళఁద
 త్కారణవీచికాచలితకంజములక మధులోలభృంగముల్
 వారక సారెకుక నెగసి ♦ న్రాలుచు నొప్పెఁదదంబుదేవతల్
 నేరుపుతోడ నాడుహరిసీలపుటచ్చనగండ్లకై వడిన్.

229

లయగ్రాహి. నెమ్మొగములం గరతలమ్ములఁ గుచమ్ములఁ గఁచమ్ములను జూడ్కి న
 యనమ్ములఁ బరాభూ, తమ్ములును బోలె విరితమ్ములును రక్తజలజమ్ములునుగో
 కమిథునమ్ములును శైవా, లమ్ములును భృంగనిచయమ్ములును మీసనికఁరమ్ము
 లు గలంగెఁ జలనమ్ములు భజింపం, గొమ్మ లపు డెంతయును ♦ సమ్మదకుతూహ
 లభఁరమ్ముల నొనర్చిరి కఁరమ్ము జలకేళిన్.

230

లయగ్రాహి. ఓల యనుచుక వలదుకేలి యనుచుం బఱవఁ జాల వనుచుం గడుఁ
 బిసాళి వనుచుం బ, ద్దాళిఁ గొని కొట్టుచును ♦ దోలి వడిఁ బట్టుచును ♦ మేల
 ములఁ దిట్టుచు గయాళితన మింకం, జాలు ననుచుక భళిర ♦ గోల యనుచుం
 బగట ♦ నేల యనుచుక ముగుదబాల వనుచుం గ, య్యాల కెన పెట్టుచును
 హళిఁ జలవట్టుచు సుమాళములఁ గిట్టుచును ♦ బాలికలు వేడ్కన్.

231

క వి రా జవి రా జితము.

గుభులుగుభు ల్లనుఁ ఘోషణఁ దోయశఁకుంతతతుల్ గలఁగుండువడక
 త్సుభితఘన స్తనఁకుంభపరిచ్యుతఁకుంకుమచందనఁకుంతలనూ
 నభరవిలాసమునక బహువర్ణము ♦ నవ్యసుగంధగుణంబు గొలం
 కభినతిభాజన ♦ మై భజియింపఁగ ♦ నంబువిహారిణు ♦ లై పొనఁగన్.

232

మాల్ని. తడిసి తనువులక భేదంబు గాన్పింప కుండం
 గడు నడఁగినచేలల్ ♦ గల్గి స్రుక్కళ్లపట్టే
 ర్పడఁ దెలుప ఘనాంభోభారతం గుంతలంబుల్
 మడమలపయి వ్రేలక ♦ మత్తమాతంగయానల్.

233

వ. కాసారంబు వెలువడి నవీనవస్త్రాభరణగంధమాల్యంబుల నలంకృత లైరి మధుర
 లాలసయుం గాంతునిమీఁదిపరాకునఁ జెలికత్తియలబలిమిని వనక్రీడాదు లెట్ట
 కేలకు నిట్టట సలుపుచుండె.

234

ఉ. వర్ణనపాత్రచిత్రగుణవై భవశోభితుఁ డత్తఱిం గథా
 పూర్ణుఁడు డేగవేటతమిఁపూన్పున వచ్చి ముదంబునం దద

- భ్యర్ణమహిం జరించునెక*పక్షికిఁ బాఠినడేగఁ బిల్చుచుం
 దూర్ణత నేగె నానిజవ*ధూటియు బోటులు నున్నచోటికిన్. 235
- వ. అప్పుడు. 236
- ఉ. నిద్దవుఁజెక్కుటద్దముల * నింపులుగాఁ బులకల్ జనింప న
 మ్ముద్దియ బోటిమూఁపుపయి * మో మరదోఁపఁగ నిల్పి య త్తఱిం
 దద్దయుఁ బ్రేమఁ జూచె నిజ*నాథు నతండును దానిఁ జూచె నా
 యిద్దఱచూపులున్ నడుమ * నించుక దార్కొని లజ్జ గ్రవ్వుటన్. 237
- చ. వనజదళాక్షి చూచినను * వల్లభుచూపు లతండు చూచినన్
 వనజదళాక్షిచూపులు ఘన*త్రపచే వెనువెన్కకున్ వెసం
 జనుచు నొకొల్లొకళ్లకయి * సారెకు వచ్చుచుఁ బొల్పు మీఱఁ గ
 న్నొన రతిపఁచ బాణులవి*నోదపుటుయ్యెలచేరులో యనన్. 238
- చ. వినుకలిచేత ముక్ మిగుల * వింతలు గాఁగ విరాళిఁ గొన్నయ
 వ్వనజదళాక్షి యట్లు దన*వల్లభుచూపముఁ గన్నులారఁగా
 గనుఁగొని యేమి చెప్పఁ గడుఁ * గంతుశ రాహతిఁ దాప మొందుచున్
 మనమునఁ గుందె నప్పు డటు * నాథునిఁ కౌఁగిటఁ జేర్చ లేమికిన్. 239
- తే. అతఁడు మధురలాలనయందు * నాత్మ దగిలి
 మగుడి రా కలయింపఁగ * మఱలి మఱలి
 యొక్కొక నెపంబుతో దాని*యొప్పిదంబుఁ
 గనుఁగొనుచు నెట్టకేలకుఁ * జనియెఁ దిరిగి. 240
- వ. అంత నక్కాంతయు సంతరంగంబునం గాంతుఁ జింతింపుచు. 241
- ఉ. ఆమృదుపాదపద్మములు * హస్తతలంబున నొత్తఁ గోరు నా
 శ్రీమహాసీయవక్షుమునఁ * జేర్పఁగఁ గోరుఁ గుచద్వయంబు నా
 క్కోమలగండపాళికలఁ గూర్పఁగఁ గోరును గండపాళికల్
 కామునిబారి కగ్గ మయి * కామిని తాలిమి చంచలింపఁగన్. 242
- ఉ. అప్పుడు తత్పయోజముఖి*యాకృతిచందము బోటు లందఱుం
 దప్పక చూచి యక్కట వృ*థాననఖేలల హాళి నించుకే
 నిప్పడుచుం దలంపము మృ*గేక్షణలార గణించి చూడుఁడా
 యెప్పుడు నేవిసోదములు * నీచెలి కింపులు గా వ్రెకింతయున్. 243
- ఉ. ఈనళినాక్షిచింత హరి*యింత మొకింత పరాకు చేసియుం
 బూనికతోడ వచ్చి మన*పోకడ లే మని చెప్ప నాటలే
 కాని నృపాత్మజం దలఁపఁ * గానము దీనివిచార మేమియున్
 మానుట లేద మిక్కిలి ఘనం బగుచున్నది గాని యెన్నఁగన్. 244
- వ. అదియునుం గాక. 245

సగ్ధర. త్రైవ్యసంపాతావిహారాశ్రయణమధురవేషంబుతో జూడ్కి వేడ్కం
 బూనంగా నింతకు ముఖము + పురుషమణి కళాపూర్ణుడ జేతెంచె బేర్కిం
 దా నిచ్చేటం జరించె + దరుణి యతని సత్యతముఖ వింతప్రేమకు
 మే నుబ్బం జూచిన ట్లుండె నది మొదలు నుండి కడుం దాప మొందెన్. 246

ఉ. కావున నీవసంతమదుగర్వితకోకిలకీర్తనశారితా
 రావముఁ దేటిపిండురపురావము మెల్లనిచల్లగాడ్పు పూఁ
 దావులసాంపుఁ గెంజిగురుతండము లేబాదరిండ్లయొప్పులుఁ
 భావజుపక్ష మై మిగుల + బాలికతాలిమిఁ గొల్లలాడెడిన్. 247

ఉ. ఇట్టిది గానలేము మన + మిందఱముం దరళాక్షికిఁ మదిం
 బుట్టినపంచబాణవెఱపుల్ మఱపింపఁగఁ బూని వానికిం
 బట్టపురాజధాని యనఁ + బట్టగుఱోటకుఁ దెచ్చుటొప్పునే
 ఘట్టకుటీప్రభాత మనఁగా నిది వో పరికించి చూడఁగన్. 248

క. అనునంతట నయ్యంగన, యనయముఁ బ్రబల మగునట్టియంగజతాంగ
 బున నున్ను రన్ను రనుచుం, గనుఱెప్పలు డేల వైచి + కడు సొలయుటయున్.
 మ జి గణనికరము.

పడఁతులు చిడిముడి + పడియెఱుమదితో, నడుగులు తడఁబడ + పడరెఱునడుపు
 గడఁకల నడుములు + గడగడవడఁకం, బడిబడి బాడమఁగ + బడలికఁ జెమటల్.

సీ. విరిదమ్మితావులు + వెదచల్లుకొలనిచెం, గటఁ గమ్మపన్నీటికాలునలును
 గడు నివతాళించు + కప్రంపుటరఁటుల, యిరవులఁ బూవుఁజుప్పరముఁ బన్ని
 వట్టివేళ్లను దడి + గట్టి శ్రీగంధఁపు, టనలున మెత్తి తదంతరమునఁ
 గర్పూరవేడికఁ + గావించి చల్లని, చెంగల్వరేకుల + సెజ్జ దీర్చి

తే. చిలుకు తేనియతోడిగొఱజ్జెంగిపూవుఁ
 దలగడ యమర్చి యందు నాచెలువ నునిచి
 జగతిఁ గలనర్వశైత్యోపచారవిధులు
 సలిపి రందును గడఁ గాన + కలసి రంత. 251

ఉ. అప్పువుఁబోండ్లు వెండియుఁ బ్రయత్నముతోఁ బలుమాఱు నీనులగా
 గప్పుర మూఁది పూవిననకఱ్ఱలు గొజ్జఁగిసీట మాటికిం
 దొప్పఁగఁ దోచి వీచుచుఁ జనుంగవపై నరకాళ్లఁ బాణులఁ
 లప్పులు గాఁగఁ జందన ములందుచుఁ గొందల మంది రందఱున్. 252

వ. అంత. 253

క. విరులుఁ జగుళ్లును జొరువుగ, సిరిగందపుటన లొకింత + చిలచిలమని వే
 గిర మరుపట్లు గొనం గడుఁ, బారలెడితరలాషీ తాఁ దముం గని కలఁకన్.

తే. చతుర యగునట్టిబోటి యానతిని జేరి, చలువచెంగావిసయ్యెద + చక్కఁ గప్పి

- నేత్రయుగళంబుమీఁదఁ బఁన్నీటిచేతఁ, దుడిచి చెదరినకురులు దిద్దుచునుబలికె.
- క. ఎక్కడ మే నంటినఁ గే, ల్పొక్కెడునం తగుచుఁ గళలు • వొదలెడుభాగం
బెక్కపు శైత్యక్రియలో, యక్క యికం బోదు కోర్కె • యడఁచిన నెవుడున్.
- తే. ఇంతి సిగ్గు గదా యని • యింతదాఁకఁ
దలఁపు డాఁచి లోలోగుమా • రిలఁగ వచ్చు
నదియుఁ గా కేను లాఁతినే • యకట నీకు
రమణి నాపట్టునను దాఁపుఁరంబువలదు. 257
- క. ప్రాణములకుఁ బ్రాణం బగు, ప్రాణసఖికె జెప్పరానిపనులుం గలవే
యేనాక్షి కలిగెనేనిం, బ్రాణసఖయు నునురు నొక్కఁపాటియుఁ గావే. 258
- మ. అనినన్ మిక్కిలి సాహసంబున నభీష్టార్థంబు చెప్పన్ మనం
బున నుంకింపుచు లజ్జచే నుడుగుచుం • బూఁబోఁడి యొక్కింతనే
పు నితాంతాకుల యయ్యె నంతటను దాఁ • బోసీక యాబోటియుం
దనపై నానలు పెట్టి పెట్టి యడిగెన్ • యత్నంబు సంధిల్లఁగన్. 259
- క. ఇమ్మెఱు నిర్బంధింపుచు, నమ్ముద్దియ యడుగ నృపవఁరాత్మజ యనుమా
న మొక్కభంగి నుడువుచు, నెమ్మది నూల్కొల్పి పలికె • నిజసఖతోడన్. 260
- ఉ. ఓహరిణాక్షి నీకు నిక • నుల్లము దాఁపఁగ నేటికెఁ జగ
న్నోహనమూ ర్తితోడ నిటఁము న్నొకనాటినికెన్ విలాసన
న్నాహము మీఱ మద్విభుఁడు • నాకలలోపలవచ్చి తేర్చెఁ గా
మాహవకేళి నద్భుతసుఁఖై కమయం బది యేమి చెప్పుదున్. 261
- క. అనుచుఁ దదుత్సవలీలలు, మనసునఁ బాటుటయు వివశఁమతి యై మోడ్పుం
గనుఁగవఱో నొక్కించుక, వనిత నిలిచి ఘర్షపులకఁవతి యై యంతన్. 262
- వ. ఆకూర్చి నెచ్చెలిం గటాక్షించి. 263
- క. చెప్పెడి దేమె లతాంగీ, యప్పురుసో త్తముఁడు నన్ను • నట్లు రసాబ్ధిం
దెప్పలఁ దేలిచి నిను విడ, నెప్పుడు నని యూరడించి • యెందే నరిగెన్. 264
- ఆ. అదియుఁ గాక యాధఁరాధీశుఁ డింతకు, మున్ను మనసమీపఁమునకుఁ దనకు
డేగఁ బిలిచికొనుచుఁ నీవిఱో రాఁడె యా,యొప్పు మిగులఁ దాల్చి • నుదురఁదోలె.
- క. అది మొదలు వదల కొదవెడు, మదనదశావళత వివశఁమతి నైతి నికెన్
ముదితా చలువలు గిలువలు, మదికి నసహ్యంబు లతనిఁమన్నన దక్కన్. 266
- క. కటకట మీ రవివేకత, నటు నిటు శైత్యోపచార • మని యేటికి ని
చ్చుటఁ దడసెద రిక వెన్నెల, మిటమిటఁ గాయంగ మేను • మిగుల నెఱియదే.
- ఆ. కొఱచిచేతఁ బట్టుకొని చంద్రుఁ డదె వచ్చె, గ్రీష్మసమయభానుఁరీతి మెఱయఁ
దనకు నేల యమృతఁధామాఖ్యగోముఖ,వ్యాఘ్రుఁ) మనఁగ నిట్టిఁవాఁడె నుమ్ము.

క. చిలుకచదు ననుట చదివిన, ములుచకు దృష్టాంత మట్టిమూఢపుదుర్జ్ఞా
తులచిలుక తేలిచినదయ, గలదే మది బెదర వదరుఁ గాక నిజేచ్ఛన్. 269

క. కోకిలములఁ దెలిసినఁ బలు, గాకులపొదిఁ బొదలునట్టికష్టపుఁబులుఁగుల్
నాకు నసహ్యము లని యాహాకూతలు మానఁ గలవె యవి ప్రార్థనలన్.

ఉ. కావునఁ జంద్రు గింద్రుఁ జలుకం గిలుకం బికముం గికంబు నక
గావు మటంచు వేడకుఁడు యానాబ్రతు నీరిపుజాతికిఁ బ్రియం
బే వినరింప మీకు బలఁ యెఁచినవారికి మద్దు గాక పె

న్బావురుఁబిల్లికిం గలుగునా మొగమొట యొకింత చిల్కపైన్. 271

తే. వేయు నేటికి శీఘ్రంబ యిభునిపొందు, సంఘటింపఁగఁ గలవేనిజలజనదిన
యాస నెక్కింత ప్రాణంబు యాపవచ్చు, నన్యథాచింతలెల్ల నిర్భక్తములు.

చ. అన విని పల్కు నీవిభుసమాగమ మెంతయు శీఘ్రవృత్తి నో
వనజదళాయతేక్షణ యవశ్యము గల్గుట కేను బూట నా
కు నవల మారుమాట యవికుంఠితలీలఁ దనర్చు నాదయై
కనిరతుదీనవత్సలత యావున నెమ్మది నమ్ము మెంతయున్. 273

క. అని పలికెడుచెలిపలుకులు, దన కమృతముఘోలె హృదయఁ తాపము నడఁకు
వనజాక్షి సేద దేటుచుఁ, జనియెన్ నిజభవనమునకు యభిలుం బానున్. 274

ఉ. లోలవిలోచనాహృదయఁలుంఠనశూరతనూవిలాస సం
ద్యాలపురీనివాస సతతాత్మ వికాస నృసింహమేదిసి
పాలుప్రపాత్త్రీ నారవిభుపాత్త్రీ నృసింహునిపుత్త్రీ సర్వధ
ర్మాలయనిత్యవై భవమహాత్మమ కృష్ణనృపాలసత్తమా. 275

క. సంగీతాదికళారస, రంగన్యాసన మహాతురంగమమదమా
తంగారోహణచతురిమ, సంగత వనితామనోజ యసమధక తేజా. 276

తరల. కురు కరూశ విదేహ కోసల యకుంత లాంగ కళింగ బ
ర్పర పుళిండక మత్స్య మాళవ యపాండ్య కేరళ చోళ ఘూ
ర్జర శకాదినమస్తజేశధరాతలేశనభానిరం
తరవిభాసురకీర్తిగర్జన యధర్మనిర్మలవర్తనా. 277

గద్యము. ఇది నిఖిలనూరిలోకాంగీకారతరంగితకవిత్వవైభవపింగళియమది నార్యత
నూభవసౌజన్యజేయసూరయనామధేయప్రణీతం బైనకథాపూర్ణోదయ బను
మహాకావ్యంబునందు షష్ఠాశ్వాసము.

త్రోరస్తు.

ఓం నమః కామేశ్వర్యై.

కళాపూర్వోదయము.

సప్తమా శ్వాసము.

రమణీయస్వగుణక
 ధారంజితలోకహృదయ + తతనిత్యదయా
 సూరిజనారాధనసము
 దారస్ఫూర్తినియ కొండమాంబాతనయా.

1

వ. అవధరింపుము.

2

ఉ. కర్ణరసాయనోల్లసితకమ్రయశోమహనీయుఁ డాకళా
 పూర్ణుఁడు నట్లు కేళివనభూమిఁ గనుంగొను టాది గాఁగ నా
 పూర్ణసుధాంశుబింబముఖపొల్పు మనంబున నిల్పి తద్గుణో
 దీర్ణలతాంతసాయకవిదీర్ణమనోధృతియై యజస్రమున్.

3

క. తలపోయుచుఁ దనతలఁ సా, యెలనాగం బాయకునికి + నితరవిచారం
 బులు విడిచి తాపమునఁ గడు, నలఁగుచు నేకాంతగృహమునకొన్ వర్తిలుచున్.

ఆ. తనకు నర్కసచివుఁడును దిథివారతా, రాదిశంసకుండు + వైసయట్టి
 యొక్కవృద్ధవిప్రు + నొకనాఁడు పిలిపించి, కొంతతడవు నర్కగోష్ఠి 'పడపి.

5

తే. అనుఁగుఁ జెలికాఁడ యొకటిని + న్నడిగి తెలియ
 నలయు నని యుండుదును నీవు + నచ్చియున్న
 యప్పు డది యేమి యడిగెద + ననుచు విశుతు
 నడుగకుండినఁ బో దింక + ననుచుఁ బలికె.

6

చ. మననగరంబుతూర్పుకడ + మంజులరత్నవినూత్న కాంతితో
 ననయము నొప్పునట్టివి మదాశయునుప్పరిగల్ గదా తదీ
 యనవసువర్ణసాలముల + కవ్వల నున్నది నిత్యసాంద్రనూ
 తనకునుమప్రవాళలలితం బగుకేళివనం బెఱుంగుడే.

7

క. ఇటము న్నొకనాఁ డేన, చ్చటి కరిగితి వేఁటఁజేగ • చనినఁ బిలుచుచుం
గుటిలాలక నొకతెనుముం, దటఁ గాంచితి నందుఁ జెలులుఁ • దాను జరింపన్. 8

ఉ. ఆలలితాంగిరూపుపన • యారసి చూడఁగ నెన్నియాత్మలుం
జాలవు దానిసర్వగుణసంపద లెన్నఁగ నెన్నిజిహ్వలుం
జాలవు తద్విలోకనరఁసస్థతిఁ జొక్కఁగ నెన్నికన్నులుం
జాలవు వేయు నేల యది • చక్కఁదనంబులరాశి భూసురా. 9

క. ఎక్కడియువమాకల్పన, లెక్కడియత్ప్యక్తిరచన • లెక్కడిమతినే
రైక్కడివర్ణన లెక్కడి, వెక్కడివాఙ్మతుల కంద • వింతబెడంగుల్. 10

సీ. భువనంబులందెల్లఁమివుల నెక్కుఁడుగ నీ, యిల యేమిపుణ్యంబు • నలిపెనొక్కొక్క
యిలలోనఁ గరము మిఁక్కిలిగ జంబూదీప్య, మేమిభాగ్యంబు వఁపింఁచెనొక్కొక్క
తనర జంబూదీప్యఁమునను భారతవర్ష, మేనుకృతంబు మున్ • చేసెనొక్కొక్క
ప్రఖ్యాతి గాఁగ భారతవర్షమున నంగ, దేశ మేతపము సాధింఁచెనొక్కొక్క
తే. అంగదేశంబునండు నేయధికనియతిఁ

గ్రముకకంఠోత్తరపురంబుఁ • గాంచెనొక్కొక్క
తద్వధూపాదవిన్యాసఁధస్య మైన
యట్టియాపూవుదోటచే • నతిశయిలఁగ. 11

చ. అపగతధైర్యుఁడేసె నను • నత్తటి నాశుకవాణివేణి చొ
క్కవుఁబసకాముబల్కిరుచుఁకత్తియుఁబోలె నరాశిపార్శ్వమై
యుపరికృతప్రసూనరచఁనోజ్జ్వలతావిభవంబుచేత దం
తవుఁబిడికైవడిక మొదలు • తద్దయు నింపు జనింపఁ జేయఁగన్. 12

ఉ. ఆకమనీయవేణిభర • మాకురు లాబామతీరుసోయగం
బాకనుఁదమ్ము లామృదులఁహాసకపోలము లాముఖాంబుజం
బాకుచకుంభజృంభణసఁమగ్రత యాకృశమధ్య మాసల
జ్జాకుతుకావలోకముపఁసల్ మదిఁ బాయవు నాకు నెప్పుడున్. 13

ఆ. ఇంక నీకు డాఁప • నేల యాకాంత గ, న్గొనుట యాది గాఁగఁ • గినిసి కపిస
పంచ బాణుఁ డిపుడు • ప్రాణంబులకుఁ దెగి, నన్ను మిగుల నెంచుఁచున్న నాఁడు.

ఉ. ఆనలినాక్షి కన్నెగతి • నప్పుడు దోచె మదీయదృష్టికన్
దానితెఱుగు నీ వెఱిఁగిఁనన్ వినుపింపు మెఱుంగఁ కున్న నీ
చే నయిన ట్టిఁకం దెలిసి • చెప్పు మనన్ మరుబాఁఁ బడ్డవాఁ
డినరనాథుఁ డస్యరస • మే నెనరించెద నన్ తలంపుత్రోన్. 15

ప. నవ్వుచు నావిప్రుం డిట్లనియె. 16

తే. ఇప్పు డాయమ్మకన్నె గాఁనిమ్ము. గాక, మాన నిమ్మింత ని స్నేఁచుఁమాట బింబి
జల్ల నయ్యె నాయాత్మ యాతల్లి యేల, వలయుఁ బదివేలురాజ్యముఁల్వనుమఱివే.

వ. ఇంత సంతసిల్లుచు నేల దీవించెద వంటేని.

18

సీ. ఓమన్యథా యంచునొరయు విద్వాంసుల, గోష్ఠి కెన్నఁడు గఱు • గుఱుతు లేదు
 పారాశకులు చేరి • పచరించు శుష్కవా, చాలత విడువని • వేల మెపుడు
 చెవులు చిందఱపోవఁ • జెలఁగుకనీంద్రుల, పోరంటిమే శని • వారపుజడి
 మఱి ప్రధానులనట్టి • మంతనా లెటు నన, రానివి ప్రేగుల • లోనితీఁట
 తే. అంత సంతఃపురంబున • కరిగి తేని, నీదుకొలువు బుధప్రకా • శోదయంబు
 మమ్ము నున్నారె యనుమాట • మాత్రకై న, నెడగల దెసీకుమాకొ • లువిపుడుగాక.

వ. అదియునుం గాక.

20

సీ. స్థలశుద్ధిగా వసుంధరఁ ద్రవ్వి పూడ్చిరే, కట్టింపుచును బచ్చు • కప్పురమునఁ
 గమ్మపన్నీటియ • గడ్డలు దీర్చిరే, వెలిఁ బెక్కువరుసల • విస్తరిలఁగ
 బినకాండములు లోన • పసియార్చి నిలిపిరే, మంచిగందమ్మున • మదురుగోడ
 నవచంద్ర కాంతమం • డపములోఁ బన్నిరే, తలిరాకుదళ్ల చెం • గలువచవికె

తే. యెన్నఁ డైనను దొల్లి నీ • కిపుడువోలె, నీమదికొ నిల్వసాగెనే • యామృగాక్షి
 నెతఁబఱుపఁ బట్టి దినమును • పింతవిత, యైనయాపసుల్ చూడమా • కబ్బెఁగాక.

క. అన నతఁ డన్ని యు సయ్యోక్, నిను నెఱుగఁపె యఱవులకును • నేర్పరి వని నా
 కును జెపు మే సడిగినయా, వనితకులస్థాననామ • వర్తన లనుడున్.

22

చ. నరవర తత్కులాదులు వి • నం దమకించెదు నాకుఁ దెల్పుమా
 విరహాపుశీతలక్రియల • వెచ్చము సర్వము నాయముం గొనం
 ద్వరపడులగో యు ట్లయినఁ • దద్దన మెత్తుద మూళ్లమీఁదటకొ
 విరహాపుఁబన్ను పే రిడి గ • ణింపరు క్రొవ్వన నెవ్వనిం బ్రబజల్.

23

తే. ఇదియు నూరక యంటిఁ గా • కేల నీకు, మాకతల్ విన బంటు కి • ల్లాకుపోలఁ
 దొత్తుకొఱుకులువోలెదో • డ్దోదిగంత, భూమిపతులంపుచున్నారు • కామితములు.

సీ. ఇవె చందనపుమాఁకు • లెన్నికఁ గొనరయా, కేరళదేశ భూ • దారుఁ డనిపె
 గట్టాణిముత్యాల • పెట్టె లయ్యా యివి, పాండ్యదేశపురాజు • పనిచినాఁడు
 పన్నీరు చెంబుల • బండ్లయా యివి కామ, రూపదేశాధిశ్య • రుండు పనిచె
 జగద్రకాంతంపురా • చలువలయ్యా యివి, యతులముల్ కాశ్మీ • రుఁ డంపినాఁడు

తే. కప్పురపుగానె లినె తురు • ప్కపునిసేస, యనుజనులక్రం దువాకిట • నద్భుతంబు
 నీకు విరహఁ ద్తి యగు టన్య • న్నపుల కెల్ల, నఖలరాజ్యలక్ష్మీ • విరహఁ ద్తి యయ్యె.

చ. తెలియరు గాక యన్యజగ • తీతలనాథులు నీకు నింతశీ
 తలవిధివెచ్చముల్ నఱుపు • ద్రవ్యములోన సగంబు చాలు నీ
 తలఁపునఁ బాయ కి ట్లలఁచు • తన్నికి నిక వరియించులంబు మీఁ
 గలిగిన నేల తోఁచు నది • కారణమిగతి నుండ వారికిన్.

26

క. అన నిట్టిపలువయజపుల, కును గోటికిఁ బడగ యెత్తి * గుఱియగుపెద్దకొ
 నిను నమ్మరాదు గా క, ట్లొనరిచితే నిట్టిలంచ * మొనఁగనె నీకున్. 27

వ. అని పలుకుజగతీవిభుమొగంబు దప్పక చూచి. 28

తే. వట్టితానాలు దర్భలు * పుట్టె డుప్పు
 గడ్డపాఱయు మ్రింగిన*గతిని బిట్టి
 బిగిసి కూర్చుండుటలు లేక * పెద్దతనము
 గలదె యవి లేమి నను నీవు * పలువ యంటి. 29

ఉత్సాహ. అనుచు నలుక దెచ్చుకొనుచు * నతఁ డొకింతమేర వే
 చనియె గంగిగోవువంటి*సాదుబాపనికొ నినుం
 జనునె పలువ యనఁగ నింక * సారె కనము పోక ర
 మ్మనియె నృపతి యతఁడు దిరిగి * యధిపుఁగోడ ని ట్లనున్. 30

సీ. నీ విపు డనినట్ల * మావచనము నమ్మ, గారాదు నిజము మీ*వార మగుట
 రాజకుంజర యథా*రాజా తథాప్రజా, యనుపల్కు వృథనేయ * నర్హ మగున
 య త్రమామలు మీర * తైతి రింతట నుండి, యని యల్లనాఁడు రూ*పానుభూతి
 తద్విభుఁ బిలిచి యా*స్థానంబునందు నీ, వాడినమాట యే*మయ్యెఁ జెప్పును

తే. యామఱవుదోస మి ట్లని * యాత్మఁ బొదివి
 వీచుచున్నది యె ట్లన్న * వినుము దెలియ
 దానఁ బరితప్త యయ్యె రూ*పానుభూతి
 తనయ తదవాప్తి నీయాత్మ * తాప మొందె. 31

చ. అనుటయు నెట్టెటూ తెలుప*వయ్య మహాత్మక యేల సేసెది
 ట్లనయము నింపుసాం పెనఁగ * నమ్మెయి నాపువుదోట నేను గ
 న్నెనినది యామదాశయత*నూభవయే యది యింతవేగిరం
 బుననె మనోజ్ఞయవ్వనముఁ * బూనెనె యదృఢత మెన్న నాపుఁడున్. 32

ఆ. ఏమి దెలుపు మనియె * దింకను సందేహ, మా నృపాల నీదు*మనసు ని
 కొల్లలాడ నకల*గుణరాశి మాయమ్మ, గాక వేఱొకర్లు * గలదె జగతి. 33

సీ. వివిధనిత్యాచార*విధి గొంతతడవు మా, ధ్రుణ్యాదినయచింతఁ * గొంతతడవు
 గరడిసాదనలవే*డ్కులఁ గొంతతడ విభ, ఘోటకారూఢిని * గొండతడవు
 దేవవిప్రార్చన*స్థితిఁ గొంతతడవు వే, దాంతవిద్వద్గోష్ఠిఁ * గొంతతడవు
 స్నానభోజనవర్త*నలఁ గొంతతడ వింపు, గొలుపునాట్యనిరీక్షఁ * గొంతతడవు

తే. మంత్రిసామంతముఖ్యస*మస్తజనులు
 గొలువఁ గొలు వుండుమహిమలఁ * గొంతతడవు
 చనఁగఁ గాలంబు నీవిన్ని * కనఘ త్రోచ
 దేమొ తగినజవ్వనమ యా*యింతి కిప్పుడు. 34

- ఉ. ఆయెలప్రాయము భవదుదంచితకీర్తియు గోళ్ళు రాచఁగాఁ
 గాయజఁ డాకైపై నలిగి * కత్తులు నూలుచునుండు సంతటన్
 నీయవలోకనం బొదవ * నేలకుఁ గోలకుఁ దెచ్చుచున్నవాఁ
 డాయెలనాగబోంట్లు తెలియక వినిపింతురు నాకు నెంతయున్. 35
- ఉ. పాపపురాచజాతి గుణభంగు లెఱుంగుదు వేమిచెప్ప న
 య్యో పెనుగోరముల్ త్రిభువనోత్తమరత్నము ముద్దుఁగూఁతుప్రా
 ణాపద లంతఁ జెందుతఱి * నై నఁ దలంపరు నీకుఁ దెల్ప నీ
 వై పరికింప వంచు దురహంకృతి నాయమఁ గన్నదంపతుల్. 36
- క. ఆకన్నియవెత చూడఁగ, లేక సఖిజనులె యుమ్మలింపుచు నెపుడున్
 నాకు వినుపింతు రొకతఱి, నీ కేఁ జెప్పుదునె యనుచు * నృంకులతిలకా. 37
- సీ. ఏనును సముచితం * బైనకాలము ప్రతి, క్షింపుచుండుదు నీదుచిత్తవృత్తిఁ
 దెలియక యానుద్ది * తలపెట్ట వెఱతు రూ, పానుభూతికిని మదాశయునకు
 మును నీ వనుగ్రహించినమాట తలపునే, సినఁ జాలు బొంక వీవనుచుఁదలఁతు
 బ్రాహ్మణజాతిచాపలమున మఱియుఁ గొం, కుదు నీవిరాళిభంగులు గఁశింతు
- తే. నివి యితరమూలములొ యంచు * నెంతు నిపుడు
 పిలిచి యడుగఁ దదాఖ్యలే * తెలుప నైతి
 మనమదాశయుపుత్రియ * యనుచు సులభ
 తావగుణమున వదలుదో * యనుచు నీకు. 38
- ఆ. తమ కసాధ్య మైనఁ * దమితోడఁ గాంక్షింతు, రారనాశమును ధరాధినాథ
 తమకు సులభ మైననమృతంబుఁ గైకొన, రెందుఁ బెరటిచెట్టు * మందుగాదు.
- క. ఇవి యితరులచొప్పులు గా, ని వికేషజ్ఞతఁ దనర్చునీయందును గ
 ల్గవ నిక్కువ మైనను నా, యవివేకము తెఱఁగు లిట్టి * వవసినాథా. 40
- తే. అంత నాయింతిజాత్యాదు * లడుగు టుడిగి
 దానిఁ గూర్చిన నే లంచ * మీనె నీకు
 ననుచు నీవాడ మది కోర్కె * యధిక మగుట
 యరసి తెలిపితి నిపుడు తచ్చురిత మెల్ల. 41
- తే. ఇంక సంబంధసాదృశ్య * మెంచి చూడఁ
 గొదవ గలయది గాదు దిక్కులఁ బ్రసిద్ధ
 మైనయది కా ర్తవీర్యార్జునాస్వయంబు
 దిగ్విజయశాలి యందు నీ తెఱవతండ్రి. 42
- క. తనమహిమ నాశ్రయక్షీతి, యెసరుచుఁ జనఁ జూచి సుగ్రహుకులీనత యం
 చును దా హరింతు రెఱుఁగుఁడి, యనుజుఁడు సుమ్నాతఁ డిమ్మ * దాశయుసతికిన్.

చ. కడు నుతి కెక్కునట్టి యధి•కంపుఁగులీనతచే నతండు న
 ల్గడల జనాధిపుల్ దనకుఁ • గన్యల నిచ్చెద మంచు నెందరే
 బడిబడి జెప్పి పంప నది • పాటిగఁ బట్టక వారియానుచే
 నడపొడలేక పోయెనట • యల్పము లయ్యెఁ గులాభిమానముల్. 44

క. జనివేళయందు నురుభా, గ్యనిమి త్తము లగుచుఁ బెక్కు•గ్రహము లునికి నా
 తని కిడినారట సుగ్రహుఁ, డనుపేరాశాస్త్ర) మేమి•యయ్యెనో యెఱుఁగన్.

వ. అది యెట్టట్టు కాని మ్మిప్పు డింతయు మధురలాలస యుభయకులశుద్ధి చెప్పె
 డుప్రకారం బింతియ యని పలికి యి ట్లనియె. 46

క. ఆవనితామణి నిప్పుడు, జీవితమున్ నిలిపి ప్రోవఁ • జి త్తము గలదే
 నోవసుధాధిప పూనుము, వేవేగం దద్వివాహ•విధిమంగళమున్. 47

క. అని పంచాంగముపుస్తక, మును విడిచి కడుం బ్రయత్న •మునఁ దిథివారా
 దినిరీక్ష చేసి వ్రేల్లే, ని నిరూపించెన్ గ్రహాది•నిఖలబలంబున్. 48

వ. ఇట్లు నిరూపించి సంతసిల్లుచు దేవరసిద్ధసంకల్పత యేమి చెప్పుదు నెల్లియ మీ
 యిరువురపేర నత్యుత్తమం బైనదివాలగ్నం బున్నయది వినాహఱోత్సవంబున
 కుం దగినసకలసామగ్రియు సార్యభౌమునకు నెప్పు డైననుం గలిగి యునికి చ
 ప్ప వలద యిప్పురం బేప్రొద్దును విహితమంగళాలంకారంబ యని పలికి ముఱ
 యు నతం డి ట్లనియె. 49

మహాస్రగ్ధర. ఫలముల్ హరిద్రపంక•ప్రమిళితమణిశో•భక్ వహింపన్ గృహాస్త్రి
 గళసాభాగ్యాభిసేతి•క్షమితపురముపైఁ • గంఠముల్ మించి యొప్పుం
 బాలుచున్ నిత్యోత్సవద్వాః•స్ఫురితము లగులేఁబోకప్రమాఁకుల్ కరం
 పోలయంగా దానఁ గాడే • యొనరఁ గ్రముకకం•ఱోత్తరం బంధు దీనిన్. 50

శా. ఐనన్ దేవరపెండ్లికిం దగ వినూ•తాల్లంక్రియాసంపదం
 బూనంగా వలదే పురం బిపుడు సాం•పుల్ మీఱఁ జాటింపు న
 న్నానం బొప్పఁగ మామయింటికిని గ•న్యారత్నయాచ్ఛార్థ మ
 న్నూనప్రజ్ఞలఁ బెద్దలం బనువు మో•యర్వీశ ధర స్థితిన్. 51

చ. అనుటయు సంతసిల్లుచు ధ•రాధిపుఁ డవ్విధమెల్ల సత్యదా
 త్తుని బిలిపించి తెల్పి తద•మోఘనయానుగతిన్ నిజాగ్రభా
 ర్య ననుమతింపజేయఁ బ్రథ•మాగమముఘ్నులఁ బంపె నల్వరక
 జనపతిపూన్కి వారు దగు•జాడను జెప్పిరి తద్దధూఁటికిన్. 52

వ. చెప్పి దీని కుత్తరం బెయ్యది చెప్పు మనుడు నప్పరమపతివ్రత వారితో నిట్లునియె.

ఆ. చల్లఁదనముతోడ • నెల్లంధువులకుఁ, ద త్తదుచితహధుర•తరగుణములఁ
 జి త్తరంజనంబు • చేయుట నభినవ, కౌముది యనుపేరు • గలిగె నాకు. 54

తే. చంద్రకిరణభవాపురోజాతిః బుట్టి
 యట్టిపే రొంది వెలయునే * నకట యివుడు
 తగ సతుల కెల్ల సామాన్యధర్మ మైన
 పతిమనోనుకూలతకును * బాయఁ దెరువె. 55

క. కావున న న్నేమడిగెద, రావనుభాధిపున కేది * యభిమత మదియే
 నావాంఛితంబు నిర్కవ, మీవృత్తాంతంబుఁ దెలుపుఁ * జేర్చడ నచటన్. 56

వ. అని పలికి వీడ్కొలుపుటయు వారలు చని యావిధంబు భూవిభునకు విన్నవించి
 తదీయనిదేశంబున మహాశయునిగృహంబున కేగి యాకళాపూర్ణమహారాజు
 నకుం గలిగినవివాహోద్యోగంబుఁ దెలిపి సుముహూర్తంబున సాక్షితాంబూ
 లాదినముచితశుభవర్తనంబులు నడపి రంతమంత్రీజనులు తద్వివాహాత్మవం
 బునకు నాయత్తపడఁ బురంబులోనం జాటించిన. 57

సీ. ఎక్కడఁ జూచిన * నిండ్లపైఁ బసిఁడికుం, డలు క్రొత్తమెఱుఁ గిడి * నిలుపువార
 లేవంకఁ జూచిన * హిమవారితో గంధ, సారంబు కలయంపిఁ * జల్లువార
 లెచ్చోటఁ జూచిన * నెలమిగోడలఁ దట్టు, పునుఁగుజవ్వాదియుఁ * బూయువార
 లేదిక్కుఁ జూచిన * సింపుగా మఱివేది, కలు గమ్మక స్తురి * నలుకువారు

తే. ప్రేమఁ గప్రంపుముగ్గులు * పెట్టువారు
 కలునడంబులు మేల్కట్లు * గట్టువారు
 పచ్చందోరణములు పొండు * పఱచువారు
 వై రహారాత్రసంభ్రమం * బలర జనులు. 58

ఉ. పెండ్లి నృపాలునింట నని * పేరటముల్ ప్రియ మొప్పఁ జెప్ప నిం
 డ్లిండ్లకు శోభనాక్షతలు * హేమపుఁబాత్రలఁ గొంచుఁ బెద్దపూఁ
 బోండ్లు చరించి రాకులును * బోకలుఁ గుంకుమపొట్లు నూనెయుం
 బండ్లును గొంచు నాద్యపుశుభధ్వనితోఁ దగువారు వెంటరాన్. 59

సీ. కర్పూరమృగమదఁగంధసారాదులు, విడివిగాఁ బసిఁడికొ * ప్పెరలఁ గలిపి
 మల్లికాకుండచం * పకజాతినకుళాది, పుష్పముల్ హేరాళ * ముగను గూర్చి
 మంచివాసనల వా * సించిన నెలవత్తి, బాగాలు రాసులు * పడఁగఁ బోసి
 బంగారుచరపల * పస మించుతమలపా, కులమావటాలు కొం * డలుగ వైచి

తే. తత్తదధికారపురుషు ల * త్యంతమోద
 గరిమ నేవీధిఁ జూచినఁ * గ్రంధుకొనుచుఁ
 బురములో గంధమాల్యతాం * బూలముల న
 శేషజనములఁ దనియంగఁ * జేసి రపుడు. 60

తే. అయిదువతనంబు సుతనమృ * ద్ధియును గలుగు
 సతులు శుభవేళ మంగళ * స్నానవిధులు

నడువఁ దొడఁగిఁ బహువాద్యఁ నాద మెల్ల
దెసల నెఱపంగ మధురలాఁలనకు నంత.

61

ఉ. క్రొత్తగ నల్కైఁ గన్తురిని * గోమలి యొక్కతె యొక్కవేదికకొ
ముతైపుముగ్గు వెట్టె నొకఁముద్దియ తద్దయు వేడ్క- మీఱఁగాఁ
బుత్తడిపెండ్లిపీట యొకఁబోటి రయంబునఁ బెట్టె దానిపై
నుత్తరపుంజెఱంగులుగ * నొక్కతె గప్పె విశుద్ధవస్త్రమున్.

62

తే. పెద్దముత్తైదు వైక్కర్తు * పెండ్లికూఁతుఁ
గాంత లిరువురు తూర్పుమొఁగంబు గాఁగఁ
బెండ్లిపీటపైఁ గూర్చుండఁబెట్టి నేర్పు
నెరయ సంపెంగనూనె యంఁటిరి ముదమున.

63

క. ప్రేమమున సంభ్రమింపుచుఁ, గామిను లంతటను బసపు * గలపినశుభగం
ధామలకముఁ బెట్టిరి మఱి, హైమఘటాంబువుల జలక * మాచ్చిరి నతికన్.

64

సీ. దడిమంపుఁజేలలఁ * దడి యొత్తి పసపుకొం, గులతెల్లపట్టుదుఁవ్వలువ గట్టి
తలవెండ్రుకలఁ బావఁడల నద్ది యద్ది శీ, ప్రమతెడియాచ్చిపుఁప్పములు మూఁగి
మలయజ మంగకంఁబులఁ బూసి ఘనవాస, నాశేషముగ నది * నలిచి
పాలిండ్లఁ గుంకుమఁపత్రవల్లులు వ్రాసి, కమ్మకన్దురి తిలఁకంబు దీర్చి

తే. ముగుడ తొంగలితెప్పల * మొదల మిగుల,నన్నమై కనుపట్టఁ గఁజ్జల నుచ్చు
లాక్షఁ బాదాంబుజంబు లఁలంకరించి, యామదాశేయతనయకు * నలిన ల త.

సీ. తలుకుఁబిల్లాండ్లు బఁబ్బిలికాయలునుమట్టి, యలు నీరముదైలు * సందియంబును
మొలనూట్లునొడ్డాణఁములునేవళంబుఁబుం, జాలదండయుఁబన్న * సరము మొగ్గు
దీఁగయు నాణిము * తైపుఁబేర్లు సందిదం, డలు నూడిగములు గాఁడనర మూలును
గడియాలుఁ బెక్కుఁబోఁకలయుంగరములుముం, గరయుఁగోలాటపుఁ * గమ్మ

తే. చెవులపూవులు బవిరెలు * చేరుచుక్క
కొప్పువలయును నవరించి * రొప్పు మీఱ
భూషణములకుఁ దా నెకఁభూషణమయి
పడఁతి యపు డొప్పెఁ గన్నులఁపండు వగుచు.

66

సీ. ఇట్లు కై నేసి యాఁయింతులు తజ్జన, యిత్రిని బిల్చి నీఁపుత్తిసాబగు
లెన్నగాఁ జూడు మోఁలేమ మాచూ పొక, లాగు నీచూ పొకఁలాగు నెప్పు
యాపానుభూతి నా * యాఫి కెక్కినదాన, వెవ్వరు నీపాటి * యెఱుఁగ లేదు
యాపవిశేషంబు * యాపింప ననుచు నా, కొమ్మ నవ్వుచు నటు * గొంతయెఁడ

తే. నేగి తనకూఁతుసింగార * మెల్లఁ బెక్కు
నూఱు లెగదిగఁ క్రేఁగంటఁ * బాఱఁ జూచి

యంతకంటెను గయినేయ • నెవ్వరింక
నేర్తు రనుచును వారలనేర్చు మెచ్చె.

67

సీ. మెచ్చి యాచెలువంబుమిక్కిలి చూడ్కికి, వెక్కసం బై తోఁపవెఱఁగుపాటు
గరము లోలోనన • కప్పిపుచ్చుచు దృష్టి, దాఁకునో యనుచును • దల్లడిల్లి
పుప్పుదండల నెవఁబునఁ గొంత యిదిమాటు, పఱచెదననిముద్దుపట్టియఱుతఁ
దగునొక్కచెంగల్వఁదండ ము న్ననురించి, యదిగుబ్బచనుఁగవఁయందుమిగుల
తే. వింత గాఁగ నొకానొకవిలసనంబుఁజూప నయ్యంతఁ గడుఁదానుఁజూడవెఱచి
కడమపూదండ లెల్ల నొక్కటిగఁ బట్టి, బాల కపుడు సువాళించి • పాఱవై చె.
వ. అట్టిసమయంబునం గళాపూర్ణండును వివాహంబునకుం గట్టాయతం బై ప్ర
థమాగమాదిభూదేవసముదయాశీర్వాదనాదంబులు వివిధపుణ్యాంగనాసంఘా
తమంగళగీతగానస్వనంబులును, వందివై తాలికనూతమాగధస్తుతికోలాహలం
బులును, సందర్శనసమయాపేక్షసామంతసేవాప్రబోధనాయాతవేత్రహస్తజన
స్తోమవిస్తారితాలోకశబ్దంబులును, సర్వసర్వంసహజనజనితజయజయశబ్దంబులు
ను, శంఖకాహళభేరిపటహర్షుర్రిపణవమర్దశతమ్ముటప్రముఖనిఖిలవాద్యనిర్ఘోషం
బులును మిక్కుటం బగుచు నొక్కమొగి నలుదిక్కులుఁ బిక్కటిల్ల మిక్కిలి
యెక్కు డగువై భవంబున నగరు వెడలి శుభశోభనాభరణభరణాభిరామరూ
పంబున దీపించునౌపవాహ్యంబు నారోహణంబుచేసి భాసమానాసమాననానా
దేశభూమిశభూషాసంఘర్షణేణుపటలంబులును, గరటిఘటాకరతటోత్కటస్వం
దమానదాసధారాప్రసారంబులును, సంకలితంబు లగుచుఁ గుంకుమపంకాలం
కారవాసీరనిర్వర్తితావిశేషసంవిధానంబునకుఁ జానరుక్త్యప్రసంగంబు నొసంగఁ
గునుమకిసలయవిసరవిరచితసీరంధ్రీనందనమాలికాబృందంబు పందిరిచందంబు
నందపఱచుచు సందికనిలుపల నరుణకిరణమండలిచంగడిమ బెండువడి యుండుటం
జేసి వీసరపోనిచలువ చెలువంద మకరందబిందుకందశనందోహంబులబొందునఁ
జుగ్రదికాసౌందర్యధుర్యం బగుచు విస్తరిల్లునమస్తపరినారతారహారప్రభావిభవం
బునకు సముచితంబుగఁ బరిపూర్ణచంద్రమండలాయమానం బగుధవళాతప్రతం
బు ధాత్రీజనంబులకు నేత్రోత్సవంబు గావింప నింపు లగుచు మిగుల దిగంతరా
ళంబునఁ బ్రబలి గుబులుకొనుగంధసారగంధోపాయనంబులు పఱచించి వెలయు
చు మలయపవనుండును దండతండం బై మెండుకొని దశదిశలును గునుమైకమ
యంబుల యనిపించుచు, నుల్లసిల్లుమల్లికాకుండచంపకవకుళకురువకటికపున్నా
గవనమాలికాశోకముఖ్యవిఖ్యాతవివిధసురభిప్రసూనమాలికలు కానుక లగు
చుఁ బాసఁగ నసంతుండును మునుమున్ను గాఁ గొలిచి చిత్తంబువడసియునికి త
నకు నవలంబముగఁ గొలు నభిలషించుతలఁపుతోడఁ దోడుచూపెడుకొఱకుఁ జె
ఱకువిలుతుఁ డిరుగడలఁ జాఁజుదీర్చినశుకపికమధుకరప్రకరంబులగతి నలిశయి

ల్లుచున్న యుభయోపాంతసంతతవిత్తి కానిచయఖచితమరకతకురువింద రాజావ
 ర్తహరిసీలజాలంబులు నిజాలోకనాచరితంబులఁ జరితార్థంబు లగుచుండ నగణో
 తవితానయవనికాదివిధవిరచనోల్లసితపల్లవప్రసవతల్లజమ్లానిపదిహారార్థంబుగఁ
 దగువిధంబున దీప్రభాగంబుల నిబంధించినమంచుదిత్తులతుంపర లతిసూక్ష్మంపు
 వలిపెపయ్యెదలయొక్కారంబున బాగుమీఱుచునికి భోగత్వరాయాససముచిత
 వేషవిస్ఫురితపురలక్ష్మీవక్షోజసాక్షాత్కారసంతానంబునుంబోలెఁబ్రతిగ్రహాద్వార
 రవేదికావిశేషవిన్యస్తపూర్ణకలశవిలసనానుభవం బెడతెగక పాలుపుమిగుల స
 గురుధూపధూమస్తోమసంరంభదంభజృంభితాంభోవాహసంభ్రమంబునకు సాఫ
 ల్యంబు నాపాదించుప్రాసాదభాసురసువాసినీవారాధారాళితలాజవర్షంబులనుం
 డినంగడిఁ గోలమెఱుంఁగుల తెఱుంఁగున రంగుమీఱుబంగారుజలపోతబైత్తంబులన
 టన ఘటిల్లఁ గటికివారు సారెకు బరాబరి గయుచు నేగుడేరఁ జారుతరచతురిమతు
 రంగలీలావృత్తవర్తితశ్రవణభూషణవినిర్మకముక్తావర్గనిర్గచ్ఛచ్ఛవిగుళుచ్ఛృంబుల
 చేత నినుమడి ముమ్మడి యగుచు రంజిల్లువింజామరలు మంజుహాసామృతసంక
 రాయమానగండస్థలసదేశంబులఁ గాశనికాశంబులై ప్రకాశింప నాకాశనున
 ఘృణిమతల్లికలయుల్లాసంబు నొల్లక యటువెనుక చేసి నాసాగ్రంబునం దను కభి
 ముఖంబున మగుడి నిలిచినపుండరీకంబునకుం బుష్పంధయబాంధవంబును ముక
 రందంబుమిసిమియుం బరాగంబుపసయు నసదృశంబుగా నెనంగుచు విశేషాధిక
 తం బ్రకటించుముకుటమహాసీలహీరచామికారమరీచివీచికలవైచిత్రీ లోచనం
 ర్వంబు నాచరింప నమీచీనసతతజయసుధాసేకంబు నాకులుఁ జిగుళ్లుఁ బూజులు
 మవ్వంబు లగుచు నామూలచూడంబుగా నుప్పతిల్ల నొప్పుచున్నవియో యున
 గనప్రతిమరంగదంగుళీయకంకణాంగదఖచితగారుత్తతపద్మరాగమకాక్షికప్రభావ
 బరిమబలిమిప్రబలబలబాహుస్తంభములస్తంభజృంభణంబు నెఱుప నపూర్ణవి
 ర్తలత్వయాఙ్గాపేక్షనుంబోలె నక్షత్రమాలికలచేత బహిరుపాసితంబు లగుచు
 హృద్యంబు ప్రకటికరించిన ఖసీభూతకరుణారసరేఖభావంబున స్వభావనానుసి
 ధ్ధవిశ్రాణితశోణమాణిక్యశలాకావిలోకనమోహనం బగుచు బాహుతరంబులు
 గరంబు గనుపట్టుచుండ నొండొంటిఁ గదిసి నానావర్ణవిలసదవిరళప్రవాళజులన
 సూనసంపదలతోడిమతీఁగలు దడివడువున బెడంగునడపెనువిచిత్రాంబరాధివిణ
 విభూషితమృదుశరీరంబులును దదగ్రభాగంబున శోభార్థంబుఁ దెరలినయరి మి
 పంక్తియో యనంగసోయగంబునం బాగ డొందునగుమొగంబులును నున్న
 క్రీడమానకలహంసవిభ్రమప్రాచుర్యనూచనాచాతురీప్రబలంబు లగుకబళిభా
 బులు గలిగి యొప్పుగువారనారీజనశ్రేణీకటాక్షవీక్షణంబు లక్షుద్రసాని భా
 శయసమాకృప్యమాణిరోలంబజాలంబులుంబోలె వదనాంబుజంబునఁ బాధి
 మింప నదభ్రావిభ్రామభ్రాజనాజన ర్తనవ ర్తనోచ్ఛలితతచ్ఛరణకటక నాదంబులకు

సహానువాదంబుగ నిజనాదమంజీరమాణిక్యలక్ష్మీకరపల్లవంబులు వినయవినమిత
 పరిసరచరకురుకరూశకోసలమగధమచ్చిల్లకమత్స్యవత్సాదిరాజకుమారుల చెక్కి-
 ల్ల నల్లనల్లనతాళంబు లొత్త నత్యంతంబు నిం పొందుచు ముందటిభూభాగంబు
 నావరించు సమంచితరత్ననూపురపారిహార్యనిర్యాతనూతనప్రభాపటలపరంపరల
 చేత నడుగులకు మడుగు లొత్తుట దోచ గభీరగమనంబుల నడచుగుడజీరకహా
 రిద్రాదిశుభద్రవ్యపరిపూర్ణ భాజనరాజమానహస్తప్రశస్తపురంధ్రీలోకంబు లో
 కపావనత్యంబున విలోకనీయం బగుచు నొప్ప లోకాతిశాయివిభవాభిరాముండు
 ను రామణీయకవిశేషజితకాముండును గామనీయకాఖర్వసర్వగుణసంపదుద్దా
 ముండు నగుచు నుచితగాంభీర్యంబున మదాశయునిగృహంబున కరిగె నతండు న
 ఖండవైభవంబున దప్రదవృత్తులన యెదుర్కొలు చేసె నప్పు డొకించుకవడి య
 త్యంతసంభ్రమంబున.

69

క. చెలరేగి రెండుదోయం, బుల పేరంఁగొండ్రు చిత్తముల నెంతయు వే
 డ్కలు మీఱఁ జల్లులాడిరి, తలఁకక యభినవశుభాక్షతవ్రాతములన్.

70

వ. ఆసమయంబున.

71

సీ. కడువేగమునఁ బెండ్లికొడుకు నెమ్మైగమున, కరిగె నడ్డముపట్టెఁ
 హాయము కేళ్ళిరుకునోఁ యనిరెండుగడలందు, వాగె బట్టిరి మత్స్యవత్సవతులు
 జతన యెచ్చరిక యంఁ చతిరయంబునఁ జేరి, కైదండ యిచ్చెనుఁ జేదిభర్త
 యశ్వలోచనములఁ కాత్త వస్త్రముకొంగు, మాటుగా నెనరించెఁ మగధరాజు

తే. తమి నెదుర్కొలుసేయు మాతల్లి చెలుల
 యక్షతలవాన సరకు సేయక చొరంగ
 శత్రుశరవృష్టి గాదురాఁ సామి యన్న
 నవ్వెఱుఁగ దుగ్ర మని నవ్వెఁ నర్తసఖుఁడు.

72

ఉ. శ్రీలు దలిర్ప భారమణశేఖరుఁ డిట్లు మదాశయుం డెదు
 ర్కొ లొనరించి తెచ్చి మణికోమలపీఠిక నుంచి కూర్చి యి
 ల్లలు పసిండిగిండి గొని యాదటఁ దోయము వోయఁగాఁ బద
 యౌశన మాచరించి నరుసక సలివెక మధుపర్కముఖ్యముల్.

73

మ. క్రమ మొప్పారఁగఁ బెండ్లిపెద్ద లిరువంకక వర్తిలంగాఁ బ్రగ
 ల్భమనీషం బ్రభమాగముండు తమితోఁ లగ్నాస్తకంబుల్ పఠిం
 చి మనోజ్ఞం బగులగ్న వేళ శుభముల్ఁ చేర్చించె శాస్త్రస్థితిక
 విమలశ్రీల మదాశయాత్తజకు మాణిస్తంభికిం బ్రేమతోన్.

74

క. మంగళనూత్రము గట్టెఁ గు, రంగాక్షికి నంతరంగఁరాజేంద్రుఁడు పు
 ణ్యాంగనలు పెండ్లిపాటలు, మంగిలికోళ్ల మృదుగీతిఁ మధురిమ నెనయన్.

75

సీ. ఇరువంకఁ జెలు వెత్తులిశుచు నుబ్బించంగ, జిఱునవ్వులోఁ గొంతఁసిగ్గు వదలి

ఘనతరం బగుగుబ్బుచనుదోయి మీఁది కెం,తయు మీఁకొరింపహాస్తంబులెత్తి
 కడుదీఁగె నాగుచు,బడగు నెన్నడుము మిక్కిలి గృశంబుగఁ దత్తఱిలుచు నిక్కి
 ము తైదువలు దగ,నెత్తుబంగరుపల్లె, ముల ప్రాలు దోయిల్ల * ముంచి ముంచి
 తే. ప్రియునిచే వేగిరము నొకిం,తయును మించ

నీక సాటికి నేటికి * నిందువదన

పొలుపు మీఁకంగఁ దలఁబాలు * పోయుకడక

చూపరులచూడ్కి కొకవితంసాబ గొనరై. 76

ఉ. పావకుఁ డగ్రభాగమునఁ * బ్రస్ఫుటకీలలఁ బర్వ లాజహేహూ
 మావనరోద్యతాంజలి తదంగన శోభిలె నందుకోఁగ హ
 స్తావళి యెత్తి యాడెడుగఁ,ణాధిపుముద్దులు చూచువేడ్క నిం
 పావహిలంగ మీఁడఁ జలి,తాంజలిఁ బట్టుభవాన్తికైవడిన్.

77

చ. అలరుచు నాలతాంగి ప్రథమాగముపంపున లాజహేహూమ ము

జ్వలశిఖియందు సల్పుచును * జాలఁగ నొప్పె సమీరలోలకో
 మలనవమాలికాతిలక * మంజులపల్లవతల్లజోల్లన

ల్లలితరసాలకోపరిగఁ,శత్కుసుమావళి నెప్పుచూడ్చునన్.

78

మ. చెలిక తైల్ ధృవదర్శనంబుకొఱకుం * జేముట్టి పల్కాఱు నె
 త్తు లిడగగా మొగ మెత్తె నొయ్యనఁ దదస్తోకత్రపాభారముకొ
 నెల దోడ్తోడన పైకిఁ బుచ్చుకొనుచు,న్మింబోలె వ్రీడావతీ
 తిలకం బాసతి నమ్రభావము క్రమో,త్తీర్ణంబు గావింపుచున్.

79

చ. మివులఁగ నూత్కమై మినుకు*మిన్ము మటంచుఁ బ్రకాశ మొందెడుకొ
 ధ్రువుఁ గనుఁగొంటె యల్లదె యరుంధతిఁ జూచితె యంచుఁ దత్సమీ
 పవిశదతారలం గుఱుతుఁ * బల్కఱుఁ జెప్పుచు బోంట్లు తెల్పి తె
 ల్వి వనితచేతఁ గంటి నని,పించిరి తత్పతి విన్ను రంజులన్.

80

నీ. కలనంటకములు బూ,రెలు దేనెతోలలు చా,వట్లు మండెంగ లొ,బ్బట్లు వడలు
 కుడుములు సుకీయలు * గడియంపుటట్లు వె,న్న ప్పాలు వడియంబు, లప్పడాలు
 పొంగరంబులు సాజ్జె * బూరె తాగులు నేవ, లుక్కెర లరిసెలు * చక్కిలముఱు
 ఖిష్టారగో స్తనీ,కదళికాసహకార, ఫలములు కొబ్బిరి * పనసతోలలు

తే. తేనియలు జున్ను మీఁగడ * లానవాలు

పానకములు రసావళ్లు * పచ్చడులు న

వాజ్య మొలుపుఁబప్పులు కూర * లనుపనూన్న

మవుడు ప్రజ నెల్లఁ దనియించె * నహారహంబు.

81

వ. అది యట్లుండె నడత.

82

నీ. వెలయ వియ్యా లంది * వీడుకోళ్లు గుడిచి, నారముల్ ముడిచిన,నాపసాని

యొజ్జన మొనరింప ♦ నుచితక్రమంబునఁ, బుణ్యాంగనలో గడఁ♦ బ్రాణు చొచ్చి
 పొలుపుమీఱఁగ నాక ♦ బలికృత్యములు సల్పి, యావధూవరుల నె♦ య్యంబుతోడఁ
 బూర్ణకుంభాంతర ♦ స్వర్ణ శౌవ్యంబులొం, డొరులకంటె మునుపు ♦ నరయ వృత్తిఁ
 తే. బుచ్చికొనుటయు సచ్చెలు ♦ నెచ్చరింపఁ
 గరము లిడి యిరువురును నె♦ క్కటియె దొరకఁ
 బెనఁగులాడుచుఁ జిఱునవ్వు ♦ లొనరఁ బులక
 లడరఁ గనిరి మిఘఃస్వర్ణ ♦ నానుభవము. 88

తే. ఎల్లభంగులఁ జిత్ర యై ♦ యెనఁగునట్టి, సతి కేళాపూర్ణ రాజసం ♦ గతిఁ దనర్ప
 జగతి కెల్ల మహావర్ష ♦ మగుచుఁ బరఁగె, నప్పు డా వేళ మరుఁ డేచు ♦ టరిది గాడె.
 క. అనుపమహర్షశ్రీలం, బెనుపొందెడు పెండ్లి కూఁతుఁ ♦ బెండ్లికొడుకుఁ గ
 న్నొనుజను లప్పుడు దమలో, ననయముఁ బ్రమదాద్భుతంబు ♦ లావహీలంగన్.
 తే. కడుఁ గళాపూర్ణుఁ డనుకీర్తి ♦ గన్న యాతఁ
 డీసతివిశేష మెఱుఁగుట ♦ యెన్న వలదె
 యీమధురవస్తువును గొన ♦ నెఱిఁగెఁ గాన
 మధురలాలస యనుపేరు ♦ మగువ కొనరు. 86

ఆ. అని నుశించి రిట్లు ♦ ఘనసమృద్ధిని వివా, హంబు సంపతిల మ ♦ దాశయుండు
 పెండ్లికొడుకు వెంటఁ ♦ బ్రయపుత్తి ననిపె న, న్నంతవస్తుతతుల ♦ నరణ మిచ్చె.
 వ. అవిధిధంబున ననువునప్పుడు సముచితతౌకిక వైదికాచారంబు లన్నియును విశి
 తంబులు గావించి రూపానుభూతి తనకూఁతుఁ బిలిచి యిట్లని బుద్ధి చెప్పె.
 క. సుముఖాన త్తిమణి స్తం, భమహా యోగీంద్రు లత్త ♦ మామలు నీ కో
 రమణీమణి నీకోడం, డ్రము నెఱుఁగరు వారు యోగ ♦ రసనిశ్చలతన్. 89

ఆ. అత్తమామ లన్న ♦ నాచార్యుఁ డన్న స, ధర్మ మన్న నిష్ట ♦ దైవ మన్న
 నీకుఁ బతియె సుమ్ము ♦ నెయ్యంపుఁగూఁతుర, యిదిమహాపదేశ ♦ మెఱిఁగి కొనుము.
 క. దివ్యాంగన యొరపరి గడు, భవ్యచరిత నీదుసవతి ♦ పతికంటెను సం
 సేవ్య నుమీ యాయమయెడ, నవ్యయభయభ క్తివినయ ♦ వై యుండఁ దగున్.
 క. సౌందర్యవిలాసాదుల, యందునె తగులునడి యితర ♦ మరయనిమగవా
 రుం దఱుచుగఁ గల రయిన న, నిందితచరితములె సుమ్ము ♦ నీవతి కింపుల్. 92

ఉ. కొందఱు రూపసంపదనె ♦ కొందఱు సాధుచరిత్రశ క్తినే
 యెందుఁ బ్రసిద్ధు లై పతుల ♦ కిం పొనరింతు రనూన మైనచ
 క్కందనముకొ సువర్తనము ♦ గల్గిన పెన్నిటి కేమిచెప్ప నా
 చందనగంధిజాదులు ప్ర ♦ సాదము గాడె చకోరలోచనా. 93

ఉ. కావున రూపయావనవి ♦ కస్వరగర్వభయంబుచేతఁ గా
 నీ విభుఁ డిచ్చుమన్ననల ♦ నెయ్యపుటాల నటంచు నమ్మి కా

నీ వినయాదు లేమటక * నీహృదయేశుఁ దదీయబంధుమి
తా'వఘుల' నపత్నిని య*థార్హవిధి' ముద మండఁ జేయుమి.

94

మ. అని డగ్గుత్తికఁ బెట్టుకొన్ను ఘనపత్నాంతర్నిరుద్ధాశ్రు లై
యనుపం జాలక చాల కంపె సుతఁ గ*న్యారత్నముం దల్లి వీ
ఁగ్గొనఁగాఁ జాలక చాల కంత మది నె*ట్లో యొక్కచందాన వీ
ఁగ్గొనియె' వే మఱవింపలేవు పతిభ*క్తుల్ మాతృవిక్లేషమున్.

95

వ. ఇవ్విధంబున మధురలాలసాపాశిగ్రహణకల్యాణవైభవంబు నవధరించి కళాపూ
ర్ణంఁడు గృహప్రవేశమహూత్సవానంతరంబున దేశాంతరాయాతరాజులొకం
బు నస్తోకనత్కరవిశేషంబులం బరితోపంబు నెందించి తత్తద్దేశంబుల కసంప
నంతఁ దద్వధూతిలకంబు వికసితవదన లగునకియలమునగలవలన.

96

క. తననవసంగమదిన మది, యని విని యుబ్బుచుఁ బ్రహృష్ట * యై మాటికి న
చ్చినచోటికి వచ్చుచుఁ బో, యినచోటికిఁ బోవు చుండె * నేమో కలఁకన్.

సీ. మధురలాలన నేఁడు * మగనిపాన్పనుచును, నిజకోపనిఱ్ఱించి * నిలుచువా
కోమ మేలె ఫలింఁచె * గోర్కినీ కని తన, యదరుమితలకు నూ*ఱులుగువా
మాయమ్మ యివి కల్ల*మాట లింతియె నీవు, గైకోకు మని శాంతి*గఱపునార
లిప్పటనుండి మా * కేల యప్పుడు చూచె, దివ్వార్త నిజ మని * నవ్వువారు

తే. నిజ మయిన నేమి యనఁగదే * నీవు వెఱవ
దరుముకొని వచ్చుచున్నారు * తరుణి వీరు
సారె కనువారు నై బోంట్లు * సరసగోష్ఠి
సలువఁగా నాటివవ లెల్లఁ * జెలువ గడపె.

98

క. అంతటఁ దల దువ్వి గడుక, వింతలు సింగారములు ప్ర*నీణతఁ జెలు లా
కాంతకుఁ జేసిరి లజ్జ, క్రాంతత నెల్లమి నటింపఁగాఁ దమబలిమిన్.

99

సీ. ఇట్లు సింగారించి * యెదుట నద్దము వెట్టి, చూచుకొమ్మన లజ్జఁజూడఁ గొ
జెలు లెడఁగాఁ జన్న * నిలువుటద్దము చూచి, కొనగోర నటు దిద్దు*కురులు వి
నంత వా రేతేర * నెంతనూత్నగ్రాహి, యిది యంచు ముకురప*రీక్ష నెఱపు
నాయలంకార*న్యత చెదరకమున్న, యధిపుఁడు తనుఁ జూడ * నాత్మఁ గోప

తే. సిగ్గుకతమున సఖియల * చేర్చు వాని
చనువుఁ బరికించుతోడవుల*యునికి మట్టు
మచ్చుమర లేకయుండ నే*మఱక యోము
మిగుల మేగరగరికె యా*మెఱుగు బోఁడి.

100

చ. అసదృశభూషణాన్వితవిలాసవిచిత్రత నొప్పె నానము
ల్లసితసువర్ణవర్ణగృహ*లక్ష్మలచెక్కిఁభులో యనంగ నిం

- పెనఁగెడునిల్వుటద్దముల ♦ నేణమదాదివిచిత్రలోచనా
రసమయప్రతవల్లరుల ♦ ప్రక్రియతోఁ దననీడ యేర్పడన్. 101
- శా. ఆసౌభాగ్యవతీవతంస మొకయే ♦ కాంతప్రదేశంబునం
బూసెజ్జ్ విహితోపదేశ యగుచుం ♦ బొల్పొందె బ్రతావళీ
న్యాసాప్రచ్యుతభిత్వధోఘటితహా ♦ స్తాంచత్కపోలంబుపైఁ
వాసిం గామునినిల్వుటద్దమునకుఁ ♦ సౌందర్యముల్ డిందగన్. 102
- ఆ. ఇవ్విధమున నామృ ♦ గేఱుణ యేకాంత, వర్తనమున నుండి ♦ వరసమాగ
మావిలంబసిద్ధి ♦ కభిలాష మెంతయు, మహిమ పొలయఁ దనదు ♦ మానసమున.
- చ. విభుఁ డిఁక వచ్చు టెప్పుడొకొ ♦ విఘ్నము లే మయినం ఘటిల్లునో
యభినవకౌముదీయతము ♦ లైనవి యాకెకు నాదునంగమం
బభిమత మాట గూడద యొకప్పుడు నట్టిది గానినాఁడు దు
ర్లభము గణించునే సురవిలాసినివల్లభుఁ డన్యకాంతలన్. 104
- చ. తనకడ కేసినప్పుడు పదంబుల కేఁ బ్రణమిల్ల నవ్వరాం
గన కృప గల్గినట్ల కడు ♦ గారవ మొప్పఁగఁ గాఁగిలింపుచుం
దనరుము చాల నైదువతానంబున నంచు నొసంగె దీవనల్
తనకును వాంఛితంబ యిది ♦ తత్కృపభంగులు నమ్మ వచ్చునే. 105
- చ. అదియును గాక యాత్రిభువనైకసమాదరణీయరూపసం
పద గలవల్లభుం గలసి ♦ భవ్యసుఖంబులు గన్నయింతి దా
మదిని సహించునే నిమిషమాత్రముఁ బాయఁగఁ బాయకుండఁ ద
త్తదుచితసీతు లెప్పుడును ♦ దప్పక పన్నుచునుండుఁ గా కిలన్. 106
- శా. లోకుల్ కాముఁడు కాముఁ డంచుఁ గొలఁదుల్ ♦ రూపింప కాయుత్తమ
శ్లోకుం బోలిచినం గతానుగతికోలోకో యటం చుండుటల్
గా కిట్లీతఁడు నొప్పునే యఖిలదృష్టకృర్వంబు గా కున్నె ర
మ్యాకారుండట శంభుదృష్టి కహహా ♦ యామంట రప్పించునే. 107
- మ. తరుణీశాతకటాక్షునీక్షులకొనల్ ♦ దార్కొన్న చోట్లుం బలె
న్నురుశోభావిభవాకరంబు లగుచున్ ♦ రోమాంకురస్థానముల్
పరఁగన్ ముట్టినఁ గందునో యని కడుం ♦ బొల్గాఱుచున్నట్టియా
ధరణీనాథుమెఱుంగుఁ జెక్కిళ్లు నేత్రప్రసేమసాత్రంబు లై. 108
- శా. మారుం డద్భుతశంఖ మొక్కటిని సంపాదించి దోర్తధ్యక
స్తూరీచర్మనెపంబునం దనదుకేల్ ♦ దోపణ సువర్ణత్వశో
ధారిప్పన్ శశి కెత్తి చూప నతఁ డత్యంభోదుఁ డైచేరి యిం
పారం బట్టుట దోఁచుఁ దద్దళము కేశౌఘంబు మోముం గనన్. 109

మ. శమగాంభీర్యధృతిక్షమార్జవదయాశౌర్యప్రమోదాదికో
 త్తమనానాగుణరత్నకోశనిలయోద్యత్కాంచనద్వారబం
 ధమహస్తంభదనూనభాహుః డగునాధాత్రీశువక్షుఃకవా
 టముపై నెట్లాకొ గండపట్టెగతి నుండక్ష నాదుకేల్ నేర్చుటల్. 110

క. ఏలిక యై తను రా జ్జాకఁ, డేలఁగ మని యునికి మెచ్చు * కేమోయక తా
 రాళీయుగ మఖిలరాజశి, ఖాలంకృతి యయ్యె మదధిఁసాంఘినఖిము లై. 111

తే. ఆలలితచరణము లొత్తు * కేలు కేలు
 కోర్కెఁ దద్వక్షమునఁ జేర్చు * కుచము కుచము
 దివుటఁ దద్రహాఃకథ విను * చెవులు చెవులు
 పలుకు లేల తద్రతి గన్న * బ్రదుకు బ్రదుకు. 112

చ. అని తలపోయుచుక నిజవాయస్యలు పిల్వఁగ వేళ యైన నం
 దునికి యెఱుంగ కెం దరయుచుండెదఱో తను నంచు లేదిపో
 వ నలరుబోడి యించుక ప్రవ ర్తిలునంతన వేడ్కతో సభ
 జను లరుదెంచి రచ్చటికి * సంభ్రమ మొప్పఁగ నల్ల నవ్వుచున్. 113

వ. అందు నెకప్రాథ యగునతి నయంబుతోడ. 114

సీ. ఓచెలి యెక్కడ * నున్న దానవె యంచు, నల్లన డాసి వా*లారుగోళ్ల
 నూరక ముంగురు * లొకచోటు దువ్వి పా, పటచేరుచుక్కనంఘటన యానె
 శ్రవణభూషల లేనిరవ వార దుడుచుచు, నిది వేళయట హృదయోశు సేవ
 కేతేరవలయును * రా తడయక యంచు, నెడివి యొక్కించుక * తడవు నిలిచి

తే. ఇంతి యామాట కేమంటి * వీ వెఱుఁగని
 సీతిలేదు ప్రియుం డదె * నీదురాక
 కెదురుచూచుచు నున్న వాఁ * డిచ్చ యెఱిఁగి
 చనుట దగుఁ కేళిగృహమున * కనుచుఁ బలికె. 115

చ. పలికిన మాఱు పల్కక త్ర * పాభరనప్రముఖారవింద యై
 జలజదళాక్షి యొప్పెఁ దన * చన్దవ కన్దవడాలు పర్వఁగాఁ
 గలయఁగ మంచిగండమునఁ * గస్తురిఁ దత్సమయోత్సవాంగమం
 గళకలశార్చనాఖ్యశుభ * కర్తము సల్పెడుపొల్పు దోఁపఁగన్. 116

ఉ. ఆగతి నున్నిచూచి సఖి * లందఱు నేమిట వచ్చుటేమి నీ
 లా గిది యేమి యింతికి వి * లక్షణమే చనుదెమ్ము లెమ్మన
 హ్రీఁగరిమంబు వాపుచు నొ * కించుక లేవఁగఁ బూను మాను నా
 లోఁ గొద గొన్న సిగ్గునఁ జె * లుల్ బలిమిం దను దివ్వఁ గోరుచున్. 117

వ. అంత నొక్కమిక్కిలి ప్ర * గల్భ యగుమగువ మిగులం జనవు వైరసి. 118

మ. పొది యైనాథులు దారు గాఢపురము లింపుల్ మీఱఁగాఁ జేయుచుం
గది పెండ్లెసికొమ్మలఁ గూఁతులఁ దగం • గన్నట్టియిల్లాండ్రకుఁ
మది లజ్జాదులు లేవె నీకు బలె సన్యానంబుతోఁ జక్క వ
చ్చెదొ యేమే గలదే యటంచుఁ దిగిచెం • జేపట్టి యాయంగనన్. 119

వ. అయ్యవసరంబునం గళా పూర్ణండు తదాగమనంబున కెదురుచూచుచుండి వా
రిగజిబిజి కొంత చేరువను విసంబడినం బ్రేయసీవిలోకనోత్కంఠ యాఁపలేక లే
చి నచ్చి కౌతుకం బడర గవాక్షమార్గంబునం దద్రూపలావణ్యవిలాసంబు నిరీ
క్షింపుచు నచ్చెరు వంది యాపాదమస్తకంబుం గ్రమంబునం బరికింపుచుఁ ద
సమనంబున. 120

ఉ. క్రిందను మీఁదనుం బడియ • కించిదనూయఁ బెనంగులాడు న
ర్ధేందుఁడు నుల్లసద్బలసమ్మద్ధతమిస్రమువ్రాలెఁ జాలఁ జె
న్నొందెడుఫాలముం గబరియొక్క మఱి పాపటము త్రియంపుఁజే
రుం దులకించుకస్తురియ • రూఢిగ బాహులలీల నెప్పఁగన్. 121

ఉ. ఎత్తినకోలగా మదనుఁ • డేసిన వేచని వచ్చునర్ధచం
ద్రోత్తరబాణమో యనఁగ • నొప్పెడుపాపటతో లలాట మా
యుత్తముఁ డంత దానిఁ బడఁకుండఁగ విల్ నిడుపెల్ల గాతుకా
యత్తతఁ దన్ముఖంబునకు • నానెనెకో యన నొప్పెడుం బొమల్. 122

లయవిభాతి. తనపడగకై భువనమున వెదకఁగాఁ జనిన • వినతములు రెండు దొ
రఁకినను మరుఁ డందుం, బెనుగడఁకచూడ మొగఁమనెడుహాసితామృతప్రఘనసర
సిఁబాఱవిడిఁచినసమత నొండ్రి, తిని దరములాడునయఁననిభశుభమీనములఁ
కును బతనకృత్యవధిఁపను పరత మధ్యం, బున నిడినచంపకవుఁగనదిషుధియో
యనఁగఁ వనితవరనాస పస • నలరెడు నిరూఢిన్. 123

క. సమదాక్షిమీనసంచా, రమునఁ దొలంకుచును ముఖసఁరస్సున లావ
ణ్యము వెల్లిపాఱఁ గ్రేవల, నమరించినప్పిల్లకొలఁకు • లంగనవీనుల్. 124

తే. ఒనర మకరధ్వజండు చేఁచ్చినతదంక, విలసనముతోడఁ జన్ని లేఁదళుకుటరిగె
బిల్లలో యన మకరిసఁముల్లనత్క, పోలఫలకంబు లమరెను • బాలికకును. 125

మ. శిరసందం బరయం బరాత్తులకు నీశ్రీతాంశుబింబాస్యవా
తెరబింబప్రతిబింబభావము సమర్థించుకొ నిరూఢంబుగా
వరబింబానుభవంబునుం బలె సధోఁవాప్తిక్ విశుద్ధామృతం
పురసం బానుచునే శుకాదులు బలెక • మోదింతుఁ జిత్రంబుగన్. 126

తే. సంజఁ గెంపారునన్నంపుఁజలద రేఖ
యందు నొక్కింత మినుమినుఁమనుచు దోఁచు

చిన్ని తారలగతిని రాజిల్లుచున్న
చలువపలుమోవి మఱుఁగునఁ ♦ బలుకుబడిని. 127

చ. ప్రతిసవచారు కేసరపరాగశలాటుమిళిందబృందచి
త్రితకుహళీయుగంబుగతిఁ ♦ క్రేవలఁ గర్ణకలాపరత్నని
ర్గతరుచిమంజరుల్ దనరఁగాఁ గ్రముకద్రుమకంఠలక్ష్మీకిం
బ్రతిభటవృత్తిఁ జూపెడును ♦ భామనికంఠముసాంపు పెంపుతోన్. 128

సీ. లీలమైఁ గదియ నిల్వినపైఁడితమ్మిమొ, గ్గలనాళయుగ మన ♦ నలరుకౌను
నవి ప్రేఁగుచేతఁ దిఁర్యజ్ఞుఖంబునఁ గొంత, నతిఁ జెందె ననఁగఁ జన్మవబెడఁగు
పాలుపొందుతన్నాళఁములసంధిరేఖ యే, ర్పడుబోటుబలెఱోమఁరాజిపాలుపు
నొండొంటిఁ బాసి పోకుండ దానికి నట్లు, వైచినచందాన ♦ నఖలసాంపు

తే. నెప్పుచున్నవి యేమని ♦ చెప్ప నొర, చాలనన్నివి కలఁచుట ♦ సముచితంబ
కామునకు బాట్టెకోలలుగావె నాళ, ములఁ బ్రకాశించుతామరఁమొగ్గ లరయ.

చ. అనుపమముల్ రత్నినరులయాటకు నర్హము లంచుఁ గప్పిపె
ట్టినపుబుంతు లీసతికడిందిచనుంగవ తేట్లు క్రేవలం
దును జూరకుండఁ జేరిచినతోరపునంపఁగిపూవుదండలీ
వినుతభుజంబు లాతుదల ♦ వేడ్కకు నిడ్డచిగుళ్లు హస్తముల్. 130

తే. అతివయవలగ్నయష్టిఁ బెంపారునాభి
మురుపు కాంచనస్రగ్భిలమో యనంగ
నుల్లమును నెల్ల హరియింపుచున్న డార
యతనుశిఖయందు ప్రవేల్వ హవ్యమునుబోలె. 131

ఉ. మానవతీవతంసముసమగ్రనితంబవిజృంభణంబు జం
బూనదిసైకతస్థలముపొల్పు వహింపుచుఁ జాల నొప్పెడుం
బై నునుమంచువ్రాలె వెలిపట్టుమడుంగు బెడఁగు చూప నా
పై నవసారసాళిపడిపాటి నుదంచితకాంచి మించఁగన్. 132

తే. అతివతొడలును జఘనంబు ♦ లరసి చూడఁ
గొమరు మీఱెడుజమిలితోండములశిరసు
తోడివలరాచవారియద్భుతపుహస్తి
యగ్రభాగంబు చూపఱ ♦ కాత్మ దోష. 133

మ. ప్రమదారత్నముజంఘలిం పెసఁగెడుం ♦ బ్రాభ్యాయమానంబు బై
నమనోజాతనువర్ణకాహళికలో ♦ నా వానిఁ బూరించువా
రిమెఱుంగుల్ గురుగుబ్బలో యన శుభశ్రీనొప్పెడుక గుల్ఫదే
శము లాపైఁ బిడికిళ్ల నాఁ గనకభూపాపంక్తి నింపారెడున్. 134

చ. జలజదళాయతాక్షీమృదుఃచారుతరప్రపదద్వయీవిని
 ర్కలరుచి ఘల్లుఘల్లుమనుఃరత్నపుటందెలమోత జృంభణం
 బుల ననకంపుఁగచ్చపముఃపొల్పు నదల్పుచు గెల్పు దెల్పెడుం
 గలుగునె యింక దీనికి జఃగంబులలో నుపమాప్రసంగముల్.

135

చ. అకలుషతార లేతదబలాంఘ్నిని బట్టినతమ్ములఁ నఖా
 త్కతను గొల్చి పాయ విది ధర్మ మ యీజలజంబు లాది దా
 రకముల రాజరాజ గ్రహఃరాజు కరం బిడ నొప్పు పెంపుతో
 సకలజయస్యోదయము ః సల్పుట దెల్లమ నాకు ని త్తఱిన్.

136

తే. అతనుదశదిశావిజయకీర్త్యంకురముల
 మీంద మునుపుగ వెలువడి ః మెఱయువిత్తు
 లతివపదనఖములు వానిఃయంతికమునఁ
 జలువ కిడినలతావిశేఃషంబు మేను.

137

క. అని వర్ణింపుచు మిగులకొ, మనము తదాలింగనంబుఃనకుఁ దమకింపకొ
 జనపతిగోరె నవిఘ్నత, ననయముఁ గొనసాగి రాఁ దఃదాగమనంబున్.

138

ఉ. ఆయెలనాగ యంతటఁ దదాలయనన్నిధిఁ బేర్చులజ్జపెకొ
 రాయిడిచేత బోంట్లను గఃరం బలయించెను సాగి పోక భూ
 నాయకుఁ డేమి యప్రియ మొనర్చితి నీకును దోసకారి సి
 గ్గా యుడికించె దింత ననుఁ గాంతను రా విడకుచు దూఱఁగన్.

139

క. అంతట దద్ద్రహదేహాళి, చెంతకు నయ్యంతి చేర ః శీఘ్రితఁ జని భూ
 కాంతుఁడు దనపానువుపై, సంతనమునఁ బొదలుచుండె ః శయనించి తగన్.

వ. అంత.

141

ఆ. ఓసి వెట్టిపడుచ ః యూరక రమ్ము పె
 నంగ కెదుట నదె కఃనుంగొనియెడు
 ననుచు నెయ్యఁ బలుకుఃచును జూపెఁ బ్రియు నొక్క
 ముగుద కేల నోరు ః మూసికొనుచు.

142

క. అడుగులు దడఁబడఁ బులకలు,పొడమఁగ సఖ వెనుక కొదుగఁ ః బోవుచు నరసె
 న్నేడమలఁచి పడఁతి యప్పుడు, కడగంటివిలోకనమునఁ ః గాంతునియునికిన్.

143

సీ. రేఖ లై మీఁదట ః రెప్పలయొప్పుఁ బ,న్నాగంబుకడపళ్ళఃబాగు నెఱప
 నరిదిపట్టుపడాలఃయంచులగతిఁ గ్రింది, పక్షిమాలికలు చూఃపట్టుచుండ
 వెలయింపఁ బన్నాగఃములకుఁ బై నిడినయం,బురపుదండెలుపోలఃబామలుదనర
 నెఱగులదెనఁ దోఁచుఃచున్నట్టిశిరసుల, బలెఁ గసినకలు గొఃల్కులు దలిర్ప

తే. శుభ్రభాగముల్ బిగియుముఃసుంగు దన్ని
 యెనఁగుపెఱమేను లన నొప్పు ః నెదురఁ బడుర

తిన్నరులయందలము లనఁ దృష్టఁ బాలించె
వెఱపుతో నింతి క్రేగంటఁ బిభుని నరయ.

144

తే. అంత మఱలంగ మఱలంగఁ నతివచెలులు
బలిమిఁ బాదవంగఁ బట్టి లోపలికిఁ దెచ్చి
రప్పు డొకబోటి నృపునిపాదాంతికమున
రెండుసందిళ్లు పట్టి కూర్చుండఁ బెట్టి.

145

ఆ. పెట్టి యోలతాంగిఁప్రియునంఘు) లొత్తు మట్టిట్లు పెనఁగి తేనిఁయెఱుఁగుమాగద
యనినృపాలుఁజూచిఁయటుపాదమిడఁగ ద, య్యాపరాకుమానిఁయనియె నగుచు.

క. అని తచ్చరణంబు విలా, సినియూరువులందుఁ జేర్పఁ జేసి బలిమి నా
ననజముఖచేతఁ బట్టిం, చెను సంవాహన మొనర్పఁ జేసెఁ గ్రమమునన్ - 147

సీ. అదె యెవ్వరే పిలిచెదరు నదేమొకో, యరసి వచ్చెద నంచుఁ నరిగె నొకఁడ
చిలుకయాఁకలిని దఁచింపరై తిరెయదె, కూయుచున్నది యంచుఁబోయె నొకఁడ
మనజాలవల్లికఁమఱచి వచ్చితిఁగొంచుఁ, జనుదెంతు నది యంచుఁజాతె నొకఁడ
యదివోయి యెంతసేపయ్యెఁజూచితే తోడు, కొనివత్తునేనంచుఁజనియె నొకఁడ

తే. అందఱును బోయెదరె నేనుఁ నగుగుదెంతు
ననుచు నొయ్యనఁ బల్కుచుఁ బెనఁగ లేవ
మధురలాలన నప్పుడుఁ మనుజవిభుఁడు
పదమునం దూరుభాగంబుఁ లదిమిపట్టె.

148

ఉ. లేవఁ బెనఁగ వేడియునుఁ లేమ విభూషలు మ్రోయఁ దోడనే
యీవిధి మ్రోత లైన శరఁదిందుముఖి వినువారు నిన్ను ప్రీ
డావతి యండ్రె యంచుఁ దనుఁ డాయఁగ హస్తము వట్టికొంచు గో
త్రావిభుఁ డొయ్యఁ బల్కెఁ జెవిఁదండఁ బెనఁగఁ దలంక నెంతయున్.

149

చ. కదలఁగ రా దొకించుకయుఁ ఘల్లున మ్రోయఁగ నంచు నగదియల్
మొదలుగఁ గొంతసా మ్మపుడుఁ ముద్దియ యొయ్యన కీ లెడల్చి మే
లొదవఁగ నూడ్చి వల్లభుఁడుఁ నోసతి యాయితపాటు లెస్స యం
చు దయితతోఁ గపోలములుఁ సోఁకఁగ మంతన మాడె నవ్వచున్.

150

వ. అప్పుడు.

151

ఉ. ఏవలుకుం జెవిం బడఁగఁసీక పెనఁగుచు మోము దవ్వగాఁ
బాపుచుఁ ద్రోవు లాడునతిఁపాణితలంబులమేళనంబు ను
ర్వీపతి కింద్రభోగమటుఁ వేడ్క నెనర్ప ముఖాబ్జముం గడుం
బావఁగ. నాలకించుటయెఁ బ్రహ్మసుఖోదయ మయ్యె నయ్యెడన్.

152

సీ. ప్రథితమిథోరాగఁకథల మంతనముల, హృదయంబులోపలిఁబెదరు దీడ్చి
నవ్యాజకృతకుచఁస్పర్శాదిలీలల, సంగాంగమేళనఁ మలవరించి

- జలిబిలినైయ్యంపుఁజిట్టకంబులచేత, నెలనవ్వు చెక్కుల ♦ మొలవఁజేసి
 లజ్జాపదంబు లుల్లన మాటిమాటికిఁ, జెనకుచు నొక్కింత ♦ సిగ్గుపఱచి
- ఆ. యవుపు కుసుమసాయ ♦ కాగమాధ్యయనాధి, కారసిద్ధి గొంత ♦ గలుగఁజేసె
 నానసుంధరాధి ♦ పావతంసుండు రూ, పానుభూతితనయ ♦ కాదరమున. 153
- తే. వరుసిచిట్టంబునేతలఁ ♦ గరము ప్రేమ
 మెఱపువోలె దభుక్కున ♦ మెఱచుఁ గాని
 నెలత సి గ్గును మొగులులో ♦ నిలువలేద
 యదియు మిక్కిలి నిం పయ్యె ♦ నతనిమదికి. 154
- ఉ. భీతియు లజ్జయుం దనరఁ ♦ బెంపటి డాఁగుమనోజుఁ దేర్చి ధా
 త్రీతలనాథుఁ డంగనమందిం దలచూపఁగ నట్లు సేయ వాఁ
 డాతనికిం గ్రియాసచివుఁ ♦ డై సతి నీవి వదలెచ్చె బాదుకో
 నాతని నిల్పె తోఁడు ప్రియ ♦ యాత్మఁ గరంపుచుఁ జుంబనాదులన్. 155
- వ. ఇవ్విధంబున. 156
- ఉ. మిక్కిలి మిక్కుటం బగుత ♦ మిఁ రతికిఁ సతి నూలుకొల్పుచుం
 జెక్కిలి నెక్కి చుంబనము ♦ చేసి కవుంగిట నోలలాచ్చి తాఁ
 జొక్కుచుఁ జొక్కజేయుచుఁ బ్ర ♦ నూనశ రాసనఖేలనక్రియల్
 పెక్కు తెఱంగులఁ సలిపెఁ ♦ ప్రేయసియింపుకొలంది నంతటన్. 157
- క. దినదినమున కతివమదిక, ఘనగరిమక మరుఁడు దఱుమఁ గా రతులతటిక
 దినదినమునకుఁ గృశించెను, గనుకనియెను ద్రవయు నిరవ ♦ కాశ తఁబోలెన్.
- వ. అప్పుడు. 159
- మ. చనుగ ట్టంటఁగనీక మోవికి ముఖి ♦ స్పర్శంబు గానీక తా
 ఘన యంచుక గ్రహియించనీక జఘన ♦ క్రాంతిం బ్రవర్తిల్లనీ
 క నితాంతంబు పెనంగుటల్ క్రమమునం ♦ గంజాక్షి వేసారిన
 ట్టానరక మానుచు వేడ్కఁ దేల్చె నృపము ♦ ఖ్యుం గొన్ని రే లంతటన్. 160
- నీ. పరిరంభరోధంబు ♦ పైఁ బరాకునఁబోలె, నధరపానంబున ♦ కనుమతించి
 నెయ్యోవి నిడ్డఁ జిం తిలుపరాకునఁబోలె, గోగొత్తులకుఁ జను ♦ గుబ్బు లొసఁగి
 కుచకళికలు చూచు ♦ కొనుపరాకునఁబోలె, గటివస్త్రహృతి కవ ♦ కాశ మిచ్చి
 నీవి క్రమ్మఱఁగఁ బూ ♦ నెడుపరాకునఁబోలె, జఘన మంటుటకును ♦ నమ్మతించి
- తే. చెలువ తనలజ్జ చెలిమియుఁ ♦ జెడక నడవఁ
 దద్విరోధి యెనట్టిచి ♦ త్తజునిపనియు
 హరువు సేయుచుఁ గొన్ని నా ♦ ల్లాత్త విభుని
 హృదయవృత్తికి నొకవిత ♦ యిం పొనర్చె.

చ. కపటపునిద్ర ప్రాప్తతటిఁ ♦ గాఁగిట నానుచు మోవి మోవిఁ జే
 రుపుచును గొన్ని రాత్రులు వఱరుం దనియించె లతాంగి యంతఁ ద
 త్కపటముఁ గాంచియుం గననిఁకైవడి నట్ల యొనర్చెఁ గొన్ని రే
 లపు డతఁ డాఁచలేక నగ ♦ నల్లన తానును నవ్వె వేడ్కతోన్. 162

ఉ. అల్లన యంతఁ బ్రేమవిభ♦నాతిశయంబున లజ్జ నోర్చుచున్
 వల్లభుచేతు లాచుతటి ♦ నవ్వులు గుల్కులుఁ బూనె నంత నే
 నొల్లకయున్న మాన విపు ♦ డోర్చుచు నీ విది యంచు నవ్వచుం
 బల్లనపాణి యొత్తై మునిఁపంట నిజేశ్వరుమోవి నయ్యెడన్. 163

ఉ. చెప్పినయట్లు సేయ నిఁకఁ ♦ జెల్వకరంబు పెనంగితేని నేఁ
 జెప్పెద నుమ్ము నీ విపుడు ♦ నేసినవారెఱగంటి బోటితోఁ
 దప్పక యంచు వల్లభుఁడు ♦ దన్ వెఱపింపఁ దలంకీనట్ల తా
 నప్పతికోర్కె- దీర్చె సతి ♦ యర్థమెయిం బురుషాయితక్రియన్. 164

సీ. పాలిండ్లు ప్రియపడి ♦ పతిఁ జూడ లజ్జఁ ద, ద్వక్షస్థనలంబుపై ♦ వ్రాలి వ్రాలి
 మగుడఁ ద స్వేడుచుఁ నెగ నెత్తి పట్టఁగా, ముకునఱ్ఱు లిరుగేల ♦ మూసి మూసి
 యిఁకఁజూడఁగప్పితిఁనిదెయంచుఁజనుముక్కు, లతఁడుపాణులనంట♦నలఁగియలఁగి
 కటిభార మెగయనెఁత్తుటకుఁ దోడ్పడియెద, నని చాఁపఁ బతిచేతు ♦ లాచియాచి

తే. తనదుగోప్యాంగముల దాఁచిఁకొనగరామి
 యరసి కెలనికి డిగిపోవ ♦ మరలి మరలి
 కొమ్మ పుంభావరతి కాదిఁ ♦ గొంచెఁ గాని
 కొలఁది యెఱుఁగద మది దొరఁకొన్న వెనుక. 165

సీ. తరళితతాటంక♦ధాళధశ్యంబులు, మెఱుపుఁదీఁగలరీతి ♦ మెఱయుచుండఁ
 బరిగళనల్లికా♦ప్రసవవిలాసంబు, తరుణబలకలఁసరణిఁ బరఁగ
 నతిరభసచ్చిన్న ♦ హఁరమాక్తికములు, వడగండ్లచందంబు ♦ గడలుగొలుప
 నూర్పుగాఢ్పులతోడ ♦ నోలిమైఁ బర్వుఘు, ర్కణోదయంబు వఱ్ఱంబు గాఁగఁ

తే. గాంతకబరీభరం బను♦కారు మొగులు
 వితతముగ నంతకంతకు ♦ విఱియఁ బాఱె
 దన్నుఁ గని సుమాళింపుచు ♦ ధవునిహృదయ
 నవమయూరము చెలఁరేగి ♦ నాట్య మాడ. 166

చ. దరముకుళద్విలోచనము ♦ దార్యదుదంచితకాంచినాదమున్
 విరమదురోజవల్గనము ♦ విస్థలదూరుకముం గళానిరి
 త్వరమఁశింతు నై సతిర, తంబు త దాత్వరతస్పృహఁపునః
 పురిషితపూరితం బగుచుఁ ♦ భాండెఁ గడుం బరిపూర్తి నంతటన్. 167

- వ. ఇవిధంబునం గ్రమప్రవర్ధమానకందర్పదర్పశిల్పంబుల నొప్పునపుడంతితోడీక్రీడల నాపుడమితోడను వేడుకం బ్రవర్తిల్లుచున్నంత. 168
- ఉ. పాటిలెఁ గృష్ణధర్మ మొకఁపాటిగ నంత వసంతకృంతనో
 చ్చాటిత హేతినంపదలఁసత్ప్రసవప్రదరప్రతాపనం
 ఘటపూతాశనోల్తుకనిఁకాయమతిప్రతిపాదనోదయ
 త్పాటవపాటలాపటలఁపాటలిఱోపవనావసీక మై. 169
- సీ. కమలసౌగంధికఁగంధవాసితసర్వ, దిక్కుంబు లగుకేలిఁదీర్చి కలును
 బన్నీటితూపరఁ బరఁగించుధారాగృ, హంబులఘేలనాఁడంబరముల
 వెలది వెన్నెలలఁ జిఁప్పిలుచంద్రకాంతంబు, మేడలమీఁదినంఁక్రీడనములఁ
 జెంగల్వరేకులఁసెజ్జల నెప్పఁ గ, రూర వేదికలవిఁహారములను
- తే. వలిపె చెంగావులను ముత్యములతోడవుల, మల్లెపూవులదండలఁమలయజాంగ
 రాగములసంతతము ననుఁరాగ మమరఁ, గడపి రాదంపతులు గ్రీష్మకాల మెల్ల.
- ఉ. అందము గాఁగ నంతట ఘనాఘనకాలము చాల నొప్పె ని
 ర్నిందితగంధబంధనవఁసీపమసీకమసీభవన్ని జేం
 దిందిరబృందము క్తనళిఁసీమలిసీభవనాగతారసా
 స్పందజగుప్పద్దనయఁశాయితయాయమరాశజాల మై. 171
- వ. అక్కాలంబున. 172
- క. మొత్తులకును నుటుములకును, వెఱచుట నెపముగ లతొగిఁవిభుకొఁగిటిలో
 నెఱిఁ బొదివి విడువఁ డతఁడుకొ, వెఱ పుడుపుట నెపముగాఁగఁవిడకుండె సతీన్.
- క. ఇవిధమున నొండొరుపై, మవ్వంబుగఁ బ్రబలుప్రేమఁమహిమంబులతో
 జవ్వనపుఁబోఁడుములు కడు, నవ్విభుఁడుకొ సతీయుఁ గడపఁ నంతటిలోనన్.
- క. తనవిభుఁ డనిశము నవ్విధ, మున నాసతిఁ బాయ కునికీఁబోలెకొ మహిఁ దా
 ఘనఫలశాలీక్షుశరా, ననబాణక్రాంతిఁ జెందెఁ శరదృతు వమరన్. 175
- క. ఆరమణీరమణుల కా, శారదవేళలు గరంబుఁ సరసతఁ బెనిచెకొ
 శారదగంధానయనవి, శారదపవనముఁబు ఘర్మనలలము నడపన్. 176
- ప్రగ్ధర. హేమంతం బంత నంతఁర్హితకమలబలోఁదీతవిస్ఫితశీత
 తూమాత్త స్వామిధామఁక్రమణకృతవపుర్వప్రవిశ్రాణితాతి
 క్షేమప్రేమప్రకామఁశ్రితరతముదితఁస్త్రీముఖవ్యూహసౌహా
 ర్దామందానందదిందూఁదయకలనబలెకొ యామినుల్ మెచ్చు వచ్చెన్. 177
- క. అగలునఁ జవ్వాదినిఁ దే, మగఁ బూసినయట్టివజ్రఁమణిసౌధములకొ
 బిగికొఁగిటఁ జేర్చె విభుం, డిగురాకుంబోఁడి నట్టిఁ హేమంతమునన్. 178
- వ. అంత. 179

- శా. అన్యోన్యోన్నతిః బాల్యై మాఘము లవంఃగానంగభృంకాఘ మై
 యన్యక్కారతుపారభృత్యవరశైః త్యచ్ఛన్నకందర్పదౌ
 ర్జన్యాసంగమసంప్రవర్ధితపరీఃరంభక్రియాసంభృతౌ
 న్యోన్యాంగప్రసభప్రవేశయువయుః గ్మాంతఃకృత్తిశ్లాఘు మై. 180
- తే. మఘతపసిమిడిగింటముల్ • నులజడిజిగి
 దోమతెరమంచములు హసంతులు జవాది
 యగళుసిరులు చిన్నెలు గాఁగ • నతఁడు గడపెఁ
 జలినెలలు తద్వధూకుచఃశరణుఁ డగుచు. 181
- వ. తదనంతరంబ.
 మాలిని. వికసితఘననూనోః ద్వేలజాలప్రవాళ
 ప్రకటకపటరూఢః ప్రౌఢకీర్తిప్రతాప
 ప్రకటజయసమంచః త్పంచబాణస్తపౌద్ధా
 యకశుకపికకాంతం • బై ననంతంబు వచ్చెన్. 182
- ఉ. శాలికతో వసీరతుల • భాసిలుతేనికిఁ గుంకుమాంకరే
 ఖాలలితస్తనగ్రహణః కాంక్షను వాతెఱవాంఛచేతఁ ద
 ద్వేళఁ గడుం బచేళిమభిః దేళిమధాడిమకేళిమత్తకీ
 రాళియు బాలపల్లవరః సాకలనాకులకోకిలంబులన్. 183
- తే. ఇవ్విధంబున నతఁ డెల్లఃఋతువులందు
 నంతకంతకు మఱి ప్రేమ • యగ్గలిపఁ
 దత్తదుపభోగ్యవస్తుసంతతులచేత
 మిగుల నింపుగ రమియించె • మగువఁ గూడి. 184
- చ. అరుమగఁ దెచ్చుకోలుపాలః యల్క నొకప్పుడు మార్తొగంబుగాఁ
 బారలిన నింతసాహసము • పోలునె మీ కని నవ్వునవ్వధూ
 వరులఁ బ్రవాళశయ్య యిరుఃవంకలఁ దత్తనుతాపయోగని
 స్సరదకలంకః ఫేనలవః జాలవిషంబున డాబు సంధిలన్. 185
- క. ఆమనుజాధిపుఁ డభినవ, కౌముదికిని వరునఁ దప్పఃక సమానమనః
 ప్రేమలు మీఱఁగ దక్షిణ, తామహానీయుఁ డయి నడపె • దర్పకలీలల్. 186
- చ. అభినవకౌముదీరమణి • యంతటిలో నొకనాఁడు రాగసౌ
 రభము దలిర్పఁగాఁ దనుఁ దిఃరంబుగ వీణియఁ బూని పాశుచుక
 శుభగతిఁ గొల్పఁ దత్పటిమఃసాంపు వినం బిలుపించె భూమివ
 ల్లభుఁ డొకయింతిచే మధురఃపాలస నచ్చటి కాదరంబునన్. 187
- తే. ఇట్లు పిలుపించి తద్రాన • మించుకంత
 యాకె వినునంత నధిపుఁ డోయబల నినుఁ బ్ర

వీణ యన విందు నేను ద+ద్వీణ సీవు
పుచ్చుకొని పాడు మంచు నా+పొలఁతఁ బలికె.

189

క. పలికిన నినుఁ గాదన భీ, తిలి యిటు నటు నట్టుకొట్టుఁ తేఱవఁతేఱఁగు భూ
తలవిభుఁడు చూచి యిది యే, మలికుంతల తెలుపు మనుచు+నడిగెఁ బూరిఁబూరిన్.

తే. అడుగుటయు నీవిపంచిన+మంచిత్రశ్రు, త్రిప్రకాండములకు జగ+తీత లేంద్ర
మామకస్వరపటిమస+మాన మగునె, కాదో యనియెఱుశంకయొ+క్కటిజనించె.

క. నా విని యందుల కేమి స్వ, భావగతిం బాడు మనిన + భామిని గాన
ప్రావీణ్యముఁ జూపెను గడు, నావీణియ శ్రుతులు గితులు + నధరితములుగాన్.

క. విభుఁ డపు డాకంఠస్వర, విభవమునకు నేరువునకు + వెఱఁ గొండె గడుం
ద్రిభువనదుర్లభ మిది యని, యభినవకౌముదియు మిగుల + నద్భుత మొందెన్.

వ. పదంపడి యొక్కింత విచారించి మేదిసీనాయకుండు మధురలాలసం జూచి. 194

క. నీ వాయించువిపంచికఁ, దేవలయుక్ దానికొలఁదిఁ + దెలియుద మనినక
భూవలయాధీశ్వరునకు, నావనరుహదళనిభాయ+తాక్షీ వినీతిన్.

195

ఉ. ఏరికి నెట్లు దోచిన స+హించుట గాని నిజంబుచెప్ప కే
నేర మఱుంగుపెట్టి ధర+ణీవర యింకను సీవు మత్స్వరో
దీరణ యె త్తికోలునకు + నీడుగఁ బల్కెఁడువీణ లేద యెం
దారసి చూచినం గొలుప + దాత్త కు దానను బాట మిక్కిలిన్.

196

తే. నగర నవ్వీణయునికి భూ+నాథ యేను
వినుచుఁ జూడఁగవలయు నం+చును దలంతు
దీనికొలఁది యేపాటియో + దేవరకునె
తెలియఁ బరికించితిరె తేట+తెల్లముగను.

197

వ. అనుటయు నమ్మపీపాలుం డబ్బాలికఱో ని ట్లనియె నేటివ ర్తమానంబు వీణి
యలందు నిదియె యు త్తమం బగుట చి త్తంబున నిడి యేను మొదల నుండి
యు దీనిపరిచయంబునం దగిలియుండుటజేసి యిప్పుటిదాక నెప్పుడు నధికం
బునకు బుద్ధి పాఱదు గాని యిప్పుడు భవదీయగానంబు వినంగ మంద్రమధ్య
మతారస్వరవిలాసవిశేషంబుల కిదియ కడకక్ష్య మనియు నివ్వీణియపలుకులు
సమగ్రంబులు గా వనియును నామనంబునకు సరిదాఱి యున్న యదీ యని య
భినవకౌముదిం జూచి దీనికంఠస్వరంబునకుఁ దగినవీణియ యొక్కడనేనియుం
గలదొకో యనిన విని యాభామిని యోభూవర దేవరకు గానప్రసంగంబున
ము న్నేను విన్నపంబుచేసితి మదీయం బైనయీవల్లకి యెల్లవీణియలకు నెక్కు
డని తొల్లి తుంబురుండు మెచ్చి ధరియించియుండు దనకుం బ్రియశిష్యురాలం
గావున సతండు నాకు నొసంగె నింక నింతకంటె ను త్తమంబు లెక్కడం గలి
గెడు నని పలికి యొక్కింత చింతించి యి ట్లనియె.

198

క. ఆతుంబురుఁ డీనందున, గీతకళన్ నారదునకుఁ ♦ గీడ్పడియె ననన్
 భూతలనాయక వింటిని, జేతోగతిఁ దెలియు మేవిశేషము గలదో. 199

వ. అనుటయు నమ్మాటవలనఁ గళాపూర్ణండు మున్ను మధురలాలనకథలలోనుఁ
 దనకు వినఁబడిన నారదునితుంబురునిజయోద్యోగంబు దలంచుకొని తత్ప్రసా
 గంబున నిజపూర్వజన్మవృత్తాంతంబు సంస్కృతం బైన నందు మృగేంద్రవాసా
 నామందిరగుప్తం బైనతనవివంచియునికి చింతించి మదాశయపుత్రికంఠస్వస్థ
 బునకు నడియె తగినది యని హృదయంబున వితర్కించుచు దానిం బరికించి
 తెప్పించుట కుద్యోగించి యాచంచలాక్షింజూచి యింక నొక్కవీణియ యొక్క
 చోట నున్న యది నీదుపాటకు ననుచూపంబు గాఁబోలు నని పలికె దత్ప్రలును
 లకు మున్న యభినవకౌముదిం దదీయసఖులు బ్రక్కబరడి యొక్కెడం దొలు
 గఁ దోడ్కొని పోయి యేకతంబున నిట్లనిరి. 200

క. అకటకట ముగుద వన్నం, తకుఁ గలవు సపత్ని పాటఁతగులందుఁ గడుం
 బ్రకటించుపతికిఁ దోడై, వికసిల్లుచుఁ జెప్పె దెచటివీణెలనుద్దుల్. 201

తే. ఆకెగానంబు నీవీణె ♦ నతికఠించు
 టూదియందునె యెఱిగి చు ♦ మృతఁడు నేఁడు
 పిలిచి తెప్పించి నిన్నింతఁచులుకఁ జేయు
 కొఱకె తప్పదు మాపూట ♦ యెఱిగి కొనుము. 202

ఉ. నేఁడు దలంప నీవరుఁడు ♦ సీభవనంబునఁ బాట వించు ను
 న్నాఁ డఁట యాకెమీఁదట మనం బిడఁడే నిడుఁ గాక యంతటం
 బోడిమీఁ బిల్వఁ బంచె దలఁపోయఁగ నింకొకవంత యాకెపి
 ల్లాడికరంబు వ్రేలఁ బదిలంబుగఁ దాల్చినవాఁడు చూడవే. 203

చ. ఎఱుఁగవు గాక యొక్కపు డొకించుక మార్కొగ మిడ్డఁ గూర్చి కిం
 గొఱతయె యెంతచెప్పినను ♦ గోమలి నేరవ యల్కఁ దెచ్చుకో
 నెఱయ నధీనవా టెఱిగి ♦ నేఁ డిదిగో కయికొమ్మి మిక్కిలికొ
 నెఱినె యతండు నీవు విన ♦ నేర్చెడి మాపలు కెప్పు డేనియున్. 204

క. పడఁతి యెటులయినఁ బ్రాణము, బిడికిటఁ బట్టుకొని నేఁడు ♦ ప్రియుఁగో న
 ప్పడువలెఁ బలుకక యించుక, తడ వుండుము మాకుఁగాను ♦ దాలిమిఁగో డెన్.

తే. మధురలాలనపాటపై ♦ మదిని దనకు
 నింతవేడుక గలిగిన ♦ నేకతమున
 సతతమును వింటి గాక యి ♦ ట్లతఁడు నిన్ను
 నోటఁబఱచుట దగునె నీ ♦ కోర్పఁ దగునె. 205

క. కావున నీయొటమి నీ, కేవలపునఁ బాయనది యఁగిఁగఁడు తానె
 కావించు డ్దణము పలుకక, నీ వుండిన నేమెఱుఁగమె ♦ నెయ్యము కొలఁచుఁత.

వ. అని బోధించిన దనమనంబున నాయించుబోడి. 208

క. నా నెయ్యపుడమిమహిమము, చే నప్పుడు విభుని తెఱఱగు ♦ చింతింపగ లేఁ గాని సఖిజనక ధితం, బైనది యింతయు నిజంబ ♦ యారని చూడన్. 209

క. కావున నేఁ జనువులకుం, బోవుట యిఁక ననుచితంబు ♦ బుద్ధిఁ దలంపం గా మినువారలు నగరే, తా వలవున విభునికొదవ ♦ దలఁపనికాంతన్. 210

వ. అని విచారించుచు వారి కప్పటికిం దగినయు త్తరం బిచ్చి నిశ్చలం బైన ధై ర్యంబున నెప్పటియట్ల ప్రవ ర్తిల్లుచుండె నంత నాటిరేయి భూనాయకుండు తదీయగృహంబున కరుగునప్పుడు. 211

క. నాయకునిరాకఁ గనుఁగొని, యాయచ్చరపూవుఁబోడి ♦ యత్యంతపరి స్థాయద్భక్తి విసీతి వి, ధేయత ఘనసంభ్రమమునఁ ♦ దేటవడంగన్. 212

శా. అత్యంతంబు నలంకరింపనిమనో, జ్ఞాంగంబుతో తేనికిం బ్రత్యుత్థానము చేసి మఱానికి బలెం ♦ బాద్యాదిసంపూజనా కృత్యంబుల్ ఘటియించె గాని సరసో, క్తిస్తే రవీక్షాదిలా లిత్యం బేమియుఁ జూప దయ్యె రతికే, లీరాగరవ్యంబుగన్. 213

క. తలిమమ్ముపై నెరసులు గిర, సులు లేకుండంగఁ దుడిచి ♦ సుకిదడిమవుదు వ్వలువ పయిఁబఱచి తలగడ, నిలిపె విభునిశయనమునకు ♦ నెలఁతుక యంతన్. 214

వ. తదనంతరంబ యందు నాత్మేశుండు పవ్వళించియుండ నాచంచలాక్షి చేరువఁ దా నెక్కవసిండిగద్దియం గూర్చుండి యాకుమడిచి యొసఁగుచుండె దత్ప్రకారంబు గనుఁగొని యాభూరమణుండు తనమనంబున. 215

సీ. శృంగారగంధి యె ♦ చిఱునవ్వు తెలిడాలు, చెక్కుటద్దములపైఁ ♦ బిక్కటిల్లుఁ బుష్ప బాణోద్ధతిఁ, బుంఖానుపుంఖమై, తొలఁకుచుండుఁ గఱాక్ష, విలసనములు నాకూతగర్భంబు, లగుచుఁ దేనియలుట్టఁ, గలికివల్కులు ప్రవ, ర్తిలుచు నుండు గుబ్బచన్నుల కెలం, కుల నారు ప్రొసిన, య ట్లుప్పటిలుఁ బుల, కాంకురములు 216

తే. వచ్చి యే నిట్లు నిలిచిన ♦ నెచ్చెలువకు నిప్పు డవి మాని యేమకో ♦ యిట్లు శుష్క- వినయభ క్తిపాతివత్య, విహితవిధుల నన్ను వంచింపుచున్నది ♦ నళినవదన. 216

వ. అని సంశయించి నేటిపాట లీపాటలగంధికిం గౌటిల్యకారణంబు గాఁబోలుఁ బరీ ష్టించి చూచెదం గాక యని యాకమలవదన కి ట్లనియె. 217

ఆ. నీ విదేమి చెప్పు ♦ నేఁ డొకలాగునఁ, గానుపించుచున్న ♦ దాన వబల యెపుడు నే నెఱుంగ ♦ నిట్టివి సీయండు, ననుడు మాఱుపలుక ♦ కబల యున్న.

ద్వ్యక్షరికం. నా నెమ్మనమును మానీ, మాననిమానమున మనను ♦ మన్నన నన్నీ మానిని సీమనమున నను, మానము మానమును మాని ♦ మనమును నెమ్మిన్.

- వ. అనుడు నచ్చెలువ సొలయుచు నిట్లనియె. 220
- ఉ. పాటల గెల్చినట్టిసతిఁపల్కులు పల్కులు గాక యిట్లు నేఁ
డోటమి నున్నమాపలుకు * లోనృప యేటికి నీకు వట్టియీ
మాటల కేమి ప్రాదు మది * మక్కువ వే తొకచోట నుండఁగా
బోటుఁదనాలు చన్నె మిము*బోంట్లకుఁ దక్కినవారికిక వలెన్. 221
- ఉ. మాపని యేమి యున్నయిది * మానక యొక్కపుడీ తెఱఁగునక
మీపొడగాన్పు గల్గుటయు * మిక్కిలి నబ్బుర మింతనుండి మీ
కీపరిపాటిసేవ రచి*యించుటకే తగినట్టిదాన నో
భూపవ రేణ్య యేను బెఱ*పోడుము లెంతటిదవ్వు మా కింకన్. 222
- చ. అనయము నట్టిమన్ననలు * నాబహుమానము నాప్రియంబు నా
చనువును గల్గి యున్నపుడ * చచ్చుట యుక్తము మాకు నట్టిశో
భనగతికిక విరోధి యగు*పాపపుటాయువు దిట్టుకొంటగా
కనియెడి దేమి యున్నది స*రాధివ నిన్ను గుణైక భూషణున్. 223
- క. సంగీతకళలఁ జెలఁగుకు, రంగాక్షి బెడంగులం గ*రంగుట దప్పి
భంగించి యితరకాంతఁ దో, అంగుట తప్పి తడంబ*అచి పురుషులకున్. 224
- క. నా విని యేయపరాధము, నావలనం గలుగఁ దెలిసి * నారీమణి యీ
భావమున నెన్నియేనియు, భావంబులు ముట్ట దూఱి * పలికెదు గినుకన్. 225
- చ. పయికొని నన్ను నిట్లు మరు*బారికి లోనుగఁ జేయఁ బూని యే
నియతియొ వట్టినందియము * నీ కొనరింపఁగఁబోలుఁ గాని య
ట్టియహిత మేను నీకును ఘ*టింపను మీచరణంబుమీఁది యా
న యనుచు లేచి నచ్చి పతి * నాతిపదాబ్జము వట్టై బట్టినన్. 226
- ఉ. ముట్టకు చాలుఁజాలుఁ గడు * మోహపుడేవులకాళ్లు పట్టుకో
నెట్టును జెల్లుఁ గాక ధర*ణీశ్వర యేటికి వట్టిదోసముల్
గట్టెదు నాకు నంచు నెడ*గాఁ జరణంబు దరల్చికొంచుఁ దా
బట్టై దదీయహస్తములు * భామిని యాపుచు రెండుచేతులన్. 227
- అ. అతఁడు నోసరోరు*హాక్షి నీకంటె మో, హంపుడేవు లెవ్వ*రంచు సతినిఁ
గ్రుచ్చి కౌఁగిలించు*కొని యెత్తి యక్కునఁ, గదియఁ జేర్చుకొనియె * గారవము
- ఉ. అత్తలిరాకుఁబోడి యపు * డక్షుల సశ్రుకణంబు లొల్కు డ [న.
గ్గుత్తికతోడ నీదయకుఁ * గూర్చికి లాలనకుం గొఱంత రా
జోత్తమ కల్గునే కలుగ * దొక్కపుడుక మఱి యేమొ నేడు నా
చిత్తములోన మాన దొక*సిగ్గును విన్నదనంబుఁ దాపమున్. 229
- వ. అనుటయు నమ్మహీకాంతుం డోకాంత నీచింతతెఱఁగ నేఱుండుదు నేటి
దాక నెండు నద్వితీయం బనఁ బొగ డ్డంగాంచిన నీవివంచి యితరనారీగానంబు

చేత నవమానితస్వాంతం బగుట యెట్లని వగచుచున్న దానవు దానికంటె నత్యుత్తమం బైనవిచిత్రవల్లకి యొక్కటి యేను మత్పూర్వజన్మంబున ధరియించినది యొక్కచోట నున్నది యని విన్నవాడ నది యెటుల నైనను సాధించి తెచ్చి తద్వాదనాభ్యాసంబుతోడ నైన నిన్నెంతటివారికిని మీఱ శక్యంబుగాని గానవిద్యనుద్యోతించునట్లు చేసెద నమ్ము మనియె నవ్వనితయు నతండు పూర్వజన్మంబున మణికంధరుం డనుగంధర్వకుమారుం డగుటఁ దాను నెఱింగినది గావున నతనికి నట్టివీణె గలుగుట సంభవించున యని మనంబునకు సరిపుచ్చుకొని సంతసిల్లెఁ గళాపూర్ణుండు నవ్విధంబున నవ్వనితఁడందంబుకండు వాపి సాంధ్రానందంబున నభిమతక్రీడల రమించె మఱునాఁ డచ్చెలువ నెచ్చెలులముచ్చటలవలనఁ గర్ణాకర్ణిక నవ్వార్త మధురలాలసచెలికత్తెలు విని యన్నెలత కెఱుంగించిన నయ్యంగన తనమనంబున.

230

క. గానాదికళల కొదవలు, దాన తగం దీర్చి పతి ముందం బానరింపం
గా నునికి కెనయె పతి దమ, గానాదుల మెచ్చఁజేయుఁకాంతలబ్రదుకుల్. 231

ఆ. నాకుఁ దే దలంచుఁలోకో త్తరపువీణె, దనకు నొసఁగఁ జేసికొనియె నౌర
వరునిప్రేమ నడువఁ దెరవాటు గొట్టె ని, ట్లుండ వలదె జగతి ఁ నువిద యైన.

చ. అని తలపోయుచున్ జలరుఁహాసన దాన మెకింత వింతరీ
తిని గనుపట్టఁ గన్గొని రఁతిక్రియవేళఁ దదీయచింతమా
న్చె నతఁడు కాళ్లమీఁదఁ బడి ఁ శీఘ్రమ తత్పదభూష లవ్పది
గ్జనపతిదారమూళిమఃశిఁసంతతిఁ జేయఁ గృతప్రతిజ్ఞఁ డై.

233

తే. ఈగతిం దనకాంతల ఁ కిరువురకును, దా నొడంబడినట్టియఁర్థములు రెండు
తలఁపులోపలనుండఁ దఁత్సాధనార్థ, మొక్కవేళ నృపాలుఁ డిట్లనాహఁ జేసె.

సీ. అభినవకౌముది ఁ కావీణె యున్నచో, తెఱిగించి పొ మ్మన్న ఁ నిపుడ పోయి
తెచ్చుకోసోపుఁ దా ఁ దివ్యకామిని గాన, నైన నా కనుచితం ఁ బల్ల పనుప
దాన మత్సామర్థ్యఁహీనత దోఁచుఁ గా, వున నట్టుగా దేను ఁ జనులఁ దగిన
వారఁ బంచినవిఘ్నఁకారు లెవ్వరు గల, రో మాన్పుకొన నమఁధులుగ వలయు

తే. నింక నటు గాక తద్దేశ ఁ మేలుదొరకుఁ
జెప్పి పంపిన నతఁడ యాఁశించునేమొ
యిన్నియును మాని యెనె దంఁడెత్తి చనిన
నదియఁ దస్తార్గరిపులసంపదలు చేరు.

235

వ. ఇంక మధురలాలస కొడంబడినయందియలు సాధింప దిగ్విజయంబునందుఁ గాని
శక్యంబుగా దని తోఁచుచున్నయది యని విచారించి యూహాపోహార్థంబున
సకలనిజకార్యభారధౌరేయు సత్వదాత్మనామధేయుం బిలుపించి.

236

క. లోనికి నపు డెవ్వారిని, రాసికండుంగ ద్వారఃరక్షణల నిడి ధా
శ్రీసాధుండే మంత్రవి, ధానోచితభవనమున సఃతంజును దానున్. 23

తే. ఏగి తనతలపుబ్రకార ః మెల్లఁ జెప్ప
నధిప సరిదాఁకెఁ గద నేఁటిఃయత్న మెల్ల
నాఁడు మధురలాలసలక్షఃణములు చూచి
యే వినినమాట కని శ్రీతిః నెనఁగె నతఁడు. 23

తే. అనుఁడు నతఁ డట్ల యవు నని ః యపుడు సగుఁచు
నింక దీనికిఁ గర్తవ్యః మెద్ది మనకుఁ
బదియుఁ బదియునుగా నీతిఃపదవి నరసి
శైలియఁ దగు నని యిట్లని ః పలికె మఱియు. 23

ఆ. అనఁడు శ్రుతిచతుష్టః యై కాదిగమ్యమై, నిపుణమః శ్రీసాధుఁడై మగుఁచుఁ
గడు నపూర్వఫలము ః గావించుమః శ్రాబు, యజ్ఞకీలక కుఁ ధః పాధుఁ డీక. 24

క. నాకుం జూడఁగ నీతిక, శాకలనము లబ్బుశౌర్యుఃల పఱిగఁబులు గా
కేకార్యమునకు వచ్చుజ, యైకపదము శౌర్యబలము ః మునియుఁ గోఁచున్. 24

తే. ఎచట నెపు డెద్ది చేఁబూని ః యెట్టి నానిఁ
బ్రబలశౌర్యుఁడు దాఁకి పఃరాక్షసి గుఁ
నదియె పోరికిఁ దగుదేశః మదియె నమయ
మదియె కైదువు శక్తుండు ః నతఁడె గెలువ. 24

ఉ. ఆల మొనర్పఁ బూనురిపుఃనగ్రమునగ గనుఁగొన్న నొక్కఁడూ
భీలవుఁడేజ మప్పు డటుః బిట్టుదయిగుఁచును శౌర్యశాలికుఁ
జ్వాలలు మున్ను గూర్చుకొనిఃనచ్చి దహించున కానఁబులు చూ
త్కాలికఃపీఠింపదలఁ ః గాక హుతాశనుఁ డెంచి పూజఁగవ. 24

ఉ. ఏనుఁగు శైలతుల్యత వఃహించియు మగదగఁటిత్వదోషముః
బూనుట వధ్యభావమును ః బొందె దనుస్థితి గోఁచె నుయ్యుఁ బు
చానన మెంతయున్ సరభఃసాతిశయోత్పతనప్రభావముః
బూనుట ఘాతుకత్వమును ః బొందె జయఁబులు శౌర్యసాధ్యముల్. 24

క. సకలకళానిపుణులు నే, వకులై కొలువఁగఁ బ్రతాపఃమఃతుఁడను గొలిపి
చుకొనుం గావునఁ బోలవు, సకలకళలు నొకప్రతాపఃసమఃదహఃపదన్. 24

చ. ఇనుఁ డొకచో నొకింత యుదఃయించినమాత్రన విచ్చిపోవు డె
చ్చినపెనుచీకటుల్ నిరవఃశేషముగా నవి యట్లు నిచ్చిపో
వనయము శీతఘామునికఃశౌఘమృజావిధి నైన సీనిచే
తన కనరాదె యేరికిఁ బ్రఃతాపకళాగుణతారతమ్యముల్. 24

- చ. ఒకఁ డొకకేల నొంచె నధిఁకోన్నతిఁ బేర్చినమేరులైలనా
యకుఁ బెఱవేల్పు లందఱుఁ జిఁరాశ్రయణంబున వంపలే రొకిం
చుకయును బుద్ధిలో నరసి * చూడ జగంబుల నుగ్రుఁ డ్డప్రసి
ద్ధికి బుధులం బ్రసిద్ధికిని * దెల్లము గానివి నూ ఫలస్థితుల్.
- 247
- మ. ఇది యత్యంతము దుష్కరంబు సుకరం * బీకార్యమున్ భేదచిం
త దగుం గొంచెపుఁగార్యకర్తయెడ నత్యంతప్రతాపాధ్యునం
దది యెంతే విఫలంబు దారువులశుఁష్కాశుష్కతాభేద ము
ద్యదతిన్నుజ్జ తదావపానకునెడన్ * వ్యర్థంబు గాడే కడున్.
- 248
- క. కావున శూరుం డుత్సాహవేశం బై నయవుడె * యహితులమీఁదన్
వేవేగ దరిండు గదలం, గావలయుం గదల నివుడు * కాలోచితమున్.
- 249
- చ. అన విని సత్వదాత్తుఁడు ధరాధిపుతో వినయంబు మీఱని
ట్లను మనుజేంద్ర. నీవు గనునట్ల నయస్థితి నేను గాన నే
ర్తునె యయినన్ మనంబునకుఁ * దోచినలాగున విన్నవించు నీ
యనుమతిఁజేసి నిర్భయత * నావుల కిచ్చక మాడ వచ్చునే.
- 250
- ఆ. ధరణినాథ కడుఁ బ్రతాపోజ్జ్వలం బైన, నీదుభావమునకు * నాదుమ్మదున
యొక్తియొకటఁగొంతయొప్పైనఁ గైకొమ్ము, జ్వలితఖడ్గమునకుఁ జలముపోలె.
- ఆ. నృపతి నీతిపథము * నీరీదువాఁడు తెప్పను గదాకులుండు * పథ్యవిధిని
విడిచియును సెకొక్కయెడ జయించుట గల, దైన నిందఁజెందునజయమైన,
- క. నీతిపథంబున నడుచు మ, హీతలనాయకున కొక్కయెగ్గదవినఁ దా
రాతని నిట్టట్టనరు వి, ధాతం దిట్టుదురు గాని * ధరణిన్ లోకుల్.
- 253
- తే. ఎందు నీతివిహీనుని * జెందునట్టి
సిరిని దిట్టుదు రెట్లు దాఁ * జేరె నతని
ననుచు భూజను లందఱు * నినుముఁ గూడి
యున్నయగ్నికిఁ బెట్టు రాకుండు నెట్లు.
- 254
- ఉ. ఏయెడ నెంతయున్ వినతి * కెక్కినయట్టిబలంబునం దనూ
ఛాయము పేర్చిచేతఁ దముఁ * జాలఁగ మించినసామజంబులన్
ధీయుత యడ్డకట్టుకొని * శెచ్చి నరుల్ దమ కెక్కిరింతలం
జేయుట నీతివై భవవిశేషము గాదె తలంచి చూడఁగన్.
- 255
- ఉ. ఇమ్మెయి నాచరింపఁ దగు * నీపని యీపని యిట్లొనర్ప సా
ధ్య ముగు నన్నయుక్తియె కదా భువి నీతి యనంగఁ దద్వివే
కమ్ము మహాబలాధ్యునకుఁ * గానఁగరాదు పురత్రయీజయా
ర్థమ్ము నగంబు చాపముగఁ * దాల్చినరుద్రుడె సాక్షి దీవికిన్.
- 256
- ఆ. వింటఁ దొడిగి యేయ * వెనఁ జను నెంతద, వ్యంతదవ్వు చనునె * యుంపకోల

దేవుడై నరిత్రచే వైవ నటు గాన, బలిమికంటె నీతిబలిమి లెస్స. 257

ఆ. వినునృపాల సంధివిగ్రహంబులు యాన, మాసనంబు ద్వైధమాశ్రయమున
దనర షష్టణములు దగువేళ సలుప మే, లాసగు నసమయప్రయుక్తి గీమ.

ఆ. ధరణి సామభేదదానదండము లన
నాల్గుపాయము లని నామములును
లక్షణములు చెప్ప దక్షు లిందఱు ప్రయో
గాప్రయోగవిధులు గలుగుటరుదు. 259

ఆ. గోరంబోవుపనికి గొడ్డలియును దాన, సలుపుపనికి గోరుబలె నృపాల
గురులఘువ్యవస్థ యరయ నీవతురుపా, యప్రయోగకరణమనుచితగలు. 260

సీ. సరిగాంగ బదవులొండా రులకు నడవగా, సమవినయునియగుదు నామవిధియు
మూలబలంబు పెంపున దుర్జయుం డయి, పేర్పుశాత్రవునగుదు భేదవిధియు
నెందును సంధిని హితులబలంగంబు, చే నొప్పురిపునగుదు దానవిధియు
సాధునిశ్చితపరాజయుడై విహీనబ, లుండైనయరియగుదు దండవిధియు

తే. సలుపవలయు ధరాతలేశ్వరవరేణ్య
బుద్ధియందు క్షయస్థానవృద్ధు లనుత్తి
వర్గము నెఱింగి పంచాంగవర్తనములఁ
దెలిసి శక్తిత్రయంబున వెలయవలయు. 261

సీ. మంత్రగోపనము నేమఱుటయు దీర్ఘచిం, తయు నిరర్థకపుణ్యాత్రయంబ్రవనా
విరహితత్వము బుధావిజ్ఞానము శుభాప్ర, యోగంబు విషయానురాగభావము
ననృతంబు నాలస్యమును నాస్తికత్వంబు, నర్థంబులందు సాసంస్థాపతియు
దీర్ఘనూత్రత్వంబు దీర్ఘరోషంబు ని, ర్ణితకార్యము లాచరింపమియును

ఆ. భూమిపతికి దోషములు నివి పదునాల్గు, నీనిఁ దెలిసి నెఱయ విషవనలయుఁ
గామరోషజంబు లై మీఱినట్టి స, ప్రవ్యసనములందుఁ దగుల వలదు. 262

క. కొలిచినవారలజీతం, బులు వేళలు దప్పకుండఁ ద బూర్ణముగా నీ
వలయును వారల ప్రేమము, బలము నృపాలునకు నెల్లపట్లను మిగులను. 263

క. ఏయేకట్టడ లెవ్వరి, కాయాకట్టడలు దప్ప కధిపతి ప్రజలక
నాయమునఁ బ్రోవవలయుఁ గృపాయతుడై తస్కరాదిభాధ లుంపుమివే.

క. దండార్థుల దండింపమి, దండనర్థు లగువారి దండించుట యీ
రెండు నకీర్తిదములు భూ, మండలనాయకుల నిరయమగునులఁ జేయువే. 265

క. ఇవి యన్నియు నిపుడు ప్రసం, గవశంబునఁ జెప్పబడియెఁ గాని సకల
తివిడుడ నీ వలఘువిధ, ప్రవర్తనము నీక కలదు పార్థివముఖ్యా. 266

ఆ. సకలదిగ్జయంబు సలిపినయట్టిమ, దాశయునిజయించినపుడె సిద్ధ
మెల్లదిశల నీదుకిల్లాకు సాగుట, యైన నృపులశాంతి యస్థిరంబు. 267

ప. కావున నీవును జని యీనడుమ సంకురితదర్పు లగుచు నెదుర్పడం గడంగుగ
 డునుదొర లెక్కఁజెక్కడం గలకో వారి నుక్కడంచి దిక్కుల సప్రతిహతంబు
 లుగా భవత్ప్రతిహతంబు నెఱపుట దగినకార్యంబు దేవరయానతిచ్చినట్ల తదుచిత
 సమయం బిదియ యెట్లంటేని నీవు మధురలాలసకు సకలదిగ్దేశాధీశశుద్ధాంత
 కామినీమాళిమాణిక్యనిర్మితనాపురసమర్పణంబు శీఘ్రంబు సేయుటకుఁ బ్రతిన
 వట్టుట చెప్పుచున్నవాడవు తాదృశమంజీరధారణకారణం బైనయానారీమణి
 యదృష్టంబు శీఘ్రభావిఫలం బగుచు నిన్ను నట్టిప్రతివట్టింఁచె దప్పదు దానన
 చేసి జయంబు నవశ్యలభ్యంబయభినవకౌముదిప్రయోజనంబును దదానుషంగి
 కఫలం బగుచు సిద్ధించుట చెప్పవలద కావున సీతీచాతురీపూర్వకంబు దండ
 యాత్రసలుపు మని యిట్లనియె.

268

చ. బలములు గొంత శాత్రవుని బల్కి నడంగినపిమ్మటఁ ధనం
 బులపన దండు వెచ్చములఁ బోయినయట్టిపిమ్మటఁ
 గెలిచినగల్పు గెల్పు యగు పోయినయట్టిపిమ్మటఁ
 బలధనహాని యింత కడుఁ బాటిల కుండును నీతిమైఁ జనన్.

269

శా. ఓరాజేంద్ర ప్రదక్షిణక్రమముగా యుక్తంబు దిగ్జైత్రయా
 త్రారంభం బటుగాన గెల్పు మును ప్రాచ్యావ్యాచ్యపాశ్చాత్యులఁ
 నీరాష్ట్రంబున కె గ్రోసర్పుటకుఁ బార్షిగ్రాహుఁ డివ్వేళకుఁ
 సారోద్వగుండు మాగధుం డిపుడు తత్సంధాన మర్హం బగున్.

270

వ. అని విన్నవించి.

271

శా. సారప్రస్ఫురితాంగపంచకలసత్సంధ్యాదిషాఙ్గుణ్యని
 స్తారోద్యత్సచివై కమత్యకృతమంత్రప్రక్రియానిర్ణిరో
 ధారారూఢితశక్తియుగ్మభృతరాఘ్యశ్రీపరిభ్రాజితా
 చారుస్ఫూర్తికళావిరాజిత సమస్తక్షోణిభృత్యూజితా.

272

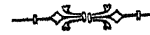
క. బంధురభేరిభూరిధ, ణంధణరవచలితవలయఃనగధాతురజో
 బంధుత్వప్రత్యుద్గమ, సంధుక్షీతదోఃప్రతాప శౌర్యకలాపా.

273

మాలినీ. గురుతరజయధాటీః ఘోటకస్తోమచంచ
 త్పురపుటదళితక్షోఢూళిఘామ్యాఫలాయ
 త్పురస్పృహమశకౌఘా ధర్మవిధ్వంసితాఘా
 నరవినుతచరిత్రా నారభూపాలపౌత్తా.

274

గద్యము. ఇది నిఖిలసూరిలోకాంగీకారతరంగితకవిత్వవై భవపింగళియమరనార్యత
 నూభవసౌజన్యజేయసూరయనామధేయప్రణీతం బైనకళాపూర్ణోదయం బను
 మహాకావ్యంబునందు సప్రమాశ్వాసము.

కళామార్గోదయము.

అష్టమా శ్వాసము.

లాక్షీర్దినతీసమ

లాలనఖేలనగుణాచలదాక్షిణ్య

శీలితపుణ్యజయత్కర

వాలా నంద్యాలకృష్ణనసుధాపాలా.

- ఆ. అనధరింపు మమ్మహామాత్యవరునీతి, సరణివిని కరణులు • సుఖాన్ని
యిద్ధతేజః డాన•రేంద్రుః డిప్పటికిని, మగధరాజు సాధి • దగిన యనుచు.
- ఉ. ఆనరపాలుపాలికి ప•డంతరరాతిజయంబుకల్పియు
మానగుణంబు నా వృతయు • మాటలనేరుపు ధ్యేయము బరా
స్థానజనానురంజనను•దక్షతయు విసయోద్ధానినలా
నూనవి వేకముం గలన•యొన్నతు సంగెను రాయబాణిగాన.
- సీ. ఆరాయబారియు • నగ్రసంప్రేషిత, జనులచే మగధేశ్వరునిపుణ్య
తప్రధానాదులఁ • దగుసామదానవి, వర్తనంబున నిజ•నసులఁ దే
యతిగౌరవప్రవేశితుఁ డై సభాస్థలిఁ, దద్విభుఁ బ్రశోచి•తింబు గాగ
దేశకాలాదివా•రాశంసనముఁ బ్రజే, శ్వరుమహిమత్విముఁ • జగిరి నడివి
- తే. దాన నెదిరికి మానంబు • దఱుగకుండఁ, గడును దద్గుణస్తుతి
మఱియుఁ గలనీతిపటిమనా•త్ప్రభునకు, సతనికిని దాను సాధా • నునుండజేసె
- చ. అనుసమనీతి శౌర్యనిధి • యంగమహీరమణుడు సద్వివ
ర్తనమునఁ జాల యంత్రధన•ధాన్యబలప్రముఖంబులగు
దును గొదలేక యుండఁ గడి•దుర్గములుగా దసరాజధానియుఁ
ఘనపరితక్షణక్రియఁ ద•నర్పఁగఁ జేసె దృఢప్రియత్నుఁ డే.

- క. తనబలనాథుల కందఱు, కును జెప్పించెను గరంబు ♦ కోర్కెఁ బ్రయాణం
బును వారలు నుత్సాహము, దనరఁగ జాటించి రవుడు ♦ తమపాళెములన్. 6
- ఉ. అంబుజమిత్రుఁ డంత నపరాంబుధిఁ జేరఁగఁ బోయె నాత్మబిం
బం బవు డంతకంతకుఁ గ్రమప్రభవన్నికటత్వతారత
మ్యంబున సంక్రమించుతడు♦దంచితవిద్రుమరాగవీచిశై
త్యంబులఁబోలె రక్తిమము ♦ తద్దయుఁ బూనఁగ వేడి మానఁగన్. 7
- ఉ. కాలకృషీవలుండు గడఁకం బరిణత్యరుణాతపచ్చట్రా
శాలిచయంబు గోసి పెలుఁచం బన మోయుచు నున్నవాఁడు గాఁ
బోలును గుప్పగా నన నభోమణిమండల మంతకంతకుం
జాల విశాలమై చరమశైలముచేర్పున నొప్పెఁ జూడ్కికిన్. 8
- ఉ. కాలకలాదుఁ డింతయును ♦ గాంచనరేణువు ప్రత్యగాశనాఁ
గ్రాలెఱుక్రోవిఁ గూర్చి కరఁగఁగఁ బ్రవర్ధన మొందుజాళువా
మేలిమిపూదె నాఁ బోలువు ♦ మీత్ర నినుం డది గాఁక యార్చుఁగీ
లాలనిమజ్జితం బయినలాగునఁ గ్రుంకెను బచ్చిమాంబుధిన్. 9
- చ. వడిఁ దనుఁ బాఱఁగాఁ దఱము ♦ వానరకరకుచేతిభానుఁ డకొ
బెడిదపుదుండు మార్చి కఱుఁ ♦ బేర్పుచు రోదసిపేరిపంటచే
నుడుగకక జొచ్చురే యనువనోద్ధతహస్తిమొగంబునందు నొ
ప్పెడుఘనబిందుబృంద మనఁ ♦ బెంపెనఁగెం గడనంజ చూడ్కికిన్. 10
- ఉ. కేశవుఁ డవ్వీరాట్రనువు ♦ కృష్ణసమాఖ్య వహింపఁ జేసెనో
యీశుఁడు మూర్తు లెన్నిదియు ♦ నేనికతోలునఁ గప్పెనో సమ
స్తాశలు గూడి వృత్రదనుఁజాధిపభూమికఁ దాలెనో యను
బేశలతం దమఃపటలి ♦ పేర్చి సమస్తము గప్పె నంతటన్. 11
- తే. నింగి యనియెడిప్రతిచేనికిని రక్త
బలియిడి రనంగ నెఱనంజ ♦ తోలుత నమరఁ
దఱుచుగాఁ దాన విఱిసిన ♦ మెఱుఁగుఁబ్రతి
విఱ్ఱు నాఁ జుక్క లెంతయు ♦ నుల్లసెల్లె. 12
- చ. అరయఁగ నూర్ధ్వలోకము ప్రభైకమయం బయి సంశయంబుగా
నరుదుగ నెంతయుం బ్రకట ♦ మై యదిగో గగనంపుఁబ్రాతఁచ
పురముసుప్రీవజంబున విభాసిలుచున్నది యంచుఁ జూపఱుల్
గరము కుతూహలంబుమెయిఁ ♦ గన్నోనఁగాఁ దనరారెఁ దారకల్. 13
- తే. అంత నమరాధినాథుగృహంగణమునఁ
జాల గందంపుఁగలయంపిఁ ♦ జల్లి రనఁగఁ

- దూర్పు దెలు పయ్యె నంత నండును దదీయ
 గజము నిలిపిరో యన సుభాకరుఁడు దోఁచె. 14
- తే. కాల మనుకువిందుఁడు చంద్రికాపటంబు
 నేయఁ బన్ని నమగ్గమొకో యనంగ
 నవమయూఖాళి గొనసాఁగి మిగుల నొప్పై
 విధుఁ డమరె వానిగృహభిత్తివివర మనంగ. 15
- ఆ. వెల్లమడుఁగుఁగోక విచ్చినరీతిఁ బా, లారఁబోసినట్టియందముగను
 బిండిఁ జల్లినట్లు పండువెన్నెలలు గా, యంగఁదొడఁగఁ జెలువ మమర నంత.

మ. కలయ్ లోకములందుఁ బర్విసతమఃకాలువ్యముం జంద్రికా
 ఖ్యలసత్సత్త్వగుణప్రకర్షమునఁ బ్రయోశించుచుం దద్దయుం
 బాలు పొందెఁ ద్విజరాజమండలము పెంపుల్ మీఱ నొక్కొక్కచో
 జలదం బుండెను మీఁదమీఁద భవదోషప్రక్రియం బర్వగన్. 17
- ఉ. ఇట్టిటు యామిసీరమణుఁ డేచఁగ నెప్పటిలీలఁ జాలఁ జూ
 పట్టమిఁ జూచి శ్రీనెలపు పద్మనిఁ గైకొన కప్పు డక్కటా
 గట్టిగఁ దత్ప్రియాళితతి కైరవిణిక్ వెనఁ జేరె రాజు చే
 పట్టినవారు దేవు లనుపల్కు యథార్థము చర్చ నేయఁగన్. 18
- సీ. కొనుఁడి వేవిరులన్నఁ గొననేలనినుఁజూడ, మరుఁడురువ్వెడువిరుల్విరివియనుచు
 నీవట్టిమాటల కా వచ్చు టన్న న, క్లేము రా మిది వెల యింద మనుచు
 నిపుడు మీయిష్టంబులిం దెవ్వి యనిన నా, కవ్విడఁచినగుచ్చుకములెయనుచు
 నివి చెల్ల కవి యమ్మెడివిచాలుఁడలుఁడన్న, నెఱుఁగుదుమిపుడంట మేముననుచు

తే. బైటివాని నొల్లక తడిపావడలను, బాదివిపెట్టినయవి దివఁ బోవునట్టి
 యువజనులదంటమాటల కొప్పి నగుచు, బుష్పలావిక లమ్మిఁపువ్వులపుడు.

వ. అట్టినమయంబునఁ బట్టణంబునం గలదండనాయకు లందఱుం దమయేలికజయ
 ప్రయాణంబునకుం దగిననన్నాహంబున నాయత్తపడుచుండిరి కళాపూర్ణుండు
 నభినవకౌముదిమందిరంబున కరిగి యయ్యిగురుఁబోడితోడ నొకకమలవదన
 నీకు నెడఁబడినవీణీయసాధించుటకు దిగ్విజయం బానర్చనంతవలసె నేటివేకు
 వఁ దత్ప్రియాణం బని యెఱింగించి మధురలాలసపాలికిం జని యాకంజవదన
 తో నిట్లనియె. 20
- క. నీనూపురంబుమణులకు, నై నిఖిలదిగంతవిజయయాత్ర యొనర్పం
 గా నెల్లి మంచదివనం, బోనెలఁతుక యనుచుఁ జెప్పి యొగి నలిగించన్. 21

చ. తమతమయంగనల్ కరము తత్పరతక్ బిగియించుకొఁగిభుల్
 గమనపువేడ్క నించుకయుఁ గైకొన కెప్పుడు తెల్లవాఱు నఁ

- తమకము మానసంబులను ♦ దాల్చుచు మాటికి నెల్లవారు సం
భ్రమమునఁ దూర్పు చూడఁ గడు ♦ భాసితే నాఁటిత్రియామ మిక్కిలిన్. 22
- సీ. సమకాంతిఁ జదలఁదోఁచనిసీలి గవిసిన, సిడిమాఁకు తుద నడ్డపడఁగ విధుఁడు
వలసినప్పుడు దాని ♦ వ్రాల్చుటకై కట్టి, నట్టిప్రగములు దీర్ఘాంశులతలు
రతిరాజు సిరిపెచ్చ ♦ రజనికాళికి నిడి, యాడుకోకిల భటుఁ ♦ డంకశోభ
యతనిమీఁద వసంత ♦ మాడుకప్రపుధూళి, చంద్రిక విరులు నక్షత్రసమితి
తే. యారజనికాళి యెండేని ♦ నరుగఁ దలఁచు
తెఱిఁగి వ్రాల్పించుచున్నవాఁ ♦ డేమొ యిప్పు
డతఁడు తల నిడుకొమ్ము నా ♦ నంతకంత
గోరి చంద్రుఁడు పడమట ♦ వ్రాలఁ జొచ్చె. 23
- తే. కోడి తపతప తెక్కలు ♦ గొట్టుకొనుచుఁ
గూయుక్రమ మొప్పు మీఱె వేకువ యనియెడు
కనమ గట్టి వధూమానధనము దోఁచు
ననమశరుఁడు తప్పటఁ గొట్టి ♦ యార్చె ననఁగ. 24
- ఉ. పారదబద్ధసద్ధుటిక ♦ పాకపరీక్ష గొనంగఁ జంద్రికా
క్షీరమునంచునక సమయ సిద్ధుఁడు పెట్టె ననంగఁ జాల నొ
ప్పారెను వేగుచుక్క యది ♦ యంటినచోటు సువర్ణ మయ్యెనో
నా రమణీయ మైనయరుణద్యుతి తద్దయుఁ దూర్పు శోభితెన్. 25
- చ. హిమకరుఁ డప్పు డొప్పెఁ బ్రణయించి తుషావృతి నిడ్డ గార్హప
త్యముక్రియ దక్షిణాగ్నిగతిఁ ♦ దాల్చె నగస్త్యుఁ డనూరుదీప్తిసాం
పమరె నముల్లసద్ద్యుతియుఁతాహవనీయము నా నెకొక్కచో
నుముకలబూది చిందినది యో యనఁ జిల్లరచుక్క లుండఁగన్. 26
- వ. అంత. 27
- సీ. సమయవ్యతిక్రమశంకాసనంరంభ, జాగ్రదుద్ధితసర్వజనచయంబు
రథ్యకేతనముఖ్యరణకార్యఘటనాది, సంభ్రమాకులసూతఁసంచయంబు
ఘంటాకుభాప్రముఖద్విపసన్నాహ, భూరితరత్వరాఘోరణంబు
పల్యయనఖలీనఁబంధాదిసైంధవ, కల్పనాలోలాశ్వీకప్రజంబు
తే. తక్రదధ్యుపదంశాదివిక్రయకర, భామినీహూతివాచాటభటకదంబ
సమవలంబితభోజనఁచాపలంబు, నగుచు నవ్వేళఁ దనరె నన్నగర మంత. 28
- సీ. పొండుగా నందళంబులు పల్లకీలు ద, క్షత నాయితము సేయఁజై బికులును
దగువాహనముల సంఠఃపురకాంతల, నిడి దిట్లువైపించుఁపొగ్గడులును
ద్రోవఁ జౌఁజులఁబెట్టి దొలుతగాఁ దమతమ, మొనలగల్పఱచుచఁమూపతులును
నుష్ఠివామిశకఁటోక్షాదివాహిత, భర్తపేటికు లగుఁభారికులును

ఆ. గరము సంభ్రమింప * ఘనతరమైనత, త్కలకలంబు లవుడు * పాలుపు మీఱెఁ
నైరవప్రియోద*యారంభఘూర్ణమా, నార్ణవారవంబు * ననుకరించి. 29

సీ. ప్రస్థానసముచిత*బ్రహ్మమంత్రములభూ, గీర్వాణపంక్తు లా*శీర్షదింప
జయజయదేవ య౯*శబ్దజ్యంభణముతో, బిరుదావర్ణులు వంది*వరులు చదువ
వేత్రహస్తులు పేళ్లు * వివరించి చూప సా, మంతభూనాథు లం*తంత మ్రొక్కఁ
బట్టపేనుఁగుపైఁడి*పల్లకి తేజిని, దగ నాయితము సేసి * దండపెట్ట

తే. జైత్రభేరిధణంధణ*శబ్దమహిమ, గరము ఘూర్ణి లై దిక్కులు * గ్రక్కదలఁగ
లలితగుణయు క్తమగుశుభ*లగ్న వేళఁ, దనదుభవనంబు వెడలెభూ*తలవిభుండు.

క. ఇత్యైఱఁగున వెడలి యతం, డు త్తమకరి నెక్కి దిగ్జ*యోత్సాహవిలా
సో త్తంభనకాహళికా, తుత్తుంభధ్వనులు వారి*ధులఁ గలఁగింపన్. 31

చ. గురుతర కేతుధూతఘన*కూటము లై నమహారథంబులుం
జలదవనీధరేంద్రముల*చాక్షున నొప్పెడుసింధురంబులు౯
మరుదవమాననాచతురి*మస్సుటవేగము లైనవాజులు౯
వరభటసంచయంబు గొలు*వ౯ వెడలెం బుర మాతఁ డంతటన్. 32

వ. అప్పుడు. 33

సీ. మిలీతభూగగనాంత*ములసందు విచ్చినఁ, గాంఘ్రించుబ్రహ్మాండ*కాంతి యనఁగ
దిశ లెన్ను చిది పూర్వ*దిశ యని బ్రహ్మ ని, ల్పినయట్టిమొదలిటి*లెక్క యనఁగ
నుదయాచలాధీశు*ను త్తమాంగంబున, భాసిల్లుహం*బట్టు*పాగ యనఁగ
గగనాఖ్యపనసవృ*క్షప్రకాండోపరి, భ్రాజితం బగుపక్వ*ఫల మనంగఁ

తే. దారకాభర్త చంద్రికా*క్షీరభోజ
నాంతమునఁ బూర్వసంధ్య య*న్కాంత వెలిచి
లీలఁ జేర్చినపసిఁడిప*ల్లెర మనంగఁ
దరణి విశ్వంబు గాన్పించె * వరుసతోడ. 34

వ. ఇవ్విధంబున సూర్యోదయంబున సకలజనమనోరంజకం బగుచు నెప్పుచున్నంత.

చ. ధళధళనాయుధద్యుతివి*తానము గ్రమ్తగఁ జాల నెప్పుచు౯
వెలువడు సేనలుం బురము*నీధులు సన్ ణిసాధకాటితోఁ
బాలు పెసఁగె౯ దినేశరుచి * పూగదగద్దగితాంబుసారిణీ
విలసితపుష్పితోపవన*వీధులువోలె సురాళిచూడ్కికిన్. 36

క. అంతటఁ బ్రాకారద్వా, రాంతము సమృద్ధ మెనఁగ * సత్యంతాయు
ష్మంతులము గదా యనుచును, సంతసమునఁ గడచిపోవు*జను లాడికొనన్. 37

వ. ఇవ్విధంబునం గ్రముకకంతో త్తరపురద్వారంబు నిర్గమించి తద్బలంబులు నడుచు
నప్పుడు. 38

తే. ఎంతదవ్వలవస్తువు * నెదుటఁ గాన, రైరి ప్రథమనిమేషంబు*నందుఁ దక్క

- దాని నంతన కడచురఃఖవ్రజంబు, వేగమునఁజేసి రథికులు ♦ వెఱుగుపడుచు. 39
- క. తురగప్రచారమును గుం, జరమదముఁ బరస్పరాతిఃశయచాపగుణ
స్ఫురణము నొదవ నపంకము, నరజస్కము నగుచు మార్గఃమపు డింపొనఁగెన్.
- సీ. జల్లులతోడిపెఁన్నలైంబు లెగవైచి, పట్టుచుఁ బేరముల్ ♦ పాఱువారు
మెఱుగులుచూడ్కులఁమిఱుమిట్లు గొలుపంగఁ, జేకఠారులబయల్ ♦ చిమ్మువారు
బెడిదంపుటరిగెలు ♦ బిఱబిఱఁ ద్రిప్పుచు, వడి బిల్లుమిరములు ♦ వైచువారు
తెగనిండఁ దిగిచి నఁలైసలకుఁ బాటైకో, లలుచూపి పల్లటీల్ ♦ దాఱువారు
- తే. నొండొరుల కభిముఖమైన ♦ నుబ్బువారుఁ
గడలు చావుచు వేడుకఁకయ్యమునను
జెలఁగి తమదొరలకు నింపు ♦ సలువువారు
నగుచు నీరభటుల్ మించి ♦ రతిశయమున. 41
- తే. మునుపుగా నేగి యసిమిగొఁలైనలు వన్ని
త్రోవ నెక్కడెక్కడ నేమి ♦ గావలసిన
యట్టిభక్ష్యభోజ్యదులఁయమ్మకమునఁ
దనియఁ జేసిరి వణిజులు ♦ తద్బలముల. 42
- చ. వలసినచోటనెల్ల నభిఁవాంఛితవస్తుచయంబు గల్గుటక
లలనలు దారు సాంద్రవరఁణంబుల నొప్పెడుపల్లకీలఁ బోఁ
గలుగుట నర్థవంతులకుఁ ♦ గట్టిన నానృపుదండయాత్ర యిం
పలరఁగఁ జేసెఁ బట్టణముఁనల్ల యనర్గళభోగహేతు డై. 43
- చ. అలఘుబలప్రతాపయుతుఁ ♦ డై యతఁ డయ్యెయి వచ్చుదండువా
ర్తలు వినుచుం దదగ్రదిశ ♦ రాజులుఁ గొందఱు ముక్తమార్గు లై
వలసలు పోవువారుఁ దగుఁవస్తువు లప్పనఁ బంపువారుఁ గే
వలవినయంబుతోఁ గొలుచుఁవారును నైరి యథోచితసిత్తిన్. 44
- వ. అంత. 45
- సీ. సకలసౌభాగ్యలక్షణధన్య యైనట్టి, మధురలాలసకు నఁత్యధిక పుణ్య
విభవకు జగదేకఁవీరపత్నికి నందె, లఖలదిగ్దేశధఁరాధిపతుల
పట్టపుదేవులు ♦ భరియించుమాళిర, త్నములఁ జేయింపఁ దఁన్నాధుప్రతిన
యేతదర్థంబు దం ♦ డైత్తి తా నిదె యమ్మ, హారాజు వచ్చె మీఁయర్థములను
- తే. బ్రాణముల నిల్పుకొనుఁ డింక ♦ రాజులార
యెదురుగాఁ దగ దిష్టంబు ♦ లిచ్చి యనిపి
యనుచుఁ దనపత్రికలు సత్వఁదాత్తుఁ డనిపె
నరపతుల కెల్లఁ గొందఱు ♦ నడచి రట్ల. 46
- క. ఇతైఱుగునఁ దగఁ గానుక, పుత్తైంచిననృపుల నెల్లఁ ♦ బ్రబోచుచు నారా

జోత్తముఁడు చని పరాక్రమ, వృత్తిని మత్తిలి నకాడ విభుపై విడిసెన్. 47

చ. విడిసిన నల్లి నాడప్పథి వీతలనాథుఁడు క్రోధదీప్తుఁడై
బెడిదఁపులీల బేర్చుఘన భీషణసేనలతో బురంబుఁ దా
వెడలి పరాక్రమించె దన విక్రమసంపద కోహటించి న
ల్గడల నరాత్మిసైనికనికాయము బిట్టు గలంగి పాఱగన్. 48

వ. అట్టినమయంబునఁ గళాపూర్ణుండు. 49

క. తనదుగుడారముదాఁకను, గనుకని తలఁగఁబడి వచ్చుఁఘననిజసేనం
గనుఁగొని యోడకుఁ డోడకుఁ, డనుచుఁ గాఢవిభుఁ డనికీనటిమెనె యనుచున్ .

క. కానుకలు గొనుచు నిటఁ బాడ, గానఁగ వచ్చునె యటంచుఁ గడుఁ దెగఁ దనమ్మె
నే నిందాఁకం గటకట, యీనెఱి దనకున్న నడఁతుఁ నిప్పుడ యనుచున్. 51

వ. పరిసరవర్తులం గనుంగొని. 52

శా. తేజం బల్లనకట్టి కూడఁగ వెనం దెం డంచు మత్సేనలఁ
రా జొక్కండె కలంచి పొంగలఁడె తాఁ బ్రాణంబుతో నంచు మ
త్తేజఃప్రాధి గణింపఁ డెట్లనుచు నేదీయఃకృపాణం బతి
భ్రాజిష్ణుద్యుతిగా నొరం దిగుచుచుం బ్రస్ఫీతసంరంభుఁ డై. 53

వ. పటభవనంబు వెలువడి పగర కభిముఖంబుగాఁ జనుచుండ. 54

ఉ. సాహిణి యంతఁ గూడ రభసంబున వచ్చె సమిద్ధయుద్ధన
న్నాహముఁ జిత్రసత్త్వజవసత్త్వకృతార్యమఘోటకప్రభా
పోహము రోషభీషణవిపోషితహేషితభీషితాహిత
వ్యూహము భూరిభూషణసముజ్జ్వలదేహము నెక్కవాహమున్. 55

ఉ. తెచ్చిన నెక్కె నవ్వసుమతీధవుఁ డాతనిపూర్ణి చూచి యు
ద్యచ్చతురంగవాహినులు దారు తదీయబలాధినాయకుల్
హెచ్చినశౌర్యసాహససమృద్ధుల నొండొరు యొఱి త్సేనికె
మెచ్చినరంపుచున్ వడి సమిత్రబలంబులఁ దాకి రంతటన్. 56

ఉ. అత్తఱి దద్దలం బరిబలౌఘములన్ నుఱుమాడి వైచె నె
వ్వెత్తుగఁ జుట్టు ముట్టుకొని యీఁతెల డొంకెనలం గట్టార్ల బ
ల్లతుల నత్తలంబులను గైదువుపక్కెరజోడు కాలు గే
ల్లుత్తుక డొక్కప్రక్క చెవి గొమ్మని యేర్పడ కుండునట్లుగన్. 57

ఉ. ఈడితశక్తి సంగజగతీశ్వరుసైనికు లట్ల చెండుబెం
డాడఁగ నాత్మసైనికచయంబు కకావికలై కలంగి య
నీడతఁ బాఱ జొచ్చుటయు వీకను గాఢధరాతలేశ్వరుం
డోడకుఁ డోడకుం డని పటూక్తులచే నిజసేన నిల్పుచున్. 58

- చ. కడు వడి మీఱఁ దాఁ దొలుతఁగా రథముఁ బటపించి ఘోరపుం
బిడుగులవోనితూఁపు లరిఁబృందముపైఁ బరఁగించె నాతనిం
గడచి తదీయసేనలును * గ్రమ్మె నరాతులమీఁద సాహసం
బడరఁగ జేఁపఁ జేర్చిగిచిఁనట్లు నమస్తము నెక్కమొత్తమై. 59
- క. ఆకఠినపుకోల్తులకుఁ, గాక కలంగఁబడి నాల్గుఁగడలకు విచ్చెఁ
జీకాకుపడుచు నంగమ, హీకాంతునిసేన లెల్ల * నెంతయు భీతిన్. 60
- ఉ. ఆకరణిఁ గలంగి చనుఁనట్టిబలంబును హాసభాసురా
లోకములం గనుంగొనుచు * లోకజనస్తుతుఁ డంగభర్తయు
గ్రాకృతితో విపక్షనిచయంబుపయిం గదలించె నశ్వముఁ
భీకరలీల వాలు ర్షుళిఁపించుచుఁ గెంపు వహించుచూడ్కితోన్. 61
- చ. హయము నదల్చి ధేయనుచు * నాజికి దోలుట యెండు దోఁచె న
వ్యయరయశక్తి నంత మఱి * వచ్చినత్రోవయుఁ బోయినట్టిత్రో
వయు నొకటం గనంబడద * వాడలువాడలుగా నతం డసి
క్రియలను జక్కఁజేసినహారిద్విరదారులచేతఁ దక్కఁగన్. 62
- ఉ. ఇక్కరణిం గడంగి యతఁ * డెంతయు మిక్కిలి నక్కజంబుపే
రుక్కునఁ జక్కుసేయఁ గడు * నోటమిమోహత శేషసైన్యముల్
గ్రక్కున విచ్చె వీఁపువెనుకఁ మఱుమానిసి లేక యమ్మఁగాఁ
జిక్కినమేకవోలె వగఁ * జెంది నిజాధిపుఁ డొంటిఁ జిక్కగన్. 63
- శా. ఆచందంబున నొంటిఁ జిక్కిననిజఁత్వాధీశు సీక్షించి యా
త్రాభంగుం డనుదండనాయకుఁడు మాఁద్యద్ధోటకారోహశ్చి
తౌచాతుర్యధురంధరుం డగుచు ఖండ్రాఖడ్గి సంగ్రామవి
ద్యాచార్యుం డని ప్రస్తుతుల్ గనినవాఁ * డత్యంతశౌర్యంబునన్. 64
- క. తురగారోహణమును భీ, కరతరఖడ్గంబు నొప్పుఁగాఁ దిరిగి నిజే
శ్వరునకు నడ్డం బై ని, ర్భరరభసముతోడ నంగఁపతి కెదిరించెన్. 65
- సీ. వ్రేటున కను వైనఁరీతిమైఁ దమవాగె, చన్న వెంబడిగ సశ్వములు మెలఁగ
నొండాంటిఁగొట్టుచోఁఖండాలుఖంగుఖం, గునఁదాఁకిపెనుమిఱుఁగురులు గ్రక్కు
నొకచోటునూపి వేఁటొకచోటువడి వ్రేయు, పూవు లెచ్చరికలఁ * బొల్లువ్రావ
నెక్కువతక్కువ * లెందు నించుకయుఁ గ, ల్లక నేర్పుఁ బోకలీలన తనర్ప
తే. వరుణరణకౌతుకాకులఁస్వర్గయువతి, జనకటాక్షునిరీతునుఁసరణవశత
నిద్ధకౌక్షేయకద్యుతు * లినుమడింపఁ, బోరి రప్పుడు వార లఁద్యుతము గాఁగ.
క. ఆయెడ యాత్రాభంగుని, యాయుద్ధముఁ జూచి మొత్త * మై గొడమహీ
నాయకుడండకు విజయా, శాయత్తతఁ దిరుగఁ జేరె * నతనిబలంబుల్. 67

సీ. అమృహాయుద్ధంబు ♦ నట్లు ఘోరతఁ బ్రవ, ర్తిలఁ గళాపూర్ణండు ♦ తీవ్రగతిని గడుచిత్రహస్తలాఘవముఁ జూపుచును ద, త్వేణిలోపల నాత్మ ♦ రక్షయందు నించు కేమఱుట దోఁపించి వ్రేటున కాస, యిచ్చిన వేయ వాఁ ♦ డెత్తినట్టి బలుకేలు నారాతుఁ ♦ బల్లంబు నశ్వంబు, నెనిమిదితునుక లై ♦ యిలఁ బడంగ తే. వ్రేసె నేటవారుగ నొక్క ♦ వ్రేటునన గ, భీరయమున నసిధారఁ ♦ బెడమరల్చి కలన వేటాఱుతునియలు ♦ గాఁగ వ్రేయు, బిరుదురాతులవార్తలు ♦ బెండుపడఁగ.

వ. అప్పు డాకాశంబున నుండి విలోకించునాకలోకనివాసు లాకళాపూర్ణనిభుజశక్తిశౌర్యసాహసహస్తలాఘవంబులకు నద్భుతంబు నొందుచుఁ దమలోన. 69

ఉ. వ్రేటున కెత్తినట్టిప్రతివీరునికత్తికి నెండ్లుకొంటయె చోట్లను గల్గినట్టిది యశోధనుఁ డీఘనుఁ డివ్విచిత్రదోః పాటవ మెంత నమ్మెనెకొ ♦ వైరి నిజాయుధ మెత్తి వ్రేసెఁ దా వ్రే టిరునాల్గుతున్కలుగ ♦ వ్రేయుచలంబు ఫలంబు నెండఁగన్. 70

వ. అని కొనియాడి రట్టినమయంబున. 71

క. సంగరకేళి నతం డీ, భంగిని విహరింప గాడఁపతిసేనయుఁ దా నుం గలఁగి పాతె రేఁగులుఁ, దంకేళ్లుగఁ ద్రొక్కికొనుచుఁ ♦ దద్దయు భీతిన్. 72

వ. ఇవ్విధంబునఁ బలాయనంబు నొంది యతండు నిజపట్టణంబు సాచ్చైఁ గళాపూర్ణండును బ్రచండతరసింహనాదబంధురజయదుందుభిధణంధణఘోషభీషణం బగుసేనయుం దానును సతని వెనుకొని చని యతిరయంబునం బురంబు చొర నురువణించినఁ దద్రక్షకులు తమకపడుచు గవనులు మూయించి చందనంబులు ఫిరంగులు జబురుజంగులుఁ దుపాకులు మొదలై నసాధనంబుల ముమ్మరమ్ముతోఁ గ్రమ్ముకొని కొమ్మకొమ్మకుఁ బెక్కండుగా నుక్కుమిగిలి లెక్కకు నెక్కు డగు చు విక్రమాటోపంబునఁ గోటబలుసుకొనుటయుఁ గటనటద్భ్రమ్రుటీవికటితము ఖుం డగుచు సత్వదాత్ముం డనుకళాపూర్ణనిప్రగ్గడ దమమొగ్గరంబు నగ్గలిక మెఱయ లగ్గలకు డగ్గఱించిన తదుగ్రతకుం గాక చీకాకుపడుప్రజలగజవిజు లాలింపుచు గాడపతి వివిధోపాయనపురస్కరంబుగాఁ బురంబు వెడలి యాకళాపూర్ణ మహారాజుం గని కొలిచి యతనిదయ వడసె నివ్విధంబున దుర్వారదోర్వీర్య భవగర్వంబున నాయుర్వీవల్లభండు నవ్వల నడచి గడుసుఁదనంబునం దనకు మెం డొడ్డినయొడ్డనిపై బలంబుల విడియించె నప్పుడు. 73

క. చతురంగబలోన్నతి నం, భృతగర్వత నెదురుపాఁజఁ ♦ బెట్టెనతం డు ద్ధతవీరరసావిస్ఫూ, ర్జిత మగురణ మప్పు డుభయ ♦ సేనల కయ్యెన్. 74

వ. అంత. 75

ఉ. దుమునఁ గొంతసేపు నది ♦ దుర్దమరక్తముచే నడంగ ద ర్పమునఁ గొంతసేపు నది ♦ పంచినపేరలతం గలంగఁ గ్రో

ధమ్మునఁ గొంతనేవు నది * తద్విషయాఠిహతిం దొలంగ గ
ర్వమ్మునఁ గొంతనేవు వరు*వాసి గణింపఁగఁ బోరె నమ్మెనల్.

76

ఉ. అట్టియెడఁ నమగ్రబలుఁ * డంగవిభుండు చరన్తహాఁది నాఁ
బట్టగుచుం గడువ మెఱయు*పట్టపుఁతుఁగు నెక్కి మిక్కిలిఁ
బెట్టిదవుంగడంకఁ గరి*బృందముతో బలనాయకుల్ దనుం
జుట్టును గొల్చి రాఁ దనరు*చుఁ నడిచెం బ్రతిపక్షసేనపై.

77

ఉ. అప్పు డెదిచ్చి యుత్కలధ*రాధిపునాజ్ఞను దద్గజేంద్రముల్
చెప్ప నశక్య మైనమద*జృంభణాలీల దలిర్పఁ బోలె నే
ర్పొప్పుఁగ శాత్రవద్విరద*యూధముతోడను జూడ మెట్టిచో
నెప్పుడు నిట్టి బెట్టిదవు*ఁతుఁగుపో రని మెచ్చి చూపఱుల్.

78

సీ. ఎడనెడ నడిఁ గూడి * సుడిఠిఠిఁ దిరుగుచుఁ, దలపడి దర్పంబు * దెలుపునవియు
వెనువెన్న కొక్కింత*చని యొక్కటొక్కటి,దంతముల్ భేదిల్లఁ * దాఁచునవియు
నెడవాయనీక బ*ల్లిని నంటఁ గడుముచు, నట్టిట్టు వడిఁ ద్రోపు*లాడునవియు
మావంతు లనోన్య*మథితు లై కూలినఁ, బూవు దప్పకయల్క*బోరునవియు

తే. నగుచు నపు డగ్రజేంద్రంబు * లతిశయిలై
దంతఘట్టననిఘ్నర*ధ్యానములను
జటులఘంటాఘణంఘణ*శబ్దములను
గఠినఘీంకారములను ది* క్కటము లదర.

79

క. ఆవేశ నంగవిభుదం, తావశమును వడిని దిరిగి * తాఁకినఁ బ్రతిదం
తావశము లెల్ల వెలికిల, మావంతులు గ్రిందు గాఁగ * మహిపైఁ ద్రెల్లెన్. 80
వ. అపుడు నిజగ జేంద్రంబు నత్తెఱపిఁ బఱపి నురుపించుక్రముకకంఠో త్రరపురాధీశుని
యాటోపవిజృంభణంబునఁ గలంగఁ బడునిజసైన్యంబు వారింపుచు ఘోరా
కారం బైనవారణంబు నారోహణంబు చేసి యుత్కళాధీశ్వరుం డక్కడిందినీ
రుని మార్కొని యక్కజం బైనవిక్రమంబు నెఱపె నట్టిసమయంబున.

81

మ. సమవృత్తి జవన త్త్వముల్ నెఱపుచుఁ * సవ్యాపనవ్యక్రమా
భ్రమణం బొప్పఁ దటాలునం దలపడుం * బల్కాఱు శుండావ్రకాం
డము లొండొంటిఁ బెనంగి ఘీంకృతిమహా*నాదంబు రోఢోంతరా
శము ఘూర్ణిల్లఁగఁ జేయు నమ్మదకరుల్ * సంరంభఘోరంబు లై.

82

వ. ఇత్తెఱంగున నత్యంతఘోరంబుగా నవ్వారణంబు లవారణీయసారంబు లై పో
రుచుండ నంతటఁ గళాపూర్ణండు.

83

క. ఎడనెడఁ దడఁబడుచో నడిఁ, గుడియెడమలఁ దిరుగునేను*గులు పిఱుఁదులు నే
ర్పపనట్టిక్షణములోనన, పెడమఱిలి విపక్షువెనుక * బిట్టుఱికి వెనన్.

84

క. ఉఱుకుచు నె కఱినముష్టిక, నెఱి చెడ నడివీపు వ్రెడిచి * నిజభుజముల నే
డైఱ మెఱయ వానిసంధులు, బిఱుసున వెనుకకుఁ గుదించి * పెఱకే ల్పఱ్ఱెన్.

క. వెండియు న ట్టిటు గదలక, యుండ నతం డతులబలర * యోధతిమహానీ
యుం డగుచు వానిఁ దద్యే, దండము నడికట్టుత్రాళ్లఁ * దగ బంధించెన్. 86

ఉ. ఎంతయు విక్రమం బలర * ని ట్లరివీరుని గట్టివైచి తా
నంతట వాని వానిమద * హాస్తిని జెంగున దాఱి మిక్కిలిక
వితగ నంతరాళమున * నెవ్వడిఁ గ్రమ్మటి వ్రాలె నప్పు డా
దంతి నెదిర్చి పాఱుతన * దంతిపయిన్ రణసమ్ముఖంబుగన్. 87

తే. అంత నొకబండకోలచే * నహితుకరిని
వితీగి పాఱఁగఁ బొడిచి పో * విడక మగుడి
ఱ్ఱిప్పుకొని తెచ్చి తత్కుంభ * దేశ పార్శ్వ
ములు చుఱుకు ముట్ట నేయుచు * బలము లులుక. 88

ఉ. ప్రాణముతోడ నుత్కలన * పాలకు నెమ్మెయిఁ బట్టి తెచ్చి సం
ఱ్ఱీఱుని జేసి తా విడిచె * నెన్నఁడు నిట్లు సమాసయుద్ధపా
ఱిఱులతోడ నింక నెది * రింపకుమి యని బుద్ధి సెప్పి క
ల్యాయగుణాధ్యుఁ డంగవసు * ధాధిపుఁ డిప్పితరత్నహారి యై. 89

వ. ఇవ్విధంబున నిరర్థశవిజయస్ఫురణంబున భాసిల్లునాసుముఖాన త్తినందనుండు
తనకు నంతటఁ గల్గిందద్రవిళచోళపాండ్వాదిభూపతులు తమయంతనే వశవర్తు
లగుచు నానావిధోపాయనంబులతోడ నెదుర్కొనుచు ననుప దక్షిణసముద్ర
తీరంబునకుం జని కేరళమహీపాలునిమీఁద విడిసిన నతండు. 90

క. శూరత పాటించి చమూ, వారంబులుఁ దాను నతని * వడి మార్కొనియెన్
భేరిభూతిధ్వానమ, హారభటిజతాభిఘమఘు * మారవ్రుఁ డగుచున్. 91

ఉ. అ త్తటి రెండుసేనలు ర * యంబునఁ దారసిలెం గడంకమై
ను త్తరదక్షిణార్ణవము * లొండాకటన్ వడిఁ దాఁకెనో యనం
ద త్తరళత్వదీప్తతఁ ద * సర్పవవేధనవహ్ని యో యనన్
నెత్తురు వొల్చె నంతమును * నిగికిఁ బర్వగ ధూళిధూమముల్. 92

వ. అందు నవుడు. 93

లయవిభాతి. తనదుసకలాయుధము * లును బరునిచేతఁ దుని * సినను భారివోనిమగ *
తనము గడుప్రాపై, తనర నది వేడ్క నహి * తునకు నెదురేగి నిజ * తనువుశరముల్
వెరికి * కొనుచు బలుమూర్ఖు, మునుఁగుచుఁ దదీయ మగు * తనువు ప్రథమంబు
గురు * తునఁ బాడుచువీరవరుఁ * గని తదుపభో * గం, బునకుఁ దమకించుసుర * వని
తలకుఁ బల్వరకు * ఘనపదము నందు నెక * పెనుజగడ మయ్యెన్. 94

లయవిభాతి. సరయశరవృష్టి కెదుఁ రరుగుటకు విఘ్న మని యరసి తనబెట్టిదవు టరిగెఘనశౌర్య, స్థిరత నటువైచి నెఱఁబిరుదుమగఁ డొక్కరుఁడు యరభసగ తిస్ఫురణఁ బరుఁ దునుమఁబోగా, నురమున నిమగ్నముగఁ బరఁగినపరాయ ధము యచరమశిఖిపింఛ మవఁసరనియమలంఘి,త్వరితపరిరంభవిధిఁగరిమవలపిన సురతఁతరుణిజవభిన్నకచఁభర మనఁగ నెప్పెన్.

95

లయవిభాతి. వడియుకరిహస్తమును బిడికిటనె క్రిందిటికి నడిచి యది మెట్టుకొని యడి జవచివకై రెం, డడుగు లెదురుక్కియొకఁ బెడిదవుభటుండు తనయెడ మఁచెయి కుంభతటి యడి తదుపరిస్థం, బాఘుచుచును బోటువడి కడుఁ దలఁకె నాత్మఁ గర యడినది కుచస్థలిని యగడు గదిసి వేల్పుం, బడఁతి గనువట్టఁగను యడిసి యిపు డే నెచటుఁ బాడిచితిమె దీనిఁ దొడిఁబడ ననుచు లజ్జన్.

96

సీ. మావంతుగర్వంపుఁమాటఁ గోపించి త, న్నదహస్తి కొక్కరా యెదురు నిలిచి సమకట్టుజల్లుల యమర నిజోత్తమా, శ్వమును ధే యన నదిఁచమరమృగముఁ గినిసి కరంబుపైఁకిని దాఁటఁ గొనియెడు, గతిఁ జొకళింప నాఁక్షణమునందు నతఁడు వైచినఘనాఁయతశూలమహితుమ్మూ, ర్థము గాడిదంతివఁక్షమున వెడలె

తే. నాతఁ డెదు రొడ్డినట్టిశూఁలాయుధమున హరియురము గాడి యారాతు యశిరముపైకి వెడలె నాశస్త్రకీలితఁద్విషతురంగ వీరతనువులదొంతర యెఱఁ గొనర్చె.

97

ప. ఇతైఱంగున నత్యంతశౌర్యసాహసంబుల దేహంబులు సరకుగొనక యిరువాగు నుఘోరంబుగాఁ బోరుచుండఁ గేరళభూరమఁబండుక శాఘాఘ్నకడకు రాయబారిం బనిచి యావృథాబలక్షయంబువలన నయ్యెడుఫలం బెద్ది మనమిద్దఱము నుద్దించుకొని కటారుల నెక్కటికయ్యంబు గావింపుచు శౌర్యంబుకొలంది నెఱపు ద మని చెప్పించిన నాతం డట్ల కాని మ్మని యియ్యకొనియె నంత నుభయబలం బులపోరు వారింబి.

98

ఉ. భూరిధృతిఁ బసిండిజలఁపోతకటారు గొరట్లు పూని య వ్వీరవరుల్ మిథోవితతఁవీరరసోగ్రకటాక్షభావగం భీరతఁ బల్లటీల్ గొనుచుఁ బేరెము వాటుచు నింత నంతనుం జేరుచు నంది చాఁపులను యజిమ్ముకటార్లటు పాఱఁ దట్టుచున్.

99

చ. ప్రిదులని శౌర్యసంపదలఁ బెట్టినదండలు ద్రివ్వకే కడుం గదుముచు హుంకరింపుచును యైదువుఁ బాపుచు నట్ల యిట్ల యెం చదె యిదె యంచుఁ దప్పుకొను యంచుఁ దగున్ భళి యంచు నెందుఁ గన్ బెదరుట లేక యెదు పది యేయక పోరిరి పేరువారుచున్.

100

చ. బిరుదుకటారికాండు పరభీకరసత్తులు వార లిద్దఱుం
 బరునందనంబు నేర్పు నెఱబంటుతనంబు నెకల్లోకశ్లఱుక
 సరియగు చున్ని కోర్పు మని • సంధిలురోషకటాక్షవీక్షణా
 స్ఫురణ కటార్పై నడరె • జూపఱ లోహితశంక నొందగన్. 101

క. ఒకని నెకించుకయును జో, కక యుండె గటారిమొనలు • కడు బెట్టువడిక
 నెకబికలుగఁ బోట్లాడుచు, వికసిల్లెడునాకడింది•వీరులయందున్. 102

క. అంతఁ గళాపూర్ణుఁడు గడు, వింతగ నతిచిత్రహస్త • వేగతఁ బరభూ
 కాంతుఁ దడఁబఱచి పొడిచె నొ, కింత చొరఁ గటారిమొనన • నేకస్థలముల్. 104

వ. అప్పుడు తత్ప్రీతివీరుండు.
 క. ఆనేర్పనకును జంపం, గా నొల్లఱుకిని మనంబు • గడు వెఱఁగుపడుక
 దా నతనిపాదయుగళికి, నానతుఁ డయ్యెను గటారి • యటు నైచి వెనన్. 105

వ. ఇట్లనతుం డై కరకమలంబులు మొగిడ్చి యోమహానుభావా నీవు రాజమా
 త్రుండవే దివ్యపురుషుండవు గాక యే నాంధ్రదేశంబున నుండి నచ్చినయొక్క
 యత్యంతచాతురీధురంధరుం డైనకటారిసాధనకానివలన ననేకకాలం బభ్యసించి
 పేరుగలబిరుదుమాష్టీలఁ బెక్కండ జయించి యొక్కడను మొక్కపోనిమాను
 పంబున ననూనగర్వుండ నగుచునికిం జేసి నిన్ను నిట్టిపోరునకుం బిలిచితి న న్ను
 ట్ల పరిభవించుట యత్యద్భుతంబు గాదె యని కొనయాడి యమ్మధురలాలసాని
 మఱు సపరివారంబుగా నిజపురంబునకుఁ బ్రార్థించి తోడుకొనిపోయి మఱొక
 పచారంబులం బూజించి యతని కభిష్యతంబు లైనతనదుశుద్ధాంతకాంతలఱి
 రత్నంబులు సమర్పించి ప్రణయపూర్వకంబుగా ననిపె నవు డంగాధిపతి యాని
 నివలన మృగేంద్రవాహనానిలయం బున్నచోటు విని యచ్చటి కరిగి యమ్మ
 హాదేవిని నేవించి తద్భవనవలభు లరసి తనపూర్వజన్మంబునీణియఁ గని వుచ్చి
 కొని యత్యంతసంతుష్టం డగుచు సంత నుత్తరాభిముఖంబుగా యాత్ర గా
 వించె. 106

తే. అప్పు డాచుట్టుపట్ల ధరాధిపతులు
 తనకు నిష్టంబు లైనరత్నముల నిచ్చి
 కొలచి యనుప నాభూపతి • ఘూర్జరేశు
 పై నడచె వానిశౌర్యదర్పంబు వినుచు. 107

క. అతఁడును దద్వార్తలు విని, యతిభీషణ మైనయట్టి • యాత్మధ్వజినీ
 తతితోడ వచ్చి తాఁకెం, బ్రతివీరునిదిశలు ధూళిపటలము మ్రొంగన్. 108

ఉత్సాహ. అబ్బలంబు లొక్కటాకటి • నట్లు గవియునార్పు లా
 గుబ్బు గాఁగ నడరె వాద్యః ఘోషభీషణంబుగా

నిబ్బరంపుటార్భటిని జనించె నంత నెల్లచో

డబ్బుడుబ్బు ఖంగుఖంగు తంగుకుంగు మన్దన్వనల్.

109

వ. అప్పు డుప్పతిల్లుధూమంబుచొప్పు నుత్పాదించుచు రోధోంతరాళంబు నాచ్చా
 దించుధరాపరాగంబువలనను ధింధీంకృతం బైనయుభయబలంబులు దమతమ
 యేలికలబిరుదు లుగ్గడించుటలకతన నాత్మపరసైనికవివేకంబు లొకానొకభంగి
 ని సంఘటిల్లఁ బోరుచో ఖంగుఖంగున నెండాంటిఁ దాఁచుచుఁ దడఁబడుబెడి
 దంపుటడిదంబుల వెడలుమిడుఁగుఱులవలనను నాటోపంబు లైనయూఁటెపోటు
 చేత గాటంపుఁబెల్లునఁ జిల్లుచిల్లునవెళ్లునుల్కులబ్బాలామాలికల నాభీలంబు ల
 గుధారాళర క్తపూరోద్గమంబులవలన నుభయసేనానాయకప్రతాప్రదూర్భా
 వనిర్భారార్భటిశంక లంకురింప బిరుదకాహళశంఖభేరిపటహారటితపటిమంబును
 బ్రతిభటార్భటిపటుత్వవిఘట్టనసమయసముదితరసత్వరవిస్తృతరసింహనాదంబు
 లును మదచండిమోడ్డండవేదండమండలాఖండఘీంకారఘోషంబులును భీషణ
 హయహేషితంబులును నఖర్వమూర్ధ్వనిర్విరామటంకారనిస్వనంబులును వికస్వ
 రస్వందనబృందనేమిశేబ్దంబులును నంబరంబు వగుల్ప నం దుండ జడిసి వుడమికి
 డిగిననిబిడంపుజలదసముదయంబులపగిదిఁ బాదలుమదగజంబులమదధారావ
 ర్షంబులకుఁ దగినయందంబున నింద్రగోపబృందసంజేహకందళనికరంబు లగుచు
 మాంసశకలంబులు గానుపింప నంతకంతకు నెంతయు నధికంబు లగుక్రోధంబు
 లతోడ యోధవీరులు చేరి ఘోరాసిధారలఁ జక్కడఁచినఁ గఱుక్కనం దెగి
 బిట్టుమిట్టించిపడుధవళిష్టిష భూషితమస్తకస్తోమంబులభంగులు సంగ్రామరంగాం
 బరీమాభీలకాలరాత్రిభర్త్యమానసముజ్జహానలాజానుకారంబునఁ బరిఘవిల్ల నుర
 స్థలంబులు నఱకుకఱకుటలుగులకతన వెనుకకొరుగునెఱమేటిబలుమగలప్రథ
 మక్షణాకృష్టనిఘ్నరధనుర్వలయనిఘ్నాతంబు లగుశరవ్రాతంబులు వెడవెడ
 నార్చుపగఱమొగములఁ బ్రవేశించి పెడతలవెడలుచు సముత్కటతాత్కాలి
 కరోషాధిక్యకర్కశామందసందష్టపుంఖమూలంబు లై చిక్కియుం జిక్కువడక
 యక్కజప్రజవభరంబున నరంబులతోడం బెకలించుకొని యెగయ విగళితచికు
 రంబు లగుశిరంబులు గగనంపుఁజప్పరంబునకుఁ జల్లులు పుల్లారవిందంబులు
 పూవుదండలు నై యొకవిచిత్రపుసాంపు సంపాదింపుచు మృత్యుదేవతామహా
 త్సాహసన్నాహంబు దలఁపింప నకంపితశౌర్యసాహససముద్భటు లగుభటులు
 ను దెనలం బాదివి కదననిపుణత నెఱప నిలువునన యసువులు విడిచి నిరంతరని
 రాతశాతశ క్షిణోమరప్రముఖశస్త్రచరమభాగాలంకరణచారుపింఛమాల్యాది
 విలసితంబు లై యధోభాగంబులఁ గెంబట్టువఱపునెఱపునెఱపుపలపంకిలరుధి
 రప్రవాహంబులతోడ వీరపురుషసంభోగవిలంబాసహారంభాముఖ్యుదివిజకామి
 నులకు నలంకరించి యాయితంబు చేసినచతు స్తంభకుంభనికేతనంబులో య

నం గానుపించునేనుంగులమీఁద శిఖరంబులచాఱ్ఱునఁ గనకమయకీరీటకవచ
 ధారణాధోరణశరీరంబులు రాజిల్ల విదారితానేకచక్రంబు లగుచు నెకకడ నొ
 త్తగిల్లినఁ ద్రెల్లినయరదంబులయితరచక్రంబులు కృష్ణముఖశిలీముఖకృత్తనే
 మిఘట్టనంబులబిఱుసున నిరుసులకొనల బిఱబిఱం దిరుగుచు నివతితరథంబులు
 భూరితరవీరరసావేశంబున వైరివీరవ్రాతపాతనార్థంబు చక్రాయుధంబులు ద్రి
 ప్పెడినో యనుతలంపు సంపాదింపఁ బెంపుమీఱుచు నొప్పుత్రిప్పుడువడుపునం
 బరిఢవిల్లుచు నుండఁ దొండంబు లెత్తి తిరుగుగండ్రకరణి నురువడిం దిరుగుచు
 నెండొంటిం దాఁకుకరులపరిసరప్రదేశంబునం దొట్టువ గట్టి పొల్లుతోడియాఢ
 కికణరాసులుంబోలఁ గానుపించురుధిరపలకరంభితాస్తోకకీకసతీశకూటంబుల
 చేర్చున శూర్పంబులనేర్చున నేర్పరింపుచు సంపతితసప్రాణసామజవిహాయమా
 నకర్ణవ్యాపారంబులు దీపింప సంగ్రామభూమి యుద్దామరాద్రభీభత్సభయానక
 హేతు వగుచు నుద్ద్యోతిం చె నట్టినమయంబున సుముఖాస త్తిపుత్తుండు. 110

చ. సరిపడఁ బోరుచుండ నటు * సైన్యము నేమియు మీఱనీనియా
 యరిబలముం గనుంగొనుచు * నల్ల గనుంగవ కెంపు పూస ని
 ప్థురగుణటంక్రియానినద*శుంభదిషుప్రకరప్రవర్షణో
 ధురుఁ డయి తద్బలంబువయిఁ * దోలె రథంబు కడుకొ రయంబునన్. 111

ఉ. ఘూర్జరభూమిపాలుఁడును * గ్రోధము మీఱఁగ నాన్యపాలు న
 త్యూర్జితబాణవృష్టి కడు * నుగ్రతఁ గప్పాచుఁ దాకి తత్పరి
 న్సూర్జితసాయకంబుల ని*షూదితనూతుఁడు భగ్న కేతుఁడుకొ
 నిర్జితబాహుశౌర్యుఁడు వి*నిర్గతధైర్యుఁడు నయ్యెఁ జెచ్చెరన్. 112

ఆ. ఇట్లు దలఁకి యతని * కిచ్చె నాత్మీయశు, ధాంతకామినిశి*రోవతంస
 మణు లతండు నతని * మన్నించి యవ్వల, సరిగె విజయవార్త * లతిశయిల్ల.

ఉ. అతఁడ గానుకల్ గొనుచు * నాన్యపతిం గురుకాదిదేశభూ
 కాంతులు వచ్చి కొల్చిరి జ*గత్పరిరక్ష యొనర్ప రుక్మిణీ
 కాంతుఁడు శౌరి చన్న వెను*కకొ మఱి దక్షత నీవ యెవ్వ రీఁ
 డింతయు నొప్పునద్దణన*మృద్ధుల నీ కని సన్ను తించుచున్. 114

సీ. ఆరాజతిలకుఁడుకొ * ద్వారకానగరంబు, విషధి ముంచుటమున్న * విన్న వాఁడు
 గావున వారిత*త్కథ లాదరంబున, నడుగుచు యదుసింహు * నంబుజాక్షుఁ
 దనపూర్వజన్త*గాంధర్వవిద్యాగురుం, గనుఁగొనునట్టిభా*గ్యంబు దనకు
 దొరకమి కాత్త*యం*దునుజాల వగచుచు, నొత్సుక్యమునఁ దత్సు*రాంతికమున

తే. కరిగి దండప్రణామంబు * లాచరించి, వరున మాళవబర్బర*ధరణిపతుల
 పై నడిచి భీషణం బైన*భండనమున. బహువిధాయుధపటిమచే * భంగపఱచె.

- శా. ఆవార్తల్ దవుదవ్వలక్ వినుచు హూఃణాదిక్షమానాయకుల్
 వేవేగక్ వినయంబుతోడ నిజతఃస్వీహాళితాద్వినా
 నావస్తుప్రజ మంపినం బనిపె సఃస్తానంబు చేయక్ హిమ
 గ్రావాంతంబుగ నేగి తోఁ దిరిగె నాఃరా జంతటం దూర్పుగాన్. 116
- లయగ్రాహి. ఆతనిమహాజయవిభూతిపసమించునవిఃగీతరణ కేళిపటిమాతిశయగ
 ర్వ, క్షేతునకు నా కితఁడు + వో తగినజోడు వసుఃధాతలమునం దనుచుఁ + గౌ
 తుకముతోఁ బ్రా, స్తోతిపపురాధిపుఁ డఃభీతి నెదు రేగి ఘనఃహేతినికురుం
 బమణిః కేతనసముద్య, న్నూ తనగభ స్తిపరిఃఫీతకకుబంతరము లై + తనకు దారు
 ణచఃమూతతులు గొల్పన్. 117
- ఉ. వై రిచమూసమూహము లఃవారణ నన్నియు నప్పు డాతనిక్
 ఘోరతఁ జుట్టు ముట్టుకొని + కో యన నార్చెను దోస యద్భుత
 స్ఫారతరార్భటిం బిరుదుఃసంకులుఁ దారలు బూరగొమ్ములుం
 భేరులుఁ దమ్మటంబులును + భీషణవృత్తిని బిట్టు మ్రోయఁగన్. 118
- చ. బెడిదపుభంగిఁ దద్ద్యనులఃపెంపు నడంపుచు నంత నొతయుక్
 వడి దనరారె నంగజనఃనాఘగుణకణ్ణానంబు దానిఁ దా
 మడమలు ద్రోక్కుచుక్ విశిఖఃమండలి వెన్నెనియెక్ గరంబు బ
 ల్విడిని సమస్తదిబ్బుపులఃవీనుల మేనుల నుక్కు దక్కఁగన్. 119
- వ. అట్టిసమయంబున. 120
- ఆ. అతనివిట వెడలుఃసమ్ములవేగవై, చిత్రి యేమి సెప్ప + సేవలసిన
 మురువు బిరుసు క్రోవి + ముట్టించిన తెఱంగు, చెఱువుకట్ట తెగినఃబిఱుసు దోఁచె.
- చ. దొనవయః బాయ కెప్పుడును + దూపు లెడల్పుచునున్న రీతిఁ దాఁ
 జనుమరచేర్చునం దెపుడు + జారక య మ్మరిఃబోని యున్న చా
 డ్పున శ్రవణాంతసీమ నెవుఃడుక్ వలయాకృతచాప మై నశిం
 చినగతిఁ దోఁచె దత్కరముః + జిత్రరయంబునఁ బెక్కుదూపు లై. 122
- వ. ఇ తెఱంగున నప్పార్థివో త్తముం డత్యంతచిత్రం బైనధనుర్విద్యనేర్చు నిర్వహిం
 చిన నుదంచితంబు లైనబాణపరంపరలచేత నరాత్మిస్వస్యంబులందుఁ జిందఱవం
 దఱ లగునరదంబును జనిగినకేతువులును జీకాకు పడురధికులును జదిసినసా
 రథులును క్రుంగినయేనుంగులును దునిసి పడినమావంతులును దుత్తుము రై న
 యంకుశంబులును దునుక లైనపరిస్తోమంబులును బాలిసినయశ్వంబులును బా
 రలెడికాతులును బాడ వడంగినపల్లంబులును బాడిపోడి యైసపక్కెరలును
 నుఱుము లైనపదాతులును నులిసినకంకటంబులును నుసి యైసకైదువులును
 నుగ్గునూచం బైనయరిగెలును దెగి పడినయాభరణంబులును దెరలి పాఱుర
 క్తంబులును దెట్టువలు గొన్నమాంసంబులును దెట్టులు గట్టినయస్థికలంబులు

ను జూపఱకు నద్భుతభయానక భీభత్సరసంబు లాపహిల్లఁ జేసె నవ్విధంబున నమ్మణి స్తోభనందనునియమందవిక్రమంబున నుక్కు దక్కురిపుసేనాంగంబుల భంగిం గనుంగొని యతనిబలంబులు జయోత్సాహదుర్వారంబు లై యురువ ణించె నయ్యెడం గలంగి పాఱునిజబలంబుల నిలువరించుచుఁ బ్రాజ్ఞోత్తిషాధ్య యుండు రోషకషాయితాక్షుం డగుచు నక్షయం బైనతనవిక్రమోత్సేకంబునఁ బరాసీకంబులు కాందిశీకంబు లై చీకాకు పడ భీకరంబునం దనరథంబు కథా పూర్ణునిదిక్కునం బఱపించిన నతని దలకడచి తత్ప్రియసఖుండు చండబాహుం డనువాఁడు వాఁడి మిగిలి యాయంగపతితోడఁ దలపడియె నపు డయ్యుద్దఱకుఁ దద్దయుంబ్రాద్దు మహాయుద్ధంబు ప్రవ ర్తిల్లె నందు.

123

తే. పార లతిచిత్రశరలాఘువంబు పేర్చి
 పేర్చి యొండొరుపయి నేయఁ ♦ బింజపింజ
 గఱుచుకొని పాఱుతూపు లొక్కటియ వ్రాలె
 గానుపించుచుఁ దలపించె ♦ గడలపోరు.

124

క. అనయముఁ గరలాఘువ మి, క్లొనరఁగ నేయుచుఁ బరప్రాయ క్తము లెల్లం దునుముచుఁ బోరఁ దదంతర, మునఁ గుప్పలు నడియె బాణములశకలంబుల్.
 వ. అట్టిసమయంబున మధురలాలసావల్లభుఁ డెల్లవిధంబులం ద్రుళ్లుచుఁ దనకు నె దిరించి కడుఁ దడవుగాఁ బోరుచున్నయవై వ్విరిపీరు బవరంబునకు వెఱఁ గందుచు నతని గెల్పు శెట్లోకో యని తలంపు వొడమ ధనుర్ధరుం డైనస్వభావసిద్ధుం ద లంచి మనంబునందు నమస్కరించి తదనుగ్రహాలభ్యంబు లైనయమోఘునిజధను ర్పాణంబుల నుద్దేశించి యేమీ మీకును లోకంబులోనిశరశ రాసంబులు సరి యగుచు నింతనేపు పోరించుట నహింపవచ్చునే మీమహత్త్వంబుఁ జూపుట కిదియే యవసరం బనుచు హు మ్మనుచు నుత్సాహంబున హెచ్చి మిక్కిలి యె క్కు డైనహస్తలాఘువవిశేషంబున.

126

సీ. ఆవిభుఁ డేసఁ గ్రూరాస్త్ర) మట్టిద యేసె, దాని వెన్వెనుకఁ గ్రూత్తగఁ బరుండు నది యోర్వ కమ్మునుఁ జాధినాయకుఁ డాత్మవిశిఖపుంజము సేసె ♦ వేతె యొకటి విమతుఁడు తనదుబాణము పింజ యేసిన, ట్లిరువురుఁ బైఁబయి ♦ నేయ నేయ సారిది నిద్దఱవిండ్లు ♦ సోఁకుట కొక్కింత, కడమగా శరరాజి ♦ నిడుపు సాగె

తే. దనవరుసయేటు వెన నేసి ♦ ధనువు దునిమి
 యంగవిభుఁ డంత రిపునియె ♦ టడఁచి తద్భు
 జాంతరముఁ దూఱి పాతె నాఁయంపచాలు
 పుంఖముఖ మయ్యుఁ జేబల్కిఁ ♦ బొగడఁ దరమె.

127

క. దానం బ్రాజ్ఞోత్తిషధా, త్రీనాఘునిసఖుండు ధరణిఁ ♦ ద్రెళ్లుటయును ద ట్సేనలు చెల్లాచెద రై, నానాదిక్కులకు భయమునకె వెనఁ బఱచెన్.

128

వ. అపు డాచండబాహుసాటువలన నాటోపంబు దప్పి ప్రాజ్ఞోతిషపతి యంగ పతికి శరణు చొచ్చి తనశుద్ధాంతకాంతాశీరోరత్నంబులు కానుక యిచ్చె నంతః దద్వారైతన భీతిల్లి కోసలప్రముఖులును మాగధుండును దమయంతన వశవర్తు లగుచు నమ్మని స్తంభనుతు సభిమతార్థంబులం దనివి యనుగ్రహంబు వ డసి రివ్విధంబునం గళాపూర్ణుండు సకలదిగ్దేశాధీశుల జయించి తత్తత్ప్రియాం గనామాళిమాణిక్యంబుల మధురలాలసాచరణమంజీరనిర్మాణంబుకొఱకు సాధించి యెందును నెదురు లేక యమందవిజయానందంబునం దిరిగి వందిమాగధవారంబులు కైవారంబులు సేయ నిజపట్టణంబు చేర నరుగుదెంచె నప్పుడు. 129

సీ. ఇంక నించుకవడి * కిండ్లన విశ్రమిం, తము కూడ రాఠండు * తడయ కనుచు నెలమిట్టు దాఱిన * ధశధశ గాన్నించు, మనవీటికనకహార్త్యంబు లనుచుఁ గంటిరే యల్లగం*గాసరయూసంగ, మప్రాంతవనరాజి*మహిమ లనుచు సకలదిగ్దేశముల్ * చరియించితిమి గాని, యిట్టితోటలు గాన * మెందు ననుచుఁ తే. గనుఁగొనుం డోలిఁ గాన్నింపఁ*గాఁ దొడంగె గోపురము లవె యవె పైఁడి*కోట లనుచుఁ గ్రముకకంఠో త్తరపురంబు * గ్రమ్మఱంగఁ జూడఁ గంటిమి నేఁడు నీసాంపు * లనుచు. 130

క. ప్రమదమున సంభ్రమించుచుఁ, దమతమవా రెదురుకొనఁగఁ * దత్తద్వస్తు క్రమవీక్షణముల నధ్య, శ్రమ మంతయు మఱచి వేడ్కఁ*జనుచుకొ మఱియున్. డ. తొల్లిటిప్రాతపట్టణము*త్రోవలు నల్లవె రోమపాదుఁ డం దల్లుని ఋశ్యశృంగుని గృ*హస్థత నింపుల ముంప సంపద త్యుల్లసితంబు చేసి ప్రియ * మొప్పఁగ నిల్వినయట్టిమేడ దా నల్లదె కంటిరే నవన*వాక్యత్రి నిప్పుడు నొప్పెడుం గడున్. 132

తే. పూని కర్ణాత్తజుఁడు వృష*సేనుఁ డాత్త నాయము దాఱించినట్టివాఁ * గల్లయదిగొ నాఱి కది యబ్బురము గాని * వీటిలోని నేటి కిగ్గాడిగుఱ్ఱాలు * దాఱుచుండు. 133

ఉ. హరిసమృద్ధితో నిచటి * కామడ నున్నది తూర్పునందుఁ గా సారపురంబు తద్విభుఁడు * సన్నుతశీలుఁడు సత్వదాత్తుఁ డీ తోరపువీడు కౌతుకము*తో నొనరించె నతండు నిందు భూ భారధురీణు నీయదిపఁ * బటము గఱెను దా ననూహించు 134

దంబులు రోధోంతరంబునం బిక్కటిల్ల మిక్కిలి నెక్కుడైనయక్కజవువై భవం
బున భూవిభుండు పురంబు ప్రవేశించె నయ్యవసరంబున. 135

ఉ. భేరులు లోనుగాఁ గలగఁభీరపువాద్యచయంబుమోతలం
దోరపుప్రాధి మించెను గుఁతూహలసంభ్రమమృణాళా
మారభ సాధిరోహణసఁమాకులసాధనమంజుహాసమం
జీరఝుళంఝుళధ్వనివిశేషము లెంతప్రజాసమృద్ధియో. 136

ఉ. ఆవిభుఁ జూచుకాంతలముఁఖావళి సోరణగండ్ల శోభిలం
గా విలసిల్లె సాధము లఁఖండితదిగ్జయధామచిత్రిత
త్పావనచారుకీర్తికృతఁతర్జనభీతినహస్రభావిభి
న్నావతరత్వపామకమఁలామరసింధుజతాఘమో యనన్. 137

తే. అతనిఁ జూడంగఁ బటతేరఁ నడది జాటి
యొక తెకొప్పు విరాజిల్లెఁ నొకరిఁ బట్టఁ
బదరుమరునాజ్ఞఁ జని మెడఁ బట్టిద్రొబ్బి
తెచ్చురోలంబభటు లనఁ దేజరిలుచు. 138

ఉ. ఊఁణితలేంద్రుఁ జూడ నొకఁకొమ్మ వడిం బటతెంచి యుల్లన
ద్వేణిభరంబుతో మొగవుఁతీఁగె వలగ్నమునం దమర్చి యొ
డ్డణము తీఁగెగా నిడి మెఁడన్ వలగొన్నది చాలమిం గొనల్
పాణుల నుండఁ గాను మఱిఁ బాగుగఁ గానుకఁ బెట్టుకైవడిన్. 139

ఉ. గుబ్బెత యోర్తు వచ్చె నృపఁకుంజరుఁ జూడ రతార్త నీవి దా
గొబ్బునఁ గట్టుచుం బయిఁటఁకొం గది మాన్పుగఁ బోలెఁ గాళ్ళపైఁ
బ్రబ్బికొనం గుచోద్ధతభఁరంబునకుం బయికాఁపువ్రాతెఁ ద
బ్బిబ్బుగఁ జేతికిఁ దొరకిఁ పెన్నిటివస్త్రమురోవుతంబుగన్. 140

లయవిభాతి. జలక మపు డాడి యొకఁచెలువ నునుఁగావిజిగిఁవలువ వెనఁ గట్టుకొనిఁ
జిలుఁగురవమాదా, వశవుదడి యొత్తుకఁచఁములఁ బెనచి చుట్టుకొనిఁ కెలన కది
కెన్జడలఁమెలిపగిదిఁ దోఁపన్, గళితధృతి యోగణియుఁబలె నరుగుదెంచె నృపఁ
తిలకుని గనుఁగొనఁగఁ లలితకుచమధ్య, స్థలఁ దరళమౌక్తికముఁ కలిగి హృద
యంబు వెలిఁ దొలఁకిపడున త్వమునఁ వెలుఁగు నటియింపన్. 141

ఉ. ధ్యౌరమణుం గనుఁగొనఁగఁ గాటపువేడుకఁ బాటుదెంచె నె
య్యారి యొక ర్తు మున్ జలకఁ మాడుచు వైచినకీలుగంటు దా
సారెకు జంఘులం బెనఁగఁ నవ్యకరంబునఁ బాయఁ బట్టి శృం
గారరసంపుగిండి గలఁకామునియూడెపుఁగత్తెయో యనన్. 142

తే. ఇతైఱంగునఁ జారులఁ కెల్ల నేత్ర, పర్వ మొనఁరించురూపవైభవముతోడఁ
గ్రముకకంతో త్తరమహాపుఁరప్రవేశ, మాచరించి ఘనైశ్వర్యఁ మతిశయిలఁగ.

- క. శుభతర మైనవిపంచిక, యభినవకౌముదికి నొనఁగి ♦ యాత్మసచివు న
వ్యభుఁడు నియమించె రూపా, నుభూతిఁకు నూపురములఁనుం జేయింపన్. 144
- వ. దానంజేసి యమ్మానవతియు నానందంబు నొందుచు నెందు నత్యపూర్వంబు లై
ననానాభూషణవిశేషంబుల నలంకృత యగుసమయంబునఁ బ్రసంగవశంబునఁ
జెలులవలన నాత్మబాల్యసమయసంప్రాప్తరత్న హారంబునుద్ది విని ప్రాణవల్లభుని
ప్రథమానుగ్రహవిశేషం బైనయాభూషణంబు ధరియించుటకు నభిలాషం
బు వ్రెడమ దానిం దెప్పించి నిజహృదయస్థలలంబి యగుఁటకుఁ దగునట్లుగా నిరుగ
డల కొన్ని మణులు నిలిపి తననూత్రంబునం గ్రుచ్చి ధరియించి తనవిలాసంబు ప
రిఠవిల్ల సురటి గొని వరునికడ కరిగి పరిచర్య సేయుచుండ నంత. 145
- సీ. ఆయతంబుగఁ జేసిఁనట్టియందియజోడు, సత్వదాత్ముఁడు కరాఁబ్జమునఁ బూని
యచ్చటి కేతెంచి ♦ యధిపుఁ గన్బొమ్మసంజ్ఞ, నయ్యంతియగ్రంబుఁనందుఁ బెట్టి
స్వామి నీ కొడఁబడ్డఁసకలద్విదేశభూ, నాథశుద్ధాంతకాంతాశ్చిరోమ
ణీప్రజల్పితనూపురప్రకాండము లివె, యంఘులఁబూను మాఁయమ్మయనుచు
తే. ననుధ సాగిలిమొక్కినఁవలదు వలదు, మొక్కనాకును వందనాఁర్థుఁడవు నీవు
మేనమామ వెఱుంగవు ♦ గానినేటి, దాఁకనిది యంచునతని కాఁతరుణిమొక్కె.
- క. మొక్కిన నతఁ డరు దందుచు, మిక్కిలి వెనువెన్న కొదిగె ♦ మేను వడంక
నిక్కం బిది సంకోచము, దక్కు మనియె సతియు లేచి ♦ తగువినయమునన్.
- వ. అప్పుడు కళాపూర్ణుఁడు నవ్వుచు నతనిం జూచి యాచెలువ యన్నట్లు నిజంబుగా
వలయు సంకోచం బేల తత్ప్రకారంబు తెలియ నడుగుట గాక యని యిట్లనియె.
తే. తనదుశైశవమున నీవు ♦ తను నడిగిన
నీకులఱ్ఱ్యాదు లింతికి ♦ నేఁడు దోఁచె
నేమొ మే లయ్యెఁ దెలియుద ♦ మిపు డడిగిన
ననుచు నాపువ్వఁబోఁడియాఁననముఁ జూచి. 149
- ఉ. నీదగుచిన్న నాఁటియలఁనిర్మలబోధవిశేష మివ్వుల
భ్రోదయ మయ్యెనో తిరుగ ♦ నుల్లములోన నితండ నీకు నో
పైదలి మేనమామ యగుఁపద్ధతి యెట్లది నేఁడు చెప్పుట
ట్లాదట నాఁ డితం డడుగ ♦ నప్పుడు చెప్పమి యెట్లు చెప్పమా. 150
- వ. ఆశైశవంబున నట్టివిజ్ఞానంబు గలుగుటకుఁ గారణంబు నాఁ డడిగి తెలిసికొన
లేమికిఁ బశ్చాత్తాపంబు నెందుచుండుదు నది యెఱుంగింపవలయు. 151
- క. అన విని యాసతి యంతయు, వినుపించెద వినుఁ డటంచు ♦ విభునకు లీలం
దనచేతిసురటి వినరుచు, వినయమధురఫణితి నిట్లు ♦ వినుపించె దగన్. 152
- సీ. అధిప ము న్నతఁడు మఁహారాష్ట్రదేశ మే, లెడుసుగ్రహం డనుఁపుడమితేఁడు
మాతల్లిరూపానుభూతి యాతనియవ్వ, యితనికులీనత ♦ కెల్లనృపులు

కడు వేడ్కపడి తమకన్నెల నిచ్చి సం, బంధబాధువులుగాఁ ద బ్రణాశస్థ్యంఁ
 బ్రతిక లంప నంపంగ నందు నెవ్వరి, వాంఛ నీట్లెల్ల నెప్పోను విజితు
 తే. ననువిచారముతోడ నిట్టలు నుపనం
 గడపె బహుకాల మది యనంగణన గాఁగి
 వగచి యొక్కొక్కనెవముస ద వారు మేరం
 దప్పి యతనిపైఁ జేసిరి దండయాత్ర. 153

క. ఈతఁడు దా నెలుపలి యె, యేతెఱఁగున నైన నాఁగి యే నుపది పరా
 భూతులఁ జేయుదు నని ప్రభ్రాతజనహయాభూతుఁ డై న్ని నుపది పరా. 154

ఆ. ఇట్లు కడకుఁ దొలఁగు ద టెఱిఁగి యారాజులు, తిరిగి యనగి రాత్రి దేశములకు
 రాజు లేనియట్టి రాష్ట్రంబుపైఁ జని, జయము గొనుట యేమి శక్తి నునుచు.

వ. ఇతండు నయ్యహితభూతులు తిరిగి పోవు టెఱుంగఁడు గాఁచు నుపదూరింబు
 గాఁ జని యొకవివినమధ్యంబున నిలిచి యాశత్రువుల నెప్పిధాఁబులు టెఱుతు
 ననుచింత నొక్కింతతడవుండి చరితన్యతానుసారంబున నుట్టల తొలిపోవ. 156

సీ. మిగులంగ ముట్టుచా దటగుటఁజేసి కలగక, నొఱిఁగి యొకంగుఁ దఱుచు కట్టు
 శీఘ్రంబ యేగుడెంచిత నసహాయత, నేమయ్యెనో న్నిన దట యొక
 ప్రజ లేమియెఱొ విపక్షభూపాలకు, లిగి యెఱుగి నుచుఁ దట దుక్కొ
 చొప్పు మాచ్చితిఁ బెక్కుచోట్ల శాత్రునభీతి, నానాకుఁ గివలెను దన్ను పరిప
 తే. యేనె తిరిగిపోయెద నంటి నేని శత్రు

తెచట నెట్లడగింతురో యిదియుఁ దగద
 యున్న చోటనె యుండి తా నుల్లమునను
 సకలమును గాంచువాఁ డెంతనుకృతియొక్కొ. 157

క. అట్టిమహాత్వముఁ గాంచిన, యట్టిబ్రహ్మకు బ్రహ్మకుగాక ద యన్యరహాత్వ
 బెట్టిదియు సేల జనులకు, వట్టిప్రయాసంబు దానినలనఁ దట దున్. 158

వ. అని యట్టిసర్వజ్ఞత్వంబు సాధించుటకు దృఢనిశ్చయంబున మననాఁగ్నాచరణ
 డై తురగాధిరోహణంబు నేసి వాసుడేననిత్యసాన్ని ధ్యప్రసన్నస్థితిని జీవయము
 నాతీరంబున కరిగి యందు బృంధావనంబున. 159

క. తా నెప్పుడు సతిభక్తి, బూని కొలుచుబాలకృష్ణంఁ ద బునుదో ట్టును ను
 త్తానశయున్ వటప్రతశ, యానున్ మది నిలిపి సలిపి ద పక్షితంబున్. 160

సీ. కొమరొందుమఱ్ఱియాకునఁ బవ్వలించి చూ, పట్టాచు బాలయాఁ ద టెఱుచోడఁ
 బాణియుగంబునఁ ద బదిలంబుగాఁ బట్టి, మొగమును నివనదాంఁబుజమునోడఁ
 జరణాంగుళీపానజాతలాలాభిషి, క్లం బై నచిన్ని హారంబునోడఁ
 బూనిచూడులకు బ్రహ్మాసందై త్యంబు, గులుకు నెయ్యవుమున్నంఁ ద టెఱుచు తోడ

- తే. నతనిమనమున నతిరతఃధ్యానమహిమః
 దిరముగాఁ బాదుకొన్నయాః దేవిరూపు
 వెలిఁ బ్రకాశింపఁ జేయుచు • విష్ణుదేవుఁ
 డధికకారుణ్యలీలఁ బ్రత్యక్ష మయ్యె. 161
- క. ఆతెఱఁగునఁ బ్రత్యక్షం, బై తను నిష్టమును వేఁడు • మని హరి పలుకం
 బ్రీతివశత నించుకతడ, వీతం జేమియును బలుక • నెఱుఁగక యుండెన్. 162
- క. పదపడి ప్రబుద్ధఁడై త, త్పదపద్మంబులకు భక్తిఁ • బ్రణమిల్లి తగ్గె
 నుదుట ముకుళితకరమ్ములు, గదియించి విసీతి దనరఁగా నిట్లనియెన్. 163
- క. అలఘుతరానందంబునఁ, బలుక నెఱుఁగకున్న వాఁడఁ • బరమపురుష నీ
 వలనఁ సర్వజ్ఞత్వము, గలుగుట నాకోర్కి దానిఁ • గరుణించు దయన్. 164
- వ. అని విన్నవించుటయు నద్దేవదేవుండు తనమెడ నున్నరత్నహారంబుఁ దిగిచి దీని
 నాయకరత్నం బెవ్వరిహృదయస్థలంబున నెంతతడవు సోకి యుండు వారికి నం
 తతడవును సర్వజ్ఞత్వంబును సకలవాక్పటుత్వంబును గలిగి యుండు ననియును
 బ్రాహ్మణమనోవ్యధఁ గావించువారియొద్ద నిది యుండ దనియు నానతిచ్చి యిది
 యతనిచేతి కిచ్చి యంతర్ధానంబు నొందె నితండు నమ్మహాసీయహారంబు వ
 డసి వచ్చువాఁ డవ్వనంబులో నొక్కదేవాలయంబునందు. 165
- సీ. మెఱుఁగెక్కి బిగువు లై • మీఱిన నవియు న, ట్లింపొందుగుబ్బుపాఁలిండ్లతోడఁ
 గఱుఁ గృత్యంబున • బిడికిటిలోపల, నడఁగెడుబడుగు నెన్నడుముతోడఁ
 జిఱునప్పు దెలిసిగ్గుఁచిలుకుచుఁ దనరారు, తభుకు లేఁజెక్కటఁద్రములతోడ
 జగతి నెందును లేనిఁచక్కఁదనాన సొం, పగుచిన్నిముద్దునెఁమైగముతోడఁ
 తే. గరమువిలసిల్లునకలాంగఁకములతోడ, రహిఁ దనర్చునలంకారఁమహిమతోడ
 ద్వారశాఖలదండ నింపారుచున్న, ప్రతిమ నొక్కటి చూచె భూపాలచంద్ర.
- క. చూచి మనంబున మెచ్చుచు, నాచేరువ నితఁ డటుండ • నంతటిలో భ
 వ్యాచారశీలుఁ డచటికి, వాచంయముఁ డొకఁడు మార్గఁవశమునఁ జేరెన్.
- తే. చేరి కాషాయవస్త్రంబుఁచెఱఁగు విసరు
 కొనుచు హరిహరి యనుచు నింపున నొకింత
 తడవు గూర్చుండఁ దత్సవిధప్రదేశే
 మంటపంబున నధ్వశ్రమంబుకతన. 168
- సీ. ఆయతీశ్వరుఁ డంత • నతిరమ్య మైనయా, మెప్పంపుఁబూఁబోడిఁయొప్పుచూచి
 భళిర శిల్పికు లేంద్రఁబ్రహ్మను మీఱి తే, పగిదిఁ జేసితిర యీఁప్రతిమ ననుచుఁ
 దనమదిఁ గడు మెచ్చిఁతల యూఁచుచునునిట్టిపడఁతులుగలరొకోఁపుడమిననుచు
 నిట్టిది నన్నావ్రసిఁసీక్షింపఁ దగ దని, మారోము వెట్టుచు • మఱియు మఱియు

తే. నిచ్చుఁ గ్రమ్మఱఁ జూచుచు ♦ నేమి చెప్ప
 నతనువికృతికి లో నయ్యె ♦ ననుచుఁ జెప్పి
 కొంతసంకోచ మంద నాఁకొమ్మతెఱఁగుఁ
 గని తొలఁగి పోయె నెకనెపంబునను మంత్రి. 169

క. జనపతియు భార్యవదనముఁ, గనుఁగొని యేమయ్యెఁ గడమకథ కౌతుకముం
 దనరింపుచున్న యది నా, కును వినుపింపంగ వలయుఁ ♦ గోమలి యనియెన్.

చ. అన నిక నేమి చెప్పుదు జనాధిప యాయతిముఖ్యుఁ డంత నె
 మ్మనమునఁ బట్ట లేక ప్రతిఁమఱ్ బిగియారఁ గవుంగిలించె నిం
 పొనరఁగ లేచి వచ్చి కడు ♦ నొక్కమఱుంగున నట్లు సుగ్రహుం
 డునికి యెఱుంగమిఱ్ నగియె ♦ నుండఁగ లే కితఁడుం గికాకికన్. 171

ప. నగుటయు నతం డది వినియు విననిచందంబుఁ గల్పించుకొని తత్ప్రతిమాలింగ
 నం బాకయదృచ్ఛాచేష్టావిశేషంబుగాఁ గల్పించుటకుఁ దాత్కాలికయుక్తి న
 ద్దేవాలయంబున వెండియుం గలదావారికాదిప్రతిమల నట్ల యాలింగనంబు చే
 యుచు నమస్కరించి తత్ప్రక్షిణంబు నేయం దొడంగినసుగ్రహుండును నతని
 కపటచేష్టల తెఱం గఱింగి యిఁతఁతచేసినఁ బూర్వంబునేత నే నెఱుంగుదును
 గదా యది మఱువ ననుచు మఱియుఁ బరిహసించె దాన నయ్యతీ యతివ్యధ
 మానమానసుం డగుచుఁ గడు నలిగి యిది తుదిగా నీమొదలియెఱుక యెం
 తగల దంతయు విని హతం బయ్యెడు మని శాపం బిచ్చె సుగ్రహుం డతిభ
 యాకులుం డగుచు శాపమోక్షణంబు దయసేయు మని పాదంబులం బడి లే
 వకుండె నయ్యతీశ్వరుండును. 172

క. నాయారహస్యచేష్టిత, మేయెడనేనియును నుబ్బె♦నేని గలుగు నీ
 పోయినమది గ్రమ్మఱఁగఁ ద, దాయ త్తత వెలయు సప్రియము మది లేమిన్.

ఆ. అనుచుఁ జనియె నతనియా శాపమహిమచే, నెఱయసుగ్రహుండుమఱచిపోయె
 నాక్షణంబ తుదగ ♦ నటు ప్రథమముగ వి, జ్ఞాత మగుప్రపంచజాతమెల్ల. 174

తే. అట్లు విస్తృతనకలపూర్వాత్మ చరితుఁ
 డగుట నీతఁ డెఱుంగలేఁ ♦ డయ్యెఁ దిరుగఁ
 గైకొనంగఁ దదాదిమక్షణమునందె
 యొకశుచిస్థలి నిడినహారోత్తమమును. 175

తే. బ్రాహ్మణవ్యధ గావించుపాపమతికి
 నిది నిలువ దంచు హరిపల్క ♦ మొదల వినియు
 నతనివెతఁ బెట్టి కోల్పోయె ♦ హార మితఁడు
 డై నఘటన యెవ్వారికిఁ ♦ దప్పు టరుదు. 176

- క. ధర నెవ్వారలు చేసిన, దురితంబులు నుచ్చరింప * దోసమఁట మహా
పురుషుల కొకకొద యొకచోఁ, బొరసిన నది పగటుపాపము వృథా జనునే.
- ఉ. అంతట దైవసంఘటన * నచ్చటు వాసి యతండు దివ్యదే
శాంతరముం జరింపుచు నిజాహ్వాయవంశచరిత్రవిస్తృతిఁ
భ్రాంతునిలీల మత్తుగతి * బాలునికై వడి నెద్ది గన్న న
త్యంతము నద్భుతం బగుచు * నాత్మకుఁ దోచుచు నుండ వర్తిలెన్. 178
- క. ఆదిమసంకేతగ్రహ, ణాదులు విస్తృతము లగుచు * నాభ్యాగుణజా
త్యాదివ్యవహారజ్ఞత, లేదయ్యెను నితని కపుడు * లేశం బైనన్. 179
- చ. వెనుకఁ గ్రమక్రమంబున నశినముగా నుదయంబు నొంది పెం
పొనరె నృపాల యీతనికి * నుత్తమమధ్యమవృద్ధకర్మ
ర్శనమున ద్రవ్యకర్మగుణజాతివిశేషవివేచనంబు బా
లునకునుబోలె మానసములో నిఖిలవ్యవహారహేతు వై. 180
- క. తనకులనామాదులు ద, క్కనశేషము నిట్లు వెలసెఁ * గాని యతండు భూ
జనవర యవి యెఱుఁగఁడె యెం,దును దదౌజ్జులు నేటిదాఁక * దొరకక యునికిన్.
- వ. ఇన్విధంబునఁ బరిభ్రమించుచు నెక్కనాఁడు గంగాసరయూసంగమప్రాంతవనం
బు చేరి వర్తిలుచుండఁ దత్కాలంబునందుఁ గాసారపురం బరాజకం బైన నం
దుఁ గలమంత్రప్రముఖరాజపురుషులును జారులును రాజనిశ్చయాంధు లై యు
త్తమగజంబు నలంకరించి దానికరంబున నెక్కపుష్పమాలిక యిచ్చి యిది
యెవ్వనికంతంబునం దగులవైచు నతండు మనకు రాజని దైవప్రార్థనాపూర్వకం
బుగా నియమంబు చేసికొని దానివెంబడి నేతేర నది యే తెంచి తనతొండంబున
నున్న పుష్పమాలిక యాసుగ్రహనిమెడ వైవ నరాజకత్వదుఃఖదుర్బలులై యు
న్న యామంత్రముఖ్యుల కందఱకు నటుమున్న యితనిదర్శనమాత్రమున నొక్కన
త్వవిశేషం బుదయించె నయ్యుభయనిమిత్తంబుల నత్యంతసంతుష్టు లగుచు నత
నిఁ దద్గజారూఢునిగాఁ జేసి పురంబునకుం గొనిపోయి రాజ్యాధిపత్యంబునకుం
బట్టంబుగట్టి తత్స్వరూపమాత్రంబ తమకు మున్ను సత్వదాయకం బగుట సం
స్కరించి సత్వదాత్ముం డని ప్రశంసించిరి యితనినామజాత్యాదు లప్పటికప్రసిద్ధంబు
లగుట నదియె పెరుఁగుచు దిక్కులం బ్రఖ్యాతం బయ్యె నట్లు కాసారపురాధీశ్వ
రుం డై రాజ్యభోగంబు లనుభవించుచు సంతట భవజ్జనసీజనకు లయినసుము
ఖాస త్తిమణి స్తంభులఁ దనపురంబున నిలుపుకొని సేవఁ జేయుచుఁ గ్రమంబున
సీకు సమాత్యం డయ్యె దత్ప్రకారంబులు విస్తీర్ణంబుగా శైశవంబునంద
యేను సీకు విన్నవించినదానఁ దలంచుకొను మవ్విధంబున సమాత్యం డైనవె
నుక సంగదేశం బాశ్రయించి యందుఁ గ్రముకకంఠోత్తరనామధేయపురం బైన
యీపురంబు నూతనంబుగ నిర్మించి నిన్నుఁ బట్టంబు గట్టినది సీకు విదితం బై

నది చెప్ప నేల యోవిశ్వవిశ్వంభ రామండలేశ్వర యీసత్వదాత్మనికులనామా
దిప్రకారంబులు పూర్వంబున నతఁ డడుగ నపు డేను జెప్పకుండుటను నిప్పుడు
చెప్పటకు మణియు నాఁటిసకలజ్ఞానోదయంబునకు నిమిత్తం బడిగితి గది విన్న
వించెద విన నవధరింపుఁ డని యి ట్లనియె. 182

సీ. అట్లు సుగ్రహుఁడు ముఁన్నా దేవతాలయం, బునఁ బెట్టి క్రమ్మఱఁ బుచ్చుకొనఁగ
మఱచినయట్టియఁమ్మణిహారమును మధు, రాపురాశ్రయఁ డొకఁ బ్రాహ్మణుండు
దైవవశంబునఁ దా నచ్చటికి వచ్చి, కని పుచ్చుకొని పోయి ఁ తనగృహమున
బహువర్షముల్ వేల్పుఁబలె భక్తిఁ బూజించి, యంతట నిది త్రిలోఁకాధిపతికి
తే. యదుకులాభరణంబున ఁకఁచ్యుతఁ నకు
సాయనంబుగఁ గొనిపోవు ఁ టర్హ మనుచు
ద్వారవతి కేగి యతనిసంఁదర్శనంబు
వడసి కానుక గాఁ బెట్టెఁ బార్థివేంద్ర. 183

చ. అనయముఁ బ్రీతితో హరియు ఁ నాతనికానుక యాదరించి కై
కొని తదభీష్టవస్తువులు ఁ గొబ్బునఁ దాఁ గృపఁ జేసి యప్పు డిం
పానరుచు దండకాకృతినఁముజ్జ్వలనం స్తవలీల కెంతయుఁ
ఘనముగ మెచ్చి యిచ్చె మణిఁకంధరనామునకుఁ ధరాధిపా. 184

చ. అతఁడు మహాప్రసాద మని ఁ యప్పుడు దానిఁ దగఁ ధరించి బా
లతఁ గనుపట్టువిష్టునికఁలాపము గావునఁ దదృచ్చజాంతర
స్థితి కిది చాల కొప్పి గళఁసీమన యెంతయు గుప్త మై తదీ
యతరళమీరుచిద్గుణము ఁ నాతనికిఁ హృదయంబు సోఁకమిన్. 185

ఉ. ఆమణికంధరుండు తుదఁయం దలఘువ్రతుఁ జేర్చె దాని నా
భూమిసురుండు నీ కొసఁగఁ భూరికృపాఁన్నతి నిచ్చి తీవు నా
కోమహితాత్మ తత్తరళఁ మొప్పుఁగ నాహృదయంబు సోఁక ను
ద్దామసుబోధ నైతి శిశుఁతాసమయంబున నట్లు మిక్కిలిన్. 186

ఉ. త్కౌవరచంద్ర నీవు ప్రథఁమంపుజనిఁ మణికంధరుండ వై
యావిధిఁ గృష్ణుచేఁ బడసి ఁ యంతట నిజ్జననంబునందు భూ
దేవవఱేఱ్యుచేఁ బడసి ఁ దివ్యము నమ్మణిహారముం గృపై
కావృతబుద్ధి ని ట్లొసఁగి ఁ యంతగఁ జేసితి నన్ను మన్ననన్. 187

క. ఇటు నటు నేఁ గదలఁగ నం, తట హృదయస్థలముఁ బాసి ఁ తన్మణికడ కే
గుట నుడిగెఁ దెలివి య ట్లూ, దట నీమంత్రీశుఁ డడుగుఁతటి నవసీశా. 188

ప. కావున నప్పుడు సత్వదాత్మనినామజాత్యాదు లేను జెప్పకుండుట కిది కారణం
బు నాఁ డట్లు బోధోదయం బగుటయు నుడుగుటయు నేతన్నూలంబు లని యె
వ్వరు నెఱుంగకుండుటను నిది సామాన్యహారంబ యనుతలంపున మావారు

దాచి మఱచుటఁజేసి నాటనుండి నేటిదాక నిద్రివ్యహారం బెన్నఁడును ధరియించుటయు లేదు నేఁ డాభరణభరణసమయంబున బ్రసంగవశంబునఁ దలంచుకొని చెలులు తత్ప్రాప్తిప్రకారం బెఱుంగింప నిది సుముఖూర్తలబ్ధు బైన ప్రథమభూషణం బనియు భవద్దత్తం బనియు సత్యాదరంబునఁ దెప్పించి హృదయభాగస్పర్శనాయకరత్నంబుగా నిపుడు భరియించియున్న దాన నిచ్చోటికి నిపుడు నూపురంబులు గొనుచు సత్యదాత్తుం డేగుదెంచిన నింతలోపలికొలుపునకు వచ్చుపాటిచనువుకలిమికి నితం డింతభాగ్యవంతుఁడొకో యని యొక్కించుక భావింప సతనిజాత్యాదు లిన్నియు మదీయహారనాయకమాణిక్యంబు మాహాత్మ్యంబున నిట్లు చెప్పఁ దోచె భూతభవిష్యద్వర్తమానభువనప్రపంచంబునందు నెద్దియైన దేవరకుఁ దెలియవలసినయది కరతలామలకసమానం బై కనంబడియెడు దీని ధరియించి చూడుఁ డని యనుపమ స్తనకుంభలక్ష్మితెఱచాటున సర్తకి తెఱంగునం గించిత్ప్రకాశాప్రకాశరూపం బగుచు సపూర్వంబు నెఱవ సమ్మహాసీయరత్నమాలిక తనదుపయ్యెడ నెలవలికిం దిగించినం జూచి యా జగతీవల్లభుండు.

189

ఉత్సాహ. తివకు మట్ల యుండనిమ్ము * తిరుగఁ బుచ్చుకొనుట యొప్పవునె నీకు నిచ్చినట్టిహార మట్ల యుండఁగా నువిద దీనిమహిమఁ దెలుపు * టొప్పుఁ గాక యన భళీ యవనినాథ జాణవిధియు*పాయ మనుచు సవ్యచున్ .

190

తే. బరుగుమీఁదటఁ జేరి కూర్చున్నప్రియుని యురము తరళంబు సోక మే * నెయ్యి వంచి కనఁగ వలసినయది గనుం * డనుచు సంతఁ గుచభరాలసవోలె స*క్కునను వ్రాలె.

191

క. వనజాక్షి యిపుడు గనవల, సినయది నా కిదియె యంచుఁ * జెలువుఁడు తమకంబునఁ గాఁగిలిం చె నిరుగే, లను విగియారంగ మధుర*లాలసఁ బ్రేమన్ .

192

చ. మదితమి సంతటన్ నిలక * మానవనాథుఁడు చిత్తభూవశం వదబహుచేష్టితుం డగుచు * వర్తిల నేమిటికిం గడంగి యెయ్యది దొరకొంట మే లనుచు * సబ్బజుఁ డిద్ధరఁ జంచలాత్ములన్ సదృశుల లెస్స కూర్చె జత*నంబున నంచు లతాంగి నవ్వఁగన్ .

193

ఊ. అంతట నెట్టకేలకుఁ బ్రియాంగనప్రార్థన నవ్వనుంధరా కాంతుఁడు తేట తెల్లమిగఁ * గాంచె దదు క్తతథాప్రపంచ మత్యంతము సత్య మూట మహి*తం బగుతత్కుచమధ్యరత్నసంక్రాంతునిహృత్ప్రదేశ మెనఁ*గన్ మది నించుక పారఁ జూచుచున్ .

194

వ. అంతట సత్వదాత్తుండు శాపమోక్షంబున నాబాల్యానుభూతపదార్థజాలు బం
 తయుఁ దనంతన యాత్మ సంస్కరణగోచరం బగుచు నటమున్న మధురలాలనచేతఁ
 దా వినినవి కలిగి సరిదాఁచుచుఁ బ్రమోదంబు నద్భుతంబును నాపాదించుచుం
 డ నేగుదెంచి తగినయవసరంబు దెలిసి యాకఖాపూర్ణమహారాజుం గాంచి త
 సకుఁ బునఃప్రాప్తం బైనయా యెఱుక తెఱుగు విన్నవించెనేమో యిట్లు శాప
 విముక్తుండ నైతి నని యనేకప్రకారంబుల నాపుణ్యదంపతుల సంస్తుతించి తొ
 ల్లింటినాఁటిమహారాష్ట్రరాజ్యభోగంబుకంటె ననేకగుణంబుల నధికం బై యిప్పటి
 దేవరపాదపద్మ నేవ పరిపూర్ణ సౌఖ్యంబు నొసంగుచున్నది యది యెల్లకాలంబు నా
 కుఁ గలుగ ననుగ్రహింపవలయు నని సాష్టాంగప్రణామం బాచరించె నతండు
 మధురలాలసాబంధుత్వవిశేషజ్ఞానంబున నతని నెప్పటికంటె మిక్కిలి గారవించి
 గృహంబున కనిపి మఱియు నభిమతవస్తుభోధసాధనేచ్చల మధురలాలసాపరిరం
 భణసుఖంబు లనుభవించుచుండె నప్పడు.

195

ఆ. ఉభయహృదయదేశాయుగపన్తణిస్పర్శ
 మహిమ నొక్కొక్కొకరి మక్కువపస
 లొక్కమాటె యొక్కొక్కొకరి కేర్పడఁ దదా
 శ్లేషసుఖము మిగులఁ జిత్ర మయ్యె.

196

క. శుభధర్మశీల యగువ, ల్లభయత్నముచేత నపు డిలాపతి దనపై
 నభినవకౌముదికిం గల, సుభక్తి గని తదుచితంబు చొప్పడ నడిపెన్.

197

చ. అలఘుతరానుభావ యగుఁ హైహయకన్యకహారశక్తిచేఁ
 దెలివియు వాక్పటుత్వమును డేజరిలన్ నిజపూర్వవాసనా
 బలముల వల్లకీరణసపాటవ మెంతయు మీఱ దిద్దె భూ
 తలవిభుఁ డగ్రతం దనరి తద్దయు గానకఖాప్రవీణగన్.

198

చ. సకలమహీజనావనవిచారము సంధిల నంత నోలిమై
 నకలుషధర్మశోభిని మదాశయపుత్తికయత్న మొప్ప భ
 త్రకుఁ దెలిపెన్ స్వరాష్ట్రపరరాష్ట్రగుణగుణవర్తనల్ సనా
 యకపరిరంభకాలముల డ నప్పటికప్పటి కెచ్చరింపుచున్.

199

సీ. తా విన్నకన్నయార్థము చెప్ప కడఁచితి, వని తెల్పి శిక్షించుఁ దనదుచెలుల
 రివులకు లోనిచ్చె నపరాధి యయ్యె నీఁడని యమాత్యులతప్పలరని యతఁడు
 మ్రుచ్చిల దలఁచె వీఁ డిచ్చలో నని మూఁద, లించి దండించుమలిఘ్నుచులను
 నాలితో రే యీతఁ డతిమాత్రమున నల్లె, దగ దని చెప్పించుఁ దగినరీతి

తే. మధురలాలన సపరిరంభణవిశేష
 సమయహృద్దేశఘటితతచ్ఛారుహార

తరళమాహాత్మ్యమున సమస్తజుడగుచు
భువన మరుదంద నాకళాపూర్ణుడవును.

200

వ. అంత నొక్కనాడతండు మధురలాలసతోడ నేకాంతంబున నుండి సర్వజ్ఞత్వ
కారణదివ్యమాణిక్యప్రశంసాప్రసంగంబున విష్ణుదేవునిమాహాత్మ్యంబు తలంపు
నం బాడముఁ దదీయకీర్తనం బిహాపరసాధనం బని సంభావించుచుఁ దత్ప్రసంగ
వశంబున.

201

తే. ఆదిజన్మంబునందు సంతతశయన, పద్మనాభునిసన్నిధిభాగవతుల
వచనమున రమావిష్ణుసంవాదనకథ, తా నెనర్చుట మదిలోనఁదలఁచుకొనియె.

క. ఈపగిది దలఁచుకొని సుక, లాపంబుగ దాని మధురలాలన మధురా
లాపములచేత వినుటకు, భూపాలునిమదిని వేడ్క పొడమెక్ మిగులన్. 203

ఆ. ఇట్లు వేడ్క వ్రెడమ నిందుబింబానన, యాననంబు చూచి యాననపాలుఁ
డాద రాతిశయము ననురాగమును గరం, బలరుచుండన్బిట్టు లనుచుఁ బలికె.

ఉ. ఆదిమ మైంజన్మమున నంగన యేను రమాముకుందనం
వాదము కాన్యరూపమున వర్తిలఁ జేసితి నంచు వింటి బా
లోద్వేదితావకీనమధురోక్తులలో నది నీమణిగుణ
శ్రీ దనరార నారసి యశేషము నిప్పుడుఁ జెప్పఁగాఁ దగున్. 205

క. నీపరిరంభణమహిమను, దీపిత మగు తెలివివేశఁ దిరముగ నది యే
నోపడఁతి కనుట లే దెదఁ, బైపై నీమీఁదితమిని భాసించునికిన్. 206

వ. అని పలుకు ప్రాణవల్లభునిపలుకులకు నగుచు నమ్మగువ యోజగతీవర దేవరమది
కిపు డెయ్యది ప్రియం బదియె చేయుట నాకునుం బరమప్రేమాస్పదంబు గా
వున నప్పావనకథయెల్ల వినుపించెద విన నవధరింపు మని పలికి తనకు సకలజ్ఞాన
నిదానం బగుచు స్పృహయప్రదేశంబున నలంకరింపుచున్న దివ్యహారనాయకమా
ణిక్యంబునకు నంజలిచేసి తదీయప్రాప్తికారణంబు లైనయాకళాపూర్ణుని నలఘు
వ్రతు మణికంధరుఁ గృష్ణుని విప్రుని సుగ్రహు నటపత్రశాయిని హృదయంబునఁ
దలంచి యీగురుపరంపర నాకు ననుగ్రహకారిణి యగుఁ గావుత మనుచుం బ్ర
ణమిల్లి యాలక్ష్మీనారాయణసంవాదకథ తొల్లిటిమణికంధరోక్తప్రకారంబున
నిట్లని చెప్పం దొడంగె.

207

సీ. అమృతపూరాశ్చర్యతమవిరజానదీ, సీమావరుద్ధసంస్కృతికతంబు
పరిగణనాతిగఁ బ్రహ్మాండబుద్బుద, ప్రకృతిపాధోధిపారాయితంబు
సూర్యచంద్రాగ్ని తేజోనిరపేక్షణ, ప్రాకృతస్వప్రభాభాస్వరంబు
స్వేచ్ఛాగృహీతసమిద్ధవిశుద్ధసత్వశరీరసత్యముఁ క్తవ్రజంబు

తే. నగుచుఁ బెంపొందునిఖలవేదాంతసిద్ధ
పరమకళ్యాణగుణచణఃబ్రహ్మతత్వ

సతతసాక్షాత్క్రియావిభూషితనిజాను
భవసుఖతకోవిదము శౌరిఃపరమపదము. 208

శే. చిదచిదీశ్వరాత్కమునశేషజగదు, పాశ్రయముతోయహుతవహాపవనవియద
హంక్రియామహాదవ్యక్తకావరణము, నగునజాండాలి కవలసంజ్జగముమెఱయు.

క. గణుతింపఁ బ్రకృతిదోషము, లణుమాత్రము లేవు గాని యచటఁ బరఁగున
త్ప్రణుతబ్రహ్మద్విజగ, ద్గుణమహిమ లనంతకోటిగుణత సమృద్ధిన్. 210

క. అరము నరణ్యము ననఁగా, శరధు లమృతచయము లచట యతకోర్కిసము
త్కరశీకరశీతలతల, మరుదురుపులకితటద్రుమము లై యమరున్. 211

క. ఆవిష్టులోకమున కన, మావాహిని విరజ యమరు యనితమోక్ష
శ్రీవరణరాగభాగవ, తాళీశుభలగ్న సమయఃయవనికపోలెన్. 212

శా. ఆసింధూ త్రముచేరువక సరసి యొం డై రమ్మదీయంబు నా
భాసిల్లుక జలనీలికాకబరికాపద్మాస్యపుష్పంధయా
లీసంవీక్షణవీచికావళిమృణాళీబాహుకోకస్తన
శ్రీసంవాదితమూర్తిముక్తిపదలక్షీమండలీకర్తయై. 213

తే. ఆనందోజాకరముపొంత యశిషయిల్లు, బిల్వభూరుహ మొకటి శోభితపలాశ
విసరకిసలయసముదయోల్లసనమహిమ, సవిరళస్థితశుకపుంజ యనఁగఁ దనరి.

ఆ. ఇంపు మీఱ నచట యెంతయు నశ్వత్థ, శాఖ యొకటి సామసదన మనఁగ
మహిమతోనువర్ణమయముశాఖాత్రయీ, శోభితంబు నగుచుశ్రుతులుపొగడ.

చ. నెలకొని యమ్మహీరుహమునీడను బంచశతాస్పరస్సుమ
ధ్యలు సుమచూర్ణకజ్జలపటాభరణంబు లనేకముల్ కరం
బుల ధరియించి వర్తిలుచు ముక్తత నచ్చటి కేగుదెంచువా
రల కెదురేగి చేయుదురు ప్రౌఢిమ సంధిలగా నలంకరియల్. 216

సీ. కలికికన్గోనలచూపులపేరఁ బర్వమ, వ్యపునల్లఁగల్వలు వైచి వైచి
మందహాసము లనుచందనోదకములు, పలుమాఱు మోములఁ జలికి చిలికి
హారంబు లిడుచు శాహారుచిచ్చలమున, భుజములందు హరిద్రఁబూసి పూసి
శ్రుతిభూషణము లమర్పుచుహస్తకాంతికుం, కుమములు చెక్కిల్లఁజమరిచమరి

ఆ. యలరఁ జేయునచ్చురలపిండుముక్తిక, న్యలను బెండ్లియాడి బులియుచున్న
క్రొత్తపెండ్లికొడుకుఁ గొమరులనయ్యాట, లాడుతద్వధూవయస్య లనఁగ.

వ. ఇవ్విధంబునఁ బరమాద్భుతం బైనయాభువనోత్తమంబునందు. 218

తే. ఉభయకర్తృతంత్రులకు నయోధనీయ
మగుట నామ్నాయము లయోధ యని నుతింప
వాజ్ఞననగోచరము గానివైభవమునఁ
బ్రబలు రాజీవలోచనురాజధాని. 219

సీ. ఘటమంచుఁ బటమంచుఁ గాగుయుక్తులఁ బెంచు, దుష్టతార్కికులకుఁ దూరమగుచు
శ్రుతియంచు స్త్రోతులంచుఁ శుష్కకర్తము లెంచు, మిహమాంసకులక ప్రమేయమ
ఝరియంచు ఖరయంచుఁ జనులవీనుల నెంచు, శబ్దైకరతులక సాధ్యమగుచు [గుచు
మృషయంచు నిషయంచు • విషయోక్తిఁ గలహించు, నద్వైతపరులక సాధ్య

తే. గృష్ణ విష్ణో హృషీ కేశ • కేశన యను [మగుచుఁ
భక్తున కొకప్పుడును దుర్లభంబు గాక
పరఁగుఁ బ్రకృతివికారదుఁ స్పర్శతరము
గురుతరానందఝరము వైకుంఠపురము. 220

చ. తడఁబడుచుండు నందు నమృతంపుఁ గొలంకులు చౌష్యభూములఁ
వెడలువువచ్చరాచలువ నేలలు పచ్చికచోట్లు గెంజిగిఁ
జడిగొనుపద్మ రాగమణి సాధములం దలిరాకుమాఁకులుం
బడఁతులపిండుభిత్తిగతభాసురతత్ప్రతిబింబజాలముల్. 221

క. పరమసుమనోమనోజ్ఞక, కర మాత్తారామపరవికాసము దనరం
గరువపుచరితలగరితల, గరగరికలగరిమ నగరిగరిమకు నమరున్. 222

చ. విరులు రచింప నేల తమవిం తగునవ్వులసాంపు గల్లఁగ
స్థిరకలయంపు లేల తమచొక్కపుఁజూపులయింపు గల్లఁగ
పురములముగ్గు లేల తమపుణ్యనఖిద్యుతిపెంపు గల్లనం
చరుదుగఁ జూపఱుల్ పొగడ • నయ్యయిలీలఁ జరింతు రంగనల్. 223

సీ. విరులపాండినుపేరఁ • బరిశుద్ధనత్వంబు, తలిరాకునెవమున • నలఘుకృపయు
దళమిషంబున నాత్మఁ • గలకృష్ణకాంతియుఁ, బుష్పొట్లు నాఁ గల్తిపాలతిడాలు
మధుకైతవమున నమ్మదబొప్పధారలు, కళికాంచలంబునఁ • బులకములును
సారభసంజ్ఞసుజ్ఞానవాసనయుఁ బే, రెలమిపేరిటిసాఖ్యవిలసనంబు [రూప

తే. వెలి బ్రకాశింప నిత్యముక్తులు నిజేచ్ఛఁ, గొమరుమీఱంగఁ దరులతాకుంజ
ధారు లగుచు నర్చింతురు • తత్పురంబు, బహువిధోద్వానవాటికాభ్యంతర

చ. అభిశుకకోకిలాదివపుఁ రాశ్రయలీల దముఁ భజించుని [ముల.
త్యుల సుమనఃఫలాదిపరితుష్టులఁ జేయుచు వారు దాము ము
క్తులకు వినోదలీల సమకూర్తురు వృక్షలతాదులై నవా
రలు హరిదాసు లెప్పుడుఁ బరస్పరభక్తిపరాయణుల్ గదా. 225

సీ. కొన్ని సౌభాగ్యసంపన్నలక్ష్మీపదాం, భోజలాక్షాలక్ష్మీపూజితములు
కొన్ని భూదేవివిఘ్నూర్ణత్కటాక్షవీ, యోవత్కలతగుళుచ్చవ్రజములు
కొన్ని సీశానఖాంకూరవిన్యాసచం, ద్రకితప్రవాళసంతానకములు
కొన్ని భాగవతలోకోన్నతక్రీడావి, భూషితచ్చాయావిశేషితములు [డుఁ

తే. నగుచుఁ బరవాసుదేవవిహారకుతుక, విభవముల కాస్పదంబులై • వెలయుచుం

దత్పురోద్ధానములు నిరంఘోరపరాగ, పుష్పరసవృష్టిశీతలఘోతలములు. 226

వ. అట్టిదివ్యవస్తువై భవంబులఁగరంబుగనుపట్టనట్టియాపట్టణమధ్యప్రదేశంబునందు.
 సీ. రవిచంద్రకోటితిఁగ్రస్కారఘోరేయ, మహాసీయదీప్తిసంపదలఁ బాదలి

వేదప్రసిద్ధ మైఁ వెలయునద్భుతరత్న, మయసహస్రస్తంభఁమంటపమున
 మహితవిభూతియుఁగ్మవిచిత్రరూప మై, ధర్మాదిసూరిపాదములతోడఁ
 జెలువందుమాణిక్యఁసించాసనమున సహస్రదళాఖ్యపఁద్దంబునందు [నుఁ

తే. శేషతల్పాధిరూఢుఁడైఁ సీరియు ధరయు,నీశయును భజియింపంగఁ లీలఁచు
 కేవలభ్రావిలాసానుఁభావభావి, తాఖిలాజాండవర్తనంఁ డచ్యుతుండు. 227

తే. ఆసహస్రప్రతంబు పూర్వాది గాఁగ, సకలదళముల విమలాదిసతులు సెలించి
 హరి భజింతురు చామరఁహస్తలగుఁచు, గమలనిలయలీలావతారములరీతి.

చ. అతులితభక్తిఁ బూర్వదిశఁయందు ననుగ్రహ యన్వహాటి దాఁ
 గుతుకము మీఱఁగాఁ బసిఁడిఁకుంచీయ వైచుఁచుఁ గొల్వసేయు సగ
 తతమును హస్తకంకణఝంకణత్కరణకర్ణణంబు లవ్విభుఁ
 జతన పరాకు స్వామి యనుఁశబ్దములాగున నెచ్చరింపుచున్. 229

సీ. శయనాసనాంశుకఁచ్ఛత్రాదికంబులు, దాన యై ఫణికుల్ఁ త్తముఁడు గొలువ
 ధ్వజమువాహనము వీఁవనయునాదిగఁబెక్కు, రూపమైగరుఁడుఁడఁరూఢిఁగొలువ
 వఱలువిద్యాధిదేవత యైనవేత్రంబు, పూని సూత్రవతీవిభుండు గొలువ
 నారక్షకత్వ మింపారఁ దత్పురిఁ గాఁచు, కుముదాదినిత్యసంఘములు గొలువ

తే. భవనములదుష్టనిగ్రహంబునకుఁదాన, పాలు వడియున్న యాయుధఁపగఁచకంబు
 జయజయధ్వను లెనఁగంగఁ. జారుపురుష, భావమునఁ గొల్వ నావిశ్వఁభ
 మధురగతిరగడ. [య.

కెందముల నడఁకించుపదంబులు, నిందువై భవముఁ నేలునఖంబులు
 గర మరు దగుచొక్కపుఁజిఱుఁదొడలును, గరికరవిభవముఁకాదనుదొడలును
 బదియార్వన్నియఁబంగరువలువును, మెదలెడితఱుకులఁమేఖల చెలువును
 భవనజనకుఁ గనుఁపొక్కిలివిరియును, దవిలి యురంబునఁ దనరెఱుసిరియును
 నరయ జీవమయఁ మగుకౌస్తుభమును, నెరయ వైజయఁతీసారభమును
 బ్రకృతిమయతఁ జొప్పడుశ్రీవత్సము, వికసిల్లఁగఁ బఱ్యెఱుఘనవత్సము
 నహంక్రియాత్మకఁ మగుశంఖంబును, మహాసీయమనోమయచక్రంబును
 దనర నొకవిచిత్రప్రసాయగమును, ననువుపఱచుహస్తాంబుజయుగమును
 నురగతల్పమునఁ నూఁదిసకరమును, బరఁగినజానువుపై నొకకరమును
 నవ్యమకరకుంఁడలనువిలాసము, భవ్యకపోలప్రకటితహాసము
 పవడమును గణింపని నెఱ్ఱొవియు, నపచంపకనిభఁనాసికకీవియుఁ
 దెలిదముల నగుఁతీరునయనములు, పాలు పలరెఱుకనుఁబామల చెలువములు

కనుఁగొన నిం పగుఁకన్తురినానుము, ననుపమాన మగుఁనలకస్తామముఁ
 గలకల నగుచఁక్కనివదనంబును, ధశధశ మనురఁత్తుకీరిటంబును
 సనుకృతజలధర • మగునర్ణంబును, నినకోటుల సగియెడు తేజంబును
 గలుగుదివ్యమంగళవిగ్రహమున, నలరుభక్తినిత్యాన్యగ్రహమునఁ
 బరఁగురమావిభుఁ • బరమపదేశ్వరు, నిరనద్యాత్మకు • నిత్యు నిరీశ్వరు
 సజు సచ్యుతు హరి • సఘసంహారుని, ద్రిజగన్నాథుని • ద్రిగుణవిదూశుని
 సఖిలశేషిఁ గరుణైకపరాయణు, నిఖిలవేదవర్ణితు నారాయణుఁ
 గొలిచి నిత్యముఁక్తులు ప్రమదంబున, నలరుదు రక్కడ • నతివిభవంబున. 231

వ. అందు.

232

సీ. తనవిలోచనసంజ్ఞ • ధవునకు భువనస, ర్గముఖక్రియానార్యకంబు సడపఁ
 దనవిలాసంబు కాంతునకు శృంగారసా, మ్రాజ్యనీతిధురిణామంత్రి గాఁగఁ
 దననర్తలీల నాఘనకు దశాకృతి, ప్రకృతికానూత్రధారత వహింపఁ
 దనముద్దుఁబల్కు భక్తివితానవాత్సల్య, కర్ణి కారవికాసకారణముగ [విడ్డ

తే. సఖిలకళలందుఁ దోడుని • డగుచు మెలఁగు, సధివునకుఁ బాలమున్నీటియాఁడు
 యరిది మక్కువ తెక్కువ • యవిరతంబు, నురుమడింపక యతఁడు ద • న్నుప
 డి. ఆజగ దేకమాత తగుఁనట్టిప్రసంగవశంబునకా సము [చరింప.

ద్వేజక భూరిసంసృతినవీనదవానలతప్యమాననా
 నాజనకోటిఁ బ్రోచుకరుణారస మాత్మఁ గడుం దొలంక నీ
 రేజదశాక్షుఁ జూచి మృదుఃఖితి దలిర్పఁగ నప్పు డిట్లనున్.

234

క. దేవా యిపు డొకయర్థము, దేవర నడుగంగ బుద్ధి • దివిరెడు మిగులకా
 నావిన్నపముఁ బ్రసాద, శ్రీ వెలయఁగ నొకటి యవధఁరింపఁగ వలయున్. 235

ఉ. ఈభువనంబు లెల్ల సృజియింప భరింప హరింపఁ గర్తవై
 శోభిలువాడ వీవ మధుఁసూదన యంబుజసంభవుండుఁ జే
 తోభవవైరియున్ గ్రమముఁతో భవదీయకృపాసమర్పిత
 ప్రాభవులై కదా కనిరి • పన్నడ సర్గలయాధికారముల్. 236

తే. జీవకోటుల నుభయకర్తావళీఘ, లానుభవమున దరి జేర్ప • నాత్మఁ దలఁచి
 నీవు బ్రహ్మాండసృష్టిరఁతుఁవిలయము, లిట్లు గావించు వని నుతియింతుఁశ్రుతులు.

ఆ. అదియుఁగాక మొదలుఁతుద లేనిసుకృతదు, స్ప్రియలుభోగమునఁ దఁరింపరామి
 యకట యాత్మభోధనార్థమై వేదశా, స్త్రములు గలుగఁ జేసి • తమలకృపను.

ఉ. అట్టిశ్రుతిస్తోత్రుల్ దెలుపుఁనట్టియుపాయము నాదరింప కె
 ట్టెట్లు చరించి ముక్తికెడ • యొనజనంబులఁ బ్రోచునత్కృపకా
 నెట్లన్ రామకృష్ణముఖనిర్మలమూర్తులు దాల్చి తీవు ని
 స్నెట్లు నుతింపనేర్తుఁ బరఁమేశు సకారణసత్కృపాపరున్. 239

239

ఉ. ఇంచుకయేని వేసరక * యీగతిఁ జెక్కిలి గొట్టి పాలు ద్రా
 గించువిధంబునక బలిమిఁ * శేషవ నీవు హితం బానర్చుచో
 నెంచ గృతార్థుఁ డొక్కఁ డొకఁ * డింతియె కాని సమ స్తజీవులం
 గొంచక యంతకంతకును * గ్రుంకెద రుగ్రభ వార్ణవంబులోన్. 240

క. ఇది యుంతయు నీమాయా, భ్యుదయవిలాసంబు దెలియఁ * బురుషోత్తమ నీ
 మదిలో నెయ్యది దలఁచిన, నొదవక మాన దని తోఁచు*చున్నది నాకున్. 241

ఉ. కావున నెల్లజీవులకుఁ * గారుణికోత్తమ నీయనుగ్రహ
 శ్రీవిభవంబుచే నమృత*సిద్ధిగఁ గోరెద సర్వశేషి వా
 దేవరకుఁ విభేదము మ*దిం గలదే యొకకొందఱక భవా
 భావముఁ బొందఁ జేయ భవ*బంధులఁ గొందఱఁ జేయ నచ్యుతా. 242

వ. అని యివ్విధంబున సకలరక్షణార్థంబుగాఁ బరమకరుణావేశకలితహృదయ యగు
 చుఁ బలుక తన నెయ్యంపుఁదోయ్యులితియ్యంపుఁబలుకుల కయ్యంబుజాతుం డిచ్చు
 మెచ్చుచు నత్యాదరంబున నమ్మ త్తకాశినిఁ బ్రసాదమేదురదరహాసితలోచనంబుల
 వీక్షించి. 243

క. జనకునకంబెను జననికిఁ, దనయులపై వత్సలత్వ*ధర్మము మిగులన్.
 ఘన మండ్రు గాన నీకే, యనుపమకారుణ్య ముచిత * మరవిందముఖి. 244

ఉ. అంబురుహాక్షి నీపలికి*నల్ల యసంకుచితప్రభావధా
 స్త్యంబున నేఁ బ్రవర్తిలుట * సత్యమ యైనను వారివారిక
 రంబులు చూడ కందఱ స*మంబుగ నెవ్విధిఁ బ్రోవవచ్చు నెం
 దుం బరికించి చూడ గుణ*దోషవివేక మనార్యకృత్యమే. 245

వ. ఆర్యానార్యకర్తంబు లేను బ్రియాంగంబులుగాఁ గొనుటకును దడుభయవ్యవ
 స్థానిమి త్తం బై వేదరూపాజ్ఞ లోకంబున నిలుపుటకును గారణంబు మత్స్వార్థం
 త్ర్యంబ కావున వారివారికర్తంబులవెంబడినె యేను శుభం బానరించుట స్వా
 భావికం బగుఁ దెలిసికొ మ్మని యి ట్లనియె. 246

క. |విను మఱ్ఱైనను శుభవ, ర్తన కించుకబుద్ధి జనుఁడు * దలకొల్పినమా
 త్రన యది యే నీడేర్పుచు, ఘనకారుణ్యమునఁ బ్రోతుఁ * గంజదళాక్షి. 847

చ. సుకృతములందునుం బరమ*శోభన మైనమదర్పనాదిసి
 ధ్దికి ధ రణీజనంబులమ*దిం దలకొల్పిన కాదె యేఁ గృపా
 ధికత ద శావతారసము*ద్దీర్ఘవిహారము పూనుటల్ దురా
 త్తుకులకుఁ దన్తహా*మహిమ*దర్శనముక వృథ యేమి సేయుదున్. 248

వ. మఱియును. 249

క. అమృతపదప్రాప్తి కుపా, యములను మత్పూజనాదు * లఖిలజనులకుక
 సమకూర్పనె యుండుదు ని,త్యము శ్రీరంగాదిదివ్య*ధామములందున్. 250

తరల. ఇదియుఁ జాలక యింకనుం గృప * నెల్లజీవులఁ బ్రోవ నీ మదిఁ గడుం దమకించి తేనియు * మానసంబున నాకు స మ్మదము మిక్కిలి యెంచి చూడ నమ స్తజీవదయాభుతా భ్యుదయ మెవ్వరి కింపు గాదు పయోజపత్రవిలోచనా.

251

వ. కావున నీప్రార్థనంబునంజేసి యిప్పు డొనర్చువిశేషంబు విను మట్లు లోకానుగ్ర హార్థంబుగా నేను నిత్యసన్నిధిసానంబులుగా నంగీకరించినశ్రీరంగకాంచీవేంకటా చలాహాలాబళపురుషోత్తమాదిదివ్యస్థలంబుల కరిగి సేవినోపకున్న నుదమయు న్నచోటనే యుండి త త్తద్దివ్య దేశనివాసు నన్ను నిజేచ్ఛానుసారంబునఁ దలంచి కేలుమొగుచువారికి సంసారంబు నుద్ధరింపఁ జేయుదు నని యానతిచ్చిన సంత సిల్లి యదియె చాలు నని యమ్మహాదేవునిదీనవాత్సల్యంబు ననేకప్రకారంబుల సన్నుతించె నని చెప్పి మధురలాలన యాకళాపూర్ణ మహారాజుఁ గనుంగొని య ది యిప్పుడు మీర లడిగినభవదీయపూర్వజన్మ విరచితలక్ష్మీనారాయణసంవాదక థాప్రకారంబు దేవరప్రశ్న నిమిత్తంబున నిశ్చేయససులభోపాయంబు దొరికె నేడు సుదినం బయ్యె మదీయజన్మంబు సఫలం బయ్యె నని పలికి శ్రీరంగాదిదివ్య దేశమాహాత్మ్యంబునకు వెఱఁ గందుచు నిత భ క్తవత్సలుండవే యని పరమ పురుషు నఖిలలోకైకనాథు నారాయణుఁ దలంచి ప్రణమిల్లె గళాపూర్ణుండును దదాదిగా నత్యాదరంబున విష్ణుసేవ గావింపుచు ధర్మమార్గంబున రాజ్యపరి పాలనంబు సేయుచు.

[భుల

తే. సమ్మదము మీఱఁ దనయగ్ర * జాయయందు, మధురలాలనయందు నమ ర్త్యని సుతులఁ గాంచె గ్రమంబున * సుప్రసాదుఁ, డనఁగ పరసుఁ డనంగఁ బెంపారు

క. వల పమరఁగ నవవర్షం, బులసతిఁ దనకేళి కొదవి * భోగక్రియ నిం ఘనుల. పలరెడునట్లుగఁ జేసెం, దలఁపఁగ నిది చిత్ర మనఁగ * ధర నితఁ జేలెన్. 254

తే. ఆయిలాతలవిభుమహా * నీయకీర్తి, పుండరీకంబుఁ బాయక * యుండులక్ష్మీ వేడ్కఁ దాల్చినసంపంగి * విరులబంతి, కరణిఁ గాన్పించుబ్రహ్మాండ * మరసిచూడ.

ఉ. ఆయవనీశ్వరుఁ విమతు * లాజి నెదుర్కొనుపాటివారు లే రేయెడఁ గల్గినక రణము * లించుక తద్బలపక్షుకోటికిఁ జేయఁగ లేరు చేసినను * జృంభితత్న దకుంభికుంభవ శ్వాయతనిర్జరీకుచము * లం దయవిన్న ఖఘాతమాత్రముల్.

256

శా. తద్ధాటీసమయంబులం జటులగం * ధర్వాశిపాదాహతి ప్రోద్ధూతక్షీతిధూళి నింకెడుమహాంభోధిఁ ద్విషణ్ణుండలీ శుద్ధాంతప్రమదావిలోచనము ల * శ్రుప్రాధిచేఁ గ్రమ్మఱక పృద్ధిం బాందఁగఁ జేయుమీనసఖతా * విఖ్యాతిసార్థంబుగన్.

257

ఉ. రూపవిలాసవైభవనిఃకూఢిన కా దసమాస్త్రకాశలుం
 డాపృథివీశుః డాండాకక్రియం బరికించిన మస్త ఘండ యు
 ద్దీప్తితకాంక్షుః దద్ధనుఁడు * ధీరవిహారముచేత శాత్రవ
 డ్కూపతులక నిలిపపుర * కాంతల నొండొరుతోడఁ గూర్చుటన్. 258

ఉ. ధీరుఁడు శూరుఁ డక్షయవిఃతీర్ణ విహారుఁడు బంధు లోకమం
 దారుఁడు సీతిమార్గసముదారుఁడు లోకపవిత్రకీర్తివి
 స్తారుఁడు దోషదూరుఁడు నిఃతాంతగభీరుఁడు నిత్యశోభనా
 కాకుఁడు ధర్మసారుఁ డవికారుఁడు తజ్జనపాలుఁ డెయ్యెడన్. [ప.ఱుండు

తే. అతనిగుణము లెన్నఁగఁ జతుఃరాస్యఁ డైన, నచతురాస్యండు ధిషణుండు * నధి
 ధర నహీనుండు హీనుండు * దక్షముఖులు, దక్షముఖులను మఱివేఱ * తడవ

ఉ. పూర్ణసమస్తసద్గుణవిభూషితుఁ డై పాలుపొందునాకఖా [నేల.
 పూర్ణకథల్ వినం జదువఁ * బొల్పుగ సంతతివైభవాదివి
 స్తీరశుభంబు కల్పి కజుదీపన మున్నది గల్లె గాన నా
 నిర్ణయమార్చ్యు లెల్ల మది * నిల్పి వినుండు పఠింపుఁ డింపుతోన్. 261

ఉ. భవ్యత నెల్లదేశములఁ * బ్రస్తుతి కెక్కుచు మీఱి యిమ్మహా
 కావ్యము సుప్రసిద్ధ మగుఁ * గావుత నిత్యము సర్వలోకసం
 స్తవ్యనిజస్త్రోతిక వెలయుఁతాండవకృష్ణకృపక బవిత్రశా
 స్త్రవ్యసనాతిధన్య మగుఁసజ్జనకోటియనుగ్రహంబునన్. 262

శా. శ్రీరోచిష్ఠకటాక్షనీక్షజయలఁక్షీసంతతాశేషయో
 గ్యారాజద్భుజ యారువీటిపురబుఁక్కఱ్ఱోణిపాలాస్వయ
 ఖీరాంభోనిధికౌస్తుభాయితమహః * స్థేమోదయప్రస్ఫుర
 న్నారక్ష్యవరపౌ త్రోగోత్రతిలకా * నంద్యాలకృష్ణాధిపా. 263

క. శోభితవైభవరూపమ, నోభవ కొండాంబికాతఁనూభవ భూతి
 శ్రీభవ పరిశేమితారి, ప్రాభవ బుధవర్ణ్యమాన * రామసమానా. [త్రా
 వనమయూరము. శైలవరధీరనిజఁసంగరపరిత్రా, ణాబఘువిచారసకఁలాంగనుతగో
 పాలనవిహార యవిభంగజయయాత్రా, శీల నగధీర సరఁసింగవిభువుత్త్రా. 265

గద్యము. ఇది నిఖలనూరిలోకాంగీకారతరంగితకవిత్యవైభవపింగళియమరనార్య
 తనూభవసౌజన్యజేయనూరయనామధేయప్రణీతం బయినకఖాపూర్ణోదయం
 బనుమహాకావ్యంబునందుఁ బ్రబంధపరిపూర్తిశోభనం బైనయష్టమాశ్వాసము
 సర్వంబును సమాప్తము.

శ్రీ కా మే శ్వర్య ర్పణ మ స్తు.

